

ఖుద్ధకనికాయే

థేరగాథా-అట్ఠకథా

(పఠమో భాగో)

గణ్ఠారమ్భకథా

మహాకారుణికం నాథం, శోయ్యసాగరపారగుం;

వందే నిపుణగమ్భీర-విచిత్రనయదేసనం.

విజ్ఞాచరణసమ్పన్నా, యేన నియ్యన్తి లోకతో;

వందే తముత్తమం ధమ్మం, సమ్మాసమ్బుద్ధపూజితం.

సీలాదిగుణసమ్పన్నో, రితో మగ్గఫలేసు యో;

వందే అరియసంఘం తం, పుణ్ణాక్షేత్రం అనుత్తరం.

వందనాజనితం పుణ్ణం, ఇతి యం రతనత్తయే;

హతన్తరాయో సబ్బత్థ, హుత్వాహం తస్య తేజసా.

యా తా సుభూతిఆదీహి, కతకిచ్చేహి తాదిహి;

థేరేహి భాసితా గాథా, థేరీహి చ నిరామిసా.

ఉదాననాదవిధినా, గమ్భీరా నిపుణా సుభా;

సుణ్ణాతాపఠిసంయుత్తా, అరియధమ్మప్పకాసికా.

థేరగాథాతి నామేన, థేరీగాథాతి తాదినో;

యా ఖుద్ధకనికాయమ్హి, సణ్ఠాయింసు మహేసయో.

తాసం గమ్భీరజాణేహి, ఓగాహేతబ్బభావతో;

కిఞ్చాపి దుక్కరా కాతుం, అత్థిసంవణ్ణనా మయా.

సహసంవణ్ణనం యస్మా, ధరతే సత్థు సాసనం;

పుట్టాచరియసీహానం, తిట్టతేవ వినిచ్ఛయో.

తస్మా తం అవలమ్బిత్వా, ఓగాహేత్వాన పశ్చపి;
నికాయే ఉపనిస్సాయ, పోరాణట్టకథానయం.

సువిసుద్ధం అసంకిణ్ణం, నిపుణత్థవినిచ్ఛయం;
మహావిహారవాసీనం, సమయం అవిలోమయం.

యాసం అత్థో దువిఞ్ఞోయ్యో, అనుపుబ్బికథం వినా;
తాసం తశ్చ విభావేంతో, దీపయంతో వినిచ్ఛయం.

యథాబలం కరిస్సామి, అత్థసంవణ్ణనం సుభం;
సక్కుచ్చం థేరగాథానం, థేరీగాథానమేవ చ.

ఇతి ఆకఙ్ఘమానస్స, సద్ధమ్మస్స చిరట్టితిం;
తదత్థం విభజంతస్స, నిసామయథ సాధవోతి.

కా పనేతా థేరగాథా థేరీగాథా చ, కథశ్చ పవత్తాతి, కామశ్చాయమత్థో గాథాసు వుత్తోయేవ పాకటకరణత్థం పన
పునపి వుచ్చతే - తత్థ థేరగాథా తావ సుభూతిత్థేరాదీహి భాసితా. యా హి తే అత్తనా యథాధిగతం మగ్గఫలసుఖం
పచ్చవేక్షిత్వా కాచి ఉదానవసేన, కాచి అత్తనో సమాపత్తివిహారపచ్చవేక్షణవసేన, కాచి పుద్గావసేన, కాచి
పరినిబ్బానసమయే సాసనస్స నియ్యానికభావవిభావనవసేన అభాసింసు, తా సబ్బా సజ్జీతికాలే ఏకఙ్ఘం కత్వా
“థేరగాథా”ఇచ్చేవ ధమ్మసంఘాహకేహి సజ్జీతా. థేరీగాథా పన థేరియో ఉద్దిస్స దేసితా.

తా పన వినయపిటకం, సుత్తంతపిటకం అభిధమ్మపిటకంతి తీసు పిటకేసు సుత్తంతపిటకపరియాపన్నా. దీఘనికాయో,
మఙ్ఘిమనికాయో, సంయుత్తనికాయో, అఙ్గత్తరనికాయో, ఖుద్దకనికాయోతి పశ్చాసు నికాయేసు
ఖుద్దకనికాయపరియాపన్నా, సుత్తం, గేయ్యం, వేయ్యాకరణం, గాథా, ఉదానం, ఇతివుత్తకం , జాతకం, అబ్బుతధమ్మం,
వేదల్లంతి నవసు సాసనజ్ఞేసు గాథసంఘహం గతా.

“ద్వాసీతి బుద్ధతో గణ్ఠిం, ద్వేసహస్సాని భిక్షుతో;
చతురాసీతిసహస్సాని, యే మే ధమ్మా పవత్తిసో”తి.

ఏవం ధమ్మభణ్ణాగారికేన పటిఞ్ఞాతేసు చతురాసీతియా ధమ్మక్ఖన్ధసహస్సేసు కతిపయధమ్మక్ఖన్ధసంఘహం గతా.

తత్థ థేరగాథా తావ నిపాతతో ఏకనిపాతో ఏకుత్తరవసేన యావ చుద్దసనిపాతాతి చుద్దసనిపాతో సోళసనిపాతో
వీసతినిపాతో తింసనిపాతో చత్తాలీసనిపాతో పఞ్ణాసనిపాతో సట్ఠినిపాతో సత్తతినిపాతోతి ఏకవీసతినిపాతసంఘహం. నిపాతనం
నిష్ఠిపనంతి నిపాతో. ఏకో ఏకేకో గాథానం నిపాతో నిష్ఠిపో ఏత్థాతి ఏకనిపాతో. ఇమినా నయేన సేసేసుపి అత్థో వేదితబ్బో.

తత్థ ఏకనిపాతే ద్వాదస వగ్గా. ఏకేకస్మిం వగ్గే దస దస కత్వా వీసుత్తరసతం థేరా, తత్తికా ఏవ గాథా. వుత్తఞ్ఞో -

“వీసుత్తరసతం థేరా, కతకిచ్చా అనాసవా;

ఏకకష్ట నిపాతమ్మి, సుసజ్జితా మహేసిభీ"తి.

దుకనిపాతే ఏకూనపజ్ఞాస థేరా, అట్టనవుతి గాథా; తికనిపాతే సోళస థేరా, అట్టచత్తాలీస గాథా; చతుక్కునిపాతే తేరస థేరా, ద్వేపజ్ఞాస గాథా; పజ్ఞాకనిపాతే ద్వాదస థేరా, సట్టి గాథా; ఛక్కునిపాతే చుద్దస థేరా, చతురాసీతి గాథా; సత్తకనిపాతే పజ్ఞా థేరా, పజ్ఞాతింస గాథా; అట్టకనిపాతే తయో థేరా, చతువీసతి గాథా; నవకనిపాతే ఏకో థేరో, నవ గాథా; దసనిపాతే సత్త థేరా, సత్తతి గాథా; ఏకాదసనిపాతే ఏకో థేరో, ఏకాదస గాథా; ద్వాదసనిపాతే ద్వే థేరా, చతువీసతి గాథా; తేరసనిపాతే ఏకో థేరో, తేరస గాథా; చుద్దసనిపాతే ద్వే థేరా, అట్టవీసతి గాథా; పన్నరసనిపాతే నత్తి, సోళసనిపాతే ద్వే థేరా, ద్వత్తింస గాథా; వీసతినిపాతే దస థేరా, పజ్ఞాచత్తాలీసాధికాని ద్వే గాథాసతాని; తింసనిపాతే తయో థేరా, సతం పజ్ఞా చ గాథా; చత్తాలీసనిపాతే ఏకో థేరో, ద్వేచత్తాలీస గాథా; పజ్ఞాసనిపాతే ఏకో థేరో, పజ్ఞాపజ్ఞాస గాథా; సట్టినిపాతే ఏకో థేరో, అట్టసట్టి గాథా; సత్తతినిపాతే ఏకో థేరో, ఏకసత్తతి గాథా. సమ్మిణ్ణేత్వా పన ద్వేసతాని చతుసట్టి చ థేరా, సహస్సం తీణి సతాని సట్టి చ గాథాతి. వుత్తమ్మి చేతం -

“సహస్సం హోన్తి తా గాథా, తీణి సట్టి సతాని చ;

థేరా చ ద్వే సతా సట్టి, చత్తారో చ పకాసితా”తి.

థేరీగాథా పన ఏకనిపాతో ఏకుత్తరవసేన యావ నవనిపాతాతి నవనిపాతో ఏకాదసనిపాతో, ద్వాదసనిపాతో, సోళసనిపాతో, వీసతినిపాతో, తింసనిపాతో, చత్తాలీసనిపాతో, మహానిపాతోతి సోళసనిపాతసజ్గహ. తత్థ ఏకనిపాతే అట్టారస థేరియో, అట్టారసేవ గాథా; దుకనిపాతే దస థేరియో, వీసతి గాథా; తికనిపాతే అట్ట థేరియో, చతువీసతి గాథా; చతుక్కునిపాతే ఏకా థేరీ, చతస్సో గాథా; పజ్ఞాకనిపాతే ద్వాదస థేరియో సట్టి గాథా; ఛక్కునిపాతే అట్ట థేరియో అట్టచత్తాలీస గాథా; సత్తనిపాతే తిస్సో థేరియో, ఏకవీసతి గాథా; అట్ట నిపాతతో పట్టాయ యావ సోళసనిపాతా ఏకేకా థేరియో తంతంనిపాతపరిమాణా గాథా; వీసతినిపాతే పజ్ఞా థేరియో, అట్టారససతగాథా; తింసనిపాతే ఏకా థేరీ, చతుత్తింస గాథా; చత్తాలీసనిపాతే ఏకా థేరీ, అట్టచత్తాలీస గాథా; మహానిపాతేపి ఏకా థేరీ, పజ్ఞాసత్తతి గాథా. ఏవమేత్థ నిపాతానం గాథావగ్గానం గాథానజ్ఞా పరిమాణం వేదితబ్బం.

నిదానగాథావజ్ఞనా

ఏవం పరిచ్ఛిన్నపరిమాణాసు పనేతాసు థేరగాథా ఆది. తత్థాపి -

“సీహానంవ నదంతానం, దారీనం గిరిగబ్బరే;

సుణాథ భావిత్తానం, గాథా అత్థాపనాయికా”తి.

అయం పరమమహాసజ్జీతికాలే ఆయస్మతా ఆనన్దేన తేసం థేరానం థోమనత్థం భాసితా గాథా ఆది. తత్థ సీహానన్తి సీహాసద్ధో “సీహో, భిక్ఖవే, మిగరాజా”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౩౩) మిగరాజే ఆగతో. “అథ ఖో సీహో సేనాపతి యేన భగవా తేనుపసంబ్రమ్మీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౫.౩౪) పజ్ఞాత్తియం. “సీహోతి ఖో, భిక్ఖవే, తథాగతస్సేతం అధివచనం అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్సా”తిఆదీసు (అ. ని. ౫.౯౯; ౧౦.౨౧) తథాగతే. తత్థ యథా తథాగతే సదిసకప్పనాయ ఆగతో, ఏవం

ఇథాపి సదిసకప్పనావసేనేవ వేదితబ్బో, తస్మా సీహానంవాతి సీహానం ఇవ. సన్నివసేన సరలోపో “ఏవంస తే”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౨) వియ. తత్త ఇవాతి నిపాతపదం. సుణాథాతి ఆఖ్యాతపదం. ఇతరాని నామపదాని. సీహానంవాతి చ సమ్బంధే సామివచనం. కామశ్చోత్త సమ్బంధీ సరూపతో న వుత్తో, అత్తో పన వుత్తోవ హోతి. యథా హి “ఓట్టస్సేవ ముఖం ఏతస్సా”తి వుత్తే ఓట్టస్స ముఖం వియ ముఖం ఏతస్సాతి అయమత్తో వుత్తో ఏవ హోతి, ఏవమిథాపి “సీహానంవా”తి వుత్తే సీహానం నాదో వియాతి అయమత్తో వుత్తో ఏవ హోతి. తత్త ముఖసద్దసన్నిధానం హోతీతి చే, ఇథాపి “నదంతాన”న్తి పదసన్నిధానతో, తస్మా సీహానంవాతి నిదస్సనవచనం. నదంతానన్తి తస్స నిదస్సితబ్బేన సమ్బంధదస్సనం. దారీనన్తి తబ్బిసేసనం. గిరిగబ్బరేతి తస్స పవత్తిట్టానదస్సనం. సుణాథాతి సవనే నియోజనం. భావితత్తానన్తి సోతబ్బస్స పభవదస్సనం. గాథాతి సోతబ్బవత్తుదస్సనం. అత్తుపనాయికాతి తబ్బిసేసనం. కామశ్చోత్త “సీహానం నదంతానం దారీన”న్తి పుల్లిజ్ఞవసేన ఆగతం, లిజ్ఞం పన పరివత్తేత్వా “సీహీన”న్తిఆదినా ఇత్తిలిజ్ఞవసేనాపి అత్తో వేదితబ్బో. ఏకసేసవసేన వా సీహా చ సీహాయో చ సీహా, తేసం సీహానన్తిఆదినా సాధారణా హేతా తిస్సో నిదానగాథా ధేరగాథానం ధేరీగాథానశ్చాతి.

తత్త సహనతో హననతో చ సీహో. యథా హి సీహస్స మిగరశ్శో బలవిసేసయోగతో సరభమిగమత్తవరవారణాదితోపి పరిస్సయో నామ నత్తి, వాతాతపాదిపరిస్సయమ్మి సో సహతియేవ, గోచరాయ పక్కమన్తోపి తేజస్సదతాయ మత్తగన్ధహత్తివనమహింసాదికే సమాగన్త్యా అభీరూ అభమ్మీ అభిభవతి, అభిభవన్తో చ తే అశ్శదత్తు హన్త్యా తత్త ముదుమంసాని భక్ఖయిత్వా సుఖేనేవ విహరతి, ఏవమేతేపి మహాథేరా అరియబలవిసేసయోగేన సబ్బేసమ్మి పరిస్సయానం సహనతో, రాగాదిసంకిలేసబలస్స అభిభవిత్వా హననతో పజహనతో తేజస్సదభావేన కుతోచిపి అభీరూ అభమ్మీ యూనాదిసుఖేన విహరన్తీతి సహనతో హననతో చ సీహా వియాతి సీహా. సద్దత్తతో పన యథా కన్తనత్తేన ఆదిఅన్తవిపల్లాసతో తక్కం వుచ్చతి, ఏవం హింసనత్తేన సీహో వేదితబ్బో. తథా సహనత్తేన. పిసోదరాదిపక్ఖేపేన నిరుత్తినియేన పన వుచ్చమానే వత్తబ్బమేవ నత్తి.

అథ వా యథా మిగరాజా కేసరసీహో అత్తనో తేజస్సదతాయ ఏకచారీ విహరతి, న కశ్చి సహాయం పచ్చాసీసతి, ఏవమేతేపి తేజస్సదతాయ వివేకాభిరతియా చ ఏకచారినోతి ఏకచరియత్తేనపి సీహా వియాతి సీహా, తేనాహ - భగవా “సీహంవేకచరం నాగ”న్తి (సం. ని. ౧.౩౦; సు. ని. ౧౬౮).

అథ వా అసన్తాసనజవపరక్కమాదివిసేసయోగతో సీహా వియాతి సీహా, ఏతే మహాథేరా. వుత్తశ్శోతం భగవతా -

“ద్వేమే, భిక్ఖవే, అసనియా ఫలన్తియా న సన్తసన్తి, కతమేవ ద్వే? భిక్ఖు చ ఖీణాసవో సీహో చ మిగరాజా”తి (అ. ని. ౨.౬౦).

జవోపి సీహస్స అశ్శోహి అసాధారణో, తథా పరక్కమో. తథా హి సో ఉసభసతమ్మి లజ్జిత్వా వనమహింసాదీసు నిపతతి, పోతకోపి సమానో పభిన్నమదానమ్మి మత్తవరవారణానం పటిమానం భిన్దిత్వా దన్తకళీరంవ ఖాదతి. ఏతేసం పన అరియమగ్గజవో ఇద్దిజవో చ అశ్శోహి అసాధారణో, సమ్మప్పధానపరక్కమో చ నిరతిసయో. తస్మా సీహానంవాతి సీహాసదిసానం వియ. సీహస్స చేత్త హీనూపమతా దట్టబ్బా, అచ్చన్తవిసిట్టస్స సహనాదిఅత్తస్స ధేరేస్సేవ లబ్బనతో.

నదన్తానన్తి గజ్జన్తానం. గోచరపరక్రమతుట్టివేలాదీసు హి యథా సీహా అత్తనో ఆసయతో నిక్ఖమిత్వా విజమ్మిత్వా సీహనాదం అభీతనాదం నదన్తి, ఏవం ఏతేపి విసయజ్జుత్తపచ్చవేక్ఖణ్ణఉదానాదికాలేసు ఇమం అభీతనాదం నదంసు. తేన వుత్తం - “సీహానంవ నదన్తాన”న్తి. దాతీనన్తి దారావన్తానం. పసట్టదాతీనం, అతిసయదారానన్తి వా అత్తో. యథా హి సీహా అతివియ దళ్ళానం తిళ్ళానన్తి చతున్నం దారానం బలేన పటిపక్ఖం అభిభవిత్వా అత్తనో మనోరథం మత్తకం పూరేన్తి, ఏవమేతేపి చతున్నం అరియమగ్గదారానం బలేన అనాదిమతి సంసారే అనభిభూతపుబ్బపటిపక్ఖం అభిభవిత్వా అత్తనో మనోరథం మత్తకం పాపేసుం. ఇథాపి దారా వియాతి దారాతి సదిసకప్పనావసేనేవ అత్తో వేదితబ్బో.

గిరిగబ్బరేతి పబ్బతగుహాయం, సమీపత్థే భుమ్మవచనం. “గిరిగబ్బరే”తి కేచి పఠన్తి. పబ్బతేసు వనగహసే వనసణ్ణేతి అత్తో. ఇదం పన నేసం విరోచనట్టానదస్సనన్జోవ సీహనాదస్స యోగ్యభూమిదస్సనన్జా. నదన్తానం గిరిగబ్బరేతి యోజనా. యథా హి సీహా యేభుయ్యేన గిరిగబ్బరే అజ్ఞోహి దురాసదతాయ జనవివితే వసన్తా అత్తనో దస్సనేన ఉప్పజ్జనకస్స ఖుద్దకమిగసన్తాసస్స పరిహరణత్థం గోచరగమనే సీహనాదం నదన్తి, ఏవమేతేపి అజ్ఞోహి దురాసదగిరిగబ్బరసదిసేవ సుజ్ఞాగారేవసన్తా గుణోహి ఖుద్దకానం పుధుజ్జనానం తణ్ణాదిట్టిపరిత్తాసపరివజ్జనత్థం వక్ఖమానగాధాసజ్ఞాతం అభీతనాదం నదంసు. తేన వుత్తం “సీహానంవ నదన్తానం, దాతీనం గిరిగబ్బరే”తి.

సుణాథాతి సవనాణత్తికవచనం, తేన వక్ఖమానానం గాథానం సన్నిపతితాయ పరిసాయ సోతుకామతం ఉప్పాదేన్తో సవనే ఆదరం జనేతి, ఉస్సాహం సముట్టాపేన్తో గారవం బహుమానన్జా ఉపట్టపేతి. అథ వా “సీహాన”న్తిఆదీనం పదానం సదిసకప్పనాయ వినా ముఖ్యవసేనేవ అత్తో వేదితబ్బో. తస్మా దళ్ళతిక్ఖభావేన పసట్టాతిసయదారతాయ దాతీనం గిరిగబ్బరే నదన్తానం సీహగజ్జితం గజ్జన్తానం సీహానం మిగరాజానం వియ తేసం అభీతనాదసదిసా గాథా సుణాథాతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - “యథా సీహనాదం నదన్తానం సీహానం మిగరాజానం కుతోచిపి భయాభావతో సో అభీతనాదో తదజ్ఞమిగసన్తాసకరో, ఏవం భావితత్తానం అప్పమత్తానం ధేరానం సీహనాదసదిసియో సబ్బసో భయహేతూనం సుప్పహీనత్తా అభీతనాదభూతా, పమత్తజనసన్తాసకరా గాథా సుణాథా”తి.

భావితత్తానన్తి భావితచిత్తానం. చిత్తజ్ఞో “అత్తా హి కిర దుద్దమో (ధ. ప. ౧౨౯) యో వే రితత్తో తసరంవ ఉజ్జా”తి (సు. ని. ౨౧౭) చ “అత్తసమ్మాపణిధీ”తి (ఖు. పా. ౫.౪; సు. ని. ౨౬౩) చ ఏవమాదీసు అత్తాతి వుచ్చతి, తస్మా అధిచిత్తానుయోగేన సమథవిపస్సనాభివద్ధితచిత్తానం సమథవిపస్సనాభావనామత్తకం పాపేత్వా రితానన్తి అత్తో. అథ వా భావితత్తానన్తి భావితసభావానం, సభావభూతసీలాదిభావితానన్తి అత్తో. గీయతీతి గాథా, అనుట్టుభాదివసేన ఇసీహి పవత్తితం చతుప్పదం ధప్పదం వా వచనం. అజ్ఞోసమ్మి తంసదిసతాయ తథా వుచ్చన్తి. అత్తత్తాదిభేదే అత్తే ఉపనేన్తి తేసు వా ఉపనియ్యన్తీతి అత్తాపనాయికా.

అథ వా భావితత్తానన్తి భావితత్తాభావానం, అత్తభావో హి ఆహితో అహం మానో ఏత్తాతి “అత్తా”తి వుచ్చతి, సో చ తేహి అప్పమాదభావనాయ అనవజ్జభావనాయ భావితో సమ్మదేవ గుణగన్ధం గాహపితో. తేన తేసం కాయభావనా సీలభావనా చిత్తభావనా పజ్ఞాభావనాతి చతున్నమ్మి భావనానం పరిపుణ్ణభావం దస్సేతి. “భావనా”తి చ సమ్మోధిపటిపదా ఇథాధిప్పేతా. యాయం సచ్చసమ్మోధి అత్తి, సా దువిధా అభిసమయతో తదత్తతో చ. సమ్మోధి పన తివిధా సమ్మాసమ్మోధి పచ్చేకసమ్మోధి సావకసమ్మోధీతి. తత్త సమ్మా సామం సబ్బధమ్మానం బుజ్జనతో బోధనతో చ

సమ్మాసమ్మోధి. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపదట్టానం మగ్గజ్ఞాణం మగ్గజ్ఞాణపదట్టానంగా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం “సమ్మాసమ్మోధీ”తి వుచ్చతి. తేనాహ -

“బుద్ధోతి యో సో భగవా సయమ్మా అనాచరియకో పుట్టే అననుస్సుతేసు ధమ్మేసు సామం సద్దాని అభిసమ్మజ్ఞి, తత్త చ సబ్బజ్ఞాతం పత్తో బలేసు చ వసీభావ”న్తి (మహాని. ౧౯౨; చూళని. పారాయనత్తుతిగాథానిద్దేస ౯౭; పటి. మ. ౧.౧౬౧).

బోధనేయ్యబోధనత్తో హి బలేసు వసీభావో. పచ్చేకం సయమేవ బోధీతి పచ్చేకసమ్మోధి, అననుబుద్ధో సయమ్మాజ్ఞాణేన సద్దాభిసమయోతి అత్తో. సమ్మాసమ్మద్ధానజ్ఞో సయమ్మాజ్ఞాణతాయ సయమేవ పవత్తమానోపి సద్దాభిసమయో సానుబుద్ధో అపరిమాణానం సత్తానం సద్దాభిసమయస్స హేతుభావతో. ఇమేసం పన సో ఏకస్సాపి సత్తస్స సద్దాభిసమయహేతు న హోతి. సత్తు ధమ్మదేసనాయ సపనన్తే జాతాతి సావకా. సావకానం సద్దాభిసమయో సావకసమ్మోధి. తివిధాపేసా తిణ్ణం బోధిసత్తానం యథాసకం ఆగమనీయపటిపదాయ మత్తకప్పత్తియా సతిపట్టానాదీనం సత్తతింసాయ బోధిపక్ఖియధమ్మానం భావనాపారిపూరితి వేదితబ్బా ఇతరాభిసమయానం తదవినిభావతో. న హి సచ్చికిరియాభిసమయేన వినా భావనాభిసమయో సమ్భవతి, సతి చ భావనాభిసమయే పహానాభిసమయో పరిజ్ఞాభిసమయో చ సిద్ధోయేవ హోతితి.

యదా హి మహాబోధిసత్తో పరిపూరితబోధిసమ్మారో చరిమభవే కతపుబ్బకిచ్చో బోధిమణ్ణం ఆరుయ్యు - “న తావిమం పల్లజ్ఞం భిన్దిస్సామి, యావ న మే అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం విముచ్చిస్సంతీ”తి పటిజ్ఞం కత్వా అపరాజితపల్లజ్ఞే నిసిన్నో అసమ్మత్తాయ ఏవ సజ్ఞావేలాయ మారబలం విధమిత్వా పురిమయామే పుట్టేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణేన అనేకాకారవోకారే పుట్టే నివృత్తిక్ఖన్తే అనుస్సరిత్వా మజ్జిమయామే దిబ్బచక్ఖవిసోధనేన చుత్తూపపాతజ్ఞాణఅనాగతంసజ్ఞాణాని అధిగన్త్వా పచ్చిమయామే “కిచ్చం వతాయం లోకో ఆపన్నో జాయతి చ జీయతి చ మీయతి చ చవతి చ ఉపపజ్జతి చ, అథ చ పనిమస్స దుక్ఖస్స నిస్సరణం నప్పజానాతి జరామరణస్సా”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౧౭) జరామరణతో పట్టాయ పటిచ్చసముప్పాదముఖేన విపస్సనం అభినివిసిత్వా మహాగహనం చిన్దితుం నిసదసిలాయం ఫరసుం నిసన్తో వియ కిలేసగహనం చిన్దితుం లోకనాథో జ్ఞాణఫరసుం తేజేన్తో బుద్ధభావాయ హేతుసమ్మత్తియా పరిపాకం గతత్తా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాధిగమాయ విపస్సనం గల్భం గణ్ఠాపేన్తో అన్తరన్తరా నానాసమాపత్తియో సమాపజ్జిత్వా యథావవత్థాపితే నామరూపే తిలక్ఖణం ఆరోపిత్వా అనుపదధమ్మవిపస్సనావసేన అనేకాకారవోకారసజ్ఞారే సమ్మసన్తో ఛత్తింసకోటిసతసహస్సముఖేన సమ్మసనవారం విత్థారేత్వా తత్త మహావజిరజ్ఞాణసజ్ఞాతే విపస్సనాజ్ఞాణే తిక్ఖే సూరే పసన్నే వుట్టానగామినిభావేన పవత్తమానే యదా తం మగ్గేన ఘటేతి, తదా మగ్గపటిపాటియా దియడ్డకిలేససహస్సం ఖేపేన్తో అగ్గమగ్గక్షణే సమ్మాసమ్మోధిం అధిగచ్ఛతి నామ, అగ్గఫలక్ఖణతో పట్టాయ అధిగతో నామ. సమ్మాసమ్మద్ధభావతో దసబలచతువేసారజ్ఞాదయోపి తస్స తదా హత్థగతాయేవ హోన్తీతి అయం తావ అభిసమయతో సమ్మాసమ్మోధిపటిపదా. తదత్తతో పన మహాభినిహరతో పట్టాయ యావ తుసితభవనే నిబ్బత్తి, ఏత్తన్తరే పవత్తం బోధిసమ్మారసమ్మరణం. తత్త యం వత్తబ్బం, తం సబ్బాకారసమ్మన్నం చరియాపిటకవణ్ణనాయం విత్థారతో వుత్తమేవాతి తత్త వుత్తనయేనేవ గహేతబ్బం.

పచ్చేకబోధిసత్తాపి పచ్చేకబోధియా కతాభినీహారా అనుపుబ్బేన సమ్మతపచ్చేకసమ్మోధిసమ్మారా తాదిసే కాలే చరిమత్తభావే రితా ఇాణస్స పరిపాకగతభావేన ఉపట్టితం సంవేగనిమిత్తం గహేత్వా సవిసేసం భవాదీసు ఆదీనవం దిస్వా సయమ్మూఇాణేన పవత్తి పవత్తిహేతుం నివత్తి నివత్తిహేతుఇచ్చ పరిచ్ఛిన్దిత్వా “సో ‘ఇదం దుక్ఖ’న్తి యోనిసో మనసి కరోతీ”తిఆదినా ఆగతనయేన చతుసచ్చకమ్మట్టానం పరిట్రూహేనా అత్తనో అభినీహారానురూపం సజ్ఞారే పరిమద్దనా అనుక్కమేన విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా మగ్గపటిపాటియా అగ్గమగ్గం అధిగచ్ఛన్తా పచ్చేకసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్ఞన్తి నామ, అగ్గఫలక్ఖణతో పట్టాయ పచ్చేకసమ్మద్ధా నామ హుత్వా సదేవకస్స లోకస్స అగ్గదక్ఖిణేయ్యా హోన్తి.

సావకా పన సత్థు సబ్రహ్మచారిసో వా చతుసచ్చకమ్మట్టానకథం సుత్వా తస్మింయేవ ఖణే కాలన్తరే వా తజ్ఞం పటిపత్తిం అనుతిత్థన్తా ఘటేన్తా వాయమన్తా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా, యది వా పటిపదాయ వడ్డన్తియా, సచ్ఛాని పటివిజ్ఞన్తా అత్తనో అభినీహారానురూపసిద్ధిఅగ్గసావకభూమియా వా కేవలం వా అగ్గమగ్గక్ఖణే సావకసమ్మోధిం అధిగచ్ఛన్తి నామ. తతో పరం సావకబుద్ధా నామ హోన్తి సదేవకే లోకే అగ్గదక్ఖిణేయ్యా. ఏవం తావ అభిసమయతో పచ్చేకసమ్మోధి సావకసమ్మోధి చ వేదితబ్బా.

తదత్థతో పన యథా మహాబోధిసత్తానం హేటిమపరిచ్ఛేదేన చత్తారి అసఙ్ఖేయ్యాని కప్పానం సతసహస్సఇచ్చ బోధిసమ్మారసమ్మరణం ఇచ్చితబ్బం మజ్ఞిమపరిచ్ఛేదేన అట్ట అసఙ్ఖేయ్యాని కప్పానం సతసహస్సఇచ్చ ఏతే చ భేదా పజ్ఞాధికసద్ధాధికవీరియాధికవసేన వేదితబ్బా. పజ్ఞాధికాన ఇహ సద్ధా మన్తా హోతి పజ్ఞా తిక్ఖా, తతో చ ఉపాయకోసల్లస్స విసదనిపుణభావేన నచిరస్సేవ పారమియో పారిపూరిం గచ్ఛన్తి. సద్ధాధికానం పజ్ఞా మజ్ఞిమా హోతీతి తేసం నాతిసీఘం నాతిసణికం పారమియో పారిపూరిం గచ్ఛన్తి. వీరియాధికానం పన పజ్ఞా మన్తా హోతీతి తేసం చిరేనేవ పారమియో పారిపూరిం గచ్ఛన్తి. న ఏవం పచ్చేకబోధిసత్తానం. తేస ఇహ సతిపి పజ్ఞాధికభావే ద్వే అసఙ్ఖేయ్యాని కప్పానం సతసహస్సఇచ్చ బోధిసమ్మారసమ్మరణం ఇచ్చితబ్బం, న తతో ఓరం. సద్ధాధికవీరియాధికాపి పుత్తపరిచ్ఛేదతో పరం కతిపయే ఏవ కప్పే అతిక్కమిత్వా పచ్చేకసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్ఞన్తి, న తతియం అసఙ్ఖేయ్యన్తి. సావకబోధిసత్తానం పన యేసం అగ్గసావకభావాయ అభినీహారో, తేసం ఏకం అసఙ్ఖేయ్యం కప్పానం సతసహస్సఇచ్చ సమ్మారసమ్మరణం ఇచ్చితబ్బం. యేసం మహాసావకభావాయ, తేసం కప్పానం సతసహస్సమేవ, తథా బుద్ధస్స మాతాపితూనం ఉపట్టాకస్స పుత్తస్స చ. తత్థ యథా -

“మనుస్సత్తం లిఙ్గసమ్మత్తి, హేతు సత్తారదస్సనం;

పబ్బజ్ఞా గుణసమ్మత్తి, అధికారో చ ఛన్దతా;

అట్టధమ్మసమోహానా, అభినీహారో సమిజ్ఞతీ”తి. (బు. వం. ౨.౨౯) -

ఏవం పుత్తే అట్ట ధమ్మే సమోధానేత్వా కతపణిధానానం మహాబోధిసత్తానం మహాభినీహారతో పభుతి సవిసేసం దానాదీసు యుత్తప్పయుత్తానం దివసే దివసే వేస్సన్తరదానసదిసం మహాదానం దేన్తానం తదనురూపసీలాదికే సబ్బపారమిధమ్మే ఆచిన్తానమ్మి యథాపుత్తకాలపరిచ్ఛేదం అసమ్మత్వా అన్తరా ఏవ బుద్ధభావప్పత్తి నామ నత్తి. కస్మా? ఇాణస్స అపరిపచ్చనతో. పరిచ్ఛిన్నకాలే నిష్పాదితం వియ హి సస్సం బుద్ధఇాణం యథాపరిచ్ఛిన్నకాలవసేనేవ పుద్ధిం విరుళ్ళిం వేపుల్లం ఆపజ్ఞన్తం గబ్బం గణ్ఠన్తం పరిపాకం గచ్ఛతీతి ఏవం -

“మనుస్మృతం లిఙ్గసమ్మత్తి, విగతాసవదస్సనం;

అధికారో ఛన్దతా ఏతే, అభినీహారకారణా”తి. (సు. ని. అట్ట. ౧.ఖగ్గవిసాణసుత్తవణ్ణనా) -

ఇమే పఞ్చ ధమ్మే సమోధానేత్వా కతాభినీహారానం పచ్చేకబోధిసత్తానం “అధికారో ఛన్దతా”తి ద్వజ్జసమన్నాగతాయ పఠ్ఠనాయ వసేన కతపణిధానానం సావకబోధిసత్తానఞ్చ తథ్ఠ తథ్ఠ వుత్తకాలపరిచ్ఛేదం అసమ్మత్వా అన్తరా ఏవ పచ్చేకసమ్మోధియా యథావుత్తసావకసమ్మోధియా చ అధిగమో నత్తి. కస్మా? ఇాణస్స అపరిపచ్చనతో. ఇమేసమ్మి హి యథా మహాబోధిసత్తానం దానాదిపారమీహి పరిబ్రూహితా పఞ్ణాపారమీ అనుక్కమేన గబ్బం గణ్ఠన్తి పరిపాకం గచ్ఛన్తి బుద్ధజ్ఞాణం పరిపూరేతి, ఏవం దానాదీహి పరిబ్రూహితా అనుపుబ్బేన యథారహం గబ్బం గణ్ఠన్తి పరిపాకం గచ్ఛన్తి పచ్చేకబోధిజ్ఞాణం సావకబోధిజ్ఞాణఞ్చ పరిపూరేతి. దానపరిచయేన హేతే తథ్ఠ తథ్ఠ భవే అలోభజ్ఞాసయతాయ సబ్బత్థ అసఙ్గమానసా అనపేక్షచిత్తా హుత్వా, సీలపరిచయేన సుసంవుతకాయవాచతాయ సుపరిసుద్ధకాయవచీకమ్మన్తా పరిసుద్ధాజీవా ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారా భోజనే మత్తజ్ఞానో హుత్వా జాగరియానుయోగేన చిత్తం సమాదహన్తి, స్వాయం తేసం జాగరియానుయోగో గతపచ్చాగతికవత్తవసేన వేదితబ్బో.

ఏవం పన పటిపజ్జన్తానం అధికారసమ్మత్తియా అప్పకసిరేనేవ అట్ట సమాపత్తియో పఞ్చాభిజ్ఞా ఛళభిజ్ఞా అధిట్ఠానభూతా పుబ్బభాగవిపస్సనా చ హత్థగతాయేవ హోన్తి. వీరియాదయో పన తదన్తోగధా ఏవ. యజ్ఞో పచ్చేకబోధియా సావకబోధియా వా అత్థాయ దానాదిపుజ్ఞాసమ్మరణే అబ్బుస్సహనం, ఇదం వీరియం. యం తదనుపరోధస్స సహనం, అయం ఖన్తి. యం దానసీలాదిసమాదానావిసంవాదనం, ఇదం సచ్చం. సబ్బత్థమేవ అచలసమాధానాధిట్ఠానం, ఇదం అధిట్ఠానం . యా దానసీలాదీనం పవత్తిట్ఠానభూతేసు సత్తేసు హితేసితా, అయం మేత్తా. యం సత్తానం కతవిప్పకారేసు అజ్ఞప్పేక్షనం, అయం ఉప్పేక్షాతి. ఏవం దానసీలభావనాసు సీలసమాధిపఞ్ణాసు చ సిజ్ఞమానాసు వీరియాదయో సిద్ధా ఏవ హోన్తి. సాయేవ పచ్చేకబోధిఅత్థాయ సావకబోధిఅత్థాయ చ దానాదిపటిపదా తేసం బోధిసత్తానం సన్తానస్స భావనతో పరిభావనతో భావనా నామ. విసేసతో దానసీలాదీహి స్వాభిసత్థతే సన్తానే పవత్తా సమధవిపస్సనాపటిపదా, యతో తే బోధిసత్తా పుబ్బయోగావచరసముదాగమసమ్మన్నా హోన్తి. తేనాహ భగవా -

“పఞ్చమే, ఆనన్ద, ఆనిసంసా పుబ్బయోగావచరే. కతమే పఞ్చ? ఇథానన్ద, పుబ్బయోగావచరో దిట్ఠేవ ధమ్మే పటికచ్చ అజ్ఞం ఆరాధేతి, నో చే దిట్ఠేవ ధమ్మే పటికచ్చ అజ్ఞం ఆరాధేతి, అథ మరణకాలే అజ్ఞం ఆరాధేతి, అథ దేవపుత్తో సమానో అజ్ఞం ఆరాధేతి, అథ బుద్ధానం సమ్ముఖీభావే ఖిప్పాభిజ్ఞో హోతి, అథ పచ్చిమే కాలే పచ్చేకసమ్మద్ధో హోతి”తి (సు. ని. అట్ట. ౧.ఖగ్గవిసాణసుత్తవణ్ణనా).

ఇతి పుబ్బభాగపటిపదాభూతాయ పారమితాపరిభావితాయ సమధవిపస్సనాభావనాయ నిరోధగామినిపటిపదాభూతాయ అభిసమయసజ్ఞాతాయ మగ్గభావనాయ చ భావితత్తభావా బుద్ధపచ్చేకబుద్ధబుద్ధసావకా భావితత్తా నామ. తేసు ఇథ బుద్ధసావకా అధిప్పేతా.

ఏత్థ చ “సీహానంవా”తి ఇమినా థేరానం సీహాసమానవుత్తితాదస్సనేన అత్తనో పటిపక్షేహి అనభిభవనీయతం, తే చ అభిభుయ్య పవత్తిం దస్సేతి. “సీహానంవ నదన్తానం...పే.... గాథా”తి ఇమినా థేరగాథానం సీహానాదసదిసతాదస్సనేన తాసం పరవాదేహి అనభిభవనీయతం, తే చ అభిభవిత్యా పవత్తిం దస్సేతి. “భావితత్తాన”న్తి ఇమినా తదుభయస్స కారణం

విభావేతి. భావితత్తభావేన థేరా ఇథ సీహసదిసా వుత్తా, తేసఇచ్చ గాథా సీహనాదసదిసియో. “అత్తూపనాయికా”తి ఇమినా అభిభవనే పయోజనం దస్సేతి. తత్త థేరానం పటిపక్ఖో నామ సంకిలేసథమ్మో, తదభిభవో తదగ్గివిక్ఖమ్భనప్పహనేహి సద్ధిం సముచ్చేదప్పహనం. తస్మిం సతి పటిపస్సద్ధిప్పహనం నిస్సరణప్పహనఇచ్చ సిద్ధమేవ హోతి, యతో తే భావితత్తాతి వుచ్చన్తి. మగ్గక్ఖణో హి అరియా అప్పమాదభావనం భావేన్తి నామ, అగ్గఫలక్ఖణతో పట్టాయ భావితత్తా నామాతి వుత్తోవాయమత్తో.

తేసు తదగ్గప్పహనేన నేసం సీలసమ్మదా దస్సితా, విక్ఖమ్భనప్పహనేన సమాధిసమ్మదా, సముచ్చేదప్పహనేన పజ్ఞాసమ్మదా, ఇతరేన తాసం ఫలం దస్సితం. సీలేన చ తేసం పటిపత్తియా ఆదికల్యాణతా దస్సితా, “కో చాది కుసలానం ధమ్మానం? సీలఇచ్చ సువిసుద్ధం” (సం. ని. ౨.౩౬౯), “సీలే పతిట్టాయ” (సం. ని. ౧.౨౩; విసుద్ధి. ౧.౧), “సబ్బపాపస్స అకరణ”న్తి (ధ. ప. ౧౮౩; దీ. ని. ౨.౯౦) చ వచనతో సీలం పటిపత్తియా ఆదికల్యాణంవ అవిప్పటిసారాదిగుణావహత్తా. సమాధినా మజ్జేకల్యాణతా దస్సితా, “చిత్తం భావయం”, “కుసలస్స ఉపసమ్మదా”తి చ వచనతో సమాధిపటిపత్తియా మజ్జేకల్యాణోవ, ఇద్ధివిధాదిగుణావహత్తా. పజ్ఞాయ పరియోసానకల్యాణతా దస్సితా, “సచిత్తపరియోదపనం” (ధ. ప. ౧౮౩; దీ. ని. ౨.౯౦), “పజ్ఞాం భావయ”న్తి (సం. ని. ౧.౨౩; విసుద్ధి. ౧.౧) చ వచనతో పజ్ఞా పటిపత్తియా పరియోసానంవ, పజ్ఞాత్తరతో కుసలానం ధమ్మానం సావ కల్యాణా ఇట్టానిట్టేసు తాదిభావావహత్తా.

“సీలో యథా ఏకఘనో, వాతేన న సమీరతి; (మహావ. ౨౪౪);

ఏవం నిన్దాపసంసాసు, న సమిజ్జన్తి పణ్ణితా”తి. (ధ. ప. ౮౧) -

హి వుత్తం.

తథా సీలసమ్మదాయ తేవిజ్జభావో దస్సితో. సీలసమ్మత్తిత్తో నిస్సాయ తిస్సో విజ్ఞా పాపుణన్తి. సమాధిసమ్మదాయ ఛళభిజ్ఞాభావో. సమాధిసమ్మత్తిత్తో నిస్సాయ ఛళభిజ్ఞా పాపుణన్తి. పజ్ఞాసమ్మదాయ పభిన్నపటిసమ్మిదాభావో. పజ్ఞాసమ్మదత్తో నిస్సాయ చతస్సో పటిసమ్మిదా పాపుణన్తి. ఇమినా తేసం థేరానం కేచి తేవిజ్ఞా, కేచి ఛళభిజ్ఞా, కేచి పటిసమ్మిదాపత్తాతి అయమత్తో దస్సితోతి వేదితబ్బం.

తథా సీలసమ్మదాయ తేసం కామసుఖానుయోగసజ్ఞాతస్స అన్తస్స పరివజ్జనం దస్సేతి. సమాధిసమ్మదాయ అత్తకిలమథానుయోగసజ్ఞాతస్స, పజ్ఞాసమ్మదాయ మజ్జిమాయ పటిపదాయ సేవనం దస్సేతి. తథా సీలసమ్మదాయ తేసం వీతిక్కమప్పహనం కిలేసానం దస్సేతి. సమాధిసమ్మదాయ పరియుట్టానప్పహనం , పజ్ఞాసమ్మదాయ అనుసయప్పహనం దస్సేతి. సీలసమ్మదాయ వా దుచ్చరితసంకిలేసవిసోధనం, సమాధిసమ్మదాయ తణ్ణాసంకిలేసవిసోధనం, పజ్ఞాసమ్మదాయ దిట్ఠిసంకిలేసవిసోధనం దస్సేతి. తదగ్గప్పహనేన వా నేసం అపాయసమతిక్కమో దస్సితో. విక్ఖమ్భనప్పహనేన కామధాతుసమతిక్కమో, సముచ్చేదప్పహనేన సబ్బభవసమతిక్కమో దస్సితోతి వేదితబ్బం.

“భావితత్తాన”న్తి వా ఏత్త సీలభావనా, చిత్తభావనా పజ్ఞాభావనాతి తిస్సో భావనా వేదితబ్బా కాయభావనాయ తదన్తోగధత్తా. సీలభావనా చ పటిపత్తియా ఆదీతి సబ్బం పురిమసదిసం . యథా పన సీహనాదం పరే మిగగణా న సహన్తి, కుతో అభిభవే, అజ్ఞాదత్థు సీహనాదోవ తే అభిభవతి ఏవమేవ అజ్ఞాతిత్థియవాదా థేరానం వాదే న సహన్తి, కుతో అభిభవే,

అజ్ఞాదత్తు ధేరవాదావ తే అభిభవన్తి. తం కిస్స హేతు? “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా, సబ్బే సజ్ఞారా దుక్ఖా, సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి (ధ. ప. ౨౭౭-౨౭౯) “నిబ్బానధాత్మా”తి చ పవత్తనతో. న హి ధమ్మతో సక్కా కేనచి అజ్ఞాథా కాతుం అప్పటివత్తనీయతో. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం పరతో ఆవిభవిస్సతి. ఏవమేత్థ సజ్ఞేపేనేవ పరమగాఢాయ అత్థవిభావనా వేదితబ్బా.

దుతియగాఢాయం పన అయం సమ్మన్దదస్సనముఖేన అత్థవిభావనా. తత్థ యేసం ధేరానం గాఢా సావేతుకామో, తే సాధారణవసేన నామతో గోత్తతో గుణతో చ కిత్తేతుం “యథానామా”తిఆది వుత్తం. అసాధారణతో పన తత్థ తత్థ గాఢాస్సేవ ఆవిభవిస్సతి. తత్థ యథానామాతి యంయంనామా, సుభూతి మహాకోట్టికోటిఆదినా నయేన నామధేయ్యేన పజ్ఞాతాతి అత్థో. యథాగోత్తాతి యంయంగోత్తా, గోతమో కస్సపోతిఆదినా నయేన కులపదేసేన యాయ యాయ జాతియా పజ్ఞాతాతి అత్థో. యథాధమ్మవిహారిణీతి యాదిసధమ్మవిహారిణీ, పరియత్తిపరమతాయం అట్టత్వా యథానురూపం సమాపత్తివిహారిణీ హుత్వా విహరింసూతి అత్థో. అథ వా యథాధమ్మవిహారిణీతి యథాధమ్మ విహారిణీ చ, యాదిససీలాదిధమ్మా దిబ్బవిహారాదీసు అభిణ్ణో విహరమానా యాదిసవిహరా చాతి అత్థో. యథాధిముత్తాతి యాదిసఅధిముత్తికా సద్ధాధిముత్తిపజ్ఞాధిముత్తీసు యంయంఅధిముత్తికా సుజ్ఞాతముఖాదీసు వా యథా యథా నిబ్బానం అధిముత్తాతి యథాధిముత్తా. “నిబ్బానం అధిముత్తానం, అత్థం గచ్ఛన్తి ఆసవా”తి (ధ. ప. ౨౨౬) హి వుత్తం. ఉభయశ్చేతం పుబ్బభాగవసేన వేదితబ్బం. అరహత్తప్పత్తితో పుట్టేయేవ హి యథావుత్తమధిముచ్ఛనం, న పరతో. తేనాహ భగవా -

“అస్సద్ధో అకతజ్ఞా చ, సన్ధిచ్ఛేదో చ యో నరో”తిఆది. (ధ. ప. ౯౭).

“యథావిముత్తా”తి వా పారో, పజ్ఞావిముత్తిఉభతోభాగవిముత్తీసు యంయంవిముత్తికాతి అత్థో. సప్పజ్ఞాతి తిహేతుకపటిసన్ధిపజ్ఞాయ పారిహారికపజ్ఞాయ భావనాపజ్ఞాయ చాతి తివిధాయపి పజ్ఞాయ పజ్ఞావన్తో. విహరింసూతి తాయ ఏవ సప్పజ్ఞాతాయ యథాలద్దేన ఫాసువిహరేనేవ వసింసు. అతన్దితాతి అనలసా, అత్తహితపటిపత్తియం యథాబలం పరహితపటిపత్తియశ్చ ఉట్టానవన్తోతి అత్థో.

ఏత్థ చ పన నామగోత్తగ్గహణేన తేసం ధేరానం పకాసపజ్ఞాతభావం దస్సేతి. ధమ్మవిహరగ్గహణేన సీలసమ్మదం సమాధిసమ్మదశ్చ దస్సేతి. “యథాధిముత్తా సప్పజ్ఞా”తి ఇమినా పజ్ఞాసమ్మదం . “అతన్దితా”తి ఇమినా సీలసమ్మదాదీనం కారణభూతం వీరియసమ్మదం దస్సేతి. “యథానామా”తి ఇమినా తేసం పకాసననామతం దస్సేతి. “యథాగోత్తా”తి ఇమినా సద్ధానుసారీధమ్మానుసారీగోత్తసమ్మత్తిసముదాగమం, “యథాధమ్మవిహారిణీ”తిఆదినా సీలసమాధిపజ్ఞావిముత్తివిముత్తిజ్ఞాణదస్సనం సమ్మత్తిసముదాగమం, “అతన్దితా”తి ఇమినా ఏవం అత్తహితసమ్మత్తియం రితానం పరహితపటిపత్తిం దస్సేతి.

అథ వా “యథానామా”తి ఇదం తేసం ధేరానం గరూహి గహితనామధేయ్యదస్సనం సమజ్ఞామత్తకిత్తనతో. “యథాగోత్తా”తి ఇదం కులపుత్తభావదస్సనం కులాపదేస కిత్తనతో. తేన నేసం సద్ధాపబ్బజితభావం దస్సేతి . “యథాధమ్మవిహారిణీ”తి ఇదం చరణసమ్మత్తిదస్సనం సీలసంవరాదీహి సమక్లేభావదీపనతో . “యథాధిముత్తా సప్పజ్ఞా”తి ఇదం నేసం విజ్ఞాసమ్మత్తిదస్సనం ఆసవక్ఖయపరియోసానాయ జ్ఞాణసమ్మత్తియా అధిగమపరిదీపనతో. “అతన్దితా”తి ఇదం విజ్ఞాచరణసమ్మత్తీనం అధిగమూపాయదస్సనం. “యథానామా”తి వా ఇమినా తేసం పకాసననామతంయేవ దస్సేతి.

“యథాగోత్రా”తి పన ఇమినా పచ్చిమచక్కద్యయసమ్మత్తిం దస్సేతి. న హి సమ్మాఅప్పణిహితత్తనో పుట్టే చ అకతపుణ్ణాస్స సద్ధానుసారీధమ్మానుసారినో గోత్తసమ్మత్తిసముదాగమో సమ్భవతి. “యథాధమ్మవిహారిణో”తి ఇమినా తేసం పురిమచక్కద్యయసమ్మత్తిం దస్సేతి. న హి అప్పతిరూపే దేసే వసతో సప్పురిసూపనిస్సయరహితస్స చ తాదిసా గుణవిసేసా సమ్భవన్తి. “యథాధిముత్తా”తి ఇమినా సద్ధమ్మసవనసమ్మదాసమాయోగం దస్సేతి. న హి పరతోఘాసేన వినా సావకానం సచ్చసమ్మటివేధో సమ్భవతి. “సప్పణ్ణా అతన్దితా”తి ఇమినా యథాపుత్తస్స గుణవిసేసస్స అబ్యభిచారిహేతుం దస్సేతి జాయారమ్భదస్సనతో.

అపరో నయో - “యథాగోత్రా”తి ఏత్థ గోత్తకిత్తనేన తేసం ధేరానం యోనిసోమనసికారసమ్మదం దస్సేతి యథాపుత్తగోత్తసమ్మన్నస్స యోనిసోమనసికారసమ్భవతో. “యథాధమ్మవిహారిణో”తి ఏత్థ ధమ్మవిహరగ్గహణేన సద్ధమ్మసవనసమ్మదం దస్సేతి సద్ధమ్మసవనేన వినా తదభావతో. “యథాధిముత్తా”తి ఇమినా మత్తకప్పత్తం ధమ్మానుధమ్మపటిపదం దస్సేతి. “సప్పణ్ణా”తి ఇమినా సబ్బత్థ సమ్మజానకారితం. “అతన్దితా”తి ఇమినా వుత్తనయేన అత్తహితసమ్మత్తిం పరిపూరేత్వా రితానం పరేసం హితసుఖావహాయ పటిపత్తియం అకిలాసుభావం దస్సేతి. తథా “యథాగోత్రా”తి ఇమినా నేసం సరణగమనసమ్మదా దస్సేతా సద్ధానుసారీగోత్తకిత్తనతో. “యథాధమ్మవిహారిణో”తి ఇమినా సీలక్ఖన్ధపుబ్బభగ్గమో సమాధిక్ఖన్ధో దస్సేతో. “యథాధిముత్తా సప్పణ్ణా”తి ఇమినా పణ్ణాక్ఖన్ధాదయో. సరణగమనశ్చ సావకగుణానం ఆది, సమాధి మజ్ఞే, పణ్ణా పరియోసానన్తి ఆదిమజ్ఞపరియోసానదస్సనేన సబ్బేపి సావకగుణా దస్సేతా హోన్తి.

ఈదిసీ పన గుణవిభూతి యాయ సమ్మాపటిపత్తియా తేహి అధిగతా, తం దస్సేతుం “తత్థ తత్థ విపస్సిత్యా”తిఆది వుత్తం. తత్థ తత్థాతి తేసు తేసు అరణ్ణరుక్ఖములపబ్బతాదీసు వివిత్తసేనాసనేసు. తత్థ తత్థాతి వా తస్మిం తస్మిం ఉదానాదికాలే. విపస్సిత్యాతి సమ్మస్సిత్యా. నామరూపవవత్థాపనపచ్చయపరిగ్గహేహి దిట్టివిసుద్ధికజ్ఞావితరణవిసుద్ధియో సమ్మాదేత్వా కలాపసమ్మసనాదిక్కమేన పశ్చామం విసుద్ధిం అధిగత్వా పటిపదాజ్ఞాణదస్సనవిసుద్ధియా మత్తకం పాపనవసేన విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా ఘనీత్వాతి పత్వా సచ్చికత్వా. అచ్చుతం పదన్తి నిబ్బానం. తస్మా సయం అచవనధమ్మత్తా అధిగతానం అచ్చుతిహేతుభావతో చ నత్తి ఏత్థ చుతీతి “అచ్చుతం”. సజ్ఞతథమ్మేహి అసమ్మిస్సభావతాయ తదత్తికేహి పటిపజ్జితబ్బతాయ చ “పద”న్తి చ వుచ్చతి. కతన్తన్తి కతస్స అన్తం. యో హి తేహి అధిగతో అరియమగ్గో, సో అత్తనో పచ్చయేహి ఉప్పాదితత్తా కతో నామ. తస్స పన పరియోసానభూతం ఫలం కతన్తోతి అధిప్పేతం. తం కతన్తం అగ్గఫలం. అథ వా పచ్చయేహి కతత్తా నిప్పాదితత్తా కతా నామ సజ్ఞతథమ్మా, తన్నిస్సరణభావతో కతన్తో నిబ్బానం. తం కతన్తం. పచ్చవేక్షన్తాతి “అధిగతం వత మయా అరియమగ్గాధిగమేన ఇదం అరియఫలం, అధిగతా అసజ్ఞతా ధాతు”తి అరియఫలనిబ్బానాని విముత్తిజ్ఞాణదస్సనేన పటిపత్తిం అవేక్షమానా. అథ వా సచ్చసమ్మటివేధవసేన యం అరియేన కరణీయం పరిజ్ఞాదిసోళసవిధం కిచ్చం అగ్గఫలే రితేన నిప్పాదితత్తా పరియోసాపితత్తా కతం నామ, ఏవం కతం తం పచ్చవేక్షన్తా. ఏతేన పహీనకిలేసపచ్చవేక్షణం దస్సేతం. పురిమనయేన పన ఇతరపచ్చవేక్షణానీతి ఏకూనవీసతి పచ్చవేక్షణాని దస్సేతాని హోన్తి.

ఇమమత్థన్తి ఏత్థ ఇమన్తి సకలో ధేరధేరీగాథానం అత్తో అత్తనో ఇతరేసశ్చ తత్థ సన్నిపతితానం ధమ్మసజ్ఞాహకమహాధేరానం బుద్ధియం విపరివత్తమానతాయ ఆసన్నో పచ్చక్ఖోతి చ కత్వా వుత్తం. అత్థన్తి “ఛన్నా మే

కుటికా"తిఆదీహి గాఢాహి వుచ్చమానం అత్తూపనాయికం పరూపనాయికం లోకియలోకుత్తరపటిసంయుత్తం అత్తం.
అభాసిసున్తి గాఢాబన్ధవసేన కథేసుం, తందీపనియో ఇదాని మయా వుచ్చమానా తేసం భావితత్తానం గాఢా
అత్తూపనాయికా సుణాథాతి యోజనా. తే చ మహాథేరా ఏవం కథేన్తా అత్తనో సమ్మాపటిపత్తిపకాసనీహి గాఢాహి సాసనస్స
ఏకన్తనియ్యానికవిభావసేన పరేపి తత్త సమ్మాపటిపత్తియం నియోజేన్తి ఏతమత్తం దీపేతి ఆయస్మా ధమ్మభణ్ణాగారికో, తథా
దీపేన్తో చ ఇమాహి గాఢాహి తేసం థోమనం తాసఞ్చ తేసం వచనస్స నిదానభావేన ఠపనం రానగతమేవాతి దస్సేతీతి
దట్టబ్బం.

నిదానగాఢావణ్ణనా నిట్టితా.

౧. ఏకకనిపాతో

౧. పఠమవగ్గో

౧. సుభూతిత్యేరగాథావణ్ణనా

ఇదాని ఛన్నా మే కుటికాతిఆదినయప్పవత్తానం ధేరగాథానం అత్థవణ్ణనా హోతి. సా పనాయం అత్థవణ్ణనా యస్మా తాసం తాసం గాథానం అట్టుప్పత్తిం పకాసేత్వా వుచ్చమానా పాకటా హోతి సువిజ్ఞోయ్యా చ. తస్మా తత్త తత్త అట్టుప్పత్తిం పకాసేత్వా అత్థవణ్ణనం కరిస్సామాతి.

తత్త ఛన్నా మే కుటికాతిగాథాయ కా ఉప్పత్తి? వుచ్చతే - ఇతో కిర కప్పసతసహస్సమత్థకే అనుప్పన్నేయేవ పదుముత్తరే భగవతి లోకనాథే హంసవతీనామకే నగరే అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణమహాసాలస్స ఏకో పుత్తో ఉప్పజ్జి. తస్స “నన్దమాణవో”తి నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో తయో వేదే ఉగ్గణ్ణిత్వా తత్త సారం అపస్సంతో అత్తనో పరివారభూతేహి చతుచత్తాలీసాయ మాణవకసహస్సేహి సద్ధిం పబ్బతపాదే ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అట్ట సమాపత్తియో పిన్నా చ అభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేసి. అన్తేవాసికానమ్మి కమ్మట్టానం ఆచిక్కి. తేపి న చిరేనేవ ఝానలాభినో అహీసుం.

తేన చ సమయేన పదుముత్తరే భగవా లోకే ఉప్పజ్జిత్వా హంసవతీనగరం ఉపనిస్సాయ విహరంతో ఏకదివసం పచ్చాససమయే లోకం వోలోకేంతో నన్దతాపసస్స అన్తేవాసికజటిలానం అరహత్తూపనిస్సయం నన్దతాపసస్స చ ద్వీహజ్ఞేహి సమన్నాగతస్స సావకట్టానన్తరస్స పత్తనం దిస్వా పాతోవ సరీరపటిజగ్గనం కత్వా పుబ్బణ్ణసమయే పత్తచీవరమాదాయ అజ్ఞాం కఞ్చ అనామంతేత్వా సీహో వియ ఏకచరో నన్దతాపసస్స అన్తేవాసికేసు ఫలాఫలత్థాయ గతేసు “బుద్ధభావం మే జానాతూ”తి పస్సంతస్సేవ నన్దతాపసస్స ఆకాసతో ఓతరిత్వా పథవియం పతిట్టాసి. నన్దతాపసో బుద్ధానుభావఞ్చేవ లక్ఖణపారిపూరించ దిస్వా లక్ఖణమంతే సమ్మసిత్వా “ఇమేహి లక్ఖణేహి సమన్నాగతో నామ అగారం అజ్ఞావసంతో రాజా హోతి చక్రవర్తి, పబ్బజంతో లోకే వివటచ్చదో సబ్బజ్ఞా బుద్ధో హోతి. అయం పురిసాజానీయో నిస్సంసయం బుద్ధోతి ఇత్థా పచ్చగ్గమనం కత్వా, పిన్నపతిట్టితేన వన్దిత్వా, ఆసనం పిన్నాపేత్వా, అదాసి. నిసీది భగవా పిన్నాత్తే ఆసనే. నన్దతాపసోపి అత్తనో అనుచ్చవికం ఆసనం గహేత్వా ఏకమన్తం నిసీది.

తస్మిం సమయే చతుచత్తాలీససహస్సజటిలా పణీతపణీతాని ఓజవన్తాని ఫలాఫలాని గహేత్వా ఆచరియస్స సన్తికం సమ్మత్తా బుద్ధానఞ్చేవ ఆచరియస్స చ నిసిన్నాసనం ఓలోకేంతా ఆహంసు - “ఆచరియ, మయం ‘ఇమస్మిం లోకే తుష్ఠేహి మహాన్తతో నత్తి’తి విచరామ, అయం పన పురిసో తుష్ఠేహి మహాన్తతో మజ్జా”తి. నన్దతాపసో, “తాతా, కిం వదేధ, సాసపేన సద్ధిం అట్టసట్టిసతసహస్సయోజనుబ్బేధం సినేరుం ఉపమేతుం ఇచ్చథ, సబ్బజ్ఞాబుద్ధేన సద్ధిం మా మం ఉపమిత్థా”తి ఆహ. అథ తే తాపసా “సచే అయం ఓరకో అభవిస్స, న అమ్మాకం ఆచరియో ఏవం ఉపమం ఆహరేయ్య, యావ మహా వతాయం పురిసాజానీయో”తి పాదేసు నిపతిత్వా సిరసా వన్దింసు. అథ తే ఆచరియో ఆహ - “తాతా, అమ్మాకం బుద్ధానం అనుచ్చవికో దేయ్యధమ్మో నత్తి, భగవా చ భిక్షాచారవేలాయం ఇధాగతో, తస్మా మయం యథాబలం దేయ్యధమ్మం దస్సామ, తుష్ఠే యం యం పణీతం ఫలాఫలం ఆనీతం, తం తం ఆహరథా”తి వత్వా ఆహరాపేత్వా హత్థే ధోవిత్వా సయం తథాగతస్స పత్తే పతిట్టాపేసి. సత్థారా ఫలాఫలే పటిగ్గహితమత్తే దేవతా దిబ్బోజం పక్ఖిపింసు. తాపసో

ఉదకమ్మి సయమేవ పరిస్సావేత్వా అదాసి. తతో భోజనకిచ్చం నిట్టాపేత్వా నిసిన్నే సత్థరి సబ్బే అన్తేవాసికే పక్కిసిత్వా సత్థు సన్నికే సారణీయం కథం కథేన్తో నిసీది. సత్థా “భిక్షుసజ్జో ఆగచ్ఛతూ”తి చిన్తేసి. భిక్షూ సత్థు చిత్తం ఇత్వా సతసహస్సమత్తా ఖీణాసవా ఆగత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టంసు.

నన్దతాపసో అన్తేవాసికే ఆమన్తేసి - “తాతా, బుద్ధానం నిసిన్నాసనమ్మి నీచం, సమణసతసహస్సస్సపి ఆసనం నత్తి, తుమ్హేహి అజ్ఞ ఉళారం భగవతో భిక్షుసజ్జస్స చ సక్కారం కాతుం వట్టతి, పబ్బతపాదతో వణ్ణగన్ధసమ్మన్నాని పుష్పాని ఆహరథా”తి. అచిన్తేయ్యత్తా ఇద్ధివిసయస్స ముహుత్తేనేవ వణ్ణగన్ధసమ్మన్నాని పుష్పాని ఆహరిత్వా బుద్ధానం యోజనప్పమాణం పుష్పాసనం పఞ్ణాపేసుం. అగ్గసావకానం తిగావుతం, సేసభిక్షూనం అడ్డయోజనికాదిభేదం, సజ్ఞనవకస్స ఉసభమత్తం అహోసి. ఏవం పఞ్ణాత్తేసు ఆసనేసు నన్దతాపసో తథాగతస్స పురతో అజ్ఞాలిం పగ్గయ్య రితో, “భన్తే, మయ్యం దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ ఇమం పుష్పాసనం అభిరుహథా”తి ఆహ. నిసీది భగవా పుష్పాసనే. ఏవం నిసిన్నే సత్థరి సత్థు ఆకారం ఇత్వా భిక్షూ అత్తనో అత్తనో పత్తాసనే నిసీదింసు. నన్దతాపసో మహన్తం పుష్పచత్తం గహేత్వా తథాగతస్స మత్తకే ధారేన్తో అట్టాసి. సత్థా “తాపసానం అయం సక్కారో మహప్పలో హోతూ”తి నిరోధసమాపత్తిం సమాపజ్జి. సత్థు సమాపన్నభావం ఇత్వా భిక్షూపి సమాపజ్జింసు. తథాగతే సత్తాహం నిరోధం సమాపజ్జిత్వా నిసిన్నే అన్తేవాసికా భిక్షాచారకాలే సమ్మత్తే వనమూలఫలాఫలం పరిభుజ్జేత్వా సేసకాలే బుద్ధానం అజ్ఞాలిం పగ్గయ్య తిట్టన్తి. నన్దతాపసో పన భిక్షాచారమ్మి అగత్వా పుష్పచత్తం ధారేన్తో సత్తాహం పీతిసుఖేనేవ వీతినామేతి.

సత్థా నిరోధతో వుట్టాయ అరణవిహారిఅజ్ఞేన దక్ఖిణేయ్యజ్ఞేన చాతి ద్వీహి అజ్ఞేహి సమన్నాగతం ఏకం సావకం “ఇసిగణస్స పుష్పాసనానుమోదనం కరోహి”తి ఆణాపేసి. సో చక్కవత్తిరజ్ఞో సన్నికా పటిలద్ధమహాలాభో మహాయోధో వియ తుట్టమానసో అత్తనో విసయే రత్వా తేపిటకం బుద్ధవచనం సమ్మసిత్వా అనుమోదనం అకాసి. తస్స దేసనావసానే సత్థా సయం ధమ్మం దేసేసి. దేసనాపరియోసానే సబ్బే చతుచత్తాలీససహస్సతాపసా అరహత్తం పాపుణింసు. సత్థా “ఏధ, భిక్షవో”తి హత్థం పసారేసి. తేసం తావదేవ కేసమస్సు అన్తరథాయి. అట్ట పరిక్ఖారా కాయే పటిముక్కావ అహేసుం సట్టివస్సత్థేరా వియ సత్థారం పరివారయింసు. నన్దతాపసో పన విక్ఖిత్తచిత్తతాయ విసేసం నాధిగచ్ఛి. తస్స కిర అరణవిహారిత్తేరస్స సన్నికే ధమ్మం సోతుం ఆరద్ధకాలతో పట్టాయ “అహో వతాహమ్మి అనాగతే ఉప్పజ్జనకబుద్ధస్స సాసనే ఇమినా సావకేన లద్ధదురం లభేయ్య”న్తి చిత్తం ఉదపాది. సో తేన పరివితక్కేన మగ్గఫలపటివేధం కాతుం నాసక్కి. తథాగతం పన వన్దిత్వా సమ్మత్తే రత్వా ఆహ - “భన్తే, యేన భిక్షునా ఇసిగణస్స పుష్పాసనానుమోదనా కతా, కో నామాయం తుమ్హాకం సాసనే”తి. “అరణవిహారిఅజ్ఞే దక్ఖిణేయ్యఅజ్ఞే చ ఏతదగ్గం పత్తో ఏసో భిక్షూ”తి. “భన్తే, య్వాయం మయా సత్తాహం పుష్పచత్తం ధారేన్తేన సక్కారో కతో, తేన అధికారేన న అజ్ఞం సమ్మత్తిం పత్థేమి, అనాగతే పన ఏకస్స బుద్ధస్స సాసనే అయం థేరో వియ ద్వీహజ్ఞేహి సమన్నాగతో సావకో భవేయ్య”న్తి పత్తనమకాసి.

సత్థా “సమిజ్జిస్సతి ను, ఖో ఇమస్స తాపసస్స పత్థనా”తి అనాగతంసజ్ఞాణం పేసేత్వా ఓలోకేన్తో కప్పసతసహస్సం అతిక్కమిత్వా సమిజ్జనకభావం దిస్సా నన్దతాపసం ఆహ - “న తే అయం పత్థనా మోఘా భవిస్సతి, అనాగతే కప్పసతసహస్సం అతిక్కమిత్వా గోతమో నామ బుద్ధో ఉప్పజ్జిస్సతి, తస్స సన్నికే సమిజ్జిస్సతీ”తి వత్వా ధమ్మకథం కథేత్వా భిక్షుసజ్జపరివుతో ఆకాసం పక్ఖన్తి. నన్దతాపసో యావ చక్కుపథసమతిక్కమా సత్థారం భిక్షుసజ్జఇచ్చ ఉద్దిస్స అజ్ఞాలిం పగ్గయ్య అట్టాసి. సో అపరభాగే కాలేన కాలం సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా ధమ్మం సుణి. అపరిహీనజ్ఞానోవ కాలజ్కుత్వా బ్రహ్మలోకే

నిబ్బత్తో. తతో పన చుతో అపరానిపి పఞ్చ జాతిసతాని పబ్బజిత్వా ఆరణ్ణకో అహోసి. కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధకాలేపి
 పబ్బజిత్వా ఆరణ్ణకో హుత్వా గతపచ్ఛాగతవత్తం పూరేసి. ఏతం కిర వత్తం అపరిపూరేత్వా మహాసావకభావం పాపుణ్ణా
 నామ నత్తి. గతపచ్ఛాగతవత్తం పన ఆగమట్టకథాసు వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. సో వీసతివస్ససహస్సాని
 గతపచ్ఛాగతవత్తం పూరేత్వా కాలఙ్కత్వా కామావచరదేవలోకే తావతింసభవనే నిబ్బత్తి. వుత్తణ్ణోతం అపదానే (అప. థేర
 ౧.౩.౧౨౫౧) -

“హిమవస్తస్సావిదూరే , నిసభో నామ పబ్బతో;
 అస్సమో సుకతో మయ్హం, పణ్ణసాలా సుమాపితా.

“కోసియో నామ నామేన, జటిలో ఉగ్గతాపనో;
 ఏకాకియో అదుతియో, వసామి నిసభే తదా.

“ఫలం మూలఞ్చ పణ్ణఞ్చ, న భుజ్జామి అహం తదా;
 పవత్తంవ సుపాతాహం, ఉపజీవామి తావదే.

“నాహం కోపేమి ఆజీవం, చజమానోపి జీవితం;
 ఆరాధేమి సకం చిత్తం, వివజ్జేమి అనేసనం.

“రాగూపసంహితం చిత్తం, యదా ఉప్పజ్జతే మమ;
 సయంవ పచ్చవేక్ఖామి, ఏకగ్గో తం దమేమహం.

“రజ్జసే రజ్జనీయే చ, దుస్సనీయే చ దుస్ససే;
 ముయ్హసే మోహనీయే చ, నిక్ఖమస్సు వనా తువం.

“విసుద్ధానం అయం వాసో, నిమ్మలానం తపస్సినం;
 మా ఖో విసుద్ధం దూసేసి, నిక్ఖమస్సు వనా తువం.

“అగారికో భవిత్వాన, యదా పుత్తం లభిస్ససి;
 ఉభోపి మా విరాధేసి, నిక్ఖమస్సు వనా తువం.

“ధవాలాతం యథా కట్టం, న క్వచి కిచ్చకారకం;
 నేవ గామే అరణ్ణో వా, న హి తం కట్టసమ్మతం.

“ధవాలాతూపమో త్వం సి, న గిహీ నాపి సణ్ణతో;
 ఉభతో ముత్తకో అజ్ఞ, నిక్ఖమస్సు వనా తువం.

“సియా ను ఖో తవ ఏతం, కో పజానాతి తే ఇదం;

సద్ధాధురం వహిసి మే, కోసజ్జటహులాయ చ.

“జిగుచ్చిస్సన్తి తం విజ్ఞా, అసుచిం నాగరికో యథా;
ఆకడ్డిత్వాన ఇసయో, చోదయిస్సన్తి తం సదా.

“తం విజ్ఞా పవదిస్సన్తి, సమతిక్కంతసాసనం;
సంవాసం అలభంతో హి, కథం జీవిహిసి తువం.

“తిథాపభిన్నం మాతజ్ఞం, కుజ్జారం సట్టిహాయనం;
బలీ నాగో ఉపగత్వా, యూథా నీహరతే గజం.

“యూథా వినిస్సటో సంతో, సుఖం సాతం న విన్దతి;
దుక్ఖితో విమనో హోతి, పజ్ఞాయంతో పవేధతి.

“తథేవ జటిలా తమ్మి, నీహరిస్సన్తి దుమ్మతిం;
తేహి త్వం నిస్సటో సంతో, సుఖం సాతం న లచ్చసి.

“దివా వా యది వా రత్తిం, సోకసల్లసమప్పితో;
దయ్యతి పరిళాహేన, గజో యూథావ నిస్సటో.

“జాతరూపం యథా కూటం, నేవ ఝూయతి కత్థచి;
తథా సీలవీహినో త్వం, న ఝూయిస్ససి కత్థచి.

“అగారం వసమానోపి, కథం జీవిహిసి తువం;
మత్తికం పేత్తికఞ్చాపి, నత్తి తే నిహితం ధనం.

“సయం కమ్మం కరిత్వాన, గత్తే సేదం పమోచయం;
ఏవం జీవిహిసి గేహే, సాధు తే తం న రుచ్చతి.

“ఏవాహం తత్థ వారేమి, సంకిలేసగతం మనం;
నానాధమ్మకథం కత్వా, పాపా చిత్తం నివారయిం.

“ఏవం మే విహరంతస్స, అప్పమాదవిహారిణో;
తింసవస్ససహస్సాని, విపినే మే అతిక్కముం.

“అప్పమాదరతం దిస్వా, ఉత్తమత్థం గవేసకం;
పదుముత్తరసమ్బుద్ధో, ఆగచ్ఛి మమ సంతికం.

“తిమ్మరూసకవణ్ణాభో, అప్పమేయ్యో అనూపమో;
రూపేనాసదిసో బుద్ధో, ఆకాసే చక్కమీ తదా.

“సుపుల్లో సాలరాజావ, విజ్ఞావబ్బఘనంతరే;
జాణేనాసదిసో బుద్ధో, ఆకాసే చక్కమీ తదా.

“సీహరాజావసమ్మితో, గజరాజావ దప్పితో;
లాసీతో బ్యగ్గరాజావ, ఆకాసే చక్కమీ తదా.

“సిఙ్గీనిక్ఖసవణ్ణాభో, ఖదిరఙ్గారసన్నిభో;
మణి యథా జోతిరసో, ఆకాసే చక్కమీ తదా.

“విసుద్ధకేలాసనిభో, పుణ్ణమాయేవ చన్దిమా;
మజ్జన్తికేవ సూరియో, ఆకాసే చక్కమీ తదా.

“దిస్సా నభే చక్కమంతం, ఏవం చిన్తేసహం తదా;
దేవో ను ఖో అయం సత్తో, ఉదాహు మనుజో అయం.

“న మే సుతో వా దిట్టో వా, మహియా ఏదిసో నరో;
అపి మంతపదం అత్తి, అయం సత్తా భవిస్సతి.

“ఏవాహం చింతయిత్వాన, సకం చిత్తం పసాదయిం;
నానాపుప్పఞ్చ గఢఞ్చ, సన్నిపాతేసహం తదా.

“పుష్పాసనం పఞ్ణాపేత్వా, సాధుచిత్తం మనోరమం;
నరసారథినం అగ్గం, ఇదం వచనమబ్రవిం.

“ఇదం మే ఆసనం వీర, పఞ్ణాత్తం తవనుచ్ఛవం;
హాసయన్తో మమం చిత్తం, నిసీద కుసుమాసనే.

“నిసీది తత్త భగవా, అసమ్మితోవ కేసరీ;
సత్తరత్తిన్దివం బుద్ధో, పవరే కుసుమాసనే.

“నమస్సమానో అట్టాసిం, సత్తరత్తిన్దివం అహం;
వుట్టహిత్వా సమాధిమ్మా, సత్తా లోకే అనుత్తరో;
మమ కమ్మం పకిత్తేన్తో, ఇదం వచనమబ్రవి.

“భావేహి బుద్ధానుస్సతిం, భావనానమనుత్తరం;

ఇమం సతిం భావయిత్వా, పూరయిస్ససి మానసం.

“తింసకప్పసహస్సాని , దేవలోకే రమిస్ససి;
అసీతిక్ఖత్తుం దేవిన్దో, దేవరజ్జం కరిస్ససి;
సహస్సక్ఖత్తుం చక్కవత్తీ, రాజా రట్ఠే భవిస్ససి.

“పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖయం;
అనుభోస్ససి తం సబ్బం, బుద్ధానుస్సతియా ఫలం.

“భవాభవే సంసరన్తో, మహాభోగం లభిస్ససి;
భోగే తే ఊనతా నత్తి, బుద్ధానుస్సతియా ఫలం.

“కప్పసతసహస్సమ్హి, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“అసీతికోటిం చడ్డేత్వా, దాసే కమ్మకరే బహూ;
గోతమస్స భగవతో, సాసనే పబ్బజిస్ససి.

“ఆరాధయిత్వా సమ్మద్ధం, గోతమం సక్యపుఙ్గవం;
సుభూతి నామ నామేన, హేస్ససి సత్థు సావకో.

“భిక్కుసఙ్ఘే నిసీదిత్వా, దక్ఖిణేయ్యగుణమ్హి తం;
తథారణవిహారే చ, ద్వీసు అగ్గే రపేస్ససి.

“ఇదం వత్వాన సమ్మద్ధో, జలజుత్తమనామకో;
నభం అబ్బుగ్గమీ వీరో, హంసరాజావ అమ్మరే.

“సాసితో లోకనాథేన, నమస్సిత్వా తథాగతం;
సదా భావేమి ముదితో, బుద్ధానుస్సతిముత్తమం.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసం అగచ్ఛహం.

“అసీతిక్ఖత్తుం దేవిన్దో, దేవరజ్జమకారయిం;
సహస్సక్ఖత్తుం రాజా చ, చక్కవత్తీ అహోసహం.

“పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖయం;
అనుభోమి సుసమ్మత్తిం, బుద్ధానుస్సతియా ఫలం.

“భవాభవే సంసరన్తో, మహాభోగం లభామహం;
భోగే మే ఊనతా నత్తి, బుద్ధానుస్సతియా ఫలం.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధానుస్సతియా ఫలం.

“పటిసమ్మిదా చతస్సో, విమోక్షాపి చ అట్టిమే;
ఛళభిజ్ఞా సచ్చికతా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. -

ఇట్లం సుదం ఆయస్మా సుభూతిత్థేరో ఇమా గాథాయో అభాసిత్తాతి.

ఏవం పన సో తావతింసభవనే అపరాపరం ఉప్పజ్జనవసేన దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవిత్వా తతో చుతో మనుస్సలోకే అనేకసత్తత్తుం చక్కవత్తిరాజా చ పదేసరాజా చ హుత్వా ఉళారం మనుస్ససమ్మత్తిం అనుభవిత్వా అథ అవ్హాకం భగవతో కాలే సావత్తియం సుమనసేట్టిస్స గేహ అనాథపిణ్ణికస్స కనిట్తో హుత్వా నిబ్బత్తి “సుభూతీ”తిస్స నామం అహోసి.

తేన చ సమయేన అవ్హాకం భగవా లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తవరధమ్మచక్కో అనుపుబ్బేన రాజగహం గత్వా తత్త వేళువనపటిగ్గహణాదినా లోకానుగ్గహం కరోన్తో రాజగహం ఉపనిస్సాయ సీతవనే విహరతి. తదా అనాథపిణ్ణికో సేట్టి సావత్తియం ఉట్టానకభణ్ణం గహేత్వా అత్తనో సహాయస్స రాజగహసేట్టినో ఘరం గతో బుద్ధుప్పాదం సుత్వా సత్తారం సీతవనే విహరంతం ఉపసంక్రమిత్వా పఠమదస్సనేవ సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాయ సత్తారం సావత్తిం ఆగమనత్తాయ యాచిత్వా తతో పశ్చాచత్తాలీసయోజనే మగ్గే యోజనే యోజనే సతసహస్సపరిచ్ఛాగేన విహరే పతిట్టాపేత్వా సావత్తియం రాజమానేన అట్టకరీసప్పమాణం జేతస్స రాజకుమారస్స ఉయ్యానభూమిం కోటిసన్ధారేన కిణిత్వా తత్త భగవతో విహరం కారేత్వా అదాసి. విహరపరిగ్గహణాదినా అయం సుభూతికుటుమ్పికో అనాథపిణ్ణికసేట్టినా సద్ధిం గత్వా ధమ్మం సుణన్తో సద్ధం పటిలభిత్వా పబ్బజి . సో ఉపసమ్మజ్జిత్వా ద్వే మాతికా పగుణా కత్వా కమ్మట్టానం కథాపేత్వా అరణ్ణో సమణధమ్మం కరోన్తో మేత్తార్ఘానపాదకం విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. సో ధమ్మం దేసేన్తో యస్మా సత్తారా దేసితనియామేన అనోదిస్సకం కత్వా ధమ్మం దేసేతి. తస్మా అరణవిహరీనం అగ్గో నామ జాతో. పిణ్ణాయ చరన్తో ఘరే ఘరే మేత్తార్ఘానం సమాపజ్జిత్వా వుట్టాయ భిక్షం పటిగ్గణ్ణాతి “ఏవం దాయకానం మహప్పలం భవిస్సతీ”తి. తస్మా దక్ఖిణేయ్యానం అగ్గో నామ జాతో. తేనాహ భగవా - “ఏతద్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం అరణవిహరీనం యదిదం సుభూతి, దక్ఖిణేయ్యానం యదిదం సుభూతీ”తి (అ. ని. ౧.౧౯౮, ౨౦౧). ఏవమయం మహాధేరో అరహత్తే పతిట్టాయ అత్తనా పూరితపారమేనం ఫలస్స మత్తకం పత్వా లోకే అభిజ్ఞాతో అభిలక్ష్ఠితో హుత్వా బహుజనహితాయ జనపదచారికం చరన్తో అనుపుబ్బేన రాజగహం అగమాసి.

రాజా బిమ్మిసారో ధేరస్స ఆగమనం సుత్వా ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా “ఇధేవ, భన్తే, వసథా”తి వత్వా “నివాసనట్టానం కరిస్సామీ”తి పక్కన్తో విస్సరి. ధేరో సేనాసనం అలభన్తో అబ్బోకాసే వీతినామేసి. ధేరస్స ఆనుభావేన దేవో న వస్సతి. మనుస్సా అవుట్టితాయ ఉపద్దుతా రణ్ణో నివేసనద్వారే ఉక్కుట్టిమకంసు. రాజా “కేన ను ఖో కారణేన దేవో న వస్సతీ”తి వీమంసన్తో “ధేరస్స అబ్బోకాసవాసేన మణ్ణో న వస్సతీ”తి చిన్తేత్వా తస్స పణ్ణకుటిం కారాపేత్వా “ఇమిస్సా, భన్తే,

పణ్ణకుటియా వసథా”తి వత్వా వన్దిత్వా పక్యామి. థేరో కుటికం పవిసిత్వా తిణసన్ధారకే పల్లజ్జేన నిసీది. తదా పన దేవో థోకం థోకం పుసాయతి, న సమ్మా ధారం అనుప్పవేచ్చతి. అథ థేరో లోకస్స అవృట్టికభయం విసమితుకామో అత్తనో అజ్ఞత్తికబాహిరవత్తుకస్స పరిస్సయస్స అభావం పవేదేన్తో -

౧. “ఛన్నా మే కుటికా సుఖా నివాతా, వస్స దేవ యథాసుఖం;
చిత్తం మే సుసమాహితం విముత్తం, ఆతాపీ విహరామి వస్స దేవా”తి. -

గాథమాహ.

తథ్ఠ ఛన్న-సద్ధో తావ “ఛన్నా సా కుమారికా ఇమస్స కుమారకస్స” (పారా. ౨౯౬) “నచ్చన్నం నప్పతిరూప”నిఆదీసు (పారా. ౩౮౩) పతిరూపే ఆగతో. “ఛన్నం త్వేవ, పగ్గుణ, పస్సాయతనాన”నిఆదీసు వచనవిసిట్టే సజ్ఞ్యావిసేసే. “ఛన్నమతివస్సతి, వివటం నాతివస్సతీ”నిఆదీసు (ఉదా. ౪౨; చూళవ. ౩౮౨) గహణే. “క్యాహం తే నచ్చన్నోపి కరిస్సామీ”నిఆదీసు నివాసనపారుపనే “ఆయస్మా ఛన్నో అనాచారం ఆచరతీ”నిఆదీసు (పారా. ౪౨౪) పజ్ఞత్తియం. “సబ్బచ్చన్నం సబ్బపరిచ్చన్నం (పాచి. ౨౨, ౨౪), ఛన్నా కుటి ఆహితో గిసీ”తి (సు. ని. ౧౮) చ ఆదీసు తిణాదీహి ఛాదనే. ఇథాపి తిణాదీహి ఛాదనేయేవ దట్టబ్బో, తస్మా తిణేన వా పణ్ణేన వా ఛన్నా యథా న వస్సతి వస్సోదకపతనం న హోతి న ఓవస్సతి, ఏవం సమ్మదేవ ఛాదితాతి అత్తో.

మే-సద్ధో “కిచ్చేన మే అధిగతం, హలం దాని పకాసితు”నిఆదీసు (మహావ. ౮; దీ. ని. ౨.౬౨; మ. ని. ౧.౨౮౧; ౨.౩౩౭; సం. ని. ౧.౧౭౨) కరణే ఆగతో, మయాతి అత్తో. “తస్స మే, భన్తే, భగవా సంఖితేన ధమ్మం దేసేత్తూ”నిఆదీసు (సం. ని. ౩.౧౮౨; అ. ని. ౪.౨౨౭) సమ్మదానే, మయ్హన్తి అత్తో. “పుట్టేవ మే, భిక్ఖవే, సమ్మోధా అనభిసమ్మద్ధస్స బోధిసత్తస్సేవ సతో”నిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౦౬; సం. ని. ౪.౧౪) సామిఅత్తే ఆగతో. ఇథాపి సామిఅత్తే ఏవ దట్టబ్బో, మమాతి అత్తో. కిజ్ఞాపి ఖీణాసవానం మమాయితబ్బం నామ కిజ్ఞే నత్తి లోకధమ్మేహి అనుపలిత్తభావతో, లోకసమజ్ఞావసేన పన తేసమ్మి “అహం మమా”తి వోహరమత్తం హోతి. తేనాహ భగవా - “కిన్తి మే సావకా ధమ్మదాయాదా భవేయ్యం, నో ఆమిసదాయాదా”తి (మ. ని. ౧.౨౯).

కుటికాతి పన మాతుకుచ్చిపి కరజకాయోపి తిణాదిచ్చదనో పతిస్సయోపి వుచ్చతి. తథా హి -

- “మాతరం కుటికం బ్రూసి, భరియం బ్రూసి కులావకం;
పుత్తే సన్తానకే బ్రూసి, తణ్ణా మే బ్రూసి బద్ధన”న్తి. (సం. ని. ౧.౧౯) -

ఆదీసు మాతుకుచ్చి “కుటికా”తి వుత్తా.

- “అట్టికజ్జులకుటికే , మంసన్హారుపసిబ్బితే;
ధిరత్తు పూరే దుగ్గన్ఠే, పరగత్తే మమాయసీ”తి. (థేరగా. ౧౧౨౩) -

ఆదీసు కేసాదిసమూహభూతో కరజకాయో. “కస్సపస్స భగవతో భగిని కుటి ఓవస్సతి” (మ. ని. ౨.౨౯౧) “కుటి నామ ఉల్లిత్తా వా హోతి అవలిత్తా వా”తిఆదీసు (పారా. ౩౪౯) తిణధదనపతిస్సయో. ఇధాపి సో ఏవ వేదితబ్బో పణ్ణసాలాయ అధిప్పేతత్తా. కుటి ఏవ హి కుటికా, అపాకటకుటి “కుటికా”తి వుత్తా.

సుఖ-సద్దో పన “విపిట్ఠికత్వాన సుఖం దుఖఞ్చ, పుట్టేవ చ సోమనస్సదోమనస్స”న్తిఆదీసు (సు. ని. ౬౭) సుఖవేదనాయం ఆగతో. “సుఖో బుద్ధానముప్పాదో, సుఖా సద్ధమ్మదేసనా”తిఆదీసు (ధ. ప. ౧౯౪) సుఖమూలే. “సుఖస్సేతం, భిక్షవే, అధివచనం యదిదం పుజ్ఞానీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౭.౬౨; ఇతిపు. ౨౨) సుఖహేతుమ్మి. “యస్మా చ, ఖో, మహాలి, రూపం సుఖం సుఖానుపతితం సుఖావక్కుంత”న్తిఆదీసు (సం. ని. ౩.౬౦) సుఖారమ్మణే, “దిట్ఠధమ్మసుఖవిహారా ఏతే, చున్ద, అరియస్స వినయే”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౮౨) అబ్యాపజ్ఞే. “నిబ్బానం పరమం సుఖ”న్తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౨౧౩; ధ. ప. ౨౦౩-౨౦౪) నిబ్బానే. “యావఞ్చిదం, భిక్షవే, న సుకరం అక్ఖానేన పాపుణితుం యావ సుఖా సగ్గా”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౨౨౩) సుఖప్పచ్చయట్టానే. “సోవగ్గికం సుఖవిపాకం సగ్గసంవత్తనిక”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౧౬౩; సం. ని. ౧.౧౩౦) ఇట్టే, పియమనాపేతి అట్టో. ఇధాపి ఇట్టే సుఖప్పచ్చయే వా దట్టబ్బో. సా హి కుటి అన్తో బహి చ మనాపభావేన సమ్మాదితా నివాసనఫాసుతాయ “సుఖా”తి వుత్తా. తథా నాతిసీతనాతిఉణ్ణతాయ ఉతుసుఖసమ్మత్తియోగేన కాయికచేతసికసుఖస్స పచ్చయభావతో.

నివాతాతి అవాతా, పుసిత్తగ్గళపిహితవాతపానత్తా వాతపరిస్సయరహితాతి అట్టో. ఇదం తస్సా కుటికా సుఖభావవిభావనం. సవాతే హి సేనాసనే ఉతుసప్పాయో న లబ్బతి, నివాతే సో లబ్బతీతి. వస్సాతి పవస్స సమ్మా ధారం అనుప్పవేచ్చ. దేవాతి అయం దేవ-సద్దో “ఇమాని తే, దేవ, చతురాసీతి నగరసహస్సాని కుసవతీరాజధానిప్పముఖాని, ఏత్థ , దేవ, ఛన్దం జనేహి జీవితే అప్పే”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౨౬౬) సమ్ముతిదేవే ఖత్తియే ఆగతో. “చాతుమహారాజికా దేవా వణ్ణవన్తో సుఖబహులా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౩౩౭) ఉపపత్తిదేవేసు. “తస్స దేవాతిదేవస్స, సాసనం సబ్బదస్సినో”తిఆదీసు విసుద్ధిదేవేసు . విసుద్ధిదేవానఞ్చో భగవతో అతిదేవభావే వుత్తే ఇతరేసం వుత్తో ఏవ హోతి. “విద్ధే విగతవలాహకే దేవే”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౪౮౬; సం. ని. ౧.౧౧౦; ఇతిపు. ౨౭) ఆకాసే. “దేవో చ కాలేన కాలం న సమ్మా ధారం అనుప్పవేచ్చతీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౭౦) మేఘే పజ్జన్నే వా. ఇధాపి మేఘే పజ్జన్నే వా దట్టబ్బో. వస్సాతి హి తే ఆణాపేన్తో థేరో ఆలపతి. యథాసుఖన్తి యథారుచిం. తవ వస్సనేన మయ్ఠం బాహిరో పరిస్సయో నత్తి, తస్మా యథాకామం వస్సాతి వస్సూపజీవినత్తే అనుగ్గణ్ణన్తో వదతి.

ఇదాని అబ్బంతరే పరిస్సయాభావం దస్సేన్తో “చిత్త”న్తిఆదిమాహ. తత్త చిత్తం మే సుసమాహితన్తి మమ చిత్తం సుట్టు అతివియ సమ్మా సమ్మదేవ ఏకగ్గభావేన ఆరమ్మణే రపితం. తఞ్చ ఖో న నీవరణాదివిక్ఖమ్మనమత్తేన; అపి చ ఖో విముత్తం ఓరమ్భాగియఉద్ధంభాగియసంఘహేహి సబ్బసంయోజనేహి సబ్బకిలేసధమ్మతో చ విసేసేన విముత్తం, సముచ్చేదప్పహానవసేన పటిపస్సద్ధిప్పహానవసేన తే పజహిత్యా రితన్తి అట్టో. ఆతాపీతి వీరియవా. ఫలసమాపత్తిఅత్థం విపస్సనారమ్భవసేన దిట్ఠధమ్మసుఖవిహారత్థఞ్చ ఆరద్ధవీరియో హుత్వా విహరామి, దిబ్బవిహారాదీహి అత్తభావం పవత్తేమి, న పన కిలేసప్పహానత్థం, పహాతబ్బస్సేవ అభావతోతి అధిప్పాయో. “యథా పన బాహిరపరిస్సయాభావేన, దేవ, మయా త్వం వస్సనే నియోజితో, ఏవం అబ్బంతరపరిస్సయాభావేనపి”తి దస్సేన్తో పునపి “వస్స, దేవా”తి ఆహ.

అపరో నయో ఛన్నాతి ఛాదితా పిహితా. కుటికాతి అత్తభావో. సో హి “అనేకావయవస్స సముదాయస్స అవిజ్ఞానీవరణస్స, భిక్షవే, పుగ్గలస్స తణ్ణాసంయుత్తస్స అయశ్చోవ కాయో సముదాగతో, బహిద్ధా చ నామరూప”నిఆదీసు (సం. ని. ౨.౧౯) కాయోతి ఆగతో. “సిగ్ఘ, భిక్షు, ఇమం నావం , సిత్తా తే లహుమేస్సతీ”తిఆదీసు (ధ. ప. ౬౬) నావాతి ఆగతో. “గహకారక దిట్టోసి, గహకూటం విసంజ్ఞత”ని (ధ. ప. ౧౨౪) చ ఆదీసు గహన్తి ఆగతో. “సత్తో గుహాయం బహునాభిధన్వో, తిట్టం నరో మోహనస్మిం పగాళ్లో”తిఆదీసు (సు. ని. ౭౭౮) గుహాతి ఆగతో. “నేలఙ్గో సేతపచ్చాదో, ఏకారో వత్తతీ రథో”తిఆదీసు (ఉదా. ౬౨) రథోతి ఆగతో. “పున గేహం న కాహసీ”తిఆదీసు (ధ. ప. ౧౨౪) గేహన్తి ఆగతో. “వివటా కుటి నిబ్బుతో గిసీ”తిఆదీసు (సు. ని. ౧౯) కుటితి ఆగతో. తస్మా ఇధాపి సో “కుటికా”తి వుత్తో. అత్తభావో హి కట్టాదీని పటిచ్చ లబ్బమానా గేహనామికా కుటికా వియ అట్టిఆదిసంజ్ఞితే పథవీధాతుఆదికే ఫస్సాదికే చ పటిచ్చ లబ్బమానో “కుటికా”తి వుత్తో, చిత్తమక్కటస్స నివాసభావతో చ. యథాహ -

“అట్టికఙ్కులకుటివేసా, మక్కటావసథో ఇతి;
మక్కటో పిగ్గాద్వారాయ, కుటికాయ పసక్కియ;
ద్వారేనానుపరియాతి, ఘట్టయన్తో పునపున”ని చ.

సా పనేసా అత్తభావకుటికా ధేరస్స తిణ్ణం ఛన్నం అట్టన్న ఇచ్చ అసంవరద్వారానం వసేన సమతి విజ్ఞనకస్స రాగాదిఅవస్సుతస్స పిగ్గాయ సంవుతత్తా సమ్మదేవ పిహితత్తా “ఛన్నా”తి వుత్తా. తేనాహ భగవా - “సోతానం సంవరం బ్రూమి, పిగ్గాయేతే పిథీయరే”తి (సు. ని. ౧౦౪౧). వుత్తనయేన ఛన్నత్తా ఏవ కిలేసదుక్ఖాభావతో నిరామిససుఖసమజ్ఞేతాయ చ సుఖా సుఖప్పత్తా, తతో ఏవ చ నివాతా నిహతమానమదధమ్మసారమ్మతాయ నివాతవుత్తికా. అయిచ్చ నయో “మయ్ఘం న సంకిలేసధమ్మానం సంవరణమత్తేన సిద్ధో, అథ ఖో అగ్గమగ్గసమాధినా సుట్టు సమాహితచిత్తతాయ చేవ అగ్గమగ్గపిగ్గాయ సబ్బసంయోజనేహి విప్పముత్తచిత్తతాయ చా”తి దస్సేన్తో ఆహ “చిత్తం మే సుసమాహితం విముత్త”ని. ఏవంభూతో చ “ఇదానాహం కతకరణీయో”తి న అప్పోస్సుక్కో హోమి, అథ ఖో ఆతాపీ విహరామి, సదేవకస్స లోకస్స హితసుఖూపసంహారే ఉస్సాహజాతో భిక్షాచారకాలేపి అనుఘరం బ్రహ్మవిహారేనేవ విహరామి. తస్మా త్వమ్మి, దేవ, పజ్జన్న మయ్ఘం పియం కాతుకామతాయపి వస్సూపజీవీనం సత్తానం అనుకమ్పాయపి వస్స సమ్మా ధారం అనుప్పవేచ్ఛాతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో.

ఏత్థ చ ధేరో “ఛన్నా మే కుటికా సుఖా నివాతా”తి ఇమినా లోకియలోకుత్తరభేదం అత్తనో అధిసీలసిక్ఖం దస్సేతి. “చిత్తం మే సుసమాహిత”ని ఇమినా అధిచిత్తసిక్ఖం. “విముత్త”ని ఇమినా అధిపిగ్గాసిక్ఖం. “ఆతాపీ విహరామీ”తి ఇమినా దిట్టధమ్మసుఖవిహారం. అథ వా “ఛన్నా మే కుటికా సుఖా నివాతా”తి ఇమినా అనిమిత్తవిహారం దస్సేతి కిలేసవస్సపిధానముఖేన నిచ్చాదినిమిత్తుగ్ఘాటనదీపనతో. “చిత్తం మే సుసమాహిత”ని ఇమినా అప్పణిహితవిహారం. “విముత్త”ని ఇమినా సుజ్ఞతవిహారం. “ఆతాపీ విహరామీ”తి ఇమినా తేసం తిణ్ణం విహారానం అధిగమూపాయం. పరమేన వా దోసప్పహానం, దుతియేన రాగప్పహానం, తతియేన మోహప్పహానం. తథా దుతియేన పరమదుతియేహి వా ధమ్మవిహారసమ్మత్తియో దస్సేతి. తతియేన విముత్తిసమ్మత్తియో. “ఆతాపీ విహరామీ”తి ఇమినా పరహితపటిపత్తియం అతన్దితభావం దస్సేతీతి దట్టబ్బం.

ఏమం “యథానామా”తి గాఢాయ వుత్తానం ధమ్మవిహారాదీనం ఇమాయ గాఢాయ దస్సితత్తా తథ్థ అదస్సితేసు నామగోత్తేసు నామం దస్సేతుం “ఇత్థం సుద”న్తిఆది వుత్తం. యే హి థేరా నామమత్తేన పాకటా, తే నామేన, యే గోత్తమత్తేన పాకటా, తే గోత్తేన, యే ఉభయథా పాకటా, తే ఉభయేనపి దస్సిస్స”న్తి. అయం పన థేరో నామేన అభిలక్ఖితో, న తథా గోత్తేనాతి “ఇత్థం సుదం ఆయస్మా సుభూతీ”తి వుత్తం. తథ్థ ఇత్థన్తి ఇదం పకారం, ఇమినా ఆకారేనాతి అత్తో. సుదన్తి సు ఇదం, సద్ధివసేన ఇకారలోపో. సూతి చ నిపాతమత్తం, ఇదం గాఢన్తి యోజనా. ఆయస్మాతి పియవచనమేతం గరుగారవసప్పతిస్సవచనమేతం. సుభూతీతి నామకిత్తనం. సో హి సరీరసమ్మత్తియాపి దస్సనీయో పాసాదికో, గుణసమ్మత్తియాపి. ఇతి సున్దరాయ సరీరావయవవిభూతియా సీలసమ్మత్తియాదివిభూతియా చ సమన్నాగతత్తా సుభూతీతి పజ్ఞాయిత్థ సీలసారాదిధిరగుణయోగతో థేరో. అభాసిత్థాతి కథేసి. కస్మా పనేతే మహాథేరా అత్తనో గుణే పకాసేన్తితి? ఇమినా దీఘేన అద్ధునా అనధిగతపుబ్బం పరమగమ్మీరం అతివియ సంతం పణీతం అత్తనా అధిగతం లోకుత్తరధమ్మం పచ్చవేక్ఖిత్వా పీతివేగసముస్సాహితఉదానవసేన సాసనస్స నియ్యానికభావవిభావనవసేన చ పరమప్పిచ్చా అరియా అత్తనో గుణే పకాసేన్తి, యథా తం లోకనాథో బోధనేయ్యఅజ్ఞాసయవసేన “దసబలసమన్నాగతో, భిక్షవే, తథాగతో చతువేసారజ్జవిసారదో”తిఆదినా అత్తనో గుణే పకాసేతి, ఏవమయం థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణగాథా హోతీతి.

పరమత్థదీపనియా థేరగాథాసంవణ్ణనాయ

సుభూతిత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. మహాకోటికత్థేరగాథావణ్ణనా

ఉపసన్తోతి ఆయస్మతో మహాకోటికత్థేరస్స గాథా. తస్స కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి థేరో పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హంసవతీనగరే మహాభోగకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో మాతాపితూనం అచ్చయేన కుటుమ్బం సణ్ణపేత్వా ఘరావాసం వసన్తో ఏకదివసం పదుముత్తరస్స భగవతో ధమ్మదేసనాకాలే హంసవతీనగరవాసికే గన్ధమాలాదిహత్థే యేన బుద్ధో యేన ధమ్మో యేన సఙ్ఖో, తన్నిన్నే తప్పోణే తప్పబ్బారే గచ్చన్తే దిస్సా మహాజనేన సద్ధిం ఉపగతో సత్థారం ఏకం భిక్షుం పటిసమ్మిదాపత్తానం అగ్గట్టానే రపేన్తం దిస్సా “అయం కిర ఇమస్మిం సాసనే పటిసమ్మిదాపత్తానం అగ్గో, అహో వతాహమ్మి ఏకస్స బుద్ధస్స సాసనే అయం వియ పటిసమ్మిదాపత్తానం అగ్గో భవేయ్య”న్తి చిన్తేత్వా సత్థు దేసనాపరియోసానే వుట్టితాయ పరిసాయ భగవన్తం ఉపసఙ్కమిత్వా, “భన్తే, స్వే మయ్ఘం భిక్షం గణ్ణథా”తి నిమన్తేసి. సత్థా అధివాసేసి. సో భగవన్తం అభివాదేత్వా పదక్ఖిణం కత్వా సకనివేసనం గత్వా సబ్బరత్తిం బుద్ధస్స భిక్షుసఙ్ఖస్స చ నిసఙ్ఖట్టానం గన్ధదామమాలాదామాదీహి అలఙ్కరిత్వా పణీతం ఖాదనీయం భోజనీయం పటియాదాపేత్వా తస్సా రత్తియా అచ్చయేన సకే నివేసనే భిక్షుసతసహస్సపరివారం భగవన్తం వివిధయాగుఖజ్జకపరివారం నానారససూపబ్యజ్జనం గన్ధసాలిభోజనం భోజేత్వా భత్తికిచ్చపరియోసానే చిన్తేసి - “మహన్తం, ఖో, అహం తానన్తరం పత్థేమి న ఖో పన మయ్ఘం యుత్తం ఏకదివసమేవ దానం దత్వా తం తానన్తరం పత్థేతుం, అనుపటిపాటియా సత్త దివసే దానం దత్వా పత్థేస్సామీ”తి . సో తేనేవ నియామేన సత్త దివసే మహాదానాని దత్వా భత్తికిచ్చపరియోసానే దుస్సకోట్టాగారం వివరాపేత్వా ఉత్తమం తిచీవరప్పహోనకం సుఖుమవత్తం బుద్ధస్స పాదమూలే రపేత్వా భిక్షుసతసహస్సస్స చ తిచీవరం దత్వా తథాగతం ఉపసఙ్కమిత్వా, “భన్తే, యో సో భిక్షు తుమ్హేహి ఇతో సత్తమదివసమత్తకే ఏతదగ్గే రపితో, అహమ్మి సో భిక్షు వియ అనాగతే ఉప్పజ్జనకబుద్ధస్స సాసనే పబ్బజిత్వా పటిసమ్మిదాపత్తానం అగ్గో భవేయ్య”న్తి వత్వా సత్థు పాదమూలే నిపజ్జిత్వా పత్థనం అకాసి. సత్థా తస్స పత్థనాయ

సమిష్టనభావం దిస్వా “అనాగతే ఇతో కప్పసతసహస్సమత్థకే గోతమో నామ బుద్ధో లోకే ఉప్పజ్జిస్సతి, తస్స సాసనే తవ పత్తనా సమిష్ఠిస్సతీ”తి బ్యాకాసి. వుత్తమ్మి చేతం అపదానే (అప. థేర ౨.౧౪.౨౨౧-౨౨౨) -

“పదుముత్తరో నామ జినో, సబ్బలోకవిదూ ముని;
ఇతో సతసహస్సమ్మి, కప్పే ఉప్పజ్జి చక్కుమా.

“ఓవాదకో విజ్ఞాపకో, తారకో సబ్బపాణినం;
దేసనాకుసలో బుద్ధో, తారేసి జనతం బహుం.

“అనుకమ్పకో కారుణికో, హితేసీ సబ్బపాణినం;
సమ్మత్తే తిత్థియే సబ్బే, పఞ్చసీలే పతిట్ఠపి.

“ఏవం నిరాకులం ఆసి, సుజ్ఞాతం తిత్థియేహి చ;
విచిత్తం అరహంతేహి, వసీభూతేహి తాదిభి.

“రతనానట్టపఞ్ఞాసం, ఉగ్గతో సో మహాముని;
కఞ్చనగ్గ్ఘియసఙ్గాసో, బాత్తింసవరలక్ష్ణో.

“వస్ససతసహస్సాని, ఆయు విజ్ఞతి తావదే;
తావతా తిట్ఠమానో సో, తారేసి జనతం బహుం.

“తదాహం హంసవతియం, బ్రాహ్మణో వేదపారగూ;
ఉపేచ్చ సబ్బలోకగ్గం, అస్సోసిం ధమ్మదేసనం.

“తదా సో సావకం వీరో, పభిన్నమతిగోచరం;
అత్థే ధమ్మే నిరుత్తే చ, పటిభాసే చ కోవిదం.

“రపేసి ఏతదగ్గమ్మి, తం సుత్వా ముదితో అహం;
ససావకం జినవరం, సత్తాహం భోజయిం తదా.

“దుస్సేహచ్చాదయిత్వాన, ససిస్సం బుద్ధిసాగరం;
నిపచ్చ పాదమూలమ్మి, తం రానం పత్తయిం అహం.

“తతో అవోచ లోకగ్గో, పస్సథేతం దిజుత్తమం;
వినతం పాదమూలే మే, కమలోదరసప్పభం.

“బుద్ధసేట్ఠస్స భిక్కుస్స, రానం పత్తయతే అయం;
తాయ సద్ధాయ చాగేన, సద్ధమ్మస్సవనేన చ.

“సబ్బట్ట సుఖితో హుత్వా, సంసరిత్వా భవాభవే;
అనాగతమ్మి అద్ధానే, లచ్చసేతం మనోరథం.

“సతసహస్సితో కప్పే, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్రేన, సత్తా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
కోట్టికో నామ నామేన, హేస్సతి సత్థు సావకో.

“తం సుత్వా ముదితో హుత్వా, యావజీవం తదా జినం;
మేత్తచిత్తో పరిచరిం, సతో పజ్ఞా సమాహితో.

“తేన కమ్మవిపాకేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతంసమగచ్ఛహం.

“సతానం తీణిక్ఖత్తుఞ్చ, దేవరజ్జమకారయిం;
సతానం పఞ్చక్ఖత్తుఞ్చ, చక్కవత్తే అహోసహం.

“పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖేయం;
సబ్బట్ట సుఖితో ఆసిం, తస్స కమ్మస్స వాహసా.

“దువే భవే సంసరామి, దేవత్తే అథ మానుసే;
అఙ్గాం గతిం న గచ్ఛామి, సుచిణ్ణస్స ఇదం ఫలం.

“దువే కులే పజాయామి, ఖత్తియే అథ బ్రాహ్మణే;
నీచే కులే న జాయామి, సుచిణ్ణస్స ఇదం ఫలం.

“పచ్చిమే భవే సమ్మత్తే, బ్రహ్మబన్ధు అహోసహం;
సావత్థియం విప్పకులే, పచ్చాజాతో మహద్ధనే.

“మాతా చన్దవతీ నామ, పితా మే అస్సలాయనో;
యదా మే పితరం బుద్ధో, వినయా సబ్బసుద్ధియా.

“తదా పసన్నో సుగతే, పబ్బజిం అనగారియం;
మోగ్గల్లానో ఆచరియా, ఉపజ్ఞా సారిసమ్భవో.

“కేసేసు ఛిజ్జమానేసు, దిట్టి చిన్నా సమూలికా;
నివాసేన్తో చ కాసావం, అరహత్తమపాపుణిం.

“అత్తధమ్మనిరుత్తిసు, పటిభానే చ మే మతి;
పభిన్నా తేన లోకగ్గో, ఏతదగ్గే ఠపేసి మం.

“అసన్దిట్టం వియాకాసిం, ఉపతిస్సేన పుచ్చితో;
పటిసమ్మిదాసు తేనాహం, అగ్గో సమ్మద్ధసాసనే.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం, భవా సబ్బే సమ్మాహతా;
నాగోవ బద్ధనం ఛేత్వా, విహరామి అనాసవో.

“స్వాగతం వత మే ఆసి, మమ బుద్ధస్స సన్తికే;
తినో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసనం.

“పటిసమ్మిదా చతనో, విమోక్షాపి చ అట్టిమే;
చళభిజ్ఞా సచ్చికతా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఏవం సో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాఞాణసమ్భారం సమ్మరన్తో అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుస్సాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తి. కోట్టికోటిస్స నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో తయో వేదే ఉగ్గహేత్వా బ్రాహ్మణసిప్పే నిప్పత్తిం గతో ఏకదివసం సత్తు సన్తికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా ఉపసమ్మన్నకాలతో పట్టాయ విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా పటిసమ్మిదాసు చిణ్ణవసీ హుత్వా అభిజ్ఞాతే అభిజ్ఞాతే మహాథేరే ఉపసఙ్కమిత్వా పజ్ఞం పుచ్చన్తోపి దసబలం ఉపసఙ్కమిత్వా పజ్ఞం పుచ్చన్తోపి పటిసమ్మిదాసుయేవ పజ్ఞం పుచ్చి. ఏవమయం థేరో తత్త కతాధికారతాయ చిణ్ణవసీభావేన చ పటిసమ్మిదాపత్తానం అగ్గో జాతో. అథ నం సత్తా మహావేదల్లసుత్తం (మ. ని. ౧.౪౪౯ ఆదయో) అట్టుప్పత్తిం కత్వా పటిసమ్మిదాపత్తానం అగ్గట్టానే ఠపేసి – “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షానం పటిసమ్మిదాపత్తానం యదిదం మహాకోట్టికో”తి (అ. ని. ౧.౨౦౯, ౨౧౮). సో అపరేన సమయేన విముత్తిసుఖం పటిసంవేదేన్తో ఉదానవసేన –

౨. “ఉపసన్తో ఉపరతో, మన్తభాణీ అనుద్ధతో;
ధునాతి పాపకే ధమ్మే, దుమపత్తంవ మాలుతో”తి. –

ఇత్తం సుదం ఆయస్మా మహాకోట్టికత్థేరో గాథం అభాసి.

తత్త ఉపసన్తోతి మనచ్చట్టానం ఇన్ద్రియానం ఉపసమనేన నిబ్బిసేవనభావకరణేన ఉపసన్తో. ఉపరతోతి సబ్బస్మా పాపకరణతో ఓరతో విరతో. మన్తభాణీతి మన్తా వుచ్చతి పజ్ఞా, తాయ పన ఉపపరిక్ఖిత్వా భణతీతి మన్తభాణీ, కాలవాదీఆదిభావం అవిస్సజ్జేన్తోయేవ భణతీతి అత్తో. మన్తభణనవసేన వా భణతీతి మన్తభాణీ, దుబ్బాసితతో వినా అత్తనో భాసనవసేన చతురఙ్గసమన్నాగతం సుభాసితంయేవ భణతీతి అత్తో. జాతిఆదివసేన అత్తనో అనుక్కుంసంతో న ఉద్ధతోతి అనుద్ధతో అథ వా తిణ్ణం కాయదుచ్చరితానం వూపసమనేన తతో పటివిరతియా ఉపసన్తో, తిణ్ణం మనోదుచ్చరితానం ఉపరమణేన పజహనేన ఉపరతో, చతున్నం వచీదుచ్చరితానం అప్పవత్తియా పరిమితభాణితాయ మన్తభాణీ,

తివిధదుచ్చరితనిమిత్తఉప్పజ్జనకస్స ఉద్ధచ్చస్స అభావతో అనుద్ధతో. ఏవం పన తివిధదుచ్చరితప్పహనేన సుద్ధే సీలే పతిట్టితో, ఉద్ధచ్చప్పహనేన సమాహితో, తమేవ సమాధిం పదట్టానం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా మగ్గపటిపాటియా ధునాతి పాపకే ధమ్మే లామకట్టేన పాపకే సబ్బేపి సంకిలేసధమ్మే నిద్ధునాతి, సముచ్చేదవసేన పజహతి . యథా కిం? దుమపత్తంవ మాలుతో, యథా నామ దుమస్స రుక్ఖస్స పత్తం పణ్ణపలాసం మాలుతో వాతో ధునాతి, బన్ధనతో వియోజేన్తో నీహరతి, ఏవం యథావుత్తపటిపత్తియం రితో పాపధమ్మే అత్తనో సంతానతో నీహరతి, ఏవమయం థేరస్స అజ్ఞాపదేసేన అజ్ఞాబ్యాకరణగాథాపి హోతీతి వేదితబ్బా.

ఏత్త చ కాయవచీదుచ్చరితప్పహనవచనేన పయోగసుద్ధిం దస్సేతి, మనోదుచ్చరితప్పహనవచనేన ఆసయసుద్ధిం. ఏవం పయోగాసయసుద్ధస్స “అనుద్ధతో”తి ఇమినా ఉద్ధచ్చాభావవచనేన తదేకత్వతాయ నీవరణప్పహనం దస్సేతి. తేసు పయోగసుద్ధియా సీలసమ్మత్తి విభావితా, ఆసయసుద్ధియా సమధభావనాయ ఉపకారకధమ్మపరిగ్గహో, నీవరణప్పహనేన సమాధిభావనా, “ధునాతి పాపకే ధమ్మే”తి ఇమినా పజ్ఞాభావనా విభావితా హోతి. ఏవం అధిసీలసిక్ఖాదయో తిస్సో సిక్ఖా, తివిధకల్యాణం సాసనం, తదభగ్గప్పహనాదీని తీణి పహనాని, అన్తద్వయపరివజ్జనేన సద్ధిం మజ్జిమాయ పటిపత్తియా పటిపజ్జనం, అపాయభవాదీనం సమతిక్కమనూపాయో చ యథారహం నిద్ధారేత్వా యోజేతబ్బా. ఇమినా నయేన సేసగాథాసుపి యథారహం అత్థయోజనా వేదితబ్బా. అత్థమత్తమేవ పన తత్త తత్త అపుబ్బం వణ్ణయిస్సామ. “ఇత్థం సుదం ఆయస్మా మహాకోటికో”తి ఇదం పూజావచనం, యథా తం మహామోగ్గల్లానోతి.

మహాకోటికత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

3. కఙ్ఖరేవతత్థేరగాథావణ్ణనా

పజ్ఞం ఇమం పస్సాతి ఆయస్మతో కఙ్ఖరేవతస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి థేరో పదుముత్తరభగవతో కాలే హంసవతీనగరే బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తో. ఏకదివసం బుద్ధానం ధమ్మదేసనాకాలే హేట్టా వుత్తనయేన మహాజనేన సద్ధిం విహారం గత్వా పరిసపరియన్తే రితో ధమ్మం సుణన్తో సత్తారం ఏకం భిక్షుం ఝానాభిరతానం అగ్గట్టానే రపేన్తం దిస్సా “మయాపి అనాగతే ఏవరూపేన భవితుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా దేసనావసానే సత్తారం నిమన్తేత్వా హేట్టా వుత్తనయేన మహాసక్కారం కత్వా భగవన్తం ఆహ - “భన్తే, అహం ఇమినా అధికారకమ్మీన అజ్ఞం సమ్మత్తిం న పత్తేమి, యథా పన సో భిక్షు తుమ్హేహి ఇతో సత్తమదివసమత్తకే ఝాయీనం అగ్గట్టానే రపితో, ఏవం అహమ్మి అనాగతే ఏకస్స బుద్ధస్స సాసనే ఝాయీనం అగ్గో భవేయ్య”న్తి పత్తనమకాసి. సత్తా అనాగతం ఓలోకేత్వా నిప్పజ్జనభావం దిస్సా “అనాగతే కప్పసతసహస్సావసానే గోతమో నామ బుద్ధో ఉప్పజ్జిస్సతి, తస్స సాసనే త్వం ఝాయీనం అగ్గో భవిస్ససీ”తి బ్యాకరిత్వా పక్కామి.

సో యావజీవం కల్యాణకమ్మం కత్వా కప్పసతసహస్సం దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా అవ్హాకం భగవతో కాలే సావత్థినగరే మహాభోగకులే నిబ్బత్తో పచ్చాభత్తం ధమ్మస్సవనత్థం గచ్ఛన్తేన మహాజనేన సద్ధిం విహారం గత్వా పరిసపరియన్తే రితో దసబలస్స ధమ్మకథం సుత్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా ఉపసమ్మదం లభిత్వా కమ్మట్టానం కథాపేత్వా ఝానపరికమ్మం కరోన్తో ఝానలాభీ హుత్వా ఝానం పాదకం కత్వా అరహత్తం పాపుణి. సో యేభుయ్యేన దసబలేన సమాపజ్జితబ్బసమాపత్తిం సమాపజ్జన్తో అహోరత్తం ఝానేసు చిణ్ణవసీ అహోసి. అథ నం సత్తా “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ

సావకానం భిక్షూనం ఝూయీనం యదిదం కఙ్ఖరేవతో”తి (అ. ని. ౧.౧౯౮, ౨౦౪) ఝూయీనం అగ్గట్టానే రపేసి. వుత్తమ్మి
చేతం అపదానే (అప. ధేర ౨.౨౫.౩౪-౩౩) -

“పదుముత్తరో నామ జినో, సబ్బధమ్మేసు చక్ఖుమా;
ఇతో సతసహస్సమ్మి, కప్పే ఉప్పజ్జి నాయకో.

“సీహహను బ్రహ్మగిరో, హంసదున్దుభినిస్సనో;
నాగవిక్కున్తగమనో, చన్దసూరాధికప్పభో.

“మహామతి మహావీరో, మహాఝూయీ మహాబలో;
మహాకారుణికో నాథో, మహాతమపనూదనో.

“స కదాచి తిలోకగ్గో, వేనేయ్యం వినయం బహుం;
ధమ్మం దేసేసి సమ్మద్ధో, సత్తాసయవిదూ ముని.

“ఝూయిం ఝూనరతం వీరం, ఉపసన్తం అనావిలం;
వణ్ణయన్తో పరిసతిం, తోసేసి జనతం జినో.

“తదాహం హంసవతియం, బ్రాహ్మణో వేదపారగూ;
ధమ్మం సుత్వాన ముదితో, తం రానమభిపత్తయిం.

“తదా జినో వియాకాసి, సజ్ఞమజ్ఞే వినాయకో;
ముదితో హోహి త్వం బ్రహ్మ, లచ్చసే తం మనోరథం.

“సతసహస్సితో కప్పే, ఓక్కాకకులసమ్మవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
రేవతో నామ నామేన, హేస్సతి సత్థు సావకో.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్యా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“పచ్చిమే చ భవే దాని, జాతోహం కోలియే పురే;
ఖత్తియే కులసమ్మన్నే, ఇద్ధే ఫీతే మహద్ధనే.

“యదా కపిలవత్తుస్మిం, బుద్ధో ధమ్మమదేసయి;
తదా పసన్నో సుగతే, పబ్బజిం అనగారియం.

“కట్టా మే బహులా ఆసి, కప్పాకప్పే తహిం తహిం;
సబ్బం తం వినయా బుద్ధో, దేసేత్వా ధమ్మముత్తమం.

“తతోహం తిణ్ణసంసారో, తదా ఝానసుఖే రతో;
విహరామి తదా బుద్ధో, మం దిస్సా ఏతదబ్రవి.

“యా కాచి కట్టా ఇధ వా హురం వా, సవేదియా వా పరవేదియా వా;
యే ఝాయినో తా పజహన్తి సబ్బా, ఆతాపినో బ్రహ్మచరియం చరన్తా.

“సతసహస్సే కతం కమ్మం, ఫలం దస్సేసి మే ఇధ;
సుముత్తో సరవేగోవ, కిలేసే ఝాపయిం మమ.

“తతో ఝానరత్తం దిస్సా, బుద్ధో లోకన్తగా ముని;
ఝాయీనం భిక్షూనం అగ్గో, పజ్ఞాపేసి మహామతి.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం, భవా సబ్బే సమూహతా;
నాగోవ బన్ధనం ఛేత్వా, విహరామి అనాసవో.

“స్వాగతం వత మే ఆసి, మమ బుద్ధస్స సన్తికే;
తినో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసనం.

“పటిసమ్మిదా చతనో, విమోక్షాపి చ అట్టిమే;
ధళభిజ్ఞా సచ్చికతా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

తథా కతకిచ్చో పనాయం మహాధేరో పుట్టే దీఘరత్తం అత్తనో కట్టాపకతచిత్తతం ఇదాని సబ్బసో విగతకట్టతఇచ్చ
పచ్చవేక్షిత్వా “అహో నూన మయ్ఠం సత్తునో దేసనానుభావో, తేనేతరహి ఏవం విగతకట్టో అజ్ఞత్తం వూపసన్తచిత్తో జాతో”తి
సజ్ఞాతబహుమానో భగవతో పజ్ఞం పసంసన్తో “పజ్ఞం ఇమం పస్సా”తి ఇమం గాథమాహ.

3. తత్త పజ్ఞాన్తి పకారే జానాతి, పకారేహి ఇహపేతీతి చ పజ్ఞా. వేనేయ్యానం ఆసయానుసయచరియాధిముత్తిఆదిప్పకారే
ధమ్మానం కుసలాదికే ఖిన్నాదికే చ దేసేతబ్బప్పకారే జానాతి, యథాసభావతో పటివిజ్ఞతి, తేహి చ పకారేహి ఇహపేతీతి అత్తో.
సత్తు దేసనాఇహిణ్ణో ఇధాధిప్పేతం, తేనాహ “ఇమ”న్తి. తత్తో అత్తని సిద్ధేన దేసనాబలేన నయగ్గాహతో పచ్చక్షం వియ
ఉపట్టితం గహేత్వా “ఇమ”న్తి వుత్తం. యదగ్గేన వా సత్తు దేసనాఇహిణం సావకేహి నయతో గయ్ఠతి, తదగ్గేన అత్తనో విసయే
పటివేధఇహిణ్ణి నయతో గయ్ఠతేవ. తేనాహ ఆయస్మా ధమ్మసేనాపతి – “అపిచ మే, భన్తే, ధమ్మన్వయో విదితో”తి (దీ.
ని. ౨.౧౪౬; ౩.౧౪౩). పస్సాతి విష్టుయప్పత్తో అనియమతో ఆలపతి అత్తనోయేవ వా చిత్తం, యథాహ భగవా ఉదానేన్తో –
“లోకమిమం పస్స; పుథూ అవిజ్ఞాయ పరేతం భూతం భూతరతం భవా అపరిముత్త”న్తి (ఉదా. ౩౦). తథాగతానన్తి తథా
ఆగమనాదిఅత్తేన తథాగతానం. తథా ఆగతోతి హి తథాగతో, తథా గతోతి తథాగతో, తథలక్ష్ణణం ఆగతోతి తథాగతో,

తథధమ్మే యాథావతో అభిసమ్మద్ధోతి తథాగతో, తథదస్సితాయ తథాగతో, తథవాదితాయ తథాగతో, తథాకారితాయ తథాగతో, అభిభవనట్టిన తథాగతోతి ఏవం అట్టహి కారణేహి భగవా తథాగతో. తథాయ ఆగతోతి తథాగతో, తథాయ గతోతి తథాగతో, తథలక్ఖణం గతోతి తథాగతో, తథాని ఆగతోతి తథాగతో, తథావిధోతి తథాగతో, తథా పవత్తితోతి తథాగతో, తథేహి ఆగతోతి తథాగతో, తథా గతభావేన తథాగతోతి ఏవమ్మి అట్టహి కారణేహి భగవా తథాగతోతి అయమ్మేత్థ సట్ఠేపో. విత్థారో పన పరమత్థదీపనియా ఉదానట్టకథాయ (ఉదా. అట్ట. ౧౮) ఇతివృత్తకట్టకథాయ (ఇతివృ. అట్ట. ౩౮) చ వృత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

ఇదాని తస్సా పఞ్ఞాయ అసాధారణవిసేసం దస్సేతుం “అగ్గి యథా”తిఆది వృత్తం. యథా అగ్గీతి ఉపమావచనం. యథాతి తస్స ఉపమాభావదస్సనం. పజ్జలితోతి ఉపమేయ్యేన సమ్మన్దదస్సనం. నిసీధేతి కిచ్చకరణకాలదస్సనం. అయఞ్ఞోత్థ అత్తో - యథా నామ నిసీధే రత్తియం చతురస్ససమన్నాగతే అన్ధకారే వత్తమాసే ఉన్నతే రాసే పజ్జలితో అగ్గి తస్మిం పదేసే తయగతం విధమన్తం తిట్టతి, ఏవమేవ తథాగతానం ఇమం దేసనాఞ్ఞాసజ్ఞాతం సబ్బసో వేనేయ్యానం సంసయతమం విధమన్తం పఞ్ఞం పస్సాతి. యతో దేసనావిలాసేన సత్తానం ఞ్ఞాణమయం ఆలోకం దేస్తీతి ఆలోకదా. పఞ్ఞామయమేవ చక్షుం దదస్తీతి చక్షుదదా. తదుభయమ్మి కజ్జావినయపదట్టానమేవ కత్వా దస్సేన్తో “యే ఆగతానం వినయన్తి కజ్జ”న్తి ఆహ, యే తథాగతా అత్తనో సన్తికం ఆగతానం ఉపగతానం వేనేయ్యానం “అహోసిం ను ఖో అహమతీతమద్ధాన”న్తిఆదినయప్పవత్తం (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) సోళసవత్తుకం, “బుద్ధే కజ్జతి ధమ్మే కజ్జతీ”తిఆదినయప్పవత్తం (ధ. సం. ౧౦౦౮) అట్టవత్తుకఞ్చ కజ్జం విచికిచ్చం వినయన్తి దేసనానుభావేన అనవసేసతో విధమన్తి విద్ధంసేన్తి. వినయకుక్కుచ్చసజ్ఞాతా పన కజ్జా తబ్బినయేనేవ వినీతా హోన్తితి.

అపరో నయో - యథా అగ్గి నిసీధే రత్తిభాగే పజ్జలితో పటుతరజాలో సముజ్జలం ఉచ్చాసనే రితానం ఓభాసదానమత్తేన అన్ధకారం విధమిత్వా సమవిసమం విభావేన్తో ఆలోకదదో హోతి. అచ్చాసన్నే పన రితానం తం సుపాకటం కరోన్తో చక్షుకిచ్చకరణతో చక్షుదదో నామ హోతి, ఏవమేవ తథాగతో అత్తనో ధమ్మకాయస్స దూరే రితానం అకతాధికారానం పఞ్ఞాపజ్ఞోతేన మోహన్ధకారం విధమిత్వా కాయవిసమాదిసమవిసమం విభావేన్తో ఆలోకదా భవన్తి, ఆసన్నే రితానం పన కతాధికారానం ధమ్మచక్షుం ఉప్పాదేన్తో చక్షుదదా భవన్తి. యే ఏవంభూతా అత్తనో వచీగోచరం ఆగతానం మాదిసానమ్మి కజ్జాబహులానం కజ్జం వినయన్తి అరియమగ్గసముప్పాదనేన విధమన్తి, తేసం తథాగతానం పఞ్ఞం ఞ్ఞాణాతీసయం పస్సాతి యోజనా. ఏవమయం థేరస్స అత్తనో కజ్జావితరణప్పకాసనేన అఞ్ఞాబ్యాకరణగాథాపి హోతి. అయఞ్ఞో థేరో పుద్ధుజ్జనకాలే కప్పియేపి కుక్కుచ్చకో హుత్వా కజ్జాబహులతాయ “కజ్జారేవతో”తి పఞ్ఞాతో, పచ్చా ఖీణాసవకాలేపి తథేవ వోహరయిత్థ. తేనాహ - “ఇత్థం సుదం ఆయస్మా కజ్జారేవతో గాథం అభాసిత్థా”తి. తం వృత్తత్థమేవ.

కజ్జారేవతత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పుణ్ణత్థేరగాథావణ్ణనా

సబ్బిరేవ సమాసేథాతి ఆయస్మతో పుణ్ణత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స దసబలస్స ఉప్పత్తితో పురేతరమేవ హంసవతీనగరే బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తో అనుక్కుమేన విఞ్ఞాతం పత్తో సత్థరి లోకే ఉప్పజ్జన్తే ఏకదివసం బుద్ధానం ధమ్మదేసనాకాలే హేట్థా వృత్తనయేన మహాజనేన సద్ధిం విహారం గత్వా పరిసపరియన్తే నిసీదిత్వా ధమ్మం సుణన్తో

సత్తారం ఏకం భిక్షుం ధమ్మకథికానం అగ్గట్టానే రపేంతం దిస్సా “మయాపి అనాగతే ఏవయాపేన భవితుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా దేసనావసానే వుట్టితాయ పరిసాయ సత్తారం ఉపసంక్రమిత్వా నిమన్తేత్వా హేట్టా వుత్తనయేనేవ మహాసక్కారం కత్వా భగవంతం ఏవమాహ - “భన్తే, అహం ఇమినా అధికారకమ్మేన నాజ్ఞాం సమ్మత్తిం పత్తేమి. యథా పన సో భిక్షు ఇతో సత్తమదివసమత్థకే ధమ్మకథికానం అగ్గట్టానే రపితో, ఏవం అహమ్మి అనాగతే ఏకస్స బుద్ధస్స సాసనే ధమ్మకథికానం భిక్షూనం అగ్గో భవేయ్య”న్తి పత్తనం అకాసి. సత్తా అనాగతం ఓలోకేత్వా తస్స పత్తనాయ సమిజ్జనభావం దిస్సా “అనాగతే కప్పసతసహస్సమత్థకే గోతమో నామ బుద్ధో ఉప్పజ్జిస్సతి, తస్స సాసనే త్వం పబ్బజిత్వా ధమ్మకథికానం అగ్గో భవిస్ససీ”తి బ్యాకాసి.

సో తత్థ యావజీవం కల్యాణధమ్మం కత్వా తతో చుతో కప్పసతసహస్సం పుజ్జాఞాణసమ్భారం సమ్మరన్తో దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా అవ్హాకం భగవతో కాలే కపిలవత్థునగరస్స అవిదురే దోణవత్థునామకే బ్రాహ్మణగామే బ్రాహ్మణమహాసాలకులే అజ్ఞాసికోణ్ణజ్ఞత్థేరస్స భాగినేయ్యో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స నామగ్గహణదివసే “పుణ్ణో”తి నామం అకంసు. సో సత్థరి అభిసమ్మోధిం పత్వా పవత్తవరధమ్మచక్రే అనుపుట్టేన రాజగహం గత్వా తం ఉపనిస్సాయ విహరన్తే అజ్ఞాసికోణ్ణజ్ఞత్థేరస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో సబ్బం పుబ్బకిచ్చం కత్వా పధానమనుయుజ్జన్తో పబ్బజితకిచ్చం మత్థకం పాపేత్వావ “దసబలస్స సన్తికం గమిస్సామీ”తి మాతులత్థేరేన సద్ధిం సత్తు సన్తికం అగత్వా కపిలవత్థుసామన్తాయేవ ఓహీయిత్వా యోనిసోమనసికారే కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. వుత్తమ్మి చేతం అపదానే (అప. థేర ౧.౧.౪౩౪-౪౪౦) -

“అజ్ఞాయకో మన్తధరో, తిణ్ణం వేదాన పారగూ;
పురక్ఖతోమ్మి సిస్సేహి, ఉపగచ్ఛిం నరుత్తమం.

“పదుముత్తరో లోకవిదు, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
మమ కమ్మం పకిత్తేసి, సంఖిత్తేన మహాముని.

“తాహం ధమ్మం సుణిత్వాన, అభివాదేత్వాన సత్థునో;
అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వాన, పక్కుమిం దక్ఖిణాముఖో.

“సంఖిత్తేన సుణిత్వాన, విత్తారేన అభాసయిం;
సట్టే సిస్సా అత్తమనా, సుత్వాన మమ భాసతో.

“సకం దిట్టిం వినోదేత్వా, బుద్ధే చిత్తం పసాదయుం;
సంఖిత్తేనపి దేసేమి, విత్తారేన తథేవహం.

“అభిధమ్మనయజ్ఞాహం, కథావత్థువిసుద్ధియా;
సట్టేసం విజ్ఞాపేత్వాన, విహరామి అనాసవో.

“ఇతో పఞ్చసతే కప్పే, చతురో సుప్పకాసకా;

సత్తరతనసమ్మన్నా, చతుదీపమ్మి ఇస్సరా.

“పటిసమ్మిదా చతస్సో...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

తస్స పన పుణ్ణత్థేరస్స సన్తికే పబ్బజితా కులపుత్తా పశ్చాసతా అహీసుం. థేరో సయం దసకథావత్థులాభితాయ తేపి దసహి కథావత్థూహి ఓవది. తే తస్స ఓవాదే రత్వా సబ్బేవ అరహత్తం పత్తా. తే అత్తనో పబ్బజితకిచ్చం మత్తకప్పత్తం ఇత్తా ఉపజ్ఞాయం ఉపసజ్ఞమిత్వా ఆహంసు - “భన్తే, అమ్మాకం కిచ్చం మత్తకప్పత్తం, దసన్న ఇచ్చమ్మ కథావత్థూనం లాభినో, సమయో, దాని నో దసబలం పస్సితు”న్తి. థేరో తేసం వచనం సుత్వా చిన్తేసి - “మమ దసకథావత్థులాభితం సత్తా జానాతి అహం ధమ్మం దేసేన్తో దస కథావత్థూని అముఞ్చిత్వావ దేసేమి, మయి గచ్ఛన్తే సబ్బేపిమే భిక్షూ మం పరివారేత్వా గచ్ఛిస్సన్తి, ఏవం గణసంఘాకాయ గత్వా పన అయుత్తం మయ్యం దసబలం పస్సితుం, ఇమే తావ గత్వా పస్సన్తూ”తి తే భిక్షూ ఆహ - “ఆపుసో, తుమ్హే పురతో గత్వా తథాగతం పస్సథ, మమ వచనేన చస్స పాదే వన్తథ, అహమ్మి తుమ్మాకం గతమగ్గేనాగమిస్సామీ”తి. తే థేరా సబ్బేపి దసబలస్స జాతిభూమిరట్టవాసినో సబ్బే ఖీణాసవా సబ్బే దసకథావత్థులాభినో అత్తనో ఉపజ్ఞాయస్స ఓవాదం సమ్మటిచ్చిత్వా థేరం వన్దిత్వా అనుపుబ్బేన చారికం చరన్తా సట్టియోజనమగ్గం అతిక్రమ్మ రాజగహే వేళువనమహావిహారం గత్వా దసబలస్స పాదే వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు.

ఆచిణ్ణం ఖో పనేతం బుద్ధానం భగవన్తానం ఆగన్తుకేహి భిక్షూహి సద్ధిం పటిసమ్మోదితున్తి భగవా తేహి సద్ధిం - “కచ్చి, భిక్షవే, ఖమనీయ”న్తిఆదినా నయేన మధురపటిసన్ధారం కత్వా “కుతో చ తుమ్హే, భిక్షవే, ఆగచ్ఛథా”తి పుచ్చి . అథ తేహి “జాతిభూమితో”తి వుత్తే “కో ను ఖో, భిక్షవే, జాతిభూమియం జాతిభూమకానం భిక్షూనం సబ్బహ్మచారీనం ఏవం సమ్భావితో ‘అత్తనా చ అప్పిచ్చో అప్పిచ్చకథా ఇచ్చా భిక్షూనం కత్తా”తి (మ. ని. ౧.౨౫౨) దసకథావత్థులాభిం భిక్షుం పుచ్చి. తేపి “పుణ్ణో నామ, భన్తే, ఆయస్మా మన్తాణిపుత్తో”తి ఆరోచయింసు. తం కథం సుత్వా ఆయస్మా సారిపుత్తో థేరస్స దస్సనకామో అహోసి. అథ సత్తా రాజగహతో సావత్థిం అగమాసి . పుణ్ణత్థేరోపి దసబలస్స తత్త ఆగతభావం సుత్వా - “సత్తారం పస్సిస్సామీ”తి గత్వా అన్తోగన్ధకుటియంయేవ తథాగతం సమ్మాపుణి. సత్తా తస్స ధమ్మం దేసేసి. థేరో ధమ్మం సుత్వా దసబలం వన్దిత్వా పటిసల్లానత్తాయ అన్ధవనం గత్వా అఞ్జతరమ్మి రుక్ఖమూలే దివావిహారం నిసీది.

సారిపుత్తత్థేరోపి తస్సాగమనం సుత్వా సీసానులోకికో గత్వా ఓకాసం సల్లక్ఖేత్వా తం రుక్ఖమూలే నిసిన్నం ఉపసజ్ఞమిత్వా థేరేన సద్ధిం సమ్మోదిత్వా, తం సత్తవిసుద్ధిక్కమం పుచ్చి. థేరోపిస్స పుచ్చితపుచ్చితం బ్యాకరోన్తో రథవినీతూపమాయ చిత్తం ఆరాధేసి, తే అఞ్జమఞ్జస్స సుభాసితం సమనుమోదింసు. అథ సత్తా అపరభాగే భిక్షుసంఘమజ్ఞే నిసిన్నో థేరం “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం ధమ్మకథికానం యదిదం పుణ్ణో”తి (అ. ని. ౧.౧౮౮, ౧౯౬) ధమ్మకథికానం అగ్గట్టానే రపేసి. సో ఏకదివసం అత్తనో విముత్తిసమ్మత్తిం పచ్చవేక్షిత్వా “సత్తారం నిస్సాయ అహఞ్చోవ అఞ్జో చ బహూ సత్తా సంసారదుక్ఖతో విప్పముత్తా, బహూపకారా వత సప్పురిససంసేవా”తి పీతిసోమనస్సజాతో ఉదానవసేన పీతివేగవిస్సత్థం “సబ్బిరేవ సమాసేథా”తి గాథం అభాసి.

౪. తత్త సబ్బిరేవాతి సప్పురిసేహి ఏవ. సన్తోతి పనేత్త బుద్ధాదయో అరియా అధిప్పేతా. తే హి అనవసేసతో అసతం ధమ్మం పహాయ సద్ధమ్మే ఉక్కుంసగతత్తా సాతిసయం పసంసియత్తా చ వీసేసతో “సన్తో సప్పురిసా”తి చ వుచ్చన్తి. సమాసేథాతి సమం ఆసేథ సహ వసేయ్య. తే పయిరుపాసన్తో తేసం సుస్సూసన్తో దిట్ఠానుగతిఞ్చ ఆపజ్జన్తో సమానవాసో

భవేయ్యాతి అట్టో. పణ్ణితేహత్థదస్సిభీతి తేసం ధోమనా. పణ్ణా వుచ్చతి పణ్ణా, సా ఇమేసం సణ్ణాతాతి పణ్ణితా. తతో ఏవ అత్తత్తాదిభేదం అత్థం అవిపరీతతో పస్సంతీతి అత్థదస్సినో. తేహి పణ్ణితేహి అత్థదస్సిభి సమాసేధ. కస్మాతి చే? యస్మా తే సంతో పణ్ణితా, తే వా సమ్మా సేవంతా ఏకంతహితభావతో మగ్గజాణాదీహేవ అరణీయతో అత్థం, మహాగుణతాయ సంతతాయ చ మహాంతం, అగాధభావతో గమ్భీరజాణగోచరతో చ గమ్భీరం, హీనచ్చన్దాదీహి దట్టుం అసక్కుణేయ్యత్తా ఇతరేహి చ కిచ్చేన దట్టబ్బత్తా దుద్దసం , దుద్దసత్తా సణ్ణనిపుణసభావత్తా నిపుణజాణగోచరతో చ నిపుణం, నిపుణత్తా ఏవం సుఖుమసభావతాయ అణుం నిబ్బానం, అవిపరీతత్థేన వా పరమత్థసభావత్తా అత్థం, అరియభావకరత్తా మహత్తనిమిత్తతాయ మహాంతం, అనుత్తానసభావతాయ గమ్భీరం, దుక్ఖేన దట్టబ్బం న సుఖేన దట్టుం సక్కాతి దుద్దసం, గమ్భీరత్తా దుద్దసం, దుద్దసత్తా గమ్భీరంతి చతుసచ్చం, విసేసతో నిపుణం అణుం, నిరోధసచ్చంతి ఏవమేతం చతుసచ్చం ధీరా సమధిగచ్ఛంతి ధితిసమ్మన్నతాయ ధీరా చతుసచ్చకమ్మట్టానభావనం ఉస్సుక్కాపేత్వా సమ్మదేవ అధిగచ్ఛంతి. అప్పమత్తాతి సబ్బత్థ సతిఅవిప్పవాసేన అప్పమాదపటిపత్తిం పూరేంతా. విచక్షణాతి విపస్సనాభావనాయ ఛేకా కుసలా. తస్మా సబ్బిరేవ సమాసేధాతి యోజనా. పణ్ణితేహత్థదస్సిభీతి వా ఏతం నిస్సక్కవచనం. యస్మా పణ్ణితేహి అత్థదస్సిభి సముదాయభూతేహి ధీరా అప్పమత్తా విచక్షణా మహంతాదివిసేసవంతం అత్థం సమధిగచ్ఛంతి, తస్మా తాదిసేహి సబ్బిరేవ సమాసేధాతి సమ్మద్ధో. ఏవమేసా ధేరస్స పటివేధదీపనేన అణ్ణాబ్యాకరణగాథాపి అహోసీతి.

పుణ్ణత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. దబ్బత్థేరగాథావణ్ణనా

యో దుద్దమియోతి ఆయస్మతో దబ్బత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పదుముత్తరబుద్ధకాలే హంసవతీనగరే కులగేహి నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో హేట్టా వుత్తనయేనేవ ధమ్మదేసనం సుణ్ణతో సత్థారం ఏకం భిక్షుం సేనాసనపణ్ణాపకానం అగ్గట్టానే రపేంతం దిస్వా అధికారకమ్మం కత్వా తం రానంతరం పత్తేత్వా సత్థారా బ్యాకతో యావజీవం కుసలం కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా కస్సపదసబలస్స సాసనోసక్కనకాలే పబ్బజి. తదా తేన సద్ధిం అపరే ఛ జనాతి సత్త భిక్షూ ఏకచిత్తా హుత్వా అణ్ణో సాసనే అగారవం కరోంతే దిస్వా - “ఇథ కిం కరోమ ఏకమంతే సమణధమ్మం కత్వా దుక్ఖస్సంతం కరిస్సామ”తి నిస్సేణిం బద్ధిత్వా ఉచ్చం పబ్బతసిఖరం ఆరుహిత్వా, “అత్తనో చిత్తబలం జానంతా నిస్సేణిం నిపాత్తేన్తు, జీవితే సాలయా ఓతరన్తు, మా పచ్చానుతప్పినో అహువత్థా”తి వత్వా సబ్బే ఏకచిత్తా హుత్వా నిస్సేణిం పాతేత్వా - “అప్పమత్తా హోథ, ఆవుసో”తి అణ్ణమణ్ణం ఓవదిత్వా చిత్తరుచికేసు రానేసు నిసీదిత్వా సమణధమ్మం కాతుం ఆరభింసు.

తత్తేకో ధేరో పణ్ణమే దివసే అరహత్తం పత్వా, “మమ కిచ్చం నిప్పన్నం, అహం ఇమస్మిం రానే కిం కరిస్సామి”తి ఇద్ధియా ఉత్తరకురుతో పిణ్ణపాతం ఆహరిత్వా, “ఆవుసో, ఇమం పిణ్ణపాతం పరిభుజ్జాథ, భిక్షాచారకిచ్చం మమాయత్తం హోతు, తుమ్హే అత్తనో కమ్మం కరోథా”తి ఆహ. “కిం ను ఖో మయం, ఆవుసో, నిస్సేణిం పాతేంతా ఏవం అవోచుమ్మ - ‘యో పరమం ధమ్మం సచ్చికరోతి, సో భిక్షం ఆహరతు, తేనాభతం సేసా పరిభుజ్జేత్వా సమణధమ్మం కరిస్సంతీ’తి. “నత్తి, ఆవుసో”తి. తుమ్హే అత్తనో పుబ్బహేతునా లభిత్త, మయమ్మి సక్కోంతా వట్టస్సంతం కరిస్సామ, గచ్ఛథ తుమ్హేతి. ధేరో తే సణ్ణాపేతుం అసక్కోంతో ఫాసుకట్టానే పిణ్ణపాతం పరిభుజ్జేత్వా గతో . అపరో ధేరో సత్తమే దివసే అనాగామిఫలం పత్వా తతో చుతో సుద్ధావాసబ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తో. ఇతరే ధేరా తతో చుతా ఏకం బుద్ధంతరం దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా తేసు తేసు

కులేసు నిబ్బత్తా. ఏకో గన్ధారరట్టే తక్కిసిలానగరే రాజగేహ నిబ్బత్తో, ఏకో మజ్జునికరట్టే పరిబ్బాజికాయ కుచ్చిమ్మి నిబ్బత్తో, ఏకో బాహియరట్టే కుటుమ్మియగేహ నిబ్బత్తో, ఏకో భిక్షునుపస్సయే జాతో.

అయం పన దబ్బత్థేరో మల్లరట్టే అనుపియనగరే ఏకస్స మల్లరట్థో గేహ పటిసన్ధిం గణ్ఠి. తస్స మాతా ఉపవిజ్ఞా కాలమకాసి, మతసరీరం సుసానం నేత్వా దారుచితకం ఆరోపేత్వా అగ్గిం అదంసు. తస్మా అగ్గివేగసంతతం ఉదరపటలం ద్వేధా అహోసి. దారకో అత్తనో పుణ్ణాబలేన ఉప్పతిత్వా ఏకస్మిం దబ్బత్థమ్మే నిపతి. తం దారకం గహేత్వా అయ్యికాయ అదంసు. సా తస్స నామం గణ్ఠిన్తి దబ్బత్థమ్మే పతిత్వా లద్ధజీవితత్తా “దబ్బో”తిస్స నామం అకాసి. తస్స చ సత్తవస్సికకాలే సత్థా భిక్షుసంఘపరివారో మల్లరట్టే చారికం చరమానో అనుపియమ్మవనే విహరతి. దబ్బకుమారో సత్థారం దిస్సా దస్సనేవ పసీదిత్వా పబ్బజితుకామో హుత్వా “అహం దసబలస్స సన్తికే పబ్బజిస్సామీ”తి అయ్యికం ఆపుచ్చి. సా “సాధు, తాతా”తి దబ్బకుమారం ఆదాయ సత్థు సన్తికం గత్వా, “భన్తే, ఇమం కుమారం పబ్బాజేధా”తి ఆహ. సత్థా అణ్ణతరస్స భిక్షునో సణ్ణం అదాసి - “భిక్షు ఇమం దారకం పబ్బాజేహి”తి. సో థేరో సత్థు వచనం సుత్వా దబ్బకుమారం పబ్బాజేన్తో తచపణ్ణాకకమ్మట్టానం ఆచిక్కి. పుబ్బహేతుసమ్మన్నో కతాభిసీహారో సత్తో పరమకేసవట్టియా వోరోపనక్ఖణే సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, దుతియాయ కేసవట్టియా ఓరోపియమానాయ సకదాగామిఫలే, తతియాయ అనాగామిఫలే, సబ్బకేసానం పన ఓరోపనణ్ణా అరహత్తఫలసచ్చికిరియా చ అపచ్ఛా అపురే అహోసి. సత్థా మల్లరట్టే యథాభిరన్తం విహరిత్వా రాజగహం గత్వా వేళువనే వాసం కప్పేసి.

తత్తాయస్మా దబ్బో మల్లపుత్తో రహోగతో అత్తనో కిచ్చనిప్పత్తిం ఓలోకేత్వా సంఘస్స వేయ్యావచ్చకరణే కాయం యోజేతుకామో చిన్తేసి - “యంనూనాహం సంఘస్స సేనాసనణ్ణా పణ్ణాపేయ్యం భత్తాని చ ఉద్ధిసేయ్య”న్తి. సో సత్థు సన్తికం గత్వా అత్తనో పరివితక్కిం ఆరోచేసి. సత్థా తస్స సాధుకారం దత్వా సేనాసనపణ్ణాపకత్తణ్ణా భత్తుద్దేసకత్తణ్ణా సమ్మటిచ్చి. అథ నం “అయం దబ్బో దహరోవ సమానో మహాన్తే రానే రితో”తి సత్తవస్సికకాలేయేవ ఉపసమ్మాదేసి. థేరో ఉపసమ్మన్నకాలతో పట్టాయ రాజగహం ఉపనిస్సాయ విహరన్తానం సబ్బభిక్షూనం సేనాసనాని చ పణ్ణాపేతి, భిక్షణ్ణ ఉద్ధిసతి. తస్స సేనాసనపణ్ణాపకభావో సబ్బదిసాసు పాకటో అహోసి - “దబ్బో కిర మల్లపుత్తో సభాగసభాగానం భిక్షూనం ఏకట్టానే సేనాసనాని పణ్ణాపేతి, ఆసన్నేపి దూరేపి సేనాసనం పణ్ణాపేతి, గన్తుం అసక్కోన్తే ఇద్ధియా నేతీ”తి.

అథ నం భిక్షూ కాలేపి వికాలేపి - “అవ్హాకం, ఆవుసో, జీవకమ్మవనే సేనాసనం పణ్ణాపేహి, అవ్హాకం మద్దకుచ్చిస్మిం మిగదాయే”తి ఏవం సేనాసనం ఉద్ధిసాపేత్వా తస్స ఇద్ధిం పస్సన్తా గచ్ఛన్తి. సోపి ఇద్ధియా మనోమయే కాయే అభిసంఘరిత్వా ఏకేకస్స థేరస్స ఏకేకం అత్తనా సదిసం భిక్షుం దత్వా అజ్ఞలియా జలమానాయ పురతో గత్వా “అయం మహో ఇదం పీఠ”న్తిఆదీని వత్వా సేనాసనం పణ్ణాపేత్వా పున అత్తనో వసనట్టానమేవ ఆగచ్ఛతి. అయమేత్త సజ్జేవో, విత్థారతో పనిదం వత్తు పాళియం ఆగతమేవ. సత్థా ఇదమేవ కారణం అట్టుప్పత్తిం కత్వా అపరభాగే అరియగణమజ్ఞే నిసినో థేరం సేనాసనపణ్ణాపకానం అగ్గట్టానే రపేసి - “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం సేనాసనపణ్ణాపకానం యదిదం దబ్బో మల్లపుత్తో”తి (అ. ని. ౧.౨౦౯; ౨౧౪). వుత్తమ్మి చేతం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౪, ౧౦౮-౧౪౯) -

“పదుముత్తరో నామ జినో, సబ్బలోకవిదూ ముని;
ఇతో సతసహస్సమ్మి, కప్పే ఉప్పజ్జి చక్కుమా.

“ఓవాదకో విజ్ఞాపకో, తారకో సబ్బపాణినం;
దేసనాకుసలో బుద్ధో, తారేసి జనతం బహుం.

“అనుకమ్పకో కారుణికో, హితేసీ సబ్బపాణినం;
సమ్మత్తే తిత్తియే సబ్బే, పఞ్చసీలే పతిట్టపి.

“ఏవం నిరాకులం ఆసి, సుజ్ఞాతం తిత్తియేహి చ;
విచిత్తం అరహంతేహి, వసీభూతేహి తాదిభి.

“రతనానటపఞ్ఞాసం, ఉగ్గతో సో మహాముని;
కఞ్చనగ్గియసజ్జాసో, బాత్తింసవరలక్ష్మణో.

“వస్ససతసహస్సాని, ఆయు విజ్జతి తావదే;
తావతా తిట్టమానో సో, తారేసి జనతం బహుం.

“తదాహం హంసవతియం, సేట్టిపుత్తో మహాయసో;
ఉపేత్వా లోకపఞ్ఞోతం, అస్సోసిం ధమ్మదేసనం.

“సేనాసనాని భిక్షూనం, పఞ్ఞాపేంతం ససావకం;
కిత్తయంతస్స వచనం, సుణిత్యా ముదితో అహం.

“అధికారం ససఙ్ఖస్స, కత్వా తస్స మహేసిసో;
నిపచ్చ సిరసా పాదే, తం రానమభిపత్తయిం.

“తదాహ స మహావీరో, మమ కమ్మం పకిత్తయం;
యో ససఙ్ఖమభోజేసి, సత్తాహం లోకనాయకం.

“సోయం కమలపత్తక్ఖో, సీహంసో కనకత్తచో;
మమ పాదమూలే నిపతి, పత్తయం రానముత్తమం.

“సతసహస్సితో కప్పే, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్తా లోకే భవిస్సుతి.

“సావకో తస్స బుద్ధస్స, దబ్బో నామేన విస్సుతో;
సేనాసనపఞ్ఞాపకో, అగ్గో హేస్సతియం తదా.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్యా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“సతానం తీణిక్ష్ణత్తుఇచ్చ, దేవరజ్జమకారయిం;
సతానం పిణ్ణిక్ష్ణత్తుఇచ్చ, చక్కవత్తి అహోసహం.

“పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసజ్జయిం;
సబ్బత్థ సుఖితో ఆసిం, తస్స కమ్మస్స వాహసా.

“ఏకనవుతితో కప్పే, విపస్సీ నామ నాయకో;
ఉప్పజ్జి చారుదస్సనో, సబ్బధమ్మవిపస్సకో.

“దుట్టచిత్తో ఉపవదిం, సావకం తస్స తాదినో;
సబ్బాసవపరిక్షీణం, సుద్ధోతి చ విజానియ.

“తస్సేవ నరవీరస్స, సావకానం మహేసినిం;
సలాకఇచ్చ గహేత్వాన, ఖేరోదనమదాసహం.

“ఇమమ్మి భద్దకే కప్పే, బ్రహ్మబద్ధు మహాయసో;
కస్సపో నామ గోత్తేన, ఉప్పజ్జి వదతం వరో.

“సాసనం జోతయిత్వాన, అభిభుయ్య కుతిత్థియే;
వినేయ్యే వినయిత్వావ, నిబ్బుతో సో ససావకో.

“ససిస్సే నిబ్బుతే నాథే, అత్థమేంతమ్మి సాసనే;
దేవా కద్దింసు సంవిగ్గా, ముత్తకేసా రుదమ్ముఖా.

“నిబ్బాయిస్సతి ధమ్మక్ఖో, న పస్సిసామ సుబ్బతే;
న సుణిస్సామ సద్ధమ్మం, అహో నో అప్పపుణ్ణాతా.

“తదాయం పథవీ సబ్బా, అచలా సా చలాచలా;
సాగరో చ ససోకోవ, వినదీ కరుణం గిరం.

“చతుద్దిసా దున్దుభియో, నాదయింసు అమానుసా;
సమంతతో అసనియో, ఫలింసు చ భయావహో.

“ఉక్కా పతింసు నభసా, ధూమకేతు చ దిస్సతి;
సధూమా జాలవట్టా చ, రవింసు కరుణం మిగా.

“ఉప్పాదే దారుణే దిస్సా, సాసనత్థిజ్ఞసూచకే;
సంవిగ్గా భిక్ఖవో సత్త, చింతయిమ్మ మయం తదా.

“సాసనేన వినాష్కాకం, జీవితేన అలం మయం;
పవిసిత్వా మహారణ్ణం, యుజ్జామ జినసాసనే.

“అద్దసమ్మ తదారణ్ణో, ఉబ్బిద్ధం సేలముత్తమం;
నిస్సేణియా తమారుయ్మ, నిస్సేణిం పాతయిమ్మసే.

“తదా ఓవది నో థేరో, బుద్ధుప్పాదో సుదుల్లభో;
సద్ధాతిదుల్లభా లద్ధా, థోకం సేసణ్ణ సాసనం.

“నిపతన్తి ఖణాతీతా, అనన్తే దుక్ఖసాగరే;
తస్మా పయోగో కత్తబ్బో, యావ రాతి మునే మతం.

“అరహ్ ఆసి నో థేరో, అనాగామీ తదానుగో;
సుసీలా ఇతరే యుత్తా, దేవలోకం అగమ్మసే.

“నిబ్బుతో తిణ్ణసంసారో, సుద్ధావాసే చ ఏకకో;
అహణ్ణ పక్కుసాతి చ, సభియో బాహియో తథా.

“కుమారకస్సపో, చేవ, తత్త తత్థాపగా మయం;
సంసారబన్ధనా ముత్తా, గోతమేనానుకమ్మితా.

“మల్లేసు కుసినారాయం, గబ్బే జాతస్స మే సతో;
మాతా మతా చితారుక్ఖా, తతో నిప్పతితో అహం.

“పతితో దబ్బపుణ్ణమ్మి, తతో దబ్బోతి విస్సుతో;
బ్రహ్మచారీబలేనాహం, విముత్తో సత్తవస్సికో.

“ఖీరోదనబలేనాహం , పణ్ణహణ్ణేహుపాగతో;
ఖీణాసవోపవాదేన, పాపేహి బహు చోదితో.

“ఉభో పుణ్ణాణ్ణ పాపణ్ణ, వీతివత్తోమ్మి దానిహం;
పత్వాన పరమం సన్తిం, విహరామి అనాసవో.

“సేనాసనం పణ్ణాపయిం, హాసయిత్వాన సుబ్బతే;
జినో తస్మిం గుణే తుట్టో, ఏతదగ్గే రపేసి మం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్మం, భవా సబ్బే సమూహతా;
నాగోవ బన్ధనం ఛేత్వా, విహరామి అనాసవో.

“స్వాగతం వత మే ఆసి, బుద్ధసేటస్స సన్నికే;
తినో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసనం.

“పఠిసమ్మిదా చతనో...పి...కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఏవంభూతం పన తం యేన పుట్టే ఏకస్స ఖీణాసవత్థేరస్స అనుద్ధంసనవసేన కతేన పాపకమ్మేన బహూని వస్ససతసహస్సాని నిరయే పచ్చి, తాయ ఏవ కమ్మపిలోతికాయ చోదియమానా మేత్తియభూమజకా భిక్షూ “ఇమినా మయం కల్యాణభత్తికస్స గహపతితో అన్తరే పరిభేదితా”తి దుగ్గహితగాహినో అమూలకేన పారాజికేన ధమ్మేన అనుద్ధంసేసుం. తస్మింశ్చ అధికరణే సజ్జేన సతివినయేన వూపసమితే అయం థేరో లోకానుకమ్పాయ అత్తనో గుణే విభావేన్తో “యో దుద్దమియో”తి ఇమం గాథం అభాసి.

౨. తత్త యోతి అనియమితనిద్దేసో, తస్స “సో”తి ఇమినా నియమత్తం దట్టబ్బం. ఉభయేనపి అజ్ఞం వియ కత్త్యా అత్తానమేవ వదతి. దుద్దమియోతి దుద్దమో, దమేతుం అసక్కుణేయ్యో. ఇదశ్చ అత్తనో పుధుజ్జనకాలే దిట్టిగతానం విసూకాయికానం కిలేసానం మదాలేపచిత్తస్స విప్పన్దితం ఇన్ద్రియానం అవూపసమనశ్చ చిన్తేత్త్యా వదతి. దమేనాతి ఉత్తమేన అగ్గమగ్గదమేన, తేన హి దన్తో పున దమేతబ్బతాభావతో “దన్తో”తి వత్తబ్బతం అరహతి, న అజ్ఞోన. అథ వా దమేనాతి దమకేన పురిసదమ్మసారథినా దమితో . దబ్బోతి ద్రబ్బో, భబ్బోతి అత్తో. తేనాహ భగవా ఇమమేవ థేరం సన్ధాయ – “న ఖో, దబ్బ, దబ్బా ఏవం నిట్టేరేన్తో”తి (పారా. ౩౮౪; చూళవం. ౧౯౩) . సన్తుసితోతి యథాలద్ధపచ్చయసన్తోసేన ఝానసమాపత్తిసన్తోసేన మగ్గఫలసన్తోసేన చ సన్తుట్తో. వితిణ్ణకట్టోతి సోళసవత్తుకాయ అట్టవత్తుకాయ చ కట్టాయ పఠమమగ్గేనేవ సముగ్ధాటితత్తా విగతకట్టో. విజితావీతి పురిసాజానీయేన విజేతబ్బస్స సబ్బస్సపి సంకిలేసపక్ఖస్స విజితత్తా విధమితత్తా విజితావీ. అపేతభేరవోతి పశ్చాదీసతియా భయానం సబ్బసో అపేతత్తా అపగతభేరవో అభయూపరతో . పున దబ్బోతి నామకిత్తనం. పరినిబ్బుతోతి ద్వే పరినిబ్బానాని కిలేసపరినిబ్బానశ్చ, యా సఉపాదిసేసనిబ్బానధాతు, ఖన్ధపరినిబ్బానశ్చ, యా అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతు. తేసు ఇథ కిలేసపరినిబ్బానం అధిప్పేతం, తస్మా పహాతబ్బధమ్మానం మగ్గేన సబ్బసో పహీనత్తా కిలేసపరినిబ్బానేన పరినిబ్బుతోతి అత్తో. రితత్తోతి రితసభావో అచలో ఇట్థాదీసు తాదిభావప్పత్తియా లోకధమ్మేహి అకమ్పనీయో. హీతి చ హేతుఅత్తే నిపాతో, తేన యో పుట్టే దుద్దమో హుత్త్యా రితో యస్మా దబ్బత్తా సత్థారా ఉత్తమేన దమేన దమితో సన్తుసితో వితిణ్ణకట్టో విజితావీ అపేతభేరవో, తస్మా సో దబ్బో పరినిబ్బుతో తతోయేవ చ రితత్తో, ఏవంభూతే చ తస్మిం చిత్తపసాదోవ కాతబ్బో, న పసాదజ్ఞాథత్తన్తి పరనేయ్యబుద్ధికే సత్తే అనుకమ్పన్తో థేరో అజ్ఞం బ్యాకాసి.

దబ్బత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సీతవనియత్తేరగాథావణ్ణనా

యో సీతవనన్తి ఆయస్మతో సమ్మూతత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? ఇతో కిర అట్టారసాధికస్స కప్పసతస్స మత్తకే అత్తదస్సీ నామ సమ్మద్ధో లోకే ఉప్పజ్జిత్త్యా సదేవకం లోకం సంసారమహోఘతో తారేన్తో ఏకదివసం మహతా భిక్షుసజ్జేన సద్ధిం గజ్ఞాతీరం ఉపగచ్చి. తస్మిం కాలే అయం గహపతికులే నిబ్బత్తో తత్త భగవన్తం పస్సిత్వా పసన్నమానసో ఉపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా “కిం, భన్తే, పారం గన్తుకామత్థా”తి పుచ్చి. భగవా “గమిస్సామా”తి అవోచ. సో తావదేవ

నావాసజ్ఞాటం యోజేత్వా ఉపనేసి. సత్తా తం అనుకమ్పన్తో సహ భిక్షుసజ్జేన నావం అభిరుహి. సో సయమ్మి అభిరుయ్హు సుఖేనేవ పరతీరం సమ్పాపేత్వా భగవంతం భిక్షుసజ్జిచ్చ దుతియదివసే మహాదానం పవత్తేత్వా అనుగత్వా పసన్నచిత్తో వన్దిత్వా నివత్తి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా ఇతో తేరసాధికకప్పసతస్స మత్తకే ఖత్తియకులే నిబ్బత్తిత్వా రాజా అహోసి చక్కవత్తి ధమ్మికో ధమ్మరాజా. సో సత్తే సుగతిమగ్గే పతిట్టాపేత్వా తతో చుతో ఏకనవుతికప్పే విపస్సీస్స భగవతో సాసనే పబ్బజిత్వా ధుతధమ్మే సమాదాయ సుసానే వసంతో సమణధమ్మం అకాసి. పున కస్సపస్స భగవతో కాలేపి తస్స సాసనే తీహి సహాయేహి సద్ధిం పబ్బజిత్వా వీసతివస్ససహస్సాని సమణధమ్మం కత్వా ఏకం బుద్ధంతరం దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే రాజగహే బ్రాహ్మణమహాసాలస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స “సమ్మాతో”తి నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో బ్రాహ్మణసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో. భూమిజో జేయ్యసేనో అభిరాధనోతి తీహి సహాయేహి సద్ధిం భగవతో సన్తికం గతో ధమ్మదేసనం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజి. యే సన్ధాయ వుత్తం -

“భూమిజో జేయ్యసేనో చ, సమ్మాతో అభిరాధనో;
ఏతే ధమ్మం అభిజ్ఞాసుం, సాసనే వరతాదినో”తి.

అథ సమ్మాతో భగవతో సన్తికే కాయగతాసతికమ్మట్టానం గహేత్వా నిబద్ధం సీతవనే వసతి. తేనేవాయస్మా “సీతవనియో”తి పజ్జాయిత్థ. తేన చ సమయేన వేస్సవణో మహారాజా కేనచిదేవ కరణీయేన జమ్బుదీపే దక్షిణదిసాభాగం ఉద్దిస్స ఆకాసేన గచ్ఛంతో ధేరం అబ్బోకాసే నిసీదిత్వా కమ్మట్టానం మనసికరోంతం దిస్సా విమానతో ఓరుయ్హు ధేరం వన్దిత్వా, “యదా ధేరో సమాధితో వుట్టహిస్సతి, తదా మమ ఆగమనం ఆరోచేథ, ఆరక్ఖిచ్చస్స కరోథా”తి ద్వే యక్ఖే ఆణాపేత్వా పక్కామి. తే ధేరస్స సమీపే రత్వా మనసికారం పటిసంహరిత్వా నిసిన్నకాలే ఆరోచేసుం. తం సుత్వా ధేరో “తుమ్హే మమ వచనేన వేస్సవణమహారాజస్స కథేథ, భగవతా అత్తనో సాసనే రితానం సతిఆరక్ఖా నామ రపితా అత్తి, సాయేవ మాదిసే రక్ఖతి, త్వం తత్త అప్పోస్సుక్కో హోహి, భగవతో ఓవాదే రితానం ఏదిసాయ ఆరక్ఖాయ కరణీయం నత్థీ”తి తే విస్సజ్జేత్వా తావదేవ విపస్సనం వడ్డేత్వా విజ్ఞాత్తయం సచ్ఛాకాసి. తతో వేస్సవణో నివత్తమానో ధేరస్స సమీపం పత్వా ముఖాకారసల్లక్ఖణేనేవస్స కతకిచ్చభావం ఇత్వా సావత్తిం గత్వా భగవతో ఆరోచేత్వా సత్తు సమ్ముఖా ధేరం అభిత్థవంతో -

“సతిఆరక్ఖసమ్మన్నో, ధితిమా వీరియసమాహితో;
అనుజాతో సత్తు సమ్మాతో, తేవిజ్ఞో మచ్చుపారగా”తి. -

ఇమాయ గాఢాయ ధేరస్స గుణే వణ్ణేసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౨౧.౧౮-౨౦) -

“అత్తదస్సీ తు భగవా, ద్విపదిన్తో నరాసభో;
పురక్ఖతో సావకేహి, గజ్ఞాతీరముపాగమి.

“సమతిత్తి కాకపేయ్యా, గజ్ఞా ఆసి దురుత్తరా;
ఉత్తారయిం భిక్షుసజ్ఞం, బుద్ధిచ్చా ద్విపదుత్తమం.

“అట్టారసే కప్పసతే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, తరణాయ ఇదం ఫలం.

“తేరసేతో కప్పసతే, పశ్చ సబ్బోభవా అహుం;
సత్తరతనసమ్మన్నా, చక్కవత్తి మహబ్బలా.

“పచ్చిమే చ భవే అస్మిం, జాతోహం బ్రాహ్మణే కులే;
సద్ధిం తీహి సహాయేహి, పబ్బజిం సత్థు సాసనే.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అథాయస్మా సమ్మాతో భగవంతం దస్సనాయ గచ్ఛంతే భిక్షా దిస్వా “ఆవుసో, మమ వచనేన భగవతో పాదే సిరసా వన్దథ, ఏవశ్చ వదేథా”తి వత్వా ధమ్మాధికరణం అత్తనో సత్థు అవిహరితభావం పకాసేన్తో “యో సీతవన”న్తి గాథమాహ. తే భిక్షా భగవంతం ఉపసజ్జమిత్వా వన్దిత్వా సమ్మాతత్థేరస్స సాసనం సమ్మవేదేన్తా, “ఆయస్మా, భన్తే, సమ్మాతో భగవతో పాదే సిరసా వన్దతి, ఏవశ్చ వదతీ”తి వత్వా తం గాథం ఆరోచేసుం, తం సుత్వా భగవా “పణ్ణితో, భిక్షవే, సమ్మాతో భిక్షు పచ్చపాది ధమ్మస్సానుధమ్మం, న చ మం ధమ్మాధికరణం విహీరేతి. వేస్సవణేన తస్సంతో మయ్ఘం ఆరోచితా”తి ఆహ.

౬. యం పన తే భిక్షా సమ్మాతత్థేరేన వుత్తం “యో సీతవన”న్తి గాథం సత్థు నివేదేసుం. తత్త సీతవనన్తి ఏవంనామకం రాజగహసమీపే మహంతం భేరవసుసానవనం. ఉపగాతి నివాసనవసేన ఉపగచ్ఛి. ఏతేన భగవతా అనుజ్ఞాతం పబ్బజితానురూపం నివాసనట్టానం దస్సేతి. భిక్షాతి సంసారభయస్స ఇక్షనతో భిన్నకిలేసతాయ చ భిక్షు. ఏకోతి అదుతియో, ఏతేన కాయవివేకం దస్సేతి. సన్తుసితోతి సన్తుట్తో. ఏతేన చతుపచ్చయసన్తోసలక్ఖణం అరియవంసం దస్సేతి. సమాహితత్తోతి ఉపచారప్పనాభేదేన సమాధినా సమాహితచిత్తో, ఏతేన చిత్తవివేకభావనాముఖేన భావనారామం అరియవంసం దస్సేతి. విజితావీతి సాసనే సమ్మాపటిపజ్జన్తేన విజేతబ్బం కిలేసగణం విజిత్వా రితో, ఏతేన ఉపధివివేకం దస్సేతి. భయహేతూనం కిలేసానం అపగతత్తా అపేతలోమహంసో, ఏతేన సమ్మాపటిపత్తియా ఫలం దస్సేతి. రక్ఖన్తి రక్ఖన్తో. కాయగతాసతిన్తి కాయారమ్మణం సతిం, కాయగతాసతికమ్మట్టానం పరిబ్రూహనవసేన అవిస్సజ్జేన్తో. ధితిమాతి ధీరో, సమాహితత్తం విజితావిభావతం వా ఉపాదాయ పటిపత్తిదస్సనమేతం. అయశ్శోత్త సజ్జేపత్తో - సో భిక్షు వివేకసుఖానుపేక్ఖాయ ఏకో సీతవనం ఉపాగమి, ఉపాగతో చ లోలభావాభావతో సన్తుట్తో ధితిమా కాయగతాసతికమ్మట్టానం భావేన్తో తథాధిగతం ఝూనం పాదకం కత్వా ఆరద్ధవిపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అధిగతేన అగ్గమగ్గేన సమాహితో విజితావీ చ హుత్వా కతకిచ్చతాయ భయహేతూనం సబ్బసో అపగతత్తా అపేతలోమహంసో జాతోతి.

సీతవనియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. భల్లియత్థేరగాథావణ్ణనా

యోపానుదీతి ఆయస్మతో భల్లియత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర ఇతో ఏకతింసే కప్పే అనుప్పన్నే బుద్ధే సుమనస్స నామ పచ్చేకబుద్ధస్స పసన్నచిత్తో ఫలాఫలం దత్వా సుగతీసు ఏవ సంసరన్తో సిఖిస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స కాలే అరుణవతీనగరే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తో “సిఖిస్స భగవతో పరమాభిసమ్మద్ధస్స ఉజిత, ఓజితా నామ ద్వే సత్థవాహపుత్తా పరమాహారం అదంసూ”తి సుత్వా అత్తనో సహాయకేన సద్ధిం భగవంతం ఉపసజ్జమిత్వా వన్దిత్వా స్వాతనాయ నిమన్తేత్వా మహాదానం పవత్తేత్వా పత్తనం అకంసు - “ఉభోపి మయం, భన్తే, అనాగతే తుమ్మాదిసస్స బుద్ధస్స పరమాహారదాయకా

భవేయ్యామా”తి. తే తథ తథ భవే పుష్కలకమ్మం కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతా కస్సపస్స భగవతో కాలే గోపాలకసేట్టిస్స పుత్తా భాతరో హుత్వా నిబ్బత్తా. బహూని వస్సాని భిక్కుసజ్ఞం ఖీరభోజనేన ఉపట్టహింసు. అష్టాకం పన భగవతో కాలే పోక్తరవతీనగరే సత్తవాహస్స పుత్తా భాతరో హుత్వా నిబ్బత్తా. తేసు జేట్టో తపుస్సో నామ, కనిట్టో భల్లియో నామ, తే పశ్చామత్తాని సకటసతాని భణ్ణస్స పూరేత్వా వాణిజ్ఞాయ గచ్ఛంతా భగవతి పరమాభిసమ్ముద్ధే సత్తసత్తాహం విముత్తిసుఖధమ్మపచ్చవేక్షణాహి వీతినామేత్వా అట్టమే సత్తాహే రాజాయతనమూలే విహరంతే రాజాయతనస్స అవిదురే మహామగ్గేన అతిక్కమన్తి, తేసం తస్మిం సమయే సమేపి భూమిభాగే అకద్దమోదకే సకటాని నప్పవత్తింసు, “కిం ను, ఖో, కారణ”న్తి చ చింతేనానం పోరాణసాలోహితా దేవతా రుక్ఖవిటపవ్తరే అత్తానం దస్సేన్తి ఆహ - “మాదిసా, అయం భగవా అచిరాభిసమ్ముద్ధో సత్తసత్తాహం అనాహరో విముత్తిసుఖాపటిసంవేదీ ఇదాని రాజాయతనమూలే నిసినో, తం ఆహారేన పటిమానేథ, యదస్స తుష్టాకం దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ”తి. తం సుత్వా తే ఉళారం పీతిసోమనస్సం పటిసంవేదేనా, “ఆహారసమ్మాదనం పపశ్చ”న్తి మజ్జమానా మన్థశ్చ మధుపిణ్డీకశ్చ భగవతో దత్వా ద్వేవాచికసరణం గత్వా కేసధాతుయో లభిత్వా అగమంసు. తే హి పరమం ఉపాసకా అహేసుం. అథ భగవతి బారాణసిం గత్వా ధమ్మచక్రం పవత్తేత్వా అనుపుట్టేన రాజగహే విహరంతే తపుస్సభల్లియా రాజగహం ఉపగతా భగవంతం ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసీదింసు. తేసం భగవా ధమ్మం దేసేసి. తేసు తపుస్సో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాయ ఉపాసకోవ అహోసి. భల్లియో పన పబ్బజిత్వా ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౮.౬౬-౭౦) -

“సుమనో నామ సమ్ముద్ధో, తక్కరాయం వసీ తదా;

వల్లికారఫలం గయ్ఘ, సయమ్ముస్స అదాసహం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అథేకదివసం మారో భల్లియత్తేరస్స భింసాపనత్తం భయానకం రూపం దస్సేసి. సో అత్తనో సబ్బభయాతిక్కమం పకాసేన్తో “యోపానుదీ”తి గాథమభాసి.

౭. తథ యోపానుదీతి యో అపానుది ఖిపి పజహి విద్ధంసేసి. మచ్చురాజస్సాతి మచ్చు నామ మరణం ఖింతానం భేదో, సో ఏవ చ సత్తానం అత్తనో వసే అనువత్తాపనతో ఇస్సరట్టేన రాజాతి మచ్చురాజా, తస్స. సేనన్తి జరారోగాదిం, సా హిస్స వసవత్తనే అజ్గభావతో సేనా నామ, తేన హేస మహతా నానావిధేన విపులేన “మహాసేనో”తి వుచ్చతి. యథాహ - “న హి నో సజ్గరం తేన, మహాసేనేన మచ్చునా”తి (మ. ని. ౧.౨౭౨; జా. ౨.౨౨.౧౨౧; నేత్తి. ౧౦౩). అథ వా గుణమారణట్టేన “మచ్చా”తి ఇథ దేవపుత్తమారో అధిప్పేతో, తస్స చ సహాయభావూపగమనతో కామాదయో సేనా. తథా చాహ -

“కామా తే పరమా సేనా, దుతియా అరతి వుచ్చతి;

తతియా ఖుప్పిపాసా తే, చతుత్థీ తత్థా పవుచ్చతి.

“పశ్చామీ ధినిమిద్ధం తే, ఛట్టా భీరూ పవుచ్చతి;

సత్తమీ విచికిచ్చా తే, మానో మక్ష్తో చ అట్టమీ”తి. (సు. ని. ౪౩౮-౪౩౯; మహాని. ౨౮; చూళని.

నన్దమాణవపుచ్చానిద్దేస ౪౭);

నళసేతుంవ సుదుబ్బలం మహోఘాతి సారవిరహితతో నళసేతుసదిసం అతివియ అబలభావతో సుట్టు దుబ్బలం సంకిలేససేనం నవలోకుత్తరధమ్మానం మహాబలవభావతో మహోఘసదిసేన అగ్గమగ్గేన యో అపానుది విజితావీ అపేతభేరవో దన్తో, సో పరినిబ్బుతో రితత్తోతి యోజనా. తం సుత్వా మారో “జానాతి మం సమణో”తి తత్థేవన్తరథాయీతి.

భల్లియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. వీరత్థేరగాథావణ్ణనా

యో దుద్దమియోతి ఆయస్మతో వీరత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిస్స భగవతో వసనఆవాసం పటిజగ్గి. ఏకదివసశ్చ సిన్ధువారపుప్పసదిసాని నిగ్గుణ్ణిపుప్పాని గహేత్వా భగవన్తం పూజేసి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇతో పశ్చాత్తింసే కప్పే ఖత్తియకులే నిబ్బత్తిత్వా మహాపతాపో నామ రాజా అహోసి చక్కవత్తి. సో ధమ్మేన సమేన రజ్జం కారేన్తో సత్తే సగ్గమగ్గే పతిట్టాపేసి. పున ఇమస్మిం కప్పే కస్సపస్స భగవతో కాలే మహావిభవో సేట్టి హుత్వా కపణ్ణికాదీనం దానం దేన్తో సజ్జస్స వీరభత్తం అదాసి. ఏవం తత్థ తత్థ దానమయం పుణ్ణాసమ్మారం కరోన్తో ఇతరశ్చ నిబ్బానత్తం సమ్మరన్తో దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తిగరే రణ్ణో పసేనదిస్స అమచ్చకులే నిబ్బత్తి, “వీరో”తిస్స నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో నామానుగతేహి పత్తబలజవాదిగుణేహి సమన్నాగతో సజ్ఞామసూరో హుత్వా మాతాపితూహి నిబన్ధవసేన కారితే దారపరిగ్గహే ఏకంయేవ పుత్తం లభిత్వా పుబ్బహేతునా చోదియమానో కామేసు సంసారే చ ఆదీనవం దిస్వా సంవేగజాతో పబ్బజిత్వా ఘటేన్తో వాయమన్తో నచిరస్సేవ ఛళభిణ్ణో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౨౧.౨౧-౨౪) -

“విపస్సిస్స భగవతో, ఆసిమారామికో అహం;
నిగ్గుణ్ణిపుప్పం పగ్గయ్ఘ, బుద్ధస్స అభిరోపయిం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“పశ్చావీసే ఇతో కప్పే, ఏకో ఆసిం జనాధిపో;
మహాపతాపనామేన, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఏవం పన అరహత్తం పత్వా ఫలసమాపత్తిసుఖేన వీతినామేన్తం థేరం పురాణదుతియికా ఉప్పబ్బాజేతుకామా అన్తరన్తరా నానానయేహి పలోభేతుం పరక్కమన్తీ ఏకదివసం దివావిహారట్ఠానం గన్త్యా ఇత్తికుత్తాదీని దస్సేతుం ఆరభి. అథాయస్మా వీరో “మం పలోభేతుకామా సినేరుం మకసపక్ఖవాతేన చాలేతుకామా వియ యావ బాలా వతాయం ఇత్థీ”తి తస్మా కిరియాయ నిరత్థకభావం దీపేన్తో “యో దుద్దమియో”తి గాథం అభాసి.

౮. తత్త యో దుద్దమియోతిఆదీనం పదానం అట్తో హేట్టా వుత్తోయేవ. ఇదం పనేత్త యోజనామత్తం యో పుట్టే అదన్త కిలేసతాయ పచ్చత్తికేహి వా సజ్జమసీసే దమేతుం జేతుం అసక్కుణేయ్యతాయదుద్దమియో, ఇదాని పన ఉత్తమేన దమేన దన్తో చతుబ్బిధసమ్మప్పమధానవీరియసమ్మత్తియా వీరో, వుత్తనయేనేవ సన్తుసితో వితిణ్ణకట్టో విజితావీ అపేతలోమహాంసో వీరో వీరనామకో అనవసేసతో కిలేసపరినిబ్బానేన పరినిబ్బుతో, తతో ఏవ రితసభావో, న తాదిసానం సతేనపి సహస్సేనపి చాలనీయోతి. తం సుత్వా సా ఇట్టి - “మయ్హం సామికే ఏవం పటిపన్నే కో మయ్హం ఘరావాసేన అట్తో”తి సంవేగజాతా భిక్షునీసు పబ్బజిత్వా నచిరస్సేవ తేవిజ్ఞా అహోసీతి.

వీరత్థేరగాధావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పిలిన్దవచ్చత్థేరగాధావణ్ణనా

స్యాగతన్తి ఆయస్మతో పిలిన్దవచ్చత్థేరస్స గాధా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరబుద్ధకాలే హంసవతీనగరే మహాభోగకులే నిబ్బత్తో హేట్టా వుత్తనయేనేవ సత్తు సన్తికే ధమ్మం సుణన్తో సత్తారం ఏకం భిక్షుం దేవతానం పియమనాపభావేన అగ్గట్టానే రపేన్తం దిస్వా తం రానన్తరం పత్తేత్వా యావజీవం కుసలం కత్వా తతో చుతో దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో సుమేధస్స భగవతో కాలే మనుస్సలోకే నిబ్బత్తిత్వా భగవతి పరినిబ్బుతే సత్తు ధూపస్స పూజం కత్వా సజ్జే చ మహాదానం పవత్తేత్వా తతో చుతో దేవమనుస్సేసు ఏవ సంసరన్తో అనుప్పన్నే బుద్ధే చక్రవత్తి రాజా హుత్వా మహాజనం పశ్చాదు సీలేసు పతిట్టాపేత్వా సగ్గపరాయణం అకాసి. సో అనుప్పన్నేయేవ అవ్హాకం భగవతి సావత్తియం బ్రాహ్మణగేహి నిబ్బత్తి. “పిలిన్దో”తిస్స నామం అకంసు. వచ్చోతి పన గోత్తం . తేన సో అపరభాగే “పిలిన్దవచ్చో”తి పజ్ఞాయిత్థ. సంసారే పన సంవేగబహులతాయ పరిబ్బాజకపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా చూళగన్ధారం నామ విజ్ఞం సాధేత్వా తాయ విజ్ఞాయ ఆకాసచారీ పరచిత్తవిదూ చ హుత్వా రాజగహీ లాభగ్గయసగ్గప్పత్తో పటివసతి.

అథ యదా అవ్హాకం భగవా అభిసమ్మద్ధో హుత్వా అనుక్కమేన రాజగహం ఉపగతో, తతో పట్టాయ బుద్ధానుభావేన తస్స సా విజ్ఞా న సమ్మజ్జతి, అత్తనో కిచ్చం న సాధేతి. సో చిన్తేసి - “సుతం ఖో పన మేతం ఆచరియపాచరియానం భాసమానానం ‘యత్థ మహాగన్ధారవిజ్ఞా ధరతి, తత్థ చూళగన్ధారవిజ్ఞా న సమ్మజ్జతీ’తి, సమణస్స పన గోతమస్స ఆగతకాలతో పట్టాయ నాయం మమ విజ్ఞా సమ్మజ్జతి, నిస్సంసయం సమణో గోతమో మహాగన్ధారవిజ్ఞం జానాతి, యంనూనాహం తం పయిరుపాసీత్వా తస్స సన్తికే తం విజ్ఞం పరియాపుణేయ్య”న్తి. సో భగవన్తం ఉపసంక్కుమిత్వా ఏతదవోచ - “అహం, మహాసమణ, తవ సన్తికే ఏకం విజ్ఞం పరియాపుణీతుకామో, ఓకాసం మే కరోహి”తి. భగవా “తేన హి పబ్బజా”తి ఆహ. సో “విజ్ఞాయ పరికమ్మం పబ్బజ్జా”తి మజ్ఞామానో పబ్బజి. తస్స భగవా ధమ్మం కథేత్వా చరితానుకూలం కమ్మట్టానం అదాసి. సో ఉపనిస్సయసమ్మన్నతాయ నచిరస్సేవ విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. యా పన పురిమజాతియం తస్సోవాదే రత్వా సగ్గే నిబ్బత్తా దేవతా, తం కతజ్ఞాతం నిస్సాయ సజ్ఞాతబహుమానా సాయం పాతం థేరం పయిరుపాసీత్వా గచ్ఛన్తి. తస్మా థేరో దేవతానం పియమనాపతాయ అగ్గతం పత్తో. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౨.౫౫-౬౭) -

“నిబ్బుతే లోకనాథమ్హి, సుమేధే అగ్గపుగ్గలే;

పసన్నచిత్తో సుమనో, ధూపపూజం అకాసహం.

“యే చ ఖీణాసవా తత్త, ఛళభిజ్ఞౌ మహిద్ధికా;
తేహం తత్త సమానేత్వా, సజ్జభత్తం అకాసహం.

“సుమేధస్స భగవతో, ఉపట్టాకో తదా అహు;
సుమేధో నామ నామేన, అనుమోదిత్త సో తదా.

“తేన చిత్తప్పసాదేన, విమానం ఉపపజ్జహం;
ఛళాసీతిసహస్సాని, అచ్చరాయో రమింసు మే.

“మమేవ అనువత్తన్తి, సబ్బకామేహి తా సదా;
అజ్ఞో దేవే అభిభోమి, పుజ్ఞాకమ్మస్సిదం ఫలం.

“పశ్చావీసమ్మి కప్పమ్మి, వరుణో నామ ఖత్తియో;
విసుద్ధభోజనో ఆసిం, చక్కవత్తి అహం తదా.

“న తే బీజం పవప్పన్తి, నపి నీయన్తి నజ్జలా;
అకట్టపాకిమం సాలిం, పరిభుజ్జన్తి మానుసా.

“తత్త రజ్జం కరిత్వాన, దేవత్తం పున గచ్ఛహం;
తదాపి ఏదిసా మయ్ఠం, నిబ్బత్తా భోగసమ్మదా.

“న మం మిత్తా అమిత్తా వా, హింసన్తి సబ్బపాణినో;
సట్టేసమ్మి పియో హోమి, పుజ్ఞాకమ్మస్సిదం ఫలం.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి , యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, గన్ధాలేపస్సిదం ఫలం.

“ఇమస్మిం భద్దకే కప్పే, ఏకో ఆసిం జనాధిపో;
మహానుభావో రాజాహం, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“సోహం పశ్చాసు సీలేసు, రపేత్వా జనతం బహుం;
పాపేత్వా సుగతింయేవ, దేవతానం పియో అహుం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

తథా దేవతాహి అతివియ పియాయితబ్బభావతో ఇమం థేరం భగవా దేవతానం పియమనాపభావేన అగ్గట్టానే రపేసి

– “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షానం దేవతానం పియమనాపానం యదిదం పిలిన్దవచ్ఛో”తి (అ. ని. ౧.౨౦౯,

౨౧౫) సో ఏకదివసం భిక్షుసంఘమజ్ఞే నిసిన్న్వో అత్తనో గుణే పచ్చవేక్ఖిత్వా తేసం కారణభూతం విజ్ఞానిమిత్తం భగవతో సంతికే ఆగమనం పసంసంతో “స్వాగతం నాపగత”న్తి గాథం అభాసి.

౯. తత్త స్వాగతన్తి సున్దరం ఆగమనం, ఇదం మమాతి సమ్మన్తో. అథ వా స్వాగతన్తి సుట్టు ఆగతం, మయాతి విభత్తి విపరిణామేతబ్బా. నాపగతన్తి న అపగతం హితాభివృద్ధితో న అపేతం. నయిదం దుమన్తితం మమాతి ఇదం మమ దుట్టు కథితం, దుట్టు వా వీమంసితం న హోతి. ఇదం వుత్తం హోతి - యం భగవతో సంతికే మమాగమనం, యం వా మయా తత్త ఆగతం, తం స్వాగతం, స్వాగతత్తాయేవ న దురాగతం. యం “భగవతో సంతికే ధమ్మం సుత్వా పబ్బజిస్సామీ”తి మమ మన్తితం గదితం కథితం, చిత్తేన వా వీమంసితం ఇదమ్మి న దుమ్మన్తిన్తి. ఇదాని తత్త కారణం దస్సేన్తో “సంవిభత్తేసూ”తిఆదిమాహ. సంవిభత్తేసూతి పకారతో విభత్తేసు. ధమ్మేసూతి శోయ్యధమ్మేసు సమధధమ్మేసు వా, నానాతిత్థియేహి పకతిఆదివసేన, సమ్మాసమ్మద్ధేహి దుక్ఖాదివసేన సంవిభజిత్వా వుత్తధమ్మేసు. యం సేట్టం తదుపాగమిన్తి యం తత్త సేట్టం, తం చతుసచ్చధమ్మం, తస్స వా బోధకం సాసనధమ్మం ఉపాగమిం, “అయం ధమ్మో అయం వినయో”తి ఉపగచ్ఛిం. సమ్మాసమ్మద్ధేహి ఏవ వా కుసలాదివసేన ఖడ్డాదివసేన యథాసభావతో సంవిభత్తేసు సభావధమ్మేసు యం తత్త సేట్టం ఉత్తమం పవరం, తం మగ్గఫలనిబ్బానధమ్మం ఉపాగమిం, అత్తపచ్చక్ఖతో ఉపగచ్ఛిం సచ్చాకాసిం, తస్మా స్వాగతం మమ న అపగతం సుమన్తితం న దుమ్మన్తితన్తి యోజనా.

పిలిన్దవచ్చత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. పుణ్ణమాసత్తేరగాథావణ్ణనా

విహరి అపేక్ఖన్తి ఆయస్మతో పుణ్ణమాసత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర విపస్సిస్స భగవతో కాల్ చక్కవాకయోనియం నిబ్బత్తో భగవంతం గచ్ఛంతం దిస్సా పసన్నమానసో అత్తనో ముఖతుణ్ణకేన సాలపుప్పం గహేత్వా పూజం అకాసి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇతో సత్తరసే కప్పే అట్టక్ఖత్తుం చక్కవత్తే రాజా అహోసి. ఇమస్మిం పన కప్పే కస్సపస్స భగవతో సాసనే ఓసక్కమానే కుటుమ్మియకులే నిబ్బత్తిత్వా పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కత్వా తతో చుతో దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థినగరే సమిద్ధిస్స నామ బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స జాతదివసే తస్మిం గేహే సబ్బా రిత్తకుమ్మియో సువణ్ణమాసానం పుణ్ణా అహేసుం. తేనస్స పుణ్ణమాసోతి నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో బ్రాహ్మణవిజ్ఞాసు నిప్పత్తిం పత్వా వివాహకమ్మం కత్వా ఏకం పుత్తం లభిత్వా ఉపనిస్సయసమ్మన్నతాయ ఘరావాసం జిగుచ్చన్తో భగవంతం ఉపసంక్రమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో పుబ్బకిచ్చసమ్మన్నో చతుసచ్చకమ్మట్టానే యుత్తప్పయుత్తో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౭.౧౩-౧౯) -

“సిన్ధుయా నదియా తీరే, చక్కవాకో అహం తదా;

సుద్ధసేవాలభక్తోహం, పాపేసు చ సుసంజ్ఞతో.

“అద్దసం విరజం బుద్ధం, గచ్ఛంతం అనిలజ్ఞాసే;

తుణ్ణేన సాలం పగ్గయ్ఠ, విపస్సిస్సాభిరోపయిం.

“యస్స సద్ధా తథాగతే, అచలా సుప్పతిట్ఠితా;
తేన చిత్తప్పసాదేన, దుగ్గతిం సో న గచ్ఛతి.

“స్వాగతం వత మే ఆసి, బుద్ధసేట్ఠస్స సన్నికే;
విహజ్ఞమేన సన్తేన, సుబీజం రోపితం మయా.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“సుచారుదస్సనా నామ, అట్ఠేతే ఏకనామకా;
కప్పే సత్తరసే ఆసుం, చక్కువత్తే మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అథస్స పురాణదుతియికా తం పలోభేతుకామా అలబ్భతపటియత్తా పుత్తేన సద్ధిం ఉపగన్త్యా పియాలాపభావాదికేహి
భావవివరణకమ్మం నామ కాతుం ఆరభి. థేరో తస్సా కారణం దిస్వా అత్తనో కత్థచిపి అలగ్గభావం పకాసేన్తో “విహరి అపేక్ష”న్తి
గాథం అభాసి.

౧౦. తత్థ విహరీతి విసేసతో హరి అపహరి అపనేసి. అపేక్షన్తి తణ్ణం. ఇథాతి ఇమస్మిం లోకే అత్తభావే వా. హురన్తి
అపరస్మిం అనాగతే అత్తభావే వా. ఇథాతి వా అజ్ఞత్తికేసు ఆయతనేసు. హురన్తి బాహిరేసు . వా-సద్ధో సముచ్చయత్థో
“అపదా వా ద్విపదా వా”తిఆదీసు (ఇతిపు. ౯౦; అ. ని. ౪.౩౪; ౫.౩౨) వియ. యోతి అత్తానమేవ పరం వియ దస్సేతి.
వేదగూతి వేదేన గతో మగ్గజాణేన నిబ్బానం గతో అధిగతో, చత్తారి వా సచ్ఛాని
పరిజ్ఞాపహానసచ్చికిరియాభావనాభిసమయవసేన అభిసమేచ్చ రితో. యతత్తోతి మగ్గసంవరేన సంయతసభావో,
సమ్మావాయామేన వా సంయతసభావో. సబ్బేసు ధమ్మేసు అనూపలిత్తోతి సబ్బేసు ఆరమ్మణేసు ధమ్మేసు
తణ్ణాదిట్ఠిలేపవసేన న ఉపలిత్తో, తేన లాభాదిలోకధమ్మే సమతిక్కమం దస్సేతి. లోకస్సాతి ఉపాదానక్లంథపశ్చాకస్స. తణ్ణో
లుజ్జనపలుజ్జనట్ఠేన లోకో. జణ్ణాతి జానిత్వా. ఉదయబ్బయజ్ఞాతి ఉప్పాదజ్ఞేవ వయజ్ఞా, ఏతేన యథావుత్తగుణానం
పుబ్బభాగపటిపదం దస్సేతి. అయం పనేత్థ అత్తో - యో సకలస్స ఖిన్దాదిలోకస్స సమపజ్ఞాసాయ ఆకారేహి
ఉదయబ్బయం జానిత్వా వేదగూ యతత్తో కత్థచి అనుపలిత్తో, సో సబ్బత్థ అపేక్షం వినేయ్య సన్తుసితో తాదిసానం
విప్పకారానం న కిళ్ళి మజ్ఞాతి, తస్మా త్వం అన్ధబాలే యథాగతమగ్గేనేవ గచ్ఛాతి. అథ సా ఇట్ఠీ “అయం సమణో మయి
పుత్తే చ నిరపేక్షో, న సక్కా ఇమం పలోభేతు”న్తి పక్కామి.

పుణ్ణమాసత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

పరమత్థదీపనియా థేరగాథాసంవణ్ణనాయ

పరమవగ్గవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨. దులియవగ్గో

౧. చూళవచ్చత్తేరగాథావణ్ణనా

పామోజ్జబహులోతి ఆయస్మతో చూళవచ్చత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే దలిద్దకులే నిబ్బత్తిత్వా పరేసం భతియా జీవికం కప్పేన్తో భగవతో సావకం సుజాతం నామ థేరం పంసుకూలం పరియేసంతం దిస్సా పసన్నమానసో ఉపసజ్జమిత్వా వత్తం దత్వా పఞ్చపతిట్టితేన వన్ని. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన తేత్తింసక్ఖత్తుం దేవరజ్జం కారేసి. సత్తసత్తతిక్ఖత్తుం చక్కవత్తీ రాజా అహోసి. అనేకవారం పదేసరాజా. ఏవం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో సాసనే ఓసక్కమానే పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కత్వా ఏకం బుద్ధంతరం దేవమనుస్సగతీసు అపరాపరం పరివత్తన్తో అవ్హాకం భగవతో కాలే కోసమ్మియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తి. చూళవచ్చోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో బ్రాహ్మణసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో బుద్ధగుణే సుత్వా పసన్నమానసో భగవంతం ఉపసజ్జమి, తస్స భగవా ధమ్మం కథేసి. సో పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో కతపుబ్బకిచ్చో చరితానుకూలం కమ్మట్టానం గహేత్వా భావేన్తో విహరి. తేన చ సమయేన కోసమ్మికా భిక్షూ భణ్ణనజాతా అహేసుం. తదా చూళవచ్చత్తేరో ఉభయేసం భిక్షూనం లద్ధిం అనాదాయ భగవతా దిన్నోవాదే రత్వా విపస్సనం బ్రూహేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౦.౩౧-౪౦) -

“పదుముత్తరభగవతో, సుజాతో నామ సావకో;

పంసుకూలం గవేసన్తో, సజ్జారే చరతీ తదా.

“నగరే హంసవతియా, పరేసం భతకో అహం;

ఉపడ్డదుస్సం దత్వాన, సిరసా అభివాదయిం.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;

జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“తేత్తింసక్ఖత్తుం దేవిన్తో, దేవరజ్జమకారయిం;

సత్తసత్తతిక్ఖత్తుఞ్చ, చక్కవత్తీ అహోసహం.

“పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖియం;

ఉపడ్డదుస్సదానేన, మోదామి అకుతోభయో.

“ఇచ్చమానో చహం అజ్జ, సకాననం సపబ్బతం;

ఖోమదుస్సేహి ఛాదేయ్యం, అడ్డదుస్సస్సిదం ఫలం.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం దానమదదిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, అడ్డదుస్సస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అథ చూళవచ్చత్థేరో అరహత్తం పత్వా తేసం భిక్షూనం కలహాభిరతియా సకత్థవినాసం దిస్వా ధమ్మసంవేగప్పత్తో, అత్తనో చ పత్తవిసేసం పచ్చవేక్ఖిత్వా పీతినోమనస్సవసేన “పామోజ్జబహులో”తి గాథం అభాసి.

౧౧. తత్థ పామోజ్జబహులోతి సుపరిసుద్ధసీలతాయ విప్పటిసారాభావతో అధికుసలేసు ధమ్మేసు అభిరతివసేన పమోదబహులో. తేనేవాహ “ధమ్మే బుద్ధప్పవేదితే”తి. తత్థ ధమ్మేతి. సత్తతింసాయ బోధిపక్ఖియధమ్మే నవవిధే వా లోకుత్తరధమ్మే. సో హి సబ్బజ్ఞాబుద్ధేన సాముక్కుంసికాయ దేసనాయ పకాసితత్తా సాతిసయం బుద్ధప్పవేదితో నామ. తస్స పన అధిగమూపాయభావతో దేసనాధమ్మోపి ఇథ లబ్బతేవ. పదం సన్తన్తి నిబ్బానం సన్ధాయ వదతి. ఏవరూపో హి భిక్షు సన్తం పదం సన్తం కోట్టాసం సబ్బసజ్ఞారానం ఉపసమభావతో సజ్ఞారూపసమం పరమసుఖతాయ సుఖం నిబ్బానం అధిగచ్ఛతి విన్తతియేవ. పరిసుద్ధసీలో హి భిక్షు విప్పటిసారాభావేన పామోజ్జబహులో సద్ధమ్మే యుత్తప్పయుత్తో విముత్తిపరియోసానా సబ్బసమ్మత్తియో పాపుణాతి. యథాహ – “అవిప్పటిసారత్థాని ఖో , ఆనన్త, కుసలాని సీలాని, అవిప్పటిసారో పామోజ్జత్థాయా”తిఆది (అ. ని. ౧౦.౧). అథ వా పామోజ్జబహులోతి సమ్మాసమ్మద్ధో భగవా, స్వాక్ఖాతో ధమ్మో, సుప్పటిపన్నో సజ్ఞోతి రతనత్తయం సన్ధాయ పమోదబహులో. తత్థ పన సో పమోదబహులో కిం వా కరోతీతి ఆహ “ధమ్మే బుద్ధప్పవేదితే”తిఆది. సద్ధాసమ్మన్నస్స హి సప్పురిసంసేవనసద్ధమ్మస్సవనయోనిసోమనసికారధమ్మానుధమ్మపటిపత్తీనం సుఖేనేవ సమ్భవతో సమ్మత్తియో హత్థగతా ఏవ హోన్తి, యథాహ – “సద్ధాజాతో ఉపసక్కుమతి, ఉపసక్కుమన్తో పయిరుపాసతీ”తిఆది (మ. ని. ౨.౧౮౩).

చూళవచ్చత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. మహావచ్చత్థేరగాథావణ్ణనా

పజ్ఞాబలీతి ఆయస్మతో మహావచ్చత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో భిక్షుసజ్ఞస్స చ పానీయదానమదాసి. పున సిఖిస్స భగవతో కాలే ఉపాసకో హుత్వా వివట్టుపనిస్సయం బహుం పుజ్జాకమ్మం అకాసి, సో తేహి పుజ్జాకమ్మేహి తత్థ తత్థ సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే మగధరట్టే నాళకగామే సమిద్ధిస్స నామ బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స మహావచ్చోతి నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో ఆయస్మతో సారిపుత్తస్స భగవతో సావకభావం సుత్వా “సోపి నామ మహాపజ్ఞో. యస్స సావకత్తం ఉపాగతో, సో ఏవ మజ్ఞో ఇమస్మిం లోకే అగ్గపుగ్గలో”తి భగవతి సద్ధం ఉప్పాదేత్వా సత్థు సన్తికే పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం అనుయుజ్జాన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౦.౨౧-౨౬) –

“పదుముత్తరబుద్ధస్స, భిక్షుసజ్ఞే అనుత్తరే;
పసన్నచిత్తో సుమనో, పానీయఘటమపూరయిం.

“పబ్బతగ్గే దుమగ్గే వా, ఆకాసే వాథ భూమియం;
యదా పానీయమిచ్ఛామి, ఖిప్పం నిబ్బత్తతే మమ.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, దకదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... భవా సబ్బే సమూహతా;

చళభిణ్ణా సచ్చికతా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఏవం పన అరహత్తం పత్వా విముత్తిసుఖం అనుభవంతో సాసనస్స నియ్యానికభావవిభావనేన సబ్రహ్మచారీనం ఉస్సాహజననత్తం “పజ్ఞాబలీ”తి గాథం అభాసి.

౧౨. తత్త పజ్ఞాబలీతి పారిహరియపజ్ఞాయ విపస్సనాపజ్ఞాయ చ వసేన అభిణ్ణాసో సాతిసయేన పజ్ఞాబలేన సమన్నాగతో. సీలవత్తాపపన్నోతి ఉక్కుంసగతేన చతుపారిసుద్ధిసీలేన, ధుతథమ్మసజ్ఞాతేహి వతేహి చ ఉపపన్నో సమన్నాగతో. సమాహితోతి ఉపచారప్పనాభేదేన సమాధినా సమాహితో. ఝానరతోతి తతో ఏవ ఆరమ్మణూపనిజ్ఞానే లక్ఖణూపనిజ్ఞానే చ రతో సతతాభియుత్తో. సబ్బకాలం సతియా అవిప్పవాసవసేన సతిమా. యదత్థియన్తి అత్తతో అనపేతం అత్థియం, యేన అత్థియం యదత్థియం. యథా పచ్చయే పరిభుజ్జాన్తస్స పరిభుజ్జానం అత్థియం హోతి, తథా భోజనం భుజ్జమానో. సామిపరిభోగేన హి తం అత్థియం హోతి దాయజ్జపరిభోగేన వా, న అజ్ఞాథా భోజనన్తి చ నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. భుజ్జాయతి పరిభుజ్జాయతీతి వా భోజనం, చత్తారో పచ్చయా. “యదత్థిక”న్తి వా పారో. యదత్తం యస్సత్థాయ సత్థారా పచ్చయా అనుజ్ఞాతా, తదత్తం కాయస్స రితిఆదిఅత్తం, తజ్ఞా అనుపాదిసేసనిబ్బానత్తం. తస్మా అనుపాదాపరినిబ్బానత్తం భోజనపచ్చయే భుజ్జమానో తతో ఏవ కట్టేథ కాలం అత్తనో అనుపాదాపరినిబ్బానకాలం ఆగమేయ్య. ఇథ ఇమస్మిం సాసనే వీతరాగో. బాహిరకస్స పన కామేసు వీతరాగస్స ఇదం నత్థీతి అధిప్పాయో.

మహావచ్చత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. వనవచ్చత్తేరగాథావణ్ణనా

సీలబ్బవణ్ణాతి ఆయస్మతో వనవచ్చత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర అత్తదస్సిన్తో భగవతో కాలే కచ్చపయోనియం నిబ్బత్తో వినతాయ నామ నదియా వసతి. తస్స ఖుద్దకనావప్పమాణో అత్తభావో అహోసి. సో కిర ఏకదివసం భగవంతం నదియా తీరే రితం దిస్సా, “పారం గన్తుకామో మజ్ఞో భగవా”తి అత్తనో పిట్టియం ఆరోపేత్వా నేతుకామో పాదమూలే నిపజ్జి. భగవా తస్స అజ్ఞాసయం ఇత్వా తం అనుకమ్పంతో ఆరుహి. సో పీతినోమనస్సజాతో సోతం చిన్తన్తో జియాయ వేగేన ఖిత్తసరో వియ తావదేవ పరతీరం పాపేసి. భగవా తస్స పుజ్జాస్స ఫలం ఏతరహి నిబ్బత్తనకసమ్మత్తిజ్ఞా బ్యాకరిత్వా పక్కామి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరంతో అనేకసత్తత్తుం తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అరణ్ణవాసీయేవ అహోసి. పున కస్సపబుద్ధకాలే కపోతయోనియం నిబ్బత్తిత్వా అరణ్ణో విహరంతం మేత్తావిహారిం ఏకం భిక్షుం దిస్సా చిత్తం పసాదేసి.

తతో పన చుతో బారాణసియం కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో సంవేగజాతో పబ్బజిత్వా వివట్టూపనిస్సయం బహుం పుజ్జాకమ్మం ఉపచిని. ఏవం తత్త తత్త దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్తునగరే వచ్చగోత్తస్స నామ బ్రాహ్మణస్స గేహ పటిసన్ధిం గణ్ఠి. తస్స మాతా పరిపక్కగబ్బా అరణ్ణం దస్సనత్థాయ సజ్ఞాతదోహళా అరణ్ణం పవిసిత్వా విచరతి, తావదేవస్సా కమ్మజవాతా చలింసు, తిరోకరణిం పరిక్ఖిపిత్వా అదంసు. సా ధజ్జాపుజ్జాలక్ఖణం పుత్తం విజాయి. సో బోధిసత్తేన సహ పంసుకీళికసహాయో అహోసి. “వచ్చో”తిస్స నామజ్ఞా అహోసి. వనాభిరతియా వసేన వనవచ్చోతి పజ్ఞాయితథ. అపరభాగే మహాసత్తే మహాభినిక్ఖమనం నిక్ఖమిత్వా మహాపథానం పదహన్తే, “అహమ్మి

సిద్ధర్థకుమారేన సహ అరణ్యో విహరిస్సామీ”తి నిష్ఠమిత్యా తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్యా హిమవన్తే వసన్తో అభిసమ్మద్ధభావం
సుత్వా భగవతో సన్తికం ఉపగన్త్వా పబ్బజిత్యా కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్యో వసమానో నచిరస్సేవ విపస్సనం
ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం సద్చాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౯-౧౪౮-౧౬౩) -

“అత్థదస్సీ తు భగవా, సయమ్భూ లోకనాయకో;
వినతానదియా తీరం, ఉపగచ్ఛి తథాగతో.

“ఉదకా అభినిష్ఠమ్మ, కచ్చపో వారిగోచరో;
బుద్ధం తారేతుకామోహం, ఉపేసిం లోకనాయకం.

“అభిరూహతు మం బుద్ధో, అత్థదస్సీ మహాముని;
అహం తం తారయిస్సామి, దుక్ఖస్సన్తకరో తువం.

“మమ సజ్కప్పమజ్ఞాయ, అత్థదస్సీ మహాయనో;
అభిరూహిత్వా మే పిట్ఠిం, అట్టాసి లోకనాయకో.

“యతో సరామి అత్తానం, యతో పత్తోస్మి విజ్ఞాతం;
సుఖం మే తాదిసం నత్తి, పుట్టే పాదతలే యథా.

“ఉత్తరిత్వాన సమ్మద్ధో, అత్థదస్సీ మహాయనో;
నదితీరమ్హి రత్వాన, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యావతా వత్తతే చిత్తం, గజ్ఞానోతం తరామహం;
అయచ్ఛా కచ్చపో రాజా, తారేసి మమ పజ్ఞావా.

“ఇమినా బుద్ధతరణేన, మేత్తచిత్తవతాయ చ;
అట్టారసే కప్పసతే, దేవలోకే రమిస్సతి.

“దేవలోకా ఇధాగన్త్వా, సుక్కములేన చోదితో;
ఏకాసనే నిసీదిత్వా, కజ్ఞానోతం తరిస్సతి.

“యథాపి భద్దకే ఖేత్తే, బీజం అప్పమ్మి రోపితం;
సమ్మాధారే పవేచ్చన్తే, ఫలం తోసేతి కస్సకం.

“తథేవిదం బుద్ధఖేత్తం, సమ్మాసమ్మద్ధదేసితం;
సమ్మాధారే పవేచ్చన్తే, ఫలం మం తోసయిస్సతి.

“పధానపహితత్తోమ్మి, ఉపసన్తో నిరూపధి;

సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, విహరామి అనాసవో.

“అట్టారసే కప్పసతే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, తరణాయ ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఏవం పన అరహత్తం పత్వా భగవతి కపిలవత్తుస్మిం విహరన్తే తత్త గత్వా సత్తారం వన్దిత్వా భిక్షూహి సమాగతో పటిసన్ధారవసేన “కిం, ఆవుసో, అరణ్ణో ఫాసువిహరో లద్ధో”తి పుట్టో “రమణీయా, ఆవుసో, అరణ్ణో పబ్బతా”తి అత్తనా వుట్టపబ్బతే వణ్ణేన్తో “నీలబ్బవణ్ణా”తి గాథం అభాసి.

౧౩. తత్త నీలబ్బవణ్ణాతి నీలవలాహకనిభా నీలవలాహకసణ్ణానా చ. రుచిరాతి రుచియా సకిరణా పభస్సరా చ. సీతవారీతి సీతలసలిలా. సుచిన్దరాతి సుచిసుద్ధభూమిభాగతాయ సుద్ధచిత్తానం వా అరియానం నివాసనట్టానతాయ సుచిన్దరా. గాథాసుఖత్తణ్ణో సానునాసికం కత్వా నిద్దేసో. “సీతవారిసుచిన్దరా”తిపి పాఠో, సీతసుచివారిధరా సీతలవిమలసలిలాసయవన్తోతి అత్తో. ఇన్దగోపకసఞ్చన్నాతి ఇన్దగోపకనామకేహి పవాళవణ్ణేహి రత్తకిమీహి సఞ్చాదితా పావుస్సకాలవసేన ఏవమాహ. కేచి పన “ఇన్దగోపకనామాని రత్తతిణానీ”తి వదన్తి. అపరే “కణికారరుక్ఖా”తి. సీలాతి సిలామయా పబ్బతా, న పంసుపబ్బతాతి అత్తో. తేనాహ – “యథాపి పబ్బతో సేలో”తి (ఉదా. ౨౪). రమయన్తి మన్తి మం రమాపేన్తి, మయ్హం వివేకాభిరత్తిం పరిబ్రూహేన్తి. ఏవం థేరో అత్తనో చిరకాలపరిభావితం అరణ్ణాభిరత్తిం పవేదేన్తో తివిధం వివేకాభిరత్తిమేవ దీపేతి. తత్త ఉపధివివేకేన అజ్ఞాబ్యాకరణం దీపితమేవ హోతీతి.

వనవచ్చత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సివకసామణేరగాథావణ్ణనా

ఉపజ్ఞాయోతి సివకస్స సామణేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర ఇతో ఏకతింసే కప్పే వేస్సభుస్స భగవతో కాలే కులగేహా నిబ్బత్తో ఏకదివసం కేనచిదేవ కరణీయేన అరణ్ణం పవిట్టో తత్త పబ్బతన్తరే నిసిన్నం వేస్సభుం భగవన్తం దిస్వా పసన్నచిత్తో ఉపసక్కుమిత్వా వన్దిత్వా అజ్జలిం పగ్గయ్హ అట్టాసి. పున తత్త మనోహరాని కాసుమారికఫలాని దిస్వా తాని గహేత్వా భగవతో ఉపనేసి, పటిగ్గహేసి భగవా అనుకమ్పం ఉపాదాయ. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో సాసనే మాతులే పబ్బజన్తే తేన సద్ధిం పబ్బజిత్వా బహుం వివట్టాపనిస్సయం కుసలం ఉపచినిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే వనవచ్చత్తేరస్స భాగినేయ్యో హుత్వా నిబ్బత్తో, సివకోతిస్స నామం అహోసి. తస్స మాతా అత్తనో జేట్టభాతికే వనవచ్చే సాసనే పబ్బజిత్వా పబ్బజితకిచ్చం మత్తకం పాపేత్వా అరణ్ణో విహరన్తే తం పవత్తిం సుత్వా పుత్తం ఆహ – “తాత సివక, థేరస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా థేరం ఉపట్టహ, మహల్లకో దాని థేరో”తి. సో మాతు ఏకవచనేనేవ చ పుట్టే కతాధికారతాయ చ మాతులత్తేరస్స సన్తికం గత్వా పబ్బజిత్వా తం ఉపట్టహన్తో అరణ్ణో వసతి.

తస్స ఏకదివసం కేనచిదేవ కరణీయేన గామన్తం గతస్స ఖరో ఆబాధో ఉప్పజ్జి. మనుస్సేసు భేసజ్జం కరోన్తేసుపి న పటిప్పస్సమ్మి. తస్మిం చిరాయన్తే థేరో “సామణేరో చిరాయతి, కిం ను ఖో కారణ”న్తి తత్త గత్వా తం గిలానం దిస్వా తస్స తం తం కత్తబ్బయుత్తకం కరోన్తో దివసభాగం వీతినామేత్వా రత్తిభాగే బలవపచ్చాసవేలాయం ఆహ – “సివక, న మయా

పబ్బజితకాలతో పట్టాయ గామే వసితపుబ్బం, ఇతో అరణ్ణమేవ గచ్ఛామా”తి. తం సుత్వా సివకో “యదిపి మే, భన్తే, ఇదాని కామస్తే రితో, చిత్తం పన అరణ్ణో, తస్మా సయానోపి అరణ్ణమేవ గమిస్సామీ”తి, తం సుత్వా ధేరో తం బాహాయం గహేత్వా అరణ్ణమేవ నేత్వా ఓవాదం అదాసి. సో ధేరస్స ఓవాదే రత్వా విపస్సిత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౩౮.౫౩-౫౮) -

“కణికారంవ జోతంతం, నిసిన్నం పబ్బతంతరే;
అద్దసం విరజం బుద్ధం, లోకజేటం నరాసభం.

“పసన్నచిత్తో సుమనో, కిరే కత్వాన అణ్ణలిం;
కాసుమారికమాదాయ, బుద్ధసేటస్సదాసహం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా యూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

సో అరహత్తం పత్వా ఉపజ్ఞాయేన అత్తనా చ వుత్తమత్తం సంసద్దిత్వా అత్తనో వివేకాభిరతికతం కతకిచ్చతణ్ణ పవేదేన్తో “ఉపజ్ఞాయో మం అవచా”తి గాథం అభాసి.

౧౪. తత్త ఉపజ్ఞాయోతి వజ్జవజ్జం ఉపనిజ్ఞాయతి హితేసితం పచ్చుపట్టపేత్వా ఇణచక్కునా పేక్ఖతీతి ఉపజ్ఞాయో. మన్తి అత్తానం వదతి. అవచాతి అభాసి. ఇతో గచ్ఛామ సీవకాతి వుత్తాకారదస్సనం, సివక, ఇతో గామంతతో అరణ్ణాట్ఠానమేవ ఏహి గచ్ఛామ, తదేవ అవ్హాకం వసనయోగ్గన్తి అధిప్పాయో. ఏవం పన ఉపజ్ఞాయేన వుత్తో సివకో భద్దో అస్సాజానీయో వియ కసాభిహతో సజ్ఞాతసంవేగో హుత్వా అరణ్ణమేవ గన్తుకామతం పవేదేన్తో -

“గామే మే వసతి కామో, అరణ్ణం మే గతం మనో;
సేమానకోపి గచ్ఛామి, నత్తి సజ్ఞో విజానత”న్తి. -ఆహ;

తస్సన్తో - యస్మా ఇదాని యదిపి మే ఇదం సరీరం గామస్తే రితం, అజ్ఞాసయో పన అరణ్ణమేవ గతో, తస్మా సేమానకోపి గచ్ఛామి గేలణ్ణోన రాననిసజ్ఞాగమనేసు అసమత్తతాయ సయానోపి ఇమినా సయితాకారేన సరీసపో వియ సరీసపన్తో, ఏథ, భన్తే, అరణ్ణమేవ గచ్ఛామ, కస్మా? నత్తి సజ్ఞో విజానతన్తి, యస్మా ధమ్మసభావా కామేసు సంసారే చ ఆదీనవం, నేక్ఖమ్మే నిబ్బానే చ ఆనిసంసం యాథావతో జానంతస్స న కత్తచి సజ్ఞో, తస్మా ఏకపదేనేవ ఉపజ్ఞాయస్స ఆణా అనురితాతి, తదపదేసేన అజ్ఞం బ్యాకాసి.

సివకసామణేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. కుణ్డధానత్థేరగాథావణ్ణనా

పశ్చాత్తాపం పశ్చాత్తాపం జహితీ ఆయస్కతో కుణ్డధానత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హంసవతీనగరే కులగేహి ఉప్పన్నో వయప్పత్తో హేటా వుత్తనయేనేవ భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా ధమ్మం సుణ్ణో సత్తారా ఏకం భిక్షుం పరమం సలాకం గణ్ణనానం అగ్గట్టానే రపియమానం దిస్సా తం రానంతరం పత్తేత్వా తదనురూపం పుజ్ఞం కరోంతీ విచరి. సో ఏకదివసం పదుముత్తరస్స భగవతో నిరోధసమాపత్తితో వుట్టాయ నిసిన్నస్స మనోసిలాచుణ్ణపిజ్ఞరం మహంతం కదలిఫలకణ్ణికం ఉపనేసి, తం భగవా పటిగ్గహేత్వా పరిభుజ్జే. సో తేన పుజ్ఞకమ్మేన ఏకాదసక్ఖత్తుం దేవేసు దేవరజ్జం కారేసి. చతువీసతివారే రాజా అహోసి చక్కవత్తి. ఏవం సో పునప్పునం పుజ్ఞాని కత్వా అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరంతీ కస్సపబుద్ధకాలే భుమ్మదేవతా హుత్వా నిబ్బత్తి. దీఘాయుకబుద్ధానశ్చ నామ న అన్యద్ధమాసికో ఉపోసథో హోతి. తథా హి విపస్సిస్స భగవతో ఛట్టస్సంతరే ఛట్టస్సంతరే ఉపోసథో అహోసి. కస్సపదసబలో పన ఛట్టే ఛట్టే మాసే పాతిమోక్షం ఓసారేసి. తస్స పాతిమోక్షస్స ఓసారణకాలే దిసావాసికా ద్వే సహాయకా భిక్షూ “ఉపోసథం కరిస్సామా”తి గచ్ఛంతి.

అయం భుమ్మదేవతా చింతేసి - “ఇమేసం ద్విన్నం భిక్షూనం మేత్తి అతివియ దళ్ళా, కిం ను ఖో, భేదకే సతి భిజ్జేయ్య, న భిజ్జేయ్యా”తి, సా తేసం ఓకాసం ఓలోకయమానా తేసం అవిదురేనేవ గచ్ఛంతి. అథేకో థేరో ఏకస్స హత్తే పత్తచీవరం దత్వా సరీరవళజ్జనత్తం ఉదకపాసుకట్టానం గత్వా ధోతహత్తపాదో హుత్వా గుమ్మసమీపతో నిక్ఖమతి భుమ్మదేవతా తస్స థేరస్స పచ్చతో ఉత్తమరూపా ఇత్తి హుత్వా కేసే విధునిత్వా సంవిధాయ సమ్మన్దంతీ వియ పిట్టియం పంసుం పుజ్ఞమానా వియ సాటకం సంవిధాయ నివాసయమానా వియ చ హుత్వా థేరస్స పదానుపదికా హుత్వా గుమ్మతో నిక్ఖంతా. ఏకమంతే రితో సహాయకత్థేరో తం కారణం దిస్సావ దోమనస్సజాతో “నట్టో దాని మే ఇమినా భిక్షునా సద్ధిం దీఘరత్తానుగతో సినేహో, సచాహం ఏవంవిధభావం జానేయ్యం, ఏత్తకం అద్ధానం ఇమినా సద్ధిం విస్సాసం న కరేయ్య”ంతి చింతేత్వా ఆగచ్ఛంతస్సేవస్స, “హన్దావుసో, తుయ్యం పత్తచీవరం, తాదిసేన పాపేన సద్ధిం ఏకమగ్గం నాగచ్ఛామీ”తి ఆహ. తం కథం సుత్వా తస్స లజ్జభిక్షునో హదయం తిఖిణసత్తిం గహేత్వా విద్ధం వియ అహోసి. తతో నం ఆహ - “ఆవుసో, కిం నామేతం వదసి, అహం ఏత్తకం కాలం దుక్కటమత్తమ్మి ఆపత్తిం న జానామి. త్వం పన మం అజ్ఞ ‘పాపో’తి వదసి, కిం తే దిట్ట”ంతి. “కిం అజ్ఞోన దిట్టేన, కిం త్వం ఏవంవిధేన అలజ్ఞతపటియత్తేన మాతుగామేన సద్ధిం ఏకట్టానే హుత్వా నిక్ఖంతో”తి. “నత్తేతం, ఆవుసో, మయ్యం, నాహం ఏవరూపం మాతుగామం పస్సామీ”తి. తస్స యావతతియం కథేంతస్సాపి ఇతరో థేరో కథం అసద్దహిత్వా అత్తనా దిట్టకారణంయేవ భూతత్తం కత్వా గణ్ణంతో తేన సద్ధిం ఏకమగ్గేన అగత్వా అజ్ఞోన మగ్గేన సత్థు సన్తికం గతో. ఇతరోపి భిక్షు అజ్ఞోన మగ్గేన సత్థు సన్తికంయేవ గతో.

తతో భిక్షుసజ్ఞస్స ఉపోసథాగారం పవిసనవేలాయ సో భిక్షు తం భిక్షుం ఉపోసథగ్గే సజ్ఞానిత్వా, “ఇమస్మిం ఉపోసథగ్గే ఏవరూపో నామ పాపభిక్షు అత్తి, నాహం తేన సద్ధిం ఉపోసథం కరిస్సామీ”తి నిక్ఖమిత్వా బహి అట్టాసి. అథ భుమ్మదేవతా “భారియం మయా కమ్మం కత”ంతి మహల్లకఉపాసకవణ్ణేన తస్స సన్తికం గత్వా “కస్మా, భంతే, అయ్యో ఇమస్మిం రానే రితో”తి ఆహ. “ఉపాసక, ఇమం ఉపోసథగ్గం ఏకో పాపభిక్షు పవిట్టో, ‘నాహం తేన సద్ధిం ఉపోసథం కరోమీ’తి బహి రితోమ్హి”తి. “భంతే, మా ఏవం గణ్ణధ, పరిసుద్ధసీలో ఏస భిక్షు. తుమ్హేహి దిట్టమాతుగామో నామ అహం, మయా తుమ్హాకం వీమంసనత్తాయ ‘దళ్ళా ను ఖో ఇమేసం థేరానం మేత్తి, నో దళ్ళా’తి భిజ్జనాభిజ్జనభావం ఓలోకేంతేన తం కమ్మం కత”ంతి. “కో పన, త్వం సప్పురిసా”తి? “అహం ఏకా భుమ్మదేవతా, భంతే”తి దేవపుత్తే కథేంతో దిబ్బానుభావేన రత్వా థేరస్స పాదేసు నిపతిత్వా “మయ్యం, భంతే, ఖమథ, ఏతం దోసం థేరో న జానాతి, ఉపోసథం కరోథా”తి థేరం యాచిత్వా ఉపోసథగ్గం పవేసేసి. సో థేరో

ఉపోసథం తావ ఏకట్టానే అకాసి, మిత్తసన్ధవవసేన పన పున తేన సద్ధిం న ఏకట్టానే అహోసీతి. ఇమస్స ధేరస్స కమ్మం న కథీయతి, చుదితకత్థేరో పన అపరాపరం విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో అరహత్తం పాపుణి.

భుమ్మదేవతా తస్స కమ్మస్స నిస్సన్దేన ఏకం బుద్ధన్తరం అపాయభయతో న ముచ్చిత్త. సచే పన కిస్మిళ్ళి కాలే మనుస్సత్తం ఆగచ్ఛతి, అజ్ఞోన యేన కేనచి కతో దోసో తస్సేవ ఉపరి పతతి. సో అమ్మాకం భగవతో కాలే సావత్తియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తి. “ధానమాణవో”తిస్స నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో తయో వేదే ఉగ్గణ్ణిత్వా మహల్లకకాలే సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజి, తస్స ఉపసమ్మన్నదివసతో పట్టాయ ఏకా అలజ్జతపటియత్తా ఇట్టి తస్మిం గామం పవిసన్తే సద్ధియేవ గామం పవిసతి, నిక్ఖమన్తే నిక్ఖమతి. విహారం పవిసన్తేపి సద్ధిం పవిసతి, తిట్టన్తేపి తిట్టతీతి ఏవం నిచ్చానుబద్ధా పజ్ఞాయతి. ధేరో తం న పస్సతి. తస్స పున పురిమకమ్మనిస్సన్దేన సా అజ్ఞోసం ఉపట్టతి. గామే యాగుం భిక్ఖుచ్చ దదమానా ఇత్థియో “భన్తే, అయం ఏకో యాగుఉళుబ్బో తుమ్మాకం, ఏకో ఇమిస్సా అమ్మాకం సహాయికాయా”తి పరిహాసం కరోన్తి. ధేరస్స మహతీ విహీసా హోతి. విహరగతమ్మి నం సామణేరా చేవ దహరా భిక్ఖూ చ పరివారేత్వా “ధానో కోణ్ఠో జాతో”తి పరిహాసం కరోన్తి. అథస్స తేనవ కారణేన కుణ్డధానత్థేరోతి నామం జాతం. సో ఉట్టాయ సముట్టాయ తేహి కరియమానం కేళిం సహితుం అసక్కిన్తో ఉమ్మాదం గహేత్వా “తుమ్మే కోణ్ఠా, తుమ్మాకం ఉపజ్ఞాయో కోణ్ఠో, ఆచరియో కోణ్ఠో”తి వదతి. అథ నం సత్తు ఆరోచేసుం “కుణ్డధానో, భన్తే, దహరసామణేరేహి సద్ధిం ఏవం ఫరుసవాచం వదతీ”తి. సత్తా తం పక్కిసాపేత్వా “సచ్చం కిర త్వం, ధాన, సామణేరేహి సద్ధిం ఫరుసవాచం వదసీ”తి వత్వా తేన “సచ్చం భగవా”తి వుత్తే “కస్మా ఏవం వదేసీ”తి ఆహ. “భన్తే, నిబద్ధం విహీసం అసహన్తో ఏవం కథేమీ”తి. “త్వం పుట్టే కతకమ్మం యావజ్జదివసా జీరాపేతుం న సక్కిసి, పున ఏవరూపం ఫరుసం మావదీ భిక్ఖూ”తి వత్వా ఆహ -

“మావోచ ఫరుసం కళ్ళి, వుత్తా పటివదేయ్యు తం;

దుక్ఖా హి సారమ్మకథా, పటిదణ్ణా పుసేయ్యు తం.

“సచే నేరేసి అత్తానం, కంసో ఉపహతో యథా;

ఏస పత్తోసి నిబ్బానం, సారమ్మా తే న విజ్జతీ”తి. (ధ. ప. ౧౩౩-౧౩౪);

ఇమళ్ళా పన తస్స ధేరస్స మాతుగామేన సద్ధిం విచరణభావం కోసలరజ్ఞోపి కథయింసు. రాజా “గచ్ఛథ, భణే, వీమంసథా”తి పేసేత్వా సయమ్మి మన్దేనేవ పరివారేన ధేరస్స వసనట్టానం గత్వా ఏకమన్తే ఓలోకేన్తో అట్టాసి. తస్మిం ఖణే ధేరో సూచికమ్మం కరోన్తో నిసిన్నో హోతి, సాపి ఇట్టి అవిదురే రాసే రితా వియ పజ్ఞాయతి. రాజా దిస్సా “అత్తిదం కారణ”ని తస్సా రితట్టానం అగమాసి. సా తస్మిం ఆగచ్ఛన్తే ధేరస్స వసనపణ్ణసాలం పవిట్టా వియ అహోసి. రాజాపి తాయ సద్ధిం తమేవ పణ్ణసాలం పవిసిత్వా సబ్బత్త ఓలోకేన్తో అదిస్సా “నాయం మాతుగామో, ధేరస్స ఏకో కమ్మవిపాకో”తి సజ్ఞం కత్వా పరమం ధేరస్స సమీపేన గచ్ఛన్తోపి ధేరం అవన్దిత్వా తస్స కారణస్స అభూతభావం ఇత్వా ఆగమ్మ ధేరం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నో “కచ్చి, భన్తే, పిణ్డకేన న కిలమథా”తి పుచ్చి. ధేరో “వట్టతి, మహారాజా”తి ఆహ. “జానామహం, భన్తే, అయ్యస్స కథం, ఏవరూపేన పరిక్కిలేసేన సద్ధిం చరన్తానం తుమ్మాకం కే నామ పసీదిస్సన్తి, ఇతో పట్టాయ వో కత్థచి గమనకిచ్చం నత్తి, అహం చతూహి పచ్చయేహి తుమ్మే ఉపట్టహిస్సామి, తుమ్మే యోనిసో మనసికారే మా పమజ్జిత్తా”తి నిబద్ధభిక్షం పట్టపేసి. ధేరో రాజానం ఉపత్తిమ్మకం లభిత్వా భోజనసప్పాయేన ఏకగ్గచిత్తో హుత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తతో పట్టాయ సా ఇట్టి అన్తరథాయి.

తదా మహాసుభద్దా ఉగ్రనగరే మిచ్చాదిట్టికకులే వసమానా “సత్తా మం అనుకమ్పతూ”తి ఉపోసథం అధిట్టాయ నిరామగన్ధా హుత్వా ఉపరిపాసాదతలే రితా “ఇమాని పుష్పాని అన్తరే అట్టత్వా దసబలస్స మత్తకే వితానం హుత్వా తిట్టన్తు, దసబలే ఇమాయ సజ్జాయ స్వే పశ్చాహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం మయ్హం భిక్షం గణ్ఠతూ”తి సచ్చకిరియం కత్వా అట్ట సుమనపుప్పముట్టియో విస్సజ్జేసి. పుష్పాని గన్త్యా ధమ్మదేసనావేలాయ సత్తు మత్తకే వితానం హుత్వా అట్టంసు. సత్తా తం సుమనపుప్పవితానం దిస్వా చిత్తేనేవ సుభద్దాయ భిక్షం అధివాసేత్వా పునదివసే అరుణే ఉట్టితే ఆనన్దత్థేరం ఆహ - “ఆనన్ద, మయం అజ్ఞ దూరం భిక్షాచారం గమిస్సామ, పుధుజ్ఞనానం అదత్వా అరియానంయేవ సలాకం దేహి”తి. థేరో భిక్షూనం ఆరోచేసి - “ఆవుసో, సత్తా అజ్ఞ దూరం భిక్షాచారం గమిస్సతి, పుధుజ్ఞనా మా గణ్ఠన్తు, అరియావ సలాకం గణ్ఠన్తు”తి. కుణ్డధానత్థేరో “ఆహర, ఆవుసో సలాక”న్తి పరమంయేవ హత్థం పసారేసి. ఆనన్దో “సత్తా తాదిసానం భిక్షూనం సలాకం న దాపేతి, అరియానంయేవ దాపేతీ”తి వితక్కం ఉప్పాదేత్వా గన్త్యా సత్తు ఆరోచేసి. సత్తా “ఆహరాపేన్తస్స సలాకం దేహి”తి ఆహ. థేరో చిన్తేసి - “సచే కుణ్డధానస్స సలాకా దాతుం న యుత్తా, అథ సత్తా పటిబాహయ్య, భవిస్సతి ఏత్థ కారణ”న్తి “కుణ్డధానస్స సలాకం దస్సామీ”తి గమనం అభినీహరి. కుణ్డధానో తస్స పురే ఆగమనా ఏవ అభిజ్ఞాపాదకం చతుత్థజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా ఇద్ధియా ఆకాసే రత్వా “ఆహరావుసో, ఆనన్ద, సత్తా మం జానాతి, మాదిసం భిక్షుం పరమం సలాకం గణ్ఠన్తుం న సత్తా నివారేతీ”తి హత్థం పసారేత్వా సలాకం గణ్ఠి. సత్తా తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా థేరం ఇమస్మిం సాసనే పరమం సలాకం గణ్ఠన్తానం అగ్గట్టానే రపేసి. యస్మా అయం థేరో రాజానం ఉపత్తమ్భకం లభిత్వా సప్పాయాహారలాభేన సమాహితచిత్తో విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో ఉపనిస్సయసమ్పన్నతాయ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౪.౧-౧౬) -

“సత్తాహం పటిసల్లీనం, సయమ్మం అగ్గపుగ్గలం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, బుద్ధసేట్టం ఉపట్టహిం.

“వుట్టితం కాలమజ్ఞాయ, పదుముత్తరం మహామునిం;
మహన్తిం కదలీకణ్ఠిం, గహేత్వా ఉపగచ్ఛహం.

“పటిగ్గహేత్వా భగవా, సబ్బజ్ఞా లోకనాయకో;
మమ చిత్తం పసాదేన్తో, పరిభుజ్జో మహాముని.

“పరిభుజ్జేత్వా సమ్మద్ధో, సత్థవాహో అనుత్తరో;
సకాసనే నిసీదిత్వా, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యే చ సన్తి సమితారో, యక్ఖా ఇమమ్హి పబ్బతే;
అరజ్ఞో భూతభబ్బాని, సుణన్తు వచనం మమ.

“యో సో బుద్ధం ఉపట్టాసి, మిగరాజంవ కేసరిం;
తమహం కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“ఏకాదసశ్చక్ఖత్తుం సో, దేవరాజా భవిస్సతి;

చతువీసతిక్ష్మత్తుఞ్చ, చక్రవర్తి భవిస్సుతి.

“కప్పసతసహస్సమ్మి, ఓక్కాకకులసమ్మవో;
గోతమా నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సుతి.

“అక్కోసిత్వాన సమణే, సీలవన్తే అనాసవే;
పాపకమ్మవిపాకేన, నామధేయ్యం లభిస్సుతి.

“తస్స ధమ్మే సుదాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
కుణ్డధానోతి నామేన, సావకో సో భవిస్సుతి.

“పవివేకమనుయుత్తో, ఝాయీ ఝానరతో అహం;
తోసయిత్వాన సత్థారం, విహరామి అనాసవో.

“సావకేహి పరివుతో, భిక్షుసంఘపురక్షతో;
భిక్షుసంఘే నిసీదిత్వా, సలాకం గాహాయీ జినో.

“ఏకంసం చీవరం కత్వా, వన్దిత్వా లోకనాయకం;
వదతం వరస్స పురతో, పరమం అగ్గహేసహం.

“తేన కమ్మేన భగవా, దససహస్సికమ్మకో;
భిక్షుసంఘే నిసీదిత్వా, అగ్గట్థానే రపేసి మం.

“వీరియం మే ధురధోరయ్థం, యోగక్ఖేమాధివాహనం;
ధారేమి అన్తిమం దేహం, సమ్మాసమ్మద్ధసాసనే.

“కిల్లసా ఝాపితా మయ్థం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఏవంభూతస్సపి ఇమస్స ధేరస్స గుణే అజానంతా యే పుథుజ్జనా భిక్షూ తదా పరమం సలాకగ్గహణే “కిం ను ఖో ఏత”న్తి సమచిన్తేసుం. తేసం విమతివిధమనత్థం ధేరో ఆకాసం అబ్బుగ్గన్త్వా ఇద్ధిపాటిహారియం దస్సేత్వా అఙ్గాపదేసేన అఙ్గాం బ్యాకరోన్తో “పఞ్చా చిన్తే”తి గాథం అభాసి.

౧౫. తత్థ పఞ్చా చిన్తేతి అపాయూపపత్తినిబ్బత్తనకాని పఞ్చోరమ్భాగియాని సంయోజనాని పాదే బన్ధనరజ్జుకం వియ పురిసో సత్తేన హేటిమమగ్గత్తయేన చిన్తేయ్య పజహేయ్య. పఞ్చా జహేతి ఉపరిదేవలోకూపపత్తిహేతుభూతాని పఞ్చాద్ధమ్మాగియసంయోజనాని పురిసో గీవాయ బన్ధనరజ్జుకం వియ అరహత్తమగ్గేన జహేయ్య, చిన్తేయ్య వాతి అత్తో. పఞ్చా చుత్తరి భావయేతి తేసంయేవ ఉద్ధమ్మాగియసంయోజనానం పహానాయ సద్ధాదీని పఞ్చీన్ద్రియాని ఉత్తరి అనాగామిమగ్గాధిగమతో ఉపరి భావేయ్య అగ్గమగ్గాధిగమవసేన వడ్డేయ్య. పఞ్చాసంఖ్యాతిగోతి ఏవంభూతో పన పఞ్చాన్నం

రాగదోసమోహమానదిట్టిసజ్ఞానం అతిక్రమనేన పహనేన పశ్చాత్తాపంతో హుత్వా. భిక్షు ఓఘతిష్ఠోతి వుచ్చతీతి సబ్బధా భిన్నకిలేసతాయ భిక్షుతి, కామభవదిట్టిఅవిజ్ఞోమే తరిత్వా తేసం పారభూతే నిబ్బానే రితోతి చ వుచ్చతీతి అట్టో.

కుణ్డధానత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. బేలటసీసత్థేరగాథావణ్ణనా

యథాపి భద్దో ఆజఞ్ఞోతి ఆయస్మతో బేలటసీసత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే కులగేహే నిబ్బత్తో భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కరోంతో ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా అభావేన విసేసం నిబ్బత్తేతుం నాసక్తి. వివట్టాపనిస్సయం పన బహుం కుసలం ఉపచినిత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇతో ఏకతింసే కప్పే వేస్సభుం భగవంతం పస్సిత్వా పసన్నచిత్తో మాతులుఙ్గఫలం అదాసి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవేసు నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుణ్ణాని కత్వా సుగతితో సుగతిం ఉపగచ్ఛంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తో భగవతో అభిసమ్మోదియా పురేతరమేవ ఉరువేలకస్సపస్స సన్నికే తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అగ్గిం పరిచరంతో ఉరువేలకస్సపదమనే ఆదిత్తపరియాయదేసనాయ (మహావ. ౨౪; సం. ని. ౪.౨౮) పురాణజటిలసహస్సేన సద్ధిం అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౨౧.౬౮-౭౩) -

“కణికారంవ జోతంతం, పుణ్ణమాయేవ చన్దిమం;

జలంతం దీపరుక్ఖంవ, అద్ధసం లోకనాయకం.

“మాతులుఙ్గఫలం గయ్య, అదాసిం సత్తునో అహం;

దక్ఖిణ్యస్స వీరస్స, పసన్నో సేహి పాణిభి.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఏవం అధిగతారహత్తో ఆయస్మతో ధమ్మభణ్ణాగారికస్స ఉపజ్ఞాయో అయం ధేరో ఏకదివసం ఫలసమాపత్తితో ఉట్టాయ తం సంతం పణీతం నిరామిసం సుఖం అత్తనో పుబ్బయోగశ్చ పచ్చవేక్షిత్వా పీతివేగవసేన “యథాపి భద్దో ఆజఞ్ఞో”తి గాథం అభాసి.

౧౬. తత్థ యథాపీతి ఓపమ్మపటిపాదనత్థే నిపాతో. భద్దోతి సున్దరో ధామబలసమత్థజవపరక్కమాదిసమ్పన్నో. ఆజఞ్ఞోతి ఆజానీయో జాతిమా కారణాకారణానం ఆజాననకో. సో తివిధో ఉసభాజఞ్ఞో అస్సాజఞ్ఞో హత్థాజఞ్ఞోతి. తేసు ఉసభాజఞ్ఞో ఇధాధిప్పేతో. సో చ ఖో ఛేకకసనకిచ్చే నియుత్తో, తేనాహ “నఙ్గలావత్తనీ”తి. నఙ్గలస్స ఫాలస్స ఆవత్తనకో, నఙ్గలం ఇతో చిత్తో చ ఆవత్తేత్వా ఖేత్తే కసనకోతి అట్టో. నఙ్గలం వా ఆవత్తయతి ఏత్థాతి నఙ్గలావత్తం , ఖేత్తే నఙ్గలపథో, తస్మిం నఙ్గలావత్తని. గాథాసుఖత్థత్తో “వత్తనీ”తి దీఘం కత్వా వుత్తం. సిఖీతి మత్తకే అవట్టానతో సిఖాసదిసతాయ సిఖా, సిద్ధం. తదస్స అట్టితి సిఖీ. అపరే పన “కకుధం ఇథ ‘సిఖా’తి అధిప్పేత”న్తి వదన్తి, ఉభయథాపి పధానఙ్గకిత్తనమేతం “సిఖీ”తి.

అప్పకసీరేనాతి అప్పకిలమధేన. రత్తిన్దివాతి రత్తియో దివా చ, ఏవం మమం అప్పకసీరేన గచ్చన్తీతి యోజనా. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా “భద్దో ఉసభాజానీయో కసనే నియుత్తో ఘనతిణమూలాదికేపి నశ్శలపథే తం అగణేన్తో అప్పకసీరేన ఇతో చితో చ పరివత్తేన్తో గచ్చతి, యావ కసనతిణానం పరిస్సమం దస్సేతి, ఏవం మమం రత్తిన్దివాపి అప్పకసీరేనేవ గచ్చన్తి అతిక్రమన్తీ”తి. తత్త కారణమాహ “సుఖే లద్ధే నిరామిసే”తి. యస్మా కామామిసలోకామిసవట్టామిసేహి అసమ్మిస్సం సంతం పణీతం ఫలసమాపత్తిసుఖం లద్ధం, తస్మాతి అత్తో. పచ్చత్తే చేతం భుమ్మవచనం యథా “వనప్పగుమ్మే” (ఖు. పా. ౬.౧౩; సు. ని. ౨౩౬) “తేన వత రే వత్తబ్బే”తి (కథా. ౧) చ. అథ వా తతో పభుతి రత్తిన్దివా అప్పకసీరేన గచ్చన్తీతి విచారణాయ ఆహ - “సుఖే లద్ధే నిరామిసే”తి, నిరామిసే సుఖే లద్ధే సతి తస్స లద్ధకాలతో పట్టాయాతి అత్తో.

బేలట్టసీసత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. దాసకత్థేరగాథావణ్ణనా

మిద్ధీ యదాతి ఆయస్మతో దాసకత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర ఇతో ఏకనవుతే కప్పే అనుప్పన్నే తథాగతే అజితస్స నామ పచ్చేకబుద్ధస్స గన్ధమాదనతో మనుస్సపథం ఓతరిత్వా అజ్ఞాతరస్మిం గామే పిణ్డాయ చరన్తస్స మనోరమాని అమ్మఫలాని అదాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో కాలే సాసనే పబ్బజిత్వా వివట్టూపనిస్సయం బహుం పుజ్జం అకాసి. ఏవం కుసలకమ్మప్పసుతో హుత్వా సుగతితో సుగతిం ఉపగచ్చన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం కులగేహ నిబ్బత్తి. దాసకోతిస్స నామం అహోసి. సో అనాథపిణ్డీకేన గహపతినా విహారపటిజగ్గనకమ్మే రపితో సక్కచ్చం విహారం పటిజగ్గన్తో అభిణ్ణం బుద్ధదస్సనేన ధమ్మస్సవనేన చ పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజి. కేచి పన భణన్తి - “అయం కస్సపస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో అజ్ఞాతరం వీణాసవత్థేరం ఉపట్టహన్తో కిఞ్చి కమ్మం కారాపేతుకామో ధేరం ఆణాపేసి. సో తేన కమ్మేన అమ్మాకం భగవతో కాలే సావత్తియం అనాథపిణ్డీకస్స దాసియా కుచ్చిమ్మి నిబ్బత్తో వయప్పత్తో సేట్ఠినా విహారపటిజగ్గనే రపితో వుత్తనయేనేవ పటిలద్ధసద్ధో అహోసి. మహాసేట్ఠి తస్స సీలాచారం అజ్ఞాసయశ్చ ఇత్వా భుజిస్సం కత్వా ‘యథాసుఖం పబ్బజా’తి ఆహ. తం భిక్షూ పబ్బాజేసు”న్తి. సో పబ్బజితకాలతో పట్టాయ కుసీతో హీనవీరియో హుత్వా న కిఞ్చి వత్తపటివత్తం కరోతి, కుతో సమణధమ్మం, కేవలం యావదత్తం భుజ్జేత్వా నిద్దాబహులో విహరతి. ధమ్మస్సవనకాలేపి ఏకం కోణం పవిసిత్వా పరిసపరియన్తే నిసినీన్సే ఘురుఘురుపస్సాసీ నిద్దాయతేవ. అథస్స భగవా పుబ్బూపనిస్సయం ఓలోకేత్వా సంవేగజననత్తం “మిద్ధీ యదా హోతి మహగ్గసో చా”తి గాథం అభాసి.

౧౭. తత్త మిద్ధీతి ధినమిద్ధాభిభూతో, యజ్ఞో మిద్ధం అభిభవతి, తం ధినమ్మి అభిభవతేవ. యదాతి యస్మిం కాలే. మహగ్గసోతి మహాభోజనో, ఆహారహత్థకలంసాటకతత్తవట్టకకాకమాసకభుత్తవమితకానం అజ్ఞాతరో వియ. నిద్దాయితాతి సుపనసీలో. సమ్మరివత్తసాయాతి సమ్మరివత్తకం సమ్మరివత్తకం నిపజ్జిత్వా ఉభయేనపి సేయ్యసుఖం పస్ససుఖం మిద్ధసుఖం అనుయుత్తోతి దస్సేతి. నివాపపుట్తోతి కుణ్ణకాదినా సూకరభత్తేన పుట్తో భరితో. ఘరసూకరో హి బాలకాలతో పట్టాయ పోసియమానో ధూలసరీరకాలే గేహ బహి నిక్ఖమితుం అలభన్తో హేట్ఠామశ్శాదీసు సమ్మరివత్తేత్వా సమ్మరివత్తేత్వా సయతేవ. ఇదం వుత్తం హోతి - యదా పురిసో మిద్ధీ చ హోతి మహగ్గసో చ నివాపపుట్తో మహావరాహో వియ అజ్ఞోన ఇరియాపథేన యాపేతుం అసక్కోన్తో నిద్దాయనసీలో సమ్మరివత్తసాయా, తదా సో “అనిచ్చం దుక్ఖం అనత్తా”తి తీణి లక్ఖణాని మనసికాతుం న సక్కోతి. తేసం అమనసికారా మన్దపజ్ఞో పునప్పునం గబ్బం ఉపేతి, గబ్బావాసతో న పరిముచ్చతేవాతి.

తం సుత్వా దాసకర్ణేరో సంవేగజాతో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం సచ్చాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౧.౭౪, ౮౦-౮౪) -

“అజితో నామ సమ్మద్ధో, హిమవన్తే వసీ తదా;
చరణేన చ సమ్మన్నో, సమాధికుసలో ముని.

“సువణ్ణవణ్ణే సమ్మద్ధే, ఆహుతీనం పటిగ్గహే;
రథియం పటిపజ్జన్తే, అమ్మఫలమదాసహం.

“ఏకనవుతే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా యూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా థేరో ఇమాయ గాఢాయ మం భగవా ఓవది, “అయం గాఢా మయ్హం అజ్ఞాసభూతా”తి తమేవ గాఢం పచ్చుదాహాసి. తయిదం థేరస్స పరివత్తాహారనయేన అజ్ఞాబ్యాకరణం జాతం.

దాసకర్ణేరగాఢావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సిఙ్గాలపితుత్థేరగాఢావణ్ణనా

అహు బుద్ధస్స దాయాదోతి సిఙ్గాలకపితుత్థేరస్స గాఢా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర ఇతో చతునవుతే కప్పే సతరంసిం నామ పచ్చేకసమ్మద్ధం పిణ్ణాయ చరన్తం దిస్వా పసన్నమానసో వన్దిత్వా అత్తనో హత్థగతం తాలఫలం అదాసి. తేన పుణ్ణాకమ్మీన దేవలోకే నిబ్బత్తో అపరాపరం పుణ్ణాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో కాలే మనుస్సయోనియం నిబ్బత్తో సాసనే పటిలద్ధసద్ధో హుత్వా పబ్బజిత్వా అట్టికసజ్ఞాం భావేసి. పున ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో దారపరిగ్గహం కత్వా ఏకం వుత్తం లభిత్వా తస్స “సిఙ్గాలకో”తి నామం అకాసి. తేన నం సిఙ్గాలకపితాతి వోహరన్తి. సో అపరభాగే ఘరబన్ధనం పహాయ సాసనే పబ్బజి. తస్స భగవా అజ్ఞాసయం ఓలోకేన్తో అట్టికసజ్ఞాకమ్మట్టానం అదాసి. సో తం గహేత్వా భగ్గేసు విహరతి సుసుమారగిరే భేసకళావనే, అథస్స తస్మిం వనే అధివత్తా దేవతా ఉస్సాహజననత్తం “భావనాఫలం నచిరస్సేవ హత్థగతం కరిస్సతీ”తి ఇమమత్తం అజ్ఞాపదేసేన విభావేన్తి “అహు బుద్ధస్స దాయాదో”తి గాఢం అభాసి.

౧౮. తత్థ అహూతి హోతి, వత్తమానత్తే హి ఇదం అతీతకాలవచనం. బుద్ధస్సాతి సబ్బజ్ఞాబుద్ధస్స. దాయాదోతి ధమ్మదాయాదో నవవిధస్స లోకుత్తరధమ్మదాయస్స అత్తనో సమ్మాపటిపత్తియా ఆదాయకో గణ్ఠానకో. అథ వా అహూతి అహోసి. ఏవంనామస్స బుద్ధస్స దాయాదభావే కోచి విబన్ధో ఇదాసేవ భవిస్సతీతి అధిప్పాయో. తేనాహ “మజ్జోహం కామరాగం సో, ఖిప్పమేవ వహిస్సతీ”తి. భేసకళావనేతి భేసకేన నామ యక్ఠేన లభితత్తా పరిగ్గహితత్తా, భేసకళానం వా కట్టాదీనం బహులతాయ “భేసకళావన”న్తి లద్ధనామే అరణ్ణో. తస్స భిక్షునో బుద్ధస్స దాయాదభావే కారణం వదన్తో “కేవలం అట్టిసజ్ఞాయ, అఫరీ పథవిం ఇమ”న్తి ఆహ. తత్థ కేవలన్తి సకలం అనవసేసం. అట్టిసజ్ఞాయాతి అట్టికభావనాయ. అఫరీతి

“అట్టి”తి అధిముచ్చనవసేన పత్తరి. పథవిన్తి అత్తభావపథవిం. అత్తభావో హి ఇథ “పథవీ”తి వుత్తో “కో ఇమం పథవిం విచ్ఛేస్సతీ”తిఆదీసు వియ. మజ్జోహన్తి మజ్జో అహం. “మజ్జోహ”న్తిపి పారో. సోతి సో భిక్షు. ఖిప్పమేవ నచిరస్సేవ కామరాగం పహిస్సతి పజహిస్సతీతి మజ్జో. కస్మా? అట్టికసజ్జాయ కామరాగస్స ఉజుపటిపక్ఖభావతో. ఇదం వుత్తం హోతి – యో ఏకస్మిం పదేసే లద్ధాయ అట్టికసజ్జాయ సకలం అత్తనో సబ్బేసం వా అత్తభావం “అట్టి”త్వేవ ఫరిత్వా రితో, సో భిక్షు తం అట్టికర్మానం పాదకం కత్వా విపస్సంతో నచిరేనేవ అనాగామిమగ్గేన కామరాగం , సబ్బం వా కామనట్టేన “కామో”, రజ్జనట్టేన “రాగో”తి చ లద్ధనామం తణ్ణం అగ్గమగ్గేన పజహిస్సతీతి. ఇమం గాథం సుత్వా సో థేరో “అయం దేవతా మయ్యం ఉస్సాహజననత్థం ఏవమాహ”తి అప్పటివానవీరియం అధిట్ఠాయ విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౧.౮౫-౯౦) –

“సతరంసీ నామ భగవా, సయమ్మా అపరాజితో;
వివేకా ఉట్టహిత్వాన, గోచరాయాభినిక్ఖమి.

“ఫలహత్థో అహం దిస్సా, ఉపగచ్ఛిం నరాసభం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, తాలఫలమదాసహం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా తాయ దేవతాయ వుత్తవచనం పతిమానేన్తో తమేవ గాథం ఉదానవసేన అభాసి. తదేవస్స థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసీతి.

సిజ్ఞాలపితుత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. కులత్థేరగాథావణ్ణనా

ఉదకజ్ఞో నయన్తీతి ఆయస్మతో కులత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర థేరో పుబ్బేపి వివట్టూపనిస్సయం బహుం కుసలం ఉపచినిత్వా అధికారసమ్మన్నో విపస్సిం భగవంతం ఆకాసే గచ్ఛంతం దిస్సా పసన్నమానసో నాళికేరఫలం దాతుకామో అట్ఠాసి. సత్థా తస్స చిత్తం ఇత్వా ఓతరిత్వా పటిగ్గణ్ణి. సో అతివియ పసన్నచిత్తో హుత్వా తేనేవ సద్ధాపటిలాభేన సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా పబ్బజ్జం యాచి, సత్థా అజ్ఞాతరం భిక్షుం ఆణాపేసి – “ఇమం పురిసం పబ్బాజేహి”తి. సో పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో సమణధమ్మం కత్వా తతో చుతో ఛపి బుద్ధంతరాని దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తి. కులోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో సాసనే లద్ధప్పసాదో భగవతో సంతికే పబ్బజిత్వా విక్లేపబహులతాయ విసేసం నిబ్బత్తేతుం నాసక్తి. అథేకదివసం గామం పిణ్డాయ పవిసంతో అన్తరామగ్గే భూమిం ఖణిత్వా ఉదకవాహకం కత్వా ఇచ్చితిచ్చితట్ఠానే ఉదకం నేన్తే పురిసే దిస్సా తం సల్లక్ఖేత్వా గామం పవిట్టో అజ్ఞాతరం ఉసుకారం ఉసుదణ్ణకం ఉసుయన్తే పక్కిపిత్వా అక్కికోటియా ఓలోకేత్వా ఉజుం కరోంతం దిస్సా తమ్మి సల్లక్ఖేత్వా గచ్ఛంతో పురతో గన్తా అరనేమినాభిఆదికే రథచక్రావయవే తచ్ఛన్తే తచ్ఛకే దిస్సా తమ్మి సల్లక్ఖేత్వా విహారం పవిసిత్వా కతభత్తకిచ్చో

పత్తచీవరం పటిసామేత్వా దివావిహారే నిసినో అత్తనా దిట్టనిమిత్తాని ఉపమాభావేన గహేత్వా అత్తనో చిత్తదమనే ఉపనేస్తో
 “అచేతనం ఉదకమ్మి మనుస్సా ఇచ్చికిచ్చితట్టానం నయన్తి తథా అచేతనం వజ్కమ్మి సరదణ్ణం ఉపాయేన నమేస్తో ఉజుం
 కరోన్తి , తథా అచేతనం కట్టకళిఙ్గరాదిం తచ్చకా నేమిఆదివసేన వజ్కం ఉజుఞ్చా కరోన్తి. అథ కస్మా అహం సకచిత్తం ఉజుం న
 కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా ఘటేస్తో వాయమస్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప.
 థేర ౨.౨౧.౯౧-౯౯) -

“నగరే బద్ధమతియా, ఆరామికో అహం తదా;
 అద్ధసం విరజం బుద్ధం, గచ్చన్తం అనిలఙ్గాసే.

“నాళికేరఫలం గయ్హ, బుద్ధసేట్టస్సదాసహం;
 ఆకాసే రితకో సన్తో, పటిగ్గణ్ఠి మహాయసో.

“విత్తిసఙ్గాననో మయ్హం, దిట్టధమ్మసుఖావహో;
 ఫలం బుద్ధస్స దత్వాన, విప్పసన్నేన చేతసా.

“అధిగచ్ఛిం తదా పీతిం, విపులఞ్చా సుఖుత్తమం;
 ఉప్పజ్జితేవ రతనం, నిబ్బత్తస్స తహిం తహిం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
 దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“దిబ్బచక్ఖు విసుద్ధం మే, సమాధికుసలో అహం;
 అభిఙ్ఞాపారమిప్పత్తో, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఏవం యాని నిమిత్తాని అజ్కాసే కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి, తేహి సద్ధిం అత్తనో చిత్తదమనం
 సంసన్దిత్వా అఙ్గాం బ్యాకరోన్తో “ఉదకఙ్గా నయన్తి నేత్తికా”తి గాథం అభాసి.

౧౯. తత్త ఉదకం హీతి హి-సద్ధో నిపాతమత్తం. నయన్తీతి పథవియా తం తం ధలట్టానం ఖణిత్యా నిన్నట్టానం పూరేత్వా
 మాతికం వా కత్వా రుక్ఖదోణిం వా రపేత్వా అత్తనో ఇచ్చితిచ్చితట్టానం నేన్తి. తథా తే నేన్తీతి నేత్తికా. తేజనన్తి కణ్ణం. ఇదం
 వుత్తం హోతి - నేత్తికా అత్తనో రుచియా ఇచ్చితిచ్చితట్టానం ఉదకం నయన్తి, ఉసుకారాపి తాపేత్వా తేజనం నమయన్తి ఉజుం
 కరోన్తి. నమనవసేన తచ్చకా నేమిఆదీనం అత్తాయ తచ్చన్తా దారుం నమయన్తి అత్తనో రుచియా ఉజుం వా వజ్కం వా
 కరోన్తి. ఏవం ఏత్తకం ఆరమ్మణం కత్వా సుబ్బతా యథాసమాదిన్నేన సీలాదినా సున్దరవతా ధీరా సోతాపత్తిమగ్గాదీనం
 ఉప్పాదేన్తా అత్తానం దమేన్తి, అరహత్తం పన పత్తేసు ఏకన్తదన్తా నామ హోన్తీతి.

కులత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. అజితథేరగాథావణ్ణనా

మరణే మే భయం నత్థీతి ఆయస్మతో అజితథేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిం భగవంతం పస్సిత్వా పసన్నచిత్తో కపిత్థఫలం అదాసి. తతో పరమ్మి తం తం పుజ్ఞం కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం కప్పే అనుప్పన్నే ఏవ అవ్హాకం సత్థరి సావత్థియం మహాకోసలరజ్ఞో అగ్గాసనియస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స అజితోతి నామం అహోసి. తస్మి ఇచ్చ సమయే సావత్థివాసీ బావరీ నామ బ్రాహ్మణో తీహి మహాపురిసలక్ఖణేహి సమన్నాగతో తిణ్ణం వేదానం పారగూ సావత్థితో నిక్ఖమిత్వా తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా గోధావరీతీరే కపిత్థారామే వసతి. అథ అజితో తస్స సన్నికే పబ్బజితో అత్తకామాయ దేవతాయ చోదితేన బావరినా సత్థు సన్నికం పేసితో తిస్సమేత్తేయ్యాదీహి సద్ధిం భగవంతం ఉపసబ్బమిత్వా మనసావ పఞ్ఠో పుచ్చిత్వా తేసు విస్సజ్జితేసు పసన్నచిత్తో సత్థు సన్నికే పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదాసే (అప. థేర ౨.౫౨.౭-౧౧) -

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్మద్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం;

రథియం పటిపజ్జంతం, కపిత్థం అదదిం ఫలం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం దదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్తో సీహనాదం నదంతో “మరణే మే భయం నత్థీ”తి గాథం అభాసి.

౨౦. తత్థ మరణేతి మరణనిమిత్తం మరణహేతు. మేతి మయ్ఠం, భయం నత్థి ఉచ్చిన్నభవమూలతాయ పరిక్లేణజాతికత్తా . అనుచ్చిన్నభవమూలానఙ్ఘో “కిదిసీ ను ఖో మయ్ఠం ఆయతిం ఉప్పత్తి”తి మరణతో భయం భవేయ్య. నికన్తీతి అపేక్షా తత్థా, సా నత్థి జీవితే సుపరిమద్ధితసఙ్ఖారతాయ ఉపాదానక్ఖద్ధానం దుక్ఖాసారకాదిభావేన సుట్టు ఉపట్టహానతో. ఏవంభూతో చాహం సన్దేహం సరీరం, సకం వా దేహం దేహసఙ్ఖాతం దుక్ఖభారం నిక్ఖిపిస్సామి ఛడ్డేస్సామి, నిక్ఖిపంతో చ “ఇమినా సరీరకేన సాధేతబ్బం సాధితం, ఇదాని తం ఏకంసేన ఛడ్డనీయమేవా”తి పఞ్ఠావేపుల్లప్పత్తియా సమ్మజానో సతివేపుల్లప్పత్తియా పటిస్సతో నిక్ఖిపిస్సామీ”తి. ఇమం పన గాథం వత్వా థేరో ఝూనం సమాపజ్జిత్వా తదనంతరం పరినిబ్బాయీతి.

అజితథేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియవగ్గో

౧. నిగ్రోధతేరగాథావణ్ణనా

నాహం భయస్య భాయామీతి ఆయస్మతో నిగ్రోధత్థేరస్య గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర ఇతో అట్టారసే కప్పసతే
 బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో కామేసు ఆదీనవం నేక్ఖమ్మే చ ఆనిసంసం దిస్వా ఘరబన్ధనం పహాయ
 అరణ్ణాయతనం పవిసిత్వా అణ్ణతరస్మిం సాలవనే పణ్ణసాలం కత్వా తాపసపబ్బజం పబ్బజిత్వా వనమూలఫలాహారో వసతి.
 తేన సమయేన పియదస్సీ నామ సమ్మాసమ్మద్ధో లోకే ఉప్పజ్జిత్వా సదేవకస్స లోకస్స ధమ్మామతవస్సీన కిలేససన్తాపం
 నిబ్బాపేన్తో ఏకదివసం తాపసే అనుకమ్పాయ తం సాలవనం పవిసిత్వా నిరోధసమాపత్తిం సమాపన్నో. తాపసో
 వనమూలఫలత్థాయ గచ్ఛన్తో భగవంతం దిస్వా పసన్నమానసో పుష్పితసాలదణ్ణసాఖాయో గహేత్వా సాలమణ్ణపం కత్వా తం
 సబ్బత్థకమేవ సాలపుప్పేహి సజ్ఞాదేత్వా భగవంతం వన్దిత్వా పీతిసోమనస్సవసేనేవ ఆహారత్థాయపి అగన్త్వా నమస్సమానో
 అట్టాసి. సత్తా నిరోధతో వుట్టాయ తస్య అనుకమ్పాయ “భిక్కుసజ్ఞో ఆగచ్ఛతూ”తి చిన్తేసి, “భిక్కుసజ్ఞేపి చిత్తం పసాదేస్సతీ”తి.
 తావదేవ భిక్కుసజ్ఞో ఆగతో. సో భిక్కుసజ్ఞమ్మి దిస్వా పసన్నమానసో వన్దిత్వా అణ్ణలిం పగ్గయ్య అట్టాసి. సత్తా సీతస్స
 పాతుకరణాపదేసిన తస్య భావినిం సమ్మత్తిం పకాసేన్తో ధమ్మం కథేత్వా పక్కామి సద్ధిం భిక్కుసజ్ఞేన. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన
 దేవమనుస్సేసుయేవ సంసరన్తో వివట్టుపనిస్సయం బహుం కుసలం ఉపచినిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం
 బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తి, నిగ్రోధోతిస్స నామం అహోసి. సో జేతవనపటిగ్గహణదివసే బుద్ధానుభావదస్సనేన
 సజ్ఞాతప్పసాదో పబ్బజిత్వా విపస్సనం ఆరభిత్వా నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర
 ౨.౪౯.౧౯౦-౨౨౦) -

“అజ్ఞోగాహేత్వా సాలవనం, సుకతో అస్సమో మమ;
 సాలపుప్పేహి సజ్ఞాన్నో, వసామి విపేనే తదా.

“పియదస్సీ చ భగవా, సయమ్మూ అగ్గపుగ్గలో;
 వివేకకామో సమ్మద్ధో, సాలవనముపాగమి.

“అస్సమా అభినిక్ఖమ్మ, పవనం అగమాసహం;
 మూలఫలం గవేసన్తో, ఆహిన్దామి వనే తదా.

“తత్థద్దసాసిం సమ్మద్ధం, పియదస్సిం మహాయసం;
 సునిసిన్నం సమాపన్నం, విరోచంతం మహావనే.

“చతుదణ్ణే రపేత్వాన, బుద్ధస్స ఉపరో అహం;
 మణ్ణపం సుకతం కత్వా, సాలపుప్పేహి ఛాదయిం.

“సత్తాహం ధారయిత్వాన, మణ్ణపం సాలఛాదితం;
 తత్థ చిత్తం పసాదేత్వా, బుద్ధసేట్టమవన్తహం.

“భగవా తవ్వి సమయే, వుట్టహిత్వా సమాధితో;
 యుగమత్తం పేక్ఖమానో, నిసీది పురిసుత్తమో.

“సావకో వరుణో నామ, పియదస్సిస్స సత్థునో;
వసీసతసహస్సేహి, ఉపగచ్ఛి వినాయకం.

“పియదస్సి చ భగవా, లోకజేట్టో నరాసభో;
భిక్కుసఙ్ఘే నిసీదిత్వా, సితం పాతుకరీ జినో.

“అనురుద్ధో ఉపట్టాకో, పియదస్సిస్స సత్థునో;
ఏకంసం చీవరం కత్వా, అపుచ్చిత్థ మహామునిం.

“కో ను ఖో భగవా హేతు, సితకమ్మస్స సత్థునో;
కారణే విజ్ఞమానమ్మి, సత్థా పాతుకరే సితం.

“సత్తాహం సాలచ్చదనం, యో మే ధారేసి మాణవో;
తస్స కమ్మం సరిత్వాన, సితం పాతుకరిం అహం.

“అనోకాసం న పస్సామి, యత్థ పుజ్ఞం విపచ్చతి;
దేవలోకే మనుస్సే వా, ఓకాసోవ న సమ్మతి.

“దేవలోకే వసంతస్స, పుజ్ఞకమ్మసమజ్ఞినో;
యావతా పరిసా తస్స, సాలచ్చన్నా భవిస్సతి.

“తత్థ దిట్టేహి నచ్చేహి, గీతేహి వాదితేహి చ;
రమిస్సతి సదా సంతో, పుజ్ఞకమ్మసమాహితో.

“యావతా పరిసా తస్స, గన్ధగన్ధీ భవిస్సతి;
సాలస్స పుప్పవస్సో చ, పవస్సిస్సతి తావదే.

“తతో చుతోయం మనుజో, మానుసం ఆగమిస్సతి;
ఇథాపి సాలచ్చదనం, సబ్బకాలం ధరిస్సతి.

“ఇథ నచ్చ ఇచ్చ గీత ఇచ్చ, సమ్మతాళసమాహితం;
పరివారేస్సంతి మం నిచ్చం, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఉగ్గచ్ఛంతే చ సూరియే, సాలవస్సం పవస్సతే;
పుజ్ఞకమ్మేన సంయుత్తం, వస్సతే సబ్బకాలికం.

“అట్టారసే కప్పసతే, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ నామేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్య ధమ్మే సుదాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, నిబ్బయిస్సతినాసవో.

“ధమ్మం అభిసమేస్తస్స, సాలచ్చన్నం భవిస్సతి;
చితకే ఝాయమానస్స, ఛదనం తత్త హేస్సతి.

“విపాకం కిత్తయిత్వాన, పియదస్సీ మహాముని;
పరిసాయ ధమ్మం దేసేసి, తప్పేన్తో ధమ్మపుట్టియా.

“తింసకప్పాని దేవేసు, దేవరజ్జమకారయిం;
సట్టి చ సత్తక్ఖత్తుఞ్చ, చక్కవత్తి అహోసహం.

“దేవలోకా ఇధాగత్వా, లభామి విపులం సుఖం;
ఇథాపి సాలచ్చదనం, మణ్ణపస్స ఇదం ఫలం.

“అయం పచ్చిమకో మయ్హం, చరిమో వత్తతే భవో;
ఇథాపి సాలచ్చదనం, హేస్సతి సబ్బకాలికం.

“మహామునిం తోసయిత్వా, గోతమం సక్యపుజ్జవం;
పత్తోమ్మి అచలం రానం, హిత్వా జయపరాజయం.

“అట్టారసే కప్పసతే, యం బుద్ధమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం, భవా సబ్బే సమూహతా;
నాగోవ బన్ధనం ఛేత్వా, విహరామి అనాసవో.

“స్వాగతం వత మే ఆసి, బుద్ధసేట్టస్స సన్తికే;
తిస్సో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసనం.

“పటిసమ్మిదా చతస్సో, విమోక్షాపి చ అట్టిమే;
ఛళభిజ్ఞా సచ్చికతా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఏవం పన ఛళభిజ్ఞో హుత్వా ఫలసుఖేన వీతినామేన్తో సాసనస్స నియ్యానికభావవిభావనత్తం అజ్ఞాబ్యాకరణవసేన
“నాహం భయస్స భాయామీ”తి గాథం అభాసి.

౨౧. తత్త భాయన్తి ఏతస్మాతి భయం, జాతిజరాది. భయస్సాతి నిస్సక్కే సామివచనం, భయతో భాయితబ్బనిమిత్తం
జాతిజరామరణాదినా హేతునా నాహం భాయామీతి అత్తో. తత్త కారణమాహ “సత్థా నో అమతస్స కోవిదో”తి. అవ్హాకం సత్థా

అమతే కుసలో వేనేయ్యానం అమతదానే ఛేకో. యత్థ భయం నావతిట్టతీతి యస్మిం నిబ్బానే యథావృత్తం భయం న తిట్టతి ఓకాసం న లభతి. తేనాతి తతో నిబ్బానతో. వజన్తీతి అభయట్టానమేవ గచ్ఛన్తి. నిబ్బానశ్చో అభయట్టానం నామ. కేన పన వజన్తీతి ఆహ “మగ్గేన వజన్తి భిక్షవో”తి, అట్టజ్ఞేకేన అరియమగ్గేన సత్థు ఓవాదకరణా భిక్షూ సంసారే భయస్స ఇక్ఖనకాతి అత్తో. యత్థాతి వా యం నిమిత్తం యస్స అరియమగ్గస్స అధిగమహేతు అత్తానువాదాదికం పఞ్చాపీసతివిధమ్మి భయం నావతిట్టతి పతిట్టం న లభతి, తేన అరియేన మగ్గేన వజన్తి అభయట్టానం సత్థు సాసనే భిక్షూ, తేన మగ్గేన అహమ్మి గతో, తస్మా నాహం భయస్స భాయామీతి ధేరో అఞ్ఞం బ్యాకాసి.

నిగ్రోధత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. చిత్తకత్థేరగాథావణ్ణనా

నీలాసుగీవాతి ఆయస్మతో చిత్తకత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరబుద్ధకాలతో పట్టాయ వివట్టూపనిస్సయం కుసలం ఆచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే మనుస్సయోనియం నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాత్తం పత్తో విపస్సిం భగవంతం పస్సిత్వా పసన్నమానసో పుప్పేహి పూజం కత్వా వద్దిత్వా “సంతథమ్మేన నామ ఏత్థ భవితబ్బ”న్తి సత్థరి నిబ్బానే చ అధిముచ్చి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన తతో చుతో తావతింసభవనే నిబ్బత్తో అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే విభవసమ్మన్నస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి చిత్తకో నామ నామేన. సో భగవతి రాజగహం గత్వా వేళువనే విహరన్తే సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా చరియానుకూలం కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణాయతనం పవిసిత్వా భావనానుయుత్తో ఝానం నిబ్బత్తేత్వా ఝానపాదకం విపస్సనం వడ్డేత్వా నచిరేనేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వృత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౧౦.౧-౭) -

“కణికారంవ జోతన్తం, నిసిన్నం పబ్బతన్తరే;
అద్ధసం విరజం బుద్ధం, విపస్సిం లోకనాయకం.

“తీణి కిఙ్కణిపుప్పాని, పగ్గయ్ఠా అభిరోపయిం;
సమ్మద్ధం అభిపూజేత్వా, గచ్ఛామి దక్ఖిణాముఖో.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసం అగచ్ఛహం.

“ఏకనవుతే ఇతో కప్పే, యం బుద్ధమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సత్థారం వద్దితుం రాజగహం ఉపగతో తత్థ భిక్షూహి “కిం, ఆవుసో, అరణ్ణో అప్పమత్తో విహాసీ”తి పుట్టో అత్తనో అప్పమాదవిహరనివేదనేన అఞ్ఞం బ్యాకరోన్తో “నీలాసుగీవా”తి గాథం అభాసి.

౨౨. తత్త నీలాసుగీవాతి నీలసుగీవా, గాధాసుఖత్వత్తోద్ధ దీఘో కతో, రాజివంతతాయ సుందరాయ గీవాయ సమన్నాగతోతి అత్తో. తే యేభుయ్యేన చ నీలవణ్ణతాయ నీలా. సోభనకణ్ణతాయ సుగీవా. సిఖినోతి మత్తకే జాతాయ సిఖాయ సస్సిరికభావేన సిఖినో. మోరాలి మయూరా. కారమ్మియన్తి కారమ్మరుక్ఖే. కారమ్మియన్తి వా తస్స వనస్స నామం. తస్మా కారమ్మియన్తి కారమ్మనామకే వనేతి అత్తో. అభినదన్తీతి పాపుస్సకాలే మేఘగజ్జితం సుత్వా కేకాసద్ధం కరోన్తా ఉతుసమ్మదాసిద్ధేన సరేన హంసాదికే అభిభవన్తా వియ నదన్తి. తేతి తే మోరా. సీతవాతకీళితాతి సీతేన మేఘవాతేన సజ్జాతకీళితా మధురవస్సితం వస్సన్తా. సుత్తన్తి భత్తసమ్మదవినోదనత్థం సయితం, కాయకిలమథపటిపస్సమ్మనాయ వా అనుజ్ఞాతవేలాయం సుపన్తం. ఝాయన్తి సమథవిపస్సనారూనేహి ఝాయనసీలం భావనానుయుత్తం. నిబోధేన్తీతి పబోధేన్తి. “ఇమేపి నామ నిద్ధం అనుపగన్త్యా జాగరన్తా అత్తనా కత్తబ్బం కరోన్తి, కిమిజ్ఞం పనాహ”న్తి ఏవం సమ్మజ్ఞాప్పాదనేన సయనతో పుట్టాపేన్తీతి అధిప్పాయో.

చిత్తకత్థేరగాధావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. గోసాలత్థేరగాధావణ్ణనా

అహం ఖో వేళుగుమ్మస్మిన్తి ఆయస్మతో గోసాలత్థేరస్స గాధా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త వివట్టుపనిస్సయం కుసలం ఆచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే అజ్ఞాతరస్మిం పబ్బతే రుక్ఖసాఖాయం ఓలమ్మమానం పచ్చేకబుద్ధస్స పంసుకూలచీవరం దిస్వా “అరహద్ధజో వతాయ”న్తి పసన్నచిత్తో పుప్పేహి పూజేహి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన తావతింసభవనే నిబ్బత్తో . తతో పట్టాయ దేవమనుస్సేసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే మగధరట్టే ఇబ్బకులే నిబ్బత్తో గోసాలో నామ నామేన. సోణేన పన కోటికణ్ణేన కతపరిచయత్తా తస్స పబ్బజితభావం సుత్వా “సోపి నామ మహావిభవో పబ్బజిస్సతి , కిమిజ్ఞం పనాహ”న్తి సజ్జాతసంవేగో భగవతో సన్తికే పబ్బజిత్వా చరియానుకూలం కమ్మట్టానం గహేత్వా సప్పాయం వసనట్టానం గవేసన్తో అత్తనో జాతగామస్స అవిదురే ఏకస్మిం సానుపబ్బతే విహాసి. తస్స మాతా దివసే దివసే భిక్ఖం దేతి. అధేకదివసం గామం పిణ్ణాయ పవిట్టస్స మాతా మధుసక్ఖరాభిసజ్జతం పాయాసం అదాసి. సో తం గహేత్వా తస్స పబ్బతస్స ఛాయాయం అజ్ఞాతరస్స వేళుగుమ్మస్స మూలే నిసీదిత్వా పరిభుజ్జిత్యా ధోవితపత్తపాణీ విపస్సనం ఆరభి. భోజనసప్పాయలాభేన కాయచిత్తానం కల్లతాయ సమాహితో ఉదయబ్బయఞాణాదికే తిక్ఖే సూరే వహన్తే అప్పకసిరేనేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా మగ్గపటిపాటియా భావనం మత్తకం పాపేన్తో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం సచ్ఛాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౦.౮-౧౪) -

“హిమవన్తస్స అవిదురే, ఉదజ్ఞణో నామ పబ్బతో;

తత్తద్దసం పంసుకూలం, దుమగ్గమ్మి విలమ్మితం.

“తీణి కిజ్జుణిపుప్పాని, ఓచినిత్వానహం తదా;

హేట్టా పహట్టేన చిత్తేన, పంసుకూలం అపూజయిం.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;

జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసం అగచ్ఛహం.

“ఏకనవుతే ఇతో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పూజిత్యా అరహద్దజం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన అధిగత్వా దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్తం పబ్బతసానుమేవ గన్తుకామో అత్తనో పటిపత్తిం పవేదేన్తో “అహం
ఖో వేళుగుమ్మస్మి”న్తి గాథం అభాసి.

౨౩. తత్త వేళుగుమ్మస్మిన్తి వేళుగచ్ఛస్స సమీపే, తస్స ఛాయాయం. భుత్వాన మధుపాయసన్తి మధుపసితృపాయాసం
భుజ్జిత్యా. పదక్ఖిణన్తి పదక్ఖిణగ్గాహేన, సత్థు ఓవాదస్స సమ్మా సమ్మటిచ్చనేనాతి అత్తో. సమ్మసన్తో ఖడ్ధానం ఉదయబ్బయన్తి
పఞ్చన్నం ఉపాదానక్ఖడ్ధానం ఉదయబ్బయఞ్చ విపస్సన్తో, యదిపి ఇదాని కతకిచ్చో, ఫలసమాపత్తిం పన సమాపజ్జితుం
విపస్సనం పట్టపేన్తోతి అధిప్పాయో. సానుం పటిగమిస్సామీతి పుట్టే మయా వుత్తపబ్బతసానుమేవ ఉద్దిస్స గచ్ఛిస్సామి.
వివేకమనుబ్రూహయన్తి పటిపస్సద్ధివివేకం ఫలసమాపత్తికాయవివేకఞ్చ పరిబ్రూహయన్తో, తస్స వా పరిబ్రూహనహేతు
గమిస్సామీతి. ఏవం పన వత్వా థేరో తత్తేవ గతో, అయమేవ చ ఇమస్స థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసి.

గోసాలత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సుగన్ధత్తేరగాథావణ్ణనా

అనువస్సికో పబ్బజితోతి ఆయస్మతో సుగన్ధత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర ఇతో ద్వానవుతే కప్పే తిస్సస్స నామ
సమ్మాసమ్మద్ధస్స కాల్ మనుస్సయోనియం నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో మిగబ్యధనేన అరఙ్గో విచరతి. సత్థా తస్స
అనుకమ్పాయ పదవళజ్ఞం దస్సేత్వా గతో. సో సత్థు పదచేతియాని దిస్వా పురిమబుద్ధేసు కతాధికారతాయ “సదేవకే లోకే
అగ్గపుగ్గలస్స ఇమాని పదానీ”తి పీతినోమనస్సజాతో కోరణ్ణకపుప్పాని గహేత్వా పూజం కత్వా చిత్తం పసాదేసి. సో తేన
పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా తతో చుతో అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో
కాల్ కుటుమ్మికో హుత్వా సత్థు భిక్షుసజ్జస్స చ మహాదానం పవత్తేత్వా గన్ధకుటిం మహగ్గగోసితచన్దనం పిసిత్యా తేన
పరిభణ్ణం కత్వా పత్తనం పట్టపేసి – “నిబ్బత్తినిబ్బత్తట్టానే మయ్యం సరీరం ఏవంసుగన్ధం హోతూ”తి. ఏవం అజ్ఞానిపి తత్త తత్త
భవే బహూని పుజ్ఞాకమ్మాని కత్వా సుగతీసు ఏవ పరివత్తమానో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం విభవసమ్మన్నస్స
ట్రాహ్మణస్స గేహే నిబ్బత్తి. నిబ్బత్తస్స చ తస్స మాతుకుచ్చిగతకాలతో పట్టాయ మాతు సరీరం సకలమ్మి గేహం
సురభిగన్ధం వాయతి. జాతదివసే పన విసేసతో పరమసుగన్ధం సామన్తగేహేసుపి వాయతేవ. తస్స మాతాపితరో “అవ్హాకం
పుత్తో అత్తనావ అత్తనో నామం గహేత్వా ఆగతో”తి సుగన్ధోత్పేవ నామం అకంసు. సో అనుపుట్టేన వయప్పత్తో
మహాసేలత్తేరం దిస్వా తస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పబ్బజిత్యా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో సత్తాహబ్బన్తరే ఏవ అరహత్తం
పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౦.౧౫-౨౪) –

“వనకమ్మికో పురే ఆసిం, పితుమాతుమతేనహం;

పసుమారేన జీవామి, కుసలం మే న విజ్జతి.

“మమ ఆసయసామన్తా, తిస్సో లోకగ్గనాయకో;

పదాని తీణి దస్సేసి, అనుకమ్పాయ చక్కుమా.

“అక్కస్తే చ పదే దిస్వా, తిస్సనామస్స సత్తునో;
హట్టో హట్టిన చిత్తేన, పదే చిత్తం పసాదయిం.

“కోరణ్ణం పుప్పితం దిస్వా, పాదపం ధరణీరుహం;
సకోసకం గహేత్వాన, పదసేటం అపూజయిం.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతంసమగచ్ఛహం.

“యం యం యోనుపపజ్జామి, దేవత్తం అథ మానుసం;
కోరణ్ణకథవీ హోమి, సుప్పభాసో భవామహం.

“ద్వేనవుతే ఇతో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పదపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో “అనువస్సికో పబ్బజితో”తి ఇమం గాథం అభాసి.

౨౪. తత్త అనువస్సికోతి అనుగతో ఉపగతో వస్సం అనువస్సో, అనువస్సోవ అనువస్సికో. పబ్బజితోతి పబ్బజ్జం ఉపగతో, పబ్బజితో హుత్వా ఉపగతవస్సమత్తో ఏకవస్సికోతి అత్తో. అథ వా అనుగతం పచ్ఛాగతం అపగతం వస్సం అనువస్సం, తం అస్స అత్థీతి అనువస్సికో. యస్స పబ్బజితస్స వస్సం అపరిపుణ్ణతాయ న గణనూపగతం, సో ఏవం వుత్తో, తస్మా అవస్సికోతి వుత్తం హోతి. పస్స ధమ్మసుధమ్మతన్తి తవ సత్తు ధమ్మస్స సుధమ్మభావం స్వాక్ఖాతతం ఏకంతనియ్యానికతం పస్స, యత్త అనువస్సికో తువం పబ్బజితో. పుట్టేనివాసజాణం దిబ్బచక్ఖుజాణం ఆసవక్ఖయజాణన్తి తిస్సో విజ్ఞా తయా అనుప్పత్తా సచ్చికతా, తతో ఏవ కతం బుద్ధస్స సాసనం సమ్మాసమ్మద్ధస్స సాసనం అనుసిట్టి ఓవాదో అనుసిక్ఖితోతి కతకిచ్చతం నిస్సాయ పీతిసోమనస్సజాతో థేరో అత్తానం పరం వియ కత్వా వదతీతి.

సుగంతత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. నన్దియత్థేరగాథావణ్ణనా

ఓభాసజాతన్తి ఆయస్మతో నన్దియత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే సత్థరి పరినిబ్బుతే చేతియే చన్దనసారేన వేదికం కారేత్వా ఉళారం పూజాసక్కారం పవత్తేసి. తతో పట్టాయ అజ్ఞాసయసమ్మన్నో హుత్వా తత్త తత్త వివట్టూపనిస్సయం బహుం పుజ్జకమ్మం ఆచినిత్వా దేవేసు చ మనుస్సేసు చ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్థుస్మిం సక్యరాజకులే నిబ్బత్తి. తస్స మాతాపితరో నన్దిం జనేన్తో జాతోతి నన్దియోతి నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో

అనురుద్ధాదీసు సత్తు సన్నికే పబ్బజన్తేసు సయమ్మి పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో కతాధికారతాయ నచిరస్సేవ
అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౫.౧౫-౨౦) -

“పదుముత్తరో నామ జినో, లోకజేట్టో నరాసభో;
జలిత్వా అగ్గిఖన్ధోవ, సమ్మబ్ధో పరినిబ్బుతో.

“నిబ్బుతే చ మహావీరే, ధూపో విత్థారికో అహు;
దూరతోవ ఉపట్టేన్తి, ధాతుగేహవరుత్తమే.

“పసన్నచిత్తో సుమనో, అకం చన్దనవేదికం;
దిస్సతి ధూపఖన్ధో చ, ధూపానుచ్ఛవికో తదా.

“భవే నిబ్బత్తమానమ్మి, దేవత్తే అథ మానుసే.
ఓమత్తం మే న పస్సామి, పుబ్బకమ్మస్సిదం ఫలం.

“పజ్జాదసకప్పసతే, ఇతో అట్ట జనా అహుం;
సబ్బే సమత్తనామా తే చక్కవత్తి మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అనురుద్ధత్తేరాదీహి సద్ధిం పాచీనవంసమిగదాయే విహరన్తే ఇమస్మిం థేరే ఏకదివసం మారో
పాపిమా భింసాపేతుకామో తస్స భేరవరూపం దస్సతి. థేరో తం “మారో అయ”న్తి ఇత్వా “పాపిమ, యే మారథేయ్యం
వీతివత్తా, తేసం తవ కిరియా కిం కరిస్సతి, తతోనిదానం పన త్వం ఏవ విఘాతం అనత్థం పాపుణిస్ససీ”తి దస్సన్తో
“ఓభాసజాతం ఫలగ”న్తి గాథం అభాసి.

౨౫. తత్త ఓభాసజాతన్తి ఇహోభాసేన జాతోభాసం అగ్గమగ్గజ్ఞాణస్స అధిగతత్తా. తేన అనవసేసతో కిలేసన్ధకారస్స
విహతవిద్ధంసితభావతో అతివియ పభస్సరన్తి అత్తో. ఫలగన్తి ఫలం గతం ఉపగతం, అగ్గఫలజ్ఞాణసహితన్తి అధిప్పాయో.
చిత్తన్తి ఖీణాసవస్స చిత్తం సామజ్ఞోన వదతి. తేనాహ “అభిణ్ణసో”తి. తజ్ఞో నిరోధనిన్నతాయ ఖీణాసవానం నిచ్చకప్పం
అరహత్తఫలసమాపత్తిసమాపజ్ఞనతో “ఫలేన సహిత”న్తి వత్తబ్బతం అరహతి. తాదిసన్తి తథారూపం, అరహన్తన్తి అత్తో.
ఆసజ్ఞాతి వినోధేత్వా పరిభుయ్య. కణ్ఠాతి మారం ఆలపతి, సో హి కణ్ఠకమ్మత్తా కణ్ఠాభిజాతితాయ చ “కణ్ఠో”తి వుచ్చతి. దుక్ఖం
నిగచ్ఛసీతి ఇథ కుచ్చిఅనుప్పవేసాదినా నిరత్థకం కాయపరిస్సమం దుక్ఖం, సమ్మరాయే చ అప్పతికారం అపాయదుక్ఖం
ఉపగమిస్ససి పాపుణిస్ససి. తం సుత్వా మారో “జానాతి మం సమణో”తి తత్తేవన్తరధాయీతి.

నన్దియత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అభయత్తేరగాథావణ్ణనా

సుత్వా సుభాసితం వాచన్తి ఆయస్మతో అభయత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో సాసనే
పబ్బజిత్వా ధమ్మకథికో హుత్వా ధమ్మకథనకాలే పరమం చతుహి గాథాహి భగవంతం అభిత్థవిత్వా పచ్చా ధమ్మం కథేసి.
తేనస్స పుజ్జాకమ్మబలేన కప్పానం సతసహస్సం అపాయపటిసన్ధి నామ నాహోసి. తథా హి వుత్తం -

“అభిత్థవిత్వా పదుముత్తరం జినం, పసన్నచిత్తో అభయో సయమ్ముం;

న గచ్చి కప్పాని అపాయభూమిం, సతసహస్సాని ఉళారసద్ధో”తి. (అప. థేర ౨.౫౫.౨౨౧)

భేత్తసమ్మత్తియాదీహి తస్స చ పుబ్బపచ్చిమసన్నిట్థానచేతనానం అతివియ ఉళారభావేన సో అపరిమేయ్యో
పుజ్జాభిసన్దో కుసలాభిసన్దో తాదిసో అహోసి. “అచిన్తియే పసన్నానం, విపాకో హోతి అచిన్తియో”తి (అప. థేర ౧.౧.౮౨) హి
వుత్తం. తత్త తత్త హి భవే ఉపచితం పుజ్జం తస్స ఉపత్తమ్మకమహోసి. తథా హి సో విపస్సిస్స భగవతో కేతకపుప్పేహి
పూజమకాసి. ఏవం ఉళారేహి పుజ్జావిసేసేహి సుగతీసు ఏవ సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రజ్జో బిమ్మిసారస్స పుత్తో
హుత్వా నిబ్బత్తి. అభయోతిస్స నామం అహోసి. తస్స ఉప్పత్తి పరతో ఆవి భవిస్సతి. సో నిగణ్ఠేన నాటపుత్తేన ఉభతోకోటికం
పజ్జాం సిక్ఖాపేత్వా “ఇమం పజ్జాం పుచ్చిత్వా సమణస్స గోతమస్స వాదం ఆరోపేహి”తి విస్సజ్జితో భగవంతం ఉపసజ్మమిత్వా
తం పజ్జాం పుచ్చిత్వా తస్స పజ్జాస్స అనేకంసబ్బాకరణభావే భగవతా కథితే నిగణ్ఠానం పరాజయం, సత్తు చ
సమ్మాసమ్మద్ధభావం విదిత్వా ఉపాసకత్తం పటివేదేసి. తతో రజ్జో బిమ్మిసారే కాలజ్కతే సజ్జాతసంవేగో సాసనే పబ్బజిత్వా
తాలచ్చిగ్గళూపమసుత్తదేసనాయ సోతాపన్నో హుత్వా పున విపస్సనం ఆరభిత్వా అరహత్తం సచ్చాకాసి. తేన వుత్తం
అపదానే (అప. థేర ౨.౫౨.౧౭-౨౨) -

“వినతానదియా తీరే, విహాసి పురిసుత్తమో;

అద్దసం విరజం బుద్ధం, ఏకగ్గం సుసమాహితం.

“మధుగన్ధస్స పుప్పేన, కేతకస్స అహం తదా;

పసన్నచిత్తో సుమనో, బుద్ధసేట్టమపూజయిం.

“ఏకనవుతే ఇతో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పటిపత్తికిత్తనేన అజ్ఞం బ్యాకరోంతో “సుత్వా సుభాసితం వాచ”న్తి గాథం అభాసి.

౨౬. తత్త సుత్వాతి సోతం ఓదహిత్వా, సోతద్వారానుసారేన ఉపధారేత్వా. సుభాసితన్తి సుట్ట భాసితం, సమ్మదేవ
భాసితం, సమ్మాసమ్మద్ధభావతో మహాకారుణికతాయ చ కిళ్ళి అవిసంవాదేత్వా యథాధిప్పేతస్స అత్తస్స ఏకంతతో
సాధనవసేన భాసితం చతుసచ్చవిభావనీయధమ్మకథం. న హి సచ్చవినిముత్తా భగవతో ధమ్మదేసనా అత్తి. బుద్ధస్సాతి
సబ్బజ్ఞాబుద్ధస్స. ఆదిచ్చబన్ధునోతి ఆదిచ్చవంసే సమ్మాతత్తా ఆదిచ్చో బన్ధు ఏతస్సాతి ఆదిచ్చబన్ధు, భగవా. తస్స
ఆదిచ్చబన్ధునో. ఆదిచ్చస్స వా బన్ధూతి ఆదిచ్చబన్ధు, భగవా. తస్స భగవతో ఓరసపుత్తభావతో. తేనాహ భగవా -

“యో అన్ధకారే తమసీ పభజ్యరో, వేరోచనో మణ్డలీ ఉగ్రతేజో;

మా రాహు గిలీ చరమస్తలిక్ష్ణే, పజం మమం రాహు పముశ్చ సూరియ”న్తి. (సం. ని. ౧.౯౧);

పచ్చబృధిని పటివిజ్ఞం. హీ-తి నిపాతమత్తం. నిపుణని సణ్ణం పరమసుఖమం, నిరోధసచ్చం, చతుసచ్చమేవ వా. హీ-తి వా హేతులత్తే నిపాతో. యస్మా పచ్చబృధిం నిపుణం చతుసచ్చం, తస్మా న దాని కిశ్చ పటివిజ్ఞితబ్బం అట్టితి అత్తో. యథా కిం పటివిజ్ఞీతి ఆహ “వాలగ్గం ఉసునా యథా”తి. యథా సత్తథా భిన్నస్స వాలస్స కోటిం సుసిక్ఖితో కుసలో ఇస్సాసో ఉసునా కణ్ఠేన అవిరజ్జన్తో విజ్ఞేయ్య, ఏవం పచ్చబృధిం నిపుణం అరియసచ్చన్తి యోజనా.

అభయత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. లోమసకజ్ఞీయత్థేరగాథావణ్ణనా

దబ్బం కుసన్తి ఆయస్మతో లోమసకజ్ఞీయత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిం భగవన్తం పస్సిత్వా పసన్నమానసో నానాపుప్పహి పూజేత్వా తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తో పున అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో సాసనే పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కరోతి. తేన చ సమయేన సత్థారా భద్దేకరత్తపటిపదాయ కథితాయ అజ్ఞాతరో భిక్షు భద్దేకరత్తసుత్తవసేన తేన సాకచ్చం కరోతి. సో తం న సమ్పాయాసి. అసమ్పాయన్తో “అహం అనాగతే తుయ్యం భద్దేకరత్తం కథేతుం సమత్తో భవేయ్య”న్తి పణిధానం అకాసి, ఇతరో “పుచ్చేయ్య”న్తి. ఏతేసు పఠమో ఏకం బుద్ధంతరం దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా అవ్హాకం భగవతో కాలే కపిలవత్తుస్మిం సాకియరాజకులే నిబ్బత్తి. తస్స సుఖుమాలభావేన సోణస్స వియ పాదతలేసు లోమాని జాతాని, తేనస్స లోమసకజ్ఞీయోతి నామం అహోసి. ఇతరో దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా చన్దనోతి పజ్ఞాయిత్ర. లోమసకజ్ఞీయో అనురుద్ధాదీసు సక్యకుమారేసు పబ్బజన్తేసు పబ్బజితుం న ఇచ్చి. అథ నం సంవేజేతుం చన్దనో దేవపుత్తో ఉపసక్కుమిత్వా భద్దేకరత్తం పుచ్చి. ఇతరో “న జానామీ”తి. పున దేవపుత్తో “అథ కస్మా తయా ‘భద్దేకరత్తం కథేయ్య’న్తి సఙ్గరో కతో, ఇదాని పన నామమత్తమ్మి న జానామీ”తి చోదేసి. ఇతరో తేన సద్ధిం భగవన్తం ఉపసక్కుమిత్వా, “మయా కిర, భన్తే, పుట్టే ‘ఇమస్స భద్దేకరత్తం కథేస్సామీ’తి సఙ్గరో కతో”తి పుచ్చి. భగవా “ఆమ, కులపుత్త, కస్సపస్స భగవతో కాలే తయా ఏవం కత”న్తి ఆహ. స్వాయమత్తో ఉపరిపణ్ణాసకే ఆగతనయేన విత్థారతో వేదితబ్బో. అథ లోమసకజ్ఞీయో “తేన హి, భన్తే, పబ్బాజేథ మ”న్తి ఆహ. భగవా “న, ఖో, తథాగతా మాతాపితూహి అననుజ్ఞాతం పుత్తం పబ్బాజన్తీ”తి పటిక్ఖిపి. సో మాతు సన్తికం గన్త్వా “అనుజానాహి మం, అమ్మ, పబ్బజితుం, పబ్బజిస్సామహ”న్తి వత్వా, మాతరా “తాత, సుఖుమాలో త్వం కథం పబ్బజిస్ససీ”తి వుత్తే, “అత్తనో పరిస్సయసహనభావం పకాసేన్తో “దబ్బం కుసం పోటకిల”న్తి గాథం అభాసి.

౨౭. తత్థ దబ్బన్తి దబ్బతిణమాహ, యం “సద్దులో”తిపి వుచ్చతి. కుసన్తి కుసతిణం, యో “కాసో”తి వుచ్చతి. పోటకిలన్తి సకణ్ణకం అకణ్ణకశ్చా గచ్ఛం. ఇథ పన సకణ్ణకమేవ అధిప్పేతం. ఉసీరాదీని సువిజ్ఞోయ్యాని. దబ్బాదీని తిణాని బీరణతిణాని పాదేహి అక్కన్తస్సాపి దుక్ఖజనకాని గమనస్తరాయకరాని చ, తాని చ పనాహం ఉరసా పనుదిస్సామి ఉరసాపి అపనేస్సామి. ఏవం అపనేన్తో తం నిమిత్తం దుక్ఖం సహన్తో అరజ్ఞాయతనే గుమ్మన్తరం పవిసిత్వా సమణధమ్మం కాతుం సక్ఖిస్సామి. కో పన వాదో పాదేహి అక్కమనేతి దస్సేతి. వివేకమనుబ్రూహయన్తి కాయవివేకం చిత్తవివేకం ఉపధివివేకశ్చ అనుబ్రూహయన్తో. గణసఙ్గణికశ్చో పహాయ కాయవివేకం అనుబ్రూహయన్తస్సేవ అట్టతింసాయ ఆరమ్మణేసు యత్థ కత్థవి

చిత్తం సమాదహంతస్య చిత్తవివేకో, న సజ్జణికారతస్య. సమాహితస్సేవ విపస్సనాయ కమ్మం కరోంతస్య సమధవిపస్సనశ్చ
యుగనద్ధం కరోంతస్య కిలేసానం ఖేపనేన ఉపధివివేకాధిగమో, న అసమాహితస్య. తేన వుత్తం “వివేకమనుబ్రూహయన్తి
కాయవివేకం చిత్తవివేకం ఉపధివివేకశ్చ అనుబ్రూహయన్తో”తి. ఏవం పన పుత్తేన పుత్తే మాతా “తేన హి, తాత, పబ్బజా”తి
అనుజాని. సో భగవంతం ఉపసంక్కమిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. తం సత్థా పబ్బజేసి. తం పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చం
కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణం పవిసంతం భిక్షూ ఆహంసు – “ఆవుసో, త్వం సుఖుమాలో కిం సక్ఖిస్ససి అరణ్ణో వసితు”న్తి. సో
తేనమ్మి తమేవ గాథం వత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా భావనం అనుయుజ్జన్తో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం
అపదానే (అప. థేర ౨.౧౨.౨౩-౨౭) –

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్ముద్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం;
రథియం పటిపజ్జంతం, నానాపుప్పేహి పూజయిం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్థం...పే... కతం బుద్ధస్య సాసన”న్తి.
అరహత్తం పన పత్వా థేరో అణ్ణం బ్యాకరోన్తో తంయేవ గాథం అభాసీతి.

లోమసకజ్ఞియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. జమ్ముగామియపుత్తత్థేరగాథావణ్ణనా

కచ్చి నో వత్థపసుతోతి ఆయస్మతో జమ్ముగామియపుత్తత్థేరస్య గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో
హుత్వా తత్త తత్త వివట్టూపనిస్సయం కుసలం ఆచినన్తో ఇతో ఏకతింసే కప్పే వేస్సభుస్స భగవతో కాలే ఏకదివసం
కింసుకాని పుప్పాని దిస్వా తాని పుప్పాని గహేత్వా బుద్ధగుణే అనుస్సరన్తో భగవంతం ఉద్దిస్స ఆకాసే ఖిపన్తో పూజేసి. సో
తేన పుణ్ణకమ్మేన తావతింసేసు నిబ్బత్తో. తతో పరం పుణ్ణాని కత్వా అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం
బుద్ధుప్పాదే చమ్పాయం జమ్ముగామియస్స నామ ఉపాసకస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. తేన పుణ్ణకమ్మేన తావతింసేసు
నిబ్బత్తో. తతో పరం పుణ్ణాని కత్వా అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే చమ్పాయం
జమ్ముగామియస్స నామ ఉపాసకస్స పుత్వా నిబ్బత్తి. తేనస్స జమ్ముగామియపుత్తోత్వేవ సమజ్ఞా అహోసి. సో
వయప్పత్తో భగవతో సంతికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసంవేగో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో కమ్మట్టానం గహేత్వా సాకేతే
అణ్ణానవనే వసతి. అథస్స పితా “కిం ను ఖో మమ పుత్తో సాసనే అభిరతో విహరతి, ఉదాహు నో”తి వీమంసనత్తం “కచ్చి నో
వత్థపసుతో”తి గాథం లిఖిత్వా పేసేసి. సో తం వాచేత్వా, “పితా మే పమాదవిహరం ఆసక్కుతి, అహాశ్చ అజ్ఞాపి
పుథుజ్ఞనభూమిం నాతివత్తో”తి సంవేగజాతో ఘట్టన్తో వాయమన్తో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప.
థేర ౨.౧౦.౨౫-౩౦) –

“కింసుకం పుప్పితం దిస్వా, పగ్గహేత్వాన అణ్ణలిం;
బుద్ధసేట్టం సరిత్వాన, ఆకాసే అభిపూజయిం.

“తేన కమ్మైన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్యా మానుసం దేహం, తావతంసమగచ్ఛహం.

“ఏకతంసే ఇతో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా ఇోతీనం వసననగరం గత్వా సాసనస్స నియ్యానికభావం పకాసేన్తో ఇద్ధిపాటిహారియం దస్సేసి.
తం దిస్సా ఇోతకా పసన్నమానసా బహూ సజ్జారామే కారేసుం. థేరోపి సకపితరా పేసితం గాథం అజ్కసం కత్వా ఘట్టేన్తో
వాయమన్తో అరహత్తం సచ్చాకాసి. అజ్ఞం బ్యాకరోన్తోపి పితుపూజనత్తం “కచ్చి నో వత్థపసుతో”తి తమేవ గాథం అభాసి.

౨౮. తత్థ కచ్చీతి పుచ్చాయం నిపాతో. నోతి పటిసేధే. వత్థపసుతోతి వత్థే పసుతో వత్థపసుతో, చీవరమణ్ణనాభిరతో.
నిదస్సనమత్తఞ్చోతం పత్తమణ్ణనాదిచాపల్లపటిక్ఖపస్సాపి అధిప్పేతత్తా. “కచ్చి న వత్థపసుతో”తిపి పారో, సో ఏవత్తో.
భూసనారతోతి అత్తభావవిభూసనాయ రతో అభిరతో, యథేకచ్ఛే పబ్బజిత్వాపి చపలా కాయదళ్ళిబహులా
చీవరాదిపరిక్ఖారస్స అత్తనో సరీరస్స చ మణ్ణనవిభూసనట్టానాయ యుత్తా హోన్తి. కిమేవ పరిక్ఖారపసుతో భూసనారతో చ
నాహోసీతి అయమేత్త పదద్వయస్సాపి అత్తో. సీలమయం గన్ధన్తి అఖణ్ణాదిభావాపాదనేన సుపరిసుద్ధస్స చతుబ్బిధస్సపి
సీలస్స వసేన య్వాయం “యో చ సీలవతం పజాతి న ఇతరా దుస్సీలపజా, దుస్సీలత్తాయేవ దుస్సీల్యమయం దుగ్గన్ధం
వాయతి, ఏవం త్వం దుగ్గన్ధం అవాయిత్వా కచ్చి సీలమయం గన్ధం వాయసీతి అత్తో. అథ వా నేతరా పజాతి న ఇతరా
దుస్సీలపజా, తం కచ్చి న హోతి, యతో సీలమయం గన్ధం వాయసీతి బృతిరేకేన సీలగన్ధవాయనమేవ విభావేతి.

జమ్ముగామియపుత్తత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. హారిత్తేరగాథావణ్ణనా

సమున్నమయమత్తానన్తి ఆయస్మతో హారిత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో హుత్వా
తత్థ తత్థ వివట్టాపనిస్సయం పుజ్జాసమ్భారం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకతంసే కప్పే సుదస్సనం నామ పచ్ఛేకసమ్ముద్ధం దిస్సా
పసన్నమానసో కుటజపుప్పేహి పూజం కత్వా తేన పుజ్జాకమ్మేన సుగతీసుయేవ పరివత్తేన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే
సావత్థినగరే బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తి. హారితోతిస్స నామం అహోసి. తస్స వయస్సత్తస్స మాతాపితరో
కులరూపాదీహి అనుచ్ఛవికం కుమారికం బ్రాహ్మణధీతరం ఆనేసుం. సో తాయ సద్ధిం భోగసుఖం అనుభవన్తో ఏకదివసం
అత్తనో తస్సా చ రూపసమ్మత్తిం ఓలోకేత్వా ధమ్మతాయ చోదియమానో “ఈదిసం నామ రూపం నచిరస్సేవ జరాయ
మచ్ఛునా చ అభిప్పవద్దీయతీ”తి సంవేగం పటిలభి. కతిపయదివసాతిక్కమేనేవ చస్స భరియం కణ్ఠసప్పో ఉంసిత్యా
మారేసి. సో తేన భియ్యోసోమత్తాయ సజ్జాతసంవేగో సత్థు సన్తికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా ఘరబన్ధనే చిన్దిత్వా పబ్బజి. తస్స
చ చరియానుకూలం కమ్మట్టానం గహేత్వా విహరన్తస్స కమ్మట్టానం న సమ్మజ్జతి, చిత్తం ఉజుగతం న హోతి. సో గామం
పిణ్ణాయ పవిట్టో అజ్ఞాతరం ఉసుకారం ఉసుదణ్ణం యన్తే పక్ఖిపిత్వా ఉజుం కరోన్తం దిస్సా “ఇమే అచేతనమ్మి నామ ఉజుం
కరోన్తి, కస్మా అహం చిత్తం ఉజుం న కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా తతోవ పటినివత్తిత్వా దివాట్టానే నిసినో విపస్సనం ఆరభి.

అధస్స భగవా ఉపరి ఆకాసే నిసీదిత్వా ఓవాదం దేన్తో “సమున్నమయమత్తాన”ని గాథం అభాసి. అయమేవ థేరో అత్తానం పరం వియ ఓవదన్తో అభాసీతి చ వదన్తి.

౨౯. తత్త సమున్నమయన్తి సమ్మా ఉన్నమేన్తో, సమాపత్తివసేన కోసజ్జపక్ఖే పతితుం అదత్వా తతో ఉద్ధరన్తో వీరియసమతం యోజేన్తోతి అత్తో. అత్తానన్తి చిత్తం, అథ వా సమున్నమయాతి కోసజ్జపక్ఖతో సమున్నమేహి. మ-కారో పదసన్ధికరో. హీనవీరియతాయ తవ చిత్తం కమ్మట్టానవీధిం నప్పటిపజ్జతి చే, తం వీరియారమ్భవసేన సమ్మా ఉన్నమేహి, అనోనతం అనపనతం కరోహీతి అధిప్పాయో. ఏవం పన కరోన్తో ఉసుకారోవ తేజనం. చిత్తం ఉజం కరిత్వాన, అవిజ్ఞం భిన్ద హారితాతి. యథా నామ ఉసుకారో కణ్డం ఈసకమ్మి ఓనతం అపనతత్తా విజ్ఞన్తో లక్ఖం భిన్దనత్తం ఉజం కరోతి, ఏవం కోసజ్జపాతతో అరక్ఖణేన ఓనతం ఉద్ధచ్చపాతతో అరక్ఖణేన అపనతం విజ్ఞన్తో అప్పనాపత్తియా చిత్తం ఉజం కరిత్వాన సమాహితచిత్తో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా సీఘం అగ్గమగ్గజాణేన అవిజ్ఞం భిన్ద పదాల్హేహి. తం సుత్వా థేరో విపస్సనం వడ్డేత్వా నచిరేనేవ అరహా అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౩౫.౩౯-౪౩) -

“హిమవన్తస్సావిదూరే, వసలో నామ పబ్బతో;
బుద్ధో సుదస్సనో నామ, వసతే పబ్బతన్తరే.

“పుప్పం హిమవన్తం గయ్వు, వేహాసం అగమాసహం;
తత్తద్ధసాసిం సమ్మద్ధం, ఓఘతిణ్ణమనాసవం.

“పుప్పం కుటజమాదాయ, సీసే కత్వానహం తదా;
బుద్ధస్స అభిరోపేసిం, సయమ్మస్స మహేసిన్తో.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పుప్పపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్వుం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తోపి తమేవ గాథం అభాసి.

హారితత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఉత్తియత్తేరగాథావణ్ణనా

అబాధే మే సముప్పన్నేతి ఆయస్మతో ఉత్తియత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త వివట్టాపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినన్తో ఇతో చతునవుతే కప్పే సిద్ధత్తస్స భగవతో కాలే చన్దభాగాయ నదియా మహారూపో సుసుమారో హుత్వా నిబ్బత్తో. సో పారం గన్తుం నదియా తీరం ఉపగతం భగవన్తం దిస్సా పసన్నచిత్తో పారం నేతుకామో తీరసమీపే నిపజ్జి. భగవా తస్స అనుకమ్పాయ పిట్టియం పాదే ఠపేసి. సో హట్టో ఉదగ్గో పీతివేగేన దిగుణస్సాహో హుత్వా

సోతం చిన్తన్తో సీమేన జవేన భగవన్తం పరతీరం నేసి. భగవా తస్య చిత్తప్ససాదం ఓలోకేత్వా “అయం ఇతో చుతో దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా తతో పట్టాయ సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇతో చతునవుతే కప్పే అమతం పాపుణిస్సతీ”తి బ్యాకరిత్వా పక్కామి.

సో తథా సుగతీసుయేవ పరిబ్బమన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్సాదే సావత్తియం అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి ఉత్తియో నామ నామేన. సో వయప్పత్తో “అమతం పరియేసిస్సామీ”తి పరిబ్బాజకో హుత్వా విచరన్తో ఏకదివసం భగవన్తం ఉపసంక్రమిత్వా ధమ్మం సుత్వా సాసనే పబ్బజిత్వాపి సీలాదీనం అవినోధితత్తా వీససం నిబ్బత్తేతుం అసక్కోన్తో అజ్ఞో భిక్షూ వీససం నిబ్బత్తేత్వా అజ్ఞం బ్యాకరోన్తే దిస్వా సత్తారం ఉపసంక్రమిత్వా సజ్ఞేపేనేవ ఓవాదం యాచి. సత్తాపి తస్య “తస్మాతిహ త్వం, ఉత్తియ, ఆదిమేవ వినోధేహీ”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౩౬౯) సజ్ఞేపేనేవ ఓవాదం అదాసి. సో తస్య ఓవాదే రత్వా విపస్సనం ఆరభి. తస్య ఆరద్ధవిపస్సనస్స ఆబాధో ఉప్పజ్జి. ఉప్పన్నే పన ఆబాధే సజ్ఞాతసంవేగో వీరియారమ్భవత్తుం కత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౩.౧౬౯-౧౭౯) –

“చన్దభాగానదీతీరే, సుసుమారో అహం తదా;
సగోచరపసుతోహం, నదితిత్థం అగచ్ఛహం.

“సిద్ధత్తో తప్ప్లి సమయే, సయమ్మా అగ్గపుగ్గలో;
నదిం తరితుకామో సో, నదితిత్థం ఉపాగమి.

“ఉపగతే చ సమ్మద్ధే, అహమ్మి తత్థుపాగమిం;
ఉపగన్త్యాన సమ్మద్ధం, ఇమం వాచం ఉదీరయిం.

“అభిరూహ మహావీర, తారేస్సామి అహం తువం;
పేత్తికం వీసయం మయ్హం, అనుకమ్ప మహాముని.

“మమ ఉగ్గజ్జనం సుత్వా, అభిరూహి మహాముని;
హట్ఠో హట్ఠేన చిత్తేన, తారేసిం లోకనాయకం.

“నదియా పారిమే తీరే, సిద్ధత్తో లోకనాయకో;
అస్సాసేసి మమం తత్థ, అమతం పాపుణిస్సతి.

“తమ్హా కాయా చవిత్వాన, దేవలోకం అగచ్ఛహం;
దిబ్బసుఖం అనుభవిం, అచ్చరాహి పురక్షతో.

“సత్తక్షత్తుఞ్చ దేవిన్దో, దేవరజ్జమకాసహం;
తీణిక్షత్తుం చక్రవత్తి, మహియా ఇస్సరో అహుం.

“వివేకమనుయుత్తోహం , నిపకో చ సుసంవుతో;

ధారేమి అన్నిమం దేహం, సమ్మాసమ్మద్ధసాసనే.

“చతున్నవుతితో కప్పే, తారేసిం యం నరాసభం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, తరణాయ ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనే సమ్మా పటిపత్తియా పరిపుణ్ణాకారవిభావనముఖేన అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో “ఆబాధే మే సముప్పన్నే”తి గాథం అభాసి.

౩౦. తత్త ఆబాధే మే సముప్పన్నేతి సరీరస్స ఆబాధనతో “ఆబాధో”తి లద్ధనామే విసభాగధాతుక్తోభహేతుకే రోగే మయ్ఘం సజ్జాతే. సతి మే ఉదపజ్జథాతి “ఉప్పన్నో ఖో మే ఆబాధో, రానం ఖో పనేతం విజ్జతి, యదిదం ఆబాధో వడ్డేయ్య. యావ పనాయం ఆబాధో న వడ్డతి, హద్దాహం వీరియం ఆరభామి ‘అప్పత్తస్స పత్తియా అనధిగతస్స అధిగమాయ అసచ్చికతస్స సచ్చికిరియాయా”తి వీరియారమ్భవత్తుభూతా సతి తస్సేవ ఆబాధస్స వసేన దుక్ఖాయ వేదనాయ పీళియమానస్స మయ్ఘం ఉదపాది. తేనాహ “ఆబోధో మే సముప్పన్నో, కాలో మే నప్పమజ్జితు”న్తి. ఏవం ఉప్పన్నజ్ఞో సతిం అజ్కసం కత్వా అయం ధేరో అరహత్తం పత్తోతి.

ఉత్తియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

తతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థవగ్గో

౧. గహ్వరతీరియత్థేరగాథావణ్ణనా

పుట్టో ఉంసేహీతి ఆయస్మతో గహ్వరతీరియత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో ఇతో ఏకతింసే కప్పే సిఖిస్స భగవతో కాలే మిగలుద్దో హుత్వా అరజ్ఞో విచరన్తో అద్దస సిఖిం భగవంతం అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖమూలే దేవనాగయక్ఖానం ధమ్మం దేసేంతం, దిస్వా పన పసన్నమానసో “ధమ్మో ఏస వుచ్చతీ”తి సరే నిమిత్తం అగ్గహేసి. సో తేన చిత్తప్పసాదేన దేవలోకే ఉప్పన్నో పున అపరాపరం సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా “అగ్గిదత్తో”తి లద్ధనామో వయప్పత్తో భగవతో యమకపాటిహారియం దిస్వా సజ్జాతప్పసాదో సాసనే పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా గహ్వరతీరే నామ అరజ్ఞాట్టానే వసతి. తేనస్స గహ్వరతీరయోతి సమజ్ఞా అహోసి. సో విపస్సనం వడ్డేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౧౨.౪౪-౫౦) -

“మిగలుద్దో పురే ఆసి, అరజ్ఞో విపినే అహం;
అద్దసం విరజం బుద్ధం, దేవసజ్ఞపురక్ఖతం.

“చతుసచ్చం పకాసేంతం, దేసేంతం, అమతం పదం;
అస్సోసిం మధురం ధమ్మం, సిఖినో లోకబన్ధునో.

“ఘోసే చిత్తం పసాదేసిం, అసమప్పటిపుగ్గలే;
తత్త చిత్తం పసాదేత్వా, ఉత్తరిం దుత్తరం భవం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం సజ్జామలభిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఘోససజ్జాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా భగవంతం వన్దిత్వా సావత్థియం అగమాసి. తస్స ఆగతభావం సుత్వా ఇంతకా ఉపగన్త్వా మహాదానం పవత్తేసుం. సో కతిపయదివసే వసిత్వా అరజ్ఞామేవ గన్తుకామో అహోసి. తం ఇంతకా, “భన్తే, అరజ్ఞం నామ డంసమకసాదివసేన బహుపరిస్సయం, ఇధేవ వసథా”తి ఆహంసు. తం సుత్వా థేరో “అరజ్ఞావాసోయేవ మయ్ఘం రుచ్చతీ”తి వివేకాభిరతికిత్తనముఖేన అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో “పుట్టో డంసేహి”తి గాథం అభాసి.

౩౧. తత్త పుట్టో డంసేహి మకసేహితి డంసనసీలతాయ “డంసా”తి లద్ధనామాహి అన్ధకమక్ఖికాహి, మకసనజ్ఞాతేహి చ సూచిముఖపాణోహి పుస్సితో దట్టోతి అత్తో. అరజ్ఞాస్మిన్తి “పజ్జాధనుసతికం పచ్చిమ”న్తి (పారా. ౬౫౪)
వుత్తఅరజ్ఞలక్ఖణయోగతో అరజ్ఞో. బ్రహ్మవనేతి మహారుక్ఖగచ్ఛగహనతాయ మహావనే అరజ్ఞానియం. నాగో సజ్ఞామసీసేవాతి సజ్ఞామావచరో హత్థినాగో వియ సజ్ఞామముద్ధని పరసేనాసమ్మహారం. “అరజ్ఞావాసో నామ బుద్ధాదీహి వణ్ణితో థోమితో”తి ఉస్సాహజాతో సతో సతిమా హుత్వా తత్త తస్మిం అరజ్ఞో, తస్మిం వా డంసాదిసమ్మస్సే ఉపట్టితే అధివాసయే అధివాసేయ్య సహేయ్య, “డంసాదయో మం ఆబాధేన్తి”తి అరజ్ఞావాసం న జహేయ్యాతి అత్తో.

గహ్వరతీరియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సుప్పీయత్థేరగాథావణ్ణనా

అజరం జీరమానేనాతి ఆయస్మతో సుప్పీయత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా తాపసపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా అరజ్ఞాయతనే వసన్తో తత్త భగవంతం దిస్వా పసన్నమానసో ఫలాఫలం అదాసి, తథా భిక్షుసజ్ఞస్స. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో కస్సపస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స కాలే ఖత్తియకులే నిబ్బత్తిత్వా అనుక్కమేన విజ్ఞాతం పత్తో కల్యాణమిత్రసన్నిస్సయేన లద్ధసంవేగో సాసనే పబ్బజిత్వా బహుస్సుతో అహోసి. జాతిమదేన సుతమదేన చ అత్తానం ఉక్కంసేన్తో పరే చ వమ్మేన్తో విహాసి. సో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే తస్స కమ్మస్స నిస్సన్దేన సావత్థియం పరిభూతరూపే సుసానగోపకకులే నిబ్బత్తి. సుప్పీయోతిస్స నామం అహోసి. అథ విజ్ఞాతం పత్తో అత్తనో సహాయభూతం సోపాకత్థేరం ఉపసజ్ఞమిత్వా తస్స సన్నికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసంవేగో పబ్బజిత్వా సమ్మాపటిపత్తిం పూరేత్వా “అజరం జీరమానేనా”తి గాథం అభాసి.

౩౨. తత్త అజరన్తి జరారహితం, నిబ్బానం సన్ధాయాహ. తజ్ఞో అజాతత్తా నత్తి ఏత్త జరా, ఏతస్మిం వా అధిగతే పుగ్గలస్స సా నత్తితి జరాభావహేతుతోపి అజరం నామ. జీరమానేనాతి జీరన్తేన, ఖణే ఖణే జరం పాపుణన్తేన. తప్పమానేనాతి సన్తప్పమానేన, రాగాదీహి ఏకాదసహి అగ్గీహి దయ్ఘమానేన. నిబ్బుతిన్తి యథావుత్తసన్తాపాభావతో నిబ్బుతసభావం నిబ్బానం. నిమియన్తి పరివత్తేయ్యం చేతాపేయ్యం. పరమం సన్నిన్తి అనవసేసకేలేసాభిసజ్ఞారపరిళాహవూపసమధమ్మతాయ

ఉత్తమం సన్నిం. చతూహి యోగేహి అననుబంధతా యోగక్షేమం. అత్తనో ఉత్తరితరస్స కస్సచి అభావతో అనుత్తరం. అయశ్శోత్థ సజ్జేపత్థో - ఖణే ఖణే జరాయ అభిభుయ్యమానతా జీరమానేన, తథా రాగగ్గిఆదీహి సంతప్పమానేన గతో ఏవం అనిచ్ఛేన దుక్ఖేన అసారేన సబ్బధాపి అనుపసంతసభావేన సఉపద్ధవేన, తప్పటిపక్ఖభావతో అజరం పరముపసమభూతం కేనచి అనుపద్దుతం అనుత్తరం నిబ్బానం నిమియం పరివత్తేయ్యం “మహా వత మే లాభో మహా ఉదయో హత్థగతో”తి. యథా హి మనుస్సా యం కిఞ్చి భణ్డం పరివత్తేన్నా నిరపేక్ఖా గయ్యమానేన సమ్మహుమానా హోన్తి, ఏవమయం థేరో పహితత్తో విహరన్తో అత్తనో కాయే చ జీవితే చ నిరపేక్ఖతం, నిబ్బానం పటిపేసితత్తఞ్చ పకాసేన్తో “నిమియం పరమం సన్నిం, యోగక్షేమం అనుత్తర”న్తి వత్వా తమేవ పటిపత్తిం పరిబ్రూహయన్తో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౨.౨౧-౭౭) -

“వరుణో నామ నామేన, బ్రాహ్మణో మంతపారగూ;
ధడ్డేత్వా దస పుత్తాని, వనమజ్ఞోగహిం తదా.

“అస్సమం సుకతం కత్వా, సువిభత్తం మనోరమం;
పణ్ణసాలం కరిత్వాన, వసామి విపినే అహం.

“పదుముత్తరో లోకవిదూ, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
మముద్ధరితుకామో సో, ఆగచ్ఛి మమ అస్సమం.

“యావతా వనసణ్ణమ్మి, ఓభాసో విపులో అహు;
బుద్ధస్స ఆనుభావేన, పజ్జలీ విపినం తదా.

“దిస్వాన తం పాటిహీరం, బుద్ధసేట్టస్స తాదినో;
పత్తపుటం గహేత్వాన, ఫలేన పూజయిం అహం.

“ఉపగన్త్వాన సమ్మద్ధం, సహఖారిమదాసహం;
అనుకమ్పాయ మే బుద్ధో, ఇదం వచనమబ్రవి.

“ఖారిభారం గహేత్వాన, పచ్చతో ఏహి మే తువం;
పరిభుత్తే చ సజ్జమ్మి, పుణ్ణం తవ భవిస్సతి.

“పుటకం తం గహేత్వాన, భిక్షుసజ్జస్సదాసహం;
తత్త చిత్తం పసాదేత్వా, తుసితం ఉపపజ్జహం.

“తత్త దిట్టేహి నచ్ఛేహి, గీతేహి వాదితేహి చ;
పుణ్ణకమ్మేన సంయుత్తం, అనుభోమి సదా సుఖం.

“యం యం యోనుపపజ్జామి, దేవత్తం అథ మానుసం;

భోగే మే ఊనతా నత్తి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“యావతా చతురో దీపా, ససముద్ధా సపబ్బతా;
ఫలం బుద్ధస్స దత్వాన, ఇస్సరం కారయామహం.

“యావతా యే పక్కిగణా, ఆకాసే ఉప్పతన్తి చే;
తేపి మే వసమన్వేన్తి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“యావతా వనసణ్డమ్మి, యక్ఖా భూతా చ రక్ఖసా;
కుమ్భణ్ణా గరుళా చాపి, పారిచరియం ఉపేన్తి మే.

“కుమ్మా సోణా మధుకారా, డంసా చ మకసా ఉభో;
తేపి మం వసమన్వేన్తి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“సుపణ్ణా నామ సకుణా, పక్కిజాతా మహబ్బలా;
తేపి మం సరణం యన్తి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“యేపి దీఘాయుకా నాగా, ఇద్ధిమన్తో మహాయసా;
తేపి మం వసమన్వేన్తి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“సీహా బ్యగ్గా చ దీపీ చ, అచ్చకోకతరచ్చకా;
తేపి మం వసమన్వేన్తి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“ఓసథీ తిణవాసీ చ, యే చ ఆకాసవాసినో;
సబ్బే మం సరణం యన్తి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“సుదుద్దసం సునిపుణం, గమ్భీరం సుప్పకాసితం;
ఫస్సయిత్వా విహరామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“విమోక్షే అట్ట పుసిత్వా, విహరామి అనాసవో;
ఆతాపీ నిపకో చాహం, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“యే ఫలట్థా బుద్ధపుత్తా, ఖీణదోసా మహాయసా;
అహమజ్ఞాతరో తేసం, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“అభిజ్ఞాపారమిం గత్వా, సుక్కమూలేన చోదితో;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, విహరామి అనాసవో.

“తేవిజ్ఞా ఇద్దిపత్తా చ, బుద్ధపుత్తా మహాయసా;
దిబ్బసోతం సమాపన్నా, తేసం అజ్ఞాతరో అహం.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అరహత్తం పన పత్వాపి తమేవ గాథం అజ్ఞాబ్యాకరణవసేన అభాసి.

సుప్పియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

3. సోపాకత్థేరగాథావణ్ణనా

యథాపి ఏకపుత్తస్మిన్తి ఆయస్మతో సోపాకత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో హుత్వా తత్త తత్త వివట్టాపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో కకుసన్ధస్స భగవతో కాలే అజ్ఞాతరస్స కుటుమ్మికస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తో ఏకదివసం సత్థారం దిస్సా పసన్నచిత్తో బీజపూరఫలాని సత్తు ఉపనేసి. పటిగ్గహేసి భగవా అనుకమ్మం ఉపాదాయ . సో భిక్కుసజ్జే చ అభిప్పసన్నో సలాకభత్తం పట్టపేత్వా సజ్జద్దేసవసేన తిణ్ణం భిక్షూనం యావతాయుకం ఖీరభత్తం అదాసి. సో తేహి పుజ్జాకమ్మేహి అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సమ్మత్తిం అనుభవన్తో ఏకదా మనుస్సయోనియం నిబ్బత్తో ఏకస్స పచ్చేకబుద్ధస్స ఖీరభత్తం అదాసి. ఏవం తత్త తత్త పుజ్జాని కత్వా సుగతీసు ఏవ పరిబ్బమన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే పురిమకమ్మనిస్సన్దేన సావత్తియం అజ్ఞాతరాయ దుగ్గతిత్తియా కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం గణ్ఠి. తస్స మాతా దస మాసే కుచ్చినా పరిహరిత్వా పరిపక్వే గట్టే విజాయనకాలే విజాయితుం అసక్కోన్తో ముచ్చం ఆపజ్జిత్వా బహువేలం మతా వియ నిపజ్జి. తం జాతకా “మతా”తి సజ్ఞాయ సుసానం నేత్వా చితకం ఆరోపేత్వా దేవతానుభావేన వాతవుట్టియా ఉట్టితాయ అగ్గిం అదత్వా పక్కమింసు. దారకో పచ్చిమభావికత్తా దేవతానుభావేన మాతుకుచ్చితో అరోగో నిక్ఖమి. మాతా పన కాలమకాసి. దేవతా తం గహేత్వా మనుస్సరూపేన సుసానగోపకస్స గేహ రపేత్వా కతిపయకాలం పతిరూపేన ఆహారేన పోసేసి. తతో పరం సుసానగోపకో చ నం అత్తనో పుత్తం కత్వా వడ్డేతి. సో తథా వడ్డేన్తో తస్స పుత్తేన సుపియేన నామ దారకేన సద్ధిం కీళన్తో విచరతి. తస్స సుసానే జాతసంవడ్డభావతో సోపాకోతి సమజ్ఞా అహోసి.

అధేకదివసం సత్తవస్సికం తం భగవా పచ్చాసవేలాయ జాణజాలం పత్థరిత్వా వేనేయ్యబన్ధవే ఓలోకేత్వా జాణజలన్తోగధం దిస్సా సుసానట్టానం అగమాసి. దారకో పుబ్బహేతునా చోదియమానో పసన్నమానసో సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా వన్దిత్వా అట్టాసి. సత్థా తస్స ధమ్మం కథేసి. సో ధమ్మం సుత్వా పబ్బజ్జం యాచిత్వా “పితరా అనుజ్ఞాతోసీ”తి వుత్తో పితరం సత్థు సన్తికం నేసి. తస్స పితా సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా వన్దిత్వా “భన్తే, ఇమం దారకం పబ్బాజేథా”తి అనుజాని. సత్థా తం పబ్బాజేత్వా మేత్తాభావనాయ నియోజేసి. సో మేత్తాకమ్మట్టానం గహేత్వా సుసానే విహరన్తో చ చిరస్సేవ మేత్తార్ఘానం నిబ్బత్తేత్వా ఝానం పాదకం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం సద్చాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౫.౧-౭) -

“కకుసన్ధో మహావీరో, సబ్బధమ్మాన పారగూ;

గణవ్వా వూపకట్టో నో, అగమాసి వనన్తరం.

“బీజమిజ్జం గహేత్వాన, లతాయ ఆవుణిం అహం;

భగవా తస్మి సమయే, ఝాయతే పబ్బతన్తరే.

“దిస్వానహం దేవదేవం, విప్పసన్నేన చేతసా;

దక్ఖిణేయ్యస్స వీరస్స, బీజమిజ్జమదాసహం.

“ఇమస్మింయేవ కప్పమ్మి, యం మిజ్జమదదిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, బీజమిజ్జస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహ హుత్వా పన అజ్ఞోసం సోసానికభిక్షానం మేత్తాభావనావిధిం దస్సేన్తో “యథాపి ఏకపుత్తస్మి”న్తి గాథం అభాసి.

౩౩. తత్త యథాతి ఓపమ్మత్తే నిపాతో. ఏకపుత్తస్మిన్తి పునాతి చ కులవంసం తాయతి చాతి పుత్తో, అత్తజాదిభేదో పుత్తో. ఏకో పుత్తో ఏకపుత్తో, తస్మిం ఏకపుత్తస్మిం. విసయే చేతం భుమ్మవచనం. పియస్మిన్తి పియాయితబ్బతాయ చేవ ఏకపుత్తతాయ చ రూపసీలాచారాదీహి చ పేమకరణట్ఠానభూతే. కుసలీతి కుసలం వుచ్చతి ఖేమం సోత్థిభావో, తం లభితబ్బం ఏతస్స అట్ఠీతి కుసలీ, సత్తానం హితేసీ మేత్తజ్ఞాసయో. సబ్బేసు పాణేసూతి సబ్బేసు సత్తేసు. సబ్బత్థాతి సబ్బాసు దిసాసు సబ్బేసు వా భవాదీసు, సబ్బాసు వా అవత్థాసు. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా ఏకపుత్తకే పియే మనాపే మాతాపితా కుసలీ ఏకన్తహితేసీ భవేయ్య, ఏవం పురత్తిమాదిభేదాసు సబ్బాసు దిసాసు, కామభవాదిభేదేసు సబ్బేసు భవేసు దహరాదిభేదాసు సబ్బాసు అవత్థాసు చ రితేసు సబ్బేసు సత్తేసు ఏకన్తహితేసీతాయ కుసలీ భవేయ్య, “మిత్తో ఉదాసీనో పశ్చాత్తికో”తి సీమం అకత్వా సీమాసమ్మేదవసేన సబ్బత్త ఏకరసం మేత్తం భావేయ్యాతి. ఇమం పన గాథం వత్వా “సచే తుమ్హే ఆయస్మన్తో ఏవం మేత్తాభావనం అనుయుజ్జోయ్యాథ, యే తే భగవతా ‘సుఖం సుపతీ’తిఆదినా (అ. ని. ౧౧.౧౨) ఏకాదస మేత్తానిసంసా వుత్తా, ఏకంసేన తేసం భాగినో భవథా”తి ఓవాదమదాసి.

సోపాకత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౪. పోసియత్తేరగాథావణ్ణనా

అనాసన్నవరాతి ఆయస్మతో పోసియత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త వివట్టాపనిస్సయం బహుం కుసలం ఉపచినిత్వా సుగతీసు ఏవ సంసరన్తో ఇతో ద్వేనవుతే కప్పే తిస్సస్స భగవతో కాలే మిగలుద్దో హుత్వా అరజ్ఞో విచరతి. అథ భగవా తస్స అనుగ్గహం కాతుం అరజ్ఞం గత్వా తస్స చక్కుపథే అత్తానం దస్సేసి. సో భగవన్తం దిస్వా పసన్నచిత్తో ఆవుధం నిక్ఖిపిత్వా ఉపసజ్కమిత్వా అజ్ఞాలిం పగ్గయ్ఠా అట్ఠాసి. భగవా నిసీదితుకామతం దస్సేసి. సో తావదేవ తిణముట్టియో గహేత్వా సమే భూమిభాగే సక్కచ్చం సన్ధరిత్వా అదాసి. నిసీది తత్త భగవా అనుకమ్మం ఉపాదాయ. నిసిన్నే పన భగవతి అనప్పకం పీతిసోమనస్సం పటిసంవేదేన్తో భగవన్తం వన్దిత్వా సయమ్మి ఏకమన్తం నిసీది. అథ భగవా “ఏత్తకం వట్టతి ఇమస్స కుసలబీజ”న్తి ఉట్ఠాయాసనా పక్కామి. అచిరపక్కన్తే భగవతి తం

సీహో మిగరాజా ఘాతేసి. సో కాలజ్యతో దేవలోకే నిబ్బత్తి. “సో కిర భగవతి అనుపగచ్ఛన్తే సీహాన ఘాతితో నిరయే నిబ్బత్తిస్సన్తీ”తి తం దిస్వా భగవా సుగతియం నిబ్బత్తనత్తం కుసలబీజరోపనత్త ఇచ్చ ఉపసజ్జమి.

సో తత్త యావతాయుకం రత్వా తతో దేవలోకతో చవిత్వా సుగతీసుయేవ పరివత్తేన్తే ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం అజ్ఞాతరస్స మహావిభవస్స సేట్ఠినో పుత్తో సజ్ఞామజితత్తేరస్స కనిట్టభాతా హుత్వా నిబ్బత్తి. పోసియోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో దారపరిగ్గహం కత్వా ఏకం పుత్తం లభిత్వా అన్తిమభవికతాయ ధమ్మతాయ చోదియమానో జాతిఆదిం పటిచ్చ ఉప్పన్నసంవేగో పబ్బజిత్వా అరజ్ఞం పవిసిత్వా వూపకట్టో హుత్వా చతుసచ్చకమ్మట్టానభావనం అనుయుజ్జన్తో నచిరస్సేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౩.౧-౧౨) –

“హిమవన్తస్సావిదూరే, లమ్బకో నామ పబ్బతో;
తత్తేవ తిస్సో సమ్మద్ధో, అబ్బోకాసమ్మి చజ్జమి.

“మిగలుద్ధో తదా ఆసిం, అరజ్ఞో కాననే అహం;
దిస్వాన తం దేవదేవం, తిణముట్టిమదాసహం.

“నిసీదనత్తం బుద్ధస్స, దత్వా చిత్తం పసాదయిం;
సమ్మద్ధం అభివాదేత్వా, పక్కామిం ఉత్తరాముఖో.

“అచిరం గతమత్తస్స, మిగరాజా అపోథయి;
సోహాన పోథితో, సన్తో తత్త కాలజ్యతో అహం.

“ఆసన్నే మే కతం కమ్మం, బుద్ధసేట్ఠే అనాసవే;
సుముత్తో సరవేగోవ, దేవలోకమగచ్ఛహం.

“యూపో తత్త సుభో ఆసి, పుజ్జాకమ్మాభినిమ్మితో;
సహస్సకట్టో సతభేణ్ణు, ధజాలు హరితామయో.

“పభా నిద్ధావతే తస్స, సతరంసీవ ఉగ్గతో;
ఆకిట్టో దేవకజ్ఞాహి, ఆమోదిం కామకామిహం.

“దేవలోకా చవిత్వాన, సుక్కమూలేన చోదితో;
ఆగన్తాన మనుస్సత్తం, పత్తోమ్మి ఆసవక్ఖయం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, నిసీదనమదాసహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, తిణముట్టే ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్యం పన పత్వా భగవంతం వన్దితుం సావత్తిం ఆగతో ఇతి అనుకమ్పాయ ఇతిగేహం అగమాసి. తత్త నం పురాణదుతియికా వన్దిత్వా ఆసనదానాదినా పరమం ఉపాసికా వియ వత్తం దస్సేత్వా ధేరస్స అజ్ఞాసయం అజానన్తి పచ్చా ఇత్తికుత్తాదీహి పలోభేతుకామా అహోసి . ధేరో “అహో అన్ధబాలా మాదసేపి నామ ఏవం పటిపజ్జతీ”తి చిన్తేత్వా కిళ్ళి అవత్వా ఉట్టాయాసనా అరణ్ణమేవ గతో. తం అరణ్ణకా భిక్షూ “కిం, ఆవుసో, అతిలహుం, నివత్తోసి, ఇతకేహి న దిట్టోసి”తి పుచ్చింసు. ధేరో తత్త పవత్తిం ఆచిక్ఖన్తో “అనాసన్నవరా ఏతా”తి గాథం అభాసి.

౩౪. తత్త అనాసన్నవరాతి ఏతా ఇత్తియో న ఆసన్నా అనుపగతా, దూరే ఏవ వా రితా హుత్వా వరా పురిసస్స సేట్టా హితావహా, త ఇన్ద్రా ఖో నిచ్చమేవ సబ్బకాలమేవ, న రత్తిమేవ, న దివాపి, న రహోవేలాయపి. విజానతాతి విజానన్తేన. “అనాసన్నపరా”తిపి పాళి, సో ఏవత్తో. అయత్తోత్త అధిప్పాయో – చణ్డహత్తిఅస్సమహింససీహబ్బగ్గయక్ఖరక్ఖసపిసాచాపి మనుస్సానం అనుపసజ్జమన్తో వరా సేట్టా, న అనత్తావహా, తే పన ఉపసజ్జమన్తా దిట్టధమ్మికంయేవ అనత్తం కరేయుం. ఇత్తియో పన ఉపసజ్జమిత్వా దిట్టధమ్మికం సమ్మరాయికం విమోక్షనిస్సితమ్మి అత్తం వినాసేత్వా మహంతం అనత్తం ఆపాదేన్తి, తస్మా అనాసన్నవరా ఏతా నిచ్చమేవ విజానతాతి. ఇదాని తమత్తం అత్తూపనాయికం కత్వా దస్సేన్తో “గామా”తిఆదిమాహ. తత్త గామాతి గామం. ఉపయోగత్తే హి ఏతం నిస్సక్కువచనం. అరణ్ణమాగమ్మాతి అరణ్ణతో ఆగన్తా. మ-కారో పదసన్ధికరో, నిస్సక్కే చేతం ఉపయోగవచనం. తతోతి మ ఇచ్చకతో. అనామన్తేత్వాతి అనాలపిత్వా పురాణదుతియికం “అప్పమత్తా హోహి”తి ఏత్తకమ్మి అవత్వా. పోసియోతి అత్తానమేవ పరం వియ వదతి. యే పన “పక్కామి”న్తి పరన్తి, తేసం అహం పోసియో పక్కామిన్తి యోజనా. యే పన “సా ఇత్తి ధేరం ఘరం ఉపగతం భోజేత్వా పలోభేతుకామా జాతా, తం దిస్సా ధేరో తావదేవ గేహతో నిక్ఖమిత్వా విహారం గన్తా అత్తనో వసనట్టానే మ ఇచ్చకే నిసేది. సాపి ఖో ఇత్తి పచ్చాభత్తం అలజ్జతపటియత్తా విహారే ధేరస్స వసనట్టానం ఉపసజ్జమి. తం దిస్సా ధేరో కిళ్ళి అవత్వా ఉట్టాయ దివాట్టానమేవ గతో”తి వదన్తి, తేసం “గామా అరణ్ణమాగమ్మా”తి గాథాపదస్స అత్తో యథారుతవసేనేవ నియ్యతి. విహారో హి ఇథ “అరణ్ణ”న్తి అధిప్పేతో.

పోసియత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సామణ్ణకానిత్తేరగాథావణ్ణనా

సుఖం సుఖత్తోతి ఆయస్మతో సామణ్ణకానిత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో హుత్వా తత్త తత్త భవే కుసలం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిస్స భగవతో కాలే మనుస్సయోనియం నిబ్బత్తో విపస్సిం భగవంతం దిస్సా పసన్నమానసో ఏకం మ ఇచ్చం అదాసి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే అణ్ణతరస్స పరిబ్బాజకస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. సామణ్ణకానీతిస్స నామం అహోసి. సో విణ్ణాతం పత్తో సత్తు యమకపాటిహారియం దిస్సా పసన్నమానసో సాసనే పబ్బజిత్వా చరియానుకూలం కమ్మట్టానం గహేత్వా ఝూనం నిబ్బత్తేత్వా ఝూనం పాదకం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్యం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౩౬.౩౦-౩౩)

“విపస్సినో భగవతో, లోకజ్జేటస్స తాదినో;

ఏకం మ ఇచ్చం మయా దిన్నం, పసన్నేన సపాణినా.

“హత్థియానం అస్సయానం, దిబ్బయానం సమజ్జగం;
తేన మశ్చాక దానేన, పత్తోమ్మి ఆసవక్ఖయం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం మశ్చామదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, మశ్చాదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ధేరస్స పన గిహిసహాయకో కాతియానో నామ పరిబ్బాజకో బుద్ధుప్పాదతో పట్టాయ తిట్టియానం హతలాభసక్కారతాయ ఘాసచ్ఛాదనమత్తమ్మి అలభన్తో ఆజీవకాపకతో ధేరం ఉపసంక్ఖమిత్యా “తుమ్మే సాకియపుత్తియా నామ మహాలాభగ్గయసగ్గప్పత్తా సుఖేన జీవథ, మయం పన దుక్ఖితా కిచ్చజీవికా, కథం ను ఖో పటిపజ్జమానస్స దిట్టధమ్మికశ్చోప సమ్మరాయికశ్చ సుఖం సమ్మజ్జతీ”తి పుచ్చి. అథస్స ధేరో “నిప్పరియాయతో సుఖం నామ లోకుత్తరసుఖమేవ, తశ్చ తదనురూపం పటిపత్తిం పటిపజ్జంతస్సేవా”తి అత్తనా తస్స అధిగతభావం పరియాయేన విభావేన్తో “సుఖం సుఖత్తో లభతే తదాచర”న్తి గాథం అభాసి.

౩౮. తత్త సుఖన్తి నిరామిసం సుఖం ఇధాధిప్పేతం. తశ్చ ఫలసమాపత్తి చేవ నిబ్బానశ్చ. తథా హి “అయం సమాధి పచ్చప్పన్నసుఖో చేవ ఆయతిశ్చ సుఖవిపాకో” (దీ. ని. ౩.౩౮౫; అ. ని. ౫.౨౭; విభ. ౮౦౪) “నిబ్బానం పరమం సుఖ”న్తి (ధ. ప. ౨౦౩-౨౦౪) చ వుత్తం. సుఖత్తోతి సుఖప్పయోజనో, యథావుత్తేన సుఖేన అత్తికో. లభతేతి పాపుణాతి, అత్తికస్సేవేదం సుఖం, న ఇతరస్స. కో పన అత్తికోతి ఆహ “తదాచర”న్తి తదత్తం ఆచరన్తో, యాయ పటిపత్తియా తం పటిపత్తిం పటిపజ్జన్తోతి అత్తో. న కేవలం తదాచరం సుఖమేవ లభతే, అథ ఖో కిత్తిశ్చ పప్పోతి “ఇతిపి సీలవా సుపరిసుద్ధకాయవచ్చీకమ్మన్తో సుపరిసుద్ధాజీవో ఝాయీ ఝానయుత్తో”తిఆదినా కిత్తిం పరమ్ముఖా పత్థటయసతం పాపుణాతి. యసస్స వడ్డతీతి సమ్మఖే గుణాభిత్తవసజ్ఞతో పరివారసమ్మదాసజ్ఞతో చ యసో అస్స పరిబ్రూహతి. ఇదాని “తదాచర”న్తి సామజ్ఞతో వుత్తమత్తం సరూపతో దస్సేన్తో - “యో అరియమట్టగ్గేకమజ్ఞాసం ఉజ్జం, భావేతి మగ్గం అమతస్స పత్తియా”తి ఆహ. తస్సన్తో యో పుగ్గలో కిలేసేహి ఆరకత్తా పరిసుద్ధట్టేన పటిపజ్జన్తానం అరియభావకరణట్టేన అరియం, సమ్మాదిట్టిఆదిఅట్టగ్గసముదాయతాయ అట్టగ్గేకం, అన్తద్వయరహితమజ్ఞిమపటిపత్తిభావతో అకుటిలట్టేన అజ్ఞాసం, కాయవఙ్కాదిప్పహానతో ఉజ్జం, నిబ్బానత్తికేహి మగ్గనియట్టేన కిలేసే మారేన్తో గమనట్టేన చ “మగ్గ”న్తి లద్ధనామం దుక్ఖనిరోధగామినిపటిపదం అమతస్స అసజ్ఞతాయ ధాతుయా పత్తియా అధిగమాయ భావేతి అత్తనో సన్తానే ఉప్పాదేతి వడ్డేతి చ, సో నిప్పరియాయేన “సుఖత్తో తదాచర”న్తి వుచ్చతి, తస్మా యథావుత్తం సుఖం లభతి. తం సుత్వా పరిబ్బాజకో పసన్నమానసో పబ్బజిత్వా సమ్మా పటిపజ్జన్తో నచిరస్సేవ విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. ఇదమేవ ధేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసి.

సామజ్ఞకానిత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౬. కుమాపుత్తత్థేరగాథావణ్ణనా

సాధు సుతని ఆయస్మతో కుమాపుత్రత్వేరస్య గాథా. కా ఉప్పతి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే అజినచమ్మవసనో తాపసో హుత్వా బన్ధుమతీనగరే రాజుయ్యానే వసన్తో విపస్సిం భగవన్తం పస్సిత్వా పసన్నమానసో పాదబృజ్జనతేలం అదాసి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తో. తతో పట్టాయ సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే అవన్తిరట్టే వేళుకణ్ణకనగరే గహపతికులే నిబ్బత్తో. “నన్దో”తిస్స నామం అకంసు. మాతా పనస్స కుమా నామ, తేన కుమాపుత్తోతి పణ్ణాయిత్థ. సో ఆయస్మతో సారిపుత్రస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా లద్ధప్పసాదో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో పరియన్తపబ్బతపస్స సమణధమ్మం కరోన్తో విసేసం నిబ్బత్తేతుం అసక్కోన్తో భగవన్తం ఉపసంక్రమిత్వా ధమ్మం సుత్వా కమ్మట్టానం సోధేత్వా సప్పాయట్టానే వసన్తో విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం సచ్ఛాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౫౩.౨౪-౩౦) -

“నగరే బన్ధుమతియా, రాజుయ్యానే వసామహం;
చమ్మవాసీ తదా ఆసిం, కమణ్ణలుధరో అహం.

“అద్దసం విమలం బుద్ధం, సయమ్ముం అపరాజితం;
పథానం పహితత్తం తం, ఝాయిం ఝూనరతం వసిం.

“సబ్బకామసమిద్ధశ్చ, ఓఘతిణ్ణమనాసవం;
దిస్సా పసన్నసుమనో, అబ్బజ్జనమదాసహం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, అబ్బజ్జనమదాసహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, అబ్బజ్జనస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అరణ్ణో కాయదళ్లిబహులే భిక్షూ, దిస్సా తే ఓవదన్తో సాసనస్స నియ్యానికభావం పకాసేన్తో “సాధు సుతం సాధు చరితక”న్తి గాథం అభాసి.

౩౬. తథ్థ సాధూతి సున్దరం. సుతన్తి సవనం. తశ్చ ఖో వివట్టుపనిస్సితం విసేసతో అప్పిచ్చతాదిపటిసంయుత్తం దసకథావత్థుసవనం ఇధాధిప్పేతం. సాధు చరితకన్తి తదేవ అప్పిచ్చతాదిచరితం చిణ్ణం, సాధుచరితమేవ హి “చరితక”న్తి వుత్తం. పదద్వయేనాపి బాహుసచ్చం తదనురూపం పటిపత్తిశ్చ “సున్దర”న్తి దస్సేతి. సదాతి సబ్బకాలే నవకమజ్జిమధేరకాలే, సబ్బేసు వా ఇరియాపథక్ఖణేసు. అనికేతవిహరోతి కిలేసానం నివాసనట్టానట్టేన పశ్చాకామగుణా నికేతా నామ, లోకియా వా ఛళారమ్మణధమ్మా. యథాహ - “రూపనిమిత్తనికేతవిసారవినిబద్ధా ఖో, గహపతి, ‘నికేతసారీ’తి వుచ్చతో”తిఆది (సం. ని. ౩.౩). తేసం నికేతానం పహానత్థాయ పటిపదా అనికేతవిహరో. అత్థపుచ్చనన్తి తం ఆజానితుకామస్స కల్యాణమిత్తం ఉపసంక్రమిత్వా దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్థపభేదస్స పుచ్చనం, కుసలాదిభేదస్స వా అత్థస్స సభావధమ్మస్స “కిం, భన్తే, కుసలం, కిం అకుసలం, కిం సావజ్ఞం, కిం అనవజ్ఞ”న్తిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౯౬) పుచ్చనం అత్థపుచ్చనం. పదక్షణికమ్మన్తి తం పన పుచ్చిత్వా పదక్షణిగ్గాహిభావేన తస్స ఓవాదే అధిట్టానం సమ్మాపటిపత్తి. ఇధాపి “సాధూ”తి పదం ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. ఏతం సామజ్ఞన్తి “సాధు సుత”న్తిఆదినా వుత్తం యం సుతం, యశ్చ

చరితం, యో చ అనికేతవిహారో , యశ్చ అత్తపుచ్చనం, యశ్చ పదక్షణికమ్మం, ఏతం సామజ్ఞం ఏసో సమణభావో. యస్మా ఇమాయ ఏవ పటిపదాయ సమణభావో, న అజ్ఞాథా, తస్మా “సామజ్ఞ”ని నిప్పరియాయతో మగ్గఫలస్స అధివచనం. తస్స వా పన అయం అపణ్ణకపటిపదా, తం పనేతం సామజ్ఞం యాదిసస్స సమ్మవతి, తం దస్సేతుం “అకిజ్ఞానస్సా”తి వుత్తం. అపరిగ్గాహకస్స, ఖేత్తవత్థుహిరజ్ఞసువణ్ణదాసిదాసాదిపరిగ్గహపటిగ్గహణరహితస్సాతి అత్తో.

కుమాపుత్తతేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. కుమాపుత్తసహాయతేరగాథావణ్ణనా

నానాజనపదం యన్తీతి ఆయస్మతో కుమాపుత్తసహాయతేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త వివట్టాపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో ఇతో చతునవుతే కప్పే సిద్ధత్తస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో అరజ్ఞం పవిసిత్వా బహుం రుక్ఖదణ్ణం చిన్దిత్వా కత్తరయట్టిం కత్వా సజ్జస్స అదాసి. అజ్ఞాశ్చ యథావిభవం పుజ్ఞం కత్వా దేవేసు నిబ్బత్తిత్వా తతో పట్టాయ సుగతీసుయేవ పరివత్తేన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే వేళుకణ్ణకనగరే ఇద్ధే కులే నిబ్బత్తి. సుదన్తోతిస్స నామం అహోసి. “వాసులో”తి కేచి వదన్తి. సో కుమాపుత్తస్స పియసహాయో హుత్వా విచరన్తో “కుమాపుత్తో పబ్బజితో”తి సుత్వా “న హి నూన సో ఓరకో ధమ్మవినయో, యత్త కుమాపుత్తో పబ్బజితో”తి తదనుబంధేన సయమ్మి పబ్బజితుకామో హుత్వా సత్థు సన్తికం ఉపసంజ్ఞమి. తస్స సత్థా ధమ్మం దేసేసి. సో భియ్యోసోమత్తాయ పబ్బజ్ఞాయ సజ్ఞాతచన్తో పబ్బజిత్వా కుమాపుత్తేనేవ సద్ధిం పరియంతపబ్బతే భావనానుయుత్తో విహరతి. తేన చ సమయేన సమ్మహులా భిక్ఖూ నానాజనపదేసు జనపదచారికం చరన్తాపి గచ్ఛన్తాపి ఆగచ్ఛన్తాపి తం రానం ఉపగచ్ఛన్తి. తేన తత్త కోలాహలం హోతి. తం దిస్సా సుదన్తతేరో “ఇమే భిక్ఖూ నియ్యానికసాసనే పబ్బజిత్వా జనపదవితక్కం అనువత్తేన్తా చిత్తసమాధిం విరాధేన్తీ”తి సంవేగజాతో తమేవ సంవేగం అత్తనో చిత్తదమనస్స అజ్ఞసం కరోన్తో “నానాజనపదం యన్తీ”తి గాథం అభాసి.

౩౭. తత్త నానాజనపదన్తి విసుం విసుం నానావిధం జనపదం, కాసికోసలాదిఅనేకరట్టన్తి అత్తో. యన్తీతి గచ్ఛన్తి. విచరన్తాతి “అసుకో జనపదో సుభిక్ఖో సులభపిణ్ణో, అసుకో ఖేమో అరోగో”తిఆదివితక్కవసేన జనపదచారికం చరన్తా. అసజ్ఞాతాతి తస్సేవ జనపదవితక్కస్స అప్పహీనతాయ చిత్తేన అసంయతా. సమాధిశ్చ విరాధేన్తీతి సబ్బస్సపి ఉత్తరిమనుస్సధమ్మస్స మూలభూతం ఉపచారప్పనాభేదం సమాధిశ్చ నామ విరాధేన్తి . చ-సద్ధో సమ్భావనే. దేసన్తరచరణేన ఝాయితం ఓకాసాభావేన అనధిగతం సమాధిం నాధిగచ్ఛన్తా, అధిగతశ్చ వసీభావానాపాదనేన జీరన్తా వీరాధేన్తి నామ. కింసు రట్టచరియా కరిస్సతీతి సూతి నిపాతమత్తం. “ఏవంభూతానం రట్టచరియా జనపదచారికా కిం కరిస్సతి, కిం నామ అత్తం సాధేస్సతి, నిరత్థకావా”తి గరహన్తో వదతి. తస్మాతి యస్మా ఈదిసీ దేసన్తరచరియా భిక్ఖుస్స న అత్థావహా, అపి చ ఖో అనత్థావహా సమ్మత్తీనం విరాధనతో, తస్మా. వినేయ్య సారమ్మన్తి వసనపదేసే అరతివసేన ఉప్పన్నం సారమ్మం చిత్తసంకిలేసం తదనురూపేన పటిసజ్ఞానేన వినేత్వా వూపసమేత్వా. ఝాయేయ్యాతి ఆరమ్మణూపనిజ్ఞానేన లక్ఖణూపనిజ్ఞానేన చాతి దువిధేనపి ఝానేన ఝాయేయ్య. అపురక్ఖతోతి మిచ్ఛావితక్కేహి తణ్ణాదీహి వా న పురక్ఖతోతి తేసం వసం అనుపగచ్ఛన్తో కమ్మట్టానమేవ మనసి కరేయ్యాతి అత్తో. ఏవం పన వత్వా థేరో తమేవ సంవేగం అజ్ఞసం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౩.౩౬-౪౧) -

“కాననం వనమోగ్గయ్య, వేళుం ఛేత్వానహం తదా;
ఆలమ్బనం కరిత్వాన, సజ్జస్య అదదిం బహుం.

“తేన చిత్తప్పసాదేన, సుబ్బతే అభివాదియ;
ఆలమ్బదణ్ణం దత్వాన, పక్కామిం ఉత్తరాముఖో.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం దణ్ణమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, దణ్ణదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

యం పనత్థం అజ్ఞాసం కత్వా అయం థేరో అరహత్తం పత్తో, తమేవత్థం హదయే రపేత్వా అరహత్తం పత్తోపి
“నానాజనపదం యన్తి”తి ఇదమేవ గాథం అభాసి. తస్మా తదేవస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసీతి.

కుమాపుత్తసహాయత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. గవమ్మతిత్థేరగాథావణ్ణనా

యో ఇద్ధియా సరభున్తి ఆయస్మతో గవమ్మతిత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో ఇతో
ఏకతింసే కప్పే సిఖిం భగవన్తం పస్సిత్వా పసన్నమానసో పుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే ఉప్పన్నో
అపరాపరం పుజ్జాని కరోన్తో కోణాగమనస్స భగవతో చేతియే ఛత్తజ్ఞా వేదికజ్ఞా కారేసి. కస్సపస్స పన భగవతో కాలే
అజ్ఞాతరస్మిం కులగేహే నిబ్బత్తో. తస్మింజ్ఞా కులే బహుం గోమణ్ణలం అహోసి. తం గోపాలకా రక్షన్తి. అయం తత్త అన్తరన్తరా
యుత్తప్పయుత్తం విచారేన్తో విచరతి. సో ఏకం ఖీణాసవత్థేరం గామే పిణ్ణాయ చరిత్వా బహిగామే దేవసికం ఏకస్మిం పదేసే
భత్తకిచ్చం కరోన్తం దిస్వా “అయ్యో సూరియాతపేన కిలమిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా చత్తారో సిరీసదణ్ణే ఉస్సాపేత్వా తేసం ఉపరి
సిరీససాఖాయో రపేత్వా సాఖామణ్ణపం కత్వా అదాసి. “మణ్ణపస్స సమేపే సిరీసరుక్ఖం రోపేసీ”తి చ వదన్తి. తస్స
అనుకమ్పాయ దేవసికం థేరో తత్త నిసీది. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన తతో చవిత్వా చాతుమహారాజికేసు నిబ్బత్తి. తస్స
పురిమకమ్మసంసూచకం విమానద్వారే మహన్తం సిరీసవనం నిబ్బత్తి వణ్ణగన్ధసమ్మన్నేహి అజ్ఞోహి పుప్పేహి సబ్బకాలే
ఉపసోభయమానం, తేన తం విమానం “సిరీసక”న్తి పజ్జాయిత్త. సో దేవపుత్తో ఏకం బుద్ధన్తరం దేవేసు చ మనుస్సేసు చ
సంసరిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే యసత్థేరస్స చతుసు గిహిసహాయేసు గవమ్మతి నామ హుత్వా ఆయస్మతో యసస్స
పబ్బజితభావం సుత్వా అత్తనో సహాయేహి సద్ధిం భగవతో సన్తికం అగమాసి . సత్థా తస్స ధమ్మం దేసేసి. సో దేసనావసానే
సహాయేహి సద్ధిం అరహత్తే పతిట్ఠాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౧౩.౪౨-౪౭) –

“మిగలుద్దో పురే ఆసిం, విపినే విచరం అహం;
అద్దసం విరజం బుద్ధం, సబ్బధమ్మాన పారగుం.

“తస్మిం మహాకారుణికే, సబ్బసత్తహితే రతే;
పసన్నచిత్తో సుమనో, నేలపుప్పం అపూజయిం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం పుష్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా థేరో విముత్తిసుఖం పటిసంవేదేన్తో సాకేతే విహరతి అజ్ఞానవనే. తేన చ సమయేన భగవా మహతా భిక్షుసజ్ఞేన సద్ధిం సాకేతం గత్వా అజ్ఞానవనే విహాసి. సేనాసనం నప్పహోసి. సమ్మహులా భిక్షూ విహారసామన్తా సరభుయా నదియా వాలికాపుళినే సయింసు. అథ అడ్డరత్తసమయే నదియా ఉదకోఘే ఆగచ్ఛన్తే సామణేరాదయో ఉద్వాసద్దమహాసద్ధా అహేసుం. భగవా తం ఇత్వా ఆయస్మంతం గవమ్మతిం ఆణాపేసి - “గచ్ఛ, గవమ్మతి, జలోఘం విక్లమ్మత్వా భిక్షూనం ఫాసువిహారం కరోహి”తి. థేరో “సాధు, భన్తే”తి ఇద్దిబలేన నదీసోతం విక్లమ్మి, తం దూరతోవ పబ్బతకూటం వియ అట్టాసి. తతో పట్టాయ థేరస్స ఆనుభావో లోకే పాకటో అహోసి. అధేకదివసం సత్తా మహతియా దేవపరిసాయ మజ్ఞే నిసీదిత్వా ధమ్మం దేసేన్తం థేరం దిస్వా లోకానుకమ్పాయ తస్స గుణానం విభావనత్తం తం పసంసన్తో “యో ఇద్దియా సరభు”న్తి గాథం అభాసి.

౩౮. తత్త ఇద్దియాతి అధిట్టానిద్దియా. సరభున్తి ఏవంనామికం నదిం, యం లోకే “సరభు”న్తి వదన్తి. అట్టపీసీతి సన్దితుం అదేన్తో సోతం నివత్తేత్వా పబ్బతకూటం వియ మహన్తం జలరాసిం కత్వా రపేసి. అసితోతి నసితో, తణ్ణాదిట్టినిస్సయరహితో, బన్ధనసజ్ఞాతానం వా సబ్బసంయోజనానం సముచ్చిన్నత్తా కేనచిపి బన్ధనేన అబద్ధో, తతో ఏవ ఏజానం కిలేసానం అభావతో అనేజో సో, గవమ్మతి, తం సబ్బసజ్ఞాతిగతం తాదిసం సబ్బేపి రాగదోసమోహమానదిట్టిసగ్గే అతిక్కుమిత్వా రితత్తా సబ్బసజ్ఞాతిగతం, అసేక్ఖమునిభావతో మహామునిం, తతో ఏవ కామకమ్మభవాదిభేదస్స సకలస్సపి భవస్స పారం నిబ్బానం గతత్తా భవస్స పారగుం. దేవా నమస్సన్తీతి దేవాపి ఇమస్సన్తి, పగేవ ఇతరా పజాతి.

గాథాపరియోసానే మహతో జనకాయస్స ధమ్మాభిసమయో అహోసి. థేరో అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో “సత్తారం పూజేస్సామ్”తి ఇమమేవ గాథం అభాసీతి.

గవమ్మతిత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. తిస్సత్థేరగాథావణ్ణనా

సత్తియా వియ ఓమట్టోతి ఆయస్మతో తిస్సత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పతి? అయమ్మి కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినన్తో తిస్సస్స భగవతో బోధియా మూలే పురాణపణ్ణాని నీహరిత్వా సోధేసి. సో తేన పుజ్ఞకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్థునగరే భగవతో పితుచ్చాపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి తిస్సో నామ నామేన. సో భగవన్తం అనుపబ్బజిత్వా ఉపసమ్మన్నో హుత్వా అరజ్ఞాయతనే విహరన్తో జాతిం పటిచ్చ మానం కరోన్తో కోధూపాయాసబహులో చ ఉజ్జానబహులో చ హుత్వా విచరతి, సమణధమ్మే ఉస్సుక్కుం న కరోతి. అథ నం సత్తా ఏకదివసం దివాట్టానే వివటముఖం నిద్దాయన్తం దిబ్బచక్కునా ఓలోకేన్తో సావత్తితో ఆకాసేన గత్వా తస్స ఉపరి ఆకాసేయేవ రత్వా ఓభాసం ఫరిత్వా తేనోభాసేన పటిబుద్ధస్స సతిం ఉప్పాదేత్వా ఓవాదం దేన్తో “సత్తియా వియ ఓమట్టో”తి గాథం అభాసి.

౩౯. తత్త సత్తియాతి దేసనాసీసమేతం, ఏకతోధారాదినా సత్తేనాతి అత్తో. ఓమట్టోతి పహతో. చత్తారో హి పహరా ఓమట్టో ఉమ్మట్టో మట్టో విమట్టోతి. తత్త ఉపరి రత్వా అధోముఖం దిన్నపహరో ఓమట్టో నామ, హేట్టా రత్వా ఉద్ధమ్ముఖం దిన్నపహరో ఉమ్మట్టో నామ, అగ్గళసూచి వియ వినివిజ్ఞిత్వా గతో మట్టో నామ, సేసో సబ్బోపి విమట్టో నామ. ఇమస్మిం పన రానే ఓమట్టో గహితో. సో హి సబ్బదారుణో దురుద్ధరణసల్లో దుత్తికిచ్చో అన్తోదోసో అన్తోపుబ్బలోహితోవ హోతి, పుబ్బలోహితం అనిక్ఖమిత్వా వణముఖం పరియోనన్ధిత్వా తిట్టతి. పుబ్బలోహితం నీహరితుకామేహి మఞ్చోన సద్ధిం బన్ధిత్వా అధోసిరో కాతబ్బో హోతి, మరణం వా మరణమత్తం వా దుక్ఖం పాపుణన్తి. డయ్హమానేతి అగ్గినా ఝాయమానే. మత్తకేతి సీసే. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా సత్తియా ఓమట్టో పురిసో సల్లుబ్బాహనవణతికిచ్చనానం అత్తాయ వీరియం ఆరభతి తాదిసం పయోగం కరోతి పరక్కమతి, యథా చ డయ్హమానే మత్తకే ఆదిత్తసీసో పురిసో తస్స నిబ్బాపనత్తం వీరియం ఆరభతి తాదిసం పయోగం కరోతి, ఏవమేవం, భిక్షు, కామరాగప్పహానాయ సతో అప్పమత్తో అతివియ ఉస్సాహజాతో హుత్వా విహరేయ్యాతి.

ఏవం భగవా తస్స ధేరస్స కోధూపాయాసవూపసమాయ ఓవాదం దేన్తో తదేకట్టతాయ కామరాగప్పహానసీసేన దేసనం నిట్టాపేసి. ధేరో ఇమం గాథం సుత్వా సంవిగ్గహదయో విపస్సనాయ యుత్తప్పయుత్తో విహాసి. తస్స అజ్ఞాసయం ఇత్వా సత్థా సంయుత్తకే తిస్సత్తేరసుత్తం (సం. ని. ౩.౮౪) దేసేసి. సో దేసనాపరియోసానే అరహత్తే పతిట్టాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౫౩.౬౬-౭౩) -

“దేవలోకే మనుస్సే చే, అనుభోత్వా ఉభో యసే;
అవసానే చ నిబ్బానం, సివం పత్తో అనుత్తరం.

“సమ్మద్ధం ఉద్ధిసిత్వాన, బోధిం వా తస్స సత్తునో;
యో పుజ్ఞం పసవీ పోసో, తస్స కిం నామ దుల్లభం.

“మగ్గే ఫలే ఆగమే చ, ఝానాభిజ్ఞాగుణేసు చ;
అజ్ఞోసం అధికో హుత్వా, నిబ్బాయామి అనాసవో.

“పురేహం బోధియా పత్తం, ఛడ్డేత్వా హట్టమానసో;
ఇమేహి వీసతట్ఠేహి, సమజ్ఞీ హోమి సబ్బధా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా ధేరో అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో సత్థారం పూజేతుం తమేవ గాథం అభాసి.

తిస్సత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. వడ్డమానత్తేరగాథావణ్ణనా

సత్తియా వియ ఓమట్లోతి ఆయస్మతో వడ్డమానత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో ఇతో ద్వేనవుతే కప్పే తిస్సస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో తిస్సం భగవంతం పిణ్ణాయ చరంతం దిస్వా పసన్నమానసో సుపరిపక్కాని వణ్ణతో ముత్తాని అమ్మపలాని అదాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తో అపరాపరం పుజ్జాకమ్మాని ఉపచినన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే వేసాలియం లిచ్చవిరాజకులే నిబ్బత్తి, వడ్డమానోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో సద్ధో పసన్నో దాయకో దానరతో కారకో సజ్జపట్టాకో హుత్వా తథారూపే అపరాధే సత్థారా పత్తనిక్కుజ్జనకమ్మే కారాపితే అగ్గిం అక్కన్తో వియ సజ్ఞం ఖమాపేత్వా కమ్మం పటిప్పస్సమ్మేత్వా సజ్ఞాతసంవేగో పబ్బజి, పబ్బజిత్వా పన ధినమిద్ధాభిభూతో విహాసి. తం సత్థా సంవేజేన్తో “సత్తియా వియ ఓమట్లో”తి గాథం అభాసి.

౪౦. తత్థ భవరాగప్పహానాయాతి భవరాగస్స రూపరాగస్స అరూపరాగస్స చ పజహనత్థాయ. యదిపి అజ్ఞత్తసంయోజనాని అప్పహాయ బహిద్ధసంయోజనానం పహానం నామ నత్తి, నానంతరికభావతో పన ఉద్ధమ్భాగ్గియసంయోజనప్పహానవచనేన ఓరమ్భాగ్గియసంయోజనప్పహానమ్మి వుత్తమేవ హోతి. యస్మా వా సముచ్చిన్నోరమ్భాగ్గియసంయోజనానమ్మి కేసఞ్చి అరియానం ఉద్ధమ్భాగ్గియసంయోజనాని దుప్పహాయ్యాని హోన్తి, తస్మా సుప్పహాయ్యతో దుప్పహాయ్యమేవ దస్సేన్తో భగవా భవరాగప్పహానసీసేన సబ్బస్సాపి ఉద్ధమ్భాగ్గియసంయోజనస్స పహానమాహ. థేరస్స ఏవ వా అజ్ఞాసయవసేనేవం వుత్తం. సేసం వుత్తనయమేవ.

వడ్డమానత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

చతుత్తవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పఞ్చమవగ్గో

౧. సిరివడ్డత్తేరగాథావణ్ణనా

వివరమనుపతన్తి విజ్ఞతాతి ఆయస్మతో సిరివడ్డత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ వివట్టూపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో విపస్సిం భగవంతం పస్సిత్వా కిఙ్కణిపుప్పేహి పూజం కత్వా తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తో అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహ విభవసమ్మన్నస్స బ్రాహ్మణస్స గేహ నిబ్బత్తి, సిరివడ్డోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో బిమ్మిసారసమాగమే సత్థరి సద్ధమ్మే చ ఉప్పన్నప్పసాదో హేతుసమ్మన్నతాయ పబ్బజి. పబ్బజిత్వా చ కతపుబ్బకిచ్చో వేభారపణ్ణవపబ్బతానం అవిదురే అజ్ఞాతరస్మిం అరజ్ఞాయతనే పబ్బతగుహాయం కమ్మట్టానమనుయుత్తో విహరతి. తస్మిఞ్చ సమయే మహా అకాలమేఘా ఉట్టహి. విజ్జల్లతా పబ్బతవివరం పవిసన్తియో వియ విచరన్తి. థేరస్స ఘమ్మపరిళాహాభిభూతస్స సారగట్టేహి మేఘవాతేహి ఘమ్మపరిళాహో వూపసమి. ఉతుసప్పాయలాభేన చిత్తం ఏకగ్గం అహోసి. సమాహితచిత్తో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౨౧.౧౦-౧౪) -

“కఞ్చన్ఘ్వియసజ్ఞాసో, సబ్బజ్ఞా లోకనాయకో;

ఓదకం దహమోగ్గయ్థు, సినాయి అగ్గపుగ్గలో.

“పగ్గయ్ కిక్కిరింపు, విపస్నిస్సాభిరోపయిం;
ఉదగ్గచిత్తో సుమనో, ద్విపదిన్దస్య తాదినో.

“ఏకనవృతితో కప్పే, యం పుష్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“సత్తవీసతికప్పమ్మి, రాజా భీమరథో అహు;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞాపదేసేన అత్తసన్నిస్సయం ఉదానం ఉదానేన్తో “వివరమనుపతన్తి విజ్ఞతా”తి గాథం అభాసి.

౪౧. తత్త వివరన్తి అన్తరా వేమజ్ఞం. అనుపతన్తితి అనులక్ష్మణే పతన్తి పవత్తన్తి, విజ్ఞోతన్తితి అత్తో. విజ్ఞోతనమేవ హి విజ్ఞల్లతానం పవత్తి నామ. అను-సద్దయోగేన చేత్త ఉపయోగవచనం, యథా “రుక్ఖమనువిజ్ఞోతన్తి”తి. విజ్ఞతాతి సతేరతా. వేభారస్స చ పణ్ణవస్స చాతి వేభారపబ్బతస్స చ పణ్ణవపబ్బతస్స చ వివరమనుపతన్తితి యోజనా. నగవివరగతోతి నగవివరం పబ్బతగుహం ఉపగతో. ఝూయతీతి ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానేన లక్ఖణాపనిజ్ఞానేన చ ఝూయతి, సమథవిపస్సనం ఉస్సుక్కాపేన్తో భావేతి. పుత్తో అప్పటిమస్స తాదినోతి సీలక్ఖన్దాదిధమ్మకాయసమ్మత్తియా రూపకాయసమ్మత్తియా చ అనుపమస్స ఉపమారహితస్స ఇట్టానిట్టాదీసు తాదిలక్ఖణసమ్మత్తియా తాదినో బుద్ధస్స భగవతో ఓరసపుత్తో. పుత్తవచనేనేవ చేత్త ధేరేన సత్తు అనుజాతభావదీపనేన అజ్ఞా బ్యాకతాతి వేదితబ్బం.

సిరివడ్డత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఖదిరవనియత్తేరగాథావణ్ణనా

చాలే ఉపచాలేతి ఆయస్మతో ఖదిరవనియరేవతత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పతి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హంసవతీనగరే తిత్థనావికకులే నిబ్బత్తిత్వా మహాగజ్ఞాయ పయాగతిత్థే తిత్థనావాకమ్మం కరోన్తో ఏకదివసం ససావకసజ్ఞం భగవన్తం గజ్ఞాతీరం ఉపగతం దిస్సా పసన్నమానసో నావాసజ్ఞాటం యోజేత్వా మహాన్తేన పూజాసక్కారేన పరతీరం పాపేత్వా అజ్ఞాతరం భిక్షుం సత్థారా ఆరజ్ఞాకానం అగ్గట్టానే రపియమానం దిస్సా తదత్తం పత్తనం పట్టపేత్వా భగవతో భిక్షుసజ్ఞస్స చ మహాదానం పవత్తేసి. భగవా చ తస్స పత్తనాయ అవజ్ఞభావం బ్యాకాసి. సో తతో పట్టాయ తత్త తత్త వివట్టాపనిస్సయం కుసలం కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే మగధరట్టే నాలకగామే రూపసారియా బ్రాహ్మణియా కుచ్చిస్మిం నిబ్బత్తి. తం వయప్పత్తం మాతాపితరో ఘరబన్ధనేన బన్ధితుకామా జాతా. సో సారిపుత్తత్తేరస్స పబ్బజితభావం సుత్వా “మయ్హం జేట్టభాతా అయ్యో ఉపతిస్సో ఇమం విభవం ఛడ్డేత్వా పబ్బజితో, తేన వన్తం ఖేళపిణ్ణం కథాహం పచ్చా గలిస్సామీ”తి జాతసంవేగో పాసం అనుపగచ్ఛనకమిగో వియ ఇతకే వశ్శేత్వా హేతుసమ్మత్తియా చోదియమానో భిక్షూనం సన్తికం గన్త్వా ధమ్మసేనాపతినో కనిట్టభావం నివేదేత్వా అత్తనో పబ్బజ్ఞాయ ఛన్దం ఆరోచేసి. భిక్షూ తం పబ్బాజేత్వా పరిపుణ్ణవీసతివస్సం ఉపసమ్మాదేత్వా కమ్మట్టానే నియోజేసుం. సో కమ్మట్టానం గహేత్వా ఖదిరవనం పవిసిత్వా,

“అరహత్యం పత్వా భగవంతం ధమ్మసేనాపతిశ్చ పస్సిస్సామీ”తి ఘటేన్తో వాయమన్తో జాణస్స పరిపాకగతత్తా నచిరస్సేవ
చళభిణ్ణో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧.౬౨౮-౬౪౩) -

“గజ్ఞా భాగీరథీ నామ, హిమవన్తా పభావితా;
కుతిత్థే నావికో ఆసిం, ఓరిమే చ తరిం అహం.

“పదుముత్తరో నాయకో, సమ్మబ్ధో ద్విపదుత్తమో;
వసీసతసహస్సేహి, గజ్ఞాతీరముపాగతో.

“బహూ నావా సమానేత్వా, వడ్డకీహి సుసజ్ఞతం;
నావాయ ఛదనం కత్వా, పటిమానిం నరాసభం.

“ఆగన్తాన చ సమ్మబ్ధో, ఆరూహి తశ్చ నావకం;
వారిమజ్ఞే రితో సత్థా, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యో సో తారేసి సమ్మబ్ధం, సజ్ఞజ్ఞాపి అనాసవం;
తేన చిత్తప్పసాదేన, దేవలోకే రమిస్సతి.

“నిబ్బత్తిస్సతి తే బృహ్మం, సుకతం నావసణ్ఠితం;
ఆకాసే పుప్పఛదనం, ధారయిస్సతి సబ్బదా.

“అట్టపజ్ఞాసకప్పమ్మి, తారకో నామ ఖత్తియో;
చాతురన్తో విజితావీ, చక్కవత్తీ భవిస్సతి.

“సత్తపజ్ఞాసకప్పమ్మి , చమ్మకో నామ ఖత్తియో;
ఉగ్గచ్ఛన్తోవ సూరియో, జోతిస్సతి మహాబ్బలో.

“కప్పసతసహస్సమ్మి, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తిదసా సో చవిత్యాన, మనుస్సత్తం గమిస్సతి;
రేవతో నామ నామేన, బ్రహ్మబన్ధు భవిస్సతి.

“అగారా నిక్ఖమిత్వాన, సుక్కమూలేన చోదితో;
గోతమస్స భగవతో, సాసనే పబ్బజిస్సతి.

“సో పచ్ఛా పబ్బజిత్వాన, యుత్తయోగో విపస్సకో;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, నిబ్బాయిస్సతినాసవో.

“వీరియం మే ధురధోరయ్యం, యోగక్షేమాధివాహనం;
ధారేమి అన్తిమం దేహం, సమ్మాసమ్ముద్ధసాసనే.

“సతసహస్సే కతం కమ్మం, ఫలం దస్సేసి మే ఇథ;
సుముత్తో సరవేగోవ, కిలేసే ఝూపయీ మమ.

“తతో మం వననిరతం, దిస్సా లోకన్తగూ ముని;
వనవాసిభిక్ఖూనగ్గం, పజ్జాపేసి మహామతి.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ధళభిజ్ఞో పన హుత్వా థేరో సత్తారం ధమ్మసేనాపతిశ్చ వన్దితుం సేనాసనం సంసామేత్వా పత్తచీవరమాదాయ అనుపుట్టిన సావత్తిం పత్వా జేతవనం పవీసిత్వా సత్తారం ధమ్మసేనాపతిశ్చ వన్దిత్వా కతిపాహం జేతవనే విహసి . అథ నం సత్తా అరియగణమజ్ఞే నిసిన్నో ఆరజ్ఞాకానం భిక్షూనం అగ్గట్టానే ఠపేసి – “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం ఆరజ్ఞాకానం యదిదం రేవతో ఖదిరవనియో”తి (అ. ని. ౧.౧౯౮, ౨౦౩). సో అపరభాగే అత్తనో జాతగామం గత్వా “చాలా, ఉపచాలా, సీసూపచాలా”తి తిస్సన్నం భగినీనం పుత్తే “చాలా, ఉపచాలా, సీసూపచాలా”తి తయో భాగినీయ్యే ఆనేత్వా పబ్బాజేత్వా కమ్మట్టానే నియోజేసి. తే కమ్మట్టానం అనుయుత్తా విహరన్తి. తస్మి శ్చ సమయే థేరస్స కోచిదేవ ఆబాధో ఉప్పన్నో. తం సుత్వా సారిపుత్తత్థేరో రేవతం “గిలానపుచ్చనం అధిగమపుచ్చనశ్చ కరిస్సామీ”తి ఉపగచ్ఛి. రేవతత్థేరో ధమ్మసేనాపతిం దూరతోవ ఆగచ్ఛన్తం దిస్సా తేసం సామణేరానం సతుస్పాదనవసేన ఓవదన్తో “చాలే ఉపచాలే”తి గాథం అభాసి.

౪.౨. తత్త చాలే ఉపచాలే సీసూపచాలేతి తేసం ఆలపనం. “చాలా, ఉపచాలా, సీసూపచాలా”తి హి ఇత్థిలిజ్ఞవసేన లద్ధనామా తే తయో దారకా పబ్బజితాపి తథా వోహరీయన్తి. “చాలీ, ఉపచాలీ, సీసూపచాలీ”తి తేసం నామ”న్తి చ వదన్తి. యదత్తం “చాలా”తిఆదినా ఆమన్తనం కతం, తం దస్సేన్తో “పతిస్సతా ను ఖో విహరథా”తి వత్వా తత్త కారణమాహ “ఆగతో వో వాలం వియ వేధీ”తి. పతిస్సతాతి పతిస్సతికా. ఖోతి అవధారణే. ఆగతోతి ఆగచ్ఛి. వోతి తుమ్హాకం. వాలం వియ వేధీతి వాలవేధీ వియ, అయశ్శోత్త సజ్జపత్థో – తిక్ఖజవననిబ్బేధికపజ్జాతాయ వాలవేధిరూపో సత్తుకప్పో తుమ్హాకం మాతులత్థేరో ఆగతో, తస్మా సమణసజ్ఞం ఉపట్టపేత్వా సతిసమ్మజ్జాయుత్తా ఏవ హుత్వా విహరథ, “యథాధిగతే విహారే అప్పమత్తా భవథా”తి.

తం సుత్వా తే సామణేరా ధమ్మసేనాపతిస్స పచ్చుగ్గమనాదివత్తం కత్వా ఉభిన్నం మాతులత్థేరానం పటిసన్ధారవేలాయం నాతిదూరే సమాధిం సమాపజ్ఞత్వా నిసీదింసు. ధమ్మసేనాపతి రేవతత్థేరేన సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా ఉట్టాయాసనా తే సామణేరే ఉపసజ్కమి, తే తథాకాలపరిచ్ఛేదస్స కతత్తా థేరే ఉపసజ్కమన్తే ఏవ ఉట్టహిత్వా వన్దిత్వా అట్టంసు. థేరో “కతరకతరవిహారేన విహరథా”తి పుచ్చిత్వా తేహి “ఇమాయ ఇమాయ”తి వుత్తే “దారకేపి నామ ఏవం వినేన్తో మయ్యం భాతికో పచ్చపాది వత ధమ్మస్స అనుధమ్మ”న్తి థేరం పసంసన్తో పక్కామి.

ఖదిరవనియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

3. సుమజ్జలత్థేరగాథావణ్ణనా

సుముత్తికోతి ఆయస్మతో సుమజ్జలత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్జం ఉపచినన్తో సిద్ధత్థస్స భగవతో కాలే రుక్ఖదేవతా హుత్వా నిబ్బత్తి. సో ఏకదివసం సత్తారం న్ఠాయిత్వా ఏకచీవరం రితం దిస్సా సోమనస్సప్పత్తో హుత్వా అప్పోటేసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియా అవిదురే అజ్ఞాతరస్మిం గామకే తాదీసిన కమ్మనిస్సన్దేన దలిద్దకులే నిబ్బత్తి. తస్స సుమజ్జలోతి నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో ఖుజ్జకాసితనగ్గలకుద్దాలపరిక్ఖారో హుత్వా కసియా జీవతి. సో ఏకదివసం రజ్జా పసేనదికోసలేన భగవతో భిక్షుసజ్జస్స చ మహాదాసే పవత్తియమాసే దానోపకరణాని గహేత్వా ఆగచ్ఛన్తేహి మనుస్సేహి సద్ధిం దధిఘటం గహేత్వా ఆగతో భిక్షూనం సక్కారసమ్మానం దిస్సా “ఇమే సమణా సక్యపుత్తియా సుఖుమవత్థసునివత్థా సుభోజనాని భుజ్జీత్వా నివాతేసు సేనాసనేసు విహరన్తి, యంనూనాహమ్మి పబ్బజేయ్య”న్తి చిన్తేత్వా, అజ్ఞాతరం మహాధేరం ఉపసజ్జమిత్వా అత్తనో పబ్బజ్జాధిప్పాయం నివేదేసి. సో తం కరుణాయన్తో పబ్బాజేత్వా కమ్మట్టానం ఆచిక్ఖి. సో అరజ్జో విహరన్తో ఏకవిహారే నిబ్బిన్నో ఉక్కణ్ణితో హుత్వా, విబ్బమితుకామో ఇతిగామం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే కచ్చం బన్దిత్వా ఖేత్తం కసన్తే కిలిట్టవత్థనివత్తే సమన్తతో రజోకిణ్ణసరీరే వాతాతపేన పుస్సన్తే కస్సకే దిస్సా, “మహాన్తం వతిమే సత్తా జీవికనిమిత్తం దుక్ఖం పచ్చనుభోన్తీ”తి సంవేగం పటిలభి. ఇథాస్స పరిపాకం గతత్తా యథాగహితం కమ్మట్టానం ఉపట్టాసి. సో అజ్ఞాతరం రుక్ఖమూలం ఉపగన్త్యా వివేకం లభిత్వా యోనిసో మనసికరోన్తో విపస్సనం వడ్డేత్వా మగ్గపటిపాటియా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదాసే (అప. థేర ౧.౧౨.౧౧-౧౯) –

“అత్థదస్సీ జినవరో, లోకజేట్టో నరాసభో;
విహారా అభినిక్ఖమ్మ, తళాకం ఉపసజ్జమి.

“న్ఠాత్వా పిత్వా చ సమ్ముద్ధో, ఉత్తరిత్వేకచీవరో;
అట్టాసి భగవా తత్త, విలోకేన్తో దిసోదిసం.

“భవనే ఉపవిట్టోహం, అద్దసం లోకనాయకం;
హట్టో హట్టేన చిత్తేన, అప్పోటేసిం అహం తదా.

“సతరంసింవ జోతన్తం, పభాసన్తంవ కఞ్చానం;
నచ్చగీతే పయుత్తోహం, పఞ్చాగ్గతూరియమ్మి చ.

“యం యం యోనుపపజ్జామి, దేవత్తం అథ మానుసం;
సట్టే సత్తే అభిభోమి, విపులో హోతి మే యసో.

“నమో తే పురిసాజ్ఞా, నమో తే పురిసుత్తమ;
అత్తానం తోసయిత్వాన, పరే తోసేసి త్వం ముని.

“పరిగ్గహే నిసీదిత్వా, హాసం కత్వాన సుబ్బతే;

ఉపట్టహిత్యా సమ్బుద్ధం, తుసితం ఉపపజ్జహం.

“సోఽసేతో కప్పసతే, ద్విసవవకచిన్తితా;
సత్తరతనసమ్మన్నా, చక్కవత్తీ మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సమ్మత్తిం అత్తనో దుక్ఖవిముత్తిఞ్చ కిత్తనవసేన ఉదానం ఉదానేన్తో “సుముత్తికో”తిఆదిమాహ.

౪౩. తత్త సుముత్తికోతి సున్దరా అచ్చన్తికతాయ అపునబ్బవికా ముత్తి ఏతస్సాతి సుముత్తికో. తస్స పన విముత్తియా పాసంసియతాయ అచ్చరియతాయ చ అప్పోట్టేన్తో ఆహ “సుముత్తికో”తి. పున తత్త విముత్తియం అత్తనో పసాదస్స దళ్లభావం దస్సేన్తో “సాహు సుముత్తికోమ్మి”తి ఆహ. “సాధు సుట్టు ముత్తికో వత్తమ్మి”తి అత్తో. “కుతో పనాయం సుముత్తికతా”తి? కామఞ్ఞాయం ధేరో సబ్బస్మాపి వట్టదుక్ఖతో సువిముత్తో, అత్తనో పన తావ ఉపట్టితం అతివియ అనిట్టభూతం దుక్ఖం దస్సేన్తో “తీహి ఖుజ్జకేహి”తిఆదిమాహ. తత్త ఖుజ్జకేహితి ఖుజ్జసభావేహి, ఖుజ్జకారేహి వా. నిస్సక్కవచనఞ్ఞేతం ముత్తసద్ధాపేక్షాయ. కస్సకో హి అఖుజ్జేపి సమానో తీసు రానేసు అత్తానం ఖుజ్జం కత్వా దస్సేతి లాయనే కసనే కుద్దాలకమ్మే చ. యో హి పన కస్సకో లాయనాదీని కరోతి , తానిపి అసితాదీని కుటిలాకారతో ఖుజ్జకానీతి వుత్తం “తీహి ఖుజ్జకేహి”తి.

ఇదాని తాని సరూపతో దస్సేన్తో “అసితాసు మయా, నల్లలాసు మయా, ఖుద్దకుద్దాలాసు మయా”తి ఆహ. తత్త అసితాసు మయాతి లవిత్తేహి మయా ముత్తన్తి అత్తో. నిస్సక్కే చేతం భుమ్మవచనం. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. అపరే పన “అసితాసు మయాతి లవిత్తేహి కరణభూతేహి మయా ఖుజ్జిత”న్తి వదన్తి. తేసం మతేన కరణత్తే హేతుమ్మి వా భుమ్మవచనం. “నల్లలాసు”తి లిక్ఖవిపల్లాసం కత్వా వుత్తం, నల్లలేహి కసిరేహితి అత్తో. అత్తనా వళఞ్జితకుద్దాలస్స సభావతో వళఞ్జనేన వా అప్పకతాయ వుత్తం “ఖుద్దకుద్దాలాసు”తి “కుద్దకుద్దాలాసు”తిపి పాళి. వళఞ్జనేనేవ అతిఖిణఖిణీత్తేసూతి అత్తో. ఇధమేవాతి మ-కారో పదసన్నికరో. అథ వాపీతి వా-సద్ధో నిపాతమత్తం. గామకే రితత్తా తాని అసితాదీని కిఞ్ఞాపి ఇధేవ మమ సమీపేయేవ, తథాపి అలమేవ హోతీతి అత్తో. తురితవసేన చేతం ఆమేడితవచనం. ఝాయాతి ఫలసమాపత్తిజ్ఞానవసేన దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్తం దిట్టవిహారాదివసేన చ ఝాయ. సుమజ్జలాతి అత్తానం ఆలపతి. ఝానే పన ఆదరదస్సనత్తం ఆమేడితం కతం. అప్పమత్తో విహరాతి సతిపఞ్ఞావేపుల్లప్పత్తియా సబ్బత్థకమేవ అప్పమత్తోసి త్వం, తస్మా ఇదాని సుఖం విహర, సుమజ్జల. కేచి పన “అరహత్తం అప్పత్వా ఏవ విపస్సనాయ వీధిపటిపన్నాయ సాసనే సఞ్ఞాతాభిరతియా యథానుభూతం ఘరావాసదుక్ఖం జిగుచ్చన్తో ధేరో ఇమం గాథం వత్వా పచ్చా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణీ”తి వదన్తి. తేసం మతేన “ఝాయ అప్పమత్తో విహరా”తి పదానం అత్తో విపస్సనామగ్గవసేనపి యుజ్జతి ఏవ.

సుమజ్జలత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సానుత్తేరగాథావణ్ణనా

మతం వా అమ్మ రోదన్తీతి ఆయస్మతో సానుత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం పుఞ్ఞం ఉపచినన్తో ఇతో చతునవుతే కప్పే సిద్ధత్తస్స భగవతో హత్తపాదధోవనముఖవిఘ్నాలనానం

అట్టాయ ఉదకం ఉపనేసి. సత్తా హి భోజనకాలే హత్థపాదే ధోవితుకామో అహోసి. సో సత్తు ఆకారం సల్లక్ఖేత్వా ఉదకం ఉపనేసి. భగవా హత్థపాదే ధోవిత్వా భుజ్జేత్వా ముఖం విక్ఖలేతుకామో అహోసి. సో తమ్పి ఇత్వా ముఖోదకం ఉపనేసి. సత్తా ముఖం విక్ఖలేత్వా ముఖధోవనకిచ్చం నిట్టాపేసి. ఏవం భగవా అనుకమ్పం ఉపాదాయ తేన కరీయమానం వేయ్యావచ్చం సాదియి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుణ్ణాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే సావత్థియం అణ్ణతరస్స ఉపాసకస్స గేహ పటిసన్ధిం గణ్ఠి. తస్మిం గల్భగతేయేవ పితా పవాసం గతో, ఉపాసికా దసమాసచ్చయేన పుత్తం విజాయిత్యా సానుతిస్స నామం అకాసి. తస్మిం అనుక్కమేన వడ్డన్తే సత్తవస్సికంయేవ నం భిక్షానం సంతికే పబ్బాజేసి, “ఏవమయం అనంతరాయో వడ్డిత్వా అచ్చంతసుఖభాగీ భవిస్సతీ”తి. “సో సానుసామణేరో”తి పణ్ణాతో పణ్ణావా వత్తసమ్పన్నో బహుస్సుతో ధమ్మకథికో సత్తేసు మేత్తజ్ఞాసయో హుత్వా దేవమనుస్సానం పియో అహోసి మనాపోతి సబ్బం సానుసుత్తే ఆగతనయేన వేదితబ్బం.

తస్స అతీతజాతియం మాతా యక్ఖయోనియం నిబ్బత్తి. తం యక్ఖ “సానుత్థేరస్స అయం మాతా”తి గరుచిత్తికారబహులా హుత్వా మానేన్తి. ఏవం గచ్చన్తే కాలే పుధుజ్జనభావస్స ఆదీనవం విభావేన్తం వియ ఏకదివసం సానుస్స యోనిసో మనసికారాభావా అయోనిసో ఉమ్ముజ్జంతస్స విబ్బమితుకామతాచిత్తం ఉప్పజ్జి. తం తస్స యక్ఖినిమాతా ఇత్వా మనుస్సమాతుయా ఆరోచేసి - “తవ పుత్తో, సాను, ‘విబ్బమిస్సామీ’తి చిత్తం ఉప్పాదేసి, తస్మా త్వం -

“సానుం పబుద్ధం వజ్జాసి, యక్ఖానం వచనం ఇదం;
మాకాసి పాపకం కమ్మం, ఆవి వా యది వా రహో.

“సచే త్వం పాపకం కమ్మం, కరిస్ససి కరోసి వా;
న తే దుక్ఖా పముత్త్యత్థి, ఉప్పచ్చాపి పలాయతో”తి. (సం. ని. ౧.౨౩౯; ధ. ప. అట్ట. ౨.౩౨౩
సానుసామణేరవత్తు) -

ఏవం భణాపీ”తి. ఏవణ్ణా పన వత్వా యక్ఖినిమాతా తత్థేవన్తరధాయ. మనుస్సమాతా పన తం సుత్వా పరిదేవనోకసమాపన్నా చేతోదుక్ఖసమప్పితా అహోసి. అథ సానుసామణేరో పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ మాతు సన్తికం ఉపగతో మాతరం రోదమానం దిస్వా “అమ్మ, కిం నిస్సాయ రోదసీ”తి వత్వా “తం నిస్సాయా”తి చ పుత్తో మాతు “మతం వా, అమ్మ, రోదన్తి, యో వా జీవం న దిస్సతీ”తి గాథం అభాసి.

౪౪. తస్సంతో - “అమ్మ, రోదన్తా నామ ఇంతకా మిత్తా వా అత్తనో ఇంతకం మిత్తం వా మతం ఉద్దిస్స రోదన్తి పరలోకం గతత్తా, యో వా ఇంతకో మిత్తో వా జీవం జీవన్తో దేసన్తరం పక్కన్తతాయ చ న దిస్సతి, తం వా ఉద్దిస్స రోదన్తి, ఉభయమ్పేతం మయి న విజ్ఞతి, ఏవం సన్తే జీవన్తం ధరమానం మం పురతో రితం పస్సన్తి; కస్మా, అమ్మ, రోదసి?మం ఉద్దిస్స తవ రోదనస్స కారణమేవ నత్తి”తి.

తం సుత్వా తస్స మాతా “మరణిత్తోతం, భిక్ఖవే, యో సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ హీనాయావత్తతీ”తి (మ. ని. ౩.౬౩)
సుత్తపదానుసారేన ఉప్పబ్బజనం అరియస్స వినయే మరణన్తి దస్సేన్తి -

“మతం వా పుత్త రోదన్తి, యో వా జీవం న దిస్సతి;

యో చ కామే చజిత్వాన, పునరాగచ్ఛతే ఇథ.

“తం వాపి పుత్ర రోదన్తి, పున జీవం మతో హి నో;

కుక్కుళా ఉబ్బతో తాత, కుక్కుళం పతితుమిచ్ఛసీ”తి. (సం. ని. ౧.౨౩౯; ధ. ప. అట్ట. ౨.సానుసామణేరవత్తు)

—

గాథాద్వయం అభాసి.

తత్త కామే చజిత్వానాతి నేక్ష్టమ్మజ్ఞాసయేన వత్తుకామే పహాయ, తఇచ్చ కిలేసకామస్స తదభ్బప్పహానవసేన వేదితబ్బం. పబ్బజ్ఞా హేత్త కామపరిచ్ఛాగో అధిప్పేతో. పునరాగచ్ఛతే ఇథాతి ఇథ గేహే పునదేవ ఆగచ్ఛతి, హీనాయావత్తనం సన్ధాయ వదతి. తం వాపీతి యో పబ్బజిత్వా విబ్బమతి , తం వాపి పుగ్గలం మతం వియమాదిసియో రోదన్తి. కస్మాతి చే? పున జీవం మతో హి నోతి విబ్బమనతో పచ్ఛా యో జీవన్తో, నో గుణమరణేన అత్థతో మతోయేవ. ఇదానిస్స సవిసేససంవేగం జనేతుం “కుక్కుళా”తిఆది వుత్తం. తస్సన్తో – “అహోరత్తం ఆదిత్తం వియ హుత్వా డహనట్టేన కుక్కుళనిరయసదిసత్తా కుక్కుళా గిహిభావా అనుకమ్పన్తియా మయా ఉబ్బతో ఉద్ధతో, తాత సాను, కుక్కుళం పతితుం ఇచ్ఛసీ పతితుకామోసీ”తి.

తం సుత్వా సానుసామణేరో సంవేగజాతో హుత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౨౧.౨౨-౨౯) —

“భుజ్జన్తం సమణం దిస్వా, విప్పసన్నమనావిలం;
ఘటేనేదకమాదాయ, సిద్ధత్థస్స అదాసహం.

“నిమ్మలో హోమహం అజ్ఞ, విమలో ఖీణసంసయో;
భవే నిబ్బత్తమానస్స, ఫలం నిబ్బత్తతే సుభం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, ఉదకం యమదాసహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, దకదానస్సిదం ఫలం.

“ఏకసట్టిష్ఠితో కప్పే, ఏకోవ విమలో అహు;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తీ మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా థేరో ఇమిస్సా గాథాయ వసేన “మయ్ఘం విపస్సనారమ్భో అరహత్తప్పత్తి చ జాతా”తి ఉదానవసేన తమేవ గాథం పచ్చుదాహాసి.

సానుత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. రమణీయవిహారిత్తేరగాథావణ్ణనా

యథాపి భద్దో ఆజ్ఞోతి ఆయస్మతో రమణీయవిహరీత్యేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? నోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిం భగవన్తం దిస్వా పసన్నమానసో పజ్ఞపతిట్టితేన వన్దిత్వా కోరణ్ణపుప్పహి పూజం అకాసి. నో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవేసు నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే అజ్ఞాతరస్స సేటిస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తో యోబ్బనమదేన కామేసు ముచ్చం ఆపన్నో విహరతి. నో ఏకదివసం అజ్ఞాతరం పారదారికం రాజపురిసేహి వివిధా కమ్మకారణా కరీయమానం దిస్వా సంవేగజాతో సత్తు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పబ్బజి. పబ్బజితో చ రాగచరితతాయ నిచ్చకాలం సుసమ్మట్టం పరివేణం సూపట్టితం పానీయపరిభోజనీయం సుపజ్ఞాతం మజ్ఞాపీరం కత్వా విహరతి. తేన నో రమణీయవిహరీత్వేవ పజ్ఞాయితథ.

నో రాగుస్సన్నతాయ అయోనిసో మనసి కరిత్వా సజ్ఞోతనికం సుక్కవిస్సట్టిఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వా, “ధిరత్తు, మం ఏవంభూతో సద్ధాదేయ్యం భుజ్జోయ్య”న్తి విప్పటిసారీ హుత్వా “విబ్బమిస్సామీ”తి గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే రుక్ఖములే నిసీది, తేన చ మగ్గేన సకటేసు గచ్ఛన్తేసు ఏకో సకటయుత్తో గోణో పరిస్సమన్తో విసమట్టానే ఖలిత్వా పతి, తం సాకటికా యుగతో ముజ్జిత్వా తిణోదకం దత్వా పరిస్సమం వినోదేత్వా పునపి ధురే యోజేత్వా అగమంసు. థేరో తం దిస్వా – “యథాయం గోణో సకిం ఖలిత్వాపి ఉట్టాయ సకిం ధురం వహతి, ఏవం మయాపి కిలేసవసేన సకిం ఖలితేనాపి వుట్టాయ సమణధమ్మం కాతుం వట్టతీ”తి యోనిసో ఉమ్ముజ్జన్తో నివత్తిత్వా ఉపాలిత్తేరస్స అత్తనో పవత్తిం ఆచిక్ఖిత్వా తేన వుత్తవిధినా ఆపత్తితో వుట్టహిత్వా సీలం పాకతికం కత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౨౧.౩౫-౩౯) –

“అక్కన్తజ్ఞ పదం దిస్వా, చక్కాలజ్ఞారభూసితం;
పదేనానుపదం యన్తో, విపస్సిస్స మహేసినో.

“కోరణ్ణం పుప్పితం దిస్వా, సములం పూజితం మయా;
హట్టో హట్టేన చిత్తేన, అవన్తిం పదముత్తమం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“సత్తపజ్ఞాసకప్పన్హి, ఏకో వీతమలో అహుం;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తీ మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా విముత్తిసుఖం అనుభవన్తో అత్తనో పుబ్బభాగపటిపత్తియా సద్ధిం అరియధమ్మాధిగమనదీపనిం “యథాపి భద్దో ఆజ్ఞో, ఖలిత్వా పతితిట్టతీ”తి గాథం అభాసి.

౪౫. తత్త ఖలిత్వాతి పక్ఖలిత్వా. పతితిట్టతీతి పతిట్టహతి, పునదేవ యథాథానే తిట్టతి. ఏవన్తి యథా భద్దో ఉసభాజానీయో భారం వహన్తో పరిస్సమప్పత్తో విసమట్టానం ఆగమ్మ ఏకవారం పక్ఖలిత్వా పతితో న తత్తకేన ధురం ఛడ్డేతి, ధామజవపరక్కమసమ్మన్నతాయ పన ఖలిత్వాపి పతితిట్టతి, అత్తనో సభావేనేవ రత్వా భారం వహతి, ఏవం

కిలేసపరిస్సమప్పతో కిరియాపరాధేన ఖలిత్వా తం ఖలితం ధామవీరియసమ్మత్తితాయ పటిపాకతికం కత్వా మగ్గసమ్మాదిట్టియా దస్సనసమ్మన్నం, తతో ఏవ సమ్మాసమ్మద్ధస్స సవనన్తే అరియాయ జాతియా జాతతాయ సావకం, తస్స ఉరే వాయామజనితాభిజాతితాయ ఓరసం పుత్తం భద్దాజానీయసదిసకిచ్చతాయ ఆజానీయన్తి చ మం ధారేథ ఉపధారేథాతి అట్థో.

రమణీయవిహారిత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సమిద్ధితేరగాథావణ్ణనా

సద్ధాయాహం పబ్బజితోతి ఆయస్మతో సమిద్ధితేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కత్తాధికారో తత్త తత్త పుజ్జాని ఉపచినన్తో ఇతో చతునవుతే కప్పే సిద్ధత్తం భగవన్తం పస్సిత్వా పసన్నమానసో సవణ్ణాని పుప్పాని కణ్ణికబద్ధాని గహేత్వా పూజేసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా సుగతీసుయేవ పరివత్తేన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే కులగహే నిబ్బత్తి. తస్స జాతకాలతో పట్టాయ తం కులం ధనధజ్జాదీహి వడ్డి, అత్తభావో చస్స అభిరూపో దస్సనీయో గుణవా ఇతి విభవసమిద్ధియా చ గుణసమిద్ధియా చ సమిద్ధీత్వేవ పజ్జాయిత్త. సో బిమ్మిసారసమాగమే బుద్ధానుభావం దిస్సా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా భావనాయ యుత్తప్పయుత్తో విహరన్తో భగవతి తపోదారామే విహరన్తే ఏకదివసం ఏవం చిన్తేసి - “లాభా వత మే సత్థా అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో, స్వాక్ఖాతే చాహం ధమ్మవినయే పబ్బజితో, సబ్బహ్మచారీ చ మే సీలవన్తో కల్యాణధమ్మా”తి. తస్సేవం చిన్తేన్తస్స ఉఛారం పీతిసోమనస్సం ఉడపాది. తం అసహన్తో మారో పాపిమా ధేరస్స అవిదురే మహన్తం భేరవసద్ధమకాసి, పథవియా ఉన్ద్రియనకాలో వియ అహోసి. ధేరో భగవతో తమత్తం ఆరోచేసి. భగవా “మారో తుయ్యం విచక్ఖుకమ్మాయ చేతేతి, గచ్చ, భిక్కు తత్త అచిన్తేత్వా విహరాహీ”తి ఆహ. ధేరో తత్త గన్తా విహరన్తో నచిరస్సేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౨౧.౩౦-౩౪) -

“కణికారంవ జోతన్తం, నిసిన్నం పబ్బతన్తరే;
ఓభాసేన్తం దిసా సబ్బా, సిద్ధత్తం నరసారథిం.

“ధనుం అద్వేజ్ఞం కత్వాన, ఉసుం సన్నయ్థాహం తదా;
పుప్పం సవణ్ణం ఛేత్వాన, బుద్ధస్స అభిరోపయిం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఏకపజ్జాసితో కప్పే, ఏకో ఆసిం జుత్తిన్ధరో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్థం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్యం పన సత్వా తత్తేవ విహరన్తస్స ధేరస్స ఖీణాసవభావం అజానన్తో పురిమనయేనేవ మారో మహన్తం భేరవసద్దం అకాసి. తం సుత్వా ధేరో అభీతో అచ్చమ్మీ “తాదిసానం మారానం సతమ్మి సహస్సమ్మి మయ్ఠం లోమమ్మి న కమ్మేతీ”తి అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో “సద్ధాయాహం పబ్బజితో”తి గాథం అభాసి.

౪౬. తత్త సద్ధాయాతి ధమ్మచ్చన్తసముట్టానాయ కమ్మఫలసద్ధాయ చేవ రతనత్తయసద్ధాయ చ. అహన్తి అత్తానం నిద్దిసతి. పబ్బజితోతి ఉపగతో. అగారస్మాతి గేహతో ఘరావాసతో వా. అనగారియన్తి పబ్బజ్ఞం, సా హి యంకిళ్ళే కసివాణిజ్ఞాదికమ్మం ‘అగారస్స హిత’న్తి అగారియం నామ, తదభావతో “అనగారియా”తి వుచ్చతి. సతి పజ్ఞా చ మే వుడ్డాతి సరణలక్ఖణా సతి, పజాననలక్ఖణా పజ్ఞాతి ఇమే ధమ్మా విపస్సనాక్ఖణతో పట్టాయ మగ్గపటిపాటియా యావ అరహత్తా మే వుడ్డా వడ్డితా, న దాని వడ్డేతబ్బా అత్తి సతిపజ్ఞా వేపుల్లప్పత్తాతి దస్సేతి. చిత్తజ్ఞా సుసమాహితన్తి అట్టసమాపత్తివసేన చేవ లోకుత్తరసమాధివసేన చ చిత్తం మే సుట్టు సమాహితం, న దాని తస్స సమాధాతబ్బం అత్తి, సమాధి వేపుల్లప్పత్తోతి దస్సేతి. తస్మా కామం కరస్సు రూపానీతి పాపిమ మం ఉద్దిస్స యాని కానిచి విప్పకారాని యథారుచిం కరోహి, తేహి పన నేవ మం బ్యాధయస్ససి మమ సరీరకమ్పనమత్తమ్మి కాతుం న సక్కిస్ససి, కుతో చిత్తజ్ఞాధత్తం? తస్మా తవ కిరియా అప్పటిచ్చితపహీనకం వియ న కిళ్ళే అత్తం సోధేతి, కేవలం తవ చిత్తవిఘాతమత్తఫలాతి ధేరో మారం తజ్ఞేసి. తం సుత్వా మారో “జానాతి మం సమణో”తి తత్తేవన్తరథాయ.

సమిద్ధితేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఉజ్జయత్తేరగాథావణ్ణనా

నమో తే బుద్ధ వీరత్థాతి ఆయస్మతో ఉజ్జయత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని కరోన్తో ఇతో ద్వనవుతే కప్పే తిస్సం భగవన్తం పస్సిత్వా పసన్నమానసో కణికారపుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే రాజగహే అజ్ఞాతరస్స సోత్తియబ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, ఉజ్జయోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో తిణ్ణం వేదానం పారగూ హుత్వా తత్త సారం అపస్సన్తో ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా చోదియమానో వేళువనం గన్త్వా సత్తు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా చరియానుకూలం కమ్మట్టానం గహేత్వా అరజ్ఞో విహరన్తో విపస్సనం వడ్డేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్యం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౨౧.౧-౪) -

“కణికారం పుప్పితం దిస్వా, ఓచినిత్వానహం తదా;

తిస్సస్స అభిరోపేసిం, ఓఘతిణ్ణస్స తాదినో.

“ద్వేనవుతే ఇతో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“పశ్చాతింసే ఇతో కప్పే, అరుణపాణీతి విస్సుతో;

సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తీ మహబ్బలో.

“కిలేసా యూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సత్తు సన్తికం గత్వా వన్తిత్వా ఏకమన్తం నిసీదిత్వా భగవతో ధోమనాకారేన అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో
“నమో తే బుద్ధ వీరత్తూ”తి గాథం అభాసి.

౪౭. తత్త నమోతి పణామకిత్తనం. తేతి పణామకిరియాయ సమ్మదానకిత్తనం, తుయ్యన్తి అత్తో. బుద్ధ వీరాతి చ భగవతో
ఆలపనం. భగవా హి యథా అభిజ్ఞోయ్యాదిభేదస్స అత్తస్స అభిజ్ఞోయ్యాదిభేదేన సయమ్మూజాణేన అనవసేసతో బుద్ధత్తా
“బుద్ధో”తి వుచ్చతి. ఏవం పశ్యాన్నమ్మి మారానం అభిప్పమద్దనవసేన పదహన్తేన మహతా వీరియేన సమన్నాగతత్తా
“వీరో”తి వుచ్చతి. అత్తూతి హోతు, తస్స “నమో”తి ఇమినా సమ్మన్తో. విప్పముత్తోసి సబ్బధీతి సబ్బేహి కిలేసేహి
సబ్బస్మిశ్శా సజ్ఞారగతే విప్పముత్తో విసంయుత్తో అసి భవసి, న తయా కిశ్శే అవిప్పముత్తం నామ అత్తి, యతోహం
తుయ్యాపదానే విహరం, విహరామి అనాసవోతి తుయ్యం తవ అపదానే ఓవాదే గతమగ్గే పటిపత్తిచరియాయ విహరం
యథాసత్తి యథాబలం పటిపజ్జన్తో కామాసవాదీనం చతున్నమ్మి ఆసవానం సుప్పహీనత్తా అనాసవో విహరామి, తాదిసస్స
నమో తే బుద్ధ-వీరత్తూతి.

ఉజ్జయత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సజ్జయత్తేరగాథావణ్ణనా

యతో అహన్తి ఆయస్మతో సజ్జయత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త
వివట్టాపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే మహతి పూగే సంకిత్తివసేన వత్తుం సజ్జరిత్వా రతనత్తయం
ఉద్దిస్స పుజ్ఞం కరోన్తో సయం దలిద్దో హుత్వా నేసం గణాదీనం పుజ్జాకిరియాయ బ్యావటో అహోసి. కాలేన కాలం భగవన్తం
ఉపసజ్జమిత్వా వన్తిత్వా పసన్నమానసో భిక్షూనశ్శా తం తం వేయ్యావచ్చం అకాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే
నిబ్బత్తో అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే విభవసమ్మన్నస్స
బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి సజ్జయో నామ నామేన, సో వయప్పత్తో బ్రహ్మయుపోక్ఖరసాతిఆదికే అభిజ్ఞాతే బ్రాహ్మణే
సాసనే అభిప్పసన్నే దిస్వా సజ్జాతప్పసాదో సత్థారం ఉపసజ్జమి. తస్స సత్థా ధమ్మం దేసేసి. సో ధమ్మం సుత్వా
సోతాపన్నో అహోసి. అపరభాగే పబ్బజి. పబ్బజన్తో చ ఖురగ్గేయేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర
౧.౧౦.౨౧-౨౫) -

“విపస్సిస్స భగవతో, మహాపూగగణో అహు;
వేయ్యావచ్చకరో ఆసిం, సబ్బకిచ్చేసు వావటో.

“దేయ్యధమ్మా చ మే నత్తి, సుగతస్స మహేసిసో;
అవన్దిం సత్థుసో పాదే, విప్పసన్నేన చేతసా.

“ఏకనవుతితో కప్పే, వేయ్యావచ్చం అకాసహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, వేయ్యావచ్చస్సిదం ఫలం.

“ఇతో చ అట్టమే కప్పే, రాజా ఆసిం సుచిన్తితో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

చళభిణ్ణో పన హుత్వా అణ్ణం బ్యాకరోన్తో “యతో అహం పబ్బజితో”తి గాథం అభాసి.

౪౮. తత్త యతో అహం పబ్బజితోతి యతో పభుతి యతో పట్టాయ అహం పబ్బజితో. పబ్బజితకాలతో పట్టాయ నాభిజానామి సజ్జప్పం, అనరియం దోససంహితన్తి రాగాదిదోససంహితం తతో ఏవ అనరియం నిహీనం, అరియేహి వా అనరణీయతాయ అనరియేహి అరణీయతాయ చ అనరియం పాపకం ఆరమ్మణే అభూతగుణాదిసజ్జప్పనతో “సజ్జప్పో”తి లద్ధనామం కామవితక్కాదిమిచ్ఛావితక్కం ఉప్పాదితం నాభిజానామీతి, “ఋరగ్గేయేవ మయా అరహత్తం పత్త”న్తి అణ్ణం బ్యాకాసి.

సజ్జాయత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. రామణేయ్యకత్థేరగాథావణ్ణనా

చిహచిహాభినదితేతి ఆయస్మతో రామణేయ్యకత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో సిఖిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విణ్ణాతం పత్తో భగవన్తం దిస్వా పసన్నమానసో పుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తో అపరాపరం పుణ్ణాని కత్వా సుగతీసు ఏవ పరివత్తేన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుస్సాదే సావత్తియం ఇబ్బకులే నిబ్బత్తిత్వా వయస్సత్తో జేతవనపటిగ్గహణే సజ్జాతప్పసాదో పబ్బజిత్వా చరియానుకూలం కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణో విహరతి. తస్స అత్తనో సమ్మత్తియా పబ్బజితసారుప్పాయ చ పటిపత్తియా పాసాదికభావతో రామణేయ్యకోత్సేవ సమణ్ణా అహోసి . అధేకదివసం మారో థేరం భింసాపేతుకామో భేరవసద్దం అకాసి. తం సుత్వా థేరో ధిరపకతితాయ తేన అసన్తసన్తో “మారో అయ”న్తి ఇత్వా తత్త అనాదరం దస్సేన్తో “చిహచిహాభినదితే”తి గాథం అభాసి.

౪౯. తత్త చిహచిహాభినదితేతి చిహచిహాతి అభిణ్ణం పవత్తసద్దతాయ “చిహచిహ”తి లద్ధనామానం వట్టకానం అభినాదనిమిత్తం, విరవహేతుతి అత్తో. సిప్పికాభిరుతహే చాతి సిప్పికా వుచ్చన్తి దేవకా పరనామకా గేలణ్ణోన ఛాతకిసదారకాకారా సాఖామిగా. “మహాకలన్దకా”తి కేచి, సిప్పికానం అభిరుతహే మహావిరవహే, హేతుమ్మి చేతం కరణవచనం, తం హేతుతి అత్తో. న మే తం ఫన్దతి చిత్తన్తి మమ చిత్తం న ఫన్దతి న చవతి. ఇదం వుత్తం హోతి – ఇమస్మిం అరణ్ణో విరవహేతు సిప్పికాభిరుతహేతు వియ, పాపిమ, తవ విస్సరకరణహేతు మమ చిత్తం కమ్మట్టానతో న పరిపతతీతి. తత్త కారణమాహ “ఏకత్తనిరతణ్ణో మే”తి. హి-సద్దో హేతు అత్తో, యస్మా మమ చిత్తం గణసంఖణికం పహాయ ఏకత్తే ఏకీభావే, బహిద్ధా వా విక్లేపం పహాయ ఏకత్తే ఏకగ్గతాయ, ఏకత్తే ఏకసభావే వా నిబ్బానే నిరతం అభిరతం, తస్మా కమ్మట్టానతో న ఫన్దతి న చవతీతి, ఇమం కిర గాథం వదన్తో ఏవ థేరో విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౨౧.౫-౯) –

“సువణ్ణవణ్ణో భగవా, సతరంసీ పతాపవా;

చక్కమనం సమారూఢ్లో, మేత్తచిత్తో సిఖీసభో.

“పసన్నచిత్తో సుమనో, వన్దిత్వా జాణముత్తమం;
మినేలపుప్పం పగ్గయ్య, బుద్ధస్స అభిరోపయిం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఏకూనతింసకప్పయ్యి, సుమేఘఘననామకో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తీ మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అయమేవ చ థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసి.

రామణేయకత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. విమలత్థేరగాథావణ్ణనా

ధరణీ చ సిఞ్చతి వాతి ఆయస్మతో విమలత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే
వివట్టాపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే సజ్జధమనకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో తస్మిం సేప్ప
నిప్పత్తిం గతో ఏకదివసం విపస్సిం భగవంతం పస్సిత్వా పసన్నమానసో సజ్జధమనేన పూజం కత్వా తతో పట్టాయ కాలేన
కాలం సత్థు ఉపట్టానం అకాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా దేవమనుస్సేసు
సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో కాలే “అనాగతే మే విమలో విసుద్ధో కాయో హోతూ”తి బోధిరుక్ఖం గణ్ఠోదకేహి న్ఠాపేసి,
చేతియఙ్గణబోధియఙ్గణేసు ఆసనాని ధోవాపేసి, భిక్షూనమ్మి కిలిట్టే సమణపరిక్ఖారే ధోవాపేసి.

సో తతో చవిత్వా దేవేసు చ మనుస్సేసు చ పరివత్తేన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే ఇబ్బకులే నిబ్బత్తి. తస్స
మాతుకుచ్చియం వసంతస్స నిక్ఖమంతస్స చ కాయో పిత్తసేమ్మాదీహి అసంకిలిట్తో పదుమపలాసే ఉదకబిన్దు వియ అలగ్గో
పచ్చిమభవికబోధిసత్తస్స వియ సువిసుద్ధో అహోసి, తేనస్స విమలోత్వేవ నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో
రాజగహప్పవేసనే బుద్ధానుభావం దిస్సా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా కోసలరట్టే పబ్బతగుహాయం
విహరతి. అధేకదివసం చాతుద్దీపికమహామేఘా సకలం చక్కవాళగబ్బం పత్థరిత్వా పావస్సి. వివట్టట్టాయిష్ఠి బుద్ధానం
చక్కవత్తీనఞ్చ ధరమానకాలే ఏవ కిర ఏవం వస్సతి. ఘమ్మపరిళాహవూపసమతో ఉతుసప్పాయలాభేన థేరస్స చిత్తం
సమాహితం అహోసి ఏకగ్గం. సో సమాహితచిత్తో తావదేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా మగ్గపటిపాటియా అరహత్తం పాపుణి.
తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౦.౨౬-౬౦) -

“విపస్సిస్స భగవతో, అహోసిం సజ్జధమ్మకో;
నిచ్చుపట్టానయుత్తోష్ఠి, సుగతస్స మహేసిసో.

“ఉపట్టానఫలం పస్య, లోకనాథస్య తాదినో;
సట్టి తూరియసహస్సాని, పరివారేన్తి మం సదా.

“ఏకనవుతితో కప్పే, ఉపట్టహిం మహాశసిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఉపట్టానస్సిదం ఫలం.

“చతువీసే ఇతో కప్పే, మహానిగ్గోసనామకా;
సోళసాసింసు రాజానో, చక్కవత్తీ మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్య సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా కతకిచ్చతాయ తుట్టమానసో ఉదానం ఉదానేన్తో “ధరణీ చ సిఞ్చతి వాతి మాలుతో”తి గాథం అభాసి.

౨౦. తత్త ధరణీతి పథవీ, సా హి సకలం ధరాధరం ధారేతీతి “ధరణీ”తి వుచ్చతి. సిఞ్చతీతి సమస్తతో నభం పూరేత్వా అభిప్పవస్సతో మహామేఘస్య వుట్టిధారాహి సిఞ్చతి . వాతి మాలుతోతి ఉదకపుసితసమ్మిస్సతాయ సీతలో వాతో వాయతి. విజ్ఞతా చరతి నభేతి తత్త తత్త గజ్జతా గళగళాయతా మహామేఘతో నిచ్చరన్తియో సతేరతా ఆకాసే ఇతో చితో చ విచరన్తి. ఉపసమన్తి వితక్కాతి ఉతుసప్పాయసిద్ధేన సమథవిపస్సనాధిగమేన పుబ్బభాగే తదజ్ఞాదివసేన వూపసన్తా హుత్వా కామవితక్కాదయో సబ్బేపి నవ మహావితక్కా అరియమగ్గాధిగమేన ఉపసమన్తి. అనవసేసతో సముచ్చిజ్జన్తితి. వత్తమానసమీపతాయ అరియమగ్గక్షణం వత్తమానం కత్వా వదతి. అతీతత్తే వా ఏతం పచ్చప్పన్నవచనం. చిత్తం సుసమాహితం మమాతి తతో ఏవ లోకుత్తరసమాధినా మమ చిత్తం సుట్ట సమాహితం, న దాని తస్య సమాధానే కిఞ్చి కాతబ్బం అత్తితి థేరో అజ్ఞాం బ్యాకాసి.

విమలత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

పఞ్చమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఛట్టవగ్గో

౧. గోధికాదిచతుత్థేరగాథావణ్ణనా

వస్సతి దేవోతిఆదికా చతసోస్స - గోధికో, సుబాహు, వల్లియో, ఉత్తియోతి ఇమేసం చతున్నం థేరానం గాథా. కా ఉప్పత్తి? ఇమేపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారా తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచిన్తా ఇతో చతునవుతే కప్పే సిద్ధత్తస్య భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్వా అజ్ఞామజ్ఞం సహాయా హుత్వా విచరింసు. తేసు ఏకో సిద్ధత్తం భగవన్తం పిణ్ణాయ చరన్తం దిస్సా కటచ్చుభిక్ఖం అదాసి. దుతియో పసన్నచిత్తో హుత్వా పఞ్చపతిట్టితేన వన్దిత్వా అజ్ఞాలిం పగ్గణ్ణి. తతియో పసన్నచిత్తో ఏకేన పుప్పహత్తేన భగవన్తం పూజేసి. చతుత్థో సుమనపుప్పేహి పూజమకాసి. ఏవం తే సత్థరి చిత్తం పసాదేత్వా పసుతేన తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా పున అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో

కస్సపస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా సహాయకా హుత్వా సాసనే పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కత్వా అమ్మాకం
 భగవతో కాలే పావాయం చతున్నం మల్లరాజానం పుత్తా హుత్వా నిబ్బత్తింసు. తేసం గోధికో, సుబాహు, వల్లియో,
 ఉత్తియోతి నామాని అకంసు. అజ్ఞమజ్ఞం పియసహాయా అహేసుం. తే కేనచిదేవ కరణీయేన కపిలవత్థుం అగమంసు.
 తస్మింశ్చ సమయే సత్థా కపిలవత్థుం గన్తా నిగ్రోధారామే వసంతో యమకపాటిహారియం దస్సేత్వా సుద్ధోదనప్పముఖే
 సక్యరాజానో దమేసి. తదా తేపి చత్తారో మల్లరాజపుత్తా పాటిహారియం దిస్వా లద్ధప్పసాదా పబ్బజిత్వా విపస్సనాకమ్మం
 కరోంతా నచిరస్సేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణింసు. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౧.౧-౨౩) -

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్మద్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం;
 పవరా అభినిక్ఖంతం, వనా నిబ్బనమాగతం.

“కటచ్చుభిక్ఖం పాదాసిం, సిద్ధత్థస్స మహేసిసో;
 పజ్ఞాయ ఉపసంతస్స, మహావీరస్స తాదిసో.

“పదేనానుపదాయంతం, నిబ్బాపేంతే మహాజనం;
 ఉళారా విత్తి మే జాతా, బుద్ధే ఆదిచ్చబన్ధునే.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం దానమదదిం తదా;
 దుగ్గతిం నాభిజానామి, భిక్ఖదానస్సిదం ఫలం.

“సత్తాసీతిష్ఠితో కప్పే, మహారేణుసనామకా;
 సత్తరతనసమ్మన్నా, సత్తేతే చక్కవత్తిసో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
 గోధికో థేరో.

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్మద్ధం, నిసభాజానియం యథా;
 తిథాపభిన్నం మాతజ్ఞం, కుజ్జారంవ మహేసిసం.

“ఓభాసేంతం దిసా సబ్బా, ఉళురాజంవ పూరితం;
 రథియం పటిపజ్జంతం, లోకజేట్టం అపస్సహం.

“జాణే చిత్తం పసాదేత్వా, పగ్గహేత్వాన అజ్ఞలిం;
 పసన్నచిత్తో సుమనో, సిద్ధత్థమభివాదయిం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
 దుగ్గతిం నాభిజానామి, జాణసజ్ఞాయదిదం ఫలం.

“తేసత్తతిష్ఠితో కప్పే, సోళసాసుం నరుత్తమా;
సత్తరతనసమ్మన్నా, చక్కవత్తీ మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
సుబాహుత్థేరో.

“తివరాయం నివాసీహం, అహోసిం మాలికో తదా;
అద్ధసం విరజం బుద్ధం, సిద్ధత్థం లోకపూజితం.

“పసన్నచిత్తో సుమనో, పుప్పహత్థమదాసహం;
యత్థ యత్థపపజ్ఞామి, తస్స కమ్మస్స వాహసా.

“అనుభోమి ఫలం ఇట్ఠం, పుట్టే సుకతమత్తనో;
పరిక్ఖిత్తో సుమల్లేహి, పుప్పదానస్సిదం ఫలం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పుప్పపూజాయదం ఫలం.

“చతున్నవుతుపాదాయ , ఠపేత్వా వత్తమానకం;
పఞ్చరాజసతా తత్థ, నజ్జసమసనామకా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
వల్లియో థేరో.

“సిద్ధత్థస్స భగవతో, జాతిపుప్పమదాసహం;
పాదేసు సత్త పుప్పాని, హాసేనోకిరితాని మే.

“తేన కమ్మేనహం అజ్ఞ, అభిభోమి నరామరే;
ధారేమి అన్తిమం దేహం, సమ్మాసమ్మద్ధసాసనే.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పుప్పపూజాయదం ఫలం.

“సమన్తగన్ధనామాసుం, తేరస చక్కవత్తినో;
ఇతో పఞ్చమకే కప్పే, చాతురన్తా జనాధిపా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. (అప. థేర ౧.౧౧.౧-౨౩);
ఉత్తియో థేరో.

అరహత్తం పన పత్వా ఇమే చత్తారోపి థేరా లోకే పాకటా పజ్ఞాతా రాజరాజమహామత్తేహి సక్కతా గరుకతా హుత్వా అరహత్తో సహేవ విహరన్తి. అథేకదా రాజా బిమ్బిసారో తే చత్తారో థేరే రాజగహం ఉపగతే ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా తేమాసం వస్సావాసత్థాయ నిమన్తేత్వా తేసం పాటియేక్కం కుటికాయో కారేత్వా సతిసమ్మోసేన న ఛాదేసి. థేరా అచ్చన్నాసు కుటికాసు విహరన్తి. వస్సకాలే దేవో న వస్సతి. రాజా “కిం ను ఖో కారణం దేవో న వస్సతీ”తి చిన్తేన్తో, తం కారణం ఇత్వా, తా కుటికాయో ఛాదాపేత్వా, మత్తికాకమ్మం చిత్తకమ్మం కారాపేత్వా, కుటికామహం కరోన్తో మహతో భిక్షుసంఘస్స దానం అదాసి. థేరా రహ్తో అనుకమ్పాయ కుటికాయో పవిసిత్వా మేత్తాసమాపత్తియో సమాపజ్జింసు. అధుత్తరపాచీనదిసతో మహామేఘో ఉట్టహిత్వా థేరానం సమాపత్తితో వుట్టానక్ఖణ్ణేయేవ వస్సీతుం ఆరభి. తేసు గోధికత్థేరో సమాపత్తితో వుట్టాయ సహ మేఘుగజ్జితేన -

౨౧. “వస్సతి దేవో యథా సుగీతం, ఛన్నా మే కుటికా సుఖా నివాతా;
చిత్తం సుసమాహితం మయ్హం, అథ చే పత్థయసీ పవస్స దేవా”తి. -

ఇమం గాథం అభాసి.

తత్త వస్సతీతి సిద్ధాతి వుట్టిధారం పవేచ్చతి. దేవోతి మేఘా. యథా సుగీతన్తి సున్దరగీతం వియ గజ్జన్తోతి అధిష్ఠాయో. మేఘా హి వస్సనకాలే సతపటలసహస్సపటలో ఉట్టహిత్వా ధనయన్తో విజ్ఞతా నిచ్ఛారేన్తోవ సోభతి, న కేవలో. తస్మా సినిద్ధమధురగమ్భీరనిగ్ధోసో వస్సతి దేవోతి దస్సేతి. తేన సద్దతో అనుపపీళితం ఆహ “ఛన్నా మే కుటికా సుఖా నివాతా”తి. యథా న దేవో వస్సతి, ఏవం తిణాదీహి ఛాదితా అయం మే కుటికా, తేన వుట్టివస్సేన అనుపపీళితం ఆహ. పరిభోగసుఖస్స ఉత్తుసప్పాయఉత్తుసుఖస్స చ సబ్బావతో సుఖా. పుసిత్తగ్గళపిహితవాతపానతాహి వాతపరిస్సయరహితా. ఉభయేనపి ఆవాససప్పాయవసేన అనుపపీళితం ఆహ. చిత్తం సుసమాహితం మయ్హం చిత్తం మమ సుట్టు సమాహితం అనుత్తరసమాధినా నిబ్బానారమ్మణే సుట్టు అప్పితం, ఏతేన అబ్బన్దరపరిస్సయాభావతో అప్పోస్సుక్కతం దస్సేతి. అథ చే పత్థయసీతి అథ ఇదాని పత్థయసీ చే, యది ఇచ్చసి. పవస్సాతి సిద్ధా ఉదకం పగ్గర వుట్టిధారం పవేచ్చ. దేవాతి మేఘం ఆలపతి.

గోధికత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సుబాహుత్థేరగాథావణ్ణనా

౨౨. ఇతరేహి వుత్తగాథాసు తతియపదే ఏవ విసేసో. తత్త సుబాహునా వుత్తగాథాయం చిత్తం సుసమాహితం కాయేతి మమ చిత్తం కరజకాయే కాయగతాసతిభావనావసేన సుట్టు సమాహితం సమ్మదేవ అప్పితం. అయన్తో థేరో కాయగతాసతిభావనావసేన పటిలద్ధర్మూనం పాదకం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తం సన్ధాయాహ “చిత్తం సుసమాహితం కాయే”తి.

సుబాహుత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. వల్లియత్థేరగాథావణ్ణనా

౨౩. వల్లియత్తేరగాథాయం తస్యం విహరామి అప్పమత్తోతి తస్యం కుటికాయం అప్పమాదపటిపత్తియా మత్తకం పాపితత్తా అప్పమత్తో అరియవిహరూపసంహితేన దిబ్బవిహరాదిసంహితేన చ ఇరియాపథవిహరేన విహరామి, అత్తభావం పవత్తేమీతి వుత్తం హోతి.

వల్లియత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా

౪. ఉత్తియత్తేరగాథావణ్ణనా

౨౪. ఉత్తియత్తేరేన వుత్తగాథాయం అదుతియోతి అసహాయో, కిల్ససజ్జణికాయ గణసజ్జణికాయ చ విరహితోతి అత్తో.

ఉత్తియత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

చతున్నం ధేరానం గాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అజ్ఞానవనియత్తేరగాథావణ్ణనా

ఆసన్నిం కుటికం కత్వాతి ఆయస్మతో అజ్ఞానవనియత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే సుదస్సనో నామ మాలాకారో హుత్వా సుమనపుప్పేహి భగవంతం పూజేత్వా అజ్ఞామ్మి తత్త తత్త బహుం పుజ్ఞం కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతో కస్సపస్స భగవతో సాసనే పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం అకాసి. అథ ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే వేసాలియం వజ్జిరాజకులే నిబ్బత్తిత్వా తస్స వయప్పత్తకాలే వజ్జిరట్టే అవుట్టిభయం బ్యాధిభయం అమనుస్సభయన్తి తీణి భయాని ఉప్పజ్జింసు . తం సబ్బం రతనసుత్తవణ్ణనాయం (ఖు. పా. అట్ట. రతనసుత్తవణ్ణనా; సు. ని. అట్ట. ౧.రతనసుత్తవణ్ణనా) వుత్తనయేన వేదితబ్బం. భగవతి పన వేసాలిం పవిట్టే భయేసు చ వూపసంతేసు సత్తు ధమ్మదేసనాయ సమ్మహులానం దేవమనుస్సానం ధమ్మాభిసమయే చ జాతే అయం రాజకుమారో బుద్ధానుభావం దిస్సా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజి. యథా చాయం ఏవం అనంతరం వుచ్చమానా చత్తారోపి జనా. తేపి హి ఇమస్స సహాయభూతా లిచ్చవిరాజకుమారా ఏవం ఇమినావ నీహరేన పబ్బజింసు. కస్సపసమ్మద్ధకాలేపి సహాయా హుత్వా ఇమినా సహేవ పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం అకంసు, పదుముత్తరస్సపి భగవతో పాదమూలే కుసలబీజరోపనాదిం అకంసూతి. తత్థాయం కతపుబ్బకిచ్చో సాకేతే అజ్ఞానవనే సుసానట్టానే వసంతో ఉపకట్టాయ వస్సూపనాయికాయ మనుస్సేహి ఛడ్డితం జిణ్ణకం ఆసన్నిం లభిత్వా తం చతుసు పాసాణేసు రపేత్వా ఉపరి తిరియిచ్చ తిణాదీహి ఛాదేత్వా ద్వారం యోజేత్వా వస్సం ఉపగతో. పరమమాసేయేవ ఘటేంతో వాయమంతో అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౧.౨౪-౨౮) -

“సుదస్సనోతి నామేన, మాలాకారో అహం తదా;

అద్దసం విరజం బుద్ధం, లోకజేట్టం నరాసభం.

“జాతిపుప్పం గహేత్వాన, పూజయిం పదుముత్తరం;

విసుద్ధచక్ఖు సుమనో, దిబ్బచక్ఖుం సమజ్ఞగం.

“ఏతిస్సా పుప్పపూజాయ, చిత్తస్స పణిధీహి చ;

కప్పానం సతసహస్రం, దుగ్గతిం నుపపజ్జహం.

“సోఽసాసింసు రాజానో, దేవుత్తరసనామకా;
ఛత్తింసమ్మి ఇతో కప్పే, చక్కవత్తీ మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా విముత్తిసుఖం పటిసంవేదేన్తో సమాపత్తితో వుట్టాయ యథాలద్ధం సమ్మత్తిం పచ్చవేక్షిత్యా
పీతివేగేన ఉదానేన్తో “ఆసన్నిం కుటికం కత్వా”తి గాథం అభాసి .

౧౫. తత్థ ఆసన్నిం కుటికం కత్వాతి ఆసన్దీ నామ దీఘపాదకం చతురస్సపీఠం, ఆయతం చతురస్సమ్మి అత్తియేవ,
యత్థ నిసీదితుమేవ సక్కా, న నిపజ్జతుం తం ఆసన్నిం కుటికం కత్వా వాసత్థాయ హేత్థా వుత్తనయేన కుటికం కత్వా యథా
తత్థ నిసిన్నస్స ఉతుపరిస్సయాభావేన సుఖేన సమణధమ్మం కాతుం సక్కా, ఏవం కుటికం కత్వా. ఏతేన
పరముక్కుంసగతం సేనాసనే అత్తనో అప్పిచ్చతం సత్తుట్టిఞ్చ దస్సేతి. వుత్తమ్మి చేతం ధమ్మసేనాపతినా -

“పల్లజ్జేన నిసిన్నస్స, జణ్ణుకేనాభివస్సతి;

అలం ఫాసువిహారాయ, పహితత్తస్స భిక్ఖునో”తి. (ధేరగా. ౯౮౫; మి. పం. ౬.౧.౧);

అపరే “ఆసన్నికుటిక”న్తి పారం వత్వా “ఆసన్నిప్పమాణం కుటికం కత్వా”తి అత్తం వదన్తి. అఞ్ఞో పన “ఆసననిసజ్జాదిగతే
మనుస్సే ఉద్దిస్స మఞ్చకస్స ఉపరి కతకుటికా ఆసన్దీ నామ, తం ఆసన్నిం కుటికం కత్వా”తి అత్తం వదన్తి. ఓగ్గయ్హాతి
ఓగాహేత్వా అనుపవిసిత్వా. అఞ్జానం వనన్తి ఏవంనామకం వనం, అఞ్జానవణ్ణపుప్పభావతో హి అఞ్జానా వుచ్చన్తి వల్లియో,
తబ్బహులతాయ తం వనం “అఞ్జానవన”న్తి నామం లభి. అపరే పన “అఞ్జానా నామ మహాగచ్ఛా”తి వదన్తి, తం అఞ్జానవనం
ఓగ్గయ్హ ఆసన్నికం కుటికం కత్వా తిస్సో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసనన్తి విహరతా మయాతి వచనసేసేనేవ
యోజనా. ఇదమేవ చ ధేరస్స అఞ్ఞాబ్యాకరణం అహోసీతి.

అఞ్జానవనియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. కుటివిహారిత్థేరగాథావణ్ణనా

కో కుటికాయన్తి ఆయస్మతో కుటివిహారిత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో ఆకాసేన
గచ్చన్తస్స “ఉదకదానం దస్సామీ”తి సీతలం ఉదకం గహేత్వా పీతిసోమనస్సజాతో ఉద్ధమ్ముఖో హుత్వా ఉక్తిపి. సత్థా తస్స
అఞ్జాసయం ఇత్వా పసాదసంవడ్డనత్తం ఆకాసే రితోవ సమ్మటిచ్చి. సో తేన అనప్పకం పీతిసోమనస్సం పటిసంవేదేసి. సేసం
అఞ్జానవనియత్థేరస్స వత్తుమ్మి వుత్తసదిసమేవ. అయం పన విసేసో - అయం కిర వుత్తనయేన పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో
విపస్సనం అనుయుఞ్జన్తో సాయం ఖేత్తసమీపేన గచ్చన్తో దేవే పుసాయన్తే ఖేత్తపాలకస్స పుఞ్ఞం తిణకుటిం దిస్వా పవిసిత్వా
తత్థ తిణసన్ధారకే నిసీది . నిసిన్నమత్తోవ ఉతుసప్పాయం లభిత్వా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన
వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౧.౨౯-౩౫) -

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్బుద్ధం, గచ్ఛంతం అనిలజ్ఞాసే;
ఘటాసనంవ జలితం, ఆదిత్యంవ హుతాసనం.

“పాణినా ఉదకం గర్హ్య, ఆకాసే ఉక్తిపిం అహం;
సమ్పటిచ్చి మహావీరో, బుద్ధో కారుణికో ఇసి.

“అన్తలిక్ఖే రితో సత్థా, పదుముత్తరనామకో;
మమ సబ్కప్పమజ్ఞాయ, ఇమా గాథా అభాసథ.

“ఇమినా దకదానేన, పీతిఉప్పాదనేన చ;
కప్పసతసహస్సమ్మి, దుగ్గతిం నుపపజ్జతి.

“తేన కమ్మేన ద్వీపదిన్ద, లోకజేట నరాసభ;
పత్తోమ్మి అచలం రానం, హిత్యా జయపరాజయం.

“సహస్సరాజనామేన, తయో తే చక్కవత్తిసో;
పఞ్చసట్టికప్పసతే, చాతురన్తా జనాధిపా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా ధేరే తత్త నిసిన్నే ఖేత్తపాలకో ఆగన్త్యా “కో కుటికాయ”న్తి ఆహ. తం సుత్వా ధేరో “భిక్ఖు కుటికాయ”న్తిఆదిమాహ. తయిదం ఖేత్తపాలస్స ధేరస్స చ వచనం ఏకజ్ఞం కత్వా -

౨౬. “కో కుటికాయం భిక్ఖు కుటికాయం, వీతరాగో సుసమాహితచిత్తో;
ఏవం జానాహి ఆవుసో, అమోఘా తే కుటికా కతా”తి. -

తథారూపేన సజ్ఞీతిం ఆరోపితం.

తత్త కో కుటికాయన్తి, “ఇమిస్సం కుటికాయం కో నిసిన్నో”తి ఖేత్తపాలస్స పుచ్చావచనం. తస్స భిక్ఖు కుటికాయన్తి ధేరస్స పటివచనదానం. అథ నం అత్తనో అనుత్తరదక్షిణేయ్యభావతో తం కుటిపరిభోగం అనుమోదాపేత్వా ఉళారం తమేవ పుణ్ణం పతిట్ఠాపేతుం “వీతరాగో”తిఆది వుత్తం. తస్సత్తో - ఏకో భిన్నకిలేసో భిక్ఖు తే కుటికాయం నిసిన్నో, తతో ఏవ సో అగ్గమగ్గేన సబ్బసో సముచ్చిన్నరాగతాయ వీతరాగో అనుత్తరసమాధినా నిబ్బానం ఆరమ్మణం కత్వా సుట్ట సమాహితచిత్తతాయ సుసమాహితచిత్తో, ఇమఞ్చ అత్థం, ఆవుసో ఖేత్తపాల, యథాహం వదామి, ఏవం జానాహి సద్దహ అధిముచ్చస్సు. అమోఘా తే కుటికా కతా తయా కతా కుటికా అమోఘా అవజ్ఞా సఫలా సఉద్రయా, యస్మా అరహతా ఖీణాసవేన పరిభుత్తా. సచే త్వం అనుమోదసి, తం తే భవిస్సతి దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయాతి.

తం సుత్వా ఖేత్తపాలో “లాభా వత మే, సులద్ధం వత మే, యస్స మే కుటికాయం ఏదిసో అయ్యో పవిసిత్వా నిసీదతీ”తి పసన్నచిత్తో అనుమోదన్తో అట్ఠాసి. ఇమం పన తేసం కథాసల్లాపం భగవా దిబ్బాయ సోతథాతుయా సుత్వా

అనుమోదనశ్చస్య ఇత్వా తమ్భావినిం సమ్మత్తిం విభావేన్తో భేత్తపాలం ఇమాహి గాథాహి అజ్ఞభాసి -

“విహాసి కుటియం భిక్షు, సంతచిత్తో అనాసవో;

తేన కమ్మవిపాకేన, దేవిన్తో త్వం భవిస్సుసి.

“చత్తింసక్ఖత్తుం దేవిన్తో, దేవరజ్జం కరిస్సుసి;

చతుత్తింసక్ఖత్తుం చక్కవత్తి, రాజా రట్టే భవిస్సుసి;

రతనకుటి నామ పచ్చేకబుద్ధో, వీతరాగో భవిస్సుసీ”తి.

కుటికాయం లద్ధవిసేసత్తా పన ధేరస్స తతో పభుతి కుటివిహారీత్వేవ సమజ్ఞా ఉదపాది. అయమేవ చ ధేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణగాథాపి అహోసీతి.

కుటివిహారీత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. దుతియకుటివిహారీత్థేరగాథావణ్ణనా

అయమాహు పురాణియాతి ఆయస్మతో కుటివిహారీత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో పసన్నమానసో పరిళాహకాలే నళవిలీవేహి విరచితం బీజనిం అదాసి. తం సత్థా అనుమోదనగాథాయ సమ్మహంసేసి. సేసం యదేత్థ వత్తబ్బం, తం అజ్ఞానవనియత్థేరవత్తుమ్మి వుత్తసదిసమేవ. అయం పన విసేసో - అయం కిర వుత్తనయేన పబ్బజిత్వా అజ్ఞాతరాయ పురాణకుటికాయ విహరన్తో సమణధమ్మం అచిన్తేత్వా, “అయం కుటికా జిణ్ణా, అజ్ఞాం కుటికం కాతుం వట్టతీ”తి నవకమ్మవసేన చిత్తం ఉప్పాదేసి. తస్స అత్థకామా దేవతా సంవేగజననత్థం ఇమం ఉత్తానోభాసం గమ్మిరత్థం “అయమాహు”తి గాథమాహ.

౭౭. తత్థ అయన్తి ఆసన్నపచ్చక్ఖవచనం. ఆహూతి అహోసీతి అత్థో. గాథాసుఖత్థజ్ఞో దీఘం కత్వా వుత్తం. పురాణియాతి పురాతనీ అద్ధగతా. అజ్ఞాం పత్థయసే నవం కుటిన్తి ఇమిస్సా కుటియా పురాణభావేన జిణ్ణతాయ ఇతో అజ్ఞాం ఇదాని నిబ్బత్తనీయతాయ నవం కుటిం పత్థయసే పత్థేసి ఆసీససి. సబ్బేన సబ్బం పన ఆసం కుటియా విరాజయ పురాణియం వియ నవాయమ్మి కుటియం ఆసం తణ్ణం అపేక్షం విరాజేహి, సబ్బసో తత్థ విరత్తచిత్తో హోహి. కస్మా? యస్మా దుక్ఖా భిక్షు పున నవా నామ కుటి భిక్షు పున ఇదాని నిబ్బత్తియమానా దుక్ఖావహత్తా దుక్ఖా, తస్మా అజ్ఞాం నవం దుక్ఖం అనుప్పాదేన్తో యథానిబ్బత్తాయం పురాణియంయేవ కుటియం రత్వా అత్తనా కతబ్బం కరోహితి. అయజ్ఞోత్థ అధిప్పాయో - త్వం, భిక్షు, “అయం పురాణీ తిణకుటికా జిణ్ణా”తి అజ్ఞాం నవం తిణకుటికం కాతుం ఇచ్చసి, న సమణధమ్మం, ఏవం ఇచ్చన్తో పన భావనాయ అననుయుజ్జనేన పునబ్బవాభినిబ్బత్తియా అనతివత్తనతో ఆయతిం అత్తభావకుటిమ్మి పత్థేన్తో కాతుం ఇచ్చన్తోయేవ నామ హోతి. సా పన నవా తిణకుటి వియ కరణదుక్ఖేన తతో భియ్యోపి జరామరణసోకపరిదేవాదిదుక్ఖసంసృతాయ దుక్ఖా, తస్మా తిణకుటియం వియ అత్తభావకుటియం ఆసం అపేక్షం విరాజయ సబ్బసో తత్థ విరత్తచిత్తో హోహి, ఏవం తే వట్టదుక్ఖం న భవిస్సుతీతి. దేవతాయ చ వచనం సుత్వా ధేరో సంవేగజాతో విపస్సనం పట్టపేత్వా ఘటిన్తో వాయమన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తే పతిట్టాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౧.౩౬-౪౬) -

“పదుముత్తరబుద్ధస్య , లోకజేటస్య తాదినో;
తిణత్థరే నిసిన్నస్య, ఉపసంతస్య తాదినో.

“నళమాలం గహేత్వాన, బద్ధిత్వా బీజనిం అహం;
బుద్ధస్య ఉపనామేసిం, ద్విపదింతస్య తాదినో.

“పటిగ్గహేత్వా సబ్బజ్ఞా, బీజనిం లోకనాయకో;
మమ సబ్బప్పమజ్ఞాయ, ఇమం గాథం అభాసథ.

“యథా మే కాయో నిబ్బాతి, పరిళాహో న విజ్ఞతి;
తథేవ తివిధగ్గీహి, చిత్తం తవ విముచ్చతు.

“సబ్బే దేవా సమాగచ్ఛం, యే కేచి వననిస్సితా;
సోస్సామ బుద్ధవచనం, హాసయంతా ఇదాయకం.

“నిసిన్నో భగవా తత్థ, దేవసంఖ్ఖపురక్షతో;
దాయకం సమ్మహంసేంతో, ఇమా గాథా అభాసథ.

“ఇమినా బీజనిదానేన, చిత్తస్య పణిధీహి చ;
సుబ్బతో నామ నామేన, చక్కవత్తీ భవిస్సతి.

“తేన కమ్మావసేసేన, సుక్కమూలేన చోదితో;
మాలుతో నామ నామేన, చక్కవత్తీ భవిస్సతి.

“ఇమినా బీజనిదానేన, సమ్మానవిపులేన చ;
కప్పసతసహస్సమ్మి, దుగ్గతిం నుపపజ్జతి.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, సుబ్బతా అట్టతింస తే;
ఏకూనతింససహస్సే, అట్ట మాలుతనామకా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్థం...పే... కతం బుద్ధస్య సాసన”న్తి.

అరహత్తే పన పతిట్టితో “అయం మే అరహత్తప్పత్తియా అజ్ఞాసభూతా”తి తమేవ గాథం పచ్చుదాహాసి. సాయేవ చ
ధేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసి. కుటిఁవాదేన లద్ధవిసేసత్తా చస్స కుటివిహారీత్వేవ సమజ్ఞా అహోసీతి.

దుతియకుటివిహారీత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. రమణీయకుటికత్థేరగాథావణ్ణనా

రమణీయా మే కుటికాతి ఆయస్మతో రమణీయకుటికత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? నోపి కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాల్ కులగేహీ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తే బుద్ధారహం ఆసనం భగవతో అదాసి. పుష్పేహి చ భగవంతం పూజేత్వా పశ్చాత్తిత్తేన వన్దిత్వా పదక్షిణం కత్వా పక్కామి. సేసం అజ్ఞానవనియత్థేరస్స వత్తుమ్హి వుత్తసదిసమేవ. అయం పన విసేసో - అయం కిర వుత్తనయేన పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో వజ్జిరట్టే అజ్ఞాతరస్మిం గామకావాసే కుటికాయం విహరతి, సా హోతి కుటికా అభిరూపా దస్సనీయా పాసాదికా సుపరికమ్మకతభిత్తిభూమికా ఆరామపోక్షరణిరామణేయ్యాదిసమ్మన్నా ముత్తాజాలసదిసవాలికాకిణ్ణభూమిభాగా ధేరస్స చ వత్తసమ్మన్నతాయ సుసమ్మట్టజ్ఞణతాదినా భియ్యోసోమత్తాయ రమణీయతరా హుత్వా తిట్టతి. నో తత్త విహరంతో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తే పతిట్టాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౧.౪౭-౫౨) -

“కాననం వనమోగ్గయ్య, అప్పసద్దం నిరాకులం;
సీహాసనం మయా దిన్నం, అత్తదస్సిస్స తాదినో.

“మాలాహత్తం గహేత్వాన, కత్వా చ నం పదక్షిణం;
సత్థారం పయిరుపాసిత్వా, పక్కామిం ఉత్తరాముఖో.

“తేన కమ్మేన ద్విపదిన్ద, లోకజేట్ట నరాసభ;
సన్నిబ్బాపేమి అత్తానం, భవా సబ్బే సమూహతా.

“అట్టారసకప్పసతే, యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, సీహాసనస్సిదం ఫలం.

“ఇతో సత్తకప్పసతే, సన్నిబ్బాపకఖత్తియో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా ధేరే తత్త విహరంతే కుటికాయ రమణీయభావతో విహారపేక్షకా మనుస్సా తతో తతో ఆగన్త్వా కుటిం పస్సన్తి . అధేకదివసం కతిపయా ధుత్తజాతికా ఇత్థియో తత్త గతా కుటికాయ రమణీయభావం దిస్వా, “ఏత్త వసంతో అయం సమణో సియా అష్టేహి ఆకడ్డనీయహదయో”తి అధిప్పాయేన - “రమణీయం వో, భన్తే, వసనట్టానం. మయమ్మి రమణీయరూపా పరమయోబ్బనే రితా”తి వత్వా ఇత్థికుత్తాదీని దస్సేతుం ఆరభింసు. ధేరో అత్తనో వీతరాగభావం పకాసేన్తో “రమణీయా మే కుటికా, సద్ధాదేయ్యా మనోరమా”తి గాథం అభాసి.

౫౮. తత్త రమణీయా మే కుటికాతి “రమణీయా తే, భన్తే, కుటికా”తి యం తుష్టేహి వుత్తం, తం సచ్చం. అయం మమ వసనకుటికా రమణీయా మనుజ్ఞరూపా, సా చ ఖో సద్ధాదేయ్యా, “ఏవరూపాయ మనాపం కత్వా పబ్బజిత్తానం దిన్నాయ ఇదం నామ ఫలం హోతీ”తి కమ్మఫలాని సద్దహిత్యా సద్ధాయ ధమ్మచ్చన్దేన దాతబ్బత్తా సద్ధాదేయ్యా, న ధనేన నిబ్బత్తితా.

సయశ్చ తథాదిన్నాని సద్ధాదేయ్యాని పస్సన్తానం పరిభుజ్జన్తానశ్చ మనో రమేతీతి మనోరమా. సద్ధాదేయ్యత్తా ఏవ హి మనోరమా, సద్ధాదీహి దేయ్యధమ్మం సక్కచ్చం అభిసంజ్ఞరిత్వా దేన్తి, సద్ధాదేయ్యశ్చ పరిభుజ్జన్తా సప్పురిసా దాయకస్స అవిసంవాదనత్థమ్మి పయోగాసయసమ్పన్నా హోన్తి, న తుష్ఠేహి చిన్తితాకారేన పయోగాసయవిపన్నాతి అధిప్పాయో. న మే అత్థో కుమారీహీతి యస్మా సబ్బసో కామేహి వినివత్తితమానసో అహం, తస్మా న మే అత్థో కుమారీహి.

కప్పీయకారకకమ్మవసేనపి హి మాదిసానం ఇత్థీహి పయోజనం నామ నత్తి, పగేవ రాగవసేన, తస్మా న మే అత్థో కుమారీహీతి. కుమారిగ్గహణశ్చోత్త ఉపలక్షణం దట్టబ్బం. మాదిసస్స నామ సన్తికే ఏవం పటిపజ్జాహీతి అయుత్తకారినీహి యావ అపరద్దశ్చ తుష్ఠేహి సమానజ్ఞాసయానం పురతో అయం కిరియా సోభేయ్యాతి దస్సేన్తో ఆహ “యేసం అత్థో తహిం గచ్చథ నారియో”తి. తత్త యేసన్తి కామేసు అవీతరాగానం. అత్థోతి పయోజనం. తహిన్తి తత్త తేసం సన్తికం. నారియోతి ఆలపనం. తం సుత్వా ఇత్తియో మజ్ఞుభూతా పత్తక్ఖన్ధా ఆగతమగ్గేనేవ గతా. ఏత్త చ “న మే అత్థో కుమారీహీ”తి కామేహి అనత్తికభావవచనేనేవ ధేరేన అరహత్తం బ్యాకతన్తి దట్టబ్బం.

రమణీయకుటికత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. కోసలవిహారిత్థేరగాథావణ్ణనా

సద్ధాయాహం పబ్బజిత్తోతి ఆయస్మతో కోసలవిహారిత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే కుసలబీజం రోపేత్వా తం తం పుణ్ణం అకాసి. సేసం అజ్ఞానవనియత్థేరవత్తుసదిసమేవ. అయం పన విసేసో – అయం కిర వుత్తనయేన పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో కోసలరట్టే అజ్ఞాతరస్మిం గామే ఏకం ఉపాసకకులం నిస్సాయ అరశ్శో విహరతి, తం సో ఉపాసకో రుక్ఖమూలే వసన్తం దిస్వా కుటికం కారేత్వా అదాసి. ధేరో కుటికాయం విహరన్తో ఆవాససప్పాయేన సమాధానం లభిత్వా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౧.౫౩-౬౧) –

“హిమవన్తస్సావిదురే, వసామి పణ్ణసన్ధరే;
ఘాసేసు గేధమాపన్నో, సేయ్యసీలో చహం తదా.

“ఖణన్తాలుకలమ్మాని , బిళాలితక్కలాని చ;
కోలం భల్లాతకం బిల్లం, ఆహత్వా పటియాదితం.

“పదుముత్తరో లోకవిదూ, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
మమ సజ్కప్పమణ్ణాయ, ఆగచ్చి మమ సన్తికం.

“ఉపాగతం మహానాగం, దేవదేవం నరాసభం;
బిళాలిం పగ్గహేత్వాన, పత్తమ్మి ఓకిరిం అహం.

“పరిభుజ్జో మహావీరో, తోసయన్తో మమం తదా;
పరిభుజ్జేత్వాన సబ్బజ్ఞా, ఇమం గాథం అభాసథ.

“సకం చిత్తం పసాదేత్వా, బిళాలిం మే అదా తువం;

కప్పానం సతసహస్రం, దుగ్గతిం నుపపజ్జసి.

“చరిమం వత్తతే మయ్ఘం, భవా సబ్బే సమూహతా;

ధారేమి అన్తిమం దేహం, సమ్మాసమ్మద్ధసాసనే.

“చతుపజ్జాసితో కప్పే, సుమేఖలియ సవ్థయో;

సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా విముత్తిసుఖప్పటిసంవేదనేన ఉప్పన్నపీతివేగేన ఉదానేన్తో “సద్ధాయాహం పబ్బజితో”తి గాథం అభాసి.

౨౯. తథ్ఠ సద్ధాయాతి భగవతో వేసాలిం ఉపగమనే ఆనుభావం దిస్సా, “ఏకంతనియ్యానికం ఇదం సాసనం, తస్మా అద్ధా ఇమాయ పటిపత్తియా జరామరణతో ముచ్చిస్సామీ”తి ఉప్పన్నసద్ధావసేన పబ్బజితో పబ్బజ్ఞం ఉపగతో. అరజ్ఞో మే కుటికా కతాతి తస్సా పబ్బజ్ఞాయ అనురూపవసేన అరజ్ఞో వసతో మే కుటికా కతా, పబ్బజ్ఞానురూపం ఆరజ్ఞకో హుత్వా వూపకట్టో విహరామీతి దస్సేతి. తేనాహ “అప్పమత్తో చ ఆతాపీ, సమ్మజానో పతిస్సతో”తి. అరజ్ఞావాసలద్ధేన కాయవివేకేన జాగరియం అనుయుజ్జన్తో తథ్ఠ సతియా అవిప్పవాసేన అప్పమత్తో, ఆరద్ధవీరియతాయ ఆతాపీ, పుబ్బభాగియసతిసమ్మజ్ఞాపారిపూరియా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తాధిగమేన పజ్ఞాసతివేపుల్లప్పత్తియా అచ్చంతమేవ సమ్మజానో పతిస్సతో విహరామీతి అత్తో. అప్పమత్తభావాదికిత్తనే చస్స ఇదమేవ అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసి కోసలరట్టో చిరనివాసిభావేన పన కోసలవిహారీతి సమజ్ఞా జాతాతి.

కోసలవిహారీత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సీవలిత్థేరగాథావణ్ణనా

తే మే ఇజ్ఞింసు సజ్కప్పాతి ఆయస్మతో సీవలిత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హేట్టా వుత్తనయేన విహారం గత్వా పరిసపరియన్తే రితో ధమ్మం సుణన్తో సత్తారం ఏకం భిక్షుం లాభీనం అగ్గట్టానే రపేంతం దిస్సా “మయాపి అనాగతే ఏవరూపేన భవితుం వట్టతీ”తి దసబలం నిమన్తేత్వా సత్తాహం సత్తు భిక్షుసజ్ఞస్స చ మహాదానం దత్వా “భగవా అహం ఇమినా అధికారకమ్మేన అజ్ఞం సమ్మత్తిం న పత్తేమి, అనాగతే పన ఏకబుద్ధస్స సాసనే అహమ్మి తుమ్మేహి సో ఏతదగ్గే రపితభిక్షు వియ లాభీనం అగ్గో భవేయ్య”న్తి పత్తనం అకాసి. సత్తా అనంతరాయం దిస్సా – “అయం తే పత్తనా అనాగతే గోతమబుద్ధస్స సన్తికే సమిజ్జిస్సతో”తి బ్యాకరిత్వా పక్కామి. సోపి కులపుత్తో యావజీవం కుసలం కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో విపస్సీబుద్ధకాలే బన్ధుమతీనగరతో అవిదూరే ఏకస్మిం గామకే పటిసన్ధిం గణ్ఠి. తస్మిం సమయే బన్ధుమతీనగరవాసినో రజ్ఞా సద్ధిం సాకచ్చిత్వా దసబలస్స దానం దేన్తి. తే ఏకదివసం సబ్బేవ ఏకతో హుత్వా దానం దేన్తా “కిం ను ఖో అమ్మాకం దానముఖే నత్తీ”తి (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౦౭) మధుజ్ఞా గుళదధిజ్ఞా న అద్ధసంసు. తే “యతో కుతోచి ఆహరిస్సామా”తి జనపదతో నగరపవినసమగ్గే పురిసం రపేసుం. తదా ఏస కులపుత్తో అత్తనే గామతో గుళదధివారకం

గోహత్యా, “కిచ్చిదేవ ఆహరిస్సామీ”తి నగరం గచ్ఛన్తో, “ముఖం ధోవిత్వా ధోతహత్థపాదో పవిసిస్సామీ”తి ఫాసుకట్టానం ఓలోకేన్తో నజ్జలసీసమత్తం నిమ్మక్తికం దణ్ణకమధుం దిస్సా “పుణ్ణోన మే ఇదం ఉప్పన్న”న్తి గోహత్యా నగరం పావిసి. నాగరేహి రపితపురిసో తం దిస్సా, “భో పురిస, కస్సిమం ఆహరసీ”తి పుచ్చి. “న కస్సచి, సామి, విక్కిణితుం పన మే ఇదం ఆభత”న్తి. “తేన హి, భో, ఇదం కహపణం గోహత్యా ఏతం మధుఞ్చ గుళదధిఞ్చ దేహీ”తి. సో చిన్తేసి – “ఇదం న బహుమూలం, అయఞ్చ ఏకప్పహరేనేవ బహుం దేతి, వీమంసితుం వట్టతీ”తి. తతో నం “నాహం ఏకేన కహపణేన దేమీ”తి ఆహ. “యది ఏవం ద్వే గోహత్యా దేహీ”తి. “ద్వీహిపి న దేమీ”తి. ఏతేనుపాయేన వడ్డేత్వా సహస్సం పాపుణి.

సో చిన్తేసి – “అతివడ్డితుం న వట్టతి, హోతు తావ ఇమినా కత్తబ్బకిచ్చం పుచ్చిస్సామీ”తి. అథ నం ఆహ – “ఇదం న బహుం అఘ్ఠనకం, త్వఞ్చ బహుం దేసి, కేన కమ్మేన ఇదం గణ్ణాసీ”తి. “ఇథ, భో, నగరవాసిసో రఞ్ణా సద్ధిం పటివిరుజ్జిత్వా విపస్సీదసబలస్స దానం దేన్తా ఇదం ద్వయం దానముఖే అపస్సన్తా పరియేసన్తి, సచే ఇదం ద్వయం న లభిస్సన్తి, నాగరానం పరాజయో భవిస్సతి, తస్మా సహస్సం కత్వా గణ్ణామీ”తి. “కిం పనేతం నాగరానమేవ వట్టతి, అఞ్ణోసం దాతుం న వట్టతీ”తి. “యస్స కస్సచి దాతుం అవారితమేత”న్తి. “అత్తి పన కోచి నాగరానం దానే ఏకదివసం సహస్సం దాతా”తి? “నత్తి, సమ్మా”తి. “ఇమేసం పన ద్విన్నం సహస్సగ్గనకభావం జానాసీ”తి? “ఆమ, జానామీ”తి. “తేన హి గచ్ఛ, నాగరానం ఆచిక్ఖ ‘ఏకో పురిసో ఇమాని ద్వే మూలేన న దేతి సహత్థేనేవ దాతుకామో, తుమ్హే ఇమేసం ద్విన్నం కారణా నిబ్బితక్కా హోథా”తి, త్వం పన మే ఇమస్మిం దానముఖే జేటకభావస్స కాయసక్ఖీ హోహి”తి. సో పరిబ్బయత్థం గహితమాసకేన పఞ్చకటుకం గోహత్యా చుణ్ణం కత్వా దధితో కఞ్చాయం గోహత్యా తత్త మధుపటలం పీళేత్వా పఞ్చకటుకచుణ్ణేన యోజేత్వా ఏకస్మిం పదుమినిపత్తే పక్ఖిపేత్వా తం సంవిదహిత్వా ఆదాయ దసబలస్స అవిదురత్థానే నిసీది మహాజనేన ఆహరియమానస్స సక్కారస్స అవిదురే అత్తనో పత్తవారం ఓలోకయమానో, సో ఓకాసం ఇత్వా సత్థు సన్తికం గన్తా భగవా అయం ఉప్పన్నదుగ్గతపణ్ణాకారో, ఇమం మే అనుకమ్పం పటిచ్చ పటిగ్గణ్ణథాతి. సత్థా తస్స అనుకమ్పం పటిచ్చ చతుమహారాజదత్తియేన సేలమయపత్తేన తం పటిగ్గహిత్వా యథా అట్టసట్టియా భిక్కుసతసహస్సస్స దియ్యమానం న ఖీయతి, ఏవం అధిట్టాసి. సో కులపుత్తో నిట్టితభత్తకిచ్చం భగవన్తం అభివాదేత్వా ఏకమన్తం రితో ఆహ – “దిట్టో మే, భగవా, అజ్జ బన్ధమతీనగరవాసికేహి తుమ్హాకం సక్కారో ఆహరియమానో, అహమ్మి ఇమస్స కమ్మస్స నిస్సన్దేన నిబ్బత్తనిబ్బత్తభవే లాభగ్గయసగ్గప్పత్తో భవేయ్య”న్తి (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౦౭). సత్థా, “ఏవం హోతు, కులపుత్తా”తి వత్వా తస్స చ నగరవాసీనఞ్చ భత్తానుమోదనం కత్వా పక్కామి.

సోపి కులపుత్తో యావజీవం కుసలం కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సుప్పవాసాయ రాజధీతాయ కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం గణ్ణి. పటిసన్ధిగ్గహణతో పట్టాయ సాయం పాతఞ్చ పణ్ణాకారసతాని సకటేనాదాయ సుప్పవాసాయ ఉపనీయన్తి. అథ నం పుణ్ణావీమంసనత్తం హత్తేన బీజపచ్చిం పుసాపేన్తి. ఏకేకబీజతో సలాకసతమ్మి సలాకసహస్సమ్మి నిగచ్ఛతి. ఏకేకకరీసఖేత్తే పణ్ణాసమ్మి సట్టిపి సకటప్పమాణాని ఉప్పజ్జన్తి. కోట్టే పూరణకాలేపి కోట్టద్వారం హత్తేన పుసాపేన్తి. రాజధీతాయ పుణ్ణోన గణ్ణానానం గహితగహితట్టానం పున పూరతి. పరిపుణ్ణభత్తభాజనతోపి “రాజధీతాయ పుణ్ణ”న్తి వత్వా యస్స కస్సచి దేన్తానం యావ న ఉక్కడ్డన్తి, న తావ భత్తం ఖీయతి, దారకే కుచ్చిగతేయేవ సత్తవస్సాని అతిక్కమింసు.

గట్టే పన పరిపక్వే సత్తాహం మహాదుష్టం అనుభోసి. సా సామికం ఆమస్తేత్వా, “పురే మరణా జీవమానావ దానం దస్సామీ”తి సత్తు సన్తికం పేసేసి – “గచ్చ, ఇమం పవత్తిం సత్తు ఆరోచేత్వా సత్తారం నిమస్తేహి, యశ్చ సత్తా వదేతి, తం సాధుకం ఉపలక్ష్టేత్వా ఆగన్త్యా మయ్యం కథేహి”తి. సో గన్త్యా తస్సా సాసనం భగవతో ఆరోచేసి. సత్తా, “సుఖినీ హోతు సుప్పవాసా కోలియధీతా అరోగా, అరోగం పుత్తం విజాయతూ”తి (ఉదా. ౧౮) ఆహ. రాజా తం సుత్వా భగవంతం అభివాదేత్వా అత్తనో గామాభిముఖో పాయాసి. తస్స పురే ఆగమనాయేవ సుప్పవాసాయ కుచ్చితో ధమకరణా ఉదకం వియ గట్టే నిక్ఖమి, పరివారేత్వా నిసిన్నజనో అస్సుముఖోవ హసితం ఆరద్ధో తుట్టపహట్టో మహాజనో రజ్ఞో సాసనం ఆరోచేతుం అగమాసి.

రాజా తేసం ఆగమనం దిస్సావ, “దసబలేన కథితకథా నిప్పన్నా భవిస్సతి మజ్ఞో”తి చిన్తేసి. సో ఆగన్త్యా సత్తు సాసనం రాజధీతాయ ఆరోచేసి. రాజధీతా తయా నిమన్తితం జీవితభత్తమేవ మజ్జలభత్తం భవిస్సతి, గచ్చ సత్తాహం దసబలం నిమస్తేహితి. రాజా తథా అకాసి. సత్తాహం బుద్ధప్పముఖస్స సజ్ఞస్స మహాదానం పవత్తయింసు. దారకో సబ్బేసం ఇతోనం సంతతం చిత్తం నిబ్బాపేన్తో జాతోతి సీవలిదారకోత్పేవస్స నామం అకంసు. సో సత్తవస్సాని గట్టే వసితత్తా జాతకాలతో పట్టాయ సబ్బకమ్మక్ఖమో అహోసి. ధమ్మసేనాపతి సారిపుత్తో సత్తమే దివసే తేన సద్ధిం కథాసల్లాపం అకాసి. సత్తాపి ధమ్మపదే గాథం అభాసి –

“యోమం పలిపథం దుగ్గం, సంసారం మోహమచ్చగా;

తిణ్ణో పారజ్ఞతో ఝూయీ, అనేజో అకథంకథీ;

అనుపాదాయ నిబ్బుతో, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి. (ధ. ప. ౪౧౪);

అథ నం థేరో ఏవమాహ – “కిం పన తయా ఏవరూపం దుక్ఖరాసిం అనుభవిత్వా పబ్బజితుం న వట్టతీ”తి? “లభమానో పబ్బజేయ్యం, భన్తే”తి. సుప్పవాసా నం దారకం థేరేన సద్ధిం కథేన్తం దిస్సా “కిం ను ఖో మే పుత్తో ధమ్మసేనాపతినా సద్ధిం కథేతీ”తి థేరం ఉపసంక్రమిత్వా పుచ్చి – “మయ్యం పుత్తో తుష్ఠేహి సద్ధిం కిం కథేతి, భన్తే”తి? “అత్తనా అనుభూతం గల్భవాసదుష్టం కథేత్వా, ‘తుష్ఠేహి అనుజ్ఞాతో పబ్బజిస్సామీ’తి వదతీ”తి. “సాధు , భన్తే, పబ్బాజేథ న”న్తి. థేరో తం విహారం నేత్వా తచపశ్చాకకమ్మట్టానం దత్వా పబ్బాజేన్తో “సీవలి, న తుయ్యం అజ్ఞోన ఓవాదేన కమ్మం అత్తి, తయా సత్త వస్సాని అనుభూతదుష్టమేవ పచ్చవేక్ఖాహి”తి. “భన్తే, పబ్బాజనమేవ తుష్ఠాకం భారో, యం పన మయా కాతుం సక్కా, తమహం జానిస్సామీ”తి. సో పన పరమకేసవట్టియా ఓహారణ్ణణేయేవ సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాసి, దుతియాయ ఓహారణ్ణణే సకదాగామిఫలే, తతియాయ అనాగామిఫలే సబ్బేసంయేవ పన కేసానం ఓరోపనశ్చ అరహత్తసచ్చికిరియా చ అపచ్ఛా అపురిమా అహోసి. తస్స పబ్బజితదివసతో పట్టాయ భిక్కుసజ్ఞస్స చత్తారో పచ్చయా యావతిచ్చకం ఉప్పజ్జన్తి. ఏవం ఏత్థ వత్తు సముట్టితం.

అపరభాగే సత్తా సావత్తిం అగమాసి. థేరో సత్తారం అభివాదేత్వా, “భన్తే, మయ్యం పుజ్ఞం వీమంసిస్సామి, పశ్చ మే భిక్కుసతాని దేధా”తి ఆహ. “గణ్ణ సీవలీ”తి. సో పశ్చసతే భిక్ఖా గహేత్వా హిమవంతాభిముఖం గచ్చన్తో అటవిమగ్గం గచ్చతి, తస్స పరమం దిట్టనిగ్రోధే అధివత్తా దేవతా సత్తదివసాని దానం అదాసి. ఇతి సో –

“నిగ్రోధం పరమం పస్సి, దుతియం పణ్ణవపబ్బతం;

తతియం అచిరవతియం, చతుత్థం వరసాగరం.

“పశ్చాదుం హిమవంతం సో, చట్రం చద్దన్తుపాగమి;

సత్తమం గన్ధమాదనం, అట్రమం అథ రేవత”న్తి.

సబ్బట్టానేసు సత్త సత్త దివసానేవ దానం అదంసు. గన్ధమాదనపబ్బతే పన నాగదత్తదేవరాజా నామ సత్తసు దివసేసు ఏకదివసే ఖీరపిణ్ణపాతం అదాసి, ఏకదివసే సప్పిపిణ్ణపాతం. భిక్షుసంఘో ఆహ - “ఇమస్స దేవరఙ్గో నేవ ధేనుయో దుయ్యమానా పఞ్ఞాయన్తి, న దధినిమ్మథనం , కుతో తే దేవరాజ ఇదం ఉప్పజ్జితీ”తి. “భన్తే కస్సపదసబలస్స కాలే ఖీరసలాకభత్తదానస్సేతం ఫల”న్తి దేవరాజా ఆహ. అపరభాగే సత్తా ఖదిరవనియరేవతస్స పచ్చగ్గమనం అట్టుప్పత్తిం కత్వా థేరం అత్తనో సాసనే లాభగ్గయసగ్గప్పత్తానం అగ్గట్టానే ఠపేసి.

ఏవం లాభగ్గయసగ్గప్పత్తస్స పన ఇమస్స థేరస్స అరహత్తప్పత్తిం ఏకచ్ఛే ఆచరియా ఏవం వదన్తి - “హేట్టా వుత్తనయేన ధమ్మసేనాపతినా ఓవాదే దిన్నే యం మయా కాతుం సక్కా, తమహం జానిస్సామీతి పబ్బజిత్వా విపస్సనాకమ్మట్టానం గోహత్వా తం దివసంయేవ అఙ్ఞాతరం వివిత్తం కుటికం దిస్సా తం పవిసిత్వా మాతుకుచ్చిస్మిం సత్త వస్సాని అత్తనా అనుభూతం దుక్ఖం అనుస్సరిత్వా తదనుసారేన అతీతానాగతే తస్స అవేక్షంతస్స ఆదిత్తా వియ తయో భవా ఉపట్టహింసు. ఇథాస్స పరిపాకం గతత్తా విపస్సనావీధిం ఓతరి, తావదేవ మగ్గప్పటిపాటియా సబ్బేపి ఆసవే ఖేపేన్తో అరహత్తం పాపుణీ”తి. ఉభయథాపి థేరస్స అరహత్తప్పత్తియేవ పకాసితా. థేరో పన పభిన్నపటిసమ్మిదో చళభిఙ్గో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౨.౩౧-౩౯) -

“వరుణో నామ నామేన, దేవరాజా అహం తదా;

ఉపట్టహేసిం సమ్బుద్ధం, సయోగ్గబలవాహనో.

“నిబ్బుతే లోకనాథమ్హి, అత్తదస్సీనరుత్తమే;

తూరియం సబ్బమాదాయ, అగమం బోధిముత్తమం.

“వాదితేన చ నచ్చేన, సమ్మతాళసమాహితో;

సమ్ముఖా వియ సమ్బుద్ధం, ఉపట్టిం బోధిముత్తమం.

“ఉపట్టహిత్వా తం బోధిం, ధరణీరుహపాదపం;

పల్లజ్కం ఆభుజిత్వాన, తత్థ కాలజ్కతో అహం.

“సకకమ్మాభిరద్ధోహం, పసన్నో బోధిముత్తమే;

తేన చిత్తప్పసాదేన, నిమ్మానం ఉపపజ్జహం.

“సఠ్ఠితూరియసహస్సాని, పరివారేన్తి మం సదా;

మనుస్సేసు చ దేవేసు, వత్తమానం భవాభవే.

“తివిధగ్గీ నిబ్బుతా మయ్హం, భవా సబ్బే సమూహతా;
ధారేమి అన్తిమం దేహం, సమ్మాసమ్మద్ధసాసనే.

“సుబాహూ నామ నామేన, చతుత్తింసాసు ఖత్తియా;
సత్తరతనసమ్మన్నా, పఞ్చకప్పసతే ఇతో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా విముత్తిసుఖపటిసంవేదనేన పీతివేగేన ఉదానేన్తో “తే మే ఇజ్జింసు సజ్కప్పా”తి గాథం అభాసి.

౬౦. తత్త తే మే ఇజ్జింసు సజ్కప్పా, యదత్తో పావిసిం కుటిం, విజ్ఞావిముత్తిం పచ్ఛేసన్తి యే పుబ్బే మయా
కామసజ్కప్పాదీనం సముచ్ఛేదకరా నేక్ఖమ్మసజ్కప్పాదయో అభిపత్తితాయేవ “కదా ను ఖ్వాహం తదాయతనం
ఉపసమ్మజ్జ విహరిస్సామి, యదరియా ఏతరహి ఉపసమ్మజ్జ విహరన్తి”తి, విముత్తాధిప్పాయసఙ్ఖాతా విముత్తిం ఉద్దిస్స
సజ్కప్పా మనోరథా అభిణ్ణసో అప్పమత్తా యదత్తో యంపయోజనో యేసం నిప్పాదనత్తం కుటిం సుఙ్ఖాగారం విపస్సితుం
పావిసిం తిస్సో విజ్ఞా ఫలవిముత్తిఞ్చ పచ్ఛేసన్తో, గవేసన్తో తే మే ఇజ్జింసు తే సబ్బేవ ఇదాని మయ్హం ఇజ్జింసు సమిజ్జింసు,
నిప్పన్నకుసలసజ్కప్పో పరిపుణ్ణమనోరథో జాతోతి అత్తో. తేసం సమిద్ధభావం దస్సేతుం “మానానుసయముజ్జహ”న్తి
వుత్తం. యస్మా మానానుసయముజ్జహం పజహిం సముచ్చిన్దిం, తస్మా తే మే సజ్కప్పా ఇజ్జింసూతి యోజనా.
మానానుసయే హి పహీనే అప్పహీనో నామ అనుసయో నత్తి, అరహత్తఞ్చ అధిగతమేవ హోతీతి మానానుసయప్పహానం
యథావుత్తసజ్కప్పసమిద్ధియా కారణం కత్వా వుత్తం.

సీవలిత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఛట్టవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సత్తమవగ్గో

౮. వప్పత్తేరగాథావణ్ణనా

పస్సతి పస్సోతి ఆయస్మతో వప్పత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హంసవతీనగరే
కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విఙ్ఖాతం పత్తో “అసుకో చ అసుకో చ ధేరో సత్తు పరమం ధమ్మపటిగ్గాహకా అహేసు”న్తి ధోమనం
సుత్వా భగవంతం ఉపసజ్కమిత్వా పత్తనం పట్టపేసి – “అహమ్మి భగవా అనాగతే తాదిసస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స పరమం
ధమ్మపటిగ్గాహకానం అఙ్ఖాతరో భవేయ్య”న్తి, సత్తు సన్తికే సరణగమనఞ్చ పవేదేసి. సో యావజీవం పుఞ్ఞాని కత్వా తతో
చుతో దేవమనుస్సేసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్తుస్మిం వాసేత్థస్స నామ బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా
నిబ్బత్తి, వవ్పోతిస్స నామం అహోసి. సో అనితేన ఇసి నా “సిద్ధత్తకుమారో సబ్బఙ్ఖా భవిస్సతీ”తి బ్యాకతో కోణ్ణఙ్ఖాప్పముఖేహి
బ్రాహ్మణపుత్తేహి సద్ధిం ఘరావాసం పహాయ తాపసపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా “తస్మిం సబ్బఙ్ఖాతం పత్తే తస్స సన్తికే ధమ్మం
సుత్వా అమతం పాపుణిస్సామీ”తి ఉరువేలాయం విహరంతం మహాసత్తం ఛట్టస్సాని పధానం పదహంతం ఉపట్టహిత్వా
ఓళారికాహారపరిభోగేన నిబ్బిజ్జిత్వా ఇసిపతనం గతో. అభిసమ్మజ్జిత్వా సత్థారా సత్తసత్తాహాని వీతినామేత్వా ఇసిపతనం

గన్తా ధమ్మచక్రే పవత్తితే పాటిపదదివసే సోతాపత్తిఫలే పతిట్టితో ఏజ్ఞామియం పక్ఖస్స అజ్ఞాసికోద్దజ్ఞాదీహి సద్ధిం అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౨.౨౦-౩౦) -

“ఉభిన్నం దేవరాజునం, సజ్ఞామో సముపట్టితో;
అహోసి సముపబ్బూళ్లో, మహాఘోసో అవత్తథ.

“పదుముత్తరో లోకవిదూ, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
అన్తలిక్ఖే రితో సత్థా, సంవేజేసి మహాజనం.

“సబ్బే దేవా అత్తమనా, నిక్కిత్తకవచావుధా;
సమ్మద్ధం అభివాదేత్వా, ఏకగ్గాసింసు తావదే.

“మయ్ఘం సజ్కప్పమజ్ఞాయ, వాచాసభిముదీరయి;
అనుకమ్పకో లోకవిదూ, నిబ్బాపేసి మహాజనం.

“పదుట్టచిత్తో మనుజో, ఏకపాణం విహేరయం;
తేన చిత్తప్పదోసేన, అపాయం ఉపపజ్జతి.

“సజ్ఞామసీసే నాగోవ, బహూ పాణే విహేరయం;
నిబ్బాపేథ సకం చిత్తం, మా హజ్జేత్థో పునప్పునం.

“ద్విన్నమ్మి యక్ఖరాజునం, సేనా సా విమ్మితా అహు;
సరణజ్ఞా ఉపాగచ్ఛం, లోకజేట్టం సుతాదినం.

“సజ్ఞాపేత్వాన జనతం, పదముద్ధరి చక్ఖమా;
పేక్ఖమానోవ దేవేహి, పక్కామి ఉత్తరాముఖో.

“పరమం సరణం గచ్ఛిం, ద్విపదిన్దస్స తాదినో;
కప్పానం సతసహస్సం, దుగ్గతిం నుపపజ్జహం.

“మహాదున్దుభినామా చ, సోళసాసుం రథేసభా;
తింసకప్పసహస్సమ్మి, రాజానో చక్కువత్తిసో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనా పటిలద్ధసమ్మత్తిం పచ్చవేక్ఖణముఖేన సత్తు గుణమహంతతం పచ్చవేక్ఖితా “ఈదిసం నామ సత్థారం బాహులికాదివాదేన సముదాచరిమ్మ. అహో పుధుజ్ఞనభావో నామ అన్దకరణో అచక్ఖకరణో అరియభావోయేవ చక్ఖకరణో”తి దస్సేన్తో “పస్సతి పస్సో”తి గాథం అభాసి.

౬౧. తత్త పస్సతి పస్సోతి పస్సతి సమ్మాదిట్టియా ధమ్మే అవిపరీతం జానాతి బుద్ధితీతి పస్సో, దస్సనసమ్మన్నో అరియో, సో పస్సంతం అవిపరీతదస్సావీ “అయం అవిపరీతదస్సావీ”తి పస్సతి పజ్ఞాచక్కునా ధమ్మాధమ్మం యథాసభావతో జానాతి. న కేవలం పస్సంతమేవ, అథ ఖో అపస్సంతశ్చ పస్సతి, యో పజ్ఞాచక్కువిరహితో ధమ్మే యథాసభావతో న పస్సతి, తమ్పి అపస్సంతం పుథుజ్ఞనం “అన్తో వతాయం భవం అచక్కుకో”తి అత్తనో పజ్ఞాచక్కునా పస్సతి. అపస్సంతో అపస్సంతం, పస్సంతశ్చ న పస్సతీతి అపస్సంతో పజ్ఞాచక్కురహితో అన్ధబాలో తాదిసం అన్ధబాలం అయం ధమ్మాధమ్మం యథాసభావతో న పస్సతీతి యథా అపస్సంతం న పస్సతి న జానాతి, ఏవం అత్తనో పజ్ఞాచక్కునా ధమ్మాధమ్మం యథాసభావతో పస్సంతశ్చ పణ్ణితం “అయం ఏవంవిధో”తి న పస్సతి న జానాతి, తస్మా అహమ్పి పుట్టే దస్సనరహితో సకలం శోయ్యం హత్థామలకం వియ పస్సంతం భగవంతం అపస్సంతమ్పి పూరణాదిం యథాసభావతో న పస్సిం, ఇదాని పన బుద్ధానుభావేన సమ్మన్నో ఉభయేపి యథాసభావతో పస్సామీతి సేవితబ్బాసేవితబ్బేసు అత్తనో అవిపరీతపటిపత్తిం దస్సేతి.

వప్పత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. వజ్జిపుత్తత్తేరగాథావణ్ణనా

ఏకకా మయం అరణ్ణో ఆయస్మతో వజ్జిపుత్తత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్పి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినంతో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం విపస్సిం భగవంతం దిస్వా పసన్నమానసో నాగపుప్పకేసరేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే అమచ్చకులే నిబ్బత్తి, వజ్జిపుత్తోతిస్స నామం అహోసి. సో భగవతో వేసాలిగమనే బుద్ధానుభావం దిస్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో కమ్మట్టానం గహత్వా వేసాలియా అవిదురే అజ్ఞాతరస్మిం వనసణ్ణే విహరతి. తేన చ సమయేన వేసాలియం ఉస్సవో అహోసి. తత్త తత్త నచ్చగీతవాదితం పవత్తతి, మహాజనో హట్టతుట్టో ఉస్సవసమ్మత్తిం పచ్చనుభోతి, తం సుత్వా సో భిక్కు అయోనిసో ఉమ్ముజ్జంతో వివేకం వజ్జమానో కమ్మట్టానం విస్సజ్జేత్వా అత్తనో అనభిరతిం పకాసేంతో -

“ఏకకా మయం అరణ్ణో విహరామ, అపవిద్ధంవ వనస్మిం దారుకం;

ఏతాదిసికాయ రత్తియా, కో సు నామ అమ్మేహి పాపియో”తి. - గాథమాహ;

తం సుత్వా వనసణ్ణే అధివత్థా దేవతా తం భిక్కుం అనుకమ్పమానా “యదిపి, త్వం భిక్కు, అరణ్ణవాసం హీళేంతో వదసి, వివేకకామా పన విద్ధసునో తం బహు మజ్ఞాన్తియేవా”తి ఇమమత్తం దస్సేన్తి -

“ఏకకో త్వం అరణ్ణో విహరసి, అపవిద్ధంవ వనస్మిం దారుకం;

తస్స తే బహుకా పిహయన్తి, నేరయికా వియ సగ్గగామిన”న్తి. -

గాథం వత్వా, “కథణ్ణో నామ త్వం, భిక్కు, నియ్యానికే సమ్మాసమ్మద్ధస్స సాసనే పబ్బజిత్వా అనియ్యానికం వితక్కం వితక్కేస్ససీ”తి సంతజ్ఞేన్తి సంవేజేసి . ఏవం సో భిక్కు తాయ దేవతాయ సంవేజితో కసాభిహతో వియ భద్రో అస్సాజానీయో విపస్సనావీధిం ఓతరిత్వా నచిరస్సేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౧.౬౨-౬౬) -

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్బుద్ధం, సతరంసింవ భాణుమం;
ఓభాసేంతం దిసా సబ్బా, ఉళురాజంవ పూరితం.

“పురక్షతం సావకేహి, సాగరేహివ మేదనిం;
నాగం పగ్గయ్య రేణూహి, విపస్సిస్సాభిరోపయిం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం రేణుమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“పణ్ణతాలీసితో కప్పే, రేణు నామాసి ఖత్తియో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా “అయం మే అరహత్తప్పత్తియా అజ్ఞానో జాతో”తి అత్తనో దేవతాయ చ వుత్తనయం సంకడ్డిత్వా

౬.౨. “ఏకకా మయం అరణ్ణో విహరామ, అపవిద్ధంవ వనస్మిం దారుకం;
తస్స మే బహుకా పిహయన్తి, నేరయికా వియ సగ్గగామిన”న్తి. -

గాథం అభాసి.

తస్సత్థో - అనపేక్షభావేన వనే ఛడ్డితదారుక్షణ్ణం వియ యదిపి మయం ఏకకా ఏకాకినో అసహాయా ఇమస్మిం అరణ్ణో విహరామ, ఏవం విహరతో పన తస్స మే బహుకా పిహయన్తి మం బహూ అత్థకామరూపా కులపుత్తా అభిపత్తేన్తి, “అహో వతస్స మయమ్మి వజ్జిపుత్తత్థేరో వియ ఘరబన్ధనం పహాయ అరణ్ణో విహరేయ్యామా”తి. యథా కిం? నేరయికా వియ సగ్గగామినం, యథా నామ నేరయికా అత్తనో పాపకమ్మేన నిరయే నిబ్బత్తసత్తా సగ్గగామీనం సగ్గూపగామీనం పిహయన్తి - “అహో వత మయమ్మి నిరయదుక్ఖం పహాయ సగ్గసుఖం పచ్చనుభవేయ్యామా”తి ఏవంసమ్మదమిదన్తి అత్థో. ఏత్థ చ అత్తని గరుబహువచనప్పయోగస్స ఇచ్చితబ్బత్తా “ఏకకా మయం విహరామా”తి పున తస్స అత్థస్స ఏకత్తం సన్ధాయ “తస్స మే”తి ఏకవచనప్పయోగో కతో. “తస్స మే”, “సగ్గగామిన”న్తి చ ఉభయమ్మి ‘పిహయన్తి’తి పదం అపేక్షిత్యా ఉపయోగత్థే సమ్మదాననిద్దేసో దట్టబ్బో. తం అభిపత్తేన్తితి చ తాదిసే అరణ్ణవాసాదిగుణే అభిపత్తేన్తా నామ హోన్తితి కత్వా వుత్తం. తస్స మేతి వా తస్స మమ సన్తికే గుణేతి అధిప్పాయో.

వజ్జిపుత్తత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పక్షత్థేరగాథావణ్ణనా

చుతా పతన్తితి ఆయస్మతో పక్షత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? నోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే పుజ్ఞాని కరోన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే యక్ఖసేనాపతి హుత్వా విపస్సిం భగవన్తం దిస్వా పసన్నమానసో దిబ్బవత్తేన పూజం అకాసి.

సో తేన పుష్కాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే సక్కేసు దేవదహనిగమే సాకియరాజకులే నిబ్బత్తి,
 “సమ్మోదకుమారో”తిస్స నామం అహోసి. అథస్స దహరకాలే వాతరోగేన పాదా న వహింసు. సో కతిపయం కాలం పీఠసప్పీ
 వియ విచరి. తేనస్స పక్ఖోతి సమజ్ఞా జాతా. పచ్చా అరోగకాలేపి తథేవ నం సజ్ఞానన్తి, సో భగవతో జాతిసమాగమే
 పాటిహారియం దిస్సా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో కమ్మట్టానం గహేత్వా అరజ్ఞో విహరతి. అథేకదివసం గామం
 పిణ్డాయ పవిసితుం గచ్ఛంతో అన్తరామగ్గే అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖమూలే నిసీది. తస్మింశ్చ సమయే అజ్ఞాతరో కులలో మంసపేసిం
 ఆదాయ ఆకాసేన గచ్ఛతి, తం బహూ కులలా అనుపతిత్వా పాతేసుం. పాతితం మంసపేసిం ఏకో కులలో అగ్గహేసి. తం
 అజ్ఞో అచ్చిన్దిత్వా గణ్ఠి, తం దిస్సా థేరో “యథాయం మంసపేసి, ఏవం కామా నామ బహుసాధారణా బహుదుక్ఖా
 బహుపాయాసా”తి - కామేసు ఆదీనవం నేక్ఖమ్మే చ ఆనిసంసం పచ్చవేక్ఖిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా “అనిచ్చ”న్తిఆదినా
 మనసికరోంతో పిణ్డాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చో దివాట్టానే నిసీదిత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం
 అపదానే (అప. థేర ౧.౧౨.౧-౧౦) -

“విపసీ నామ భగవా, లోకజేట్టో నరాసభో;
 అట్టసట్టిసహస్సేహి, పావిసి బద్ధమం తదా.

“నగరా అభినిక్ఖమ్మ, అగమం దీపచేతియం;
 అద్ధసం విరజం బుద్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం.

“చుల్లాసీతిసహస్సాని, యక్ఖా మయ్హం ఉపన్తికే;
 ఉపట్టహన్తి సక్కచ్చం, ఇన్దంవ తిదసా గణా.

“భవనా అభినిక్ఖమ్మ, దుస్సం పగ్గయ్హం తదా;
 సిరసా అభివాదేసిం, తజ్జాదాసిం మహేసిసో.

“అహో బుద్ధో అహో ధమ్మా, అహో నో సత్థు సమ్మదా;
 బుద్ధస్స ఆనుభావేన, వసుధాయం పకమ్మథ.

“తజ్జా అచ్చరియం దిస్సా, అబ్బుతం లోమహంసనం;
 బుద్ధే చిత్తం పసాదేమి, ద్విపదిన్దమ్మి తాదిసే.

“సోహం చిత్తం పసాదేత్వా, దుస్సం దత్వాన సత్థుసో;
 సరణజ్ఞా ఉపాగచ్ఛిం, సామచ్చో సపరిజ్ఞసో.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
 దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయీదం ఫలం.

“ఇతో పన్నరసే కప్పే, సోళసాసుం సువాహనా;
 సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా యదేవ సంవేగవత్తం అజ్కసం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అజ్ఞా అధిగతా, తస్స సంకిత్తనముఖేన అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో “మతా పతన్తి”తి గాథం అభాసి.

౬౩. తత్త మతాతి భట్టా. పతన్తితి అనుపతన్తి. పతితాతి చవనవసేన భూమియం పతితా, ఆకాసే వా సమ్మతనవసేన పతితా. గిద్ధాతి గేధం ఆపన్నా . పునరాగతాతి పునదేవ ఉపగతా. చ-సద్దో సబ్బత్త యోజేతబ్బో. ఇదం వుత్తం హోతి - పతన్తి అనుపతన్తి చ ఇథ కులలా, ఇతరస్స ముఖతో మతా చ మంసపేసి, మతా పన సా భూమియం పతితా చ, గిద్ధా గేధం ఆపన్నా సబ్బేవ కులలా పునరాగతా. యథా చిమే కులలా, ఏవం సంసారే పరిబ్బమన్తా సత్తా యే కుసలధమ్మతో మతా, తే పతన్తి నిరయాదీసు, ఏవం పతితా చ, సమ్మత్తిభవే రితా తత్త కామసుఖానుయోగవసేన కామభవే రూపారూపభవేసు చ భవనికన్తివసేన గిద్ధా చ పునరాగతా భవతో అపరిముత్తత్తా తేన తేన భవగామినా కమ్మేన తం తం భవసంజ్ఞేతం దుక్ఖం ఆగతా ఏవ, ఏవంభూతా ఇమే సత్తా. మయా పన కతం కిచ్చం పరిజ్ఞాదిభేదం సోళసవిధమ్మి కిచ్చం కతం, న దాని తం కాతబ్బం అత్తి. రతం రమ్మం రమితబ్బం అరియేహి సబ్బసంజ్ఞతవినిస్సటం నిబ్బానం రతం అభిరతం రమ్మం. తేన చ సుఖేనన్వాగతం సుఖం ఫలసమాపత్తిసుఖేన అనుఆగతం ఉపగతం అచ్చంతసుఖం నిబ్బానం, సుఖేన వా సుఖాపటిపదాభూతేన విపస్సనాసుఖేన మగ్గసుఖేన చ అన్వాగతం ఫలసుఖం నిబ్బానసుఖఞ్చాతి అత్తో వేదితబ్బో.

పక్ఖత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. విమలకోణ్ణజ్ఞత్తేరగాథావణ్ణనా

దుమవ్ఠాయాయ ఉప్పన్నోతి విమలకోణ్ణజ్ఞత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్జం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిస్స భగవతో కాలే విభవసమ్పన్నే కులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం విపస్సిం భగవంతం మహతియా పరిసాయ పరివుతం ధమ్మం దేసేంతం దిస్సా పసన్నమానసో చతుహి సువణ్ణపుప్పేహి పూజేసి. భగవా తస్స పసాదసంవడ్డనత్తం తథారూపం ఇద్ధాభిసంజ్ఞారం అభిసంజ్ఞారేసి, యథా సువణ్ణాభా సకలం తం పదేసం ఓత్థరతి. తం దిస్సా భియ్యోసోమత్తాయ పసన్నమానసో హుత్వా భగవంతం వన్దిత్వా తం నిమిత్తం గహేత్వా అత్తనో గేహం గన్తా బుద్ధారమ్మణం పీతిం అవిజహన్తో కేనచి రోగేన కాలం కత్వా తుసితేసు ఉపపన్నో అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజానం బిమ్మిసారం పటిచ్చ అమ్మపాలియా కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం గణ్ఠి. రాజా హి బిమ్మిసారో తరుణకాలే అమ్మపాలియా రూపసమ్మత్తిం సుత్వా సజ్జాతాభిలాసో కతిపయమనుస్సపరివారో అజ్ఞాతకవేసేన వేసాలిం గన్తా ఏకరత్తిం తాయ సంవాసం కప్పేసి. తదా అయం తస్సా కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం అగ్గహేసి. సా చ గబ్బస్స పతిట్టితభావం తస్స ఆరోచేసి. రాజాపి అత్తానం జానాపేత్వా దాతబ్బయుత్తకం దత్వా పక్కామి. సా గబ్బస్స పరిపాకమన్వాయ వుత్తం విజాయి, “విమలో”తిస్స నామం అహోసి, పచ్చా విమలకోణ్ణజ్ఞోతి పజ్జాయితథ. సో వయప్పత్తో భగవతో వేసాలిగమనే బుద్ధానుభావం దిస్సా పసన్నమానసో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౨.౪౦-౪౮) -

“విపస్సీ నామ భగవా, లోకజేట్టో నరాసభో;

నిసినో జనకాయస్స, దేసేసి అమతం పదం.

“తస్మాహం ధమ్మం సుత్వాన, ద్విపదిన్నస్స తాదినో;
సోణ్ణపుప్పాని చత్తారి, బుద్ధస్స అభిరోపయిం.

“సువణ్ణచ్చదనం ఆసి, యావతా పరిసా తదా;
బుద్ధాభా చ సువణ్ణాభా, ఆలోకో విపులో అహు.

“ఉదగ్గచిత్తో సుమనో, వేదజాతో కతజ్జాలీ;
విత్తిసజ్జాననో తేసం, దిట్టధమ్మసుఖావహో.

“ఆయాచిత్వాన సమ్మద్ధం, వద్దిత్వాన చ సుబ్బతం;
పామోజ్జం జనయిత్వాన, సకం భవనుపాగమిం.

“భవనే ఉపవిట్టోహం, బుద్ధసేట్టం అనుస్సరిం;
తేన చిత్తప్పసాదేన, తుసితం ఉపపజ్జహం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“సోళసాసింసు రాజానో, నేమిసమ్మతనామకా;
తేతాలీసే ఇతో కప్పే, చక్కవత్తీ మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞాపదేసేన అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో “దుమవ్ఘాయాయా”తి గాథం అభాసి.

౬౪. తత్థ దుమవ్ఘాయాయాతి దుమేన అమ్మేన అవ్ఘాతబ్బాయ, అమ్మపాలియాతి అత్థో. ఆధారే చేతం భుమ్మవచనం. ఉప్పన్నోతి తస్మా కుచ్చియం ఉప్పన్నో ఉప్పజ్జమానో చ. జాతో పణ్ణరకేతునాతి ధవలవత్థధజ్జత్తా “పణ్ణరకేతు”తి పజ్జాతేన బిమ్మిసారరజ్జా హేతుభూతేన జాతో, తం పటిచ్చ నిబ్బత్తోతి అత్థో. ఉప్పన్నోతి వా పరమాభినిబ్బత్తిదస్సనం. తతో హి జాతోతి అభిజాతిదస్సనం. విజాయనకాలతో పట్టాయ హి లోకే జాతవోహరో. ఏత్థ చ “దుమవ్ఘాయాయ ఉప్పన్నో”తి ఇమినా అత్తుక్కంసనభావం అపనేతి, అనేకపతిపుత్తానమ్మి విసేసాధిగమసమ్మవజ్జా దీపేతి. “జాతో పణ్ణరకేతునా”తి ఇమినా విజ్ఞాతపితికదస్సనేన పరవమ్మనం అపనేతి. కేతుహోతి మానప్పహాయా. మానో హి ఉణ్ణతిలక్ఖణత్తా కేతు వియాతి కేతు. తథా హి సో “కేతుకమ్యతాపచ్చుపట్టానో”తి వుచ్చతి. కేతునాయేవాతి పజ్జాయ ఏవ. పజ్జా హి అనవజ్జధమ్మేసు అచ్చగ్గతత్థేన మారసేనప్పమద్దనేన పుబ్బజ్ఞమత్థేన చ అరియానం ధజా నామ. తేనాహ “ధమ్మో హి ఇసినం ధజో”తి (సం. ని. ౨.౨౪౧; అ. ని. ౪.౪౮; జా. ౨.౨౧.౪౯౪). మహాకేతుం పథంసయీతి మహావిసయతాయ మహానా, సేయ్యమానజాతిమానాదిభేదతో బహవో చ మానప్పకారా, ఇతరే చ కిలేసధమ్మా సముస్సితత్థేన కేతు ఏతస్సాతి మహాకేతు మారో పాపిమా. తం బలవిధమనవిసయతిక్కమనవసేన అభిభవి నిబ్బిసేవనం అకాసీతి. “మహాకేతుం పథంసయీ”తి అత్తానం పరం వియ దస్సేన్తో అజ్ఞాపదేసేన అరహత్తం బ్యాకాసి.

విమలకోణ్ణజ్ఞతేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఉక్లేపకతవచ్చత్తేరగాథావణ్ణనా

ఉక్లేపకతవచ్చస్సాతి ఆయస్మతో ఉక్లేపకతవచ్చత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినన్తో ఇతో చతునవుతే కప్పే సిద్ధత్తస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో సత్థారం ఉద్దిస్స మాళం కరోంతస్స పూగస్స ఏకత్తమ్మం అలభంతస్స ధమ్మం దత్వా సహాయకిచ్చం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, వచ్చోతిస్స గోత్తతో ఆగతనామం. సో సత్తు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా కోసలరట్టో గామకావాసే వసన్తో ఆగతాగతానం భిక్షూనం సన్తికే ధమ్మం పరియాపుణాతి. “అయం వినయో ఇదం సుత్తంతం అయం అభిధమ్మో”తి పన పరిచ్ఛేదం న జానాతి. అథేకదివసం ఆయస్మంతం ధమ్మసేనాపతిం పుచ్చిత్వా యథాపరిచ్ఛేదం సబ్బం సల్లక్ఖేసి. ధమ్మసజ్జీతియా పుట్టేపి పిటకాదిసమజ్ఞా పరియత్తిసద్ధమ్మే వవత్తితా ఏవ, యతో భిక్షూనం వినయధరాదివోహరో. సో తేపిటకం బుద్ధవచనం ఉగ్గణ్ణన్తో పరిపుచ్చన్తో తత్త వుత్తే రూపారూపధమ్మే సల్లక్ఖేత్వా విపస్సనం పట్టిపేత్వా సమ్మసన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౨.౧౩-౨౬) -

“సిద్ధత్తస్స భగవతో, మహాపూగగణో అహు;
సరణం గతా చ తే బుద్ధం, సద్దహన్తి తథాగతం.

“సబ్బే సఙ్గమ్మ మన్నేత్వా, మాళం కుబ్బన్తి సత్తునో;
ఏకత్తమ్మం అలభంతా, విచినన్తి బ్రహ్మవనే.

“తేహం అరణ్ణో దిస్వాన, ఉపగమ్మ గణం తదా;
అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వాన, పటిపుచ్చిం గణం అహం.

“తే మే పుట్టా వియాకంసు, సీలవన్తో ఉపాసకా;
మాళం మయం కత్తుకామా, ఏకత్తమ్మో న లబ్బతి.

“ఏకత్తమ్మం మమం దేథ, అహం దస్సామి సత్తునో;
ఆహరిస్సామహం ధమ్మం, అప్పోస్సుక్కా భవన్తు తే.

“తే మే ధమ్మం పవేచ్చింసు, పసన్నా తుట్టమానసా;
తతో పటినివత్తిత్వా, అగమంసు సకం ఘరం.

“అచిరం గతే పూగగణే, ధమ్మం అహోసహం తదా;
హట్టో హట్టేన చిత్తేన, పరమం ఉస్సపేసహం.

“తేన చిత్తప్పసాదేన, విమానం ఉపపజ్జహం;
ఉబ్బిద్ధం భవనం మయ్ఘం, సత్తభూమం సముగ్గతం.

“వజ్జమానాసు భేరీసు, పరిచారేమహం సదా;
పఞ్చపఞ్జాసకప్పమ్మి, రాజా ఆసిం యసోధరో.

“తత్తాపి భవనం మయ్ఘం, సత్తభూమం సముగ్గతం;
కూటాగారవరూపేతం, ఏకత్థమ్మం మనోరమం.

“ఏకవీసతికప్పమ్మి , ఉదేనో నామ ఖత్తియో;
తత్తాపి భవనం మయ్ఘం, సత్తభూమం సముగ్గతం.

“యం యం యోనుపపజ్జామి, దేవత్తం అథ మానుసం;
అనుభోమి సుఖం సబ్బం, ఏకత్థమ్మస్సిదం ఫలం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం ధమ్మమదదం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఏకత్థమ్మస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా కతకిచ్చత్తా అకిలాసుభావే రితో అత్తనో సన్నికం ఉపగతానం గహట్టపబ్బజితానం అనుకమ్మం
ఉపాదాయ తేపిటకం బుద్ధవచనం వీమంసిత్వా ధమ్మం దేసేసి. దేసేన్తో చ ఏకదివసం అత్తానం పరం వియ కత్వా దస్సేన్తో -

౬౫. “ఉత్తేపకతవచ్చస్స, సజ్జలితం బహూహి వస్సేహి;
తం భాసతి గహట్టానం, సునిసిన్నో ఉళారపామోజ్ఞో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త ఉత్తేపకతవచ్చస్సాతి కతఉత్తేపవచ్చస్స, భిక్షునో సన్నికే విసుం విసుం ఉగ్గహితం వినయపదేసం సుత్తపదేసం
అభిధమ్మపదేసఞ్చ యథాపరిచ్ఛేదం వినయసుత్తాభిధమ్మానంయేవ ఉపరి ఖిపిత్వా సజ్జాయనవసేన తత్త తత్తేవ పక్ఖిపిత్వా
రితవచ్చేనాతి అత్తో కరణత్థే హి ఇదం సామివచనం. సజ్జలితం బహూహి వస్సేహీతి బహుకేహి సంవచ్చరేహి
సమ్మిణ్ణనవసేన హదయే రపితం. “సజ్జలిత”న్తిపి పారో, సజ్జలితం వియ కతం ఏకాబద్ధవసేన వాచుగ్గతం కతం. యం
బుద్ధవచనన్తి వచనసేనో. తన్తి తం పరియత్తిధమ్మం భాసతి కథేతి. గహట్టానన్తి తేసం యేభుయ్యతాయ వుత్తం. సునిసిన్నోతి
తస్మిం ధమ్మే సమ్మా నిచ్చలో నిసిన్నో, లాభసక్కారాదిం అపచ్ఛాసీసన్తో కేవలం విముత్తాయతనసీసేయేవ రత్వా కథేతీతి
అత్తో. తేనాహ “ఉళారపామోజ్ఞో”తి ఫలసమాపత్తిసుఖవసేన ధమ్మదేసనావసేనేవ చ ఉప్పన్న ఉళారపామోజ్ఞోతి. వుత్తఞ్ఞోతం

“యథా యథావునో భిక్షు, యథాసుతం యథాపరియత్తం ధమ్మం విత్థారేన పరేసం దేసేతి తథా తథా నో
తస్మిం ధమ్మే లభతి అత్థవేదం, లభతి ధమ్మవేదం, లభతి ధమ్మాపసంహితం పామోజ్ఞ”న్తిఆది (దీ. ని. ౩.౩౫౫).

౬. మేఘియత్తేరగాధావణ్ణనా

అనుసాసి మహావీరోతి ఆయస్మతో మేఘియత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే కుసలబీజాని రోపేన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పాపుణి. తస్మింశ్చ సమయే విపస్సి భగవా బుద్ధకిచ్చస్స పరియోసానమాగమ్మ ఆయుసజ్ఞారం ఓస్సజ్జి. తేన పథవీకమ్పాదీసు ఉప్పన్నేసు మహాజనో భీతతసితో అహోసి. అథ నం వేస్సవణో మహారాజా తమత్థం విభావేత్వా సమస్సాసేసి. తం సుత్వా మహాజనో సంవేగప్పత్తో అహోసి. తత్థాయం కులపుత్తో బుద్ధానుభావం సుత్వా సత్థరి సజ్ఞాతగారవబహుమానో ఉళారం పీతిసోమనస్సం పటిసంవేదేసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్తుస్మిం సాకియరాజకులే నిబ్బత్తి, తస్స మేఘియోతి నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో సత్థు సంతికే పబ్బజిత్వా భగవంతం ఉపట్టహంతో భగవతి జాలికాయం విహరంతే కిమికాలాయ నదియా తీరే రమణీయం అమ్బవనం దిస్సా తత్త విహరితుకామో ద్వే వారే భగవతా వారేత్వా తతియవారం విస్సజ్జితో తత్త గత్వా మిచ్ఛావితక్కమక్ఖికాహి ఖజ్జమానో చిత్తసమాధిం అలభిత్వా సత్థు సంతికం గత్వా తమత్థం ఆరోచేసి. అథస్స భగవా “అపరిపక్కాయ, మేఘియ, చేతోవిముత్తియా పశ్చా ధమ్మా పరిపాకాయ సంవత్తంతి”తిఆదినా (ఉదా. ౩౧) ఓవాదం అదాసి. సో తస్మిం ఓవాదే రత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౨.౨౭-౬౨) -

“యదా విపస్సి లోకగ్గో, ఆయుసజ్ఞారమోస్సజి;
పథవీ సమ్మకమ్మిత్త, మేదనీ జలమేఖలా.

“ఓతతం వితతం మయ్హం, సువిచిత్తవటంసకం;
భవనమ్మి పకమ్మిత్త, బుద్ధస్స ఆయుసజ్ఞయే.

“తాసో మయ్హం సముప్పన్నో, భవనే సమ్మకమ్మితే;
ఉప్పాదో ను కిమత్థాయ, ఆలోకో విపులో అహు.

“వేస్సవణో ఇధాగమ్మ, నిబ్బాపేసి మహాజనం;
పాణభూతే భయం నత్తి, ఏకగ్గా హోథ సంవుతా.

“అహో బుద్ధో అహో ధమ్మో, అహో నో సత్థు సమ్మదా;
యస్మిం ఉప్పజ్జమానమ్మి, పథవీ సమ్మకమ్మతి.

“బుద్ధానుభావం కిత్తేత్వా, కప్పం సగ్గమ్మి మోదహం;
అవసేసేసు కప్పేసు, కుసలం చరితం మయా.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం సజ్ఞామలభిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధసంజ్ఞాయదం ఫలం.

“ఇతో చుద్ధసకప్పమ్మి, రాజా ఆసిం పతాపవా;
సమితో నామ నామేన, చక్కవత్తీ మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సత్తు సమ్ముఖా ఓవాదం లభిత్వా “మయా అరహత్తం అధిగత”న్తి అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో -

౬౬. “అనుసాసి మహావీరో, సబ్బధమ్మాన పారగూ;

తస్సాహం ధమ్మం సుత్వాన, విహాసిం సన్తికే సతో;

తిస్సో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. - గాథం అభాసి;

తత్త అనుసాసీతి “అపరిపక్కాయ, మేఘియ, చేతోవిముత్తియా పశ్చా ధమ్మా పరిపాకాయ సంవత్తన్తి”తిఆదినా ఓవది అనుసిట్ఠిం అదాసి. మహావీరోతి మహావిక్కిన్తో, వీరియపారమిపారిపూరియా చతురంగసమన్నాగతవీరియాధిట్ఠానేన అనజ్ఞాసాధారణచతుర్బిధసమ్మప్పధానసమ్మత్తియా చ మహావీరియోతి అట్తో. సబ్బధమ్మాన పారగూతి సబ్బేసశ్చ ఇోయ్యధమ్మానం పారం పరియంతం ఇాణగమనేన గతో అధిగతోతి సబ్బధమ్మాన పారగూ, సబ్బజ్ఞాతి అట్తో. సబ్బేసం వా సజ్ఞతధమ్మానం పారభూతం నిబ్బానం సయమ్మాజ్ఞాణేన గతో అధిగతోతి సబ్బధమ్మాన పారగూ. తస్సాహం ధమ్మం సుత్వానాతి తస్స బుద్ధస్స భగవతో సాముక్కంసెకం తం చతుసచ్చధమ్మం సుణిత్వా. విహాసిం సన్తికేతి అమ్మవనే మిచ్చావితక్కేహి ఉపద్దుతో చాలికా విహారం గత్వా సత్తు సమీపేయేవ విహాసిం. సతోతి సతిమా, సమధవిపస్సనాభావనాయ అప్పమత్తోతి అట్తో. అహన్తి ఇదం యథా “అనుసాసీ”తి ఏత్త “మ”న్తి ఏవం “విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి ఏత్త “మయా”తి పరిణామేతబ్బం. “కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి చ ఇమినా యథావుత్తం విజ్ఞాత్తయానుప్పత్తిమేవ సత్తు ఓవాదపటికరణభావదస్సనేన పరియాయంతరేన పకాసీతి. సీలక్ఖన్దాదిపరిపూరణమేవ హి సత్తు సాసనకారితా.

మేఘియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౭. ఏకధమ్మసవనీయత్థేరగాథావణ్ణనా

కిలేసా ఝాపితా మయ్హన్తి ఆయస్మతో ఏకధమ్మసవనీయత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే రుక్ఖదేవతా హుత్వా నిబ్బత్తో కతిపయే భిక్ఖూ మగ్గమూట్తో మహారజ్ఞో విచరన్తే దిస్సా అనుకమ్మమానో అత్తనో భవనతో ఓతరిత్వా తే సమస్సాసేత్వా భోజేత్వా యథాధిప్పేతట్ఠానం పాపేసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో కస్సపే భగవతి లోకే ఉప్పజ్జిత్వా కతబుద్ధకిచ్చే పరినిబ్బుతే తస్మిం కాలే బారాణసిరాజా కికి నామ అహోసి. తస్మిం కాలజ్కతే తస్స పుథువిన్దరాజా నామ పుత్తో ఆసి. తస్స పుత్తో సుసామో నామ. తస్స పుత్తో కికిలహ్మాదత్తో నామ హుత్వా రజ్జం కారేన్తో సాసనే అన్తరహితే ధమ్మస్సవనం అలభన్తో, “యో ధమ్మం దేసీతి, తస్స సహస్సం దమ్మీ”తి ఘోసాపేత్వా ఏకమ్మి ధమ్మకథికం అలభన్తో, “మయ్హం పితుపితామహాదీనం కాలే ధమ్మా సంవత్తతి, ధమ్మకథికా సులభా అహీసుం. ఇదాని పన చతుప్పదికగాథామత్తమ్మి కథేన్తో దుల్లభో. యావ ధమ్మసంజ్ఞా న వినస్సతి, తావదేవ పబ్బజిస్సామీ”తి రజ్జం పహాయ హిమవంతం ఉద్దిస్స గచ్ఛంతం సక్కో దేవరాజా ఆగత్వా, “అనిచ్చా వత సజ్ఞారా”తి గాథాయ ధమ్మం కథేత్వా నివత్తేసి. సో

నివత్తిత్వా బహుం పుష్కలం కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్సాదే సేతబ్యనగరే సేటికులే నిబ్బత్తిత్వా
 వయప్పత్తో భగవతి సేతబ్యనగరే సింసపావనే విహరంతే సత్థారం ఉపసంజ్ఞమిత్వా వద్దిత్వా ఏకమంతం నిసీది. తస్స సత్థా
 అజ్ఞాసయం ఓలోకేత్వా, “అనిచ్ఛా వత సజ్ఞారా”తి ఇమాయ గాథాయ ధమ్మం దేసేసి. తస్స తత్థ కతాధికారతాయ సో
 అనిచ్ఛసంజ్ఞాయ పాకటతరం హుత్వా ఉపట్టితాయ పటిలద్ధసంవేగో పబ్బజిత్వా ధమ్మసమ్మసనం పట్టపేత్వా దుక్ఖసంజ్ఞం
 అనత్తసంజ్ఞాంచ మనసికోంతో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర
 ౧.౧౨.౬౬-౭౧) -

“పదుముత్తరబుద్ధస్స, సావకా వనచారిసో;
 విప్పనట్టా బ్రహ్మరజ్జో, అన్ధావ అనుసుయ్యరే.

“అనుస్సరిత్వా సమ్మద్ధం, పదుముత్తరనాయకం;
 తస్స తే మునిసో పుత్తా, విప్పనట్టా మహావనే.

“భవనా ఓరుహిత్వాన, అగమిం భిక్షుసన్నికం;
 తేసం మగ్గశ్చ ఆచిక్షిం, భోజనశ్చ అదాసహం.

“తేన కమ్మేన ద్విపదిన్ద, లోకజేట నరాసభ;
 జాతియా సత్తవస్సోహం, అరహత్తమపాపుణిం.

“సచక్ఖా నామ నామేన, ద్వాదస చక్కవత్తిసో;
 సత్తరతనసమ్మన్నా, పశ్చాకప్పసతే ఇతో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

తస్స ఏకేనేవ ధమ్మస్సవనేన నిప్పన్నకిచ్చత్తా ఏకధమ్మసవనీయోత్వేవ సమజ్ఞా అహోసి. సో అరహ హుత్వా అజ్ఞాం
 బ్యాకరోంతో -

౬౭. “కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం, భవా సబ్బే సమూహతా;
 విక్ఖిణో జాతిసంసారో, నత్తి దాని పునబ్బవో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్థ కిలేసాతి యస్మిం సంతానే ఉప్పన్నా, తం కిలేసేన్తి విబాధేన్తి ఉపతాపేన్తి వాతి కిలేసా, రాగాదయో. ఝాపితాతి
 ఇన్దగ్గినా వియ రుక్ఖగచ్ఛాదయో అరియమగ్గశాణగ్గినా సమూలం దడ్డా. మయ్ఘన్తి మయా, మమ సంతానే వా. భవా సబ్బే
 సమూహతాతి కామకమ్మభవాదయో సబ్బే భవా సముగ్ఘాటితా కిలేసానం ఝాపితత్తా. సతి హి కిలేసవట్టే కమ్మవట్టేన
 భవితబ్బం. కమ్మభవానం సమూహతత్తా ఏవ చ ఉపపత్తిభవాపి సమూహతా ఏవ అనుప్పత్తిధమ్మతాయ ఆపాదితత్తా.
 విక్ఖిణో జాతిసంసారోతి జాతిఆదికో -

“ఖన్ధానశ్చ పటిపాటి, ధాతుఆయతనాన చ;

అబ్బోచ్చిన్నం వత్తమానా, సంసారోతి పవుచ్చితీ”తి. -

వుత్తలక్ష్మణో సంసారో విసేసతో వీణో, తస్మా నత్తి దాని పునబ్బవో. యస్మా ఆయతిం పునబ్బవో నత్తి, తస్మా విక్ఖీణో జాతిసంసారో. తస్మా చ పునబ్బవో నత్తి, యస్మా భవా సబ్బే సమూహతాతి ఆవత్తేత్వా వత్తబ్బం. అథ వా విక్ఖీణో జాతిసంసారో, తతో ఏవ నత్తి దాని పునబ్బవోతి యోజేతబ్బం.

ఏకధమ్మసవనీయత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఏకుదానియత్థేరగాథావణ్ణనా

అధిచేతసో అప్పమజ్జతోతి ఆయస్మతో ఏకుదానియత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే వివట్టూపనిస్సయం పుణ్ణం ఉపచినన్తో అత్థదస్సిస్స భగవతో కాలే యక్ఖసేనాపతి హుత్వా నిబ్బత్తో సత్థరి పరినిబ్బుతే, “అలాభా వత మే, దుల్లద్ధం వత మే, యోహం సత్తుధరమానకాలే దానాదిపుణ్ణం కాతుం నాలత్థ”న్తి పరిదేవసోకమాపన్నో అహోసి. అథ నం సాగరో నామ సత్తు సావకో సోకం వినోదేత్వా సత్తు ధూపపూజాయం నియోజేసి. సో పఞ్చ వస్సాని ధూపం పూజేత్వా తతో చుతో తేన పుణ్ణోన దేవమనుస్సేసు ఏవ సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో కాలేన కాలం సత్తు సన్తికం ఉపసజ్జమి. తస్మిఞ్చ సమయే సత్థా “అధిచేతసో”తి గాథాయ సావకే అభిణ్ణం ఓవది. సో తం సుత్వా సద్ధాజాతో పబ్బజి. పబ్బజిత్వా చ పన తమేవ గాథం పునపునం పరివత్తేతి. సో తత్థ వీసతివస్ససహస్సాని సమణధమ్మం కరోన్తో శాణస్స అపరిపక్కత్తా విసేసం నిబ్బత్తేతు నాసక్తి. తతో పన చుతో దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం విభవసమ్మన్నస్స త్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తో విజ్ఞాతం పత్వా జేతవనపటిగ్గహణసమయే బుద్ధానుభావం దిస్సా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో అరఙ్గో విహరన్తో సత్తు సన్తికం అగమాసి. తస్మిఞ్చ సమయే సత్థా ఆయస్మంతం సారిపుత్తం అత్తనో అవిదురే అధిచిత్తమనుయుత్తం దిస్సా “అధిచేతసో”తి ఇమం ఉదానం ఉదానేసి. తం సుత్వా అయం చిరకాలం భావనాయ అరఙ్గో విహరన్తోపి కాలేన కాలం తమేవ గాథం ఉదానేతి, తేనస్స ఏకుదానియోతి సమజ్ఞా ఉదపాది. సో అధేకదివసం చిత్తేకగతం లభిత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౨.౭౨-౮౧)

“అత్థదస్సిమ్మి సుగతే, నిబ్బుతే సమనన్తరా;
యక్ఖయోనిం ఉపపజ్జిం, యసం పత్తో చహం తదా.

“దుల్లద్ధం వత మే ఆసి, దుప్పభాతం దురుట్టితం;
యం మే భోగే విజ్జమానే, పరినిబ్బాయి చక్ఖమా.

“మమ సజ్కప్పమజ్జాయ, సాగరో నామ సావకో;
మముద్ధరితుకామో సో, ఆగచ్చి మమ సన్తికం.

“కిం ను సోచసి మా భాయి, చర ధమ్మం సుమేధస;

అనుప్పదిన్నా బుద్ధేన, సబ్బేసం బీజసమ్మదా.

“యో చే పూరేయ్య సమ్మద్ధం, తిట్టంతం లోకనాయకం;
ధాతుం సాసపమత్తమ్మి, నిబ్బుతస్సాపి పూజయే.

“సమే చిత్తస్ససాదమ్మి, సమం పుజ్ఞం మహగ్గతం;
తస్మా ధూపం కరిత్వాన, పూజేహి జినధాతుయో.

“సాగరస్స వచో సుత్వా, బుద్ధధూపం అకాసహం;
పంచవస్సే పరిచరిం, మునినో ధూపముత్తమం.

“తేన కమ్మేన ద్విపదింత, లోకజేట నరాసభ;
సమ్మత్తిం అనుభోత్వాన, అరహత్తమపాపుణిం.

“భూరిపజ్ఞా చ చత్తారో, సత్తకప్పసతే ఇతో;
సత్తరతనసమ్మన్నా, చక్కవత్తి మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా విముత్తిసుఖేన విహరంతో ఏకదివసం ఆయస్మతా ధమ్మభణ్ణాగారికేన పటిభానం వీమంసితుం,
“ఆవుసో, మయ్హం ధమ్మం భణాహి”తి అజ్ఞిట్టో చిరకాలపరిచితత్తా -

౬౮. “అధిచేతసో అప్పమజ్జతో, మునినో మోనపథేసు సిక్ఖతో;

సోకా న భవన్తి తాదినో, ఉపసంతస్స సదా సతీమతో”తి. (ఉదా. ౩౭) -

ఇమమేవ గాథం అభాసి.

తత్త అధిచేతసోతి అధిచిత్తవతో, సబ్బచిత్తానం అధికేన అరహత్తఫలచిత్తేన సమన్నాగతస్సాతి అత్తో. అప్పమజ్జతోతి నప్పమజ్జతో, అప్పమాదేన అనవజ్జధమ్మేసు సాతచ్చకిరియాయ సమన్నాగతస్సాతి వుత్తం హోతి. మునినోతి “యో మునాతి ఉభో లోకే, ముని తేన పవుచ్చత్తి”తి (ధం. పం. ౨౬౯; మహాని. ౧౪౯; చూళని. మేత్తగూమాణవపుచ్చానిద్దేస ౨౧) ఏవం ఉభయలోకముననేన వా, మోనం వుచ్చతి ఇాణం, తేన అరహత్తఫలపజ్ఞాసజ్ఞాతేన మోసేన సమన్నాగతతాయ వా ఖీణాసవో ముని నామ, తస్స మునినో. మోనపథేసు సిక్ఖతోతి అరహత్తజ్ఞాణసజ్ఞాతస్స మోనస్స పథేసు ఉపాయమగ్గేసు సత్తతింసబోధిపక్ఖియధమ్మేసు, తీసు వా సిక్ఖాసు సిక్ఖతో. ఇదశ్చా పుబ్బభాగపటిపదం గహేత్వా వుత్తం. పరినిట్టితసిక్ఖో హి అరహ, తస్మా ఏవం సిక్ఖతో, ఇమాయ సిక్ఖాయ మునిభావం పత్తస్స మునినోతి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో. యస్మా చేతదేవం తస్మా హేటిమమగ్గఫలచిత్తానం వసేన అధిచేతసో, చతుసచ్చసమ్మోధిపటిపత్తియం అప్పమాదవసేన అప్పమజ్జతో, అగ్గమగ్గజ్ఞాణసమన్నాగమేన మునినోతి ఏవమేతేసం పదానం అత్తో యుజ్జతియేవ. అథ వా “అప్పమజ్జతో సిక్ఖతో” పధానహేతూ అజ్ఞాతాతి దట్టబ్బా. తస్మా అప్పమజ్జనహేతు సిక్ఖనహేతు చ అధిచేతసోతి అత్తో.

సోకా న భవన్తి తాదినోతి తాదిసస్య భీణాసవమునినో అబ్బన్తరే ఇట్టవియోగాదివత్తుకా సోకా చిత్తసన్తాపా న హోన్తి. అథ వా తాదిలక్ష్ణణప్పత్తస్య అసేక్ష్ణమునినో సోకా న భవన్తితి. ఉపసన్తస్సాతి రాగాదీనం అచ్చన్తూపసమేన ఉపసన్తస్య. సదా సతీమతోతి సతివేపుల్లప్పత్తియా నిచ్చకాలం సతియా అవిరహితస్య.

ఏత్థ చ “అధిచేతసో”తి ఇమినా అధిచిత్తసిక్ఖా, “అప్పమజ్జతో”తి ఇమినా అధిసీలసిక్ఖా, “మునినో మోనపథేసు సిక్ఖతో”తి ఏతేహి అధిపజ్ఞాసిక్ఖా. “మునినో”తి వా ఏతేన అధిపజ్ఞాసిక్ఖా, “మోనపథేసు సిక్ఖతో”తి ఏతేన తాసం లోకుత్తరసిక్ఖానం పుబ్బభాగపటిపదా, “సోకా న భవన్తి”తిఆదిహి సిక్ఖాపారిపూరియా ఆనిసంసా పకాసితాతి వేదితబ్బం అయమేవ చ ధేరస్య అజ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసి.

ఏకుదానియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఛన్నత్థేరగాథావణ్ణనా

సుత్వాన ధమ్మం మహతో మహారసన్తి ఆయస్మతో ఛన్నత్థేరస్య గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే వివట్టూపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినన్తో సిద్ధత్థస్య భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సిద్ధత్థం భగవన్తం అజ్ఞాతరం రుక్ష్తమూలం ఉపగచ్ఛన్తం దిస్సా పసన్నచిత్తో ముదుసమ్మస్సం పణ్ణసన్ధరం సన్ధరిత్వా అదాసి. పుప్పేహి చ సమన్తతో ఓకిరిత్వా పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా పునపి అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో అవ్హాకం భగవతో కాలే సుద్ధోదనమహారాజస్య గేహ దాసియా కుచ్చిమ్మి నిబ్బత్తి, ఛన్నోతిస్స నామం అహోసి, బోధిసత్తేన సహజాతో. సో సత్థు ఇంతిసమాగమే పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా భగవతి పేమేన, “అవ్హాకం బుద్ధో, అవ్హాకం ధమ్మో”తి మమత్తం ఉప్పాదేత్వా సినేహం ఛిన్దితుం అసక్కోన్తో సమణధమ్మం అకత్వా సత్థరి పరినిబ్బుతే సత్థారా ఆణత్తవిధినా కతేన బ్రహ్మాదణ్ణేన సన్తజ్ఞతో సంవేగప్పత్తో హుత్వా సినేహం ఛిన్దిత్వా విపస్సన్తో నచిరేనేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౦.౪౨-౫౦) -

“సిద్ధత్థస్య భగవతో, అదాసిం పణ్ణసన్ధరం;
సమన్తా ఉపహారజ్ఞా, కుసుమం ఓకిరిం అహం.

“పాసాదేవం గుణం రమ్మం, అనుభోమి మహారహం;
మహగ్ఘాని చ పుప్పాని, సయనేభిసవన్తి మే.

“సయనేహం తువట్టామి, విచిత్రే పుప్పసన్తతే;
పుప్పపుట్టి చ సయనే, అభివస్సతి తావదే.

“చతున్నవుతితో కప్పే, అదాసిం పణ్ణసన్ధరం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, సన్ధరస్య ఇదం ఫలం.

“తిణసన్ధరకా నామ, సత్తేతే చక్కవత్తినో;
ఇతో తే పజ్జామే కప్పే, ఉప్పజ్జింసు జనాధిపా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా విముత్తిసుఖసంతప్పితో పీతివేగవిస్సట్టం ఉదానం ఉదానేన్తో -

౬౯. “సుత్వాన ధమ్మం మహతో మహారసం,

సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణవరేన దేసితం;

మగ్గం పపజ్జిం అమతస్స పత్తియా,

సో యోగక్ఖేమస్స పథస్స కోవిదో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త సుత్వానాతి సుణిత్యా, సోతేన గహేత్వా ఓహితసోతో సోతద్వారానుసారేన ఉపధారేత్వా. ధమ్మన్తి చతుసచ్చధమ్మం. మహతోతి భగవతో. భగవా హి మహన్నేహి ఉహరతమేహి సీలాదిగుణేహి సమన్నాగతత్తా, సదేవకేన లోకేన విసేసతో మహనీయతాయ చ “మహ”తి వుచ్చతి, యా తస్స మహాసమణోతి సమజ్ఞా జాతా. నిస్సక్కవచనజ్ఞోతం “మహతో ధమ్మం సుత్వానా”తి. మహారసన్తి విముత్తిరసస్స దాయకత్తా ఉహరరసం. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణవరేన దేసితన్తి సబ్బం జానాతీతి సబ్బజ్ఞా, తస్స భావో సబ్బజ్ఞాతా. జాణమేవ వరం, జాణేసు వా వరన్తి జాణవరం, సబ్బజ్ఞాతా జాణవరం ఏతస్సాతి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణవరో, భగవా. తేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణసజ్ఞాతలగ్గజాణేన వా కరణభూతేన దేసితం కథితం ధమ్మం సుత్వానాతి యోజనా. యం పనేత్త వత్తబ్బం, తం పరమత్తదీపనియం ఇతివుత్తకవణ్ణనాయం వుత్తనయేన వేదితబ్బం. మగ్గన్తి అట్టగ్గికం అరియమగ్గం. పపజ్జిన్తి పటిపజ్జిం. అమతస్స పత్తియాతి నిబ్బానస్స అధిగమాయ ఉపాయభూతం పటిపజ్జిన్తి యోజనా. సోతి సో భగవా. యోగక్ఖేమస్స పథస్స కోవిదోతి చతుహి యోగేహి అనుపద్దుతస్స నిబ్బానస్స యో పథో, తస్స కోవిదో తత్త సుకుసలో. అయజ్ఞోత్త అత్తో - భగవతో చతుసచ్చదేసనం సుత్వా అమతాధిగమూపాయమగ్గం అహం పటిపజ్జిం పటిపజ్జనమగ్గం మయా కతం, సో ఏవ పన భగవా సబ్బథా యోగక్ఖేమస్స పథస్స కోవిదో, పరసంతానే వా పరమనేసు కుసలో, యస్స సంవిధానమాగమ్మ అహమ్మి మగ్గం పటిపజ్జిన్తి. అయమేవ చ ధేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసీతి.

ధన్నత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. పుణ్ణత్థేరగాథావణ్ణనా

సీలమేవాతి ఆయస్మతో పుణ్ణత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే బుద్ధసుజ్ఞో లోకే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో బ్రాహ్మణసిప్పేసు నిప్పత్తిం గత్వా కామేసు ఆదీనవం దిస్వా ఘరావాసం పహాయ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్యా హిమవంతప్పదేసే పణ్ణకుటిం కత్వా వాసం కప్పేసి. తస్స వసనట్టానస్స అవిదురే ఏకస్మిం పబ్బారే పచ్చేకబుద్ధో ఆబాధికో హుత్వా పరినిబ్బాయి, తస్స పరినిబ్బానసమయే మహా ఆలోకో అహోసి. తం దిస్వా సో, “కథం ను ఖో అయం ఆలోకో ఉప్పన్నో”తి వీమంసనవసేన ఇతో చితో చ ఆహిణ్ణన్తో పబ్బారే పచ్చేకసమ్మద్ధం పరినిబ్బుతం దిస్వా గన్ధదారూని సంకడ్డిత్వా సరీరం ఝాపేత్వా గన్ధోదకేన ఉపసిజ్ఞి. తత్థేకో దేవపుత్తో అన్తలిక్ఖే రత్వా ఏవమాహ - “సాధు, సాధు, సప్పురిస, బహుం తయా పుజ్ఞం పసవన్తేన పూరితం సుగతిసంవత్తనియం కమ్మం తేన త్వం సుగతీసుయేవ ఉప్పజ్జిస్ససి, ‘పుణ్ణో’తి చ తే నామం భవిస్సతీ”తి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సునాపరస్తజనపదే

సుష్పారకపట్టనే గహపతికులే నిబ్బత్తి, పుణ్ణోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో వాణిజ్జవసీన మహతా సత్తేన సద్ధిం సావత్తిం గతో. తేన చ సమయేన భగవా సావత్తియం విహరతి. అథ సో సావత్తివాసీహి ఉపాసకేహి సద్ధిం విహారం గతో సత్తు సన్నికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా వత్తపటివత్తేహి ఆచరియుపజ్ఞాయే ఆరాధేన్తో విహసి. సో ఏకదివసం సత్తారం ఉపసక్కుమిత్వా, “సాధు మం, భన్తే భగవా, సంఖితేన ఓవాదేన ఓవదతు, యమహం సుత్వా సునాపరంతజనపదే విహరేయ్య”న్తి ఆహ. తస్స భగవా, “సన్ని ఖో, పుణ్ణ, చక్కువిజ్ఞోయ్యా రూపా”తిఆదినా (మ. ని. ౩.౩౯౫; సం. ని. ౪.౮౮) ఓవాదం దత్వా సీహనాదం నదాపేత్వా విస్సజ్జేసి. సో భగవంతం వన్దిత్వా సునాపరంతజనపదం గత్వా సుష్పారకపట్టనే విహరన్తో సమధవిపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా తిస్సో విజ్ఞా సచ్చాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౪౧.౨౯-౪౪) -

“పబ్బారకూటం నిస్సాయ, సయమ్మూ అపరాజితో;
ఆబాధికో చ సో బుద్ధో, వసతి పబ్బతన్తరే.

“మమ అస్సమసామన్తా, పనాదో ఆసి తావదే;
బుద్ధే నిబ్బాయమానమ్మి, ఆలోకో ఉదపజ్జథ.

“యావతా వనసణ్ణస్మిం, అచ్చకోకతరచ్చకా;
వాళా చ కేసరీ సబ్బే, అభిగజ్జింసు తావదే.

“ఉప్పాతం తమహం దిస్వా, పబ్బారం అగమాసహం;
తత్తద్దసాసిం సమ్మద్ధం, నిబ్బుతం అపరాజితం.

“సుఘల్లం సాలరాజంవ, సతరంసింవ ఉగ్గతం;
వీతచ్చికంవ అఙ్ఘరం, నిబ్బుతం అపరాజితం.

“తిణం కట్ఠిచ్చా పూరేత్వా, చితకం తత్తకాసహం;
చితకం సుకతం కత్వా, సరీరం ఝూపయిం అహం.

“సరీరం ఝూపయిత్వాన, గన్ధతోయం సమోకిరిం;
అన్తలిక్ఖే రితో యక్ఖో, నామమగ్గహి తావదే.

“యం పూరితం తయా కిచ్చం, సయమ్మస్స మహేసిసీ;
పుణ్ణికో నామ నామేన, సదా హోహి తువం మునే.

“తమ్మా కాయా చవిత్వాన, దేవలోకం అగచ్ఛహం;
తత్త దిబ్బమయో గన్తో, అన్తలిక్ఖా పవస్సతి.

“తత్తాపి నామధేయ్యం మే, పుణ్ణికోతి అహూ తదా;
దేవభూతో మనుస్సో వా, సక్కుప్పం పూరయామహం.

“ఇదం పచ్చిమకం మయ్యం, చరిమో వత్తతే భవో;
ఇథాపి పుణ్ణకో నామ, నామధేయ్యం పకాసతి.

“తోసయిత్వాన సమ్మద్ధం, గోతమం సక్యపుట్టవం;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, విహరామి అనాసవో.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, తనుకిచ్చస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా థేరో బహూ మనుస్సే సాసనే అభిప్పసాదేసి. యతో పఞ్చసతమత్తా పురిసా ఉపాసకత్తం
పఞ్చసతమత్తా చ ఇత్థియో ఉపాసికాభావం పటివేదేసుం. సో తత్త రత్తచన్దనేన చన్దనమాళం నామ గన్ధకుటిం కారాపేత్వా,
“సత్థా పఞ్చహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం మాళం పటిచ్చతూ”తి భగవన్తం పుప్పదూతేన నిమన్తేసి . భగవా చ ఇద్ధానుభావేన
తత్తకేహి భిక్షూహి సద్ధిం తత్త గన్త్యా చన్దనమాళం పటిగ్గహేత్వా అరుణే అనుట్టితేయేవ పచ్చాగమాసి. థేరో అపరభాగే
పరినిబ్బానసమయే అఞ్ఞాం బ్యాకరోన్తో -

౭౦. “సీలమేవ ఇథ అగ్గం, పఞ్ణవా పన ఉత్తమో;

మనుస్సేసు చ దేవేసు, సీలపఞ్ణాణతో జయ”న్తి. - గాథం అభాసి;

తత్త సీలన్తి సీలనట్టేన సీలం, పతిట్టానట్టేన సమాధానట్టేన చాతి అత్తో. సీలఞ్ఞో సబ్బగుణానం పతిట్టా, తేనాహ - “సీలే
పతిట్టాయ నరో సపఞ్ఞో”తి (సం. ని. ౧.౨౩; పేటకో. ౨౨; విసుద్ధి. ౧.౧). సమాదహతి చ తం కాయవాచాఅవిప్పకిణ్ణం
కరోతీతి అత్తో. తయిదం సీలమేవ అగ్గం సబ్బగుణానం మూలభావతో పముఖభావతో చ. యథాహ - “తస్మాతిహ, త్వం
భిక్షు, ఆదిమేవ విసోధేహి కుసలేసు ధమ్మేసు. కో చాది కుసలానం ధమ్మానం సీలఞ్చ సువిసుద్ధ”న్తి (సం. ని. ౨.౩౬౯),
“పాతిమోక్ఖన్తి ముఖమేతం పముఖమేత”న్తి (మహావ. ౧౩౨) చ ఆది. ఇథాతి నిపాతమత్తం. పఞ్ణవాతి ఇాణసమ్మన్నో. సో
ఉత్తమో సేట్టో పవరోతి పుగ్గలాధిట్టానాయ గాథాయ పఞ్ణాయయేవ సేట్టభావం దస్సేతి. పఞ్ణాత్తరా హి కుసలా ధమ్మా. ఇదాని
తం సీలపఞ్ణానం అగ్గసేట్టభావం కారణతో దస్సేతి “మనుస్సేసు చ దేవేసు, సీలపఞ్ణాణతో జయ”న్తి చ. సీలపఞ్ణాణహేతు
పటిపక్ఖజయో కామకిలేసజయో హోతీతి అత్తో.

పుణ్ణత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

సత్తమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అట్టమవగ్గో

౧. వచ్చపాలత్తేరగాథావణ్ణనా

సుసుఖమనిపుణతదస్సినాతి ఆయస్మతో వచ్చపాలత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఆచినన్తో దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా బ్రాహ్మణసిప్పేసు నిప్పత్తిం గత్వా అగ్గిం పరిచరన్తో ఏకదివసం మహతియా కంసపాతియా పాయాసం ఆదాయ దక్ఖిణేయ్యం పరియేసన్తో విపస్సిం భగవన్తం ఆకాసే చక్కమన్తం దిస్సా అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో భగవన్తం అభివాదేత్వా దాతుకామతం దస్సేసి. పటిగ్గహేసి భగవా అనుకమ్మం ఉపాదాయ. సో తేన పుజ్ఞకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే విభవసమ్మన్నస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, వచ్చపాలోతిస్స నామం అహోసి. సో బిమ్మిసారసమాగమే ఉరువేలకస్సపత్తేరేన ఇద్ధిపాటిహారియం దస్సేత్వా సత్తు పరమనిపచ్చకారే కతే తం దిస్సా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా సత్తాహపబ్బజితో ఏవ విపస్సనం వడ్డేత్వా ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౩.౨౬-౩౪) -

“సువణ్ణవణ్ణో సమ్మబ్ధో, బాత్తింసవరలక్ఖణో;
పవనా అభినిక్ఖన్తో, భిక్కుసజ్ఞపురక్ఖతో.

“మహచ్ఛా కంసపాతియా, వడ్డేత్వా పాయసం అహం;
ఆహుతిం యిట్టుకామో సో, ఉపనేసిం బలిం అహం.

“భగవా తమ్మి సమయే, లోకజేట్టో నరాసభో;
చక్కమం సుసమారూఢ్తో, అమ్మరే అనిలాయనే.

“తజ్ఞా అచ్చరియం దిస్సా, అబ్బుతం లోమహంసనం;
రపయిత్వా కంసపాతిం, విపస్సిం అభివాదయిం.

“తువం దేవోసి సబ్బజ్ఞా, సదేవే సహమానుసే;
అనుకమ్మం ఉపాదాయ, పటిగ్గణ్ణ మహాముని.

“పటిగ్గహేసి భగవా, సబ్బజ్ఞా లోకనాయకో;
మమ సజ్కప్పమజ్ఞాయ, సత్థా లోకే మహాముని.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పాయాసస్స ఇదం ఫలం.

“ఏకతాలీసితో కప్పే, బుద్ధో నామాసి ఖత్తియో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సుఖేనేవ అత్తనా నిబ్బానస్స అధిగతభావం విభావేన్తో -

౭౧. “సుసుఖమనిపుణత్వదస్సీనా, మతికుసలేన నివాతవుత్తినా;

సంసేవితవుద్ధసీలినా, నిబ్బానం న హి తేన దుల్లభ”న్తి. -

ఇమం గాథం అభాసి.

తత్త సుసుఖమనిపుణత్వదస్సీనాతి అతివియ దుద్ధసత్తేన సుఖమే, సత్తత్తేన నిపుణే సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిఅత్తే అనిచ్చతాదిం ఓరోపేత్వా పస్సతీతి సుసుఖమనిపుణత్వదస్సీ, తేన. మతికుసలేనాతి మతియా పజ్ఞాయ కుసలేన ఛేకేన, “ఏవం పవత్తమానస్స పజ్ఞా వడ్డతి, ఏవం న వడ్డతీ”తి ధమ్మవిచయసమ్మోజ్జఙ్గపజ్ఞాయ ఉప్పాదనే కుసలేన.

నివాతవుత్తినాతి సబ్రహ్మచారీసు నివాతనీచవత్తనసీలేన, వుడ్డేసు నవేసు చ యథానురూపపటిపత్తినా.

సంసేవితవుద్ధసీలినాతి సంసేవితం ఆచిణ్ణం వుద్ధసీలం సంసేవితవుద్ధసీలం, తం యస్స అత్తి, తేన సంసేవితవుద్ధసీలినా. అథ వా సంసేవితా ఉపాసితా వుద్ధసీలినో ఏతేనాతి సంసేవితవుద్ధసీలీ, తేన . హీతిసద్దో హేతుఅత్తో. యస్మా యో నివాతవుత్తి సంసేవితవుద్ధసీలీ మతికుసలో సుసుఖమనిపుణత్వదస్సీ చ, తస్మా నిబ్బానం న తస్స దుల్లభన్తి అత్తో. నివాతవుత్తితాయ హి సంసేవితవుద్ధసీలీతాయ చ పణ్ణితా తం ఓవదితబ్బం అనుసాసితబ్బం మజ్ఞన్తి, తేసఞ్చ ఓవాదే రితో సయం మతికుసలతాయ సుసుఖమనిపుణత్వదస్సీతాయ చ విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ నిబ్బానం అధిగచ్ఛతీతి, అయమేవ చ థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసీతి.

వచ్చపాలత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఆతుమత్తేరగాథావణ్ణనా

యథా కళీరో సుసు వడ్డితగ్గోతి ఆయస్మతో ఆతుమత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? నోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్ఞం ఆచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో విపస్సిం భగవన్తం అన్తరవీధియం గచ్ఛన్తం దిస్వా పసన్నమానసో గన్ధోదకేన గన్ధచుణ్ణేన చ పూజం అకాసి. నో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తో అపరాపరం సుగతీసుయేవ సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో సాసనే పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం అకాసి, ఇథాస్స పన అపరిపక్కత్తా విసేసం నిబ్బత్తేతుం నాసక్తి. అథ ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం సేట్టిపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, ఆతుమోతిస్స నామం అహోసి. తస్స వయప్పత్తస్స మాతా “పుత్తస్స మే భరియం ఆనేస్సామా”తి ఇతాకేహి సమ్మన్నేసి. నో తం ఉపధారేత్వా హేతుసమ్మత్తియా చోదియమానో “కిం మయ్యం ఘరావాసేన, ఇదానేవ పబ్బజిస్సామీ”తి భిక్షూనం సన్తికం గన్త్వా పబ్బజి. పబ్బజితమ్పి నం మాతా ఉప్పబ్బాజేతుకామా నానానయేహి పలోభేతి. నో తస్మా అవసరం అదత్వా అత్తనో అజ్ఞాసయం పకాసేన్తో -

౭౨. “యథా కళీరో సుసు వడ్డితగ్గో, దున్నిక్ఖమో హోతి పసాఖజాతో;

ఏవం అహం భరియాయానీతాయ, అనుమజ్ఞ మం పబ్బజితోమ్హి దానీ”తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త కళీరోతి అజ్కరో, ఇధ పన వంసజ్కరో అధిప్పేతో. సుసూతి తరుణో. వడ్డితగ్గోతి పవడ్డితసాఖో. సుసువడ్డితగ్గోతి వా
 సుట్టు వడ్డితసాఖో సజ్జాతపత్తసాఖో. దున్నిక్ష్ణమోతి వేళుగుమ్మతో నిక్ష్ణమేతుం నీహరితుం అసక్కుణేయ్యో. పసాఖజాతోతి
 జాతపసాఖో, సాఖానమ్మి పట్టే పట్టే ఉప్పన్నఅనుసాఖో. ఏవం అహం భరియాయానీతాయాతి యథా వంసో వడ్డితగ్గో
 వంసస్తరేసు సంసట్ట సాఖాపసాఖో వేళుగుమ్మతో దున్నీహరణీయో హోతి, ఏవం అహమ్మి భరియాయ మయ్యం ఆనీతాయ
 పుత్తదీతాదివసేన వడ్డితగ్గో ఆసత్తివసేన ఘరావాసతో దున్నీహరణీయో భవేయ్యం. యథా పన వంసకళీరో
 అసజ్జాతసాఖబద్ధో వేళుగుమ్మతో సునీహరణీయోవ హోతి, ఏవం అహమ్మి అసజ్జాతపుత్తదారాదిబద్ధో సునీహరణీయో
 హోమి, తస్మా అనానీతాయ ఏవ భరియాయ అనుమజ్జా మం అత్తనావ మం అనుజానాపేత్వా. పబ్బజితోమ్మి దానీతి,
 “ఇదాని పన పబ్బజితో అమ్మి, సాధు సుట్టా”తి అత్తనో నేక్ష్ణమ్మాభిరతిం పకాసేసి, అథ వా “అనుమజ్జా మం పబ్బజితోమ్మి
 దానీ”తి మాతు కథేతి. అయశ్శోత్థ అత్తో – యదిపి తాయ పుట్టే నానుమతం, ఇదాని పన పబ్బజితో అమ్మి, తస్మా
 అనుమజ్జా అనుజానాహి మం సమణభావేయేవ రాతుం, నాహం తయా నివత్తనీయోతి . ఏవం పన కథేన్తో యథారితేవ
 విపస్సనం వడ్డేత్వా మగ్గపటిపాటియా కిలేసే భేపేత్వా ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౩.౩౫-౪౦) –

“నిసజ్జ పాసాదవరే, విపస్సం అద్ధసం జినం;
 కకుధం విలసంతంవ, సబ్బజ్ఞాం తమనాసకం.

“పాసాదస్సావిదురే చ, గచ్ఛతి లోకనాయకో;
 పభా నిద్ధావతే తస్స, యథా చ సతరంసినో.

“గన్ధోదకఇచ్చా పగ్గయ్య, బుద్ధసేట్టం సమోకిరిం;
 తేన చిత్తప్పసాదేన, తత్త కాలజ్కతో అహం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం గన్ధోదకమాకిరిం;
 దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, సుగన్ధో నామ ఖత్తియో;
 సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిజ్ఞో పన హుత్వా మాతరం ఆపుచ్చిత్వా తస్సా పేక్షన్తియాయేవ ఆకాసేన పక్కామి. సో అరహత్తప్పత్తియా
 ఉత్తరికాలమ్మి అన్తరన్తరా తమేవ గాథం పచ్చుదాహాసి.

తత్త “పబ్బజితోమ్మి”తి ఇమినాపదేసేన అయమ్మి థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసి అత్తనో సన్తానే రాగాదిమలస్స
 పబ్బాజితభావదీపనతో. తేనాహ భగవా – “పబ్బాజయమత్తనో మలం, తస్మా ‘పబ్బజితో’తి వుచ్చతీ”తి (ధ. ప. ౩౮౮).

ఆతుమత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

3. మాణవత్వేరగాథావణ్ణనా

జిణ్ణిచ్చ దిస్సా దుఖితచ్చ బ్యాధితన్తి ఆయస్మతో మాణవత్వేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా లక్ఖణధరో హుత్వా విపస్సిస్స భగవతో అభిజాతియా లక్ఖణాని పరిగ్గహేత్వా పుబ్బనిమిత్తాని సావేత్వా, “ఏకంసేన అయం బుద్ధో భవిస్సతీ”తి బ్యాకరిత్వా నానానయేహి థోమేత్వా అభివాదేత్వా పదక్ఖిణం కత్వా పక్కామి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణమహాసాలస్స గేహ నిబ్బత్తిత్వా యావ సత్తవస్సాని, తావ అన్తోఘరేయేవ వడ్డిత్వా సత్తమే సంవచ్చరే ఉపనయనత్థం ఉయ్యానం నీతో అన్తరామగ్గే జిణ్ణాతురమతే దిస్సా తేసం అదిట్ఠపుబ్బత్తా తే పరిజనే పుచ్చిత్వా జరారోగమరణసభావం సుత్వా సజ్జాతసంవేగో తతో అనివత్తన్తో విహారం గత్వా సత్థు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా మాతాపితరో అనుజానాపేత్వా పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౩.౪౧-౬౪) -

“జాయమానే విపస్సిమ్మి, నిమిత్తం బ్యాకరిం అహం;
నిబ్బాపయిచ్చా జనతం, బుద్ధో లోకే భవిస్సతి.

“యస్మిచ్చా జాయమానస్మిం, దససహస్సి కమ్మతి;
సో దాని భగవా సత్థా, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“యస్మిచ్చా జాయమానస్మిం, ఆలోకో విపులో అహం;
సో దాని భగవా సత్థా, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“యస్మిచ్చా జాయమానస్మిం, సరితాయో న సన్దయుం;
సో దాని భగవా సత్థా, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“యస్మిచ్చా జాయమానస్మిం, అవీచగ్గి న పజ్జలి;
సో దాని భగవా సత్థా, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“యస్మిచ్చా జాయమానస్మిం, పక్ఖిసజ్జో న సచ్చారి;
సో దాని భగవా సత్థా, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“యస్మిచ్చా జాయమానస్మిం, వాతక్ఖన్తో న వాయతి;
సో దాని భగవా సత్థా, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“యస్మిచ్చా జాయమానస్మిం, సబ్బరతనాని జోతయుం;
సో దాని భగవా సత్థా, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“యస్మిచ్చా జాయమానస్మిం, సత్తాసుం పదవిక్కుమా;

సో దాని భగవా సత్తా, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“జాతమత్తో చ సమ్మద్ధో, దిసా సబ్బా విలోకయి;
వాచాసభిముదీరేసి, ఏసా బుద్ధాన ధమ్మతా.

“సంవేజయిత్వా జనతం, ధవిత్వా లోకనాయకం;
సమ్మద్ధం అభివాదేత్వా, పక్కామిం పాచినాముఖో.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం బుద్ధమభిథోమయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, థోమనాయ ఇదం ఫలం.

“ఇతో నవుతికప్పమ్మి, సమ్మఖాధవికవ్ఠయో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“పథవీదున్దుభి నామ, ఏకూననవుతిమ్మితో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“అట్టాసీతిమ్మితో కప్పే, ఓభాసో నామ ఖత్తియో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“సత్తాసీతిమ్మితో కప్పే, సరితచ్చేదనవ్ఠయో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“అగ్గినిట్టాపసో నామ, కప్పానం ఛళసీతియా;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“గతిపచ్చేదసో నామ, కప్పానం పఞ్చాసీతియా;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“రాజా వాతసమో నామ, కప్పానం చుల్లసీతియా;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“రతనపజ్జలో నామ, కప్పానం తేలసీతియా;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“పదవిక్కమసో నామ, కప్పానం ద్వేలసీతియా;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“రాజా విలోకనో నామ, కప్పానం ఏకసీతియా;
సత్తరతనసమ్పన్నో, చక్రవర్తి మహాబ్బలో.

“గిరసారోతి నామేన, కప్పసీతిమ్మి ఖత్తియో;
సత్తరతనసమ్పన్నో, చక్రవర్తి మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అధిగతారహత్తో పన భిక్షూహి, “కేన, త్వం ఆవుసో, సంవేగేన అతిదహరోవ సమానో పబ్బజితో”తి పుచ్చితో అత్తనో
పబ్బజ్ఞానిమిత్తకిత్తనాపదేసేన అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో -

23. “జిణ్ణిచ్చ దిస్సా దుఖితఇచ్చ బ్యాధితం, మతఇచ్చ దిస్సా గతమాయుసజ్ఞయం;
తతో అహం నిక్ఖమిత్తూన పబ్బజిం, పహాయ కామాని మనోరమానీ”తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త జిణ్ణన్తి జరాయ అభిభూతం, ఖణ్ణిచ్చపాలిచ్చవలిత్తచతాదీహి సమగ్గీభూతం. దుఖితన్తి దుక్ఖప్పత్తం. బ్యాధితన్తి
గిలానం. ఏత్త చ “బ్యాధిత”న్తి వుత్తేపి దుక్ఖప్పత్తభావో సిద్ధో, “దుఖిత”న్తి వచనం తస్స బాళ్ళగిలానభావపరిదీపనత్తం. మతన్తి
కాలజ్ఞతం, యస్మా కాలజ్ఞతో ఆయుసో ఖయం వయం భేదం గతో నామ హోతి, తస్మా వుత్తం “గతమాయుసజ్ఞయ”న్తి.
తస్మా జిణ్ణబ్యాధిమతానం దిట్టత్తా, “ఇమే జరాదయో నామ న ఇమేసంయేవ, అథ ఖో సబ్బసాధారణా, తస్మా అహమ్మి
జరాదికే అనతివత్తో”తి సంవిగ్గత్తా. నిక్ఖమిత్తూనాని నిక్ఖమిత్వా, అయమేవ వా పాఠో. పబ్బజ్ఞాధిప్పాయేన ఘరతో నిగ్గన్త్వా.
పబ్బజిన్తి సత్థు సాసనే పబ్బజం ఉపగతో. పహాయ కామాని మనోరమానీతి ఇట్టకన్తాదిభావతో అవీతరాగానం మనో రమేన్తీతి
మనోరమే వత్థుకామే పజహిత్వా, తప్పటిబద్ధస్స ఛన్దరాగస్స అరియమగ్గేన సముచ్చిన్ననేన నిరపేక్షభావేన ఛడ్డేత్వాతి అత్థో.
కామానం పహానకిత్తనముఖేన చేతం ధేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసి. మాణవకాలే పబ్బజితత్తా ఇమస్స ధేరస్స
మాణవోత్సవ సమజ్ఞా జాతాతి.

మాణవత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

4. సుయామనత్థేరగాథావణ్ణనా

కామచ్చన్తో చ బ్యాపాదోతి ఆయస్మతో సుయామనత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో
తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిస్స భగవతో కాలే ధజ్ఞవతీనగరే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా
వయప్పత్తో బ్రాహ్మణసిప్పేసు నిప్పత్తిం పత్వా బ్రాహ్మణమన్తే వాచేతి. తేన చ సమయేన విపస్సీ భగవా మహతా భిక్షుసజ్ఞేన
సద్ధిం ధజ్ఞవతీనగరం పిణ్ణాయ పవిట్టో హోతి. తం దిస్సా బ్రాహ్మణో పసన్నచిత్తో అత్తనో గేహం నేత్వా ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా
తస్మాపరి పుప్పసన్ధారం సన్ధరిత్వా అదాసి, సత్థరి తత్త నిసిన్నే పణీతేన ఆహారేన సన్తప్పేసి, భుత్తావిఇచ్చ పుప్పగన్ధేన
పూజేసి. సత్థా అనుమోదనం వత్వా పక్కామి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా
దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే వేసాలియం అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి,

సుయామనోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో తిణ్ణం వేదానం పారగా పరమనిస్సమయుత్తో హుత్వా గేహవాసీనం
కామూపభోగం జిగుచ్చిత్వా ఝాననిన్నో భగవతో వేసాలిగమనే పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా ఖురగ్గేయేవ అరహత్తం పాపుణి.
తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౩.౬౨-౭౪) -

“నగరే ధణ్ణవతియా, అహోసిం బ్రాహ్మణో తదా;
లక్ఖణే ఇతిహోసే చ, సనిఘణ్ణుసకేటుభే.

“పదకో వేయ్యాకరణో, నిమిత్తకోవిదో అహం;
మన్నే చ సిస్సే వాచేసిం, తిణ్ణం వేదానం పారగా.

“పఞ్చ ఉప్పలహత్థాని, పిట్టియం రపితాని మే;
ఆహుతిం యిట్టుకామోహం, పితుమాతుసమాగమే.

“తదా విపస్సీ భగవా, భిక్కుసంఘపురక్ఖతో;
ఓభాసేన్నో దిసా సబ్బా, ఆగచ్ఛతి నరాసభో.

“ఆసనం పఞ్ణాపేత్వాన, నిమన్నేత్వా మహామునిం;
సన్ధరిత్వాన తం పుప్పం, అభినేసిం సకం ఘరం.

“యం మే అత్తి సకే గేహ, ఆమిసం పచ్చుపట్టితం;
తాహం బుద్ధస్స పాదాసిం, పసన్నో సేహి పాణిభి.

“భుత్తావిం కాలమఞ్ఞాయ పుప్పహత్థమదాసహం;
అనుమోదిత్వాన సబ్బఞ్ఞా, పక్కామి ఉత్తరాముఖో.

“ఏకనవృతితో కప్పే, యం పుప్పమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పుప్పదానస్సిదం ఫలం.

“అనంతరం ఇతో కప్పే, రాజాహుం వరదస్సనో;
సత్తరతనసమ్పన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా నీవరణప్పహానకిత్తనముఖేన అఞ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౭౪. “కామచ్చన్తో చ బ్యాపాదో, ధినమిద్ధఞ్చ భిక్కునో;
ఉద్ధచ్చం విచికిచ్చా చ, సబ్బసోవ న విజ్జతీ”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త కామచ్ఛన్దోతి కామేసు ఛన్దో, కామో చ సో ఛన్దో చాతిపి కామచ్ఛన్దో, కామరాగో. ఇథ పన సబ్బోపి రాగో కామచ్ఛన్దో అగ్గమగ్గవజ్జస్సాపి అధిప్పేతత్తా, తేనాహ “సబ్బసోవ న విజ్జతీ”తి. సబ్బేపి హి తేభూమకథమ్మా కామనీయత్తేన కామా, తత్త పవత్తో రాగో కామచ్ఛన్దో, తేనాహ భగవా - “ఆరుప్పే కామచ్ఛన్దనీవరణం పటిచ్చ ధినమిద్ధనీవరణం ఉద్ధచ్చనీవరణం అవిజ్ఞానీవరణం ఉప్పజ్జతీ”తి (పట్టం. ౩.౮.౮) బ్యాపజ్జతి చిత్తం పూతిభావం గచ్ఛతి ఏతేనాతి బ్యాపాదో, “అనత్తం మే అచరీ”తిఆదినయప్పవత్తో (ధం. సం. ౧౦౬౬; విభ. ౯౦౯) ఆఘాతో. ధినం చిత్తస్స అకల్యతా అనుస్సాహసంహననం, మిద్ధం కాయస్స అకల్యతా అసత్తివిఘాతో, తదుభయమ్మి ధినశ్చ మిద్ధశ్చ ధినమిద్ధం, కిచ్చాహారపటిపక్ఖానం ఏకతాయ ఏకం కత్వా వుత్తం. ఉద్ధతభావో ఉద్ధచ్చం, యేన ధమ్మేన చిత్తం ఉద్ధతం హోతి అవూపసంతం, సో చేతసో విక్ఖేపో ఉద్ధచ్చం. ఉద్ధచ్చగ్గహణేనేవ చేత్త కిచ్చాహారపటిపక్ఖానం సమానతాయ కుక్కుచ్చమ్మి గహితమేవాతి దట్టబ్బం. తం పచ్చానుతాపలక్ఖణం. యో హి కతాకతకుసలాకుసలూపనిస్సయో విప్పటిసారో, తం కుక్కుచ్చం. విచికిచ్చాతి, “ఏవం ను ఖో న ను ఖో”తి సంసయం ఆపజ్జతి, ధమ్మసభావం వా విచినన్తో కిచ్చతి కిలమతి ఏతాయాతి విచికిచ్చా, బుద్ధాదివత్తుకో సంసయో. సబ్బసోతి అనవసేసతో. న విజ్జతీతి నత్తి, మగ్గేన సముచ్చిన్నత్తా న ఉపలబ్ధతి. ఇదశ్చ పదద్వయం పచ్చేకం యోజేతబ్బం అయత్తోత్థ యోజనా - యస్స భిక్షునో తేన తేన అరియమగ్గేన సముచ్చిన్నత్తా కామచ్ఛన్దో చ బ్యాపాదో చ ధినమిద్ధశ్చ ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చశ్చ విచికిచ్చా చ సబ్బసోవ న విజ్జతి, తస్స న కిశ్చో కరణీయం, కతస్స వా పతిచయోతి అజ్ఞాపదేసేన అజ్ఞాం బ్యాకరోతి. పశ్చాసు హి నీవరణేసు మగ్గేన సముచ్చిన్నేసు తదేకత్థతాయ సబ్బేపి కిలేసా సముచ్చిన్నాయేవ హోన్తి. తేనాహ - “సబ్బేతే భగవన్తో పశ్చా నీవరణే పహాయ చేతసో ఉపక్కిలేసే”తి (దీ. ని. ౨.౧౪౬).

సుయామనత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సుసారదత్తేరగాథావణ్ణనా

సాధు సువిహితాన దస్సనన్తి ఆయస్మతో సుసారదత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాపదేసు నిప్పత్తిం గత్వా కామేసు ఆదీనవం దిస్వా ఘరావాసం పహాయ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా హిమవంతప్పదేసే అరణ్ణాయతనే అస్సమం కారేత్వా విహాసి. అథ నం అనుగ్గణ్ణన్తో పదుముత్తరో భగవా భిక్షాచారవేలాయం ఉపసంక్రమి. సో దూరతోవ దిస్వా పసన్నమానసో పచ్చుగ్గత్వా పత్తం గహేత్వా మధురాని ఫలాని పక్ఖిపిత్వా అదాసి. భగవా తం పటిగ్గహేత్వా అనుమోదనం కత్వా పక్కామి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే ధమ్మసేనాపతిసో శాతిబ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా మన్దపణ్ణత్తా సుసారదోతి గహితనామో అపరభాగే ధమ్మసేనాపతిస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౩.౭౦-౮౩) -

“అజ్ఞాయకో మన్తధరో, తిణ్ణం వేదాన పారగూ;
హిమవంతస్సావిదురే, వసామి అస్సమే అహం.

“అగ్గహుత్తశ్చ మే అత్తి, పుణ్ణరీకఫలాని చ;
పుటకే నిక్ఖిపిత్వాన, దుమగ్గే లగ్గితం మయా.

“పదుముత్తరో లోకవిదూ, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
మముద్ధరితుకామో సో, భిక్షస్తో మముపాగమి.

“పసన్నచిత్తో సుమనో, ఫలం బుద్ధస్సదాసహం;
విత్తిసజ్జననో మయ్హం, దిట్టధమ్మసుఖావహో.

“సువణ్ణవణ్ణో సమ్మద్ధో, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
అన్తలిక్ఖే రితో సత్థా, ఇమం గాథం అభాసథ.

“ఇమినా ఫలదానేన, చేతనాపణిధీహి చ;
కప్పానం సతసహస్సం, దుగ్గతిం నుపపజ్జసి.

“తేనేవ సుక్కమూలేన, అనుభోత్వాన సమ్మదా;
పత్తోమ్మి అచలం రానం, హిత్యా జయపరాజయం.

“ఇతో సత్తసతే కప్పే, రాజా ఆసిం సుమగ్గలో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సప్పురిసూపనిస్సయానిసంసకిత్తనాపదేసేన అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో -

౭౦. “సాధు సువిహితాన దస్సనం, కజ్ఞా చిజ్జతి బుద్ధి వడ్డతి;
బాలమ్మి కరోన్తి పణ్ణితం, తస్మా సాధు సతం సమాగమో”తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త సాధూతి సున్దరం, భద్దకన్తి అత్తో. సువిహితాన దస్సనన్తి సువిహితానం దస్సనం. గాథాసుఖత్తం అనుస్వారలోపో
కతో. సీలాదిగుణోహి సుసంవిహితత్తభావానం పరానుద్దయాయ సుట్టు విహితధమ్మదేసనానం అరియానం దస్సనం
సాధూతి యోజనా. “దస్సన”న్తి నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం సవనాదీనమ్మి బహుకారత్తా. పుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“యే తే భిక్షా సీలసమ్మన్నా సమాధిసమ్మన్నా పజ్ఞాసమ్మన్నా విముత్తిసమ్మన్నా
విముత్తిజ్ఞానదస్సనసమ్మన్నా ఓవాదకా విజ్ఞాపకా సన్దస్సకా సమాదపకా సముత్తేజకా సమ్మహంసకా
అలంసమక్ఖాతారో సద్ధమ్మస్స, దస్సనమ్పాహం, భిక్షవే, తేసం భిక్షానం బహూపకారం వదామి, సవనం...పే...
ఉపసమ్మమనం...పే... పయిరుపాసనం...పే... అనుస్సరణం...పే... అనుపబ్బజ్జమ్పాహం, భిక్షవే, తేసం
భిక్షానం బహూపకారం వదామీ”తి (ఇతిపు. ౧౦౪).

దస్సనమూలకత్తా వా ఇతరేసం దస్సనమేవేత్త వుత్తం, కఙ్ఖా చిజ్జతీతిఆది తత్త కారణవచనం. తాదిసానఙ్ఖా కల్యాణమిత్తానం దస్సనే సతి విఙ్ఖజాతికో అత్తకామో కులపుత్తో తే ఉపసంక్యమతి పయిరుపాసతి “కిం, భన్తే, కుసలం, కిం అకుసల”న్తిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౯౬) పఞ్ణం పుచ్చతి. తే చస్స అనేకవిహితేసు కఙ్ఖాట్ఠానీయేసు కఙ్ఖం పటివినోదేన్తి, తేన వుత్తం “కఙ్ఖా చిజ్జతీ”తి. యస్మా చ తే ధమ్మదేసనాయ తేసం కఙ్ఖం పటివినోదేత్వా పుబ్బభాగే కమ్మపథసమ్మాదిట్ఠిం విపస్సనాసమ్మాదిట్ఠిఞ్చ ఉప్పాదేన్తి, తస్మా తేసం బుద్ధి వడ్డతి. యదా పన తే విపస్సనం వడ్డేత్వా సద్దాని పటివిజ్ఞన్తి, తదా సోఽసవత్తుకా అట్టవత్తుకా చ విచికిచ్ఛా చిజ్జతి సముచ్చిజ్జతి, నిప్పరియాయేన పఞ్ణా బుద్ధి వడ్డతి. బాల్యసమతిక్రమనతో తే పణ్ణితా హోన్తి. సో తేహి బుద్ధిం వడ్డేతి, బాలమ్మి కరోన్తి పణ్ణితన్తి. తస్మాతిఆది నిగమనం, యస్మా సాధూనం దస్సనం వుత్తనయేన కఙ్ఖా చిజ్జతి బుద్ధి వడ్డతి, తే బాలం పణ్ణితం కరోన్తి, తస్మా తేన కారణేన సాధు సున్దరం సతం సప్పురిసానం అరియానం సమాగమో, తేహి సమోధానం సమ్మా వడ్డనన్తి అత్తో.

సుసారదత్తేరగాధావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౬. పియఙ్ఖహత్తేరగాధావణ్ణనా

ఉప్పతన్తేసు నిపతేతి ఆయస్మతో పియఙ్ఖహత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుఞ్ణం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిస్స భగవతో కాలే హిమవన్తే రుక్ఖదేవతా హుత్వా పబ్బతన్తరే వసన్తో దేవతాసమాగమేసు అప్పానుభావతాయ పరిసపరియన్తే రత్తా ధమ్మం సుత్వా సత్తరి పటిలద్ధసద్ధో ఏకదివసం సువిసుద్ధం రమణీయం గఙ్గాయం పులినప్పదేసం దిస్వా సత్తు గుణే అనుస్సరి - “ఇతోపి సువిసుద్ధా సత్తు గుణా అనన్తా అపరిమేయ్యా చా”తి, ఏవం సో సత్తు గుణే ఆరబ్బ చిత్తం పసాదేత్వా తేన పుఞ్ణకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే వేసాలియం లిచ్చవిరాజకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో యుద్ధసోణ్ణో అపరాజితసఙ్ఖామో అమిత్తానం పియహానికరణేన పియఙ్ఖహోతి పఞ్ణాయిత్త. సో సత్తు వేసాలిగమనే పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా అరఙ్ఖో వసమానో విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౩.౮౪-౯౦) -

“పబ్బతే హిమవన్తమ్మి, వసామి పబ్బతన్తరే;
పులినం సోభనం దిస్వా, బుద్ధసేట్ఠం అనుస్సరిం.

“ఞాణే ఉపనిధా నత్తి, సఙ్ఖారం నత్తి సత్తునో;
సబ్బధమ్మం అభిజ్ఞాయ, ఞాణేన అధిముచ్చతి.

“నమో తే పురిసాఙ్ఖ, నమో తే పురిసుత్తమ;
ఞాణేన తే సమో నత్తి, యావతా ఞాణముత్తమం.

“ఞాణే చిత్తం పసాదేత్వా, కప్పం సగ్గమ్మి మోదహం;
అవసేసేసు కప్పేసు, కుసలం చరితం మయా.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం సఙ్ఖమలభిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, శాణసంజ్ఞాయదం ఫలం.

“ఇతో సత్తతికప్పమ్మి, ఏకో పులినపుప్పియో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా “అన్ధపుడుజ్ఞానానం పటిపత్తితో విదురా అరియానం పటిపత్తి”తి ఇమస్స అత్థస్స దస్సనవసేన
అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో -

౭౬. “ఉప్పతన్తేసు నిపతే, నిపతన్తేసు ఉప్పతే;

వసే అవసమానేసు, రమమానేసు నో రమే”తి. - గాథం అభాసి;

తత్థ ఉప్పతన్తేసూతి ఉణ్ణమన్తేసు, సత్తేసు మానుద్ధచ్చధమ్మసారమ్బాదీహి అత్తుక్కుంసనేన అనుపసన్తేసు. నిపతేతి
నమేయ్య, తేసజ్ఞోవ పాపధమ్మానం పరివజ్జనేన నివాతవుత్తి భవేయ్య. నిపతన్తేసూతి ఓణమన్తేసు, హీనాధిముత్తికతాయ
కోసజ్ఞేన చ గుణతో నిహీయమానేసు. ఉప్పతేతి ఉణ్ణమేయ్య, పణీతాధిముత్తికతాయ వీరియారమ్మేన చ గుణతో
ఉస్సుక్కేయ్య. అథ వా ఉప్పతన్తేసూతి ఉట్టహన్తేసు, కిలేసేసు పరియుట్టానవసేన సీసం ఉక్ఖిపన్తేసు. నిపతేతి
పటిసజ్ఞానబలేన యథా తే న ఉప్పజ్జన్తి, తథా అనురూపపచ్చవేక్షణాయ నిపతేయ్య, విక్ఖమ్పేయ్య చేవ సముచ్చిన్దేయ్య చ.
నిపతన్తేసూతి పరిపతన్తేసు, అయోనిసోమనసికారేసు వీరియపయోగమన్దతాయ వా యథారథేసు
సమథవిపస్సనాధమ్మేసు హోయ మానేసు . ఉప్పతేతి యోనిసోమనసికారేన వీరియారమ్మసమ్మదాయ చ తే ఉపట్టాపేయ్య
ఉప్పాదేయ్య వడ్డేయ్య చ. వసే అవసమానేసూతి సత్తేసు మగ్గబ్రహ్మచరియవాసం అరియవాసజ్ఞా అవసన్తేసు సయం తం
వాసం వసేయ్యాతి, అరియేసు వా కిలేసవాసం దుతియకవాసం అవసన్తేసు యేన వాసేన తే అవసమానా నామ హోన్తి,
సయం తథా వసే. రమమానేసు నో రమేతి సత్తేసు కామగుణరతియా కిలేసరతియా రమన్తేసు సయం తథా నో రమే నం
రమేయ్య, అరియేసు వా నిరామిసాయ ఝూనాదిరతియా రమమానేసు సయమ్మి తథా రమే, తతో అజ్ఞాథా పన కదాచిపి
నో రమే నాభిరమేయ్య వాతి అత్తో.

పియజ్ఞహత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. హత్థారోహపుత్తత్థేరగాథావణ్ణనా

ఇదం పురే చిత్తమచారి చారికన్తి ఆయస్మతో హత్థారోహపుత్తత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు
కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే వివట్టూపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం
పత్తో ఏకదివసం సత్థారం భిక్షుసంఘపరిపుతం విహారతో నిక్ఖంతం దిస్సా పసన్నచిత్తో పుప్పేహి పూజం కత్వా పశ్చాపతిట్టితేన
వన్దిత్వా పదక్షిణం కత్వా పక్కామి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం
హత్థారోహకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో హత్తిసిప్పే నిప్పత్తిం అగమాసి. సో ఏకదివసం హత్తిం సిక్ఖాపేన్తో నదీతీరం గన్త్వా
హేతుసమ్మత్తియా చోదియమానో “కిం మయ్ఘం ఇమినా హత్తిదమనేన, అత్తానం దమనమేవ వర”న్తి చిన్తేత్వా భగవంతం
ఉపసంజ్ఞమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా చరియానుకూలం కమ్మట్టానం గహేత్వా విపస్సనాయ కమ్మం

కరోన్తో చిరపరిచయేన కమ్మట్టానతో బహిద్ధా విధావస్తం చిత్తం ఛేకో హత్థాచరియో వియ అజ్ఞసేన చణ్డమత్తవరవారణం పటిసజ్ఞానఅజ్ఞసేన నిగ్గణ్ణో “ఇదం పురే చిత్తమచారి చారిక”ని గాథం అభాసి.

౭౭. తత్త ఇదన్తి వుచ్చమానస్స చిత్తస్స అత్తపచ్చక్షతాయ వుత్తం. పురేతి నిగ్గహకాలతో పుట్టే. అచారీతి విచరి, అనవట్టితతాయ నానారమ్మణేసు పరిబ్బమి . చారికన్తి యథాకామచరియం. తేనాహ “యేనిచ్చకం యత్తకామం యథాసుఖ”న్తి. తన్తి తం చిత్తం. అజ్ఞాతి ఏతరహి. నిగ్గహస్సామీతి నిగ్గణ్ణిస్సామి, నిబ్బిసేవనం కరిస్సామి. యోనిసోతి ఉపాయేన. యథా కిం? హత్తిప్పభిన్నం వియ అజ్ఞసగ్గహో. ఇదం వుత్తం హోతి – ఇదం మమ చిత్తం నామ ఇతో పుట్టే రూపాదీసు ఆరమ్మణేసు యేన యేన రమితుం ఇచ్చతి, తస్స తస్స వసేన యేనిచ్చకం, యత్త యత్త చస్స కామో, తస్స తస్స వసేన యత్తకామం, యథా యథా విచరంతస్స సుఖం హోతి, తథేవ చరణతో యథాసుఖం దీఘరత్తం చారికం అచరి, తం అజ్ఞపాహం భిన్నమదమత్తహత్తిం హత్థాచరియసజ్ఞతో ఛేకో అజ్ఞసగ్గహో అజ్ఞసేన వియ యోనిసోమనసికారేన నిగ్గహస్సామి, నాస్స వీతిక్కమితుం దస్సామీతి. ఏవం వదన్తో ఏవ చ థేరో విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం సచ్చాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౩.౯౧-౯౬) –

“సువణ్ణవణ్ణో సమ్మద్ధో, విపసీన్ దక్ఖిణారహో;
పురక్షతో సావకేహి, ఆరామా అభినిక్షమి.

“దిస్సానహం బుద్ధసేట్టం, సబ్బజ్ఞాం తమనాసకం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, గణ్ఠిపుప్పం అపూజయిం.

“తేన చిత్తప్పసాదేన, ద్విపదిన్దస్స తాదినో;
హట్టో హట్టేన చిత్తేన, పున వన్దిం తథాగతం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఏకతాలీసితో కప్పే, చరణో నామ ఖత్తియో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అయమేవ చ థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసీతి.

హత్థారోహపుత్తత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. మేణ్డసిరత్థేరగాథావణ్ణనా

అనేకజాతిసంసారన్తి ఆయస్మతో మేణ్డసిరత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయాని పుజ్ఞాని కరోన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో కామే పహాయ

ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా మహతా ఇసిగణేన సద్ధిం హిమవన్తే వసన్తో సత్థారం దిస్వా పసన్నమానసో ఇసిగణేన పదుమాని
 ఆహరాపేత్వా సత్తు పుష్పపూజం కత్వా సావకే అప్పమాదపటిపత్తియం ఓవదిత్వా కాలం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తో
 అపరాపరం సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుస్పాదే సాకేతే గహపతికులే నిబ్బత్తి, తస్స మేణ్ణసరిక్ఖసీసతాయ మేణ్ణసిరోత్వేవ
 సమజ్ఞో అహోసి. సో భగవతి సాకేతే అజ్ఞానవనే విహరన్తే సత్థారం ఉపసంక్యమిత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా
 సమధవిపస్సనాసు కమ్మం కరోన్తో ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేవ వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౩.౯౭-౧౦౫) -

“హిమవన్తస్సావిదూరే, గోతమో నామ పబ్బతో;
 నానారుక్ఖేహి సఞ్ఞాన్నో, మహాభూతగణాలయో.

“వేమజ్ఞుఘ్ని చ తస్సాసి, అస్సమో అభినిమ్మితో;
 పురక్ఖతో ససిస్సేహి, వసామి అస్సమే అహం.

“ఆయన్తు మే సిస్సగణా, పదుమం ఆహరన్తు మే;
 బుద్ధపూజం కరిస్సామి, ద్విపదిన్దస్స తాదినో.

“ఏవన్తి తే పటిస్సుత్వా, పదుమం ఆహరింసు మే;
 తథా నిమ్మితం కత్వాహం, బుద్ధస్స అభిరోపయిం.

“సిస్సే తదా సమానేత్వా, సాధుకం అనుసాసహం;
 మా ఖో తుమ్హే పమజ్జిత్థే, అప్పమాదో సుఖావహో.

“ఏవం సమనుసాసిత్వా, తే సిస్సే వచనక్ఖమే;
 అప్పమాదగుణే యుత్తో, తదా కాలఙ్కతో అహం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పుష్పమభిరోపయిం;
 దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఏకపజ్ఞాసకప్పఘ్ని , రాజా ఆసిం జలుత్తమో;
 సత్తరతనసమ్పన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

సో అత్తనో పుట్టేనివాసం అనుస్సరన్తో -

౭౮. “అనేకజాతిసంసారం, సన్ధావిస్సం అనిబ్బిసం;

తస్స మే దుక్ఖజాతస్స, దుక్ఖకన్దో అపరద్ధో”తి. - గాథం అభాసి;

తథా అనేకజాతినంసారన్తి అనేకజాతినతసహస్ససంఖ్యం ఇదం సంసారవట్టం, అద్ధునో అధిష్పేతత్తా
అచ్చంతసంయోగేకవచనం. సన్ధావిస్సన్తి సంసరిం, అపరాపరం చవనుప్పజ్జనవసేన పరిబ్బమిం. అనిబ్బిసన్తి తస్స
నివత్తకజాణం అవిన్దన్తో అలభన్తో. తస్స మేతి ఏవం సంసరన్తస్స మే. దుక్ఖజాతస్సాతి జాతిఆదివసేన ఉప్పన్నదుక్ఖస్స,
తిస్సన్నం వా దుక్ఖతానం వసేన దుక్ఖసభావస్స. దుక్ఖక్షణ్ణోతి కమ్మకిలేసవిపాకవట్టప్పకారో దుక్ఖరాసి. అపరద్ధోతి
అరహత్తమగ్గప్పత్తితో పట్టాయ పరిబ్బట్టో చుతో న అభినిబ్బత్తిస్సతి. “అపరట్టో”తి వా పాఠో, అపగతసమిద్ధితో
సముచ్చిన్నకారణత్తా అపగతోతి అట్తో. ఇదమేవ చ థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసి.

మేణ్డసిరత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. రక్ఖితత్థేరగాథావణ్ణనా

సబ్బో రాగో పహీనో మేతి ఆయస్మతో రక్ఖితత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే
కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా పసన్నమానసో దేసనాజాణం ఆరబ్బ ధోమనం
అకాసి. సత్తా తస్స చిత్తప్పసాదం ఓలోకేత్వా “అయం ఇతో సతసహస్సకప్పమత్తకే గోతమస్స నామ సమ్మాసమ్మద్ధస్స
రక్ఖితో నామ సావకో భవిస్సతీ”తి బ్యాకాసి . సో తం సుత్వా భియ్యోసోమత్తాయ పసన్నమానసో అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా
దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే దేవదహనిగమే సాకియరాజకులే నిబ్బత్తి, రక్ఖితోతిస్స నామం అహోసి. సో
యే సాకియకోలియరాజుహి భగవతో పరివారత్తాయ దిన్నా పశ్చాసతరాజకుమారా పబ్బజితా, తేసం అజ్ఞాతరో. తే పస
రాజకుమారా న సంవేగేన పబ్బజితత్తా ఉక్కణ్ణాభిభూతా యదా సత్తారా కుణాలదహతీరం నేత్వా కుణాలజాతకదేసనాయ
(జా. ౨.౨౧.కుణాలజాతక) ఇత్థీనం దోసవిభావనేన కామేసు ఆదీనవం పకాసేత్వా కమ్మట్టానే నియోజితా, తదా అయమ్పి
కమ్మట్టానం అనుయుజ్జన్తో విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౪.౧-౯) -

“పదుముత్తరో నామ జినో, లోకజేట్టో నరాసభో;
మహతో జనకాయస్స, దేసేతి అమతం పదం.

“తస్సాహం వచనం సుత్వా, వాచాసభిముదీరితం;
అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వాన, ఏకగ్గో ఆసహం తదా.

“యథా సముద్ధో ఉదధీనమగ్గో, నేరూ నగానం పవరో సిలుచ్చయో;
తథేవ యే చిత్తవసేన వత్తరే, న బుద్ధజాణస్స కలం ఉపేన్తి తే.

“ధమ్మవిధిం రపేత్వాన, బుద్ధో కారుణికో ఇసి;
భిక్కుసజ్జే నిసీదిత్వా, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యో సో జాణం పక్కిత్తేసి, బుద్ధమ్హి లోకనాయకే;
కప్పానం సతసహస్సం, దుగ్గతిం న గమిస్సతి.

“కిలేసే ఝాపయిత్వాన, ఏకగ్గో సుసమాహితో;
సోభితో నామ నామేన, హేస్సతి సత్తు సావకో.

“పజ్ఞాసే కప్పసహస్సే, సత్తేవాసుం యసుగ్గతా;
సత్తరతనసమ్పన్నా, చక్కవత్తీ మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పహీనకిలేసే పచ్చవేక్షన్తో “సబ్బో రాగో”తి గాథం అభాసి.

౭౯. తత్త “సబ్బో రాగో”తి కామరాగాదిప్పభేదో సబ్బోపి రాగో. పహీనోతి అరియమగ్గభావనాయ
సముచ్చేదప్పహానవసేన పహీనో. సబ్బో దోసోతి ఆఘాతవత్తుకాదిభావేన అనేకభేదభిన్నో సబ్బోపి బ్యాపాదో. సమూహతోతి
మగ్గేన సముగ్ఘాటితో. సబ్బో మే విగతో మోహోతి “దుక్ఖే అజ్ఞాణ”న్తిఆదినా (ధం సం ౧౦౬౭; విభం ౯౦౯) వత్తుభేదేన అట్టభేదో,
సంకిలేసవత్తువిభాగేన అనేకవిభాగో సబ్బోపి మోహో మగ్గేన విద్ధంసితత్తా మయ్హం విగతో. సీతిభూతోస్మి నిబ్బుతోతి ఏవం
మూలకిలేసప్పహానేన తదేకత్థతాయ సంకిలేసానం సమ్మదేవ పటిప్పస్సద్ధత్తా అనవసేసకిలేసదరథపరిఘాహాభావతో
సీతిభావం పత్తో, తతో ఏవ సబ్బసో కిలేసపరినిబ్బానేన పరినిబ్బుతో అహం అస్మి భవామీతి అజ్ఞం బ్యాకాసి.

రక్షితత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఉగ్గత్థేరగాథావణ్ణనా

యం మయా పకతం కమ్మన్తి ఆయస్మతో ఉగ్గత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త
తత్త భవే పుజ్ఞాని కరోన్తో ఇతో ఏకతింసే కప్పే సిఖిస్స భగవతో కాలే కులగేహే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సిఖిం
భగవంతం పస్సిత్వా పసన్నమానసో కేతకపుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం
సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరట్టే ఉగ్గనిగమే సేట్టిపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, ఉగ్గోత్వేవస్స నామం
అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో భగవతి తస్మిం నిగమే భద్దారామే విహరన్తే విహారం గన్త్వా సత్తు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా
పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర
౧.౧౪.౧౦-౧౬) -

“వినతానదియా తీరే, పిలక్ఖు ఫలితో అహు;
తాహం రుక్ఖం గవేసన్తో, అద్దసం లోకనాయకం.

“కేతకం పుప్పితం దిస్సా, వణ్ణే ఛేత్వానహం తదా;
బుద్ధస్స అభిరోపేసిం, సిఖినో లోకబన్ధునో.

“యేన జాణేన పత్తోసి, అచ్చుతం అమతం పదం;
తం జాణం అభిపూజేమి, బుద్ధసేట్ట మహాముని.

“ఇాణమ్మి పూజం కత్వాన, పిలక్తుమద్దసం అహం;
పటిలద్దోమ్మి తం పజ్జం, ఇాణపూజాయదం ఫలం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఇాణపూజాయదం ఫలం.

“ఇతో తేరసకప్పమ్మి, ద్వాదసాసుం ఫలుగ్గతా;
సత్తరతనసమ్మన్నా, చక్కవత్తీ మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో వట్టూపచ్ఛేదదీపనేన అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౮౦. “యం మయా పకతం కమ్మం, అప్పం వా యది వా బహుం;
సబ్బమేతం పరిక్ఖీణం, నత్తి దాని పునబ్భవో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త యం మయా పకతం కమ్మన్తి యం కమ్మం తీహి కమ్మద్వారేహి, ఛహి ఉప్పత్తిద్వారేహి, అట్టహి అసంవరద్వారేహి , అట్టహి చ సంవరద్వారేహి పాపాదివసేన దానాదివసేన చాతి అనేకేహి పకారేహి అనాదిమతి సంసారే యం మయా కతం ఉపచితం అభినిబ్బత్తితం విపాకకమ్మం. అప్పం వా యది వా బహున్తి తజ్జ వత్తుచేతనాపయోగకిలేసాదీనం దుబ్బలభావేన అప్పం వా, తేసం బలవభావేన అభిణ్ణపవత్తియా చ బహుం వా. సబ్బమేతం పరిక్ఖీణన్తి సబ్బమేవ చేతం కమ్మం కమ్మక్ఖయకరస్స అగ్గమగ్గస్స అధిగతత్తా పరిక్ఖయం గతం, కిలేసవట్టప్పహనేన హి కమ్మవట్టం పహీనమేవ హోతి విపాకవట్టస్స అనుప్పాదనతో. తేనాహ “నత్తి దాని పునబ్భవో”తి. ఆయతిం పునబ్భవాభినిబ్బత్తి మయ్ఘం నత్తితి అత్తో. “సబ్బమేత్త”న్తిపి పారో, సబ్బమ్మి ఏతన్తి పదవిభాగో.

ఉగ్గత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

అట్టమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. నవమవగ్గో

౧. సమితిగుత్తత్తేరగాథావణ్ణనా

యం మయా పకతం పాపన్తి ఆయస్మతో సమితిగుత్తత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్జాని ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహి నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో భగవంతం పస్సిత్వా పసన్నచిత్తో జాతిసుమనపుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన యత్త యత్త భవే నిబ్బత్తి, తత్త తత్త కులరూపపరివారసమ్మదాయ అజ్ఞో సత్తే అభిభవిత్యా అట్టాసి. ఏకస్మిం పన అత్తభావే అజ్ఞాతరం పచ్ఛేకబుద్ధం పిణ్ణాయ చరంతం దిస్సా “అయం ముణ్ణకో కుట్టి మజ్ఞో, తేనాయం పటిచ్చాదేత్వా విచరతీ”తి నిట్టభిత్వా పక్కామి. సో తేన కమ్మేన

బహుం కాలం నిరయే పచ్చిత్వా కస్యపస్య భగవతో కాలే మనుస్సలోకే నిబ్బత్తో పరిబ్బాజకపబ్బజ్జం ఉపగతో ఏకం
 సీలాచారసమ్మన్నం ఉపాసకం దిస్సా దోసంతరో హుత్వా, “కుట్టరోగీ భవేయ్యాసీ”తి అక్కోసి, స్థానతిట్ఠే చ మనుస్సేహి
 రపితాని స్థానచుట్టాని దూసేసి. సో తేన కమ్మేన పున నిరయే నిబ్బత్తిత్వా బహూని వస్సాని దుక్ఖం అనుభవిత్వా ఇమస్మిం
 బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం అఞ్జితరస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, సమితిగుత్తోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో
 సత్థు ధమ్మదేసనం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా సువిసుద్ధసీలో హుత్వా విహరతి. తస్స పురిమకమ్మనిస్సన్దేన
 కుట్టరోగో ఉప్పజ్జి, తేన తస్స సరీరావయవా యేభుయ్యేన చిన్నభిన్నా హుత్వా పగ్గరన్తి. సో గిలానసాలాయం వసతి.
 అథేకదివసం ధమ్మసేనాపతి గిలానపుచ్చం గత్వా తత్త తత్త గిలానే భిక్షూ పుచ్చన్తో తం భిక్షుం దిస్సా “ఆవుసో, యావతా
 ఖిన్దప్పవత్తి నామ, సబ్బం దుక్ఖమేవ వేదనా. ఖిన్దేసు పన అసన్తేసుయేవ నత్తి దుక్ఖ”న్తి వేదనానుపస్సనాకమ్మట్టానం
 కథేత్వా అగమాసి. సో థేరస్స ఓవాదే రత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా చళభిఞ్ఞా సచ్చాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర
 ౧.౧౨.౮౨-౯౦) –

“జాయంతస్స విపస్సీస్స, ఆలోకో విపులో అహు;
 పథవీ చ పకమ్పిత్థ, ససాగరా సపబ్బతా.

“నేమిత్తా చ వియాకంసు, బుద్ధో లోకే భవిస్సతి;
 అగ్గో చ సబ్బసత్తానం, జనతం ఉద్ధరిస్సతి.

“నేమిత్తానం సుణిత్యాన, జాతిపూజమకాసహం;
 ఏదిసా పూజనా నత్తి, యాదిసా జాతిపూజనా.

“సఙ్ఖరిత్వాన కుసలం, సకం చిత్తం పసాదయిం;
 జాతిపూజం కరిత్వాన, తత్త కాలజ్కతో అహం.

“యం యం యోనుపపజ్జామి, దేవత్తం అథ మానుసం;
 సబ్బే సత్తే అభిభోమి, జాతిపూజాయదం ఫలం.

“ధాతియో మం ఉపట్టిన్తి, మమ చిత్తవసానుగా;
 న తా సక్కోన్తి కోపేతుం, జాతిపూజాయదం ఫలం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పూజమకరిం తదా;
 దుగ్గతిం నాభిజానామి, జాతిపూజాయదం ఫలం.

“సుపారిచరియా నామ, చతుత్తింస జనాధిపా;
 ఇతో తతియకప్పమ్మి, చక్కవత్తీ మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ధళభిక్షో పన హుత్వా పహీనకిలేసపచ్చవేక్షణేన ఏతరహి అనుభుయ్యమానరోగవసేన పురిమజాతీసు అత్తనా కతం పాపకమ్మం అనుస్సరిత్వా తస్స ఇదాని సబ్బసో పహీనభావం విభావేన్తో -

౮౧. “యం మయా పకతం పాపం, పుట్టే అఙ్ఘాసు జాతీసు;

ఇధేవ తం వేదనీయం, వత్తు అఙ్ఘం న విజ్ఞతీ”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త పాపన్తి అకుసలం కమ్మం. తఙ్ఘో లామకట్టేన పాపన్తి వుచ్చతి. పుట్టేతి పురా. అఙ్ఘాసు జాతీసూతి ఇతో అఙ్ఘాసు జాతీసు, అఙ్ఘోసు అత్తభావేసు. అయఙ్ఘోత్త అత్తో - యదిపి మయా ఇమస్మిం అత్తభావే న తాదిసం పాపం కతం అత్తి, ఇదాని పన తస్స సమ్మవోయేవ నత్తి. యం పన ఇతో అఙ్ఘాసు జాతీసు కతం అత్తి, ఇధేవ తం వేదనీయం, తఙ్ఘో ఇధేవ ఇమస్మింయేవ అత్తభావే వేదయిత్తబ్బం అనుభవిత్తబ్బం ఫలం, కస్మా? వత్తు అఙ్ఘం న విజ్ఞతీతి తస్స కమ్మస్స విపచ్చనోకాసో అఙ్ఘో ఖిందపబన్దో నత్తి, ఇమే పన ఖిందా సబ్బసో ఉపాదానానం పహీనత్తా అనుపాదానో వియ జాతవేదో చరిమకచిత్తనిరోధేన అప్పటిసన్ధికా నిరుజ్ఞన్తితి అఙ్ఘం బ్యాకాసి.

సమితిగుత్తత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. కస్సపత్తేరగాథావణ్ణనా

యేన యేన సుభిక్షానీతి ఆయస్మతో కస్సపత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా తీసు వేదేసు అఙ్ఘోసు చ బ్రాహ్మణసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో, సో ఏకదివసం భగవంతం దిస్వా పసన్నమానసో సుమనపుప్పేహి పూజం అకాసి. కరోన్తో చ సత్తమ సమంతో ఉపరి చ పుప్పముట్టియో ఖిపి. బుద్ధానుభావేన పుప్పాని పుప్పాసనాకారేన సత్తాహం అట్టంసు. సో తం అచ్చరియం దిస్వా భియ్యోసోమత్తాయ పసన్నమానసో అహోసి. అపరాపరం పుఙ్ఘాని కరోన్తో కప్పసతసహస్సం సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం అఙ్ఘాతరస్స ఉదిచ్చబ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, కస్సపోతిస్స నామం అహోసి. తస్స దహరకాలేయేవ పితా కాలమకాసి. మాతా తం పటిజగ్గతి. సో ఏకదివసం జేతవనం గతో భగవతో ధమ్మదేసనం సుత్వా హేతుసమ్మన్నతాయ తస్మింయేవ ఆసనే సోతాపన్నో హుత్వా మాతు సన్చికం గత్వా అనుజానాపేత్వా పబ్బజితో సత్థరి వుట్టవస్సే పవారేత్వా జనపదచారికం పక్కన్తే సయమ్మి సత్థారా సద్ధిం గన్తుకామో ఆపుచ్చితుం మాతు సన్చికం అగమాసి. మాతా విస్సజ్జేన్తి ఓవాదవసేన -

౮౨. “యేన యేన సుభిక్షాని, సివాని అభయాని చ;

తేన పుత్తక గచ్చస్సు, మా సోకాపహతో భవా”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త యేన యేనాతి యత్త యత్త. భుమ్మత్తే హి ఏతం కరణవచనం, యస్మిం యస్మిం దిసాభాగేతి అత్తో. సుభిక్షానీతి సులభపిణ్డాని, రట్టానీతి అధిప్పాయో. సివానీతి ఖేమాని అరోగాని. అభయానీతి చోరభయాదీహి నిబ్బయాని, రోగదుబ్బిక్షభయాని పన “సుభిక్షాని, సివానీ”తి పదద్వయేనేవ గహితాని. తేనాతి తత్త, తస్మిం తస్మిం దిసాభాగేతి అత్తో. పుత్తకాతి అనుకమ్పన్తి తం ఆలపతి. మాతి పటిసేదత్తే నిపాతో సోకాపహతోతి పుత్తగుణరహితాని రట్టాని గత్వా దుబ్బిక్షభయాదిజనితేన సోకేన ఉపహతో మా భవ మాహోసీతి అత్తో. తం సుత్వా ధేరో, “మమ మాతా మయ్యం

సోకరహితటానగమనం ఆసీసతి, హన్ద మయం సబ్బసో అచ్చన్తమేవ సోకరహితం రానం పత్తుం యుత్త”ని ఉస్సాహజాతో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౩.౧-౯) –

“అజ్ఞాయకో మన్తధరో, తిణ్ణం వేదాన పారగూ;
అబ్బోకాసే రితో సన్తో, అద్దసం లోకనాయకం.

“సీహం యథా వనచరం, బ్యగ్గరాజంవ నిత్తసం;
తిథాపభిన్నమాతభం, కుజ్జారంవ మహేసిసం.

“సేరేయకం గహేత్వాన, ఆకాసే ఉక్ఖిపిం అహం;
బుద్ధస్స ఆనుభావేన, పరివారేన్తి సబ్బసో.

“అధిట్టహి మహావీరో, సబ్బజ్ఞా లోకనాయకో;
సమన్తా పుప్పచ్చదనా, ఓకిరింసు నరాసభం.

“తతో సా పుప్పకళ్ళాకా, అన్తోవణ్ణా బహిముఖా;
సత్తాహం ధదనం కత్వా, తతో అన్తరథాయథ.

“తజ్చ అచ్చరియం దిస్సా, అబ్బుతం లోమహంసనం;
బుద్ధే చిత్తం పసాదేసిం, సుగతే లోకనాయకే.

“తేన చిత్తప్పసాదేన, సుక్కమూలేన చోదితో;
కప్పానం సతసహస్సం, దుగ్గతిం నుపపజ్జహం.

“పన్నరససహస్సమ్మి, కప్పానం పజ్జావీసతి;
వీతమలాసనామా చ, చక్రవత్తీ మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”ని.

అరహత్తం పన పత్వా “ఇదమేవ మాతు వచనం అరహత్తప్పత్తియా అజ్ఞాసం జాత”ని తమేవ గాథం పచ్చుదాహసి.

కస్సపత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సీహత్థేరగాథావణ్ణనా

సీహప్పమత్తో విహరాతి ఆయస్మతో సీహత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో ఇతో అట్టారసకప్పసతమత్థకే అత్థదస్సిస్స భగవతో కాలే చన్దభాగాయ నదియా తీరే కిన్నరయోనియం నిబ్బత్తిత్వా పుప్పభక్తో పుప్పనివసనో హుత్వా విహరన్తో ఆకాసేన గచ్ఛన్తం అత్థదస్సిం భగవన్తం దిస్సా పసన్నచిత్తో పూజేతుకామో అజ్ఞాలిం పగ్గయ్హం అట్టాసి. భగవా తస్స అజ్ఞాసయం ఇత్వా ఆకాసతో ఓరుయ్హం అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖమూలే పల్లజ్కేన నిసీది. కిన్నరో చన్దనసారం

ఘంసిత్వా చన్దనగన్ధేన పుష్పేహి చ పూజం కత్వా వన్దిత్వా పదక్షిణం కత్వా పక్వామి. సో తేన పుష్కలకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే మల్లరాజకులే నిబ్బత్తి, తస్స సీహోతి నామం అహోసి. సో భగవన్తం దిస్సా పసన్నమానసో వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. సత్థా తస్స అజ్ఞాసయం ఓలోకేత్వా ధమ్మం కథేసి. సో ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణో విహరతి. తస్స చిత్తం నానారమ్మణో విధావతి, ఏకగ్గం న హోతి, సకత్థం నిష్పాదేతుం న సక్కోతి. సత్థా తం దిస్సా ఆకాసే రత్వా -

౮౩. “సీహాపుమత్తో విహర, రత్తిన్దివమతన్దితో;
భావేహి కుసలం ధమ్మం, జహ సీఘం సముస్సయ”న్తి. -

గాఢాయ ఓవది. సో గాఢావసానే విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౪.౧౭-౨౫)

“చన్దభాగానదీతీరే, అహోసిం కిన్నరో తదా;
పుప్పభక్తో చహం ఆసిం, పుప్పనివసనో తథా.

“అత్థదస్సీ తు భగవా, లోకజేట్టో నరాసభో;
విపిసగ్గేన నియ్యాసి, హంసరాజావ అమ్మరే.

“నమో తే పురిసాజ్ఞా, చిత్తం తే సువిసోధితం;
పసన్నముఖవణ్ణోసి, విప్పసన్నముఖిన్ద్రియో.

“ఓరోహిత్వాన ఆకాసా, భూరిపణ్ణో సుమేధసో;
సజ్ఞాటిం పత్థరిత్వాన, పల్లజ్కేన ఉపావిసి.

“విలీనం చన్దనాదాయ, అగమాసిం జినన్తికం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, బుద్ధస్స అభిరోపయిం.

“అభివాదేత్వాన సమ్మద్ధం, లోకజేట్టం నరాసభం;
పామోజ్జం జనయిత్వాన, పక్వామిం ఉత్తరాముఖో.

“అట్టారసే కప్పసతే, చన్దనం యం అపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“చతుద్దసే కప్పసతే, ఇతో ఆసింసు తే తయో;
రోహణీ నామ నామేన, చక్కవత్తే మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

యా పన భగవతా ఓవాదవసేన వుత్తా “సీహప్పమత్తో”తి గాథా, తత్త సీహాతి తస్స ధేరస్స ఆలపనం. అప్పమత్తో విహరాతి సతియా అవిప్పవాసేన పమాదవిరహితో సబ్బిరియాపథేసు సతిసమ్మజ్జాయుత్తో హుత్వా విహరాహి. ఇదాని తం అప్పమాదవిహారం సహ ఫలేన సజ్ఞేపతో దస్సేతుం “రత్తిన్దివ”నిఆది వుత్తం. తస్సత్తో - రత్తిభాగం దివసభాగం “చక్కమేన నిసజ్ఞాయ ఆవరణీయేహి ధమ్మేహి చిత్తం పరిసోధేతీ”తి (సం. ని. ౪.౨౩౯; అ. ని. ౩.౧౬; విభ. ౨౧౯) వుత్తనయేన చతుసమ్మప్పధానవసేన అత్తన్దితో అకుసీతో ఆరద్ధవీరియో కుసలం సమధవిపస్సనాధమ్మం ఇ లోకుత్తరధమ్మం భావేహి ఉప్పాదేహి వడ్డేహి చ, ఏవం భావేత్వా చ జహ సీఘం సముస్సయన్తి తవ సముస్సయం అత్తభావం పరమం తావ తప్పటిబద్ధధర్మరాగప్పహనేన సీఘం నచిరస్సేవ పజహ, ఏవంభూతో చ పచ్చా చరిమకచిత్తనిరోధేన అనవసేసతో చ పజహిస్సతీతి. అరహత్తం పన పత్వా ధేరో అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో తమేవ గాథం పచ్చుదాహాసీతి.

సీహత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. నీతత్థేరగాథావణ్ణనా

సబ్బరత్తిం సుపిత్వానాతి ఆయస్మతో నీతత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే సునన్తో నామ బ్రాహ్మణో హుత్వా అనేకసతే బ్రాహ్మణే మన్తే వాచేన్తో వాజపేయ్యం నామ యజ్ఞం యజి, భగవా తం బ్రాహ్మణం అనుకమ్పన్తో యజ్ఞాట్టానం గత్వా ఆకాసే చక్కమి. బ్రాహ్మణో సత్థారం దిస్వా పసన్నమానసో సిస్సేహి పుప్పాని ఆహరాపేత్వా ఆకాసే ఖిపిత్వా పూజం అకాసే. బుద్ధానుభావేన తం రానం సకలం నగరం పుప్పపటవితానికం వియ ఛాదితం అహోసి. మహాజనో సత్థరి ఉళారం పీతినోమనస్సం పటిసంవేదేసి. సునన్దబ్రాహ్మణో తేన కుసలములేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, నీతోతిస్స నామం అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో “ఇమే సమణా సక్యపుత్తియా సుఖసీలా సుఖసమాచారా సుభోజనాని భుజ్జేత్వా నివాతేసు సేనాసనేసు విహరన్తి, ఇమేసు పబ్బజిత్వా సుఖేన విహరితుం సక్కా”తి సుఖాభిలాసాయ పబ్బజిత్వావ సత్థు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా కతిపాహమేవ మనసికరిత్వా తం ఛడ్డేత్వా యావదత్థం ఉదరావదేహకం భుజ్జేత్వా దివసభాగం సజ్ఞణికారామో తిరచ్ఛానకథాయ వీతినామేతి, రత్తిభాగేపి ధినమిద్ధాభిభూతో సబ్బరత్తిం సుపతి. సత్థా తస్స హేతుపరిపాకం ఓలోకేత్వా ఓవాదం దేన్తో -

౮౪. “సబ్బరత్తిం సుపిత్వాన, దివా సజ్ఞణికే రతో;

కుదాస్సు నామ దుమ్మేధో, దుక్ఖస్సన్తం కరిస్సతీ”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త సబ్బరత్తిన్తి సకలం రత్తిం. సుపిత్వానాతి నిద్దాయిత్యా, “రత్తియా పరమం యామం చక్కమేన నిసజ్ఞాయ ఆవరణీయేహి ధమ్మేహి చిత్తం పరిసోధేతీ”తిఆదినా వుత్తం జాగరియం అననుయుజ్జేత్వా కేవలం రత్తియా తీసుపి యామేసు నిద్దం ఓక్కమిత్వాతి అత్తో. దివాతి దివసం, సకలం దివసభాగన్తి అత్తో. సజ్ఞణికేతి తిరచ్ఛానకథికేహి కాయదళ్లిబహులపుగ్గలేహి సన్నిసజ్ఞా సజ్ఞణికో, తస్మిం రతో అభిరతో తత్త అవిగతచ్చన్తో “సజ్ఞణికే రతో”తి వుత్తో “సజ్ఞణికారతో”తిపి పాళి. కుదాస్సు నామాతి కుదా నామ. అస్మాతి నిపాతమత్తం, కస్మిం నామ కాలేతి అత్తో. దుమ్మేధోతి

నిప్పజ్ఞో. దుష్టస్సాతి వట్టదుష్టస్స. అన్తన్తి పరియోసానం. అచ్చన్తమేవ అనుప్పాదం కదా నామ కరిస్సతి, ఏదిసస్స దుష్టస్సన్తకరణం నట్టితి అట్టో. “దుమ్మేధ దుష్టస్సన్తం కరిస్ససీ”తిపి పాళి.

ఏవం పన సత్థారా గాఢాయ కథితాయ థేరో సంవేగజాతో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౪.౨౬-౩౩) –

“సునన్దో నామ నామేన, బ్రాహ్మణో మన్తపారగూ;
అజ్ఞాయకో యాచయోగో, వాజపేయ్యం అయాజయి.

“పదుముత్తరో లోకవిదూ, అగ్గో కారుణికో ఇసి;
జనతం అనుకమ్పన్తో, అమ్మరే చక్కమీ తదా.

“చక్కమిత్వాన సమ్మద్ధో, సబ్బజ్ఞా లోకనాయకో;
మేత్తాయ అఫరి సత్తే, అప్పమాణే నిరూపధి.

“వణ్ణే ఛేత్వాన పుప్పాని, బ్రాహ్మణో మన్తపారగూ;
సబ్బే సిస్సే సమానేత్వా, ఆకాసే ఉక్ఖిపాపయి.

“యావతా నగరం ఆసి, పుప్పానం ఛదనం తదా;
బుద్ధస్స ఆనుభావేన, సత్తాహం న విగచ్ఛథ.

“తేనేవ సుక్కములేన, అనుభోత్వాన సమ్మదా;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, తిణ్ణో లోకే విసత్తికం.

“ఏకారసే కప్పసతే, పఞ్చతింసాసు ఖత్తియా;
అమ్మరంససనామా తే, చక్కవత్తీ మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా థేరో అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో తమేవ గాథం పచ్చుదాహాసి.

నీతత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సునాగత్థేరగాథావణ్ణనా

చిత్తనిమిత్తస్స కోవిదీతి ఆయస్మతో సునాగత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకత్తింసే కప్పే సిఖిస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో తిణ్ణం వేదానం పారగూ హుత్వా అరజ్ఞాయతనే అస్సమే వసన్తో తీణి బ్రాహ్మణసహస్సాని మన్తే వాచేసి. అధేకదివసం తస్స సత్థారం దిస్సా లక్ఖణాని ఉపధారేత్వా లక్ఖణమన్తే పరివత్తేన్తస్స, “ఈదిసేహి లక్ఖణేహి సమన్నాగతో

అనంతజినో అనంతజాణో బుద్ధో భవిస్సతీ”తి బుద్ధజాణం ఆరబ్బ ఉళారో పసాదో ఉప్పజ్జి. సో తేన చిత్తప్పసాదేన దేవలోకే నిబ్బత్తో అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే నాలకగామే అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, సునాగోతిస్స నామం అహోసి. సో ధమ్మసేనాపతిస్స గిహిసహాయో ధేరస్స సంతికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా దస్సనభూమియం పతిట్టితో పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౪.౩౪-౪౦) -

“హిమవంతస్సావిదూరే, వసభో నామ పబ్బతో;
తస్మిం పబ్బతపాదమ్మి, అస్సమో ఆసి మాపితో.

“తీణి సిస్ససహస్సాని, వాచేసిం బ్రాహ్మణో తదా;
సంహరిత్వాన తే సిస్సే, ఏకమంతం ఉపావిసిం.

“ఏకమంతం నిసీదిత్వా, బ్రాహ్మణో మంతపారగూ;
బుద్ధవేదం గవేసంతో, జాణే చిత్తం పసాదయిం.

“తత్త చిత్తం పసాదేత్వా, నిసీదిం పణ్ణసంతరే;
పల్లజ్కం ఆభుజిత్వాన, తత్త కాలజ్కతో అహం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం సజ్జమలభిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఇాణసజ్జాయదం ఫలం.

“సత్తవీసతి కప్పమ్మి, రాజా సిరిధరో అహు;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా భిక్షూనం ధమ్మదేసనాపదేసేన అజ్ఞాం బ్యాకరోంతో -

౮౫. “చిత్తనిమిత్తస్స కోవిదో, పవివేకరసం విజానియ;

ఝూయం నిపకో పతిస్సతో, అధిగచ్ఛేయ్య సుఖం నిరామిస”న్తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త చిత్తనిమిత్తస్స కోవిదోతి భావనాచిత్తస్స నిమిత్తగ్రహణే కుసలో, “ఇమస్మిం సమయే చిత్తం పగ్గహేతబ్బం, ఇమస్మిం సమ్మహంసితబ్బం, ఇమస్మిం అజ్ఞపేక్షితబ్బ”న్తి ఏవం పగ్గహణాదియోగ్యస్స చిత్తనిమిత్తస్స గహణే ఛేకో. పవివేకరసం విజానియాతి కాయవివేకసంవడ్డితస్స చిత్తవివేకస్స రసం సజ్జానిత్వా, వివేకసుఖం అనుభవిత్వాతి అత్తో. “పవివేకరసం పిత్వా”తి (ధ. ప. ౨౦౫) హి వుత్తం. ఝూయన్తి పరమం ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానేన పచ్చా లక్ఖణాపనిజ్ఞానేన చ ఝూయంతో. నిపకోతి కమ్మట్టానపరిహరణే కుసలో. పతిస్సతోతి ఉపట్టితస్సతి. అధిగచ్ఛేయ్య సుఖం నిరామిసన్తి ఏవం

సమధనిమిత్తాదికోసల్లేన లబ్ధే చిత్తవివేకసుఖే పతిత్తాయ సతో సమ్మజానో హుత్వా విపస్సనారూనేనేవ ఝాయన్తో కామామిసవట్టామిసేహి అసమ్మిస్సతాయ నిరామిసం నిబ్బానసుఖం ఫలసుఖం ఇచ్చా అధిగచ్ఛేయ్య సముపగచ్ఛేయ్యాతి అత్తో.

సునాగత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. నాగితత్థేరగాథావణ్ణనా

ఇతో బహిద్ధా పుథుఅజ్ఞావాదినన్తి ఆయస్మతో నాగితత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే నారదో నామ బ్రాహ్మణో హుత్వా ఏకదివసం మాళకే నిసిన్నో భగవంతం భిక్షుసజ్ఞేన పురక్షతం గచ్ఛంతం దిస్సా పసన్నమానసో తీహి గాథాహి అభిత్థవి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మీన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే కపిలవత్థునగరే సక్యరాజకులే నిబ్బత్తి, నాగితోతిస్స నామం అహోసి. సో భగవతి కపిలవత్థుస్మిం విహరన్తే మధుపిణ్డికసుత్తం (మ. ని. ౧.౧౯౯ ఆదయో) సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౪.౪౭-౫౪) -

“విసాలమాళే ఆసీనో, అద్ధసం లోకనాయకం;

ఖీణాసవం బలప్పత్తం, భిక్షుసజ్ఞపురక్షతం.

“సతసహస్సా తేవిజ్ఞా, ఛళభిజ్ఞా మహిద్ధికా;

పరివారేన్తి సమ్మద్ధం, కో దిస్సా నప్పసీదతి.

“జాణే ఉపనిధా యస్స, న విజ్ఞతి సదేవకే;

అనంతజాణం సమ్మద్ధం, కో దిస్సా నప్పసీదతి.

“ధమ్మకాయా ఇచ్చ దీపేంతం, కేవలం రతనాకరం;

వికప్పేతుం న సక్కోన్తి, కో దిస్సా నప్పసీదతి.

“ఇమాహి తీహి గాథాహి, నారదోవ్హయవచ్చలో;

పదుముత్తరం ధవితాన, సమ్మద్ధం అపరాజితం.

“తేన చిత్తప్పసాదేన, బుద్ధసన్ధవనేన చ;

కప్పానం సతసహస్సం, దుగ్గతిం నుపపజ్జహం.

“ఇతో తింసకప్పసతే, సుమితో నామ ఖత్తియో;

సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కువత్తీ మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్యం పన పత్వా సత్తు అవితధదేసనతం ధమ్మస్స చ నియ్యానికతం నిస్సాయ సజ్ఞాతపీతిసోమనస్సో
పీతివేగప్పవిస్సత్తం ఉదానం ఉదానేస్తో -

౮౬. “ఇతో బహిద్ధా పుథుఅజ్ఞావాదినం, మగ్గో న నిబ్బానగమో యథా అయం;
ఇతిస్సు సజ్ఞం భగవానుసాసతి, సత్తా సయం పాణితలేవ దస్సయ”న్తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త ఇతో బహిద్ధాతి ఇమస్మా బుద్ధసాసనా బాహిరకే సమయే, తేనాహ “పుథుఅజ్ఞావాదిన”న్తి, నానాతిత్తియానన్తి
అత్తో. మగ్గో న నిబ్బానగమో యథా అయన్తి యథా అయం అరియో అట్టజ్ఞికో మగ్గో ఏకంసేన నిబ్బానం గచ్ఛతీతి
నిబ్బానగమో, నిబ్బానగామీ, ఏవం నిబ్బానగమో మగ్గో తిత్తియసమయే నత్తి అసమ్మాసమ్ముద్ధప్పవేదితత్తా
అజ్ఞాతిత్తియవాదస్స. తేనాహ భగవా -

“ఇధేవ , భిక్షవే, సమణో, ఇథ దుతియో సమణో, ఇథ తతియో సమణో, ఇథ చతుత్తో సమణో, సుజ్ఞా
పరప్పవాదా సమణేభి అజ్ఞోహి”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౪; మ. ని. ౧.౧౩౯; అ. ని. ౪.౨౪౧).

ఇతీతి ఏవం. అస్సూతి నిపాతమత్తం. సజ్ఞన్తి భిక్షుసజ్ఞం, ఉక్కుట్టనిద్దేసోయం యథా “సత్తా దేవమనుస్సాన”న్తి. సజ్ఞన్తి
వా సమూహం, వేనేయ్యజనన్తి అధిప్పాయో. భగవాతి భాగ్యవస్తతాదీహి కారణేహి భగవా, అయమేత్త సజ్ఞేవో. విత్తారో పన
పరమత్తదీపనియం ఇతివుత్తకవణ్ణనాయం వుత్తనయేన వేదితబ్బో. సత్తాతి దిట్టధమ్మి కసమ్పరాయికపరమత్తేహి
యథారహం అనుసాసతీతి సత్తా. సయన్తి సయమేవ. అయజ్ఞోత్త అత్తో - “సీలాదిక్ఖన్తయసగ్గహో సమ్మాదిట్టిఆదీనం
అట్టన్నం అజ్ఞానం వసేన అట్టజ్ఞికో నిబ్బానగామీ అరియమగ్గో యథా మమ సాసనే అత్తి, ఏవం బాహిరకసమయే మగ్గో
నామ నట్టి”తి సీహనాదం నదన్తో అవ్హాకం సత్తా భగవా సయమేవ సయమ్ముజ్ఞాణేన ఇతో, సయమేవ వా
మహాకరుణాసజ్ఞోదితో హుత్వా అత్తనో దేసనావిలాససమ్మత్తియా హత్తతలే ఆమలకం వియ దస్సేన్తో భిక్షుసజ్ఞం
వేనేయ్యజనతం అనుసాసతి ఓవదతీతి.

నాగితత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. పవిత్రతేరగాథావణ్ణనా

ఖన్ధా దిట్టా యథాభూతన్తి ఆయస్మతో పవిత్రతేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త
తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్ఞం కరోన్తో అత్తదస్సిస్స భగవతో కాలే కేసవో నామ తాపసో హుత్వా ఏకదివసం సత్తారం
ఉపసజ్ఞమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పసన్నమానసో అభివాదేత్వా అజ్ఞాలిం పగ్గయ్త పదక్ఖిణం కత్వా పక్కామి. సో తేన
పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే మగధరత్తే
బ్రాహ్మణకులే ఉప్పజ్జిత్వా అనుక్యమేన విజ్ఞాతం పత్తో నేక్ఖమ్మనిన్నజ్ఞాసయతాయ పరిబ్బాజకపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా తత్త
సిక్ఖితబ్బం సిక్ఖిత్వా విచరన్తో ఉపతిస్సకోలితానం బుద్ధసాసనే పబ్బజితభావం సుత్వా “తేపి నామ మహాపజ్ఞా తత్త పబ్బజితా,

తదేవ మజ్ఞో సేయ్యో”తి సత్తు సన్తికం గన్త్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజి. తస్స సత్థా విపస్సనం ఆచిక్ఖి. సో విపస్సనం ఆరభిత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం సద్చాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౪.౨౦౨-౨౧౯) -

“నారదో ఇతి మే నామం, కేసవో ఇతి మం విదూ;
కుసలాకుసలం ఏసం, అగమం బుద్ధసన్తికం.

“మేత్తచిత్తో కారుణికో, అత్థదస్సీ మహాముని;
అస్సాసయన్తో సత్తే సో, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“సకం చిత్తం పసాదేత్వా, సిరే కత్వాన అజ్ఞాలిం;
సత్థారం అభివాదేత్వా, పక్కామిం పాచినాముఖో.

“సత్తరసే కప్పసతే, రాజా ఆసి మహీపతి;
అమిత్తతాపనో నామ, చక్కవత్తీ మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో -

౮౭. “ఖన్ధా దిట్టా యథాభూతం, భవా సబ్బే పదాలితా;
విక్ఖీణో జాతిసంసారో, నత్థి దాని పునబ్బవో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త ఖన్ధాతి పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా, తే హి విపస్సనుపలక్ఖణతో సామజ్ఞాలక్ఖణతో చ శాతపరిజ్ఞాదీహి పరిజాననవసేన విపస్సితబ్బా. దిట్టా యథాభూతన్తి విపస్సనాపజ్ఞాసహితాయ మగ్గపజ్ఞాయ “ఇదం దుక్ఖ”న్తిఆదినా అవిపరీతతో దిట్టా. భవా సబ్బే పదాలితాతి కామభవాదయో సబ్బే కమ్మభవా ఉపపత్తిభవా చ మగ్గశాసత్తేన భిన్నా విద్ధంసితా. కిలేసపదాలనేవ హి కమ్మోపపత్తిభవా పదాలితా నామ హోన్తి. తేనాహ “విక్ఖీణో జాతిసంసారో, నత్థి దాని పునబ్బవో”తి. తస్సత్థో హేట్టా వుత్తోయేవ.

పవిట్టత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అజ్ఞనత్థేరగాథావణ్ణనా

అసక్ఖీం వత అత్తానన్తి ఆయస్మతో అజ్ఞనత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో విపస్సస్స భగవతో కాలే సీహయోనియం నిబ్బత్తో ఏకదివసం అరజ్ఞో అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే నిసిన్నం సత్థారం దిస్వా “అయం ఖో ఇమస్మిం కాలే సబ్బసేట్టో పురిససీహో”తి పసన్నమానసో సుపుప్పితసాలసాఖం భజ్జేత్వా సత్థారం పూజేసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం సేట్టికులే నిబ్బత్తి. అజ్ఞనోతిస్స నామం అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో నిగణ్ఠేహి కతపరిచయో హుత్వా “ఏవాహం అమతం అధిగమిస్సామీ”తి వివట్టజ్ఞాసయతాయ దహరకాలేయేవ నిగణ్ఠేసు పబ్బజిత్వా తత్త సారం అలభన్తో సత్తు

యమకపాటిహారియం దిస్వా పటిలద్ధసద్ధో సాసనే పబ్బజిత్వా విపస్సనం ఆరభిత్వా నచిరస్సేవ అరహా అహోసి. తేన వుత్తం
అపదానే (అప. థేర ౧.౧౪.౬౦-౬౨) -

“మిగరాజా తదా ఆసిం, అభిజాతో సుకేసరీ;
గిరిదుగ్గం గవేసన్తో, అద్ధసం లోకనాయకం.

“అయం ను ఖో మహావీరో, నిబ్బాపేతి మహాజనం;
యంనూనాహం ఉపాసేయ్యం, దేవదేవం నరాసభం.

“సాఖం సాలస్స భజ్జిత్యా, సకోసం పుప్పమాహరిం;
ఉపగన్త్యాన సమ్మద్ధం, అదాసిం పుప్పముత్తమం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పుప్పదానస్సిదం ఫలం.

“ఇతో చ నవమే కప్పే, విరోచనసనామకా;
తయో ఆసింసు రాజానో, చక్కవత్తి మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అనుత్తరసుఖాధిగమసమ్మూతేన పీతివేగేన ఉదానం ఉదానేన్తో -

౮౮. “అసక్ఖిం వత అత్తానం, ఉద్ధాతుం ఉదకా థలం;
వుయ్హమానో మహోఘేవ, సచ్ఛాని పటివిజ్ఞహ”న్తి. - గాథం అభాసి;

తత్త అసక్ఖిన్తి సక్కోసిం. వతాతి విమ్మయే నిపాతో. అతివిమ్మయనీయశ్శోతం యదిదం సచ్చపటివేధో. తేనాహ -

“తం కింమశ్శాథ, భిక్ఖవే, కతమం ను ఖో దుక్కరతరం వా దురభిసమ్మవతరం వా, యం సత్తథా భిన్నస్స
వాలస్స కోటియా కోటిం పటివిజ్ఞేయ్యా”తిఆది (సం. ని. ౨.౧౧౧౧)?

అత్తానన్తి నియకజ్ఞత్తం సన్ధాయ వదతి. యో హి పరో న హోతి సో అత్తాతి. ఉద్ధాతున్తి ఉద్ధరితుం, “ఉద్ధట”న్తిపి పారో.
ఉదకాతి సంసారమహోఘసజ్ఞాతా ఉదకా. థలన్తి నిబ్బానథలం. వుయ్హమానో మహోఘేవాతి మహాణ్ణవే వుయ్హమానో వియ.
ఇదం వుత్తం హోతి - యథా నామ గమ్భీరవిత్థతే అప్పతిట్టే మహతి ఉదకోఘే వేగసా వుయ్హమానో పురిసో కేనచి
అత్థకామేన ఉపనీతం ఫియారితసమ్మన్నం దళ్లనావం లభిత్వా సుఖేనేవ తతో అత్తానం ఉద్ధరితుం సక్కుణేయ్య పారం
పాపుణేయ్య, ఏవమేవాహం సంసారమహోఘ కిలేసాభిసజ్ఞారవేగేన వుయ్హమానో సత్థారా ఉపనీతం సమథవిపస్సనుపేతం
అరియమగ్గనావం లభిత్వా తతో అత్తానం ఉద్ధరితుం నిబ్బానథలం పత్తం అహో అసక్ఖిన్తి. యథా పన అసక్ఖి, తం దస్సేతుం
“సచ్ఛాని పటివిజ్ఞహ”న్తి ఆహ. యస్మా అహం దుక్ఖాదీని చత్తారి అరియసచ్ఛాని

పరిష్కాపహానసచ్చికిరియాభావనాపటివేధేన పటివిజ్ఞం అరియమగ్గజాణేన అజ్ఞాసిం, తస్మా అసక్తిం వత అత్తానం ఉద్ధాతుం ఉదకా ధలన్తి యోజనా.

అజ్ఞనత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. (పఠమ) దేవసభత్థేరగాథావణ్ణనా

ఉత్తిణ్ణా పఙ్కుపలిపాతి ఆయస్మతో దేవసభత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం పుణ్ణం ఉపచినన్తో సిఖిస్స భగవతో కాలే పారావతయోనియం నిబ్బత్తో ఏకదివసం సత్తారం దిస్సా పసన్నమానసో పియాలఫలం ఉపనేసి. సత్తా తస్స పసాదసంవడ్డనత్తం తం పరిభుజ్ఞో. సో తేన అతివియ పసన్నచిత్తో హుత్వా కాలేన కాలం ఉపసఙ్కమిత్వా వన్దిత్వా చిత్తం పసాదేతి . సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తో అపరాపరం పుణ్ణాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే అజ్ఞతరస్స మణ్ణలికరణ్ణో పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తో తరుణకాలేయేవ రజ్జే పతిట్టితో రజ్జసుఖమనుభవన్తో వుద్ధో సత్తారం ఉపసఙ్కమి, తస్స సత్తా ధమ్మం దేసేసి. సో ధమ్మం సుత్వా పటిలద్దసద్ధో సంవేగజాతో రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౪.౬౬-౭౨) -

“పారావతో తదా ఆసిం, పరం అనుపరోధకో;
పబ్బారే సేయ్యం కప్పేమి, అవిదురే సిఖిసత్తునో.

“సాయం పాతఞ్చ పస్సామి, బుద్ధం లోకగ్గనాయకం;
దేయ్యధమ్మో చ మే నత్తి, ద్విపదిన్దస్స తాదిసో.

“పియాలఫలమాదాయ , అగమం బుద్ధసన్తికం;
పటిగ్గహేసి భగవా, లోకజేట్టో నరాసభో.

“తతో పరం ఉపాదాయ, పరిచారిం వినాయకం;
తేన చిత్తప్పసాదేన, తత్త కాలఙ్కుతో అహం.

“ఏకత్తింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం అహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“ఇతో పన్నరసే కప్పే, తయో ఆసుం పియాలినో;
సత్తరతనసమ్మన్నా, చక్కవత్తి మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా పహీనకిలేసపచ్చవేక్షణవసేన ఉప్పన్నసోమనస్సో ఉదానం ఉదానేన్తో -

౮౯. “ఉత్తిణ్ణ పజ్కపలిపా, పాతాలా పరివజ్జితా;

ముత్తో ఓఘా చ గన్ధా చ, సబ్బే మానా విసంహతా”తి. – గాథం అభాసి;

తత్త ఉత్తిణ్ణాతి ఉత్తరితా అతిక్కున్తా. పజ్కపలిపాతి పజ్కా చ పలిపా చ. పజ్కో వుచ్చతి పకతికద్దమో. “పలిపో”తి గమ్మిరపుథులో మహాకద్దమో. ఇథ పన పజ్కో వియాతి పజ్కో, కామరాగో అసుచిభావాపాదనేన చిత్తస్స మక్ఖనతో. పలిపో వియాతి పలిపో, పుత్తదారాదివిసయో బహలో ఛన్దరాగో వుత్తనయేన సమ్మక్ఖనతో దురుత్తరణతో చ. తే మయా అనాగామిమగ్గేన సబ్బసో అతిక్కున్తాతి ఆహ “ఉత్తిణ్ణ పజ్కపలిపా”తి. పాతాలాతి పాతాయాలన్తి పాతాలా, మహాసముద్దే నిన్నతరపదేసా. కేచి పన నాగభవనం “పాతాల”న్తి వదన్తి. ఇథ పన అగాహదురవగ్గాహదురుత్తరణట్టేన పాతాలా వియాతి పాతాలా, దిట్టియో. తే చ మయా పరమమగ్గాధిగమేనేవ సబ్బథా వజ్జితా సముచ్చిన్నాతి ఆహ “పాతాలా పరివజ్జితా”తి ముత్తో ఓఘా చ గన్ధా చాతి కామోఘాదిఓఘతో అభిజ్ఞాకాయగన్ధాదిగన్ధతో చ తేన తేన మగ్గేన ముత్తో పరిముత్తో, పున అనభికిరణఅగన్ధనవసేన అతిక్కున్తోతి అత్తో. సబ్బే మానా విసంహతాతి నవవిధాపి మానా అగ్గమగ్గాధిగమేన విసేసతో సజ్ఞాతం వినాసం ఆపాదితా సముచ్చిన్నా “మానవిధా హతా”తి కేచి పఠన్తి, మానకోట్టాసాతి అత్తో. “మానవిసా”తి అపరే, తేసం పన మానవిసస్స దుక్ఖస్స ఫలతో మానవిసాతి అత్తో దట్టబ్బో.

(పఠమ) దేవసభత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సామిదత్తత్తేరగాథావణ్ణనా

పశ్చాత్తన్తా పరిజ్ఞాతాతి ఆయస్మతో సామిదత్తత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో అత్తదస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో సత్థరి పరినిబ్బుతే తస్స ధూపే పుప్పేహి ఛత్తాతిఛత్తం కత్వా పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, సామిదత్తోతిస్స నామం అహోసి. సో అనుక్కుమేన విజ్ఞాతం పత్తో బుద్ధానుభావం సుత్వా ఉపాసకేహి సద్ధిం విహారం గతో సత్థారం ధమ్మం దేసేన్తం దిస్వా పసన్నమానసో ఏకమన్తం నిసేది. సత్థా తస్స అజ్ఞాసయం ఓలోకేత్వా తథా ధమ్మం దేసేసి, యథా సద్ధం పటిలభి సంసారే చ సంవేగం. సో పటిలద్దసద్ధో సంవేగజాతో పబ్బజిత్వా ఇాణస్స అపరిపక్కత్తా కతిపయకాలం అలసబహులీ విహాసి. పున సత్థారా ధమ్మదేసనాయ సముత్తేజితో విపస్సనాయ కమ్మట్టానం గహేత్వా తత్త యుత్తప్పయుత్తో విహరన్తో నచిరేనేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౫.౧-౪) –

“పరినిబ్బుతే భగవతి, అత్తదస్సీనరుత్తమే;

ఛత్తాతిఛత్తం కారేత్వా, ధూపమ్మి అభిరోపయిం.

“కాలేన కాలమాగన్త్యా, నమస్సిం లోకనాయకం;

పుప్పచ్చదనం కత్వాన, ఛత్తమ్మి అభిరోపయిం.

“సత్తరసే కప్పసతే, దేవరజ్జమకారయిం;

మనుస్సత్తం న గచ్ఛామి, ధూపపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం, భవా సబ్బే సమూహతా;

నాగోవ బద్ధనం ఛేత్వా, విహరామి అనాసవో.

“స్వాగతం వత మే ఆసి, బుద్ధసేటస్స సన్నికే;

తిస్సో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

సో అపరభాగే భిక్షూహి “కిం తయా, ఆవుసో, ఉత్తరిమనుస్సధమ్మా అధిగతో”తి పుట్టో సాసనస్స నియ్యానికభావం
అత్తనో చ ధమ్మానుధమ్మప్పటిపత్తిం తేసం పవేదేన్తో అజ్ఞాబ్యాకరణవసేన -

౯౦. “పఞ్చక్షన్ధా పరిజ్ఞాతా, తిట్టన్తి చిన్నమూలకా;

విక్ఖీణో జాతిసంసారో, నత్తి దాని పునబ్బవో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త పఞ్చక్షన్ధా పరిజ్ఞాతాతి మయా ఇమే పఞ్చపాదానక్షన్ధా “ఇదం దుక్ఖం, ఏత్తకం దుక్ఖం, న తతో భియ్యో”తి తీహి
పరిజ్ఞాహి పరిచ్ఛిన్దిత్వా ఇతా విదితా పటివిద్ధా. తిట్టన్తి చిన్నమూలకాతి తథా పరిజ్ఞాతత్తాయేవ మూలభూతస్స
సముదయస్స సబ్బసో పహీనత్తా తే ఇదాని యావ చరిమకచిత్తనిరోధో తిట్టన్తి చిన్నమూలకా, చరిమకచిత్తనిరోధేన పన
అప్పటిసన్నికావ నిరుజ్ఞన్తి. తేనాహ - “విక్ఖీణో జాతిసంసారో, నత్తి దాని పునబ్బవో”తి. తస్సత్తో హేట్టా వుత్తోయేవ.

సామిదత్తత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

నవమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దసమవగ్గో

౧. పరిపుణ్ణకత్తేరగాథావణ్ణనా

న తథా మతం సతరసన్తి ఆయస్మతో పరిపుణ్ణకత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో
ధమ్మదస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో సత్తరి పరినిబ్బుతే సత్తు చేతియే పుప్పాదీహి ఉళారం
పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవేసు నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం
బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్తుస్మిం సక్యరాజకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో పరిపుణ్ణవిభవతాయ పరిపుణ్ణకోతి పజ్ఞాయితథ. సో
విభవసమ్మన్నతాయ సబ్బకాలం సతరసం నామ ఆహారం పరిభుజ్జన్తో సత్తు మిస్సకాహారపరిభోగం సుత్వా “తావ
సుఖుమాలోపి భగవా నిబ్బానసుఖం అపేక్షిత్యా యథా తథా యాపేతి, కస్మా మయం ఆహారగిద్ధా హుత్వా ఆహారసుద్ధికా
భవిస్సామ, నిబ్బానసుఖమేవ పన అప్పేహి పరియేసితబ్బ”న్తి సంసారే జాతసంవేగో ఘరావాసం పహాయ సత్తు సన్నికే
పబ్బజిత్వా భగవతా కాయగతాసతికమ్మట్టానే నియోజితో తత్త పతిట్టాయ పటిలద్ధరూసం పాదకం కత్వా విపస్సనాయ
కమ్మం కరోన్తో విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౨.౨-౯) -

“నిబ్బుతే లోకనాథమ్మి, ధమ్మదస్సీనరాసభే;

ఆరోపేసిం ధజత్థమ్మం, బుద్ధసేటస్స చేతియే.

“నిస్సేణిం మాపయిత్వాన, ధూపసేట్టం సమారుహిం;
జాతిపుష్పం గహేత్వాన, ధూపమ్ని అభిరోపయిం.

“అహో బుద్ధో అహో ధమ్మో, అహో నో సత్తం సమ్మదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ధూపపూజాయదం ఫలం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, ధూపసీఖసనామకా;
సోళసాసింసు రాజానో, చక్కవత్తీ మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్ని.

అరహత్తం పన పత్వా ధమ్మే గారవబహుమానేన పీతివేగవిస్సట్టం ఉదానం ఉదానేన్తో “న తథా మతం సతరస”ని గాథం అభాసి.

౯౧. తత్త న తథా మతం సతరసం, సుధన్నం యం మయజ్జ పరిభుత్తన్తి తథాతి తేన పకారేన. మతన్తి అభిమతం. సతరసన్తి సతరసభోజనం “సతరసభోజనం నామ సతపాకసప్పిఆదీహి అభిసజ్జతం భోజన”న్తి వదన్తి. అథ వా అనేకత్తో సతసద్ధో “సతసో సహస్ససో”తిఆదీసు వియ. తస్మా యం భోజనం అనేకసూపం అనేకబ్యజ్జానం, తం అనేకరసతాయ “సతరస”న్తి వుచ్చతి, నానారసభోజనన్తి అత్తో. సుధా ఏవ అన్నం సుధాభోజనం దేవానం ఆహారో. యం మయజ్జ పరిభుత్తన్తి యం మయా అజ్జ అనుభుత్తం. “యం మయా పరిభుత్త”న్తి చ ఇదం “సతరసం సుధన్న”న్తి ఏత్థాపి యోజేతబ్బం. ఇదం వుత్తం హోతి – యం మయా అజ్జ ఏతరహి నిరోధసమాపత్తిసమాపజ్జనవసేన ఫలసమాపత్తిసమాపజ్జనవసేన చ అచ్చంతమేవ సంతం పణీతం నిబ్బానసుఖం పరిభుజ్జాయమానం, తం యథా మతం అభిమతం సమ్భావితం తథా రాజకాలే మయా పరిభుత్తం సతరసభోజనం దేవత్తభావే పరిభుత్తం సుధన్నఞ్చ న మతం నాభిమతం. కస్మా? ఇదఞ్చో అరియనిసేవితం నిరామిసం కిలేసానం అవత్థుభూతం, తం పన పుద్ధుజ్జనసేవితం సామిసం కిలేసానం వత్థుభూతం, తం ఇమస్స సజ్జమ్మి కలమ్మి కలభాగమ్మి న ఉపేతీతి. ఇదాని “యం మయజ్జ పరిభుత్త”న్తి వుత్తధమ్మం దేసేన్తో అపరిమితదస్సినా గోతమేన, బుద్ధేన సుదేసితో ధమ్మో”తి ఆహ. తస్సన్తో – అపరిమితం అపరిచ్ఛిన్నం ఉప్పాదవయాభావతో సంతం అసజ్జతథాతుం సయమ్మూఞ్చాణేన పసీన్, అపరిమితస్స అనంతాపరిమేయ్యస్స ఇయ్యస్స దస్సావీతి తేన అపరిమితదస్సినా గోతమగోతేన సమ్మాసమ్మద్ధేన “ఖయం విరాగం అమతం పణీత”న్తి (ఖు. పా. ౬.౪; సు. ని. ౨౨౭) చ “మదనిమ్మదనో పిపాసవినయో” (అ. ని. ౪.౩౪; ఇతివు. ౯౦) “సబ్బసజ్ఞారసమథో”తి (అ. ని. ౨.౧౪౦; ౧౦.౬) చ ఆదినా సుట్ట దేసితో ధమ్మో, నిబ్బానం మయా అజ్జ పరిభుత్తన్తి యోజనా.

పరిపుణ్ణకత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. విజయత్థేరగాథావణ్ణనా

యస్సాసవా పరిక్షీణాతి ఆయస్మతో విజయత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో పియదస్సస్స భగవతో కాలే విభవసమ్మన్నే కులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో సత్థరి పరినిబ్బుతే తస్స ధూపస్స రతనఖచితం వేదికం కారేత్వా తత్త ఉళారం వేదికామహం కారేసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన అనేకసతే అత్తభావే మణిఓభాసేన

విచరి. ఏవం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తి, విజయోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో బ్రాహ్మణవిజ్ఞాసు నిప్పత్తిం గతో తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అరణ్ణాయతనే ఝానలాభీ హుత్వా విహరన్తో బుద్ధుప్పాదం సుత్వా ఉప్పన్నప్పసాదో సత్తు సంతికం ఉపసజ్జమిత్వా సత్తారం వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసీది. తస్స సత్తా ధమ్మం దేసేసి. సో ధమ్మం సుత్వా పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౫.౧౦-౧౪) -

“నిబ్బుతే లోకనాథమ్మి, పియదస్సీనరుత్తమే;
పసన్నచిత్తో సుమనో, ముత్తావేదిమకాసహం.

“మణీహి పరివారేత్వా, అకాసిం వేదిముత్తమం;
వేదికాయ మహం కత్వా, తత్థ కాలజ్ఞతో అహం.

“యం యం యోనుపపజ్జామి, దేవత్తం అథ మానుసం;
మణీ ధారేన్తి ఆకాసే, పుణ్ణాకమ్మస్సిదం ఫలం.

“సోళసితో కప్పసతే, మణిప్పభాసనామకా;
ఛత్తింసాసింసు రాజానో, చక్కవత్తీ మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో “యస్సాసవా పరిక్షీణా”తి గాథం అభాసి.

౯౨. తత్థ యస్సాసవా పరిక్షీణాతి యస్స ఉత్తమపుగ్గలస్స కామాసవాదయో చత్తారో ఆసవా సబ్బసో ఖీణా అరియమగ్గేన ఖేపితా. ఆహారే చ అనిస్సితోతి యో చ ఆహారే తణ్ణాదిట్ఠినిస్సయేహి అనిస్సితో అగధితో అనజ్ఞాపన్నో, నిదస్సనమత్తం, ఆహారసీసేనేత్థ చత్తారోపి పచ్చయా గహితాతి దట్టబ్బం. పచ్చయపరియాయో వా ఇథ ఆహార-సద్దో వేదితబ్బో. “సుజ్ఞతో అనిమిత్తో చా”తి ఏత్థ అప్పణిహితవిమోక్షోపి గహితోయేవ, తీణిపి చేతాని నిబ్బానస్సేవ నామాని. నిబ్బానజ్ఞో రాగాదీనం అభావేన సుజ్ఞం, తేహి విముత్తజ్ఞాతి సుజ్ఞతవిమోక్షో, తథా రాగాదినిమిత్తాభావేన సజ్ఞారనిమిత్తాభావేన చ అనిమిత్తం, తేహి విముత్తజ్ఞాతి అనిమిత్తవిమోక్షో, రాగాదిపణిధీనం అభావేన అప్పణిహితం, తేహి విముత్తజ్ఞాతి అప్పణిహితో విమోక్షోతి వుచ్చతి. ఫలసమాపత్తివసేన తం ఆరమ్మణం కత్వా విహరంతస్స అయమ్మి తివిధో విమోక్షో యస్స గోచరో, ఆకాసేవ సకున్తానం, పదం తస్స దురన్నయన్తి యథా ఆకాసే గచ్ఛన్తానం సకుణానం “ఇమస్మిం రానే పాదేహి అక్కమిత్వా గతా, ఇదం రానం ఉరేన పహరిత్వా గతా, ఇదం సీసేన, ఇదం పక్ఖేహి”తి న సక్కా జాతుం, ఏవమేవ ఏవరూపస్స భిక్షునో “నిరయపదాదీసు ఇమినా నామ పదేన గతో”తి జాపేతుజ్ఞా న సక్కాతి.

విజయత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౩. ఏరకత్తేరగాథావణ్ణనా

దుక్ఖా కామా ఏరకాతి ఆయస్మతో ఏరకత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తథ్థ తథ్థ భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో సిద్ధత్థస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్థారం దిస్వా పసన్నమానసో సత్థు కిళ్ళీ దాతబ్బయుత్తకం అలభన్తో “హన్డాహం కాయసారం పుజ్ఞం కరిస్సామీ”తి సత్థు గమనమగ్గం సోధేత్వా సమం అకాసి. సత్థా తేన తథాకతం మగ్గం పటిపజ్జి . సో తథ్థ భగవన్తం దిస్వా పసన్నమానసో వన్దిత్వా అజ్జలిం పగ్గయ్య పసన్నచిత్తో యావ దస్సనుపచారసమతిక్కమా బుద్ధారమ్మణం పీతిం అవిజహన్తో అట్టాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోక నిబ్బత్తో అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం సమ్భావనీయస్స కుటుమ్మియస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, ఏరకోతిస్స నామం అహోసి అభిరూపో దస్సనీయో పాసాదికో ఇతికత్తబ్బతాసు పరమేన వేయ్యత్తియేన సమన్నాగతో. తస్స మాతాపితరో కులేన రూపేన ఆచారేన వయేన కోసల్లేన చ అనుచ్ఛవికం దారికం ఆనేత్వా వివాహకమ్మం అకంసు . సో తాయ సద్ధిం సంవాసేన గేహ వసన్తో పచ్చిమభవికత్తా కేనచిదేవ సంవేగవత్తునా సంసారే సంవిగ్గమానసో సత్థు సన్తికం గన్తా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజి, తస్స సత్థా కమ్మట్టానం అదాసి. సో కమ్మట్టానం గహేత్వా కతిపయదివసాతిక్కమేన ఉక్కుణ్ణాభిభూతో విహాసి. అథ సత్థా తస్స చిత్తప్పవత్తిం ఇత్వా ఓవాదవసేన “దుక్ఖా కామా ఏరకా”తి గాథం అభాసి. సో తం సుత్వా “అయుత్తం మయా కతం, యోహం ఏవరూపస్స సత్థు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా తం విస్సజ్జేన్తో మిచ్ఛావితక్కుబహులో విహాసి”న్తి సంవేగజాతో విపస్సనాయ యుత్తప్పయుత్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౫.౩౨-౩౬) -

“ఉత్తరిత్వాన నదికం, వనం గచ్ఛతి చక్ఖుమా;
తమద్దసాసిం సమ్మద్ధం, సిద్ధత్థం వరలక్ఖణం.

“కుదాలపిటకమాదాయ , సమం కత్వాన తం పథం;
సత్థారం అభివాదేత్వా, సకం చిత్తం పసాదయిం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, మగ్గదానస్సిదం ఫలం.

“సత్తపజ్ఞాసకప్పమ్మి, ఏకో ఆసిం జనాధిపో;
నామేన సుప్పబుద్ధోతి, నాయకో సో నరిస్సరో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహా పన హుత్వా అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో -

౯౩. “దుక్ఖా కామా ఏరక, న సుఖా కామా ఏరక;
యో కామే కామయతి, దుక్ఖం సో కామయతి ఏరక;
యో కామే న కామయతి, దుక్ఖం సో న కామయతి ఏరకా”తి. -

తమేవ భగవతా వుత్తగాథం పచ్చుదాహాసి.

తల్లి దుక్ఖా కామాతి ఇమే వత్తుకామకిలేసకామా దుక్ఖవత్తుతాయ విపరిణామదుక్ఖసంసారదుక్ఖసభావతో చ, దుక్ఖా దుక్ఖమా దుక్ఖనిబ్బత్తికా. వుత్తజ్ఞోతం - “అప్పస్సాదా కామా బహుదుక్ఖా బహుపాయాసా, ఆదీనవో ఏత్థ భియ్యో”తిఆది (పాచి. 4గ2; మ. ని. ౧.౨౩౪). ఏరకాతి పఠమం తావ భగవా తం ఆలపతి, పచ్చా పన థేరో అత్తానం నామేన కథేసి. న సుఖా కామాతి కామా నామేతే జానంతస్స సుఖా న హోన్తి, అజానంతస్స పన సుఖతో ఉపట్టహన్తి. యథాహ - “యో సుఖం దుక్ఖతో అద్ధ, దుక్ఖమద్ధక్ఖి సల్లతో”తిఆది (సం. ని. 4.౨౦౩; ఇతిపు. ౨౩; థేరగా. ౯౮౬). యో కామే కామయతి, దుక్ఖం సో కామయతీతి యో సత్తో కిలేసకామేన వత్తుకామే కామయతి, తస్స తం కామనం సమ్మతి సపరిఘాహతాయ , ఆయతిం అపాయదుక్ఖహేతుతాయ చ వట్టదుక్ఖహేతుతాయ చ దుక్ఖం. వత్తుకామా పన దుక్ఖస్స వత్తుభూతా. ఇతి సో దుక్ఖసభావం దుక్ఖనిమిత్తం దుక్ఖవత్తుఇచ్చ కామయతీతి వుత్తో. ఇతరం పటిపక్ఖవసేన తమేవత్తం ఇాపేతుం వుత్తం, తస్మా తస్సత్తో వుత్తవిపరియాయేన వేదితబ్బో.

ఏరకత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. మేత్తజిత్తేరగాథావణ్ణనా

నమో హి తస్స భగవతోతి ఆయస్మతో మేత్తజిత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర అనోమదస్సీస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో సాసనే అభిప్పసన్నో హుత్వా బోధిరుక్ఖస్స ఇట్టకాహి వేదికం చినిత్వా సుధాపరికమ్మం కారేసి. సత్థా తస్స అనుమోదనం అకాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే మగధరట్టే అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, మేత్తజీతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో కామేసు ఆదీనవం దిస్సా తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అరఙ్గో విహరంతో బుద్ధుప్పాదం సుత్వా పుబ్బహేతునా చోదియమానో సత్థు సన్తికం గత్వా పవత్తినివత్తియో ఆరబ్బ పఞ్ణం పుచ్చిత్వా సత్థారా పఞ్ణో విస్సజ్జితే పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౦౧.౨౬-౩౧) -

“అనోమదస్సీమునినో, బోధివేదిమకాసహం;
సుధాయ పిణ్డం దత్వాన, పాణికమ్మం అకాసహం.

“దిస్సా తం సుకతం కమ్మం, అనోమదస్సీ నరుత్తమో;
భిక్కుసఙ్ఘే రితో సత్థా, ఇమా గాథా అభాసథ.

“ఇమినా సుధకమ్మేన, చేతనాపణిధీహి చ;
సమ్మత్తిం అనుభోత్వాన, దుక్ఖస్సంతం కరిస్సతి.

“పసన్నముఖవణ్ణోఽహి, ఏకగ్గో సుసమాహితో;
ధారేమి అన్తిమం దేహం, సమ్మాసమ్మద్ధసాసనే.

“ఇతో కప్పసతే ఆసిం, పరిపుణ్ణే అనూనకే;
రాజా సబ్బఘనో నామ, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా యూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సత్తారం ధోమన్తో -

౯౪. “నమో హి తస్స భగవతో, సక్యపుత్తస్స సిరీమతో;

తేనాయం అగ్గప్పత్తేన, అగ్గధమ్మో సుదేసితో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త నమోతి నమక్కారో. హీతి నిపాతమత్తం. తస్మాతి యో సో భగవా సమత్తింసపారమియో పూరేత్వా సబ్బకిలేసే భజ్జేత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధో, సక్యరాజస్స పుత్తోతి సక్యపుత్తో. అనజ్ఞాసాధారణాయ పుజ్జాసమ్మత్తియా చ సమ్భావితో ఉత్తమాయ రూపకాయసిరియా ధమ్మకాయసిరియా చ సమన్నాగతత్తా సిరీమా, తస్స భగవతో సక్యపుత్తస్స సిరీమతో నమో అత్థు, తం నమామీతి అత్తో. తేనాతి తేన భగవతా. అయన్తి తస్స ధమ్మస్స అత్తనో పచ్చక్షతాయ వదతి. అగ్గప్పత్తేనాతి అగ్గం సబ్బజ్ఞాతం, సబ్బేహి వా గుణేహి అగ్గభావం సేట్టభావం పత్తేన. అగ్గధమ్మోతి అగ్గో ఉత్తమో నవవిధలోకుత్తరో ధమ్మో సుట్టు అవిపరీతం దేసితో పవేదితోతి.

మేత్తజిత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨౫. చక్ఖపాలత్థేరగాథావణ్ణనా

అన్తోహం హతనేత్తోస్మీతి ఆయస్మతో చక్ఖపాలత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్జాని కరోన్తో సిద్ధత్తస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో భగవతి పరినిబ్బుతే ధూపమహే కయిరమానే ఉమాపుప్పం గహేత్వా ధూపం పూజేసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం మహాసువణ్ణస్స నామ కుటుమ్మికస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, తస్స పాలోతి నామమకంసు. మాతా తస్స ఆధావిత్వా పరిధావిత్వా విచరణకాలే అజ్ఞం పుత్తం లభి. తస్స మాతాపితరో చూళపాలోతి నామం కత్వా ఇతరం మహాపాలోతి వోహరింసు. అథ తే వయప్పత్తే ఘరబన్ధనేన బన్ధింసు. తస్మిం సమయే సత్తా సావత్తియం విహరతి జేతవనే. తత్త మహాపాలో జేతవనం గచ్చన్తేహి ఉపాసకేహి సద్ధిం విహరం గత్తా సత్తు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో కుటుమ్పభారం కనిట్టభాతికస్సేవ భారం కత్వా సయం పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో ఆచరియుపజ్ఞాయానం సన్తికే పఞ్చవస్సాని వసిత్వా వుట్టవస్సో పవారేత్వా సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా సట్టిమత్తే సహాయభిక్షూ లభిత్వా తేహి సద్ధిం భావనానుకూలం వసనట్టానం పరియేసన్తో అజ్ఞాతరం పచ్చన్తగామం నిస్సాయ గామవాసికేహి ఉపాసకేహి కారేత్వా దిన్నాయ అరజ్ఞాయతనే పణ్ణసాలాయ వసన్తో సమణధమ్మం కరోతి. తస్స అక్ఖిరోగో ఉప్పన్నో. వేజ్జో భేసజ్జం సమ్మాదేత్వా అదాసి. సో వేజ్జేన వుత్తవిధానం న పటిపజ్జి. తేనస్స రోగో వడ్డి. సో “అక్ఖిరోగవూపసమనతో కిలేసరోగవూపసమనమేవ మయ్యం వర”న్తి అక్ఖిరోగం అజ్ఞపేక్షిత్వా విపస్సనాయయేవ యుత్తప్పయుత్తో అహోసి. తస్స భావనం ఉస్సుక్కాపేత్తస్స అపుబ్బం అచరిమం అక్ఖీని చేవ కిలేసా చ భిజ్జంసు. సో సుక్ఖవిపస్సకో అరహా అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౫.౨౧-౨౫) -

“నిబ్బుతే లోకమహితే, ఆహుతీనం పటిగ్గహే;

సిద్ధత్తమ్మి భగవతి, మహాధూపమహో అహు.

“మహా పవత్రమానమ్ని, సిద్ధత్తస్స మహాసినో;
ఉమాపుష్పం గహేత్వాన, ధూపమ్ని అభిరోపయిం.

“చతున్నపుతితో కప్పే, యం పుష్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ధూపపూజాయదం ఫలం.

“ఇతో చ నవమే కప్పే, సోమదేవసనామకా;
పశ్చాసీతిసు రాజానో, చక్రవత్తీ మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అథ ధేరే అక్ఖిరోగేన విహారే ఓహీనే గామం పిణ్డాయ గతే భిక్షూ దిస్సా ఉపాసకా “కస్మా ధేరో నాగతో”తి పుచ్చిత్వా తమత్తం సుత్వా సోకాభిభూతా పిణ్డపాతం ఉపనేత్వా, “భన్తే, కిళ్ళే మా చిన్తయిత్తే, ఇదాని మయమేవ పిణ్డపాతం ఆనేత్వా ఉపట్టహిస్సామా”తి తథా కరోన్తి. భిక్షూ ధేరస్స ఓవాదే రత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పత్వా వుట్టవస్సా పవారేత్వా, “సత్థారం వన్దితుం సావత్తిం గమిస్సామ, భన్తే”తి ఆహంసు. ధేరో, “అహం దుబ్బలో అచక్కుకో, మగ్గో చ సఉపద్దవో, మయా సద్ధిం గచ్ఛన్తానం తుమ్హాకం పరిస్సయో భవిస్సతి, తుమ్హే పరమం గచ్ఛథ, గన్తా సత్థారం మహాధేరే చ మమ వన్దనాయ వన్దథ, చూళపాలస్స మమ పవత్తిం కథేత్వా కళ్ళే పురిసం పేసేయ్యాథా”తి ఆహ. తే పునపి యాచిత్వా గమనం అలభన్తా “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా సేనాసనం సంసామేత్వా ఉపాసకే ఆపుచ్చిత్వా అనుక్కమేన జేతవనం గన్తా సత్థారం మహాధేరే చ తస్స వన్దనాయ వన్దిత్వా దుతియదివసే సావత్తియం పిణ్డాయ చరిత్వా చూళపాలస్స తం పవత్తిం వత్వా తేన “అయం, భన్తే, మయ్హం భాగినేయ్యో పాలితో నామ, ఇమం పేసిస్సామీ”తి వుత్తే, “మగ్గో సపరిస్సయో, న సక్కా ఏకేన గహట్టేన గన్తుం, తస్మా పబ్బాజేతబ్బో”తి తం పబ్బాజేత్వా పేసేసుం. సో అనుక్కమేన ధేరస్స సన్తికం గన్తా అత్తానం తస్స ఓరోచేత్వా తం గహేత్వా ఆగచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే అజ్ఞాతరస్స గామస్స సామన్తా అరజ్ఞాట్టానే ఏకిస్సా కట్టహారియా గాయన్తియా సద్ధం సుత్వా పటిబద్ధచిత్తో హుత్వా యట్టికోటిం విస్సజ్జేత్వా “తిట్టథ, భన్తే, ముహుత్తం యావాహం ఆగచ్ఛామీ”తి వత్వా తస్సా సన్తికం గన్తా తత్త సీలవిపత్తిం పాపుణి. ధేరో ఇదానిమేవ ఇత్తియా గీతసద్ధో సుతో, సామణేరో చ చిరాయతి, నూన సీలవిపత్తిం పత్తో భవిస్సతీ”తి చిన్తేసి. సోపి ఆగన్తా “గచ్ఛామ, భన్తే”తి ఆహ. ధేరో “కిం పాపో జాతోసీ”తి పుచ్చి. సామణేరో తుణ్ణీ హుత్వా పున పుచ్చితోపి న కథేసి. ధేరో “తాదీసిన పాపేన మయ్హం యట్టిగహణకిచ్చం నత్తి, గచ్ఛ త్వ”న్తి వత్వా పున తేన “బహుపరిస్సయో మగ్గో, తుమ్హే చ అన్ధా, కథం గమిస్సథా”తి వుత్తే “బాల ఇధేవ మే నిపజ్జిత్వా మరన్తస్సాపి అపరాపరం పరివత్తేన్తస్సాపి తాదీసిన గమనం నామ నత్థీ”తి ఇమమత్తం దస్సేన్తో -

౯౫. “అన్దోహం హతనేత్తోస్మి, కన్తారద్ధానపక్ఖన్దో;

సయమానోపి గచ్చిస్సం, న సహాయేన పాపేనా”తి. - గాథం అభాసిత్త;

తత్త అన్దోతి చక్కువికలో. హతనేత్తోతి వినట్టచక్కుకో, తేన “పయోగవిపత్తివసేనాహం ఉపహతనేత్తతాయ అన్దో, న జచ్ఛన్ధభావేనా”తి యథావుత్తం అన్దభావం విసేసేతి. అథ వా “అన్దో”తి ఇదం “అన్దే జిణ్ణే మాతాపితరో పోసేతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౨౮౮) వియ మంసచక్కువేకల్లదీపనం, “సబ్బేపిమే పరిబ్బాజకా అన్ధా అచక్కుకా” (ఉదా. ౫౪) “అన్దో ఏకచక్కు ద్విచక్కు”తిఆదీసు (అ. ని. ౩.౨౯) వియ న పశ్చాచక్కువేకల్లదీపనన్తి దస్సేతుం “హతనేత్తోస్మి”తి వుత్తం, తేన ముఖ్యమేవ

అన్తభావం దస్సేతి. కన్తారద్ధానపక్ఖన్తోతి కన్తారే వివనే దీఘమగ్గం అనుపవిట్తో, న జాతికన్తారాదిగహనం సంసారద్ధానం పటిపన్నోతి అధిప్పాయో. తాదిసజ్ఞో కన్తారద్ధానం అయం థేరో సమతిక్కుమిత్వా రితో, సయమానోపీతి సయన్తోపి, పాదేసు అవహన్తేసు ఉరేన జణ్ణుకాహి చ భూమియం సంసరన్తో పరివత్తేన్తోపి గచ్ఛేయ్యం. న సహాయేన పాపీనాతి తాదిసేన పాపపుగ్గలేన సహాయభూతేన సద్ధిం న గచ్ఛిస్సన్తి యోజనా. తం సుత్వా ఇతరో సంవేగజాతో “భారియం వత మయా సాహసికకమ్మం కత”న్తి బాహో పగ్గయ్య కన్తన్తో వనసణ్ణం పక్ఖన్తో చ అహోసి. అథ థేరస్స సీలతేజేన పణ్ణకమ్మలసిలాసనం ఉణ్ణాకారం దస్సేసి. తేన సక్కో తం కారణం ఇత్వా థేరస్స సన్తికం గన్త్యా సావత్తిగామిపురిసం వియ అత్తానం ఇహేత్వా యట్టికోటిం గణ్ణన్తో మగ్గం సజ్ఞపిత్వా తదహేవ సాయన్తో సావత్తియం థేరం నేత్వా తత్త జేతవనే చూళపాలితేన కారితాయ పణ్ణసాలాయ ఫలకే నిసీదాపేత్వా తస్స సహాయవణ్ణేన థేరస్స ఆగతభావం జానాపేత్వా పక్కామి; చూళపాలితోపి తం యావజీవం సక్కుచ్చం ఉపట్టాసీతి.

చక్కుపాలత్తేరగాధావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఖణ్ణసుమనత్తేరగాధావణ్ణనా

ఏకపుప్పం చజిత్వానాతి ఆయస్మతో ఖణ్ణసుమనత్తేరస్స గాధా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో సత్థరి పరినిబ్బుతే తస్స ధూపస్స సమన్తతో చన్దనవేదికాయ పరిక్ఖిపిత్వా మహన్తం పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు ఉళారం సమ్మత్తిం అనుభవన్తో కస్సపస్స భగవతో కాలే కుటుమ్మికకులే నిబ్బత్తో సత్థరి పరినిబ్బుతే కనకధూపం ఉద్దిస్స రజ్ఞా పుప్పపూజాయ కయిరమానాయ పుప్పాని అలభన్తో ఏకం ఖణ్ణసుమనపుప్పం దిస్సా మహతా మూలేన తం కిణిత్వా గణ్ణన్తో చేతియే పూజం కరోన్తో ఉళారం పీతిసోమనస్సం ఉప్పాదేసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అసీతి వస్సకోటియో సగ్గసుఖం అనుభవిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే పావాయం మల్లరాజకులే నిబ్బత్తి. తస్స జాతకాలే గేహ ఖణ్ణసక్ఖరా సుమనపుప్పాని చ ఉప్పన్నాని అహేసుం. తేనస్స ఖణ్ణసుమనోతి నామమకంసు. సో విజ్ఞాతం పత్తో భగవతి పావాయం చున్దస్స అమ్మవనే విహరన్తే ఉపసజ్కమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౫.౧౫-౨౦) -

“పదుముత్తరో నామ జినో, లోకజేట్తో నరాసభో;

జలిత్వా అగ్గిక్ఖన్తోవ, సమ్మద్ధో పరినిబ్బుతో.

“నిబ్బుతే చ మహావీరే, ధూపో విత్థారికో అహు;

దూరతోవ ఉపట్టేన్తి, ధాతుగేహవరుత్తమే.

“పసన్నచిత్తో, సుమనో, అకం చన్దనవేదికం;

దిస్సతి ధూపఖన్తో చ, ధూపానుచ్ఛవికో తదా.

“భవే నిబ్బత్తమానమ్మి, దేవత్తే అథ మానుసే;

ఓమత్తం మే న పస్సామి, పుబ్బకమ్మస్సిదం ఫలం.

“పశ్చాదసకప్పసతే, ఇతో అట్ట జనా అహుం;
సబ్దే సమత్తనామా తే చక్రవర్తీ మహాబల్లా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పురిమజాతిం అనుస్సరన్తో తత్త అత్తనో సుమనపుప్పపరిచ్ఛాగస్స సగ్గసమ్పత్తినిమిత్తకం నిబ్బానూపనిస్సయతశ్చ దిస్సా ఉదానవసేన తమత్తం పకాసేన్తో -

౯౬. “ఏకపుప్పం చజిత్వాన, అసీతి వస్సకోటియో;

సగ్గేసు పరిచారేత్వా, సేసకేనమ్మి నిబ్బుతో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త ఏకపుప్పన్తి ఏకం కుసుమం, తం పన ఇథ సుమనపుప్పం అధిప్పేతం. చజిత్వానాతి సత్తు ధూపపూజాకరణవసేన పరిచ్ఛజిత్వా పరిచ్ఛాగహేతు. అసీతి వస్సకోటియోతి మనుస్సగణనాయ వస్సానం అసీతి కోటియో, అచ్చన్తసంయోగే చేతం ఉపయోగవచనం, ఇదశ్చ ఛసు కామసగ్గేసు దుతియే అపరాపరుప్పత్తివసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తస్మా సగ్గేసూతి తావతింససజ్ఞాతే సగ్గలోకే, పునపునం ఉప్పజ్జనవసేన హేత్త బహువచనం. పరిచారేత్వాతి రూపాదీసు ఆరమ్మణీసు ఇన్ద్రియాని పరిచారేత్వా సుఖం అనుభవిత్వా, దేవచ్ఛరాహి వా అత్తానం పరిచారేత్వా ఉపట్టాపేత్వా. సేసకేనమ్మి నిబ్బుతోతి పుప్పపూజాయ వసేన పవత్తకుసలచేతనాసు భవసమ్పత్తి దాయకకమ్మతో సేసేన యం తత్త వివట్టూపనిస్సయభూతం, తం సన్ధాయ వదతి. బహూ హి తత్త పుబ్బాపరవసేన పవత్తా చేతనా. సేసకేనాతి వా తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేన అపరిక్షిణేయేవ తస్మిం కమ్మవిపాకే నిబ్బుతో అమ్మి, కిలేసపరినిబ్బానేన పరినిబ్బుతోస్మి. ఏతేన యస్మిం అత్తభావే రత్వా అత్తనా అరహత్తం సచ్చికతం, సోపి చరిమత్తభావో తస్స కమ్మవిపాకోతి దస్సేతి. యాదిసం సన్ధాయ అజ్ఞాత్థాపి “తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేనా”తి (పారా. ౨౨౮; సం. ని. ౧.౧౩౧) వుత్తం.

ఖణ్డసుమనత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. తిస్సత్థేరగాథావణ్ణనా

హిత్వా సతపలం కంసన్తి ఆయస్మతో తిస్సత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో విపస్సిస్స భగవతో కాలే యానకారకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం భగవన్తం దిస్సా పసన్నమానసో చన్దనఖణ్డేన ఫలకం కత్వా భగవతో ఉపనామేసి, తశ్చ భగవా పరిభుజ్ఞో. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రోరువనగరే రాజకులే నిబ్బత్తి. సో వయప్పత్తో పితరి కాలజ్ఞతే రజ్జే పతిట్టితో బిమ్మిసారరణ్ణో అదిట్టసహాయో హుత్వా తస్స మణిముత్తావత్థాదీని పణ్ణాకారాని పేసేసి. తస్స రాజా బిమ్మిసారో పుజ్జావన్తతం సుత్వా పటిపాభతం పేసేన్తో చిత్తపటే బుద్ధచరితం సువణ్ణపట్టే చ పటిచ్ఛసముప్పాదం లిఖాపేత్వా పేసేసి. సో తం దిస్సా పురిమబుద్ధేసు కతాధికారతాయ పచ్చిమభవికతాయ చ చిత్తపటే దస్సేన్తం బుద్ధచరితం సువణ్ణపట్టకే లిఖితం పటిచ్ఛసముప్పాదక్రమశ్చ ఓలోకేత్వా పవత్తినివత్తియో సల్లక్ఖేత్వా సాసనక్కమం హదయే రపేత్వా సజ్ఞాతసంవేగో “దిట్టో మయా భగవతో వేసో, సాసనక్కమో చ ఏకపదేసేన ఇతో, బహుదుక్ఖా కామా బహుపాయాసా, కిం దాని మయ్హం ఘరావాసేనా”తి రజ్జం పహాయ కేసమస్సుం ఓహారేత్వా కాసాయాని వత్థాని అచ్ఛాదేన్తో భగవన్తం ఉద్దిస్స

పబ్బజిత్వా మత్తికాపత్తం గహేత్వా రాజా పుక్కుసాతి వియ మహాజనస్స పరిదేవంతస్సేవ నగరతో నిక్ఖమిత్వా అనుక్కమేన రాజగహం గత్వా తత్త సప్పసోడ్డీకపబ్బారే విహరంతం భగవంతం ఉపసబ్బమిత్వా వద్దిత్వా ఏకమంతం నీసీది. సత్థా ధమ్మం దేసేసి. సో ధమ్మదేసనం సుత్వా విపస్సనాయ కమ్మట్టానం గహేత్వా యుత్తప్పయుత్తో విహరంతో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౫.౩౭-౪౨) -

“యానకారో పురే ఆసిం, దారుకమ్మే సుసిక్ఖితో;
చన్దనం ఫలకం కత్వా, అదాసిం లోకబన్ధనో.

“పభాసతి ఇదం బృహ్మం, సువణ్ణస్స సునిమ్మితం;
హత్తియానం అస్సయానం, దిబ్బయానం ఉపట్టితం.

“పాసాదా సివికా చేవ, నిబ్బత్తన్తి యదిచ్చకం;
అక్ఖుబ్బం రతనం మయ్హం, ఫలకస్స ఇదం ఫలం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, ఫలకం యమహం దదిం;
దుగ్గతి నాభిజానామి, ఫలకస్స ఇదం ఫలం.

“సత్తపజ్ఞాసకప్పమ్మి, చతురో నిమ్మితాప్థయా;
సత్తరతనసమ్పన్నా, చక్కవత్తి మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా ఉదానవసేన అత్తనో పటిపత్తిం కథేన్తో -

౯౭. “హిత్వా సతపలం కంసం, సోవణ్ణం సతరాజికం;

అగ్గహిం మత్తికాపత్తం, ఇదం దుతియాభిసేచన”న్తి. - గాథం అభాసి;

తత్త హిత్వాతి పరిచ్చజిత్వా. సతపలన్తి సతం పలాని యస్స, తం సతపలపరిమాణం. కంసన్తి థాలం. సోవణ్ణన్తి సువణ్ణమయం. సతరాజికన్తి భిత్తివిచిత్తతాయ చ అనేకరూపరాజిచిత్తతాయ చ అనేకలేఖాయుత్తం. అగ్గహిం మత్తికాపత్తన్తి ఏవరూపే మహారూపే భాజనే పుట్టే భుజ్జిత్వా బుద్ధానం ఓవాదం కరోన్తో “ఇదానాహం తం చడ్డేత్వా మత్తికామయపత్తం అగ్గహేసిం , అహో, సాధు, మయా కతం అరియవతం అనురిత”న్తి భాజనకిత్తనాపదేసేన రజ్జపరిచ్ఛాగం పబ్బజ్జాపగమనఞ్చ అనుమోదన్తో వదతి. తేనాహ “ఇదం దుతియాభిసేచన”న్తి. పరమం రజ్జాభిసేచనం ఉపాదాయ ఇదం పబ్బజ్జాపగమనం మమ దుతియం అభిసేచనం. తస్మా రాగాదీహి సంకిలిట్టం సాసజ్కం సపరిసజ్కం కమ్మం అనత్తసజ్జాతం దుక్ఖపటిబద్ధం నీహేనం, ఇదం పన తంవిపరియాయతో ఉత్తమం పణీతన్తి అధిప్పాయో.

తిస్సత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అభయత్తేరగాథావణ్ణనా

రూపం దిస్వా సతి ముట్టాతి ఆయస్మతో అభయత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? నోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్జాం ఉపచినన్తో సుమేధస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సుమేధం భగవంతం దిస్వా పసన్నచిత్తో సళలపుప్పేహి పూజమకాసి. నో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవేసు నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా అభయోతి లద్ధనామో విజ్ఞాతం పత్తో హేతుసమ్మత్తియా చోదియమానో ఏకదివసం విహారం గతో సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో విహరతి. అథస్స ఏకదివసం గామం పిణ్డాయ పవిట్టస్స అలఙ్కతపటియత్తం మాతుగామం దిస్వా అయోనిసోమనసికారవసేన తస్స రూపం ఆరబ్బ చంద్రాగో ఉప్పజ్జి, నో విహారం పవిసిత్వా “సతిం విస్సజ్జిత్వా ఓలోకేంతస్స రూపారమ్మణే మయ్ఘం కిలేసో ఉప్పన్నో, అయుత్తం మయా కత”ని అత్తనో చిత్తం నిగ్గణ్ఠన్తో తావదేవ విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౫.౪౩-౪౭) -

“సుమేధో నామ నామేన, సయమ్మూ అపరాజితో;
వివేకమనుత్తూహన్తో, అఙ్ఘోగహి మహావనం.

“సళలం పుప్పితం దిస్వా, గన్ఠిత్వాన వటంసకం;
బుద్ధస్స అభిరోపేసిం, సమ్ముఖా లోకనాయకం.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఊనవీసే కప్పసతే, నోళసాసుం సునిమ్మితా;
సత్తరతనసమ్మన్నా, చక్కవత్తి మహాబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో కిలేసుప్పత్తినిదస్సనేన “కిలేసే అనువత్తేంతస్స వట్టదుక్ఖతో నత్థేవ సీసుక్ఖిపనం. అహం పన తే నానువత్తి”న్తి దస్సేన్తో -

౯౮. “రూపం దిస్వా సతి ముట్టా, పియం నిమిత్తం మనసికరోతో;
సారత్తచిత్తో వేదేతి, త ఇచ్చా అఙ్ఘోస తిట్టతి;

తస్స వడ్డన్తి ఆసవా, భవమూలోపగామినో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త రూపన్తి రజ్జనీయం రూపాయతనం, తం పనేత్థ ఇత్థిరూపం అధిప్పేతం. దిస్వాతి చక్కునా దిస్వా, చక్కుద్వారానుసారేన నిమిత్తానుబ్యజ్జనసల్లక్ఖణవసేన తం గహేత్వా, తస్స తథాగహణహేతూతి అత్తో. సతి ముట్టాతి అసుభసభావే కాయే “అసుభ”న్త్యేవ పవత్తనసతి నట్టా. యథా పన రూపం దిస్వా సతి నట్టా, తం దస్సేన్తో ఆహ “పియం నిమిత్తం మనసికరోతో”తి. యథాఉపట్టితం ఆరమ్మణం “సుభం సుఖ”న్తిఆదినా పియనిమిత్తం కత్వా అయోనిసోమనసికారేన మనసికరోతో సతి ముట్టాతి యోజనా. తథా భూతోవ సారత్తచిత్తో వేదేతీతి సుట్టు రత్తచిత్తో హుత్వా తం రూపారమ్మణం

అనుభవతి అభినందతి, అభినందన్తో పన తజ్ఞా అజ్ఞోస తిట్టతి అజ్ఞోసాయ తం ఆరమ్మణం గిలిత్వా పరినిట్టపేత్వా వత్తతి చేవ,
ఏవంభూతస్స చ తస్స వడ్డన్తి ఆసవా భవమూలోపగామినోతి భవస్స సంసారస్స మూలభావం కారణభావం
ఉపగమనసభావా కామాసవాదయో చత్తారోపి ఆసవా తస్స పుగ్గలస్స ఉపరూపరి వడ్డన్తియేవ, న హోయన్తి. మయ్హం పన
పటిసజ్ఞానే రత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా సచ్చాని పటివిజ్ఞత్తస్స మగ్గపటిపాటియా తే చత్తారోపి ఆసవా అనవసేసతో పహీనా
పరిక్ఖీణాతి అధిప్పాయో.

అభయత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఉత్తియత్థేరగాథావణ్ణనా

సద్దం సుత్వా సతి ముట్టాతి ఆయస్మతో ఉత్తియత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్పి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త
తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్జం ఉపచినన్తో సుమేధస్స భగవతో కాలే కులగేహి నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం
సత్తారం దిస్సా పసన్నచిత్తో గోనకాదిఅత్తతం సఉత్తరచ్చదం బుద్ధారహం పల్లజ్కం గన్ధకుటియం పజ్జాపేత్వా అదాసి. సో తేన
పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్తుస్మిం సక్యరాజకులే నిబ్బత్తి, తస్స ఉత్తియోతి
నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో సత్తు ఇంతిసమాగమే బుద్ధానుభావం దిస్సా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కరోన్తో
ఏకదివసం నామం పిణ్డాయ పవిట్తో అన్తరామగ్గే మాతుగామస్స గీతసద్దం సుత్వా అయోనిసోమనసికారవసేన తత్త ఛన్దరాగే
ఉప్పన్నే పటిసజ్ఞానబలేన తం విక్ఖమ్భేత్వా విహారం పవిసిత్వా సజ్ఞాతసంవేగో దివాట్టానే నిసీదిత్వా తావదేవ విపస్సనం
వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౫.౪౮-౫౨) -

“సుమేధస్స భగవతో, లోకజేట్టస్స తాదినో;
పల్లజ్కో హి మయా దిన్నో, సఉత్తరసపచ్చదో.

“సత్తరతనసమ్పన్నో, పల్లజ్కో ఆసి సో తదా;
మమ సక్కప్పమజ్ఞాయ, నిబ్బత్తతి సదా మమ.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, పల్లజ్కమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పల్లజ్కస్స ఇదం ఫలం.

“వీసకప్పసహస్సమ్మి, సువణ్ణాభా తయో జనా;
సత్తరతనసమ్పన్నా, చక్కవత్తీ మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో కిలేసుప్పత్తినిదస్సనేన “కిలేసే అజిగుచ్చన్తస్స నత్తి వట్టదుక్ఖతో సీసుక్ఖిపనం, అహం పన
తే జిగుచ్చిమేవా”తి దస్సేన్తో -

౯౯. “సద్దం సుత్వా సతి ముట్టా, పియం నిమిత్తం మనసికరోతో;

సారత్తచిత్తో వేదేతి, తస్మా అజ్ఞోస తిట్టతి;

తస్య వడ్డన్తి ఆసవా, సంసార ఉపగామినో"తి. - గాథం అభాసి;

తత్త సద్దన్తి రజ్జనీయం సద్దారమ్మణం, సంసారఉపగామినోతి -

“ఖన్ధానన్దా పటిపాటి, ధాతుఆయతనాన చ;

అబ్బోచ్చిన్నం వత్తమానా, సంసారోతి పవుచ్చతీ"తి. -

ఏవం వుత్తసంసారవట్టకారణం హుత్వా ఉపగమేన్తీతి సంసారఉపగామినో, “సంసారూపగామినో"తి వా పాఠో. సేసం అనన్తరగాథాయ వుత్తనయమేవ.

ఉత్తియత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. (దుతియ) దేవసభత్తేరగాథావణ్ణనా

సమ్మప్పధానసమ్మన్నోతి ఆయస్మతో దేవసభత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో సిఖిస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సిఖిం భగవన్తం దిస్వా పసన్నమానసో బద్ధజీవకపుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్తుస్మిం సక్యరాజకులే నిబ్బత్తి, తస్య దేవసభోతి నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో చుమ్మటకలహవాపసమనత్తం సత్తరి ఆగతే బుద్ధానుభావం దిస్వా పసన్నమానసో సరణేసు పతిట్టితో పున నిగ్రోధారామే సత్తరి విహరన్తే సత్తారం ఉపసజ్జమిత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౬.౧-౬) -

“చన్దంవ విమలం సుద్ధం, విప్పసన్నమనావిలం;

నన్దీభవపరిక్ఖీణం, తిణ్ణం లోకే విసత్తికం.

“నిబ్బాపయన్తం జనతం, తిణ్ణం తారయతం వరం;

మునిం వనమ్మి రుఘాయన్తం, ఏకగ్గం సుసమాహితం.

“బద్ధజీవకపుప్పాని, లగేత్వా సుత్తకేనహం;

బుద్ధస్స అభిరోపయిం, సిఖినో లోకబద్ధనో.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఇతో సత్తమకే కప్పే, మనుజిన్దో మహాయసో;

సమన్తచక్ఖునామాసి, చక్కవత్తీ మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనా అధిగతం విముత్తిసుఖం నిస్సాయ ఉప్పన్నపీతినోమనసో ఉదానవసేన -

౧౦౦. “సమ్మప్పధానసమ్మన్నో , సతిపట్టానగోచరో;

విముత్తికుసుమసఞ్ఛన్నో, పరినిబ్బిస్సత్తనాసవో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త సమ్మప్పధానసమ్మన్నోతి సమ్మన్నచతుబ్బిధసమ్మప్పధానో, తేహి కత్తబ్బకిచ్చం సమ్మాదేత్వా రితోతి అత్తో. సతిపట్టానగోచరోతి కాయానుపస్సనాదయో సతిపట్టానా గోచరో పవత్తిట్టానం ఏతస్సాతి సతిపట్టానగోచరో, చతుసు సతిపట్టానేసు పతిట్టితచిత్తోతి అత్తో. గుణసోభేన పరమసుగత్థా విముత్తియేవ కుసుమాని, తేహి సబ్బసో సమ్మదేవ సఞ్ఛన్నో విభూసితో అలఙ్కతోతి విముత్తికుసుమసఞ్ఛన్నో. పరినిబ్బిస్సత్తనాసవోతి ఏవం సమ్మా పటిపజ్జన్తో భిక్షు నచిరస్సేవ అనాసవో హుత్వా పరినిబ్బిస్సతి సఉపాదిసేసాయ అనుపాదిసేసాయ చ నిబ్బానధాతుయాతి అత్తో. ఇదమేవ చ ధేరస్స అఞ్ఞాబ్యాకరణం అహోసి.

(దుతియ) దేవసభత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

దసమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. ఏకాదసమవగ్గో

౧. బేలట్టానికత్థేరగాథావణ్ణనా

హిత్వా గిహితం అనవోసితత్తోతిఆదికా ఆయస్మతో బేలట్టానికత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో ఇతో ఏకతింసే కప్పే వేస్సభుస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో బ్రాహ్మణసిప్పేసు నిప్పత్తిం గత్త్వా ఘరావాసం పహాయ ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా ఇసిహి పరివుతో విచరన్తో ఏకదివసం వేస్సభుం భగవన్తం దిస్వా పీతినోమనస్సజాతో సత్థు ఇాణసమ్మత్తిం నిస్సాయ పసన్నమానసో ఇాణం ఉద్దిస్స పుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సాపత్తియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా బేలట్టానికోతి లద్ధనామో విఞ్ఞాతం పత్తో సత్థు ధమ్మదేసనం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా కోసలరట్టో అరఞ్ఞో విహరన్తో అలసో కాయదళ్ళిబహులో ఫరుసవాచో అహోసి, సమణధమ్మే చిత్తం న ఉప్పాదేసి. అథ నం భగవా ఇాణపరిపాకం ఓలోకేత్వా -

౧౦౧. “హిత్వా గిహితం అనవోసితత్తో, ముఖనఙ్గలీ ఓదరికో కుసీతో;

మహావరాహోవ నివాపపుట్టో, పునప్పునం గబ్బముపేతి మన్దో”తి. -

ఇమాయ ఓభాసగాథాయ సంవేజేసి. సో సత్థారం పురతో నిసిన్నం వియ దిస్వా తఞ్చ గాథం సుత్వా సంవేగజాతో ఇాణస్స పరిపాకం గతత్తా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౧౪.౪౧-౪౬) -

“కణికారంవ జోతన్తం, నిసిన్నం పబ్బతన్తరే;

ఓభాసేంతం దిసా సబ్బా, ఓసదిం వియ తారకం.

“తయో మాణవకా ఆసుం, సకే సిప్పే సుసిక్ష్ణితా;
ఖారిభారం గహత్వాన, అన్వేన్తి మమ పచ్చతో.

“పుటకే సత్త పుష్పాని, నిక్ష్ణితాని తపస్సినా;
గహత్వా తాని శాణమ్ని, వేస్సభుస్సాభిరోపయిం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, శాణపూజాయదం ఫలం.

“ఏకూనతింసకప్పమ్మి, విపులాభసనామకో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తీ మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సత్తు ఓవాదం పటిపూజేన్తో బృతిరేకముఖేన చ అఞ్ఞం బ్యాకరోన్తో తమేవ గాథం పచ్చుదాహాసి.

తత్త హిత్వా గిహిత్తన్తి గహట్టభావం పరిచ్చజిత్వా పబ్బజిత్వాతి అత్తో. అనవోసితత్తోతి అనురూపం అవోసితత్తో, యదత్తం సాసనే పబ్బజన్తస్స అనురూపపరిఞ్ఞాదీనం అతీరితత్తా అపరియోసితభావో అకతకరణీయోతి అత్తో. అథ వా అనవోసితత్తోతి అనుఅవోసితసభావో, విసుద్ధీనం మగ్గానశ్చ అనుపటిపాటియా వసితబ్బవాసస్స అకతావీ, దససు అరియవాసేసు అవుసితవాతి అత్తో. ముఖసజ్ఞాతం నజ్జలం ఇమస్స అట్టితి ముఖనజ్జలీ. నజ్జలేన వియ పథవిం పరేసు ఫరుసవాచప్పయోగేన అత్తానం ఖనన్తోతి అత్తో. ఓదరికోతి ఉదరే పసుతో ఉదరపోసనతప్పరో. కుసీతోతి అలసో, భావనం అననుయుజ్ఞాన్తో. ఏవంభూతస్స నిప్పత్తిం దస్సేన్తో ఆహ “మహావరాహోవ నివాపపుట్టో, పునప్పునం గబ్బముపేతి మన్దో”తి. తస్సత్తో హేట్టా వుత్తోయేవ. ఏత్త చ యథా పబ్బజిత్వా అనవోసితాదిసభావతాయ పునప్పునం గబ్బముపేతి మన్దో, న ఏవం మాదిసో పణ్ణితో. తచ్చిపరీతసభావతాయ పన సమ్మాపటిపత్తియా మత్తకం పాపితత్తా పరినిబ్బాయతీతి బృతిరేకముఖేన అఞ్ఞం బ్యాకాసీతి దట్టబ్బన్తి.

బేలట్టానికత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సేతుచ్చత్తేరగాథావణ్ణనా

మానేన వశ్చేతాసేతి ఆయస్మతో సేతుచ్చత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుఞ్ఞం ఉపచినన్తో తిస్సస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విఞ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం తిస్సం భగవన్తం దిస్సా పసన్నమానసో సుమధురం పనసఫలం అభిసజ్ఞతం నాళికేరసాళవం అదాసి. సో తేన పుఞ్ఞకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే అఞ్ఞాతరస్స మణ్ణలికరఞ్ఞో పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, సేతుచ్చోతిస్స నామం అహోసి. సో పితరి మతే రజ్జే పతిట్టితో ఉస్సాహసత్తీనం అభావేన రాజకిచ్చాని విరాధేన్తో రజ్జం పరహత్థగతం కత్వా దుక్ఖప్పత్తియా సంవేగజాతో జనపదచారికం చరన్తం భగవన్తం దిస్సా ఉపసజ్ఞమిత్వా

ధమ్మం సుత్తా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా పరికమ్మం కరోంతో తదహేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౭.౧౩-౧౭) -

“తిస్సస్స ఖో భగవతో, పుట్టే ఫలమదాసహం;
నాళికేరశ్చ పాదాసిం, ఖజ్జకం అభిసమ్మతం.

“బుద్ధస్స తమహం దత్వా, తిస్సస్స తు మహేసిసో;
మోదామహం కామకామీ, ఉపపజ్జిం యమిచ్ఛకం.

“ద్వేనవుతే ఇతో కప్పే, యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“ఇతో తేరసకప్పమ్మి, రాజా ఇన్దసమో అహు;
సత్తరతనసమ్పన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అరహత్తం పన పత్వా కిలేసే గరహన్తో -

౧౦౨.“మానేన వశ్చితాసే, సజ్ఞారేసు సంకిలిస్సమానాసే;
లాభాలాభేన మథితా, సమాధిం నాధిగచ్ఛన్తి”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త మానేన వశ్చితాసేతి “సేయ్యోహమస్మీ”తిఆదినయప్పవత్తేన మానేన అత్తుక్కుంసనపరవమ్భనాదివసేన కుసలభణ్ణచ్ఛేదనేన విప్పలద్ధా. సజ్ఞారేసు సంకిలిస్సమానాసేతి అజ్ఞత్తికబాహిరేసు చక్ఖాదీసు చేవ రూపాదీసు చ సజ్ఞతథమ్మేసు సంకిలిస్సమానా, “ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా”తి తంనిమిత్తం తణ్ణాగాహాదివసేన సంకిలేసం ఆపజ్జమానా. లాభాలాభేన మథితాతి పత్తచీవరాదీనశ్చోవ వత్థాదీనశ్చ లాభేన తేసంయేవ చ అలాభేన తంనిమిత్తం ఉప్పన్నేహి అనునయపటిఘేహి మథితా మద్దితా అభిభూతా. నిదస్సనమత్తశ్చోతం అవసిట్ఠలోకధమ్మానమ్మేత్థ సజ్ఞహో దట్ఠబ్బో. సమాధిం నాధిగచ్ఛన్తితి తే ఏవరూపా పుగ్గలా సమాధిం సమథవిపస్సనావసేన చిత్తేకగ్గతం కదాచిపి న విద్ధన్తి న పటిలభన్తి న పాపుణన్తి సమాధిసంవత్తనికానం ధమ్మానం అభావతో, ఇతరేసశ్చ భావతో. ఇధాపి యథా మానాదీహి అభిభూతా అవిద్ధసునో సమాధిం నాధిగచ్ఛన్తి, న ఏవం విద్ధసునో. తే పన మాదిసా తేహి అనభిభూతా సమాధిం అధిగచ్ఛన్తేవాతి బృతిరేకముఖేన అజ్ఞాబ్యాకరణన్తి వేదితబ్బం.

సేతుచ్చత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. బద్ధురత్థేరగాథావణ్ణనా

నాహం ఏతేన అత్తికోతి ఆయస్మతో బద్ధురత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో సిద్ధత్థస్స భగవతో కాలే అజ్ఞాతరస్స రజ్ఞో అన్తేపురే గోపకో హుత్వా ఏకదివసం భగవన్తం సపరిసం రాజజ్ఞణేన గచ్ఛన్తం దిస్వా

పసన్నచిత్తో కణవేరపుప్పాని గహేత్వా ససజ్ఞం లోకనాయకం పూజేసి. సో తేన పుష్కాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా
అపరాపరం సుగతీసుయేవ సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సీలవతీనగరే సేట్టిపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, బద్ధురోతిస్స నామం
అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో కేనచిదేవ కరణీయేన సావత్తియం గతో ఉపాసకేహి సద్ధిం విహారం గతో సత్తు ధమ్మదేసనం
సుత్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా జాణస్స పరిపాకత్తా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం
అపదానే (అప. థేర ౧.౧౭.౭-౧౨) -

“సిద్ధంతో నామ భగవా, లోకజేట్తో నరాసభో;
పురక్షతో సావకేహి, నగరం పటిపజ్జథ.

“రజ్ఞో అన్తేపురే ఆసిం, గోపకో అభిసమ్మతో;
పాసాదే ఉపవిట్తోహం, అద్దసం లోకనాయకం.

“కణవేరం గహేత్వాన, భిక్షుసజ్ఞే సమోకిరిం;
బుద్ధస్స విసుం కత్వాన, తతో భియ్యో సమోకిరిం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“సత్తాసీతిమ్మితో కప్పే, చతురాసుం మహిద్ధికా;
సత్తరతనసమ్మన్నా, చక్కవత్తి మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా కతజ్ఞాభావే రత్వా అత్తనో ఉపకారస్స రజ్ఞో పచ్చుపకారం కాతుం సీలవతీనగరం గత్వా రజ్ఞో
ధమ్మం దేసేంతో సచ్చాని పకాసేసి. రాజా సచ్చపరియోసానే సోతాపన్నో హుత్వా అత్తనో నగరే సుదస్సనం నామ మహాంతం
విహారం కారేత్వా థేరస్స నియ్యాతేసి. మహాలాభసక్కారో అహోసి. థేరో విహారం సబ్బజ్ఞా లాభసక్కారం సజ్ఞస్స
నియ్యాతేత్వా సయం పురిమనియామేనేవ పిణ్ణాయ చరిత్వా యాపేంతో కతిపాహం తత్త వసిత్వా సావత్తిం గన్తుకామో
అహోసి. భిక్షూ, “భన్తే, తుమ్హే ఇధేవ వసథ, సచే పచ్చయేహి వేకల్లం, మయం తం పరిపూరేస్సామా”తి ఆహంసు. థేరో, “న
మయ్ఘం, ఆవుసో, ఉళారేహి పచ్చయేహి అత్తో అత్తి, ఇతరీతరేహి పచ్చయేహి యాపేమి, ధమ్మరసేనేవమ్మి తిత్తో”తి దస్సేంతో -

౧౦౩. “నాహం ఏతేన అత్తికో, సుఖితో ధమ్మరసేన తప్పితో;

పిత్వా రసగ్గముత్తమం, న చ కాహామి విసేన సన్ధవ”న్తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త నాహం ఏతేన అత్తికోతి యేన మం తుమ్హే తప్పేతుకామా “పరిపూరేస్సామా”తి వదథ, ఏతేన ఆమిసలాభేన
పచ్చయామిసరసేన నాహం అత్తికో, మయ్ఘం ఏతేన అత్తో నత్తి, సన్తుట్టి పరమం సుఖన్తి ఇతరీతరేహి పచ్చయేహి

యాపేమీతి అట్టో. ఇదాని తేన అనత్థికభావే పధానకారణం దస్సేన్తో ఆహ “సుఖితో ధమ్మరసేన తప్పితో”తి. సత్తతింసబోధిపక్ఖియధమ్మరసేన చేవ నవవిధలోకుత్తరధమ్మరసేన చ తప్పితో పీణితో సుఖితో ఉత్తమేన సుఖేన సుహితోతి అట్టో. పిత్యా రసగ్గముత్తమన్తి సబ్బరసేసు అగ్గం సేట్టం తతోయేవ ఉత్తమం యథావుత్తం ధమ్మరసం పివిత్యా రితో, తేనాహ – “సబ్బరసం ధమ్మరసో జినాతీ”తి (ధ. ప. 3౨౪). న చ కాహమి విసేన సన్ధవన్తి ఏవరూపం రసుత్తమం ధమ్మరసం పివిత్యా రితో విసేన విససదిసేన విసరసేన సన్ధవం సంసగ్గం న కరిస్సామి, తథాకరణస్స కారణం నత్తితి అట్టో.

బన్ధురత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఖితకత్తేరగాథావణ్ణనా

లహుకో వత మే కాయోతి ఆయస్మతో ఖితకత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే యక్ఖసేనాపతి హుత్వా నిబ్బత్తో ఏకదివసం యక్ఖసమాగమే నిసిన్నో సత్థారం అణ్ణతరస్మిం రుక్ఖములే నిసిన్నం దిస్సా ఉపసజ్జమిత్యా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. తస్స సత్థా ధమ్మం దేసేసి. సో ధమ్మం సుత్వా ఉళారం పీతిసోమనస్సం పవేదేన్తో అప్పోట్టేన్తో ఉట్టహిత్యా సత్థారం వన్దిత్వా పదక్ఖిణం కత్వా పక్కామి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తి, ఖితకోతిస్స నామం అహోసి. సో విణ్ణాతం పత్తో మహామోగ్గల్లానత్తేరస్స మహిద్ధికభావం సుత్వా “ఇద్ధిమా భవిస్సామీ”తి పుబ్బహేతునా చోదియమానో పబ్బజిత్వా భగవతో సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా సమధవిపస్సనాసు కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ ఛళభిణ్ణో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౭.౧-౬) –

“పదుమో నామ నామేన, ద్విపదిన్తో నరాసభో;
పవనా అభినిక్ఖమ్మ, ధమ్మం దేసేతి చక్కుమా.

“యక్ఖానం సమయో ఆసి, అవిదురే మహేసిన్తో;
యేన కిచ్చేన సమ్మత్తా, అణ్ణాపిక్ఖింసు తావదే.

“బుద్ధస్స గిరమణ్ణాయ, అమతస్స చ దేసనం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, అప్పోట్టేత్వా ఉపట్టహిం.

“సుచిణ్ణస్స ఫలం పస్స, ఉపట్టానస్స సత్తునో;
తింసకప్పసహస్సేసు, దుగ్గతిం నుపపజ్జహం.

“ఊనతింసే కప్పసత్తే, సమలజ్జతనామకో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సవిసేసం ఇద్ధీసు వసీభావేన అనేకవిహితం ఇద్ధివిధం పచ్చనుభోన్తో ఇద్ధిపాటిహారియేన
అనుసాసనీపాటిహారియేన చ సత్తానం అనుగ్గహం కరోన్తో విహరతి. సో భిక్షూహి, “కథం త్వం, ఆవుసో, ఇద్ధి వళజ్జోసీ”తి
పుట్టో తమత్తం ఆచిక్ఖన్తో -

౧౦౪. “లహుకో వత మే కాయో, పుట్టో చ పీతిసుఖేన విపులేన;
తూలమివ ఏరితం మాలుతేన, పిలవతీవ మే కాయో”తి. -

గాథం అభాసి. “ఉదానవసేనా”తిపి వదన్తియేవ.

తత్త లహుకో వత మే కాయోతి నీవరణాదివిక్ఖమ్భనేన చుద్దసవిధేన చిత్తపరిదమనేన చతురిద్ధిపాదకభావనాయ సుట్టు
చిణ్ణవసీభావేన చ మే రూపకాయో సల్లహుకో వత, యేన దన్ధం మహాభూతపచ్చయమ్మి నామ ఇమం కరజకాయం
చిత్తవసేన పరిణామేమీతి అధిప్పాయో. పుట్టో చ పీతిసుఖేన విపులేనాతి సబ్బత్థకమేవ ఫరన్తేన మహతా ఉళారేన
పీతిసహితేన సుఖేన పుట్టో చ మే కాయోతి యోజనా. ఇదఞ్చ యథా కాయో లహుకో అహోసి, తం దస్సనత్తం వుత్తం.
సుఖసజ్జోక్కమనేన హి సద్ధియేవ లహుసజ్జోక్కమనం హోతి. సుఖస్స ఫరణఞ్చోత్త తంసముట్టానరూపవసేన దట్టబ్బం
కథం పన చతుత్థజ్ఞానసమజ్ఞీనో పీతిసుఖఫరణం, సమతిక్కన్తపీతిసుఖజ్ఞో తన్తి చే? సచ్చమేతం, ఇదం పన న
చతుత్థజ్ఞానలక్ఖణవసేన వుత్తం, అథ ఖో పుబ్బభాగవసేన. “పీతిసుఖేనా”తి పన పీతిసహితసదిసేన సుఖేన, ఉపేక్ఖా హి ఇధ
సన్తసభావతాయ ఇణవిసేసయోగతో చ సుఖన్తి అధిప్పేతం. తథా హి వుత్తం “సుఖసజ్జఞ్చ లహుసజ్జఞ్చ ఓక్కమతీ”తి
(పటి. మ. ౧.౧౦౧). పాదకజ్ఞానారమ్మణేన రూపకాయారమ్మణేన వా ఇద్ధిచిత్తేన సహజాతం సుఖసజ్జఞ్చ లహుసజ్జఞ్చ
ఓక్కమతి పవిసతి పుసతి సమ్మాపుణాతీతి అయమ్మి తత్త అత్తో. తథా చాహ అట్టకథాయం (పటి. మ. అట్ట. ౨.౩.౧౨) -
“సుఖసజ్జా నామ ఉపేక్ఖాసమ్మయుత్తా సజ్జా. ఉపేక్ఖా హి సన్తం సుఖన్తి వుత్తం సాయేవ సజ్జా నీవరణేహి చేవ
వితక్కాదిపచ్చనీకేహి చ విముత్తత్తా లహుసజ్జాతిపి వేదితబ్బా. తం ఓక్కన్తస్స పనస్స కరజకాయోపి తూలపిచు వియ
సల్లహుకో హోతి. సో ఏవం వాతక్ఖిత్తతూలపిచునో వియ సల్లహుకేన దిస్సమానేన కాయేన బ్రహ్మలోకం గచ్ఛతీ”తి. తేనాహ
“తూలమివ ఏరితం మాలుతేన, పిలవతీవ మే కాయో”తి. తస్సన్తో - యదాహం బ్రహ్మలోకం అజ్ఞాం వా ఇద్ధియా గన్తుకామో
హోమి, తదా మాలుతేన వాయునా ఏరితం చిత్తం తూలపిచు వియ ఆకాసం లజ్జన్తోయేవ మే కాయో హోతీతి.

ఖితకత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మలితవమ్భత్థేరగాథావణ్ణనా

ఉక్కణ్ణితోతి ఆయస్మతో మలితవమ్భత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే
హిమవన్తతో అవిదురే అజ్ఞాతరస్మిం జాతస్సరే సకుణో హుత్వా నిబ్బత్తి, పదుముత్తరో భగవా తం అనుగ్గణ్ణన్తో తత్త గన్తా
జాతస్సరతీరే చక్కమతి. సకుణో భగవన్తం దిస్వా పసన్నమానసో సరే కుముదాని గహేత్వా భగవన్తం పూజేసి. సో తేన
పుజ్జకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కురుకచ్చనగరే అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా
నిబ్బత్తి, మలితవమ్భోతిస్స నామం అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో పచ్చాభూమహాధేరం ఉపసక్కుమిత్వా తస్స సన్తికే ధమ్మం
సుత్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో విహరతి. తస్స చ అయం సభావో, యత్త భోజనసప్పాయో

దుల్లభో, ఇతరే సులభా, తతో న పక్యమతి. యత్త పన భోజనసప్పాయో సులభో, ఇతరే దుల్లభా, తత్త న వసతి
పక్యమతేవ. ఏవం విహరంతో చ హేతుసమ్మన్నతాయ మహాపురిసజాతికతాయ చ నచిరస్సేవ విపస్సనం వడ్డేత్వా
అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౬.౨౧-౨౭) -

“హిమవంతస్సావిదురే , మహాజాతస్సరో అహు;
పదుముప్పలసఞ్చన్నో, పుణ్ణరీకసమోత్థటో.

“కుకుత్థో నామ నామేన, తత్థాసిం సకుణో తదా;
సీలవా బుద్ధిసమ్మన్నో, పుఞ్ఞాపుఞ్ఞోసు కోవిదో.

“పదుముత్తరో లోకవిదూ, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
జాతస్సరస్సావిదురే, సఞ్చరిత్థ మహాముని.

“జలజం కుముదం ఛేత్వా, ఉపనేసిం మహేసిసో;
మమ సజ్కప్పమఞ్ఞాయ, పటిగ్గహి మహాముని.

“తఞ్చ దానం దదిత్వాన, సుక్కమూలేన చోదితో;
కప్పానం సతసహస్సం, దుగ్గతిం నుపపజ్జహం.

“సోఞసేతో కప్పసతే, ఆసుం వరుణనామకా;
అట్ట ఏతే జనాధిపా, చక్కవత్తి మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్షిత్వా ఉదానేన్తో -

౧౦౨. “ఉక్కణ్ఠితోపి న వసే, రమమానోపి పక్యమే;
న త్వేవానత్థసంహితం, వసే వాసం విచక్షణో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త ఉక్కణ్ఠితోపి న వసేతి యస్మిం ఆవాసే వసంతస్స మే భోజనసప్పాయాలాభేన అధికుసలేసు ధమ్మేసు ఉక్కణ్ఠా
అనభిరతి ఉప్పజ్జతి, తత్త ఉక్కణ్ఠితోపి వసామియేవ ఇతరసప్పాయాలాభేన న పక్యమే న పక్యమామి. న వసేతి ఏత్థ న-
కారేనపి పక్యమేతిపదం సమ్మన్ధితబ్బం. రమమానోపి పక్యమేతి యస్మిం పన ఆవాసే వసంతస్స మే పచ్చయవేకల్లాభావేన
నత్తి ఉక్కణ్ఠా, అఞ్ఞాదత్తు అభిరమామి, ఏవం అభిరమమానోపి అవసేససప్పాయాలాభేన తతో పక్యమే, న వసేయ్యం. ఏవం
పటిపజ్జన్తోవాహం నచిరస్సేవ సకత్తం పచ్చుపాదిన్తి. అయఞ్చోత్థ అత్తపటిపత్తిపచ్చవేక్షణాయం యోజనా. పరస్స ఓవాదదానే
పన వసేయ్య న పక్యమేయ్యాతి విధానవసేన యోజేతబ్బం. న త్వేవానత్థసంహితం, వసే వాసం విచక్షణోతి యస్మిం ఆవాసే
పచ్చయా సులభా , సమణధమ్మో న పారిపూరిం గచ్ఛతి, యస్మిఞ్చ ఆవాసే పచ్చయా దుల్లభా, సమణధమ్మోపి
పారిపూరిం న గచ్ఛతి, ఏవరూపో ఆవాసో ఇథ అనత్థసంహితో నామ అవడ్డిసహితోతి కత్వా. ఏవరూపం వాసం విచక్షణో

విజ్ఞానానికి సకలం పరిపూరేతుకామో నత్వేవ వసేయ్య. యత్త పన పశ్చాత్తాపసమన్నాగతో ఆవాసో లబ్ధతి, సత్తపి
సప్పాయా లబ్ధన్తి, తత్తేవ వసేయ్యాతి అత్తో.

మలితవమ్భత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సుహేమన్తత్తేరగాథావణ్ణనా

సతలిజ్ఞస్స అత్తస్సాతి ఆయస్మతో సుహేమన్తత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త
తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినన్తో ఇతో ద్వనవుతే కప్పే తిస్సస్స భగవతో కాలే వనచరో హుత్వా వనే వసతి,
తం అనుగహితుం భగవా అరణ్ణం పవిసిత్వా తస్స ఆసన్నే రానే అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే నిసేది. సో భగవన్తం దిస్సా
పసన్నచిత్తో సుగన్ధాని పున్నాగపుప్పాని ఓచినిత్వా భగవన్తం పూజేసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా
అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే పారియన్తదేసే విభవసమ్మన్నస్స బ్రాహ్మణస్స
పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, సుహేమన్తోతిస్స నామం అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో సజ్జస్సనగరే మిగదాయే విహరన్తం భగవన్తం
ఉపసజ్జమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా తేపిటకో హుత్వా విపస్సనం పట్టపత్వా నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో
పటిసమ్మిదాపత్తో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౬.౪౬-౫౦) -

“కాననం వనమోగయ్య, వసామి లుద్ధకో అహం;
పున్నాగం పుప్పితం దిస్సా, బుద్ధసేట్టం అనుస్సరిం.

“తం పుప్పం ఓచినిత్వాన, సుగన్ధం గన్ధితం సుభం;
ధూపం కరిత్వా పులినే, బుద్ధస్స అభిరోపయిం.

“ద్వేనవుతే ఇతో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఏకమ్మి నవుతే కప్పే, ఏకో ఆసిం తమోనుదో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా ఏవం చిన్తేసి - “మయా ఖో యం సావకేన పత్తబ్బం, తం అనుప్పత్తం, యంనూనాహం ఇదాని
భిక్షూనం అనుగహం కరేయ్య”న్తి. ఏవం చిన్తేత్వా పభిన్నపటిసమ్మిదతాయ అకిలాసుతాయ చ అత్తనో సన్తికం ఉపగతే భిక్షూ
యథారహం ఓవదన్తో అనుసాసన్తో కజ్ఞం చిన్దన్తో ధమ్మం కథేన్తో కమ్మట్టానం నిగ్గుమ్మం నిజ్జటం కత్వా ఆచిక్ఖన్తో విహరతి.
అథేకదివసం అత్తనో సన్తికం ఉపగతానం భిక్షూనం విజ్ఞానశ్చా పుగ్గలానం విసేసం ఆచిక్ఖన్తో -

౧౦౬. “సతలిజ్ఞస్స అత్తస్స, సతలక్ఖణధారినో;

ఏకజ్ఞదస్సీ దుమ్మేథో, సతదస్సీ చ పణ్ణితో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త సతలిఙ్గస్సాతి లీనమత్తం గమేన్తితి లిఙ్గాని, అత్థేసు సద్దస్స పవత్తినిమిత్తాని, తాని పన సతం అనేకాని లిఙ్గాని ఏతస్సాతి సతలిఙ్గో. అనేకత్థో హి ఇధ సతసద్దో, “సతం సహస్స”నిఆదీసు వియ న సఙ్ఖ్యావిసేసత్థో తస్స సతలిఙ్గస్స. అత్థస్సాతి ఇోయ్యస్స, ఇోయ్యఙ్గో ఇాణేన అరణీయతో “అత్థో”తి వుచ్చతి. సో చ ఏకోపి అనేకలిఙ్గో, యథా “సక్కో పురిన్దదో మఘవా”తి, “పఙ్గా విజ్ఞా మేధా ఇాణ”ని చ. యేన లిఙ్గేన పవత్తినిమిత్తేన తావతినసాధిపతిమ్హి ఇన్దసద్దో పవత్తో, న తేన తత్త సక్కాదిసద్దా పవత్తా, అథ ఖో అఙ్గోన. తథా యేన సమ్మాదిట్టిమ్హి పఙ్గాసద్దో పవత్తో, న తేన విజ్ఞాదిసద్దా. తేన వుత్తం “సతలిఙ్గస్స అత్థస్సా”తి.

సతలక్ష్ణణధారినోతి అనేకలక్ష్ణణవతో. లక్ష్ఠీయతి ఏతేనాతి లక్ష్ణణం, పచ్చయభావినో అత్థస్స అత్తనో ఫలం పటిచ్చ పచ్చయభావో, తేన హి సో అయం ఇమస్స కారణని లక్ష్ఠీయతి. సో చ ఏకస్సేవ అత్థస్స అనేకప్పభేదో ఉపలబ్బతి, తేనాహ “సతలక్ష్ణణధారినో”తి. అథ వా లక్ష్ఠీయన్తితి లక్ష్ణణాని, తస్స తస్స అత్థస్స సఙ్ఖతతాదయో పకారవిసేసా తే పన అత్థతో అవత్థావిసేసా వేదితబ్బా. తే చ పన తేసం అనిచ్చతాదిసామఙ్గాలక్ష్ణణం లిఙ్గేని ఇాపేన్తితి “లిఙ్గానీ”తి చ వుచ్చన్తి. తస్సిమే ఆకారా, యస్మా ఏకస్సాపి అత్థస్స అనేకే ఉపలబ్బన్తి. తేన వుత్తం “సతలిఙ్గస్స అత్థస్స, సతలక్ష్ణణధారినో”తి. తేనాహ ఆయస్మా ధమ్మసేనాపతి – “సబ్బే ధమ్మా సబ్బాకారేన బుద్ధస్స భగవతో ఇాణముఖే ఆపాథం ఆగచ్ఛన్తి”తి (మహాని. ౧౦౬; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౦; పటి. మ. ౩.౫).

ఏకఙ్గదస్సీ దుమ్మేథోతి ఏవం అనేకలిఙ్గే అనేకలక్ష్ణణే అత్థే యో తత్త ఏకఙ్గదస్సీ అపుధుపఙ్గాతాయ ఏకలిఙ్గమత్తం ఏకలక్ష్ణణమత్తఇన్ద దిస్సా అత్తనా దిట్టమేవ “ఇదమేవ సచ్చ”ని అభినివిస్స “మోఘమఙ్గా”ని ఇతరం పటిక్ఖిపతి, హత్తిదస్సనకలన్దో వియ ఏకఙ్గాహీ దుమ్మేథో దుప్పఙ్గో తత్త విజ్ఞమానానంయేవ పకారవిసేసానం అజాననతో మిచ్చా అభినివిసనతో చ. సతదస్సీ చ పణ్ణీతోతి పణ్ణీతో పన తత్త విజ్ఞమానే అనేకేపి పకారే అత్తనో పఙ్గాచక్కునా సబ్బసో పస్సతి. యో వా తత్త లబ్బమానే అనేకే పఙ్గాచక్కునా అత్తనాపి పస్సతి, అఙ్గోసమ్మి దస్సేతి పకాసేతి, సో పణ్ణీతో విచక్ఖణో అత్థేసు కుసలో నామాతి. ఏవం థేరో ఉక్కుంసగతం అత్తనో పటిసమ్మిదాసమ్మత్తిం భిక్ఖూనం విభావేసి.

సుహేమన్తత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

2. ధమ్మసవత్థేరగాథావణ్ణనా

పబ్బజిం తులయిత్వానాతి ఆయస్మతో ధమ్మసవత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే సువచ్చో నామ బ్రాహ్మణో హుత్వా తిణ్ణం వేదానం పారగూ ఘరావాసే దోసం దిస్సా తాపసపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా అరఙ్గాయతనే పబ్బతన్తరే అస్సమం కారేత్వా బహూహి తాపసేహి సద్ధిం వసి. అధస్స కుసలబీజం రోపేతుకామో పదుముత్తరో భగవా అస్సమసమీపే ఆకాసే రత్వా ఇద్ధిపాటిహారీయం దస్సేసి. సో తం దిస్సా పసన్నమానసో పూజేతుకామో నాగపుష్పాని ఓచినాపేసి. సత్థా, “అలం ఇమస్స తాపసస్స ఏత్తకం కుసలబీజ”ని పక్కామి. సో పుష్పాని గహేత్వా సత్థు గమనమగ్గం ఓకిరిత్వా చిత్తం పసాదేన్తో అఙ్గాలిం పగ్గయ్య అట్టాసి. సో తేన పుఙ్గాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్సాదే మగధరట్టే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా ధమ్మసవోతి లద్ధనామో విఙ్గాతం పత్తో హేతుసమ్మత్తియా చోదియమానో ఘరావాసే ఆదీనవం పబ్బజ్ఞాయ ఆనిసంసఇన్ద దిస్సా దక్ఖిణాగిరిస్మిం

విహరంతం భగవంతం ఉపసంజగ్మిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోంతో నచిరస్సేవ
అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౬.౩౯-౪౫) -

“సువచ్ఛో నామ నామేన, బ్రాహ్మణో మంతపారగూ;
పురక్ఖతో ససిస్సేహి, వసతే పబ్బతంతరే.

“పదుముత్తరో నామ జినో, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
మముద్ధరితుకామో సో, ఆగచ్ఛి మమ సంతికం.

“వేహసమ్మి చక్కమతి, ధూపాయతి జలతే తథా;
హాసం మమం విదిత్వాన, పక్కామి పాచినాముఖో.

“తజ్ఞా అచ్చరియం దిస్సా, అబ్బుతం లోమహంసనం;
నాగపుప్పం గహేత్వాన, గతమగ్గమ్మి ఓకిరిం.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం పుప్పం ఓకిరిం అహం;
తేన చిత్తప్పసాదేన, దుగ్గతిం నుపపజ్జహం.

“ఏకతింసే కప్పసతే, రాజా ఆసి మహారహో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్షిత్వా సోమనస్సప్పత్తో ఉదానవసేన -

౧౦౭. “పబ్బజిం తులయిత్వాన, అగారస్మానగారియం;

తినో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. - గాథం అభాసి;

తత్త పబ్బజిం తులయిత్వానాతి “సమ్మాద్ధో ఘరావాసో రజాపథో”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౧౯౧; మ. ని. ౨.౧౦; సం. ని. ౨.౧౫౪) ఘరావాసే, “అప్పస్సాదా కామా బహుదుక్ఖా బహుపాయాసా”తిఆదినా (పాచి. ౪౧౭; మ. ని. ౧.౧౭౭) కామేసు ఆదీనవం తప్పటిపక్షతో నేక్ఖమ్మే చ ఆనిసంసం తులభూతాయ పజ్ఞాయ విచారేత్వా వీమంసిత్వాతి అత్తో. సేసం హేట్ఠా వుత్తనయమేవ. ఇదమేవ చ థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసీతి.

ధమ్మసవత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ధమ్మసవపితుత్థేరగాథావణ్ణనా

స వీసవస్ససతికోతి ఆయస్మతో ధమ్మసవపితుత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో బుద్ధసుజ్ఞో లోకే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో భూతగణో నామ పబ్బతే విహరంతం పచ్చేకసమ్మబ్బం దిస్వా పసన్నమానసో తిణసూలపుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం సుగతీసుయేవ సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే మగధరట్టే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో దారపరిగ్గహం కత్వా ధమ్మసవం నామ పుత్తం లభిత్వా తస్మిం పబ్బజితే సయమ్మి వీసవస్ససతికో హుత్వా, “మమ పుత్తో తావ తరుణో పబ్బజి , అథ కస్మా నాహం పబ్బజిస్సామి”తి సజ్ఞాతసంవేగో సత్థు సన్తికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం సచ్చాకాసి. తేన పుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౬.౩౫-౩౮) -

“హిమవస్తస్సావిదూరే, భూతగణో నామ పబ్బతో;
వసతేకో జినో తత్థ, సయమ్మా లోకనిస్సటో.

“తిణసూలం గహేత్వాన, బుద్ధస్స అభిరోపయిం;
ఏకూనసతసహస్సం, కప్పం న వినిపాతికో.

“ఇతో ఏకాదసే కప్పే, ఏకోసిం ధరణీరుహో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్షిత్వా సజ్ఞాతసోమనస్సో ఉదానేన్తో -

౧౦౮.“స వీసవస్ససతికో, పబ్బజిం అనగారియం;

తిస్సో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. - గాథం అభాసి;

తత్థ స వీసవస్ససతికోతి సో వీసవస్ససతికో, సో అహం జాతియా వీసాధికవస్ససతికో సమానో. పబ్బజిన్తి పబ్బజ్జం ఉపగచ్ఛిం. సేసం పుత్తనయమేవ. ఇదమేవ చ ఇమస్స థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసి.

ధమ్మసవపితుత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సజ్ఞరక్షితత్థేరగాథావణ్ణనా

న నూనాయం పరమహితానుకమ్మినోతి ఆయస్మతో సజ్ఞరక్షితత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సోపి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో ఇతో చతునపుతే కప్పే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం పబ్బతపాదే వసంతే సత్త పచ్చేకసమ్మబ్బద్ధే దిస్వా పసన్నమానసో కదమ్బపుప్పాని గహేత్వా పూజేసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం ఇబ్బకులే నిబ్బత్తి, తస్స సజ్ఞరక్షితోతి నామం అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా అజ్ఞాతరం భిక్షుం సహాయం కత్వా అరజ్ఞో విహరతి. థేరస్స వసనట్టానతో అవిదూరే వనగుమ్మే ఏకా మిగీ విజాయిత్వా తరుణం ఛాపం

రక్తస్త్రీ ఛాతజ్ఞతాపి పుత్తసినేహిన దూరే గోచరాయ న గచ్ఛతి, ఆసన్నే చ తిణోదకస్య అలాభేన కిలమతి. తం దిస్వా థేరో,
“అహో వతాయం లోకో తథ్వాబన్ధనబద్ధో మహాదుష్టం అనుభవతి, న తం చిన్దితుం సక్యోతీ”తి సంవేగజాతో తమేవ అజ్ఞునం
కత్వా విపస్యనం వడ్డేత్వా అరహత్యం పాపుణి. తేన పుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౬.౩౦-౩౪) -

“హిమవన్తస్సావిదూరే, కుక్కుటో నామ పబ్బతో;

తస్మి పబ్బతపాదస్థి, సత్త బుద్ధా వసన్తి తే.

“కదమ్బం పుష్పితం దిస్వా, దీపరాజంవ ఉగ్గతం;

ఉభో హత్థేహి పగ్గయ్య, సత్త బుద్ధే సమోకిరిం.

“చతున్నపుత్తితో కప్పే, యం పుష్పమభిరోపయిం;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ద్వేనపుతే ఇతో కప్పే, సత్తాసుం పుష్పనామకా;

సత్తరతనసమ్పన్నా, చక్కవత్తీ మహబ్బలా.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్యం పన పత్వా అత్తనో దుతియకం భిక్షుం మిచ్ఛావితక్కుబహులం విహరన్తం ఇత్వా తమేవ మిగిం ఉపమం
కరిత్వా తం ఓవదన్తో -

౧౦౯. “న నూనాయం పరమహితానుకమ్పినో, రహోగతో అనువిగణేతి సాసనం;

తథాహాయం విహరతి పాకతిన్ద్రియో, మిగీ యథా తరుణజాతికా వనే”తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త న నూనాయన్తి న-ఇతి పటిసేధే నిపాతో. నూనాతి పరివితక్కే. నూన అయన్తి పదచ్ఛేదో. పరమహితానుకమ్పినోతి
పరమం అతివియ, పరమేన వా అనుత్తరేన హితేన సత్తే అనుకమ్పనసీలస్య భగవతో. రహోగతోతి రహసి గతో,
సుజ్ఞాగారగతో కాయవివేకయుత్తోతి అత్తో. అనువిగణేతీతి ఏత్త “న నూనా”తి పదద్వయం ఆనేత్వా సమ్బన్ధితబ్బం
“నానువిగణేతి నూనా”తి, న చిన్తేసి మజ్ఞో, “నానుయుజ్జితీ”తి తక్కేమీతి అత్తో. సాసనన్తి పటిపత్తిసాసనం,
చతుసచ్చకమ్మట్టానభావనన్తి అధిష్పాయో . తథా హీతి తేనేవ కారణేన, సత్థు సాసనస్స అననుయుజ్జనతో ఏవ. అయన్తి
అయం భిక్షు. పాకతిన్ద్రియోతి మనచ్చట్టానం ఇన్ద్రియానం యథాసకం విసయేసు విస్సజ్జనతో సభావభూతఇన్ద్రియో ,
అసంవృతచక్కుద్వారాదికోతి అత్తో. యస్స తథ్వాసఙ్గస్స అచ్ఛిన్నతాయ సో భిక్షు పాకతిన్ద్రియో విహరతి, తస్స ఉపమం
దస్సేన్తో “మిగీ యథా తరుణజాతికా వనే”తి ఆహ. యథా అయం తరుణసభావా మిగీ పుత్తస్సేహస్స అచ్ఛిన్నతాయ వనే
దుష్టం అనుభవతి, న తం అతివత్తతి, ఏవమయమ్మి భిక్షు సఙ్గస్స అచ్ఛిన్నతాయ పాకతిన్ద్రియో విహరన్తో వట్టదుష్టం
నాతివత్తతీతి అధిష్పాయో. “తరుణవిజాతికా”తి వా పారో. అభినవప్పసుతా బాలవచ్ఛాతి అత్తో. తం సుత్వా సో భిక్షు
సుజ్ఞాతసంవేగో విపస్యనం వడ్డేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్యం పాపుణి.

సజ్జరక్ష్మితత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఉసభత్థేరగాథావణ్ణనా

నగా నగగ్గేసు సుసంవిరూళ్ళాతి ఆయస్మతో ఉసభత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పతి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయాని పుణ్ణాని కరోంతో ఇతో ఏకతింసే కప్పే సిఖిస్స భగవతో కాలే దేవపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తో ఏకదివసం సత్తారం దిస్వా పసన్నమానసో దిబ్బపుప్పేహి పూజం అకాసి. సా పుప్పపూజా సత్తాహం పుప్పమణ్ణపాకారేన అట్టాసి. దేవమనుస్సానం మహాసమాగమో అహోసి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరట్టే ఇబ్బకులే నిబ్బత్తి, తస్స ఉసభోతి నామం అహోసి. సో విణ్ణాతం పత్తో జేతవనపటిగ్గహణే సత్థరి లద్ధప్పసాదో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో అరణ్ణో పబ్బతపాదే విహరతి. తేన చ సమయేన పావుసకాలమేఘే అభిప్పవుట్టో పబ్బతసిఖరేసు రుక్ఖగచ్చలతాయ ఘనపణ్ణసణ్ణినో హోంతి . అథేకదివసం థేరో లేణతో నిక్ఖమిత్వా తం వనరామణేయ్యకం పబ్బతరామణేయ్యకం దిస్వా యోనిసోమనసికారవసేన “ఇమేపి నామ రుక్ఖాదయో అచేతనా ఉతుసమ్మత్తియా వడ్డిం పాపుణిన్తి, అథ కస్మా నాహం ఉతుసప్పాయం లభిత్వా గుణేహి వడ్డిం పాపుణిస్సామీ”తి చింతేంతో -

౧౧౦. “నగా నగగ్గేసు సుసంవిరూళ్ళా, ఉదగ్గమేఘేన నవేన సిత్తా;

వివేకకామస్స అరణ్ణసణ్ణినో, జనేతి భియ్యో ఉసభస్స కల్యత”న్తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త నగాతి రుక్ఖా, “నగా”తి కేచి వదన్తి, నాగరుక్ఖాతి అత్తో. నగగ్గేసూతి పబ్బతసిఖరేసు. సుసంవిరూళ్ళాతి సుట్టు సమంతతో విరూళ్ళమూలా హుత్వా పరితో ఉపరి చ సమ్మదేవ సజ్జాతసాఖగ్గపల్లవప్పసాఖాతి అత్తో. ఉదగ్గమేఘేన నవేన సిత్తాతి పరముప్పన్నేన ఉళారేన మహతా పావుసమేఘేన అభిప్పవుట్టా. వివేకకామస్సాతి కిలేసవివితం చిత్తవివేకం ఇచ్చన్తస్స, అరణ్ణవాసేన తావ కాయవివేకో లద్ధో, ఇదాని ఉపధివివేకాధిగమస్స నిస్సయభూతో చిత్తవివేకో లద్ధబ్బోతి తం పత్తయమానస్స, జాగరియం అనుయుజ్జన్తస్సాతి అత్తో, తేనాహ “అరణ్ణసణ్ణినో”తి. అరణ్ణవాసో నామ సత్తారా వణ్ణితో ధోమితో. సో చ ఖో యావదేవ సమధవిపస్సనాభావనాపారిపూరియా, తస్మా సా మయా హత్థగతా కాతబ్బాతి ఏవం అరణ్ణగతసణ్ణినో నేక్ఖమ్మసజ్జప్పబహులస్సాతి అత్తో. జనేతీతి ఉప్పాదేన్తి, పుథుత్తే హి ఇదం ఏకవచనం. కేచి పన “జనేన్తి”తి పరన్తి. భియ్యోతి ఉపరూపరి. ఉసభస్సాతి అత్తానమేవ పరం వియ వదతి. కల్యతన్తి కల్యభావం చిత్తస్స కమ్మణ్ణాతం భావనాయోగ్యతం. స్వాయమత్తో హేట్టా వుత్తోయేవ. ఏవం థేరో ఇమం గాథం వదన్తోయేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౬.౨౫-౨౯) -

“దేవపుత్తో అహం సంతో, పూజయిం సిఖినాయకం;

మన్దారవేన పుప్పేన, బుద్ధస్స అభిరోపయిం.

“సత్తాహం ఛదనం ఆసి, దిబ్బం మాలం తథాగతే;

సబ్బే జనా సమాగన్త్వా, నమస్సీంసు తథాగతం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం పుష్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఇతో చ దసమే కప్పే, రాజాహోసిం జుతిన్దరో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తీ మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అయమేవ చ థేరస్స అఙ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసీతి.

ఉసభత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఏకాదసమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. ద్వాదసమవగ్గో

౧. జేన్తత్థేరగాథావణ్ణనా

దుప్పబ్బజ్జం వే దురధివాసా గేహాతి ఆయస్మతో జేన్తత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే వివట్టూపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో సిఖిస్స భగవతో కాలే దేవపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. సో ఏకదివసం సత్థారం దిస్సా పసన్నచిత్తో కింకిరాతపుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుఞ్ణకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుస్సాదే మగధరట్ఠే జేన్తగామే ఏకస్స మణ్ణలికరాజస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, జేన్తోతిస్స నామం అహోసి. సో విఙ్ఞాతం పత్తో దహరకాలేయేవ హేతుసమ్మత్తియా చోదియమానో పబ్బజ్జానిన్నమానసో హుత్వా పున చిన్తేసి – “పబ్బజ్జా నామ దుక్కరా, ఘరాపి దురావాసా, ధమ్మో చ గమ్భీరో, భోగా చ దురధిగమా, కిం ను ఖో కత్తబ్బ”న్తి ఏవం పన చిన్తాబహులో హుత్వా విచరన్తో ఏకదివసం సత్థు సన్నికం గన్త్వా ధమ్మం సుణి. సుతకాలతో పట్టాయ పబ్బజ్జాభిరతో హుత్వా సత్థు సన్నికే పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా సుఖాయ పటిపదాయ ఖిప్పాభిఙ్ఞాయ అరహత్తం సచ్ఛాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧౬.౨౧-౨౪) –

“దేవపుత్తో అహం సన్తో, పూజయిం సిఖినాయకం;
కక్కారుపుష్పం పగ్గయ్ఘ, బుద్ధస్స అభిరోపయిం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం పుష్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఇతో చ నవమే కప్పే, రాజా సత్తుత్తమో అహుం;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తీ మహాబ్బలో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్షస్తో, “అసక్తిం వతాహం ఆదితో మయ్యం ఉప్పన్న వితక్కం చిన్దితు”ని సోమనస్సజాతో వితక్కస్స ఉప్పన్నాకారం తస్స చ సమ్మదేవ చిన్నతం దస్సేన్తో -

౧౧౧. “దుప్పబ్బజ్జం వే దురధివాసా గేహో, ధమ్మో గమ్మీరో దురధిగమా భోగా;

కిచ్చా వుత్తి నో ఇతరీతరేనేవ, యుత్తం చిన్తేతుం సతతమనిచ్చత”ని. -

గాథం అభాసి.

తత్త దుప్పబ్బజ్జని అప్పుం వా మహాంతం వా భోగక్షన్తజ్జోవ ఇతిపరివట్టజ్జ పహాయ ఇమస్మిం సాసనే ఉరం దత్వా పబ్బజనస్స దుక్కరత్తా దుష్టం పబ్బజనం, దుక్కరా పబ్బజ్జాతి దుప్పబ్బజ్జం. వేతి నిపాతమత్తం, దళ్లతో వా “పబ్బజ్జా దుష్టా”తి . గేహజ్జో ఆవసేయ్యం, దురధివాసా గేహో, యస్మా గేహం అధివసన్తేన రజ్జో రాజకిచ్చం, ఇస్సరేన ఇస్సరకిచ్చం, గహపతినా గహపతికిచ్చం కత్తబ్బం హోతి, పరిజనో చేవ సమణబ్రాహ్మణా చ సజ్గహేతబ్బా, తస్మిం తస్మిజ్జ కత్తబ్బే కరియమానేపి ఘరావాసో చిద్ధఘటో వియ మహాసముద్ధో వియ చ దుప్పూరో, తస్మా గేహో నామేతే అధివసేతుం ఆవసేతుం దుష్టా దుక్కరాతి కత్వా దురధివాసా దురావాసాతి. పబ్బజ్జజ్జో అనుతిట్టేయ్యం ధమ్మో గమ్మీరో, యదత్తా పబ్బజ్జా, సో పబ్బజితేన అధిగన్తబ్బో పటివేధసద్ధమ్మో గమ్మీరో, గమ్మీరజాణగోచరత్తా దుద్దసో, దుప్పటివిజ్ఞో ధమ్మస్స గమ్మీరభావేన దుప్పటివిజ్ఞత్తా. గేహజ్జో ఆవసేయ్యం, దురధిగమా భోగా యేహి వినా న సక్కా గేహం ఆవసేతుం, తే భోగా దుష్టేన కసిరేన అధిగన్తబ్బతాయ దురధిగమా. ఏవం సన్తే ఘరావాసం పహాయ పబ్బజ్జంయేవ అనుతిట్టేయ్యం, ఏవమ్మి కిచ్చా వుత్తి నో ఇతరీతరేన ఇథ ఇమస్మిం బుద్ధసాసనే ఇతరీతరేన యథాలద్ధేన పచ్చయేన అష్టాకం వుత్తి జీవికా కిచ్చా దుష్టా, ఘరావాసానం దురధివాసతాయ భోగానజ్జ దురధిగమతాయ గేహో ఇతరీతరేన పచ్చయేన యాపేతబ్బతాయ కిచ్చా కసిరా వుత్తి అష్టాకం, తత్త కిం కాతుం వట్టతీతి? యుత్తం చిన్తేతుం సతతమనిచ్చతం సకలం దివసం పుబ్బరత్తాపరరత్తజ్జ తేభూమకధమ్మజాతం అనిచ్చతన్తి, తతో ఉప్పాదవయవన్తతో ఆదిఅన్తవన్తతో తావకాలికతో చ న నిచ్చన్తి “అనిచ్చ”ని చిన్తేతుం విపస్సేతుం యుత్తం. అనిచ్చానుపస్సనాయ సిద్ధాయ ఇతరానుపస్సనా సుఖేనేవ సిజ్ఞన్తీతి అనిచ్చానుపస్సనావ ఏత్త వుత్తా, అనిచ్చస్స దుష్టానత్తతానం అబ్యభిచరణతో సాసనికస్స సుఖగ్గహణతో చ. తేనాహ - “యదనిచ్చం తం దుష్టం, యం దుష్టం తదనత్తా”తి (సం. ని. ౩.౧౦), “యం కిజ్చి సముదయధమ్మం, సబ్బం తం నిరోధధమ్మం” (మహావ. ౧౬; దీ. ని. ౨.౩౭౧; సం. ని. ౨.౧౦౮౧), “వయధమ్మా సజ్ఞారా”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౮) చ తదమినా ఏవం అజ్ఞామజ్ఞం పటిపక్షవసేన అపరాపరం ఉప్పన్నే వితక్కే నిగ్గహేత్వా అనిచ్చతాముఖేన విపస్సనం ఆరభిత్వా ఇదాని కతకిచ్చో జాతోతి దస్సేతి. తేన వుత్తం “అత్తనో పటిపత్తి”నిఆది. ఇదమేవ ధేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసి.

జేన్తత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. వచ్చగోత్తత్థేరగాథావణ్ణనా

తేవిజ్ఞోహం మహారూయాతి ఆయస్మతో వచ్చగోత్తత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం కుసలబీజం రోపేన్తో విపస్సీస్స భగవతో కాలే బన్ధమతీనగరే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం రజ్జో నాగరేహి చ సద్ధిం బుద్ధపూజం కత్వా తతో పరం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం

బుద్ధుపాదే రాజగహ విభవసమ్పన్నస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, తస్స వచ్చగోత్తతాయ వచ్చగోత్తోత్వవ సమజ్ఞా అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్వా బ్రాహ్మణవిజ్ఞాసు నిప్పత్తిం గతో విముత్తిం గవేసంతో తత్త సారం అదిస్వా పరిబ్యాజకపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా విచరంతో సత్తారం ఉపసంక్రమిత్వా పజ్ఞం పుచ్చిత్వా తస్మిం విస్సజ్జితే పసన్నమానసో సత్తు సంతికే పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోంతో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థర ౧.౧౬.౧౫-౨౦) -

“ఉదేంతం సతరంసింవ, పీతరంసింవ భాణుమం;
పన్నరసే యథా చంతం, నియ్యంతం లోకనాయకం.

“అట్టసట్టిసహస్సాని, సట్టే ఖీణాసవా అహుం;
పరివారింసు సమ్మద్ధం, ద్విపదింతం నరాసభం.

“సమ్మజ్జిత్వాన తం వీధిం, నియ్యంతే లోకనాయకే;
ఉస్సాపేసిం ధజం తత్త, విప్పసన్నేన చేతసా.

“ఏకనపుత్తితో కప్పే, యం ధజం అభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ధజదానస్సిదం ఫలం.

“ఇతో చతుత్థకే కప్పే, రాజాహోసిం మహబ్బలో;
సల్పాకారేన సమ్మన్నో, సుధజో ఇతి విస్సుతో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిజ్ఞో పన హుత్వా అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్షిత్వా సోమనస్సజాతో ఉదానవసేన -

౧౧౨. “తేవిజ్ఞోహం మహర్ఝాయీ, చేతోసమథకోవిదో;

సదత్తో మే అనుప్పత్తో, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. - గాథం అభాసి;

తత్త తేవిజ్ఞోహన్తి యదిపి మం పుట్టే తిణ్ణం వేదానం పారం గతత్తా “బ్రాహ్మణో తేవిజ్ఞో”తి సజ్ఞానన్తి, తం పన సమజ్ఞామత్తం వేదేసు విజ్ఞాకిచ్చస్స అభావతో. ఇదాని పన పుట్టేనివాసజ్ఞాణాదీనం తిస్సన్నం విజ్ఞానం అధిగతత్తా పరమత్థతో తేవిజ్ఞో అహం, మహంతస్స అనవసేసస్స సముదయపక్షియస్స కిలేసగణస్స ఝాపనతో, మహంతేన మగ్గఫలఝానేన మహంతస్స ఉళారస్స పణీతస్స నిబ్బానస్స ఝాయనతో చ మహర్ఝాయీ. చేతోసమథకోవిదోతి చిత్తసంజ్ఞోభకరానం సంకిలేసధమ్మానం వూపసమనేన చేతసో సమాదహనే కుసలో. ఏతేన తేవిజ్ఞభావస్స కారణమాహ. సమాధికోసల్లసహితేన హి ఆసవక్ఖయేన తేవిజ్జతా, న కేవలేన. సదత్తోతి సకత్తో క-కారస్సాయం ద-కారో కతో

“అనుప్పత్తసదత్తో”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౯; అ. ని. ౩.౩౮) వియ. “సదత్తో”తి చ అరహత్తం వేదితబ్బం. తస్మా అత్తపటిబద్ధత్తేన అత్తానం అవిజహనత్తేన అత్తనో పరమత్థత్తేన అత్తనో అత్తత్తా “సకత్తో”తి వుచ్చతి. స్వాయం సదత్తో మే మయా అనుప్పత్తో అధిగతో. ఏతేన యథావుత్తం మహర్ఝాయీభావం సిఖాపత్తం కత్వా దస్సేతి. సేసం వుత్తనయమేవ.

వచ్చగోత్తరగాఢావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. వనవచ్చగోత్తరగాఢావణ్ణనా

అచ్చోదికా పుథుసిలాతి ఆయస్మతో వనవచ్చగోత్తరస్స గాఢా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త
తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం కుసలబీజం రోపేన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో పరస్స
కమ్మం కత్వా జీవన్తో కస్సచి అపరాధం కత్వా మరణభయేన తజ్జితో పలాయన్తో అన్తరామగ్గే బోధిరుక్ఖం దిస్సా
పసన్నమానసో తస్స మూలం సమ్మజ్జిత్వా పిణ్ణిబద్ధేహి అసోకపుష్పేహి పూజం కత్వా వన్దిత్వా బోధిం అభిముఖో
నమస్సమానో పల్లజ్జేన నిసిన్నో మారేతుం ఆగతే పచ్చత్తికే దిస్సా తేసు చిత్తం అకోపేత్వా బోధిం ఏవ ఆవజ్ఞేన్తో సతపోరిసే
పపాతే పపతి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం
బుద్ధుప్పాదే రాజగహ విభవసమ్మన్నస్స ట్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, “వచ్చో”తిస్స నామం అహోసి. సో
వయస్సత్తో బిమ్మిసారసమాగమే పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థర
౧.౧౬.౭-౧౪) -

“పరకమ్మాయనే యుత్తో, అపరాధం అకాసహం;
వనన్తం అభిధావిస్సం, భయవేరసమప్పితో.

“పుప్పితం పాదపం దిస్సా, పిణ్ణిబద్ధం సునిమ్మితం;
తమ్మపుప్పం గహేత్వాన, బోధియం ఓకిరిం అహం.

“సమ్మజ్జిత్వాన తం బోధిం, పాటలిం పాదపుత్తమం;
పల్లజ్కం ఆభుజిత్వాన, బోధిమూలే ఉపావిసిం.

“గతమగ్గం గవేసన్తా, ఆగచ్ఛం మమ సన్తికం;
తే చ దిస్వానహం తత్త, ఆవజ్ఞిం బోధిముత్తమం.

“వన్దిత్వాన అహం బోధిం, విప్పసన్నేన చేతసా;
అనేకతాల్ పపతిం, గిరిదుగ్గే భయానకే.

“ఏకనపుత్తితో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బోధిపూజాయదం ఫలం.

“ఇతో చ తతియే కప్పే, రాజా సుసజ్ఞతో అహం;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా వివేకాభిరతియా వనేయేవ వసి, తేన వనవచ్ఛేతి సమజ్ఞా ఉదపాది. అథ కదాచి ధేరో జాతిజనానుగహత్తం రాజగహం గతో తత్త జాతకేహి ఉపట్టియమానో కతిపాహం వసిత్వా గమనాకారం సన్దస్సేతి. తం జాతకా, “భన్తే, అవ్హాకం అనుగహత్తం ధురవిహారే వసథ, మయం ఉపట్టహిస్సామా”తి యాచింసు. ధేరో తేసం పబ్బతరామణేయ్యక్కిత్తనాపదేసిన వివేకాభిరతిం నివేదేన్తో -

౧౧౩. “అచ్ఛేదికా పుథుసిలా, గోనజ్ఞలమిగాయుతా;

అమ్మసేవాలసఞ్ఛన్నా, తే సేలా రమయన్తి మ”న్తి. - గాథం అభాసి;

తత్త అచ్ఛేదికాతి అచ్చం అబహలం సుఖుమం ఉదకం ఏతేసూతి “అచ్ఛేదకా”తి వత్తబ్బే లిఙ్గవిపల్లాసేన అచ్ఛేదికా”తి వుత్తం. ఏతేన తేసం ఉదకసమ్మత్తిం దస్సేతి. పుథుసిలాతి పుథులా విత్తతా ముదుసుఖసమ్మస్సా సీలా ఏతేసూతి పుథుసిలా. ఏతేన నిసజ్జనట్టానసమ్మత్తిం దస్సేతి. గున్నం వియ నజ్జలం నజ్జట్టం ఏతేసన్తి గోనజ్ఞలా, కాళమక్కటా, “పకతిమక్కటా”తిపి వదన్తియేవ . గోనజ్జలేహి చ పసదాదికేహి మిగేహి చ తహం తహం విచరన్తేహి ఆయుతా మిస్సితాతి గోనజ్జలమిగాయుతా . ఏతేన తేసం అమనుస్సూపచారితాయ అరణ్ణలక్ఖణాపేతతం దస్సేతి. అమ్మసేవాలసఞ్ఛన్నాతి పసవనతో సతతం పగ్గరమానసలిలతాయ తహం తహం ఉదకసేవాలసఞ్ఛాదితా. తే సేలా రమయన్తి మన్తి యత్థాహం వసామి; తే ఏదిసా సేలా పబ్బతా వివేకాభిరతియా మం రమయన్తి, తస్మా తత్థేవాహం గచ్ఛామీతి అధిప్పాయో. ఇదమేవ చ ధేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసి.

వనవచ్ఛేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అధిముత్తత్తేరగాథావణ్ణనా

కాయదుట్టుల్లగరునోతి ఆయస్మతో అధిముత్తత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? సో కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో బ్రాహ్మణవిజ్ఞాసు నిప్పత్తిం గతో కామేసు ఆదీనవం దిస్వా ఘరావాసం పహాయ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అరణ్ణో విహరన్తో బుద్ధుప్పాదం సుత్వా మనుస్సూపచారం ఉపగన్త్వా సత్తారం భిక్షుసఙ్ఘపరివుతం గచ్ఛన్తం దిస్వా పసన్నమానసో అత్తనో వాకచీరం సత్థు పాదమూలే పత్థరి. సత్థా తస్స అజ్ఞాసయం ఇత్వా తస్మిం అట్టాసి. తత్థ రితం భగవన్తం కాళానుసారేన గన్తేన పూజేత్వా “సముద్ధరసిమం లోక”న్తిఆదికాహి దసహి గాథాహి అభిత్థవి. తం సత్థా “అనాగతే ఇతో సతసహస్సకప్పమత్తకే గోతమస్స నామ సమ్మాసమ్మద్ధస్స సాసనే పబ్బజిత్వా ఛళభిజ్ఞో భవిస్సతీ”తి బ్యాకరిత్వా పక్కామి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా తతో యావాయం బుద్ధుప్పాదో, తావ దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా అధిముత్తోతి లద్ధనామో విజ్ఞాతం పత్తో బ్రాహ్మణవిజ్ఞాసు నిప్పత్తిం గన్త్వా తత్త సారం అపస్సన్తో పచ్చిమభవికత్తా నిస్సరణం గవేసన్తో జేతవనపటిగ్గహణే బుద్ధానుభావం దిస్వా పటిలద్ధసద్ధో సత్థు సన్తికే పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౪౦.౩౦౪-౩౩౨) -

“కణికారంవ జలితం, దీపరుక్ఖంవ ఉజ్జలం;

ఓసధింవ విరోచన్తం, విజ్ఞతం గగనే యథా.

“అసమ్భృతం అనుత్తాసిం, మిగరాజంవ కేసరిం;
జాణాలోకం పకాసేంతం, మద్దంతం తిత్తియే గణే.

“ఉద్ధరంతం ఇమం లోకం, చిన్దంతం సబ్బసంసయం;
గజ్జంతం మిగరాజంవ, అద్దసం లోకనాయకం.

“జటాజినధరో ఆసిం, బ్రహ్ ఉజు పతాపవా;
వాకచీరం గహేత్వాన, పాదమూలే అపత్థరిం.

“కాళానుసారియం గయ్యం, అనులిమ్పిం తథాగతం;
సమ్బుద్ధమనులిమ్పేత్వా, సన్ధవిం లోకనాయకం.

“సమ్బుద్ధరసిమం లోకం, ఓఘతిణ్ణ మహాముని;
జాణాలోకేన జోతేసి, నావటం ఇణముత్తమం.

“ధమ్మచక్రం పవత్తేసి, మద్దసే పరతిత్తియే;
ఉసభో జితసంఖామో, సమ్మకమ్మేసి మేదనిం.

“మహాసమ్మద్దే ఉమియో, వేలంతమ్మి పభిజ్జరే;
తథేవ తవ ఇణమ్మి, సబ్బదిట్టి పభిజ్జరే.

“సుఖమచ్చికజాలేన, సరమ్మి సమ్మతానితే;
అన్తోజాలీకతా పాణా, పీళితా హోన్తి తావదే.

“తథేవ తిత్తియా లోకే, పుథుపాసణ్ణనిస్సితా;
అన్తోఇణవరే తుయ్యం, పరివత్తన్తి మారిస.

“పతిట్టా వుయ్యతం ఓఘే, త్వఞ్ఞో నాథో అబన్ధునం;
భయట్టితానం సరణం, ముత్తిట్టితానం పరాయణం.

“ఏకవీరో అసదిసో, మేత్తాకరుణసంహయో;
అసమో సుసమో సన్తో, వసీ తాదీ జితఞ్ఞయో.

“ధీరో విగతసమ్మోహో, అనేజో అకథంకథీ;
తుసితో వన్తదోసోసి, నిమ్మలో సంయతో సుచి.

“సంఖాతిగో హతమదో, తేవిజ్ఞో తిభవన్తగో;
సీమాతిగో ధమ్మగరు, గతత్తో హితవబ్బుతో.

“తారకో త్వం యథా నావా, నిధీవస్సాసకారకో;
అసమ్భితో యథా సీహో, గజరాజావ దప్పితో.

“ధోమేత్వా దసగాథాహి, పదుముత్తరం మహాయసం;
వన్దిత్వా సత్తునో పాదే, తుణ్ణీ అట్టాసహం తదా.

“పదుముత్తరో లోకవిదూ, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
భిక్షుసజ్జే రితో సత్తా, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యో మే సీలఇచ్చ ఇణిఇచ్చ, సద్ధమ్మిఇచ్చపి వణ్ణయి;
తమహం కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“సట్టి కప్పసహస్సాని, దేవలోకే రమిస్సతి;
అజ్ఞో దేవేభిభవిత్వా, ఇస్సరం కారయిస్సతి.

“సో పచ్చా పబ్బజిత్వాన, సుక్కమూలేన చోదితో;
గోతమస్స భగవతో, సాసనే పబ్బజిస్సతి.

“పబ్బజిత్వాన కాయేన, పాపకమ్మం వివజ్జయి;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, నిబ్బాయిస్సతినాసవో.

“యథాపి మేఘో ధనయం, తప్పేతి మేదనిం ఇమం;
తథేవ త్వం మహావీర, ధమ్మేన తప్పయీ మమం.

“సీలం పజ్జాఇచ్చ ధమ్మిఇచ్చ, ధవిత్యా లోకనాయకం;
పత్తోమ్హి పరమం సన్తిం, నిబ్బానం పదమచ్చుతం.

“అహో నూన స భగవా, చిరం తిట్ఠేయ్య చక్కుమా;
అజ్ఞాతఇచ్చ విజానేయ్యుం, పుసేయ్యుం అమతం పదం.

“అయం మే పచ్చిమా జాతి, భవా సబ్బే సమూహతా;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, విహరామి అనాసవో.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం బుద్ధమభిథోమయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, కిత్తనాయ ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనా సహ వసంతే కాయదల్లిబహులే భిక్షూ ఓవదంతే -

౧౧౪. “కాయదుట్టుల్లగరునో, హియ్యమానమ్మి జీవితే;

సరీరసుఖగిద్దస్స, కుతో సమణసాధుతా”తి. – గాథం అభాసి;

తత్త కాయదుట్టుల్లగరునోతి దుట్టుల్లం అసుభయోగ్యతా, కాయస్స దుట్టుల్లం కాయదుట్టుల్లం, కాయదుట్టుల్లం గరు సమ్మావితం యస్స సో కాయదుట్టుల్లగరు, అనిస్సరణప్పజ్ఞో హుత్వా కాయపోసనప్పసుతో కాయదళ్ళిబహులోతి అత్తో, తస్స కాయదుట్టుల్లగరునో. హియ్యమానమ్మి జీవితేతి కున్నదీనం ఉదకం వియ జీవితసజ్ఞారే లహుసో ఖీయమానే. సరీరసుఖగిద్దస్సాతి పణీతాహారాదీహి అత్తనో కాయస్స సుఖేన గేథం ఆపన్నస్స . కుతో సమణసాధుతాతి ఏవరూపస్స పుగ్గలస్స సమణభావేన సాధుతా సుసమణతా కుతో కేన కారణేన సియా, ఏకంసతో పన కాయే జీవితే చ నిరపేక్షస్స ఇతరీతరసంతోసేన సన్తుట్టస్స ఆరద్ధవీరియస్సేవ సమణసాధుతాతి అధిప్పాయో.

అధిముత్తత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మహానామత్తేరగాథావణ్ణనా

ఏసావహియ్యసే పబ్బతేనాతి ఆయస్మతో మహానామత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినంతో సుమేధస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా బ్రాహ్మణవిజ్ఞాసు నిప్పత్తిం గతో ఘరావాసం పహాయ అజ్ఞాతరాయ నదియా తీరే అస్సమం కారేత్వా సమ్మహులే బ్రాహ్మణే మంతే వాచేంతో విహరతి. అధేకదివసం భగవా తం అనుగ్గణ్ణీతుం తస్స అసమపదం ఉపగచ్ఛి. సో భగవంతం దిస్వా పసన్నచిత్తో ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా అదాసి . నిసిన్నే భగవతి సుమధురం మధుం ఉపనామేసి. తం భగవా పరిభుజ్జేత్వా హేటా అధిముత్తత్తేరవత్తుమ్మి వుత్తనయేన అనాగతం బ్యాకరిత్వా పక్కామి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం సుగతీసుయేవ పరివత్తేంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా మహానామోతి లద్ధనామో విజ్ఞాతం పత్తో భగవతో సన్తికం ఉపసక్కమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గోహత్వా నేసాదకే నామ పబ్బతే విహరంతో కిలేసపరియుట్టానం విక్ఖమ్భేతుం అసక్కోంతో “కిం మే ఇమినా సంకిలిట్టచిత్తస్స జీవితేనా”తి అత్తభావం నిబ్బింతంతో ఉచ్చం పబ్బతసిఖరం అభిరుహిత్వా “ఇతో పాతేత్వా తం మారేస్సామీ”తి అత్తానం పరం వియ నిద్దిసంతో –

౧౧౫. “ఏసావహియ్యసే పబ్బతేన, బహుకుటజసల్లకికేన;

నేసాదకేన గిరినా, యసస్సినా పరిచ్చదేనా”తి. – గాథం అభాసి;

తత్త ఏసావహియ్యసేతి ఏసో త్వం మహానామ అవహియ్యసే పరిహాయసి. పబ్బతేనాతి నివాసట్టానభూతేన ఇమినా పబ్బతేన. బహుకుటజసల్లకికేనాతి బహూహి కుటజేహి ఇన్దసాలరుక్ఖేహి సల్లకిహి ఇన్దసాలరుక్ఖేహి వా సమన్నాగతేన. నేసాదకేనాతి ఏవంనామకేన. గిరినాతి సేలేన. సేలో హి సన్ధిసజ్ఞాతేహి పబ్బేహి రితత్తా “పబ్బతో”తి, పసవనాదివసేన జలస్స, సారభూతానం భేసజ్ఞాదివత్థానఞ్చ గిరణతో “గిరీ”తి వుచ్చతి. తదుభయత్థసమ్భవతో పనేత్త “పబ్బతేనా”తి వత్వా “గిరినా”తి చ వుత్తం. యసస్సినాతి సబ్బగుణేహి విస్సుతేన పకాసేన. పరిచ్చదేనాతి నానావిధరుక్ఖగచ్ఛలతాహి సమంతతో ఛన్నేన, వసనట్టానతాయ వా తుయ్ఠం పరిచ్చదభూతేన. అయజ్ఞోత్త అధిప్పాయో – మహానామ, యది కమ్మట్టానం విస్సజ్జేత్వా వితక్కబహులో హోసి, ఏవం త్వం ఇమినా ఛాయూదకసమ్పన్నేన సప్పాయేన నివాసనట్టానభూతేన

నేసాదకగిరినా పరిహాయసి, ఇదానిహం తం ఇతో పాతేత్వా మారేస్సామి, తస్మా న లబ్ధా వితక్తవసికేన భవితున్తి. ఏవం థేరో అత్తానం సంతజ్జేన్తోయేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౪౦.౩౩౩-౩౮౨) -

“సిన్ధుయా నదియా తీరే, సుకతో అస్సమో మమ;
తత్థ వాచేమహం సీస్సే, ఇతిహాసం సలక్ఖణం.

“ధమ్మకామా వినీతా తే, సోతుకామా సుసాసనం;
ఛళగ్గే పారమిప్పత్తా, సిన్ధుకూలే వసన్తి తే.

“ఉప్పాతగమనే చేవ, లక్ఖణేసు చ కోవిదా;
ఉత్తమత్థం గవేసన్తా, వసన్తి విపినే తదా.

“సుమేధో నామ సమ్ముద్ధో, లోకే ఉప్పజ్జి తావదే;
అవ్హాకం అనుకమ్పన్తో, ఉపాగచ్ఛి వినాయకో.

“ఉపాగతం మహావీరం, సుమేధం లోకనాయకం;
తిణసన్ధారకం కత్వా, లోకజేట్టస్సదాసహం.

“విపినాతో మధుం గయ్హ, బుద్ధసేట్టస్సదాసహం;
సమ్ముద్ధో పరిభుజ్జిత్యా, ఇదం వచనమబ్రవి.

“యో తం అదాసి మధుం మే, పసన్నో సేహి పాణిభి;
తమహం కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“ఇమినా మధుదానేన, తిణసన్ధారకేన చ;
తింస కప్పసహస్సాని, దేవలోకే రమిస్సతి.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, నిబ్బాయిస్సతినాసవో.

“దేవలోకా ఇధాగన్త్యా, మాతుకుచ్చిం ఉపాగతే;
మధువస్సం పవస్సిత్థి, ఛాదయం మధునా మహిం.

“మయి నిక్ఖంతమత్తమ్మి, కుచ్చియా చ సుదుత్తరా;

తత్రాపి మధువస్యం మే, వస్సతే నిచ్చకాలికం.

“అగారా అభినిష్ఠమ్మ, పబ్బజిం అనగారియం;
లాభీ అన్నస్స పానస్స, మధుదానస్సిదం ఫలం.

“సబ్బకామసమిద్ధోహం, భవిత్వా దేవమానుసే;
తేనేవ మధుదానేన, పత్తోమ్మి ఆసవక్ఖయం.

“వుట్టమ్మి దేవే చతురఙ్గలే తిణే, సమ్మప్పితే ధరణీరుహే సఞ్చన్నే;
సుఞ్ఞో ఘరే మణ్ణపరుక్ఖములకే, వసామి నిచ్చం సుఖితో అనాసవో.

“మజ్ఞే మహంతే హీనే చ, భవే సబ్బే అతిక్కమిం;
అజ్జ మే ఆసవా ఖీణా, నత్తి దాని పునబ్బవో.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, మధుదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అయమేవ చ ధేరస్స అఙ్ఞాబ్యాకరణగాథా అహోసీతి.

మహానామత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పారాపరియత్థేరగాథావణ్ణనా

ధఫస్సాయతనే హిత్వాతి ఆయస్మతో పారాపరియత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుఞ్ఞాని ఉపచినన్తో పియదస్సిస్స భగవతో కాల్ నేసాదయోనియం నిబ్బత్తిత్వా తస్స విఙ్ఞాతం పత్తస్స విచరణట్ఠానే అఙ్ఞాతరస్మిం వనసణ్ణే పియదస్సి భగవా తం అనుగ్గణ్ణీతుం నిరోధసమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా నిసీది. సో చ మిగే పరియేసన్తో తం రానం గతో సత్థారం దిస్వా పసన్నమానసో భగవంతం అన్తో కత్వా కతం సాఖామణ్ణపం పదుమపుప్పేహి కూటాగారాకారేన సఞ్చాదేత్వా ఉళారం పీతిసోమనస్సం పటిసంవేదేన్తో సత్తాహం నమస్సమానో అట్ఠాసి. దివసే దివసే చ మిలాతమిలాతాని అపనేత్వా అభినవేహి ఛాదేసి. సత్థా సత్తాహస్స అచ్చయేన నిరోధతో వుట్టహిత్వా భిక్ఖుసజ్ఞం అనుస్సరి. తావదేవ అసీతిసహస్సమత్తా భిక్ఖూ సత్థారం పరివారేసుం. “మధురథమ్మకథం సుణిస్సామా”తి దేవతా సన్నిపతింసు, మహా సమాగమో అహోసి. సత్థా అనుమోదనం కరోన్తో తస్స దేవమనుస్సేసు భావినిం సమ్మత్తిం ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావకబోధిఞ్చ బ్యాకరిత్వా పక్కామి. సో తేన పుఞ్ఞకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విఙ్ఞాతం పత్తో తిణ్ణం వేదానం పారగూ హుత్వా పరాపరగోత్తతాయ పారాపరియోతి లద్ధసమఙ్ఞో బహూ బ్రాహ్మణే మన్తే వాచేన్తో సత్తు రాజగహగమనే బుద్ధానుభావం దిస్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౪౦.౩౫౩-౩౮౫) -

“పియదస్సీ నామ భగవా, సయమ్భూ లోకనాయకో;
వివేకకామో సమ్బుద్ధో, సమాధికుసలో ముని.

“వనసణ్డం సమోగ్గయ్య, పియదస్సీ మహాముని;
పంసుకూలం పత్థరిత్వా, నిసీది పురిసుత్తమో.

“మిగలుద్దో పురే ఆసిం, అరణ్ణో కాననే అహం;
పసదం మిగమేసన్తో, ఆహిణ్ణామి అహం తదా.

“తత్థద్దసాసిం సమ్బుద్ధం, ఓఘతిణ్ణమనాసవం;
పుప్పితం సాలరాజంవ, సతరంసింవ ఉగ్గతం.

“దిస్సానహం దేవదేవం, పియదస్సిం మహాయసం;
జాతస్సరం సమోగ్గయ్య, పదుమం ఆహరిం తదా.

“ఆహరిత్వాన పదుమం, సతపత్తం మనోరమం;
కూటాగారం కరిత్వాన, ఛాదయిం పదుమేనహం.

“అనుకమ్పకో కారుణికో, పియదస్సీ మహాముని;
సత్తరత్తిన్దివం బుద్ధో, కూటాగారే వసీ జినో.

“పురాణం ఛడ్డయిత్వాన, నవేన ఛాదయిం అహం;
అణ్ణాలిం పగ్గహేత్వాన, అట్టాసిం తావదే అహం.

“పుట్టహిత్వా సమాధిమ్మా, పియదస్సీ మహాముని;
దిసం అనువిలోకేన్తో, నిసీది లోకనాయకో.

“తదా సుదస్సనో నామ, ఉపట్టాకో మహిద్ధికో;
చిత్తమణ్ణాయ బుద్ధస్స, పియదస్సిస్స సత్తునో.

“అసీతియా సహస్సేహి, భిక్షూహి పరివారితో;
వనన్తే సుఖమాసీనం, ఉపేసి లోకనాయకం.

“యావతా వనసణ్డమ్మి, అధివత్థా చ దేవతా;
బుద్ధస్స చిత్తమణ్ణాయ, సబ్బే సన్నిపతుం తదా.

“సమాగతేసు యక్ఠేసు, కుమ్భణ్ణే సహరక్ఠసే;
భిక్షుసజ్జే చ సమ్మత్తే, గాథా పబ్యాహరీ జినో.

“థోమం సత్తాహం పూజేసి, ఆవాసశ్చ అకాసి మే;
తమహం కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“సుదుద్దసం సునిపుణం, గమ్మీరం సుప్పకాసితం;
జాణేన కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“చతుద్దసాని కప్పాని, దేవరజ్జం కరిస్సతి;
కూటాగారం మహంతస్స, పద్మపుప్పేహి ఛాదితం.

“ఆకాసే ధారయిస్సతి, పుప్పకమ్మస్సిదం ఫలం;
చతుచ్చీసే కప్పసతే, వోకిణ్ణం సంసరిస్సతి.

“తత్త పుప్పమయం బృహ్మం, ఆకాసే ధారయిస్సతి;
యథా పదుమపత్తమ్మి, తోయం న ఉపలిమ్మతి.

“తథేవీమస్స శాణమ్మి, కిలేసా నోపలిమ్మరే;
మనసా వినివట్టేత్వా, పశ్చా నీవరణే అయం.

“చిత్తం జనేత్వా నేక్ఖమ్మే, అగారా పబ్బజిస్సతి;
తతో పుప్పమయే బృహ్మే, ధారేంతే నిక్ఖమిస్సతి.

“రుక్ఖమూలే వసంతస్స, నిపకస్స సతీమతో;
తత్త పుప్పమయం బృహ్మం, మత్థకే ధారయిస్సతి.

“చీవరం పిణ్ణపాతశ్చ, పచ్చయం సయనాసనం;
దత్వాన భిక్ఖుసజ్జస్స, నిబ్బాయిస్సతినాసవో.

“కూటాగారేన చరతా, పబ్బజ్జం అభినిక్ఖమిం;
రుక్ఖమూలే వసంతమ్మి, కూటాగారం ధరీయతి.

“చీవరే పిణ్ణపాతే చ, చేతనా మే న విజ్జతి;
పుణ్ణకమ్మేన సంయుత్తో, లభామి పరినిట్టితం.

“గణనాతో అసఙ్ఖేయ్యా, కప్పకోటీ బహూ మమ;
రిత్తకా తే అతిక్కున్నా, పముత్తా లోకనాయకా.

“అట్ఠారసే కప్పసతే, పియదస్సీ వినాయకో;
తమహం పయిరుపాసిత్వా, ఇమం యోనిం ఉపాగతో.

“ఇథ పస్సామి సమ్బుద్ధం, అనోమం నామ చక్కుమం;
తమహం ఉపగన్త్యాన, పబ్బజిం అనగారియం.

“దుక్ఖస్సంతకరో బుద్ధో, మగ్గం మే దేసయీ జినో;
తస్స ధమ్మం సుణిత్యాన, పత్తోమ్మి అచలం పదం.

“తోసయిత్వాన సమ్బుద్ధం, గోతమం సక్యపుంజవం;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, విహరామి అనాసవో.

“అట్టారసే కప్పసతే, యం బుద్ధమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేఢిత్యా సజ్జాతసోమనస్సో ఉదానవసేన -

౧౧౬. “ఛఫస్సాయతనే హిత్యా, గుత్తద్వారో సుసంవుతో;

అఘములం వమిత్వాన, పత్తో మే ఆసవక్ఖయో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త ఛఫస్సాయతనే హిత్యాతి చక్కుసమ్మస్సాదీనం ఛన్నం సమ్మస్సానం ఉప్పత్తిట్టానతాయ “ఛఫస్సాయతనానీ”తి లద్ధనామాని చక్ఖాదీని ఛ అజ్ఞుత్తికాయతనాని తప్పటిబద్ధసంకిలేసప్పహానవసేన పహాయ. గుత్తద్వారో సుసంవుతోతి తతో ఏవ చక్కుద్వారాదీనం గుత్తత్తా, తత్త పవత్తనకానం అభిజ్ఞాదీనం పాపధమ్మానం పవేసననివారణేన సతికవాటేన సుట్టు పిహితత్తా గుత్తద్వారో సుసంవుతో. అథ వా మనచ్చట్టానం ఛన్నం ద్వారానం వుత్తనయేన రక్ఖితత్తా గుత్తద్వారో, కాయాదీహి సుట్టు సజ్జాతత్తా సుసంవుతోతి ఏవమేత్త అత్తో వేదితబ్బో. అఘములం వమిత్వానాతి అఘస్స వట్టదుక్ఖస్స మూలభూతం అవిజ్ఞాభవతత్తాసజ్జాతం దోసం, సబ్బం వా కిలేసదోసం అరియమగ్గసజ్జాతవమనయోగపాసేన ఉగ్గిరిత్వా సన్తానతో బహి కత్వా, బహికరణహేతు వా. పత్తో మే ఆసవక్ఖయోతి కామాసవాదయో ఆసవా ఏత్త ఖీయన్తి, తేసం వా ఖయేన పత్తబ్బోతి ఆసవక్ఖయో, నిబ్బానం అరహత్తత్తా. సో ఆసవక్ఖయో పత్తో అధిగతోతి ఉదానవసేన అజ్ఞాం బ్యాకాసి.

పారాపరియత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. యసత్తేరగాథావణ్ణనా

సువిలిత్తో సువసనోతి ఆయస్మతో యసత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయాని పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో సుమేధస్స భగవతో కాలే మహానుభావో నాగరాజా హుత్వా బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసంఘం అత్తనో భవనం నేత్వా మహాదానం పవత్తేసి. భగవన్తం మహగ్గేన తిచీవరేన అచ్చాదేసి, ఏకమేకశ్చా భిక్షుం మహగ్గేనేవ పచ్చేకదుస్సయుగేన సబ్బేన సమణపరిక్ఖారేన అచ్చాదేసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో సిద్ధత్తస్స భగవతో కాలే సేట్టిపుత్తో హుత్వా మహాబోధిమణ్ణం సత్తహి రతనేహి పూజేసి. కస్సపస్స భగవతో కాలే సాసనే పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం అకాసి. ఏవం సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం అష్టాకం భగవతో కాలే బారాణసియం

మహావిభవస్య సేట్టి నో పుత్రో హుత్వా నిబ్బత్తి, యసో నామ నామేన పరమసుఖమాలో. “తస్య తయో పాసాదా”తి సబ్బం ఖన్ధకే (మహావ. ౨౫) ఆగతనయేన వేదితబ్బం.

సో పుబ్బహేతునా చోదియమానో రత్తిభాగే నిద్దాభిభూతస్య పరిజనస్య విప్పకారం దిస్సా సజ్జాతసంవేగో సువణ్ణపాదుకారూఢోవ గేహతో నిగ్గతో దేవతావివట్టేన నగరద్వారేన నిక్ఖమిత్వా ఇసిపతనసమీపం గతో “ఉపద్దుతం వత, భో, ఉపస్సట్టం వత, భో”తి ఆహ. తేన సమయేన భగవతా ఇసిపతనే విహరంతేన తస్సేవ అనుగ్గణ్ణనత్తం అబ్భోకాసే చక్కుమన్తేన “ఏహి, యస, ఇదం అనుపద్దుతం, ఇదం అనుపస్సట్ట”న్తి వుత్తో, “అనుపద్దుతం అనుపస్సట్టం కిర అత్తి”తి సోమనస్సజాతో సువణ్ణపాదుకా ఓరుయ్వు భగవన్తం ఉపసజ్కుమిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నో సత్థారా అనుపుబ్బికథం కథేత్వా సచ్చదేసనాయ కతాయ సచ్చపరియోసానే సోతాపన్నో హుత్వా గవేసనత్తం ఆగతస్య పితు భగవతా సచ్చదేసనాయ కరియమానాయ అరహత్తం సచ్చాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౪౦.౪౫౬-౪౮౩) -

“మహాసముద్ధం ఓగ్గయ్వు, భవనం మే సునిమ్మితం;
సునిమ్మితా పోక్ఖరణీ, చక్కవాకపకూజితా.

“మన్దాలకేహి సఞ్చన్నా, పదుముప్పలకేహి చ;
నదీ చ సన్దతే తత్థ, సుపత్తిత్థా మనోరమా.

“మచ్చకచ్చపసఞ్చన్నా, నానాదిజసమోత్థతా;
మయూరకోఞ్చాభిరుదా, కోకిలాదీహి వగ్గుహి.

“పారేవతా రవిహంసా చ, చక్కవాకా నదీచరా;
ద్దిద్దిభా సాళికా చేత్థ, పమ్మకా జీవజీవకా.

“హంసా కోఞ్చాపి నదితా, కోసియా పిఙ్గలా బహూ;
సత్తరతనసమ్మన్నా, మణిముత్తికవాలుకా.

“సబ్బసోణ్ణమయా రుక్ఖా, నానాగన్ధసమేరితా;
ఉజ్జోతేన్తి దివారత్తిం, భవనం సబ్బకాలికం.

“సట్టితూరియసహస్సాని, సాయం పాతో పవజ్జరే;
సోళసిత్థిసహస్సాని, పరివారేన్తి మం సదా.

“అభినిక్ఖమ్మ భవనా, సుమేధం లోకనాయకం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, వన్దయిం తం మహాయసం.

“సమ్మద్ధం అభివాదేత్వా, ససజ్ఞం తం నిమన్తయిం;
అధివాసేసి సో ధీరో, సుమేధో లోకనాయకో.

“మమ ధమ్మకథం కత్వా, ఉయ్యోజేసి మహాముని;
సమ్మద్ధం అభివాదేత్వా, భవనం మే ఉపాగమిం.

“ఆమస్తయిం పరిజనం, సబ్బే సన్నిపతాథ వో;
పుబ్బణ్ణసమయం బుద్ధో, భవనం ఆగమిస్సతి.

“లాభా అష్టం సులద్ధం నో, యే వసామ తవన్తికే;
మయమ్మి బుద్ధసేట్టస్స, పూజం కస్సామ సత్థునో.

“అన్నం పానం పట్టపేత్వా, కాలం ఆరోచయిం అహం;
వసీసతసహస్సేహి, ఉపేసి లోకనాయకో.

“పఞ్చాగ్గేకేహి తూరియేహి, పచ్చుగ్గమనమకాసహం;
సబ్బసోణ్ణమయే వీరే, నిసీది పురిసుత్తమో.

“ఉపరిచ్చదనం ఆసి, సబ్బసోణ్ణమయం తదా;
బీజనియో పవాయన్తి, భిక్షుసఙ్ఖస్స అన్తరే.

“పహూతేనన్నపానేన, భిక్షుసఙ్ఖమతప్పయిం;
పచ్చేకదుస్సయుగళే, భిక్షుసఙ్ఖస్సదాసహం.

“యం వదన్తి సుమేధోతి, లోకాహుతిపటిగ్గహం;
భిక్షుసఙ్ఖే నిసీదిత్వా, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యో మే అన్నేన పానేన, సబ్బే ఇమే చ తప్పయిం;
తమహం కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“అట్టారసే కప్పసతే, దేవలోకే రమిస్సతి;
సహస్సక్ఖత్తుం రాజా చ, చక్కవత్తీ భవిస్సతి.

“ఉపపజ్జతి యం యోనిం, దేవత్తం అథ మానుసం;
సబ్బదా సబ్బసోవణ్ణం, ఛదనం ధారయిస్సతి.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, నిబ్బాయిస్సతినాసవో.

“భిక్షుసజ్జే నిసీదిత్వా, సీహనాదం నదిస్సతి;
చితకే ఛత్తం ధారేన్తి, హేట్టా ఛత్తమ్మి డయ్ఘథ.

“సామజ్ఞం మే అనుప్పత్తం, కిలేసా ఝాపితా మయా;
మణ్ణపే రుక్ఖములే వా, సంతాపో మే న విజ్జతి.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, సబ్బదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అథ భగవా ఆయస్మంతం యసం దక్షిణం బాహుం పసారేత్వా “ఏహి భిక్షూ”తి ఆహ. వచనసమనంతరమేవ
ద్వజ్జలమత్తకేసమస్సు అట్టపరిక్ఖారధరో వస్ససట్టికత్థేరో వియ అహోసి. సో అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్షిత్వా ఉదానేన్తో
ఏహిభిక్షుభావప్పత్తితో పురిమావత్థవసేన -

౧౧౭. “సువిలిత్తో సువసనో, సబ్బాభరణభూసితో;

తిస్సో విజ్ఞా అజ్ఞగమిం, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. - గాథం అభాసి;

తత్థ సువిలిత్తోతి సున్దరేన కుజ్జమచన్దనానులేపనేన విలిత్తగత్తో. సువసనోతి సుట్టు మహగ్గకాసికవత్థవసనో.
సబ్బాభరణభూసితోతి సీసూపగాదీహి సబ్బేహి ఆభరణేహి అలజ్కతో. అజ్ఞగమిన్తి అధిగచ్ఛిం. సేసం వుత్తనయమేవ.

యసత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కిమిలత్తేరగాథావణ్ణనా

అభిసత్తోవ నిపతతీతి ఆయస్మతో కిమిలత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ
భవే పుజ్ఞాని కరోన్తో కకుసన్ధస్స భగవతో కాలే కులగేహి నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో పరినిబ్బుతే సత్థరి తస్స ధాతుయో
ఉద్దిస్స సళలమాలాహి మణ్ణపాకారేన పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞకమ్మేన తావతింసే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం
దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్థునగరే సాకియరాజకులే నిబ్బత్తి, కిమిలోతిస్స నామం అహోసి.
సో వయప్పత్తో భోగసమ్మత్తియా సమ్మన్నో విహరతి. తస్స ఇణపరిపాకం దిస్సా సంవేగజననత్థం అనుపియాయం
విహరన్తో సత్థా పఠమయోబ్బనే రితం దస్సనీయం ఇత్థిరూపం అభినిమ్మినిత్వా పురతో దస్సేత్వా పున అనుక్కమేన యథా
జరారోగవిపత్తిహి అభిభూతా దిస్సతి, తథా అకాసి. తం దిస్సా కిమిలకుమారో అతివియ సంవేగం పకాసేన్తో -

౧౧౮. “అభిసత్తోవ నిపతతీ వయో, రూపం అజ్ఞామివ తథేవ సన్తం;

తస్సేవ సతో అవిప్పవసతో, అజ్ఞాస్సేవ సరామి అత్తాన”న్తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త అభిసత్తోవాతి “త్వం సీషుం గచ్ఛ మా తిట్టా”తి దేవేహి అనుసిట్తో ఆణత్తో వియ. “అభిసట్తో వా”తిపి పారో, “త్వం లహుం గచ్ఛా”తి కేనచి అభిలాసాపితో వియాతి అత్తో. నిపతతీతి అతిపతతి అభిధావతి న తిట్టతి, ఖణే ఖణే ఖయవయం పాపుణాతీతి అత్తో. వయోతి బాల్యయోబృనాదికో సరీరస్స అవత్థావిసేసో. ఇథ పనస్స యోబృజ్జం అధిప్పేతం, తం హిస్స అభిపతంతం ఖీయంతం హుత్వా ఉపట్టితం. రూపంతి రూపసమ్మదాతి వదతి. రూపంతి పన సరీరం “అట్టిళ్ళా పటిచ్చ న్హారుళ్ళా పటిచ్చ మంసళ్ళా పటిచ్చ ఆకాసో పరివారితో రూపంతేవ సజ్ఞం గచ్ఛతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౦౬) వియ. అజ్ఞామివ తథేవ సంతంతి ఇదం రూపం యాదిసం, సయం తథేవ తేనేవాకారేన సంతం విజ్ఞమానం అజ్ఞం వియ మయ్యం ఉపట్టాతీతి అధిప్పాయో. “తథేవ సంత”ంతి చ కేచి పరంతి. తస్సేవ సతోతి తస్సేవ మే అనజ్ఞాస్స సతో సమానస్స. అవిప్పవసతోతి న విప్పవసంతస్స, చిరవిప్పవాసేన హి సతో అనజ్ఞామ్మి అజ్ఞం వియ ఉపట్టాతి ఇదమ్మి ఇథ నట్టితి అధిప్పాయో. అజ్ఞాస్సేవ సరామి అత్తానంతి ఇమం మమ అత్తభావం అజ్ఞాస్స సత్తస్స వియ సరామి ఉపధారేమి సజ్ఞానామీతి అత్తో. తస్సేవం అనిచ్చతం మనసి కరోంతస్స దళ్ళతరో సంవేగో ఉదపాది, సో సంవేగజాతో సత్తారం ఉపసజ్కమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టిపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౬.౪౨-౪౮) -

“నిబ్బుతే కకుసంతమ్మి, బ్రాహ్మణమ్మి వుసీమతి;
గహేత్వా సళలం మాలం, మణ్డపం కారయిం అహం.

“తావతింసం గతో సంతో, లభిమ్మ బృహ్మముత్తమం;
అజ్ఞో దేవేతిరోచామి, పుజ్జాకమ్మస్సిదం ఫలం.

“దివా వా యది వా రత్తిం, చక్కమంతో రితో చహం;
ఛన్నో సళలపుప్పేహి, పుజ్జాకమ్మస్సిదం ఫలం.

“ఇమస్మింయేవ కప్పమ్మి, యం బుద్ధమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”ంతి.

అరహత్తం పన పత్వాపి థేరో అత్తనో పురిముప్పన్నం అనిచ్చతామనసికారం విభావేంతో తమేవ గాథం పచ్చుదాహాసి. తేనేతం ఇమస్స థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణమ్మి అహోసి.

కిమిలత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. వజ్జిపుత్తత్థేరగాథావణ్ణనా

రుక్ఖమూలగహనం పసక్కియాతి ఆయస్మతో వజ్జిపుత్తత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినంతో ఇతో చతునవుతే కప్పే ఏకం పచ్చేకసమ్మద్ధం భిక్ఖాయ గచ్ఛంతం దిస్సా పసన్నమానసో కదలిఫలాని అదాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్జాని

కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే వేసాలియం లిచ్చవిరాజపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, వజ్జిరాజపుత్తత్తా
 వజ్జిపుత్తోత్తేవ చస్స సమజ్ఞా అహోసి. సో దహరో హుత్వా హత్తిసిక్ఖాదిసిక్ఖనకాలేపి హేతుసమ్మన్నతాయ
 నిస్సరణజ్ఞాసయోవ హుత్వా విచరంతో సత్తు ధమ్మదేసనాకాలే విహారం గత్వా పరిసపరియంతే నిసినో ధమ్మం సుత్వా
 పటిలద్ధసద్ధో సత్తు సంతికే పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోంతో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప.
 థేర ౨.౨౧.౨౭-౬౨) -

“సహస్సరంసీ భగవా, సయమ్మూ అపరాజితో;
 వివేకా వుట్టహిత్వాన, గోచరాయాభినిక్ఖమి.

“ఫలహత్తో అహం దిస్వా, ఉపగచ్ఛిం నరాసభం;
 పసన్నచిత్తో సుమనో, అవటం అదదిం ఫలం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
 దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిజ్ఞో పన హుత్వా అపరభాగే అచిరపరినిబ్బుతే సత్తరి ధమ్మం సజ్ఞాయితుం సజ్జేతం కత్వా మహాథేరేసు తత్త
 తత్త విహరంతేసు ఏకదివసం ఆయస్మంతం ఆనంతం సేఖంయేవ సమానం మహతియా పరిసాయ పరివుతం ధమ్మం దేసేంతం
 దిస్వా తస్స ఉపరిమగ్గాధిగమాయ ఉస్సాహం జనేంతో -

౧౧౯. “రుక్ఖములగహనం పసక్కియ, నిబ్బానం హదయస్మిం ఓపియ;
 ఝాయ గోతమ మా చ పమాదో, కిం తే బిళిబిళికా కరిస్సంతీ”తి. -

గాథం అభాసి.

తత్త రుక్ఖములగహనన్తి రుక్ఖములభూతం గహనం, గహనజ్ఞో అత్తి, న రుక్ఖములం, రుక్ఖములఞ్చ అత్తి, న గహనం,
 తేసు రుక్ఖములగహణేన రానస్స ఛాయాసమ్మన్నతాయ వాతాతపపరిస్సయాభావం దస్సేతి. గహనగహణేన నివాతభావేన
 వాతపరిస్సయాభావం జనసమ్మాధాభావఞ్చ దస్సేతి, తదుభయేన చ భావనాయోగ్యతం. పసక్కియాతి ఉపగత్వా.
 నిబ్బానం హదయస్మిం ఓపియాతి “ఏవం మయా పటిపజ్జిత్వా నిబ్బానం అధిగంతబ్బ”న్తి నిబ్బుతిం హదయే రపేత్వా చిత్తే
 కరిత్వా. ఝాయాతి లక్ఖణాపనిజ్ఞానేన ఝాయ, విపస్సనాభావనాసహితం మగ్గభావనం భావేహి. గోతమాతి
 ధమ్మభణ్ణాగారికం గోతేన ఆలపతి. మా చ పమాదోతి అధికుసలేసు ధమ్మేసు మా పమాదం ఆపజ్జి. ఇదాని యాదిసో థేరస్స
 పమాదో, తం పటిక్ఖేపవసేన దస్సేంతో “కిం తే బిళిబిళికా కరిస్సంతీ”తి ఆహ. తత్త బిళిబిళికాతి విళివిళికిరియా, బిళిబిళీతి
 సద్దపవత్తి యథా నిరత్థకా, ఏవం బిళిబిళికాసదిసా జనపజ్ఞాత్తి కిం తే కరిస్సంతి కీదిసం అత్తం తుయ్హం సాధేతి, తస్మా
 జనపజ్ఞాత్తిం పహాయ సదత్తపసుతో హోహేతి ఓవాదం అదాసి.

తం సుత్వా అజ్ఞోహి వుత్తవిసగన్ధవాయనవచనేన సంవేగజాతో బహుదేవ రత్తిం చక్రమేన వీతినామేన్తో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా సేనాసనం పవిసిత్వా మజ్జాకే నిపన్నమత్తోవ అరహత్తం పాపుణి.

వజ్జిపుత్తత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఇసిదత్తత్థేరగాథావణ్ణనా

పశ్చాత్తన్తా పరిజ్ఞాతాతి ఆయస్మతో ఇసిదత్తత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుజ్జం ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం భగవన్తం రథియం గచ్ఛన్తం దిస్సా పసన్నమానసో మధురం ఆమోదఫలం అదాసి. సో తేన పుజ్జకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్జాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే అవన్తిరట్టే వడ్డగామే అజ్ఞాతరస్స సత్తవాహస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, ఇసిదత్తోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో మచ్చికాసణ్ణే చిత్తస్స గహపతిన్ అదిట్టసహాయో హుత్వా తేన బుద్ధగుణే లిఖిత్వా పేసితసాసనం పటిలభిత్వా సాసనే సజ్జాతప్పసాదో ధేరస్స మహాకచ్ఛానస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా విపస్సనం ఆరభిత్వా నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౨౧.౮౦-౮౪) -

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్మద్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం;
రథియం పటిపజ్జన్తం, ఆమోదమదదిం ఫలం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిజ్ఞో పన హుత్వా “బుద్ధుపట్టానం గమిస్సామీ”తి ధేరం ఆపుచ్చిత్వా అనుక్కమేన మజ్జిమదేసం గన్తా సత్తారం ఉపసజ్జమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నో , “కచ్చి, భిక్షు, ఖమనీయం, కచ్చి యాపనీయ”న్తిఆదినా సత్తారా కతపటిసన్ధారో పటివచనముఖేన, “భగవా తుష్ఠాకం సాసనం ఉపగతకాలతో పట్టాయ మయ్ఘం సబ్బదుక్ఖం అపగతం, సబ్బో పరిస్సయో వూపసన్తో”తి పవేదనవసేన అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౧౨. “పశ్చాత్తన్తా పరిజ్ఞాతా, తిట్ఠన్తి చిన్నమూలకా;

దుక్ఖయో అనుప్పత్తో, పత్తో మే ఆసవక్ఖయో”తి. - గాథం అభాసి;

తత్త పశ్చాత్తన్తా పరిజ్ఞాతాతి పశ్చాపి మే ఉపాదానక్ఖన్తా విపస్సనాపజ్ఞాసహితాయ మగ్గపజ్ఞాయ “ఇదం దుక్ఖం, ఏత్తకం దుక్ఖం, న ఇతో భియ్యో”తి సబ్బసో పరిచ్చిజ్జ ఇతా, న తేసు కిచ్చపి పరిజ్ఞాతబ్బం అత్థితి అధిప్పాయో. తిట్ఠన్తి చిన్నమూలకాతి సబ్బసో పరిజ్ఞాతత్తా ఏవ తేసం అవిజ్ఞాతత్తాదికస్స మూలస్స సముచ్చిన్నత్తా అరియమగ్గేన పహీనత్తా యావచరిమచిత్తనిరోధా తే తిట్ఠన్తి. దుక్ఖయో అనుప్పత్తోతి చిన్నమూలకత్తాయేవ చ నేసం వట్టదుక్ఖస్స ఖయో పరిక్ఖయో అనుప్పత్తో, నిబ్బానం అధిగతం. పత్తో మే ఆసవక్ఖయోతి కామాసవాదీనం సబ్బేసం ఆసవానం ఖయన్తే అభిగన్తబ్బతాయ

“ఆసవక్ష్మయో”తి లద్ధనామం అరహత్తం పత్తం పటిలద్ధన్తి అత్తో. కేచి పన అన్తిమాయం సముస్సయో”తి పఠన్తి. నిబ్బానస్స అధిగతత్తాయేవ అయం మమ సముస్సయో అత్తభావో అన్తిమో సబ్బపచ్చిమకో, నత్తి దాని పునబ్బవోతి అత్తో. యం పన తత్త తత్త అవుత్తం, తం హేట్టా వుత్తనయత్తా ఉత్తానంయేవాలి.

ఇసిదత్తత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

ద్వాదసమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ పరమత్థదీపనియం థేరగాథావణ్ణనాయం

వీసాధికసతత్థేరగాథాపటిమణ్ణితస్స ఏకకనిపాతస్స

అత్తవణ్ణనా.

౨. దుకనిపాతే

౧. పఠమవగ్గో

౧. ఉత్తరత్తేరగాథావణ్ణనా

దుకనిపాతే నత్తి కోచి భవో నిచ్చోతిఆదికా ఆయస్మతో ఉత్తరత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం పుణ్ణం ఉపచినన్తో సుమేధస్స భగవతో కాల్ విజ్ఞాధరో హుత్వా ఆకాసేన విచరతి. తేన చ సమయేన సత్తా తస్స అనుగ్గణ్ణనత్థం వనన్తరే అణ్ణతరస్మిం రుక్ఖమూలే నిసీది ఛబ్బణ్ణబుద్ధరంసియో విస్సజ్జేన్తో. సో అన్తలిక్ఖేన గచ్ఛన్తో భగవన్తం దిస్సా పసన్నచిత్తో ఆకాసతో ఓరుయ్హ సువిసుద్ధేహి విపులేహి కణికారపుప్పేహి భగవన్తం పూజేసి, పుప్పాని బుద్ధానుభావేన సత్థు ఉపరి ఛత్తాకారేన అట్టంసు, సో తేన భియ్యోసోమత్తాయ పసన్నచిత్తో హుత్వా అపరభాగే కాలం కత్వా తావతింసే నిబ్బత్తిత్వా ఉళారం దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవన్తో యావతాయుకం తత్త రత్వా తతో చుతో దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే బ్రాహ్మణమహాసాలపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, ఉత్తరోతిస్స నామం అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో బ్రాహ్మణవిజ్ఞాసు నిప్పత్తిం గన్తా జాతియా రూపేన విజ్ఞాయ వయేన సీలాచారేన చ లోకస్స సమ్భావనీయో జాతో. తస్స తం సమ్మత్తిం దిస్సా వస్సకారో మగధమహామత్తో అత్తనో ధీతరం దాతుకామో హుత్వా అత్తనో అధిప్పాయం పవేదేసి. సో నిస్సరణ్ణాసయతాయ తం పటిక్ఖిపిత్వా కాలేన కాలం ధమ్మసేనాపతిం పయిరుపాసన్తో తస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా వత్తసమ్మన్నో హుత్వా ధేరం ఉపట్టహతి.

తేన చ సమయేన ధేరస్స అణ్ణతరో ఆబాధో ఉప్పన్నో, తస్స భేసజ్జత్తాయ ఉత్తరో సామణేరో పాతోవ పత్తచీవరమాదాయ విహారతో నిక్ఖన్తో అన్తరామగ్గే తళాకస్స తీరే పత్తం రపేత్వా ఉదకసమీపం గన్తా ముఖం ధోవతి. అథ అణ్ణతరో ఉమగ్గచోరో ఆరక్ఖపురిసేహి అనుబద్ధో అగ్గద్వారేనేవ నగరతో నిక్ఖమిత్వా పలాయన్తో అత్తనా గహితం రతనభణ్ణికం సామణేరస్స పత్తే పక్ఖిపిత్వా పలాయి. సామణేరో పత్తసమీపం ఉపగతో. చోరం అనుబద్ధన్తా రాజపురిసా సామణేరస్స పత్తే భణ్ణికం దిస్సా, “అయం చోరో, ఇమినా చోరియం కత”న్తి సామణేరం పచ్చాబాహం బద్ధిత్వా వస్సకారస్స బ్రాహ్మణస్స దస్సేసుం. వస్సకారో చ తదా రణ్ణో వినిచ్చయే నియుత్తో హుత్వా ఛేజ్జభేజ్జం అనుసాసతి. సో “పుట్టే మమ వచనం నాదియి, సుద్ధపాసణ్ణియేసు పబ్బజీ”తి చ బద్ధాఘాతత్తా కమ్మం అసోధేత్వావ జీవన్తమేవ తం సూలే ఉత్తాసేసి.

అథస్స భగవా ఇణపరిపాకం ఓలోకేత్వా తం రానం గన్తా విప్పురన్తహత్తనఖమణిమయూఖసమ్మిన్న సీతాభతాయ ప్ఫరన్తజాతిహిజ్జలకసువణ్ణరసధారం వియ జాలాగుణ్ణితముదుతలునదీఘుగ్గలిహత్థం ఉత్తరస్స సీసే రపేత్వా, “ఉత్తర, ఇదం తే పురిమకమ్మస్స ఫలం ఉప్పన్నం, తత్త తయా పచ్చవేక్ఖణబలేన అధివాసనా కాతబ్బా”తి వత్వా అజ్ఞాసయానురూపం ధమ్మం దేసేసి. ఉత్తరో అమతాభిసేకసదిసేన సత్థు హత్తసమ్మన్నేన సజ్ఞాతప్పసాదసోమనస్సతాయ ఉళారం పీతిపామోజ్జం పటిలభిత్వా యథాపరిచితం విపస్సనామగ్గం సమారూఢో ఇణస్స పరిపాకం గతత్తా సత్థు చ దేసనావిలాసేన తావదేవ మగ్గపటిపాటియా సబ్బకిలేసే ఖేపేత్వా ఛళభిణ్ణో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౫౬.౫౫-౯౨) -

“సుమేధో నామ సమ్మద్ధో, బాత్తింసవరలక్ఖణో;

వివేకకామో భగవా, హిమవస్తముపాగమి.

“అజ్ఞోగాహేత్వా హిమవస్తం, అగ్గో కారుణికో ముని;
పల్లజ్కం ఆభుజిత్వాన, నిసీది పరిసుత్తమో.

“విజ్ఞాధరో తదా ఆసిం, అంతలిక్ష్వచరో అహం;
తిసూలం సుగతం గర్హ్య, గచ్ఛామి అమృరే తదా.

“పబ్బతగ్గే యథా అగ్గి, పుణ్ణమాయేవ చన్దిమా;
వనం ఓభాసతే బుద్ధో, సాలరాజావ పుల్లితో.

“వనగ్గా నిక్ఖమిత్వాన, బుద్ధరంసీభిధావరే;
నళగ్గివణ్ణసజ్కాసా, దిస్సా చిత్తం పసాదయిం.

“విచినం అద్దసం పుప్పం, కణికారం దేవగన్ధికం;
తీణి పుప్పాని ఆదాయ, బుద్ధసేట్టమపూజయిం.

“బుద్ధస్స ఆనుభావేన, తీణి పుప్పాని మే తదా;
ఉద్ధంవణ్ణో అధోపత్తా, ఛాయం కుబ్బంతి సత్థునో.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“తత్త మే సుకతం బృహ్మం, కణికారీతి జాయతి;
సత్థియోజనముబ్బేధం, తింసయోజనవిత్థతం.

“సహస్సకణ్డం సతభేణ్ణ, ధజాలు హరితామయం;
సతసహస్సనియ్యాహో, బృహ్మే పాతుభవింసు మే.

“సోణ్ణమయా మణిమయా, లోహితజ్కమయాపి చ;
ఫలికాపి చ పల్లజ్కా, యేనిచ్చకా యదిచ్చకా.

“మహారహజ్ఞా సయనం, తూలికా వికతీయుతం;
ఉద్ధలోమిజ్ఞా ఏకంతం, బిమ్బోహనసమాయుతం.

“భవనా నిక్ఖమిత్వాన, చరంతో దేవచారికం;
యథా ఇచ్ఛామి గమనం, దేవసజ్ఞపురక్షతో.

“పుప్పస్స హేటా తిట్టామి, ఉపరిచ్చదనం మమ;
సమన్తా యోజనసతం, కణికారేహి ఛాదితం.

“సట్టితూరియసహస్సాని, సాయం పాతం ఉపట్టహుం;
పరివారేన్తి మం నిచ్చం, రత్తిన్దివమతన్దితా.

“తత్త నచ్చేహి గీతేహి, తాళేహి వాదితేహి చ;
రమామి ఖిడ్డా రతియా, మోదామి కామకామహం.

“తత్త భుత్వా పివిత్వా చ, మోదామి తిదసే తదా;
నారీగణేహి సహితో, మోదామి బృహ్మముత్తమే.

“సతానం పఞ్చక్షత్తుఞ్చ, దేవరజ్జమకారయిం;
సతానం తీణీక్షత్తుఞ్చ, చక్కవత్తి అహోసహం;
పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖయం.

“భవే భవే సంసరన్తో, మహాభోగం లభామహం;
భోగే మే ఉనతా నత్తి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“దువే భవే సంసరామి, దేవత్తే అథ మానుసే;
అఞ్ఞం గతిం న జానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“దువే కులే పజాయామి, ఖత్తియే చాపి బ్రాహ్మణే;
నీచే కులే న జానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“హత్థియానం అస్సయానం, సివికం సన్దమానికం;
లభామి సబ్బమేవేతం, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“దాసీగణం దాసగణం, నారియో సమలఙ్కతా;
లభామి సబ్బమేవేతం, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కోసేయ్యకమ్బలియాని , ఖోమకప్పాసికాని చ;
లభామి సబ్బమేవేతం, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“నవవత్థం నవఫలం, నవగ్గరసభోజనం;
లభామి సబ్బమేవేతం, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఇమం ఖాద ఇమం భుజ్జా, ఇమమ్మి సయనే సయ;

లభామి సబ్బమేవేతం, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“సబ్బత్థ పూజితో హోమి, యసో అచ్చగ్గతో మమ;
మహాపక్ఖో సదా హోమి, అభేజ్జపరిసో సదా;

ఇతోనం ఉత్తమో హోమి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“సీతం ఉణ్ణం న జానామి, పరిళాహో న విజ్ఞతి;
అథో చేతసికం దుక్ఖం, హదయే మే న విజ్ఞతి.

“సువణ్ణవణ్ణో హుత్వాన, సంసరామి భవాభవే;
వేవణ్ణీయం న జానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“దేవలోకా చవిత్వాన, సుక్కమూలేన చోదితో;
సావత్థీయం పురే జాతో, మహాసాలే సుఅడ్డకే.

“పిఞ్చ కామగుణే హిత్వా, పబ్బజిం అనగారియం;
జాతియా సత్తవస్సోహం, అరహత్తమపాపుణిం.

“ఉపసమ్మాదయీ బుద్ధో, గుణమజ్ఞాయ చక్కుమా;
తరుణో పూజనీయోహం, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“దిబ్బచక్కు విసుద్ధం మే, సమాధికుసలో అహం;
అభిజ్ఞాపారమిప్పత్తో, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“పటిసమ్మిదా అనుప్పత్తో, ఇద్ధిపాదేసు కోవిదో;
ధమ్మేసు పారమిప్పత్తో, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, యం బుద్ధమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ధళభిజ్ఞో పున హుత్వా సూలతో ఉట్ఠహిత్వా పరానుద్దయాయ ఆకాసే రత్వా పాటిహారియం దస్సేసి. మహాజనో అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో అహోసి. తావదేవస్స వణో సంయాళ్లి, సో భిక్షూహి, “ఆవుసో, తాదిసం దుక్ఖం అనుభవంతో కథం త్వం విపస్సనం అనుయుజ్జేతుం అసక్ఖీ”తి పుట్టో, “పగేవ మే, ఆవుసో, సంసారే ఆదీనవో, సజ్ఞారానఞ్చ సభావో సుదిట్టో, ఏవాహం తాదిసం దుక్ఖం అనుభవంతోపి అసక్ఖిం విపస్సనం వడ్డేత్వా విసేసం అధిగంతు”న్తి దస్సేన్తో -

ఉప్పజ్జని చ తే ఖిన్నా, చవన్తి అపరాపరం.

౧౨౨. “ఏతమాదీనవం ఇత్వా, భవేనమ్మి అనత్తికో;

నిస్సటో సబ్బకామేహి, పత్తో మే ఆసవక్ఖయో”తి. —

ఇమం గాథాద్వయం అభాసి.

తత్త నత్తి కోచి భవో నిచ్చోతి కమ్మభవో ఉపపత్తిభవో కామభవో రూపభవో అరూపభవో సజ్జోభవో అసజ్జోభవో నేవసజ్జోనాసజ్జోభవో ఏకవోకారభవో చతువోకారభవో పశ్చాదవోకారభవోతి ఏవంభేదో, తత్తాపి హీనో మజ్జిమో ఉక్కట్టో దీఘాయుకో సుఖబహులో వోమిస్ససుఖదుక్ఖోతి ఏవంవిభాగో యోకోచి నిచ్చో ధువో థిరో అపలోకియధమ్మో నత్తి తం తం కారణం పటిచ్చ సముప్పన్నత్తా. యస్మా చ ఏతదేవం, తస్మా సజ్ఞారా వాపి సస్సతా నత్తితి యోజనా. పచ్చయేహి సజ్ఞతత్తా “సజ్ఞారా”తి లద్ధనామే హి పశ్చాత్తన్తే ఉపాదాయ భవసమజ్ఞాయ సజ్ఞారావ హుత్వా సమ్మూతా జరామరణేన చ విపరిణమన్తీతి అసస్సతా విపరిణామధమ్మా. తథా హి తే “సజ్ఞారా”తి వుచ్చన్తి. తేనాహ ఉప్పజ్జని చ తే ఖిన్నా, చవన్తి అపరాపరన్తి. తే భవపరియాయేన సజ్ఞారపరియాయేన చ వుత్తా పశ్చాత్తన్తా యథాపచ్చయం అపరాపరం ఉప్పజ్జని, ఉప్పన్నా చ జరాయ పరిపీళితా హుత్వా చవన్తి పరిభిజ్జన్తీతి అత్తో. ఏతేన “భవో, సజ్ఞారా”తి చ లద్ధవోహారా పశ్చాత్తన్తా ఉదయబ్బయసభావాతి దస్సీతి. యస్మా తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా సజ్ఞారే సమ్మసన్తస్స తయోపి భవా ఆదిత్తం వియ సజ్ఞతే ఆదీనవం దోసం పగేవ విపస్సనాపజ్ఞాయ జానిత్వా అనిచ్చలక్ఖణేహి దిట్టా సజ్ఞారా దుక్ఖానత్తా విభూతతరా ఉపట్టహన్తి, తేనాహ భగవా — “యదనిచ్చం తం దుక్ఖం, యం దుక్ఖం తదనత్తా”తి (సం. ని. ౩.౧౮).

యస్మా తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా సజ్ఞారే సమ్మసన్తస్స తయోపి భవా ఆదిత్తం వియ అగారం సప్పటిభయా ఉపట్టహన్తి, తస్మా ఆహ “భవేనమ్మి అనత్తికో”తి. ఏవం పన సబ్బసో భవేహి వినివత్తియమానస్స కామేసు అపేక్ఖాయ లేసోపి న సమ్మవతియేవ, తేనాహ “నిస్సటో సబ్బకామేహి”తి, అమ్మీతి యోజనా. మానుసేహి వియ దిట్టేహిపి కామేహి నివత్తితచిత్తోస్మీతి అత్తో. పత్తో మే ఆసవక్ఖయోతి యస్మా ఏవం సుపరిమజ్జితసజ్ఞారో భవేసు సుపరిదిట్టాదీనవో కామేసు చ అనాసత్తమానసో తస్మా సూలమత్తకే నిసిన్నేనాపి మే మయా పత్తో అధిగతో ఆసవక్ఖయో నిబ్బానం అరహత్తజ్ఞాతి. అజ్ఞోహి చ సబ్బహ్మచారిహి అప్పత్తమానసేహి తదధిగమాయ ఉస్సాహో కరణీయోతి భిక్షూనం ఓవాదమదాసి.

ఉత్తరత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. పిణ్డోలభారద్వాజత్తేరగాథావణ్ణనా

నయిదం అనయేనాతిఆదికా ఆయస్మత్తో పిణ్డోలభారద్వాజత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే సీహాయోనియం నిబ్బత్తిత్వా పబ్బతగుహాయం విహరతి. భగవా తస్స అనుగ్గహం కాతుం గోచరాయ పక్కన్తకాలే సయనగుహం పవిసిత్వా నిరోధం సమాపజ్జిత్వా నిసీది. సీహో గోచరం గహేత్వా నివత్తో గుహద్వారే భగవన్తం దిస్సా హట్టతుట్టో జలజథలజపుప్పేహి పూజం కత్వా చిత్తం పసాదేన్తో భగవతో ఆరక్ఖత్తాయ అరజ్ఞో వాళమిగే అపనేతుం తీసు వేలాసు సీహనాదం నదన్తో బుద్ధగతాయ సతియా అట్టాసి. యథా పరమదివసం, ఏవం సత్తాహం పూజేసి. భగవా సత్తాహచ్చయేన నిరోధా వుట్టపిత్వా “వత్తిస్సతి ఇమస్స ఏత్తకో ఉపనిస్సయో”తి తస్స పస్సన్తస్సేవ ఆకాసం పక్ఖన్దిత్వా

విహారమేవ గతో. సీహో పాలిలేయ్యకహత్థీ వియ బుద్ధవియోగదుక్ఖం అధివాసేతుం అసక్కింతో కాలం కత్వా హంసవతీనగరే
మహాభోగకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో నగరవాసీహి సద్ధిం విహారం గతో ధమ్మదేసనం సుత్వా సత్తాహం మహాదానం
పవత్తేత్వా యావజీవం పుణ్ణాని కత్వా అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరంతో అవ్హాకం భగవతో కాలే కోసమ్మియం రణ్ణో
ఉతేనస్స పురోహితపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి భారద్వాజో నామ నామేన. సో వయప్పత్తో తయో వేదే ఉగ్గహేత్వా పిణ్ణ
మాణవకసతాని మన్తే వాచేంతో మహ్విసభావేన అననురూపాచారత్తా తేహి పరిచ్ఛజ్జంతో రాజగహం గత్వా భగవతో భిక్షుసజ్ఞస్స
చ లాభసక్కారం దిస్సా సాసనే పబ్బజిత్వా భోజనే అమత్తణ్ణా హుత్వా విచరంతో సత్థారా ఉపాయేన మత్తణ్ణాతాయ
పతిట్టాపితో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ ఛళభిణ్ణో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౦.౧౦౪-౧౦౯) -

“మిగలుద్దో పురే ఆసిం, విపిసే విచరం తదా;
అద్దసం విరజం బుద్ధం, సబ్బధమ్మాన పారగుం.

“పియాలఫలమాదాయ, బుద్ధసేట్టస్సదాసహం;
పుణ్ణక్షేత్తస్స వీరస్స, పసన్నో సేహి పాణిభి.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిణ్ణో పన హుత్వా “భగవతో సమ్ముఖా యం సావకేహి పత్తబ్బం, తం మయా పత్త”న్తి, భిక్షుసజ్ఞే చ “యస్స మగ్గే
వా ఫలే వా కజ్ఞా అత్థి, సో మం పుచ్చతు”తి సీహనాదం నది. తేన తం భగవా, “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం
భిక్షూనం సీహనాదికానం యదిదం పిణ్ణోలభారద్వాజో”తి (అ. ని. ౧.౧౮౮, ౧౯౨) ఏతదగ్గే రపేసి. సో ఏకదివసం అత్తనో
సన్నికం ఉపగతం గిహికాలే సహాయభూతం మచ్చరిం మిచ్ఛాదిట్టిబ్రాహ్మణం అనుకమ్పమానో తస్స దానకథం కథేత్వా తేన
చ “అయం మమ ధనం వినాసేతుకామో”తి భకుటిం కత్వాపి “తుయ్ఠం ఏకభత్తం దేమీ”తి వుత్తే, “తం సజ్ఞస్స దేహి మా
మయ్ఠు”న్తి సజ్ఞస్స పరిణామేసి. పున బ్రాహ్మణేన “అయం మం బహూనం దాపేతుకామో”తి అప్పచ్చయే పకాసితే
దుతియదివసం ధమ్మసేనాపతినా సజ్ఞగతాయ దక్ఖిణాయ మహప్పలభావప్పకాసనేన తం పసాదేత్వా, “అయం బ్రాహ్మణో
‘ఆహారగేధేన మం దానే నీయోజేసీ’తి మజ్ఞాతి, ఆహారస్స పన మయా సబ్బసో పరిణ్ణాతభావం న జానాతి, హన్త నం
జానాపేమీ”తి -

౧౨౩. “నయిదం అనయేన జీవితం, నాహరో హదయస్స సన్నికో;
ఆహారట్టితికో సముస్సయో, ఇతి దిస్సాన చరామి ఏసనం.

౧౨౪. “పజ్కోతి హి నం అవేదయుం, యాయం వన్దనపూజనా కులేసు;
సుఖుమం సల్లం దురుబ్బహం, సక్కారో కాపురిసేన దుజ్జహో”తి. -

గాథాద్వయం అభాసి.

తత్త నయిదం అనయేన జీవితన్తి ఇదం మమ జీవితం అనయేన అజాయేన వేళుదానపుప్పదానాదిఅనేసనాయ న హోతి జీవితనికన్తియా అభావతో. నాహరో హదయస్స సన్తికోతి ఆహరో చ ఆహరియమానో మగ్గఫలశాణం వియ హదయస్స చిత్తస్స సన్తికరో న హోతి, కేవలం పన సజ్జకం ఖుదాపటిఘాతమత్తం కరోతీతి అధిప్పాయో. అథ వా నాహరో హదయస్స సన్తికోతి ఆహరో రసతణ్ణావత్తు మే హదయస్స సన్తికో ఆసత్తో న హోతి రసతణ్ణాయ ఏవ అభావతో. “సన్తికే”తిపి పఠన్తి. యో హి ఆహరగిద్ధో లాభసక్కారప్పసుతో విచరతి, తస్స ఆహరో హదయస్స సన్తికే నామ అభిణ్ణం మనసికాతబ్బతో. యో పన పరిజ్ఞాతాహరో, సో తత్త పహీనచ్చన్దరాగో, న తస్సాహరో హదయస్స సన్తికే నామ – “కథం ను ఖో లభేయ్య”న్తిఆదిమనసికరణస్సేవ అభావతో. యది హి జీవితనికన్తి ఆహరరసతణ్ణా చ నత్తి, అథ కస్మా పిణ్ణాయ చరసీతి అనుయోగం మనసి కత్వా ఆహ “ఆహరఠ్ఠితికో సముస్సయో, ఇతి దిస్వాన చరామి ఏసన”న్తి. ఆహరో భోజనం రితి రానం పచ్చయో ఏతస్సాతి ఆహరఠ్ఠితికో. “ఆహరపటిబద్ధవుత్తికో సముస్సయో కాయో”ఇతి దిస్వాన ఏవం ఇత్వా ఇమమత్తం బుద్ధియం రపేత్వా చరామి ఏసనం, భిక్షాపరియేసనం కరోమీతి అత్తో.

పచ్చయనిమిత్తం కులాని ఉపసంక్కుమన్తో తత్త వన్దనపూజనాహి లాభసక్కారేహి చ బంజుతీతి ఏవం మాదిసేసు న చిన్తేతబ్బన్తి దస్సేన్తో “పజ్జీ”తిగాథం అభాసి. తస్సత్తో – యా అయం పచ్చయనిమిత్తం ఉపగతానం పబ్బజితానం కులేసు గేహవాసీసు పవత్తిస్సతి గుణసమ్భావనా పూజనా చ, యస్మా తం అభావితత్తానం ఓసీదాపనట్ఠేన మలీనభావకరణేన చ పజ్జీ కద్దమోతి బుద్ధాదయో అవేదయుం అబ్బజ్ఞాసుం పవేదేసుం వా, తస్మా సా సప్పురిసానం బన్దాయ న హోతి సక్కారాసాయ పగేవ పహీనత్తా. అసప్పురిసస్స పన సక్కారాసా దువిజ్ఞోయ్యసభావతాయ పీళాజననతో అన్తో తుదనతో ఉద్ధరితుం అసక్కుణేయ్యతో చ సుఖమం సల్లం దురుబ్బహం. తతో ఏవ తేన సక్కారో కాపురిసేన దుజ్జహో దురుబ్బహేయ్యో తస్స పహానపటిపత్తియా అప్పటిపజ్జనతో, సక్కారాసాపహానేన పహీనో హోతీతి. తం సుత్వా బ్రాహ్మణో థేరే అభిప్పసన్నో అహోసి.

పిణ్డోలభారద్వాజత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. వల్లియత్తేరగాథావణ్ణనా

మక్కటో పశ్చద్వారాయన్తిఆదికా ఆయస్మతో వల్లియత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో ఇతో ఏకతింసే కప్పే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం కేనచిదేవ కరణీయేన అరణ్ణం గతో తత్త నారదం నామ పచ్చేకసమ్మద్ధం రుక్ఖములే వసన్తం దిస్వా పసన్నమానసో నళేహి సాలం కత్వా తిణేహి ఛాదేత్వా అదాసి. చక్కమనట్టానశ్చస్స సోధేత్వా వాలుకా ఓకిరిత్వా అదాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణమహాసాలస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, వల్లియోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో యోబ్బనమనుప్పత్తో ఇన్ద్రియవసికో హుత్వా విచరన్తో కల్యాణమిత్తసంసగ్గేన భగవన్తం ఉపసంక్కుమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౦.౯౩-౧౦౩) –

“హిమవన్తస్సావిదురే, హరితో నామ పబ్బతో;
సయమ్మూ నారదో నామ, రుక్ఖములే వసీ తదా.

“నళాగారం కరిత్వాన, తిణేన ఛాదయిం అహం;
చక్రమం సోధయిత్వాన, సయమ్భుస్స అదాసహం.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్యా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“తత్త మే సుకతం బృహ్మం, నళకుటికనిమ్మితం;
సట్టియోజనముబ్బేధం, తింసయోజనవిత్థతం.

“చతుద్దసేసు కప్పేసు, దేవలోకే రమిం అహం;
ఏకసత్తతిక్ఖత్తుఞ్చ, దేవరజ్జమకారయిం.

“చతుత్తింసతిక్ఖత్తుఞ్చ, చక్కవత్తే అహోసహం;
పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖేయం.

“ధమ్మపాసాదమారుయ్ఘ, సబ్బాకారవరూపమం;
యదిచ్చకాహం విహరే, సకృపుత్తస్స సాసనే.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, నళకుటియిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా పుథుజ్జనకాలే అత్తనో చిత్తస్స రూపాదిఆరమ్మణేసు యథాకామప్పవత్తియా, ఇదాని
అరియమగ్గేన నిగ్గహితభావస్స చ విభావనేన అఙ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౧౨౮: “మక్కటో పఞ్చద్వారాయం, కుటికాయం పసక్కియ;
ద్వారేన అనుపరియేతి, ఘట్టయన్తో ముహుం ముహుం.

౧౨౯: “తిట్ట మక్కట మా ధావి, న హి తే తం యథా పురే;
నిగ్గహితోసి పఞ్ఞాయ, నేవ దూరం గమిస్ససీ”తి. - గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త ఘట్టయన్తోతి అత్తనో లోలభావేన రుక్ఖస్స అఙ్ఞం సాఖం ముఞ్చిత్వా అఙ్ఞస్స గహణేన అనేకవారం తత్త రుక్ఖం
చాలేన్తో ఫలూపభేగమక్కటో వియ తేన తేన చక్ఖాదిద్వారేన రూపాదిఆరమ్మణేసు అఙ్ఞం ముఞ్చిత్వా అఙ్ఞం గణ్ఠన్తో
చిత్తసంతానస్స సమాదానవసేన నిచ్చలం రాతుం అప్పదానేన అభిక్ఖణం ఘట్టయన్తో చాలేన్తో తస్మింయేవ రూపాదిఆరమ్మణే
అనుపరివత్తతి యథాకామం విచరతి. వత్తమానసమీపతాయ చేత్త వత్తమానవచనం. ఏవం అనుపరియన్తో చ తిట్ట, మక్కట,
మా ధావి త్వం, చిత్తమక్కట, ఇదాని తిట్ట మా ధావి, ఇతో పట్టాయ తే ధావితుం న సక్కా, తస్మా న హి తే తం యథా పూరే
యస్మా తం అత్తభావగేహం పుట్టే వియ న తే సేవితం పిహితద్వారభావతో, కిఞ్చ నిగ్గహితోసి పఞ్ఞాయ సయఞ్చ ఇదాని

మగ్గపజ్ఞాయ కిలేసాభిసంఖ్ఖారసంఖ్ఖాతానం పాదానం ఛేదనేన అచ్చన్తికం నిగ్గహం పత్తోసి, తస్మా నేవ దూరం గమిస్ససి ఇతో అత్తభావతో దూరం దుతియాదిఅత్తభావం నేవ గమిస్ససి యావచరిమకచిత్తం ఏవ తే గమనన్తి దస్సేతి. “నేతో దూర”న్తిపి పాఠో, సో ఏవత్తో.

వల్లియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. గజ్ఞాతీరియత్థేరగాథావణ్ణనా

తిణ్ణం మే తాలపత్తానన్తిఆదికా ఆయస్మతో గజ్ఞాతీరియత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో సాసనే అభిప్పసన్నో హుత్వా భిక్ఖుసంఘస్స పానీయమదాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే సావత్తియం అజ్ఞాతరస్స గహపతిస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, “దత్తో”తిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో ఘరావాసం వసన్తో అగమనీయట్ఠానభావం అజానిత్వా వీతిక్కమం కత్వా పున అగమనీయట్ఠానభావం ఇత్వా సంవేగజాతో పబ్బజిత్వా తం కమ్మం జిగుచ్చిత్వా లూఖపటిపత్తిం అనుతిట్టన్తో పంసుకూలచీవరం ఛవసిత్తసదిసం మత్తికాపత్తాన్త గహేత్వా గజ్ఞాతీరే తీహి తాలపత్తేహి కుటికం కత్వా విహాసి, తేనేవస్స గజ్ఞాతీరియోతి సమజ్ఞా అహోసి. సో “అరహత్తం అప్పత్వా న కేనచి సల్లపిస్సామీ”తి చిత్తం అధిట్ఠాయ పఠమం సంవచ్చరం తుణ్ణీభూతో వచీభేదం అకరోన్తోవ విహాసి. దుతియే సంవచ్చరే గోచరగామే అజ్ఞాతరాయ ఇత్తియా “మూగో ను ఖో నో”తి వీమంసితుకామాయ పత్తే ఖీరం ఆసిఇన్చన్తియా హత్థవిహారే కతేపి ఓకిరితే, “అలం, భగినీ”తి వాచం నిచ్చరి. తతియే పన సంవచ్చరే అన్తరవస్సేవ ఘటయన్తో వాయమన్తో అరహత్తం పాపుణి, తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౦.౨౧-౨౬) -

“పదుముత్తరబుద్ధస్స , భిక్ఖుసంఘే అనుత్తరే;
పసన్నచిత్తో సుమనో, పానీఘటమపూరయిం.

“పబ్బతగ్గే దుమగ్గే వా, ఆకాసే వాథ భూమియం;
యదా పానీయమిచ్చామి, ఖిప్పం నిబ్బత్తతే మమ.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, దకదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహో పన హుత్వా అత్తనో పుబ్బభాగపటిపత్తియా విభావనముఖేన అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో -

౧౨౭. “తిణ్ణం మే తాలపత్తానం, గజ్ఞాతీరే కుటీ కతా;
ఛవసిత్తోవ మే పత్తో, పంసుకూలన్తా చీవరం.

౧౨౮. “ద్విన్నం అన్తరవస్సానం, ఏకా వాచా మే భాసితా;

తతియే అన్తరవస్సుష్టి, తమోఖన్దో పదాలితో"తి. - గాఢాద్వయం అభాసి;

తత్త తిణ్ణం మే తాలపత్తానం, గజ్ఞాతీరే కుటీ కతాతి తాలయక్ఖతో పహితేహి తీహి తాలపణ్ణేహి మయ్ఘం
వస్సనపరిహరణత్థం గజ్ఞాయ నదియా తీరే కుటికా కతా. తేన అత్తనో సేనాసనసన్తోసం దస్సేతి. వుత్తజ్ఞో ధమ్మసేనాపతినా -

“పల్లజ్కేన నిసిన్నస్స, జణ్ణుకే నాభివస్సుతి;

అలం ఫాసువిహారాయ, పహితత్తస్స భిక్కునో"తి. (ధేరగా. ౯౮౩; మి. పం. ౬.౧.౧);

“తాలపత్తీన”న్తిపి పాఠో, సో ఏవత్తో. ఛవసిత్తోవ మే పత్తోతి మయ్ఘం పత్తో ఛవసిత్తసదిసో, మతానం
ఖీరసేచనకుణ్ణసదిసోతి అత్తో . పంసుకూలజ్ఞా చీవరన్తి చీవరజ్ఞా మే అన్తరమగ్గసుసానాదీసు ఛడ్డితనన్తకేహి కతం
పంసుకూలం. పదద్వయేన పరిక్ఖారసన్తోసం దస్సేతి.

ద్విన్నం అన్తరవస్సానన్తి ద్వీసు అన్తరవస్సేసు పబ్బజితతో అరహత్తమప్పత్తసంవచ్ఛరేసు. ఏకా వాచా మే భాసితాతి
ఏకా, “అలం, భగినీ”తి ఖీరపటిక్ఖేపవాచా ఏవ మయా వుత్తా, అజ్ఞో తత్త వచీభేదో నాహోసి. తేన ఉక్కుంసగతం
కాయవచీసంయమం దస్సేతి. తతియే అన్తరవస్సుష్టి తతియస్స సంవచ్ఛరస్స అబ్బన్తరే, తస్మిం అపరిపుణ్ణేయేవ.
తమోఖన్దో పదాలితోతి అగ్గమగ్గేన తమోఖన్దో భిన్నో, అవిజ్ఞానుసయో సముచ్చిన్నోతి అత్తో. తేన తదేకట్టతాయ
సబ్బకీలేసానం అనవసేసప్పహానం వదతి.

గజ్ఞాతీరియత్థేరగాఢావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. అజినత్థేరగాఢావణ్ణనా

అపి చే హోతి తేవిజ్ఞోతిఆదికా ఆయస్మతో అజినత్థేరస్స గాఢా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త
తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో బుద్ధసుజ్ఞో లోకే కులగేహి నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో కేనచిదేవ కరణీయేన అరణ్ణం గతో తత్త
సుచిన్తితం నామ పచ్చేకసమ్మద్ధం ఆబాధేన పీళితం నిసిన్నం దిస్వా ఉపసజ్కమిత్వా వన్దిత్వా భేసజ్జత్తాయ
పసన్నమానసో ఘతమణ్ణం అదాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా సుగతీసుయేవ
సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం అజ్ఞాతరస్స దలిద్దట్రాహ్మణస్స గేహ పటిసన్ధిం గణ్ఠి. తం విజాయనకాలే
అజినచమ్మేన సమ్మటిచ్చింసు. తేనస్స అజినోత్వేవ నామం అకంసు. సో భోగసంవత్తనియస్స కమ్మస్స అకతత్తా దలిద్దకులే
నిబ్బత్తో వయప్పత్తోపి అప్పన్నపానభోజనో హుత్వా విచరన్తో జేతవనపటిగ్గహణే బుద్ధానుభావం దిస్వా పటిలద్ధసద్ధో
పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౪౩.౭౮-౮౭) -

“సుచిన్తితం భగవన్తం, లోకజేటం నరాసభం;

ఉపవిటం మహారణ్ణం, వాతాబాధేన పీళితం.

“దిస్వా చిత్తం పసాదేత్వా, ఘతమణ్ణముపానయిం;

కతత్తా ఆచితత్తా చ, గజ్ఞా భాగీరథీ అయం.

“మహాసముద్ధా చత్తారో, ఘటం సమ్మజ్జరే మమ;
అయశ్చ పథవీ ఘోరా, అప్పమాణా అసఙ్ఖయా.

“మమ సజ్జప్పమణ్ణాయ, భవతే మధుసక్కరా;
చాతుద్దీపా ఇమే రుక్ఖా, పాదపా ధరణీరుహా.

“మమ సజ్జప్పమణ్ణాయ, కప్పరుక్ఖా భవంతి తే;
పణ్ణాసక్ఖత్తుం దేవిన్దో, దేవరజ్జమకారయిం.

“ఏకపణ్ణాసక్ఖత్తుశ్చ, చక్కవత్తీ అహోసహం;
పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖయం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఘటమణ్ణస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వాపి పురిమకమ్మనిస్సన్దేన అప్పలాభీ అప్పణ్ణాతోవ అహోసి. ఉద్దేసభత్తసలాకభత్తానిపి
లామకానేవ పాపుణన్తి. కమ్మఫలేనేవ చ నం పుధుజ్జనా భిక్షూ సామణేరా చ “అప్పణ్ణాతో”తి అవమణ్ణాన్తి. ధేరో తే భిక్షూ
సంవేజ్జేన్తో –

౧౨౯. “అపి చే హోతి తేవిజ్జో, మచ్చుహాయీ అనాసవో;
అప్పణ్ణాతోతి నం బాలా, అవజానన్తి అజానతా.

౧౩౦. “యో చ ఖో అన్నపానస్స, లాభీ హోతీధ పుగ్గలో;
పాపధమ్మాపి చే హోతి, సో నేసం హోతి సక్కతో”తి. –

గాఢాద్యయం అభాసి.

తత్త అపీతి సమ్భావనే నిపాతో. చేతి పరికప్పనే. హోతీతి భవతి. తిస్సో విజ్ఞా ఏతస్సాతి తేవిజ్జో. మచ్చుం పజహతీతి
మచ్చుహాయీ. కామాసవాదీనం అభావేన అనాసవో. ఇదం వుత్తం హోతి – దిబ్బచక్ఖుజ్ఞాణం పుట్టేనివాసజ్ఞాణం
ఆసవక్ఖయజ్ఞాణన్తి ఇమాసం తిస్సన్నం విజ్ఞానం అధిగతత్తా తేవిజ్జో తతో ఏవ సబ్బసో కామాసవాదీనం పరిక్ఖీణత్తా అనాసవో
ఆయతిం పునబ్భవస్స అగ్గహణతో మరణాభావేన మచ్చుహాయీ యదిపి హోతి, ఏవం సన్తేపి అప్పణ్ణాతోతి నం బాలా
అవజానన్తి యస్సత్థాయ కులపుత్తా సమ్మదేవ అగారస్మా అనగారియం పబ్బజన్తి, తం సదత్థం అనుపాపుణిత్యా రితమ్పి
నం ఉత్తమం పురిసం “ధుతవాదో బహుస్సుతో ధమ్మకథికో”తి ఉప్పన్నలాభస్స అభావతో “న పణ్ణాతో న పాకటో”తి బాలా
దుమ్మేధపుగ్గలా అవజానన్తి, కస్మా? అజానతా అజాననకారణా గుణానం అజాననమేవ తత్త కారణన్తి దస్సేతి.

యథా చ గుణానం అజాననతో బాలా లాభగరుతాయ సమ్భావనీయమ్మి అవజానన్తి, ఏవం గుణానం అజాననతో లాభగరుతాయ ఏవం అవజానితబ్బమ్మి సమ్భావేన్తీతి దస్సేన్తో దుతియం గాథం ఆహ. తత్త యోతి అనియమవచనం. చ-
సద్దో బ్యతిరేకే, తేన యథావుత్తపుగ్గలతో ఇమస్స పుగ్గలస్స వుచ్చమానంయేవ విసేసం జనేతి. ఖోతి అవధారణే.
అన్నపానస్సాతి నిదస్సనమత్తం. లాభీతి లాభవా. ఇథాతి ఇమస్మిం లోకే. జరామరణేహి తస్స తస్స సత్తావాసస్స పూరణతో గలనతో చ పుగ్గలో. పాపధమ్మాతి లామకధమ్మా. అయశ్శోత్థ అత్థో - యో పన పుగ్గలో
చీవరాదిపచ్చయమత్తస్సేవ లాభీ హోతి, న ఝానాదీనం, సో పాపిచ్చతాయ దుస్సీలభావేన హీనధమ్మాపి సమానో ఇథ ఇమస్మిం లోకే బాలానం లాభగరుతాయ సక్కుతో గరుకతో హోతీతి.

అజినత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. మేళజినత్థేరగాథావణ్ణనా

యదాహం ధమ్మమస్సోసిన్తిఆదికా ఆయస్మతో మేళజినత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్జాని ఉపచినన్తో సుమేధస్స భగవతో కాలే కులగేహి నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం భగవన్తం పిణ్ణాయ గచ్ఛన్తం దిస్సా పసన్నమానసో మధురం ఆమోదఫలం అదాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే బారాణసియం ఖత్తియకులే నిబ్బత్తిత్వా మేళజినోతి లద్ధనామో విజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో పణ్ణితో బ్యత్తో దిసాసు పాకట్టో అహోసి. సో భగవతి బారాణసియం ఇసిపతనే విహరన్తే విహారం గన్తా సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్దో పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా తదహేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం
అపదానే (అప. థేర ౨.౨౧.౨౭-౬౨) -

“సహస్సరంసీ భగవా, సయమ్మా అపరాజితో;
వివేకా వుట్టహిత్వాన, గోచరాయాభినిక్ఖమి.

“ఫలహత్థో అహం దిస్సా, ఉపగచ్ఛిం నరాసభం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, అవటం అదదిం ఫలం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అపరభాగే భిక్షూహి, “ఆవుసో, కిం తయా ఉత్తరిమనుస్సధమ్మో అధిగతో”తి పుట్టో సీహనాదం నదన్తో -

౧౩౧. “యదాహం ధమ్మమస్సోసిం, భాసమానస్స సత్థునో;
న కఙ్ఘమభిజానామి, సబ్బజ్ఞా అపరాజితే.

౧౩౨. “సత్తవాహే మహావీరే, సారథీనం వరుత్తమే;

మగ్గే పటిపదాయం వా, కఙ్ఖ మయ్యం న విజ్ఞతీ”తి. – గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త యదాతి యస్మిం కాలే. అహన్తి అత్తానం నిద్దిసతి. ధమ్మన్తి చతుసచ్చధమ్మం. అస్సోసిన్తి సుణిం. సత్తునోతి దిట్టధమ్మికాదిఅత్తేహి వేనేయ్యానం సాసనట్టేన సత్తునో. కఙ్ఖన్తి సంసయం. సఙ్ఖతమసఙ్ఖతశ్చ అనవసేసతో జాననట్టేన సబ్బజ్ఞా. కుతోచిపి పరాజితా భావేన అపరాజితే. వేనేయ్యసత్తానం సంసారకన్తారతో నిబ్బానం పటివాహనట్టేన సత్తవాహే. ఇదం వుత్తం హోతి – యతో పభుతి అహం సత్తునో ధమ్మం దేసేన్తస్స చతుసచ్చధమ్మం అస్సోసిం సోతద్వారానుసారేన ఉపధారేసిం ఉపలభిం, తతో పట్టాయ అనవసేససఙ్ఖతాసఙ్ఖతసమ్మతిధమ్మానం సయమ్బుజ్జాణేన జాననతో సబ్బజ్ఞా అనావరణదస్సావిమ్మి, పశ్చాన్నమ్మి మారానం అభిభవనతో తేహి అపరాజితత్తా సదేవకే లోకే అప్పటిహతధమ్మచక్కత్తా చ అపరాజితే, వేనేయ్యసత్తానం లోభకన్తారాదితో వాహనట్టేన సత్తవాహే, మహావిక్కిన్తతాయ మహావీరే, అజ్ఞోహి దుద్దమానం పురిసదమ్మానం సరణతో అచ్చన్తికేన దమధేన దమనతో సారథీనం పవరభూతే ఉత్తమే సమ్మాసమ్ముద్ధే , “బుద్ధో ను ఖో నో ను ఖో”తి కఙ్ఖం నాభిజానామి అపరప్పచ్చయభావతో. తథారూపే దేసితే అరియమగ్గే తదుపాదాయభూతాయ చ సీలాదిపటిపదాయ “నియ్యానికో ను ఖో న ను ఖో”తి కఙ్ఖ విచికిచ్చా న విజ్ఞతీ నట్టితి. ఏత్థ చ అరియధమ్మే సంసయాభావకథనేన అరియసజ్జేపి సంసయాభావో కథితోయేవాతి దట్టబ్బం తత్త పతిట్టితస్స అనజ్ఞాధాభావతోతి.

మేళజినత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. రాధత్తేరగాథావణ్ణనా

యథా అగారం దుచ్చన్నన్తిఆదికా ఆయస్మతో రాధత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హంసవతీనగరే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో విహారం గన్త్యా సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నో సత్థారా ఏకం భిక్షుం పటిభానేయ్యకానం అగ్గట్టానే ఠపీయమానం దిస్వా సయం తం రానన్తరం పత్తేత్వా మహాదానం పవత్తేసి. సత్తు ఉళారశ్చ పూజం అకాసి. సో ఏవం కతపణిధానో తతో చుతో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్థారం పిణ్ణాయ గచ్ఛన్తం దిస్వా పసన్నమానసో మధురాని అమ్మఫలానీ అదాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో అమ్మాకం భగవతో కాలే రాజగహే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా రాధోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో హుత్వా ఘరావాసం వసన్తో మహాల్లకకాలే పుత్తదారేహి అపసాదితో, “కిం మే ఘరావాసేన, పబ్బజిస్సామీ”తి విహారం గన్త్యా థేరే భిక్షూ ఉపసఙ్కమిత్వా పబ్బజ్ఞం యాచిత్వా తేహి “అయం బ్రాహ్మణో జిణ్ణో న సక్కోతి వత్తపటివత్తం పూరేతు”న్తి పటిక్ఖితో సత్తు సన్తికం గన్త్యా అత్తనో అజ్ఞాసయం పవేదేత్వా సత్థారా ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం ఓలోకేత్వా ఆణత్తేన ధమ్మసేనాపతినా పబ్బాజితో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౧.౬౩-౬౭) –

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్ముద్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం;

రథియం పటిపజ్జన్తం, పాదఫలం అదాసహం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సత్థు సన్నికావచరో హుత్వా విచరన్తో సత్థు ధమ్మదేసనాపటిభానస్స పచ్చయభూతానం పటిభానజాననకానం అగ్గో జాతో. ధేరస్స హి దిట్ఠిసముదాచారఞ్చ ఆగమ్మ దసబలస్స నవనవా ధమ్మదేసనా పటిభాతి. తేనాహ భగవా - “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం పటిభానేయకానం యదిదం రాధో”తి (అ. ని. ౧.౨౧౯, ౨౩౩). సో ఏకదివసం “ఇమే సత్తా అభావనాయ రాగేన అభిభుయ్యన్తి, భావనాయ సతి తం నట్ఠీ”తి భావనం ధోమేన్తో “యథా అగార”న్తిఆదినా గాథాద్వయమాహ.

౧౩౩-౪. తత్థ అగారన్తి యంకిఞ్చి గేహం. దుచ్చన్నన్తి విరళచ్చన్నం చిద్ధావచిద్ధం. సమతివిజ్ఞతీతి వస్సవుట్టి వినివిజ్ఞతి. అభావితన్తి తం అగారం వుట్టి వియ భావనాయ రహితత్తా అభావితం చిత్తం. రాగో సమతివిజ్ఞతీతి న కేవలం రాగోవ దోసమోహమానాదయోపి సబ్బకిలేసా తథారూపం చిత్తం అతివిజ్ఞన్తియేవ. సుభావితన్తి సమధవిపస్సనాభావనాహి సుట్టు భావితం, ఏవరూపం చిత్తం సుచ్చన్నం గేహం వుట్టి వియ రాగాదయో కిలేసా అతివిజ్ఞతుం న సక్కోన్ఠీతి.

రాధత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౮. సురాధత్థేరగాథావణ్ణనా

ఖీణా హి మయ్హం జాతీతిఆదికా ఆయస్మతో సురాధత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో సిఖిస్స భగవతో కాలే కులగేహే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్తారం దిస్వా పసన్నమానసో మాతులుక్ఖఫలం అదాసి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుణ్ణాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే అనన్తరం వుత్తస్స రాధత్థేరస్స కనిట్టో హుత్వా నిబ్బత్తి, సురాధోతిస్స నామం అహోసి. సో జేట్టభాతరి రాధే పబ్బజితే సయమ్మి పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౧.౬౮-౭౨) -

“కణికారంవ జలితం, పుణ్ణమాయేవ చన్దిమం;

జలన్తం దీపరుక్ఖంవ, అద్దసం లోకనాయకం.

“మాతులుక్ఖఫలం గయ్హ, అదాసిం సత్థునో అహం;

దక్ఖిణేయ్యస్స వీరస్స, పసన్నో సేహి పాణిభి.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సాసనస్స నియ్యానికభావదస్సనత్తం అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో “ఖీణా హీ మయ్ఘ”నిఆదినా గాథాద్వయమాహ.

౧౩౮-౬. తత్త ఖీణాతి ఖయం పరియోసానం గతా. జాతీతి భవో భవనిబ్బత్తి వా. వుసితం జినసాసనన్తి జినస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స సాసనం మగ్గబ్రహ్మచరియం వుట్టం పరివుట్టం. పహీనో జాలసజ్ఞాతోతి సత్తసన్తానస్స ఓత్తరణతో నిస్సరితుం అప్పదానతో చ “జాలసజ్ఞాతో”తి చ లద్ధనామా దిట్టి అవిజ్ఞా చ పహీనా మగ్గేన సముచ్చిన్నా. భవనేత్తి సమూహతాతి కామభవాదికస్స భవస్స నయనతో పవత్తనతో భవనేత్తిసజ్ఞోతా తణ్ణా సముగ్ఘాటితా. యస్సత్థాయ పబ్బజితోతి యస్స అత్థాయ యదత్తం అహం అగారస్మా గేహతో అనగారియం పబ్బజ్జం పబ్బజితో ఉపగతో. సో సబ్బేసం ఓరమ్భాగియుద్ధమ్భాగియప్పభేదానం సంయోజనానం బద్ధనానం ఖయభూతో అత్తో నిబ్బానసజ్ఞాతో పరమత్తో అరహత్తసజ్ఞాతో సదత్తో చ మయా అనుప్పత్తో అధిగతోతి అత్తో.

సురాధత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. గోతమత్తేరగాథావణ్ణనా

సుఖం సువన్తితి ఆయస్మతో గోతమత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టుపనిస్సయం పుజ్ఞం ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం భగవన్తం దిస్వా పసన్నమానసో ఆమోదఫలమదాసి. తేన పుజ్ఞకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం పుజ్ఞాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా గోతమోతి లద్ధనామో సత్తవస్సికకాలే ఉపనయనం కత్వా రతనభిక్షం చరిత్వా సహస్సం లభిత్వా తం తాదిసే రానే రపేత్వా వతం చరన్తో సోళసత్తరసవస్సుద్ధేసికకాలే అకల్యాణమిత్తేహి కామేసు పరినీయమానో ఏకిస్సా రూపూపజీవినియా తం సహస్సభణ్ణికం దత్వా బ్రహ్మచరియవినాసం పత్వా తాయ చస్స బ్రహ్మచారిరూపం దిస్వా విరత్తాకారే దస్సితే ఏకరత్తివాసేనేవ నిబ్బిన్నరూపో అత్తనో బ్రహ్మచరియనివాసం ధనజానిజ్ఞా సరిత్వా “అయుత్తం మయా కత”న్తి విప్పటిసారీ అహోసి. సత్తా తస్స హేతుసమ్మత్తిం చిత్తాచారజ్ఞా ఇత్వా తస్స ఆసన్నట్టానే అత్తానం దస్సేసి. సో సత్తారం దిస్వా పసన్నమానసో ఉపసజ్కమి, తస్స భగవా ధమ్మం దేసేసి. సో ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజన్తో ఖురగ్గేయేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౧.౮౦-౮౪) -

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్మద్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం;
రథియం పటిపజ్జన్తం, ఆమోదమదదిం ఫలం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా ఝూనసుఖేన ఫలసుఖేన వీతినామేన్తం ఏకో గిహిసహాయో ఉపగన్త్యా, “ఆవుసో, తయా రతనభిక్షాయ లద్ధం పబ్బజన్తో కిం అకాసీ”తి పుచ్చి. తం సుత్వా థేరో “ఇదం నామ కత”న్తి అనాచిక్షిత్వా మాతుగామే దోసం

పకాసేత్వా అత్తనో వీతరాగభావేన అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో “సుఖం సుపన్తి”తిఆదినా గాఢాద్వయమాహ.

౧౩౭. తత్త సుఖం సుపన్తి మునయో, యే ఇత్థీసు న బజ్జరేతి యే ఇత్థీసు విసయభూతాసు నిమిత్తభూతాసు వా రాగబన్ధనేన న బజ్జన్తి, తే మునయో తపస్సినో సంయతిన్ద్రియా సుఖం సుపన్తి సుఖం విహరన్తి, నత్తి తేసం దుక్ఖన్తి అధిప్పాయో. “సుపన్తి”తి హి నిదస్సనమత్తమేతం. సదా వే రక్ఖితబ్బాసూతి ఏకంసేన సబ్బకాలం రక్ఖితబ్బాసు. ఇత్థియో హి సత్తభూమికే నిప్పురిసే పాసాదే ఉపరిభూమియం వసాపేత్వాపి, కుచ్చియం పక్ఖిపేత్వాపి న సక్కా రక్ఖితుం, తస్మా తా కిట్టాదిగావియో వియ సబ్బకాలం రక్ఖణీయా హోన్తి. బహుచిత్తతాయ వా సామికేన వత్తాలజ్ఞారానుప్పదానాదినా చిత్తజ్ఞాథత్తతో సబ్బకాలం రక్ఖితబ్బా. సరీరసభావం వా మాలాగన్ధాదీహి పటిచ్ఛాదనవసేన రక్ఖితబ్బచిత్తతాయ రక్ఖితబ్బాతి. యాసు సచ్చం సుదుల్లభన్తి యాసు సచ్చవచనం లద్ధుం న సక్కా, ఇత్థియో హి అగ్గిమ్మి పవిసన్తి, విసమ్మి ఖాదన్తి, సత్థమ్మి ఆహరన్తి, ఉబ్బన్దిత్వాపి కాలం కరోన్తి, న పన సచ్చే రాతుం సక్కోన్తి. తస్మా ఏవరూపా ఇత్థియో వజ్జేత్వా రితా మునయో సుఖితా వతాతి దస్సేతి.

౧౩౮. ఇదాని యస్స అప్పహీనత్తా ఏవరూపాసు ఇత్థీసుపి బజ్జన్తి, తస్స కామస్స అత్తనో సుప్పహీనతం అచ్చన్తనిట్టితత ఇచ్చ దస్సేన్తో దుతియం గాఢమాహ. వధం చరిష్ఠ తే కామాతి అమ్భో కామ, తవ వధం అచ్చన్తసముచ్చేదం అరియమగ్గేన చరిష్ఠ, “వధం చరిష్ఠసే”తిపి పారో, వధాయ పహానాయ మగ్గబ్రహ్మచరియం అచరిష్ఠాతి అత్తో. అనణా దాని తే మయన్తి ఇదాని అగ్గమగ్గపత్తితో పట్టాయ ఇణభావకరాయ పహీనత్తా కామ తే అనణా మయం, న తుయ్యం ఇణం ధారేమ. అవీతరాగో హి రాగస్స వసే వత్తనతో తస్స ఇణం ధారేన్తో వియ హోతి, వీతరాగో పన తం అతిక్కుమిత్వా పరమేన చిత్తిస్సరియేన సమన్నాగతో. అనణత్తా ఏవ గచ్ఛామ దాని నిబ్బానం, యత్థ గత్వా న సోచతి యస్మిం నిబ్బానే గమనహేతు సబ్బసో సోకహేతునం అభావతో న సోచతి, తం అనుపాదసేసనిబ్బానమేవ ఇదాని గచ్ఛామ అనుపాపుణామాతి అత్తో.

గోతమత్థేరగాఢావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. వసభత్థేరగాఢావణ్ణనా

పుట్టే హనతి అత్తానన్తి ఆయస్మతో వసభత్థేరస్స గాఢా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో బుద్ధసుజ్ఞో లోకే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో బ్రాహ్మణానం విజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం గత్వా నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయతాయ ఘరావాసం పహాయ తాపసపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా చుద్దససహస్సతాపసపరివారో హిమవన్తస్స అవిదురే సమగ్గే నామ పబ్బతే అస్సమం కారేత్వా వసన్తో ఝానాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా తాపసానం ఓవాదానుసాసనియో దేన్తో ఏకదివసం ఏవం చిన్తేసి - “అహం ఖో దాని ఇమేహి తాపసేహి సక్కతో గరుకతో పూజితో విహరామి, మయా పన పూజేతబ్బో న ఉపలబ్భతి, దుక్ఖో ఖో పనాయం లోకే యదిదం అగరువాసో”తి. ఏవం పన చిన్తేత్వా పురిమబుద్ధేసు కతాధికారతాయ పురిమబుద్ధానం చేతియే అత్తనా కతం పూజాసక్కారం అనుస్సరిత్వా “యంనూనాహం పురిమబుద్ధే ఉద్ధిస్స పులినచేతియం కత్వా పూజం కరేయ్య”న్తి హట్టతుట్తో ఇద్ధియా పులినథూపం సువణ్ణమయం మాపేత్వా సువణ్ణమయాదీహి తిసహస్సమత్తేహి పుప్పేహి దేవసికం పూజం కరోన్తో యావతాయుకం పుజ్ఞాని కత్వా అపరిహీనజ్ఞానో కాలం కత్వా బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తో. తత్తపి యావతాయుకం రత్వా తతో చుతో తావతింసే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే వేసాలియం లిచ్చవిరాజకులే నిబ్బత్తిత్వా వసభోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో

భగవతో వేసాలిగమనే బుద్ధానుభావం దిస్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి.

తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౦.౫౭-౯౨) -

“హిమవంతస్సావిదురే, సమగ్గో నామ పబ్బతో;
అస్సమో సుకతో మయ్హం, పణ్ణసాలా సుమాపితా.

“నారదో నామ నామేన, జటిలో ఉగ్గతాపనో;
చతుద్ధససహస్సాని, సిస్సా పరిచరంతి మం.

“పటిసల్లీనకో సంతో, ఏవం చింతేసహం తదా;
సబ్బో జనో మం పూజేతి, నాహం పూజేమి కిఞ్చనం.

“న మే ఓవాదకో అత్తి, వత్తా కోచి న విజ్జతి;
అనాచరియుపజ్ఞాయో, వనే వాసం ఉపేమహం.

“ఉపాసమానో యమహం, గరుచిత్తం ఉపట్టహే;
సో మే ఆచరియో నత్తి, వనవాసో నిరత్థకో.

“ఆయాగం మే గవేసిస్సం, గరుం భావనియం తథా;
సావస్సయో వసిస్సామి, న కోచి గరహిస్సతి.

“ఉత్తానకూలా నదికా, సుపత్తిత్థా మనోరమా;
సంసుద్ధపులినాకిణ్ణా, అవిదురే మమస్సమం.

“నదిం అమరికం నామ, ఉపగన్తానహం తదా;
సంవడ్డయిత్వా పులినం, అకం పులినచేతియం.

“యే తే అహేసుం సమ్ముద్ధా, భవంతకరణా మునీ;
తేసం ఏతాదిసో ధూపో, తం నిమిత్తం కరోమహం.

“కరిత్వా పులినం ధూపం, సోవణ్ణం మాపయిం అహం;
సోణ్ణకిక్కుణిపుప్పాని, సహస్సే తీణి పూజయిం.

“సాయపాతం నమస్సామి, వేదజాతో కతఞ్జలీ;
సమ్ముఖా వియ సమ్ముద్ధం, వన్దిం పులినచేతియం.

“యదా కిలేసా జాయంతి, వితక్కా గేహానిస్సితా;
సరామి సుకతం ధూపం, పచ్చవేక్ఖామి తావదే.

“ఉపనిస్సాయ విహరం, సత్థవాహం వినాయకం;
కిలేసే సంవసేయ్యాసి, న యుత్తం తవ మారిస.

“సహ ఆవజ్జితే ధూపే, గారవం హోతి మే తదా;
కువితక్కే వినోదేసిం, నాగో తుత్తట్టితో యథా.

“ఏవం విహరమానం మం, మచ్చురాజాభిమద్దథ;
తత్థ కాలఙ్కతో సంతో, బ్రహ్మలోకమగచ్ఛహం.

“యావతాయుం వసిత్యాన, తిదివే ఉపపజ్జహం;
అసీతిక్ఖత్తుం దేవిన్దో, దేవరజ్జమకారయిం.

“సతానం తీణిక్ఖత్తుఞ్చ, చక్కవత్తీ అహోసహం;
పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖయం.

“సోణ్ణకిఙ్కణిపుష్పానం, విపాకం అనుభోమహం;
ధాతీసతసహస్సాని, పరివారేన్తి మం భవే.

“ధూపస్స పరిచిణ్ణత్తా, రజ్జోజల్లం న లిమ్పతి;
గత్తే సేదా న ముచ్చన్తి, సుప్పభాసో భవామహం.

“అహో మే సుకతో ధూపో, సుదిట్ఠామరికా నదీ;
ధూపం కత్వాన పులినం, పత్తోఽఘ్ని అచలం పదం.

“కుసలం కత్తుకామేన, జన్తునా సారగాహినా;
నత్థి ఖేత్తం అఖేత్తం వా, పటిపత్తివ సాధకా.

“యథాపి బలవా పోసో, అణ్ణవంతరితుస్సహే;
పరిత్తం కట్టమాదాయ, పక్ఖన్దేయ్య మహాసరం.

“ఇమాహం కట్టం నిస్సాయ, తరిస్సామి మహోదధిం;
ఉస్సాహేన వీరియేన, తరేయ్య ఉదధిం నరో.

“తథేవ మే కతం కమ్మం, పరిత్తం ధోకకఞ్చ యం;
తం కమ్మం ఉపనిస్సాయ, సంసారం సమతిక్కమిం.

“పచ్చిమే భవే సమ్మత్తే, సుక్కమూలేన చోదితో;
సావత్థియం పురే జాతో, మహాసాలే సుఅడ్డకే.

“సద్దా మాతా పితా మయ్యం, బుద్ధస్స సరణం గతా;
ఉభో దిట్టపదా ఏతే, అనువత్తంతి సాసనం.

“బోధిపపటికం గయ్య, సోణ్ణథూపమకారయ్యుం;
సాయపాతం నమస్సంతి, సక్యపుత్తస్స సమ్ముఖా.

“ఉపోసథమ్మి దివసే, సోణ్ణథూపం వినీహరుం;
బుద్ధస్స వణ్ణం కిత్తేంతా, తియామం వీతినామయ్యుం.

“సహ దిస్సానహం థూపం, సరిం పులినచేతియం;
ఏకాసనే నిసీదిత్వా, అరహత్తమపాపుణిం.

“గవేసమానో తం వీరం, ధమ్మసేనాపతిద్దసం;
అగారా నిక్ఖమిత్వాన, పబ్బజిం తస్స సంతికే.

“జాతియా సత్తవస్సేన, అరహత్తమపాపుణిం;
ఉపసమ్పాదయీ బుద్ధో, గుణమజ్ఞాయ చక్కుమా.

“దారకేనేవ సంతేన, కిరియం నిట్టితం మయా;
కతం మే కరణీయజ్జ, సక్యపుత్తస్స సాసనే.

“సబ్బవేరభయాతీతో, సబ్బసజ్ఞాతిగో ఇసి;
సావకో తే మహావీర, సోణ్ణథూపస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”ంతి.

అరహత్తం పన పత్వా దాయకానుగ్గహం కరోంతో తేహి ఉపసీతే పచ్చయే న పటిక్ఖిపతి, యథాలద్ధేయేవ పరిభుజ్జాతి. తం పుథుజ్జనా “అయం కాయదళ్లిబహులో అరక్ఖితచిత్తో”తి మజ్జామానా అవమజ్జాంతి. థేరో తం అగణేంతోవ విహరతి. తస్స పన అవిదూరే అజ్ఞాతరో కుహకభిక్ఖు పాపిచ్చో సమానో అప్పిచ్చో వియ సన్తుట్టో వియ అత్తానం దస్సేంతో లోకం వశ్శోంతో విహరతి. మహాజనో తం అరహంతం వియ సమ్భావేతి. అథస్స సక్కో దేవానమింతో తం పవత్తిం ఇత్వా థేరం ఉపసజ్జమిత్వా, “భన్తే, కిం నామ కుహకో కరోతీ”తి పుచ్చి. థేరో పాపిచ్చం గరహంతో –

౧౩౯. “పుట్టే హనతి అత్తానం, పచ్చా హనతి సో పరే;
సుహతం హంతి అత్తానం, వీతంసేనేవ పక్కిమా.

౧౪౦. “న బ్రాహ్మణో బహివణ్ణో, అన్తోవణ్ణో హి బ్రాహ్మణో;
యస్మిం పాపాని కమ్మాని, స వే కణ్ఠో సుజమ్మతీ”తి. – గాథాద్వయమాహ;

తత్త పుట్టే హనతి అత్తానని కుహకపుగ్గలో అత్తనో కుహకవుత్తియా లోకం వశ్చోన్తో పాపిచ్చతాదీహి పాపధమ్మేహి పరమమేవ అత్తానం హనతి, అత్తనో కుసలకోట్టాసం వినాసేతి. పచ్చా హనతి నో పరేతి నో కుహకో పరమం తావ వుత్తనయేన అత్తానం హన్త్వా పచ్చా పరే యేహి “అయం భిక్షు పేసలో అరియో”తి వా సమ్మావేన్తేహి కారా కతా, తే హనతి తేసం కారాని అత్తని కతాని అమహప్పలాని కత్వా పచ్చయవినాసనేన వినాసేతి. సతిపి కుహకస్స ఉభయహననే అత్తహననే పన అయం విసేసోతి దస్సేన్తో ఆహ సుహతం హన్తి అత్తానన్తి. నో కుహకో అత్తానం హనన్తో సుహతం కత్వా హన్తి వినాసేతి, యథా కిం? వీతంసేనేవ పక్ఖిమాతి, వీతంసోతి దీపకసకుణో, తేన. పక్ఖిమాతి సాకుణికో. యథా తేన వీతంససకుణేన అఞ్ఞో సకుణే వశ్చోత్వా హనన్తో అత్తానం ఇథ లోకేపి హనతి విజ్ఞాగరహసావజ్ఞసభావాదినా, సమ్మరాయం పన దుగ్గతిపరిక్కిలేసేన హనతియేవ, న పన తే సకుణే పచ్చా హన్తుం సక్కోతి, ఏవం కుహకోపి కోహఞ్ఞోన లోకం వశ్చోత్వా ఇథ లోకేపి అత్తానం హనతి విప్పటిసారవిజ్ఞాగరహాదీహి, పరలోకేపి దుగ్గతిపరిక్కిలేసేహి, న పన తే పచ్చయదాయకే అపాయదుక్ఖం పాపేతి. అపిచ కుహకో దక్ఖిణాయ అమహప్పలభావకరణేనేవ దాయకం హనతీతి వుత్తో, న నిప్పలభావకరణేన. వుత్తఞ్ఞోతం భగవతా – “దుస్సీలస్స మనుస్సభూతస్స దానం దత్వా సహస్సగుణా దక్ఖిణా పాటికఙ్ఘితబ్బా”తి (మ. ని. ౩.౩౭౯). తేనాహ “సుహతం హన్తి అత్తాన”న్తి.

ఏవం బాహిరపరిమజ్జనమత్తే రితా పుగ్గలా సుద్ధా నామ న హోన్తి, అబ్బన్తరసుద్ధియా ఏవ పన సుద్ధా హోన్తీతి దస్సేన్తో “న బ్రాహ్మణో”తి దుతియం గాథమాహ. తస్సన్తో – ఇరియాపథసణ్ఠపనాదిబహిసమ్మత్తిమత్తేన బ్రాహ్మణో న హోతి. సమ్మత్తిఅత్తో హి ఇథ వణ్ణ-సద్దో. అబ్బన్తరే పన సీలాదిసమ్మత్తియా బ్రాహ్మణో హోతి, “బాహితపాపో బ్రాహ్మణో”తి కత్వా. తస్మా “యస్మిం పాపాని లామకాని కమ్మాని సంవిజ్ఞన్తి, ఏకంసేన సో కణ్ఠో నిహీనపుగ్గలో”తి సుజమ్మతి, దేవానమిన్ద, జానాహి. తం సుత్వా సక్కో కుహకభిక్షుం తజ్ఞేత్వా “ధమ్మే వత్తాహి”తి ఓవదిత్వా సకట్టానమేవ గతో.

వసభత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

దుకనిపాతే పరమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియవగ్గో

౧. మహాచున్దత్తేరగాథావణ్ణనా

సుస్సాసాతి ఆయస్మతో మహాచున్దత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుఞ్ఞాని ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే కుమ్మకారకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో కుమ్మకారకమ్మేన జీవన్తో ఏకదివసం సత్థారం దిస్వా పసన్నమానసో ఏకం మత్తికాపత్తం స్వాభిసంజ్ఞతం కత్వా భగవతో అదాసి. నో తేన పుఞ్ఞకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే మగధరట్టే నాలకగామే రూపసారియా బ్రాహ్మణియా పుత్తో సారిపుత్తత్తేరస్స కనిట్టభాతా హుత్వా నిబ్బత్తి, చున్దోతిస్స నామం అహోసి. నో వయప్పత్తో ధమ్మసేనాపతిం అనుపబ్బజిత్వా తం నిస్సాయ విపస్సనం పట్టపేత్వా ఘటేన్తో వాయమన్తో నచిరస్సేవ ధళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౫౧.౩౯-౫౦) –

“నగరే హంసవతియా, కుమ్మకారో అహోసహం;

అద్దసం విరజం బుద్ధం, ఓఘతిణ్ణమనాసవం.

“సుకతం మత్తికాపత్తం, బుద్ధసేటస్సదాసహం;
పత్తం దత్వా భగవతో, ఉజ్జభూతస్స తాదినో.

“భవే నిబ్బత్తమానోహం, సోణ్ణధాల్ లభామహం;
రూపిమయే చ సోవణ్ణే, తట్టికే చ మణీమయే.

“పాతియో పరిభుజ్ఞామి, పుణ్ణాకమ్మస్సిదం ఫలం;
యసానఞ్చ ధనానఞ్చ, అగ్గభూతో చ హోమహం.

“యథాపి భద్దకే ఖేత్తే, బీజం అప్పమ్మి రోపితం;
సమ్మాధారం పవేచ్చన్తే, ఫలం తోసేతి కస్సకం.

“తథేవిదం పత్తదానం, బుద్ధఖేత్తమ్మి రోపితం;
పీతిధారే పవస్సన్తే, ఫలం మం తోసయిస్సతి.

“యావతా ఖేత్తా విజ్ఞన్తి, సజ్ఞాపి చ గణాపి చ;
బుద్ధఖేత్తసమో నత్తి, సుఖదో సబ్బపాణినం.

“నమో తే పురిసాజ్ఞా, నమో తే పురిసుత్తమ;
ఏకపత్తం దదిత్వాన, పత్తోమ్మి అచలం పదం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పత్తమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పత్తదానస్సిదం ఫలం.

“కిల్సా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

చళభిణ్ణో పన హుత్వా అత్తనా పటిలద్ధసమ్మత్తియా కారణభూతం గరూపనిస్సయం వివేకవాసఞ్చ కిత్తేన్తో -

౧౪౧. “సుస్సూసా సుతవద్ధనీ, సుతం పఞ్ణాయ వద్ధనం;
పఞ్ణాయ అత్తం జానాతి, ఇతో అత్తో సుఖావహో.

౧౪౨. “సేవేథ పన్తాని సేనాసనాని, చరేయ్య సంయోజనవిప్పమోక్షం;
సచే రతిం నాధిగచ్ఛేయ్య తత్థ, సజ్ఞే వసే రక్ఖితత్తో సతీమా”తి. -

గాఢాద్వయం అభాసి.

తత్త సుస్సూసాతి సోతబ్బయుత్తస్స సబ్బసుతస్స సోతుమిచ్ఛా, గరుసన్నివాసోపి. దిట్టధమ్మికాదిభేదఙ్గా అత్థం సోతుమిచ్ఛంతేన కల్యాణమిత్తే ఉపసంక్కమిత్వా వత్తకరణేన పయిరుపాసేత్వా యదా తే పయిరుపాసనాయ ఆరాధితచిత్తా కఙ్గి ఉపనిసీదితుకామా హోన్తి, అథ నే ఉపనిసీదిత్వా అధిగతాయ సోతుమిచ్ఛాయ ఓహితసోతేన సోతబ్బం హోతీతి గరుసన్నివాసోపి సుస్సూసాహేతుతాయ “సుస్సూసా”తి వుచ్చతి. సా పనాయం సుస్సూసా సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిపటిసంయుత్తం సుతం తంసమగ్గీనో పుగ్గలస్స వడ్డేతి బ్రూహేతీతి సుతవడ్డనీ, బాహుసచ్చకారీతి అత్థో. సుతం పఞ్ఞాయ వడ్డనన్తి యం తం “సుతధరో సుతసన్నిచయో”తి (మ. ని. ౧.౩౩౯; అ. ని. ౪.౨౨) “ఇధేకచ్చస్స బహుకం సుతం హోతి సుత్తం గేయ్యం వేయ్యాకరణ”న్తి (అ. ని. ౪.౬) చ ఏవమాదినా నయేన వుత్తం బాహుసచ్చం, తం అకుసలప్పహానకుసలాధిగమనహేతుభూతం పఞ్ఞం వడ్డేతీతి సుతం పఞ్ఞాయ వడ్డనం, వుత్తఙ్గాతం భగవతా -

“సుతావుధో ఖో, భిక్షవే, అరియసావకో అకుసలం పజహతి, కుసలం భావేతి, సావజ్ఞం పజహతి, అనవజ్ఞం భావేతి, సుద్ధం అత్తానం పరిహరతీ”తి (అ. ని. ౭.౬౭).

పఞ్ఞాయ అత్థం జానాతీతి బహుస్సుతో సుతమయఙ్గాణో రితో తం పటిపత్తిం పటిపజ్జన్తో సుతానుసారేన అత్థాపపరిక్ఖాయ ధమ్మనిజ్ఞానేన భావనాయ చ లోకియలోకుత్తరభేదం దిట్టధమ్మాదివిభాగం దుక్ఖాదివిభాగఙ్గా అత్థం యథాభూతం పజానాతి చ పటివిజ్ఞితి చ, తేనాహ భగవా -

“సుతస్స యథాపరియత్తస్స అత్థమఙ్గాయ ధమ్మమఙ్గాయ ధమ్మానుధమ్మప్పటిపన్నో హోతీ”తి (అ. ని. ౪.౬).

“ధతానం ధమ్మానం అత్థం ఉపపరిక్ఖతి, అత్థం ఉపపరిక్ఖతో ధమ్మా నిజ్ఞానం ఖమన్తి, ధమ్మనిజ్ఞానక్ఖన్తియా సతి ఛన్తో జాయతి, ఛన్దజాతో ఉస్సహతి, ఉస్సహిత్వా తులేతి, తులయిత్వా పదహతి, పహితత్తో సమానో కాయేన చేవ పరమసచ్చం సచ్చికరోతి, పఞ్ఞాయ చ నం అతివిజ్ఞి పస్సతీ”తి (మ. ని. ౨.౪౩౨) చ.

ఇతో అత్థో సుఖావహోతి యథావుత్తో దిట్టధమ్మికాదిఅత్థో చేవ దుక్ఖాదిఅత్థో చ యథావతో ఇతో అధిగతో లోకియలోకుత్తరభేదం సుఖం ఆవహతి నిష్పాదేతీతి అత్థో.

రితాయ భావనాపఞ్ఞాయ సుతమత్తేనేవ న సిజ్ఞతీతి తస్సా పటిపజ్జనవిధిం దస్సేన్తో “సేవేథ...పి....విప్పమోక్ఖ”న్తి ఆహ. తత్త సేవేథ పన్తాని సేనాసనానీతి కాయవివేకమాహ. తేన సంయోజనప్పహానస్స చ వక్ఖమానత్తా వివేకారహస్సేవ వివేకవాసోతి సీలసంవరాదయో ఇథ అవుత్తసిద్ధా వేదితబ్బా. చరేయ్య సంయోజనవిప్పమోక్ఖన్తి యథా సంయోజనేహి చిత్తం విప్పముచ్చతి, తథా విపస్సనాభావనం మగ్గభావనఙ్గా చరేయ్య పటిపజ్జేయ్యాతి అత్థో. సచే రతిం నాధిగచ్ఛేయ్య తత్థాతి తేసు పన్తసేనాసనేసు యథాలద్దేసు అధికుసలధమ్మేసు చ రతిం పుట్టేనాపరం విసేసస్స అలాభతో అభిరతిం న లభేయ్య, సజ్ఞే భిక్కుసమూహే రక్ఖితత్తో కమ్మట్టానపరిగణ్ణానతో రక్ఖితచిత్తో ఛసు ద్వారేసు సతిఆరక్ఖాయ ఉపట్టపనేన సతిమా వసేయ్య విహరేయ్య, ఏవం విహరన్తస్స చ అపి నామ సంయోజనవిప్పమోక్ఖో భవేయ్యాతి అధిప్పాయో.

మహాచున్దత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. జోతిదాసత్థేరగాథావణ్ణనా

యే ఖో తేతి ఆయస్మతో జోతిదాసత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో సిఖిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్తారం పిణ్ణాయ గచ్ఛంతం దిస్సా పసన్నచిత్తో కాసుమారికఫలం అదాసి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే పాదియత్థజనపదే విభవసమ్మన్నస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, జోతిదాసోతిస్స నామం అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్వా ఘరమావసన్తో ఏకదివసం మహాకస్సుపత్థేరం అత్తనో గామే పిణ్ణాయ చరంతం దిస్సా పసన్నచిత్తో భోజేత్వా థేరస్స సన్నికే ధమ్మం సుత్వా అత్తనో గామసమీపే పబ్బతే మహంతం విహారం కారేత్వా థేరం తత్థ వాసేత్వా చతూహి పచ్చయేహి ఉపట్టహన్తో థేరస్స ధమ్మదేసనాయ పటిలద్ధసంవేగో పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౧.౨౧-౨౬) -

“కణికారంవ జోతంతం, నిసిన్నం పబ్బతంతరే;
అద్ధసం విరజం బుద్ధం, లోకజేట్టం నరాసభం.

“పసన్నచిత్తో సుమనో, సిరే కత్వాన అజ్ఞాలిం;
కాసుమారికమాదాయ, బుద్ధసేట్టస్సదాసహం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిజ్ఞో పస హుత్వా తీణి పిటకాని ఉగ్గహేత్వా విసేసతో వినయపిటకే సుకుసలభావం పత్వా దసవస్సికో పరిసుపట్టాకో చ హుత్వా బహూహి భిక్షూహి సద్ధిం భగవంతం వద్దితుం సావత్థిం గచ్ఛన్తో అంతరామగ్గే అద్ధానపరిస్సమవినోదనత్తం తిత్థియానం ఆరామం పవిసిత్వా ఏకమంతం నిసిన్నో ఏకం పశ్చాతపం తపంతం బ్రాహ్మణం దిస్సా, “కిం, బ్రాహ్మణ, అజ్ఞాస్మిం తపనీయే అజ్ఞం తపతీ”తి ఆహ. తం సుత్వా బ్రాహ్మణో కుపితో, “భో, ముణ్ణక, కిం అజ్ఞం తపనీయ”న్తి ఆహ. థేరో తస్స -

“కోపో చ ఇస్సా పరహేరనా చ, మానో చ సారమ్మమదో పమాదో;
తణ్ణా అవిజ్ఞా భవసఙ్ఖతీ చ, తే తప్పనీయా న హి రూపఖన్తో”తి. -

గాథాయ ధమ్మం దేసేసి. తం సుత్వా సో బ్రాహ్మణో తస్మిం తిత్థియారామే సబ్బే అజ్ఞాతిత్థియా చ థేరస్స సన్నికే పబ్బజింసు. థేరో తేహి సద్ధిం సావత్థిం గత్వా భగవంతం వద్దిత్వా కతిపాహం తత్థ వసిత్వా అత్తనో జాతిభూమింయేవ గతో దస్సనత్తం ఉపగతేసు శాతకేసు నానాలద్దికే యజ్ఞాసుద్దికే ఓవదన్తో -

౧౪౩. “యే ఖో తే వేరమిస్సేన, నానత్తేన చ కమ్మునా;
మనుస్సే ఉపరున్ధన్తి, ఫరుసూపక్కమా జనా;

తేపి తత్తేవ కీరన్తి, న హి కమ్మం పనస్సతి.

౧౪౪. “యం కరోతి నరో కమ్మం, కల్యాణం యది పాపకం;

తస్స తస్సేవ దాయాదో, యం యం కమ్మం పకుబ్బతీ”తి. – గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త యేతి అనియముద్దేసో. తేతి అనియమతో ఏవ పటినిద్దేసో. పదద్వయస్సాపి “జనా”తి ఇమినా సమ్మన్దో. ఖోతి నిపాతమత్తం. వేరమిస్సేనాతి వరత్తఖణ్డాదినా సీసాదీసు వేరదానేన. “వేధమిస్సేనా”తిపి పాళి, సో ఏవత్తో. నానత్తేన చ కమ్మనాతి హననఘాతనహత్తపాదాదిచ్ఛేదనేన ఖుద్దకసేళదానాదినా చ నానావిధేన పరూపఘాతకమ్మేన. మనుస్సేతి నిదస్సనమత్తం, తస్మా యే కేచి సత్తేతి అధిప్పాయో. ఉపరున్ధన్తీతి విబాధేన్తి. ఫరుసూపక్కమాతి దారుణపయోగా, కురూరకమ్మన్తాతి అత్తో. జనాతి సత్తా. తేపి తత్తేవ కీరన్తీతి తే వుత్తప్పకారా పుగ్గలా యాహి కమ్మకారణాహి అఙ్గో బాధింసు. తత్తేవ తాసుయేవ కారణాసు సయమ్మి కీరన్తి పక్కిపీయన్తి, తథారూపంయేవ దుక్ఖం అనుభవన్తీతి అత్తో. “తథేవ కీరన్తీ”తి చ పాఠో, యథా సయం అఙ్గోసం దుక్ఖం అకంసు, తథేవ అఙ్గోహి కరీయన్తి, దుక్ఖం పాపీయన్తీతి అత్తో, కస్మా? న హి కమ్మం పనస్సతి కమ్మఙ్గో ఏకన్తం ఉపచితం విపాకం అదత్వా న విగచ్ఛతి, అవసేసపచ్చయసమవాయే విపచ్చతేవాతి అధిప్పాయో.

ఇదాని “న హి కమ్మం పనస్సతీ”తి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం విభజిత్వా సత్తానం కమ్మస్సకతం విభావేతుం “యం కరోతీ”తి గాథం అభాసి. తస్సన్దో యం కమ్మం కల్యాణం కుసలం, యది వా పాపకం అకుసలం సత్తో కరోతి, కరోన్తో చ తత్త యం కమ్మం యథా ఫలదానసమత్తం హోతి, తథా పకుబ్బతి ఉపచినోతి. తస్స తస్సేవ దాయాదోతి తస్స తస్సేవ కమ్మఫలస్స గణ్ఠానతో తేన తేన కమ్మేన దాతబ్బవిపాకస్స భాగీ హోతీతి అత్తో. తేనాహ భగవా – “కమ్మస్సకా, మాణవ, సత్తా కమ్మదాయాదా”తిఆది (మ. ని. ౩.౨౮౯). ఇమా గాథా సుత్వా ధేరస్స ఇతకా కమ్మస్సకతాయం పతిట్ఠహింసూతి.

జోతిదాసత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౩. హేరఙ్గాకానిత్థేరగాథావణ్ణనా

అచ్చయన్తి అహోరత్తాతి ఆయస్మతో హేరఙ్గాకానిత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హంసవతీనగరే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విఙ్గాతం పత్తో పరేసం భతకో హుత్వా జీవన్తో ఏకదివసం సుజాతస్స నామ సత్తుసావకస్స పంసుకూలం పరియేసన్తస్స ఉపడ్డదుస్సం పరిచ్చజి. సో తేన పుఙ్గాకమ్మేన తావతింసేసు నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరఙ్గో గామభోజకస్స చోరవోసాసకస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, హేరఙ్గాకానీతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో పితు అచ్చయేన రఙ్గా తస్మింయేవ గామభోజకట్ఠానే రపితో జేతవనపటిగ్గహణే బుద్ధానుభావం దిస్సా పటిలద్దసద్ధో అత్తనో కనిట్ఠస్స తం రానన్తరం దాపేత్వా రాజానం ఆపుచ్చిత్వా పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౧౦.౩౧-౪౦) –

“పదుముత్తరభగవతో, సుజాతో నామ సావకో;

పంసుకూలం గవేసన్తో, సజ్జారే చరతే తదా.

“నగరే హంసవతియా, పరేసం భతకో అహం;
ఉపడ్డదుస్సం దత్వాన, సిరసా అభివాదయిం.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్యా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“తేత్తింసక్ఖత్తుం దేవిన్దో, దేవరజ్జమకారయిం;
సత్తసత్తతిక్ఖత్తుఞ్చ, చక్కవత్తి అహోసహం.

“పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖయిం;
ఉపడ్డదుస్సదానేన, మోదామి అకుతోభయో.

“ఇచ్చమానో చహం అజ్జ, సకాననం సపబ్బతం;
ఖోమదుస్సేహి ఛాదేయ్యం, అడ్డదుస్సస్సిదం ఫలం.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం దానమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, అడ్డదుస్సస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో కనిట్టభాతరం తతో కమ్మతో నివత్తేతుకామో తస్మింయేవ కమ్మే అభిరతం దిస్సా తం
చోదేన్తో –

౧౪౫. “అచ్చయన్తి అహోరత్తా, జీవితం ఉపరుజ్ఞతి;
ఆయు ఖీయతి మచ్ఛానం, కున్నదీనంవ ఓదకం.

౧౪౬. “అథ పాపాని కమ్మాని, కరం బాలో న బుజ్ఞతి;
పచ్ఛాస్స కటుకం హోతి, విపాకో హిస్స పాపకో”తి. –

గాఢాద్యయం అభాసి.

తథా అచ్చయన్తితి అతిక్రమన్తి, లహం లహం అపగచ్ఛన్తితి అత్తో. అహోరత్తాతి రత్తిన్తివా. జీవితం ఉపరుజ్ఞతీతి
జీవితీన్ద్రియఞ్చ ఖణికనిరోధవసేన నిరుజ్ఞతి. వుత్తఞ్చో “ఖణే ఖణే, త్వం భిక్షు, జాయసి చ జియ్యసి చ మియ్యసి చ చవసి చ
ఉపపజ్ఞసి చా”తి. ఆయు ఖీయతి మచ్ఛానన్తి మరీతబ్బసభావత్తా మచ్ఛాతి లద్ధనామానం ఇమేసం సత్తానం ఆయు “యో
చిరం జీవతి, సో వస్ససతం అప్పం వా భియ్యో”తి (దీ. ని. ౨.౯౧; సం. ని. ౨.౧౪౩; అ. ని. ౭.౭౪) ఏవం
పరిచ్ఛిన్నకాలపరమాయు ఖీయతి ఖయఞ్చ సమ్మేదఞ్చ గచ్ఛతి, యథా కిం? కున్నదీనంవ ఓదకం యథా నామ
కున్నదీనం పబ్బతేయ్యానం ఖుద్దకనదీనం ఉదకం చిరం న తిట్ఠతి, లహుతరం ఖీయతి, ఆగతమత్తంయేవ విగచ్ఛతి, ఏవం
సత్తానం ఆయు లహుతరం ఖీయతి ఖయం గచ్ఛతి. ఏత్థ చ ఉదకమేవ “ఓదక”న్తి వుత్తం, యథా మనోయేవ మానసన్తి.

అథ పాపాని కమ్మాని, కరం బాలో న బుజ్జతీతి ఏవం సంసారే అనిచ్ఛేపి సమానే బాలో లోభవసేన వా కోధవసేన వా పాపాని కమ్మాని కరోతి, కరోన్తోపి న బుజ్జతి, పాపం కరోన్తో చ “పాపం కరోమీ”తి అబుజ్జనకో నామ నత్తి, “ఇమస్స కమ్మస్స ఏవరూపో దుక్ఖో విపాకో”తి పన అజాననతో “న బుజ్జతీ”తి వుత్తం. పచ్చాస్స కటుకం హోతీతి యదిపి పాపస్స కమ్మస్స ఆయుహనక్ఖణ్ణే “ఇమస్స కమ్మస్స ఏవరూపో విపాకో”తి న బుజ్జతి, తతో పచ్చా పన నిరయాదీసు నిబ్బత్తస్స అస్స బాలస్స కటుకం అనిట్టం దుక్ఖమేవ హోతి. విపాకో హిస్స పాపకో యస్మా అస్స పాపకమ్మస్స నామ విపాకో పాపకో నిహీనో అనిట్టో ఏవాతి. ఇమం పన ఓవాదం సుత్వా ధేరస్స కనిట్టభాతా రాజానం ఆపుచ్చిత్వా పబ్బజిత్వా నచిరస్సేవ సదత్తం నిష్పాదేసి.

హేరణ్ణకానిత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సోమమిత్తత్తేరగాథావణ్ణనా

పరిత్తం దారున్తి ఆయస్మతో సోమమిత్తత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో సిఖిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో బుద్ధగుణే సుత్వా పసన్నమానసో ఏకదివసం కింసుకరుక్ఖం పుప్పితం దిస్వా పుప్పాని గహేత్వా సత్తారం ఉద్దిస్స ఆకాసే ఖిపిత్వా పూజేసి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే బారాణసియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా సోమమిత్తోతి లద్ధనామో తిణ్ణం వేదానం పారగూ హుత్వా విమలేన నామ ధేరేన కతపరిచయత్తా అభిణ్ణం తస్స సన్తికం గచ్ఛన్తో ధమ్మం సుత్వా సాసనే లద్ధప్పసాదో పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్పదో వత్తపటివత్తం పూరేన్తో విచరతి. విమలత్థేరో పన కుసీతో మిద్ధబహులో రత్తిన్దివం వీతినామేతి. సోమమిత్తో “కుసీతం నామ నిస్సాయ కో గుణో”తి తం పహాయ మహాకస్సపత్తేరం ఉపసజ్ఞమిత్వా తస్స ఓవాదే రత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తే పతిట్టాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౫౦.౨౫-౩౦) -

“కింసుకం పుప్పితం దిస్వా, పగ్గహేత్వాన అజ్ఞాలిం;
బుద్ధసేట్టం సరిత్వాన, ఆకాసే అభిపూజయిం.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం, భవా సబ్బే సమూహతా;
నాగోవ బన్ధనం ఛేత్వా, విహరామి అనాసవో.

“స్వాగతం వత మే ఆసి, మమ బుద్ధస్స సన్తికే;
తినోస్సో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా విమలత్తేరం ఓవాదేన తజ్జేన్తో -

౧౪౭. “పరిత్తం దారుమారుయ్య, యథా సీదే మహణ్ణవే;

ఏవం కుసీతమాగమ్మ, సాధుజీవీపి సీదతి;

తస్మా తం పరివజ్జేయ్య, కుసీతం హీనవీరియం.

౧౪౮. “పవివిత్తేహి అరియేహి, పహితత్తేహి ఝూయిభి;

నిచ్చం ఆరద్ధవీరియేహి, పణ్ణితేహి సహవసే”తి. - గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త పరిత్తం దారుమారుయ్య, యథా సీదే మహణ్ణవేతి పేసలోపి కులపుత్తో కుసీతం అలసపుగ్గలం నిస్సాయ సీదతి సంసారే పతతి, న తస్స పారం నిబ్బానం గచ్ఛతి. యస్మా ఏతదేవం, తస్మా తం అధికుసలధమ్మవసేన సీసం అనుక్తిపిత్వా కుచ్చితం సీదనతో కుసీతం వీరియారమ్భాభావతో హీనవీరియం పుగ్గలం సబ్బథా వజ్జేయ్య, న తస్స దిట్టానుగతిం ఆపజ్జేయ్యాతి అత్తో.

ఏవం పుగ్గలాధిట్టానాయ గాథాయ కోసజ్జే ఆదీనవం దస్సేత్వా ఇదాని వీరియారమ్మే ఆనిసంసే దస్సేతుం “పవివిత్తేహి”తిఆది వుత్తం. తస్సత్తో - యే పన కాయవివేకసమ్మవేన పవివిత్తా, తతో ఏవ కిలేసేహి ఆరకత్తా అరియా, నిబ్బానం పతిపేసితత్తతాయ పహితత్తా ఆరమ్మణూపనిజ్ఞానవసేన లక్ఖణూపనిజ్ఞానవసేన చ ఝూయినో, సబ్బకాలం పగ్గహితవీరియతాయ ఆరద్ధవీరియా, లోకియలోకుత్తరభేదాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతత్తా పణ్ణితా, తేహియేవ సహ ఆవసేయ్య సదత్తం నిష్పాదేతుకామో సంవసేయ్యాతి. తం సుత్వా విమలత్తేరో సంవిగ్గమానసో విపస్సనం పట్టపేత్వా సదత్తం ఆరాధేసి. స్వామంతో పరతో ఆగమిస్సతి.

సోమమిత్తత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సబ్బమిత్తత్తేరగాథావణ్ణనా

జనో జనమ్మి సమ్మద్ధోతి ఆయస్మతో సబ్బమిత్తత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో ఇతో ద్వానవుతే కప్పే తిస్సస్స భగవతో కాలే నేసాదకులే నిబ్బత్తిత్వా వనచారికో హుత్వా వనే మిగే వధిత్వా మంసం ఖాదన్తో జీవతి. అథస్స భగవా అనుగ్గణ్ణనత్తం వసనట్టానసమీపే తీణి పదచేతియాని దస్సేత్వా పక్కామి. సో అతీతకాలే సమ్మాసమ్మబుద్ధేసు కతపరిచయత్తా చక్కజ్ఞితాని దిస్వా పసన్నమానసో కోరణ్ణపుప్పేహి పూజం కత్వా తేన పుజ్ఞాకమ్మేన తావతినసభవనే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తిగరే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తి, సబ్బమిత్తోతిస్స నామం అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో జేతవనపటిగ్గహణే బుద్ధానుభావం దిస్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణో విహరన్తో వస్సం ఉపగత్త్వా వుట్టవన్నో భగవన్తం వన్దితుం సావత్తిం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే మాగవికేహి ఓడ్డితే పాసే మిగపోతకం బద్ధం అద్ధస. మాతా పనస్స మిగీ పాసం అప్పవిట్టాపి పుత్తసినేహీన దూరం న గచ్ఛతి, మరణభయేన పాససమీపమ్మి న ఉపగచ్ఛతి మిగపోతకో చ భీతో ఇతో చితో చ పరివత్తేన్తో కరుణం విలపతి, తం దిస్వా ధేరో , “అహో సత్తానం స్నేహహేతుకం దుక్ఖ”న్తి గచ్ఛన్తో తతో పరం సమ్మహులే చోరే ఏకం

పురిసం జీవగాహం గహేత్వా పలాలవేణియా సరీరం వేరేత్వా ఝూపేన్తే, తజ్ఞ మహావిరవం విరవంతం దిస్వా తదుభయం
నిస్సాయ సజ్ఞాతసంవేగో తేసం చోరానం సుణన్తానంయేవ -

౧౪౯. “జనో జనమ్మి సమ్మద్ధో, జనమేవస్మితో జనో;
జనో జనేన హేరీయతి, హేరేతి చ జనో జనం.

౧౫౦. “కో హి తస్య జనేనత్థో, జనేన జనితేన వా;
జనం ఓహాయ గచ్ఛం తం, హేరయిత్వా బహుం జన”న్తి. - గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త జనోతి అన్ధబాలజనో. జనమ్మీతి అజ్ఞో జనో. సమ్మద్ధోతి తత్త్వాబన్ధనేన బద్ధో. “అయం మే పుత్తో, మాతా”తిఆదినా
పటిబద్ధో. అయమేవ వా పాఠో, “ఇమే మం పోసేన్తి, అహం ఇమే నిస్సాయ జీవామీ”తి పటిబద్ధచిత్తోతి అత్తో. జనమేవస్మితో
జనోతి “అయం మే పుత్తో, ధీతా”తిఆదినా అజ్ఞామేవ జనం అజ్ఞో జనో అస్మితో తత్త్వాయ అల్లీనో పరిగ్గయ్య రితో. జనో జనేన
హేరీయతి, హేరేతి చ జనో జనన్తి కమ్మస్సకతాయ యథాభూతావబోధస్స చ అభావతో అజ్ఞపిక్ఖనం అకత్వా లోభవసేన
యథా జనో జనం అస్మితో, ఏవం దోసవసేన జనో జనేన హేరీయతి విబాధీయతి. “తయిదం మయ్యంవ ఉపరి
హేరనఫలవసేన పరిపత్తిస్సతీ”తి అజానన్తో హేరేతి చ జనో జనం.

కో హి తస్య జనేనత్థోతి తస్య అజ్ఞాజనస్స అజ్ఞోన జనేన తత్త్వావసేన అస్మితేన దోసవసేన హేరితేన వా కో అత్తో. జనేన
జనితేన వాతి మాతాపితా హుత్వా తేన అజ్ఞోన జనేన జనితేన వా కో అత్తో. జనం ఓహాయ గచ్ఛం తం, హేరయిత్వా బహుం
జనన్తి యస్మా సంసారే చరతో జనస్స అయమేవానురూపా పటిపత్తి, తస్మా తం జనం, తస్య చ బాధికా యా సా తత్త్వా చ,
యో చ సో దోసో ఏవ బహుం జనం బాధయిత్వా రితో, తజ్ఞ ఓహాయ సబ్బసో పహాయ పరిచ్ఛజిత్వా గచ్ఛం, తేహి
అనుపద్దుతం రానం గచ్ఛేయ్యం పాపుణేయ్యన్తి అత్తో. ఏవం పన వత్వా థేరో తావదేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా
అరహత్తమపాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౦.౧౫-౨౪) -

“వనకమ్మికో పురే ఆసిం, పితుమాతుమతేనహం;
పసుమారేన జీవామి, కుసలం మే న విజ్ఞతి.

“మమ ఆసయసామన్తా, తిస్సో లోకగ్గనాయకో;
పదాని తీణి దస్సేసి, అనుకమ్పాయ చక్ఖమా.

“అక్కన్తే చ పదే దిస్వా, తిస్సనామస్స సత్థునో;
హట్ఠో హట్ఠేన చిత్తేన, పదే చిత్తం పసాదయిం.

“కోరణ్ణం పుప్పితం దిస్వా, పాదపం ధరణీరుహం;
సకోసకం గహేత్వాన, పదసేట్టమపూజయిం.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;

జహిత్యా మానుసం దేహం, తావతంసమగచ్ఛహం.

“యం యం యోనుపపజ్జామి, దేవత్తం అథ మానుసం;

కోరణ్ణకథవి హోమి, సుప్పభాసో భవామహం.

“ద్వేనవుతే ఇతో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, పదపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

తే పన చోరా థేరస్స సన్నికే ధమ్మం సుత్వా సంవేగజాతా పబ్బజిత్వా ధమ్మానుధమ్మం పటిపజ్జింసూతి.

సబ్బమిత్తత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. మహాకాళత్తేరగాథావణ్ణనా

కాళీ ఇట్టితి ఆయస్మతో మహాకాళత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో కేనచిదేవ కరణీయేన అరణ్ణం గతో తత్త అజ్ఞాతరస్స రుక్ఖస్స సాఖాయ ఓలమ్మమానం పంసుకూలచీవరం దిస్వా “అరియద్ధజో ఓలమ్మతీ”తి పసన్నచిత్తో కిజ్జుణిపుప్పాని గహేత్వా పంసుకూలం పూజేసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సేతబ్బనగరే సత్తవాహకులే నిబ్బత్తిత్వా మహాకాళీతి లద్ధనామో విజ్ఞాతం పత్వా ఘరావాసం వసన్తో పఞ్చహి సకటసతేహి భణ్ణం గహేత్వా వాణిజ్జవసేన సావత్తిం గతో ఏకమన్తం సకటసత్తం నివేసేత్వా అద్ధానపరిస్సమం వినోదేత్వా అత్తనో పరిసాయ సద్ధిం నిసిన్నో సాయన్ఠసమయం గన్ధమాలాదిహత్థే ఉపాసకే జేతవనం గచ్ఛన్తే దిస్వా సయమ్మి తేహి సద్ధిం విహారం గన్త్వా సత్తు సన్నికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా సోసానికణ్ణం అధిట్టాయ సుసానే వసతి. అథేకదివసం కాళీ నామ ఏకా ఇట్టి ఛవడాహికా థేరస్స కమ్మట్టనత్థాయ అచిరమతసరీరం ఉభో సత్తి భిన్నిత్వా ఉభో చ బాహూ భిన్నిత్వా సీసఞ్చ దధిథాలకం వియ భిన్నిత్వా సబ్బం అణ్ణపచ్చణ్ణం సమ్మన్ఠమేవ కత్వా థేరస్స ఓలోకేతుం యోగ్యట్టానే రపేత్వా ఏకమన్తం నిసీది. థేరో తం దిస్వా అత్తానం ఓవదన్తో -

౧౫౧.“కాళీ ఇట్టి బ్రహతీ ధక్కరూపా, సత్తిఞ్చ భేత్వా అపరఞ్చ సత్తిం;

బాహఞ్చ భేత్వా అపరఞ్చ బాహం, సీసఞ్చ భేత్వా దధిథాలకంవ;

ఏసా నిసిన్నా అభిసన్ఠహేత్వా.

౧౫౨.“యో వే అవిద్వా ఉపధిం కరోతి, పునప్పునం దుక్ఖముపేతి మన్తో;

తస్మా పజానం ఉపధిం న కయిరా, మాహం పున భిన్నసిరో సయిస్స”న్తి. -

గాథాద్వయం అభాసి.

తత్త కాళీతి తస్మా నామం, కాళవణ్ణతా వా ఏవం వుత్తం. బ్రహతీతి మహాసరీరా ఆరోహపరిణాహవతీ. ధక్కరూపాతి కాళవణ్ణతా ఏవ కాకసదిసరూపా. సత్తిశ్చ భేత్వాతి మతసరీరస్స సత్తిం జణ్ణభేదనేన భణ్ణేత్వా. అపరశ్చ సత్తిన్తి ఇతరశ్చ సత్తిం భణ్ణేత్వా. బాహశ్చ భేత్వాతి బాహట్టిశ్చ అగ్గబాహట్టానేయేవ భణ్ణేత్వా. సీసశ్చ భేత్వా దధిధాలకంవాతి మతసరీరస్స సీసం భిన్తిత్వా భిన్నత్తా ఏవ లేడ్డుదణ్ణాదీహి పగ్గరన్తం దధిధాలకం వియ, పగ్గరన్తం మత్తలుజ్ఞం కత్వాతి అత్తో. ఏసా నిసిన్నా అభిసన్దహిత్వాతి భిన్నభిన్నావయవం మతసరీరం తే అవయవే యథారానేయేవ తపనేన సన్దహిత్వా సహితం కత్వా మంసాపణం పసారేన్తి వియ ఏసా నిసిన్నా.

యో వే అవిద్వా ఉపధిం కరోతీతి యో ఇమాయ ఉపట్టాపితం కమ్మట్టానం దిస్సాపి అవిద్వా అకుసలో కమ్మట్టానం ఛడ్డేత్వా అయోనిసోమనసికారేన కిలేసూపధిం ఉప్పాదేతి, సో మన్తో మన్దపణ్ణో సంసారస్స అనతివత్తనతో పునప్పునం అపరాపరం నిరయాదీసు దుక్ఖం ఉపేతి. తస్మా పజానం ఉపధిం న కయిరాతి తస్మాతి యస్మా చేతదేవం, తస్మా. పజానం ఉపధిన్తి “ఇథ యం దుక్ఖం సమ్మోతీ”తి పజానన్తో యోనిసో మనసికరోన్తో కిలేసూపధిం న కయిరా న ఉప్పాదేయ్య. కస్మా? మాహం పున భిన్నసిరో సయిస్సన్తి యథయిదం మతసరీరం భిన్నసరీరం సయతి, ఏవం కిలేసూపధీహి సంసారే పునప్పునం ఉప్పత్తియా కటసివడ్డకో హుత్వా భిన్నసిరో అహం మా సయిస్సన్తి. ఏవం వదన్తో ఏవ థేరో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౦.౮-౧౪) -

“హిమవన్తస్సావిదురే , ఉదజ్ఞణో నామ పబ్బతో;
తత్తద్దసం పంసుకూలం, దుమగ్గమ్మి విలమ్మితం.

“తీణి కిజ్జణిపుప్పాని, ఓచినిత్వానహం తదా;
హట్తో హట్టేన చిత్తేన, పంసుకూలమపూజయిం.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పూజిత్వా అరహద్దజం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

మహాకాళత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

2. తిస్సత్థేరగాథావణ్ణనా

బహూ సపత్తే లభతీతి ఆయస్మతో తిస్సత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం పుణ్ణం ఉపచినన్తో పీయదస్సిస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విణ్ణాతం పత్తో సిప్పేసు నిప్పత్తిం గన్తా కామేసు ఆదీనవం దిస్సా ఘరావాసం పహాయ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అరణ్ణాయతనే సాలవనే అస్సమం కారేత్వా వసతి. భగవా తస్స అనుగ్గణ్ణనత్తం అస్సమస్స అవిదురే సాలవనే నిరోధం సమాపజ్జిత్వా నిసీది. సో

అస్సమతో నిక్ఖమిత్వా ఫలాఫలత్థాయ గచ్ఛన్తో భగవంతం దిస్సా పసన్నమానసో చత్తారో దణ్డే రపేత్వా భగవతో ఉపరి
 పుప్పితాహి సాలసాఖాహి సాఖామణ్డపం కత్వా సత్తాహం నవనవేహి సాలపుప్పేహి భగవంతం పూజేన్తో అట్టాసి
 బుద్ధారమ్మణం పీతిం అవిజహన్తో. సత్తా సత్తాహస్స అచ్చయేన నిరోధతో వుట్టహిత్వా భిక్కుసజ్జం చిన్తేసి. తావదేవ
 సతసహస్సమత్తా ఖీణాసవా సత్థారం పరివారేసుం. భగవా తస్స భావినిం సమ్మత్తిం విభావేన్తో అనుమోదనం వత్వా
 పక్కామి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా అపరాపరం సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే
 బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా తిస్సోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో తిణ్ణం వేదానం పారగూ హుత్వా పశ్చామత్తాని మాణవకసతాని
 మన్తే వాచేన్తో లాభగ్గయసగ్గప్పత్తో హుత్వా సత్తు రాజగహగమనే బుద్ధానుభావం దిస్సా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం
 పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౯.౧౯౦-౨౨౦) -

“అజ్ఞోగాహేత్వా సాలవనం, సుకతో అస్సమో మమ;
 సాలపుప్పేహి సఞ్చన్నో, వసామి విపిసే తదా.

“పియదస్సీ చ భగవా, సయమ్భూ అగ్గపుగ్గలో;
 వివేకకామో సమ్మద్ధో, సాలవనముపాగమి.

“అస్సమా అభినిక్ఖమ్మ, పవనం అగమాసహం;
 మూలఫలం గవేసన్తో, ఆహిణ్ణామి వనే తదా.

“తత్తద్ధసాసిం సమ్మద్ధం, పియదస్సిం మహాయసం;
 సునిసిన్నం సమాపన్నం, విరోచంతం మహావనే.

“చతుదణ్డే రపేత్వాన, బుద్ధస్స ఉపరీ అహం;
 మణ్డపం సుకతం కత్వా, సాలపుప్పేహి ఛాదయిం.

“సత్తాహం ధారయిత్వాన, మణ్డపం సాలఛాదితం;
 తత్త చిత్తం పసాదేత్వా, బుద్ధసేట్టమవన్దహం.

“భగవా తమ్హి సమయే, వుట్టహిత్వా సమాధితో;
 యుగమత్తం పేక్ఖమానో, నిసీది పురిసుత్తమో.

“సావకో వరుణో నామ, పియదస్సిస్స సత్థునో;
 వసీసతసహస్సేహి, ఉపగచ్ఛి వినాయకం.

“పియదస్సీ చ భగవా, లోకజేట్టో నరాసభో;
 భిక్కుసజ్జే నిసీదిత్వాన, సితం పాతుకరీ జినో.

“అనురుద్ధో ఉపట్టాకో, పియదస్సిస్స సత్థునో;

ఏకంసం చీవరం కత్వా, అపుచ్చిత్థ మహామునిం.

“కో ను ఖో భగవా హేతు, సితకమ్మస్స సత్తునో;
కారణే విజ్ఞమానమ్మి, సత్థా పాతుకరే సితం.

“సత్తాహం సాలచ్చదనం, యో మే ధారేసి మాణవో;
తస్స కమ్మం సరిత్వాన, సితం పాతుకరిం అహం.

“అనోకాసం న పస్సామి, యత్థ పుజ్ఞం విపచ్చతి;
దేవలోకే మనుస్సే వా, ఓకాసోవ న సమ్మతి.

“దేవలోకే వసంతస్స, పుజ్ఞకమ్మసమజ్ఞినో;
యావతా పరిసా తస్స, సాలచ్చన్నా భవిస్సతి.

“తత్థ దిట్టేహి నచ్చేహి, గీతేహి వాదితేహి చ;
రమిస్సతి సదా సంతో, పుజ్ఞకమ్మసమాహితో.

“యావతా పరిసా తస్స, గన్ధగన్ధీ భవిస్సతి;
సాలస్స పుప్పవస్సో చ, పవస్సిస్సతి తావదే.

“తతో చుతోయం మనుజో, మానుసం ఆగమిస్సతి;
ఇథాపి సాలచ్చదనం, సబ్బకాలం ధరిస్సతి.

“ఇథ నచ్చిత్థా గీతత్థా, సమ్మతాళసమాహితం;
పరివారేస్సంతి మం నిచ్చం, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“ఉగ్గచ్చంతే చ సూరియే, సాలవస్సం పవస్సతి;
పుజ్ఞకమ్మేన సంయుత్తం, వస్సంతే సబ్బకాలికం.

“అట్ఠారసే కప్పసతే, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, నిబ్బాయిస్సతినాసవో.

“ధమ్మం అభిసమేంతస్స, సాలచ్చన్నం భవిస్సతి;
చితకే ఝాయమానస్స, ఛదనం తత్థ హేస్సతి.

“విపాకం కిత్తయిత్వాన, పియదస్సీ మహాముని;
పరిసాయ ధమ్మం దేసేసి, తప్పేస్తో ధమ్మవుట్టియా.

“తింసకప్పాని దేవేసు, దేవరజ్జమకారయిం;
సట్టి చ సత్తక్షత్తుఁడా, చక్కవత్తి అహోసహం.

“దేవలోకా ఇధాగన్త్యా, లభామి విపులం సుఖం;
ఇథాపి సాలచ్చదనం, మణ్ణపస్స ఇదం ఫలం.

“అయం పచ్చిమకో మయ్యం, చరిమో వత్తతే భవో;
ఇథాపి సాలచ్చదనం, హేస్సతి సబ్బకాలికం.

“మహామునిం తోసయిత్వా, గోతమం సక్యపుజ్ఞవం;
పత్తోమ్మి అచలం రానం, హిత్వా జయపరాజయం.

“అట్టారసే కప్పసతే, యం బుద్ధమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

సో అరహత్తం పన పత్వా విసేసతో లాభగ్గయసగ్గప్పత్తో అహోసి. తత్థ కేచి పుథుజ్జనభిక్ఖూ థేరస్స లాభసక్కారం దిస్సా
బాలభావేన అసహనాకారం పవేదేసుం. థేరో తం ఇత్వా లాభసక్కారే ఆదీనవం తత్థ అత్తనో అలగ్గభావఁడా పకాసేన్తో -

౧౫౩. “బహూ సపత్తే లభతి, ముణ్ణో సజ్ఞాటిపారుతో;
లాభీ అన్నస్స పానస్స, వత్థస్స సయనస్స చ.

౧౫౪. “ఏతమాదీనవం ఇత్వా, సక్కారేసు మహబ్బయం;
అప్పలాభో అనవస్సుతో, సతో భిక్ఖు పరిబ్బజే”తి. -

గాథాద్వయం అభాసి.

తస్సత్తో - సిఖమ్మి అసేసేత్వా ముణ్ణితకేసతాయ ముణ్ణో, చిన్దిత్వా సజ్ఞాటితకాసావధారితాయ సజ్ఞాటిపారుతో, ఏవం
వేవణ్ణీయం అజ్ఞాపగతో పరాయత్తవుత్తికో పబ్బజితో సచే అన్నపానాదీనం లాభీ హోతి, సోపి బహూ సపత్తే లభతి, తస్స
ఉసూయంతా బహూ సమ్భవన్తి. తస్మా ఏతం ఏవరూపం లాభసక్కారేసు మహబ్బయం విపులభయం ఆదీనవం దోసం
విదిత్వా అప్పిచ్చతం సన్తోసఁడా హదయే రపేత్వా అనవజ్ఞుత్పాదస్సాపి ఉప్పన్నస్స లాభస్స పరివజ్జనేన అప్పలాభో, తతో
ఏవ తత్థ తణ్ణావస్సుతాభావేన అనవస్సుతో, సంసారే భయస్స ఇక్ఖనతో భిన్నకిలేసతాయ వా భిక్ఖు సన్తుట్టిట్టానీయస్స
సతిసమ్మజ్ఞాస్స వసేన సతో హుత్వా పరిబ్బజే చరేయ్య విహరేయ్యాతి. తం సుత్వా తే భిక్ఖూ తావదేవ థేరం ఖమాపేసుం.

తిస్సత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కిమిలత్థేరగాథావణ్ణనా

పాచీనవంసదాయమ్హితిఆదికా ఆయస్మతో కిమిలత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? తస్స పుబ్బయోగో సంవేగుప్పత్తి పబ్బజ్జా చ ఏకకనిపాతే “అభిసత్తో”తి గాథాయ సంవణ్ణనాయం వుత్తాయేవ. తాయ చ గాథాయ థేరేన అత్తనో విసేసాధిగమస్స కారణం దస్సితం. ఇథ పన అధిగతవిసేసస్స అత్తనో ఆయస్మతా చ అనురుద్ధేన ఆయస్మతా చ నన్దియేన సహ సమగ్గవాసో దస్సితోతి వేదితబ్బం. సమగ్గవాసం పన వసంతా తే యథా చ వసింసు, తం దస్సేన్తో -

౧౫౫: “పాచీనవంసదాయమ్హి, సక్యపుత్తా సహాయకా;

పహాయానప్పకే భోగే, ఉఞ్ఞో పత్తాగతే రతా.

౧౫౬: “ఆరద్ధవీరియా పహితత్తా, నిచ్చం దళ్ళపరక్కమా;

రమన్తి ధమ్మరతియా, హిత్వాన లోకియం రతి”న్తి. - గాథాద్వయం అభాసి;

తత్థ పాచీనవంసదాయమ్హితి పాచీనవంసనామకే రక్షితగోపితే సహపరిచ్ఛేదే వనే. తఞ్ఞో వనం గామస్స పాచీనదిసాయం రితత్తా వంసగుమ్మపరిక్షితత్తా చ “పాచీనవంసదాయో”తి వుత్తో, వంసవనభావేన వాతి. సక్యపుత్తాతి అనురుద్ధత్థేరాదయో సక్యరాజకుమారా. సహాయకాతి సంవేగుప్పత్తిపబ్బజ్జాసమణధమ్మకరణసంవాసేహి సహ అయనతో పవత్తనతో సహాయకా. పహాయానప్పకే భోగేతి ఉళారేన పుఞ్ఞానుభావేన అధిగతే కులపరమ్మరాగతే చ మహన్తే భోగక్ఖన్తే ఛడ్డేత్వా. “సహాయానప్పకే”తిపి పాళి. ఉఞ్ఞో పత్తాగతే రతాతి ఉఞ్ఞాచరియాయ ఆభతత్తా ఉఞ్ఞో పత్తే ఆగతత్తా పత్తాగతే పత్తపరియాపన్నే రతా అభిరతా, సఙ్ఖభత్తాదిఅతిరేకలాభం పటిష్ఠిపిత్వా జఙ్ఘబలం నిస్సాయ భిక్ఖాచరియాయ లద్ధేన మిస్సకభత్తేనేవ సన్తుట్టాతి అత్తో.

ఆరద్ధవీరియాతి ఉత్తమత్థస్స అధిగమాయ ఆదితోవ పగేవ సమ్మాదితవీరియా. పహితత్తాతి నిన్న పోణపబ్బారభావేన కాలేన కాలం సమాపజ్జనేన చ నిబ్బానం పతిపేసితచిత్తా. నిచ్చం దళ్ళపరక్కమాతి వత్తపటిపత్తీసు దిట్టధమ్మసుఖవిహారానుయోగేన సబ్బకాలం అసిథిలపరక్కమా. రమన్తి ధమ్మరతియా, హిత్వాన లోకియం రతిన్తి లోకే విదితతాయ లోకపరియాపన్నతాయ చ లోకియం రూపారమ్మణాదిరతిం పహాయ మగ్గపఞ్ఞాయ పజహిత్వా లోకుత్తరధమ్మరతియా అగ్గఫలనిబ్బానాభిరతియా చ రమన్తి అభిరమన్తితి.

కిమిలత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. నన్దత్థేరగాథావణ్ణనా

అయోనిసో మనసికారాతి ఆయస్మతో నన్దత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హంసవతీనగరే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విఞ్ఞాతం పత్తో భగవతో సన్తికే ధమ్మం సుణన్తో సత్థారం ఏకం భిక్షుం ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారానం అగ్గట్టానే ఠపేంతం దిస్వా సయమ్మి తం రానన్తరం పత్తేన్తో భగవతో భిక్షుసఙ్ఖస్స చ పూజాసక్కారబహులం మహాదానం పవత్తేత్వా, “అహమ్మి అనాగతే తుమ్హాదిసస్స బుద్ధస్స ఏవరూపో సావకో భవేయ్య”న్తి పణిధానం కత్వా తతో

పట్టాయ దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో అత్తదస్సిస్స భగవతో కాలే వినతాయ నామ నదియా మహన్తో కచ్చపో హుత్వా నిబ్బత్తో ఏకదివసం సత్థారం నదియా పారం గన్తుం తీరే రితం దిస్సా సయం భగవన్తం తారేతుకామో సత్తు పాదమూలే నిపజ్జి . సత్థా తస్స అజ్ఞాసయం ఓలోకేత్వా పిట్టిం అభిరుహి. సో హట్టతుట్టో వేగేన సోతం చిన్దన్తో సీఘతరం పరతీరమేవ పాపేసి. భగవా తస్స అనుమోదనం వదన్తో భావినిం సమ్మత్తిం కథేత్వా పక్కామి.

సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్థుస్మిం సుద్ధోదనమహారాజస్స పుత్తో హుత్వా మహాపజాపతియా గోతమియా కుచ్చిమ్మి నిబ్బత్తి. తస్స నామగ్గహణదివసే ఇతిసజ్ఞం నన్దేన్తో జాతోతి నన్దోత్తేవ నామం అకంసు. తస్స వయప్పత్తకాలే సత్థా పవత్తవరధమ్మచక్కి లోకానుగ్గహం కరోన్తో కపిలవత్థుం గన్త్వా ఇతిసమాగమే పోక్తరవస్సం అట్టుప్పత్తిం కత్వా వేస్సన్తరజాతకం (జా. ౨.౨౨.౧౬౫౫ ఆదయో) కథేత్వా దుతియదివసే పిణ్ణాయ పవిట్టో “ఉత్తిట్టే నప్పమజ్జేయ్యా”తి (ధ. ప. ౧౬౮) గాథాయ పితరం సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాపేత్వా నివేసనం గన్త్వా “ధమ్మం చరే సుచరిత”న్తి (ధ. ప. ౧౬౯) గాథాయ మహాపజాపతిం సోతాపత్తిఫలే రాజానం సకదాగామిఫలే పతిట్టాపేత్వా తతియే దివసే నన్దకుమారస్స అభిసేకనివేసనప్పవేసనవివాహమజ్జలేసు వత్తమానేసు పిణ్ణాయ పవిసిత్వా నన్దకుమారస్స హత్థే పత్తం దత్వా మజ్జలం వత్వా తస్స హత్థతో పత్తం అగహేత్వావ విహారం గతో తం పత్తహత్తం విహారం ఆగతం అనిచ్చమానంయేవ పబ్బాజేత్వా తథా పబ్బజితత్తాయేవ అనభిరతియా పీళితం ఇత్వా ఉపాయేన తస్స తం అనభిరతిం వినోదేసి. సో యోనిసో పటిసజ్ఞాయ విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన పుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౯.౧౪౮-౧౬౩) -

“అత్తదస్సీ తు భగవా, సయమ్మా లోకనాయకో;
వినతానదియా తీరం, ఉపాగచ్చి తథాగతో.

“ఉదకా అభినిక్ఖమ్మ, కచ్చపో వారిగోచరో;
బుద్ధం తారేతుకామోహం, ఉపేసిం లోకనాయకం.

“అభిరూహతు మం బుద్ధో, అత్తదస్సీ మహాముని;
అహం తం తారయిస్సామి, దుక్ఖస్సన్తకరో తువం.

“మమ సజ్కప్పమజ్ఞాయ, అత్తదస్సీ మహాయసో;
అభిరూహిత్వా మే పిట్టిం, అట్టాసి లోకనాయకో.

“యతో సరామి అత్తానం, యతో పత్తోస్మి విజ్ఞాతం;
సుఖం మే తాదిసం నత్తి, పుట్టే పాదతలే యథా.

“ఉత్తరిత్వాన సమ్మద్ధో, అత్తదస్సీ మహాయసో;
నదితీరమ్మి రత్వాన, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యావతా వత్తతే చిత్తం, గజ్ఞాసోతం తరామహం;
అయిచ్ఛా కచ్చపో రాజా, తారేసి మమ పజ్ఞావా.

“ఇమినా బుద్ధతరణేన, మేత్తచిత్తవతాయ చ;
అట్టారసే కప్పసతే, దేవలోకే రమిస్సుతి.

“దేవలోకా ఇధాగన్త్యా, సుక్కుములేన చోదితో;
ఏకాసనే నిసీదిత్వా, కఙ్ఖాసోతం తరిస్సుతి.

“యథాపి భద్దకే ఖేత్తే, బీజం అప్పమ్మి రోపితం;
సమ్మాధారం పవేచ్చంతే, ఫలం తోసేతి కస్సుకం.

“తథేవిదం బుద్ధఖేత్తం, సమ్మాసమ్ముద్ధదేసితం;
సమ్మాధారం పవేచ్చంతే, ఫలం మం తోసయిస్సుతి.

“పథానపహితత్తోమ్మి, ఉపసంతో నిరూపధి;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, విహరామి అనాసవో.

“అట్టారసే కప్పసతే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, తరణాయ ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా విముత్తిసుఖం అనుభవంతో “అహో సత్తు ఉపాయకోసల్లం, యేనాహం భవపజ్జతో ఉద్ధరిత్వా
నిబ్బానథలే పతిట్టాపితో”తి అత్తనో పహీనసంకిలేసం పటిలద్ధిత్వా సుఖం పచ్చవేక్షిత్వా సజ్జాతసోమనస్సో ఉదానవసేన -

౧౫౭. “అయోనిసో మనసికారా, మణ్డనం అనుయుజ్ఞోసం;
ఉద్ధతో చపలో చాసిం, కామరాగేన అట్టితో.

౧౫౮. “ఉపాయకుసలేనాహం, బుద్ధేనాదిచ్చబన్ధనా;
యోనిసో పటిపజ్జిత్వా, భవే చిత్తం ఉదబ్బహి”న్తి. - గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త అయోనిసో మనసికారాతి అనుపాయమనసికారతో అసుభం కాయం సుభతో మనసి కరిత్వా సుభతో
మనసికారహేతు, అసుభం కాయం సుభసజ్జాయాతి అత్తో. మణ్డనన్తి హత్థూపగాదిఆభరణేహి చేవ మాలాగన్ధాదీహి చ
అత్తభావస్స అలజ్కరణం. అనుయుజ్ఞోసన్తి అనుయుజ్ఞో, సరీరస్స విభూసనప్పసుతో అహోసిన్తి అత్తో. ఉద్ధతోతి
జాతిగోత్తరూపయోబ్బనమదాదీహి ఉద్ధతో అవూపసన్తచిత్తో. చపలోతి వనమక్కటో వియ అనవట్టితచిత్తతాయ లోలో,
కాయమణ్డనవత్థమణ్డనాదిదాపల్యే యుత్తతాయ వా చపలో చ. ఆసిన్తి అహోసిం. కామరాగేనాతి వత్థకామేసు ఛన్దరాగేన
అట్టితో పీళితో విబాధితో ఆసిన్తి యోజనా.

ఉపాయకుసలేనాతి వినేయ్యానం దమనూపాయచ్చేకేన కోవిదేన బుద్ధేన భగవతా హేతుభూతేన. హేతుఅత్తే హి ఏతం
కరణవచనం. పలుటమక్కటీదేవచ్చరాదస్సనేన హి ఉపక్కితవాదచోదనాయ అత్తనో కామరాగాపనయనం సన్ధాయ వదతి.

భగవా హి ఆయస్మంతం నన్దత్తేరం పఠమం జనపదకల్యాణిం ఉపాదాయ “యథాయం మక్కటీ, ఏవం కకుటపాదినియో ఉపాదాయ జనపదకల్యాణి”తి మహతియా ఆణియా ఖుద్ధకం ఆణిం నీహరన్తో ఛడ్డకో వియ, సినేహపానేన సరీరం కిలేదేత్వా వమనవిరేచనేహి దోసం నీహరన్తో భిసక్కో వియ చ కకుటపాదినిదస్సనేన జనపదకల్యాణియం విరత్తచిత్తం కారేత్వా పున ఉపక్కితవాదేన కకుటపాదినిసుపి చిత్తం విరాజేత్వా సమ్మదేవ సమథవిపస్సనానుయోగేన అరియమగ్గే పతిట్టాపేసి. తేన వుత్తం “యోనిసో పటిపజ్జిత్వా, భవే చిత్తం ఉదబ్బహి”న్తి. ఉపాయేన జాయేన సమ్మదేవ సమథవిపస్సనాయ విసుద్ధిపటిపదం పటిపజ్జిత్వా భవే సంసారపజ్జే నిముగ్గశ్చ మే చిత్తం అరియమగ్గేన హత్తేన ఉత్తారిం, నిబ్బానథలే పతిట్టాపేసిన్తి అత్తో.

ఇమం ఉదానం ఉదానేత్వా థేరో పునదివసే భగవన్తం ఉపసంక్రమిత్వా ఏవమాహ - “యం మే, భన్తే, భగవా పాటిభోగో పశ్చాన్నం అచ్చరాసతానం పటిలాభాయ కకుటపాదానం, ముశ్శామహం, భన్తే, భగవన్తం ఏతస్మా పటిస్సవా”తి (ఉదా. ౨౨). భగవాపి, “యదేవ ఖో తే, నన్ద, అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం విముత్తం, అథాహం ముత్తో ఏతస్మా పటిస్సవా”తి (ఉదా. ౨౨) ఆహ. అథస్స భగవా సవిసేసం ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారతం ఇత్వా తం గుణం విభావేన్తో, “ఏతదగ్గం, భిక్ఖవే, మమ సావకానం భిక్ఖానం ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారానం యదిదం నన్దో”తి (అ. ని. ౧.౨౧౯, ౨౩౦) ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారభావేన అగ్గట్టానే రపేసి. థేరో హి “యమేవాహం ఇన్ద్రియానం అసంవరం నిస్సాయ ఇమం విప్పకారం పత్తో, తమేవాహం సుట్టు నిగ్గహస్సామీ”తి ఉస్సాహజాతో బలవహిరోత్తప్పో తత్త చ కతాధికారత్తా ఇన్ద్రియసంవరే ఉక్కుంసపారమిం అగమాసీతి.

నన్దత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సిరిమత్తేరగాథావణ్ణనా

పరే చ నం పసంసన్తీతి ఆయస్మతో సిరిమత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో పదుముత్తరస్స భగవతో పారమియో పూరేత్వా తుసితభవనే రితకాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విణ్ణాతం పత్తో తిణ్ణం వేదానం పారగూ సనిఘణ్ణుకేటుభానం సక్ఖరప్పభేదానం ఇతిహాసపశ్చమానం పదకో వేయ్యాకరణో లోకాయతమహాపురిసలక్ఖణేసు అనవయో నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయతాయ కామే పహాయ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా చతురాసీతిసహస్సపరిమాణేన తాపసగణేన పరివుతో హిమవన్తప్పదేసే దేవతాభినిమ్మితే అస్సమే ఝూనాభిణ్ణాయో నిబ్బత్తేత్వా వసన్తో పురిమబుద్ధేసు కతాధికారతాయ లక్ఖణమన్తేసు ఆగతనియామేన చ బుద్ధగుణే అనుస్సరిత్వా అతీతే బుద్ధే ఉద్ధిస్స అజ్ఞాతరస్మిం నదీనివత్తనే పులినచేతియం కత్వా పూజాసక్కారాభిరతో అహోసి. తం దిస్వా తాపసా, “కం ఉద్ధిస్స అయం పూజాసక్కారో కరీయతీ”తి పుచ్చింసు. సో తేసం లక్ఖణమన్తే ఆహరిత్వా తత్త ఆగతాని మహాపురిసలక్ఖణాని విభజిత్వా తదనుసారేన అత్తనో బలే రత్వా బుద్ధగుణే కిత్తేసి. తం సుత్వా తేపి తాపసా పసన్నమానసా తతో పట్టాయ సమ్మాసమ్ముద్ధం ఉద్ధిస్స ధూపపూజం కరోన్తా విహరన్తి.

తేన చ సమయేన పదుముత్తరబోధిసత్తో తుసితకాయా చవిత్వా మాతుకుచ్చిం ఓక్కన్తో హోతి. చరిమభవే ద్వత్తింస పుబ్బనిమిత్తాని పాతురహేసుం , సట్టే చ అచ్చరియబ్బూతథమ్మా. తాపసో తాని అన్తేవాసికానం దస్సేత్వా భియ్యోసోమత్తాయ సమ్మాసమ్ముద్ధేసు తేసం పసాదం వడ్డేత్వా కాలం కత్వా బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తిత్వా తేహి అత్తనో సరీరస్స

పూజాయ కరీయమానాయ దిస్సమానరూపో ఆగన్త్యా, “అహం తుష్టాకం ఆచరియో బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తి, తుష్టే అప్పమత్తా పులినచేతియపూజమనుయుజ్జాధ, భావనాయ చ యుత్తప్పయుత్తా హోధా”తి వత్వా బ్రహ్మలోకమేవ గతో.

ఏవం సో దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే సావత్తియం గహపతికులే నిబ్బత్తి, తస్స జాతదివసతో పట్టాయ తస్మిం కులే సిరిసమ్మత్తియా వడ్డమానత్తా సిరిమాత్తేవ నామం అకంసు. తస్స పదసా గమనకాలే కనిట్టభాతా నిబ్బత్తి, తస్స “అయం సిరిం వడ్డేంతో జాతో”తి సిరివడ్డోతి నామం అకంసు. తే ఉభోపి జేతవనప్పటిగ్గహణే బుద్ధానుభావం దిస్సా పటిలద్దసద్ధా పబ్బజింసు. తేసు సిరివడ్డో న తావ ఉత్తరిమనుస్సధమ్మస్స లాభీ అహోసి, చతున్నం పచ్చయానం లాభీ, గహట్టపబ్బజితానం సక్కతో గరుకతో, సిరిమత్తేరో పన పబ్బజితకాలతో పట్టాయ తాదిసేన కమ్మచ్చిద్దేన అప్పలాభీ అహోసి బహుజనాసమ్భావితో, సమధవిపస్సనాసు కమ్మం కరోంతో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౯.౧౧౧-౧౪౭) -

“పబ్బతే హిమవంతమ్మి, దేవలో నామ తాపసో;
తత్త మే చక్కుమో ఆసి, అమనుస్సేహి మాపితో.

“జటాభారేన భరితో, కమణ్డలుధరో సదా;
ఉత్తమత్తం గవేసంతో, విపినా నిక్ఖమిం తదా.

“చుల్లాసీతిసహస్సాని, సిస్సా మయ్హం ఉపట్టహుం;
సకకమ్మాభిపసుతా, వసంతి విపినే తదా.

“అస్సమా అభినిక్ఖమ్మ, అకం పులినచేతియం;
నానాపుప్పం సమానేత్వా, తం చేతియమపూజయిం.

“తత్త చిత్తం పసాదేత్వా, అస్సమం పవిసామహం;
సబ్బే సిస్సా సమాగన్త్యా, ఏతమత్తం పుచ్చింసు మం.

“పులినేన కతో ధూపో, యం త్వం దేవ నమస్ససి;
మయమ్మి ఇఠామిచ్చామ, పుట్టో ఆచిక్ఖ నో తువం.

“నిద్దిట్టా ను మంతపదే, చక్కుమంతో మహాయసా;
తే ఖో అహం నమస్సామి, బుద్ధసేట్టే మహాయసే.

“కీదిసా తే మహావీరా, సబ్బజ్ఞా లోకనాయకా;
కథంవణ్ణా కథంసీలా, కీదిసా తే మహాయసా.

“బాత్తింసలక్ఖణా బుద్ధా, చత్తాలీసదిజాపి చ;
నేత్తా గోపఖుమా తేసం, జిజ్ఞాకా ఫలసన్నిభా.

“గచ్చమానా చ తే బుద్ధా, యుగమత్తశ్చ పేక్షరే;
న తేసం జాణు నదతి, సన్నిసద్ధో న సుయ్యతి.

“గచ్చమానా చ సుగతా, ఉద్ధరంతావ గచ్చరే;
పరమం దక్షిణం పాదం, బుద్ధానం ఏస ధమ్మతా.

“అసమ్మీతా చ తే బుద్ధా, మిగరాజావ కేసరీ;
నేవుక్కంసేన్తి అత్తానం, నో చ వమ్మేన్తి పాణినం.

“మానావమానతో ముత్తా, సమా సబ్బేసు పాణిసు;
అనత్తుక్కంసకా బుద్ధా, బుద్ధానం ఏస ధమ్మతా.

“ఉప్పజ్జంతా చ సమ్మబ్బుద్ధా, ఆలోకం దస్సయన్తి తే;
ఛప్పకారం పకమ్మేన్తి, కేవలం వసుధం ఇమం.

“పస్సన్తి నిరయశ్చేతే, నిబ్బాతి నిరయో తదా;
పవస్సతి మహామేఘో, బుద్ధానం ఏస ధమ్మతా.

“ఈదిసా తే మహానాగా, అతులా చ మహాయసా;
వణ్ణతో అనతిక్కంతా, అప్పమేయ్యా తథాగతా.

“అనుమోదింసు మే వాక్యం, సబ్బే సిస్సా సగారవా;
తథా చ పటిపజ్జింసు, యథాసత్తి యథాబలం.

“పటిపూజేన్తి పులినం, సకకమ్మాభిలాసినో;
సద్దహంతా మమ వాక్యం, బుద్ధసక్కతమానసా.

“తదా చవిత్వా తుసితా, దేవపుత్తో మహాయసో;
ఉప్పజ్జి మాతుకుచ్చిమ్మి, దససహస్సి కమ్మథ.

“అస్సమస్సావిదూరమ్మి, చఙ్కమమ్మి రితో అహం;
సబ్బే సిస్సా సమాగత్వా, ఆగచ్ఛం మమ సన్నికే.

“ఉసభోవ మహీ నదతి, మిగరాజావ కూజతి;
సుసుమారోవ సళతి, కిం విపాకో భవిస్సతి.

“యం పకిత్తేమి సమ్మబ్బం, సికతాథూపసన్నికే;
సో దాని భగవా సత్థా, మాతుకుచ్చిముపాగమి.

“తేసం ధమ్మకథం వత్వా, కిత్తయిత్వా మహామునిం;
ఉయ్యోజేత్వా సకే సిస్సే, పల్లజ్జమాభుజిం అహం.

“బలఞ్చ వత మే ఖీణం, బ్యాధినా పరమేన తం;
బుద్ధసేట్టం సరిత్వాన, తత్థ కాలజ్జతో అహం.

“సబ్బే సిస్సా సమాగత్వా, అకంసు చితకం తదా;
కళేవరఞ్చ మే గయ్హ, చితకం అభిరోపయిం.

“చితకం పరివారేత్వా, సీసే కత్వాన అజ్జలిం;
సోకసల్లపరేతా తే, విక్కిన్దింసు సమాగతా.

“తేసం లాలప్పమానానం, అగమం చితకం తదా;
అహం ఆచరియో తుమ్హం, మా సోచిత్థ సుమేధసా.

“సదత్థే వాయమేయ్యాథ, రత్తిన్దివమతన్దితా;
మా వో పమత్తా అహుత్థ, ఖణో వో పటిపాదితో.

“సకే సిస్సేనుసాసిత్వా, దేవలోకం పునాగమిం;
అట్టారస చ కప్పాని, దేవలోకే రమామహం.

“సతానం పఞ్చక్షత్తుఞ్చ, చక్కవత్తి అహోసహం;
అనేకసతక్షత్తుఞ్చ, దేవరజ్జమకారయిం.

“అవసేససు కప్పేసు, వోకిణ్ణో సంసరిం అహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఉప్పాదస్స ఇదం ఫలం.

“యథా కోముదికే మాసే, బహూ పుప్పన్తి పాదపా;
తథేవాహమ్మి సమయే, పుప్పితోమ్మి మహేసినా.

“వీరియం మే ధురథోరయ్హం, యోగక్ఖేమాధివాహనం;
నాగోవ బద్ధనం ఛేత్వా, విహరామి అనాసవో.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం బుద్ధమభికిత్తయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, కిత్తనాయ ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ధళభిజ్ఞాజ్ఞో సమానం ఆయస్మంతం సిరిమత్తేరం “అరియో”తి అజానన్తా పుధుజ్జనా భిక్ఖూ సామణేరా చ అప్పలాభితాయ లోకస్స అనభిగతభావేన అసమ్భావేన్తా యంకిజ్ఞీ కథేత్వా గరహన్తి. సిరివడ్డత్తేరం పన పచ్చయానం లాభిభావేన లోకస్స సక్కుతగరుకతభావతో సమ్భావేన్తా పసంసన్తి. థేరో “అవణ్ణారహస్స నామ వణ్ణభణనం, వణ్ణారహస్స చ అవణ్ణభణనం అస్స పుధుజ్జనభావస్స దోసో”తి పుధుజ్జనభావజ్ఞా గరహన్తో -

౧౫౯. “పరే చ నం పసంసన్తి, అత్తా చే అసమాహితో;
మోఘం పరే పసంసన్తి, అత్తా హి అసమాహితో.

౧౬౦. “పరే చ నం గరహన్తి, అత్తా చే సుసమాహితో;
మోఘం పరే గరహన్తి, అత్తా హి సుసమాహితో”తి.

- గాథాద్వయమభాసి.

తత్త పరేతి అత్తతో అజ్ఞో పరే నామ, ఇథ పన పణ్ణితేహి అజ్ఞో బాలా పరేతి అధిప్పేతా. తేసజ్ఞో అజానిత్వా అపరియోగాహేత్వా భాసనతో గరహో వియ పసంసాపి అప్పమాణభూతా. నన్తి నం పుగ్గలం. పసంసన్తీతి అవిద్ధసుభావేన తణ్ణావిపన్నతాయ వా, అథ వా అభూతంయేవ పుగ్గలం “అసుకో భిక్ఖు ఝానలాభీ, అరియో”తి వా అభూతగుణరోపనేన కిత్తేన్తి అభిత్థవన్తి. యో పనేత్థ చ-సద్దో, సో అత్తూపనయత్తో. తేన పరే నం పుగ్గలం పసంసన్తి చ, తజ్ఞా ఖో తేసం పసంసనమత్తం, న పన తస్మిం పసంసాయ వత్తు అత్థీతి ఇమమత్తం దస్సేతి. అత్తా చే అసమాహితోతి యం పుగ్గలం పరే పసంసన్తి, సో చే సయం అసమాహితో మగ్గసమాధినా ఫలసమాధినా ఉపచారప్పనాసమాధిమత్తేనేవ వా న సమాహితో, సమాధానస్స పటిపక్ఖభూతానం కిలేసానం అప్పహీనత్తా విక్ఖిత్తో విబ్బన్తచిత్తో హోతి చేతి అత్తో. “అసమాహితో”తి చ ఏతేన సమాధినిమిత్తానం గుణానం అభావం దస్సేతి. మోఘన్తి భావనపుంసకనిద్దేసో “విసమం చన్దిమసూరియా పరివత్తన్తి”తిఆదీసు వియ. పరే పసంసన్తీతి యే తం అసమాహితం పుగ్గలం పసంసన్తి, తే మోఘం ముధా అమూలకం పసంసన్తి. కస్మా? అత్తా హి అసమాహితో యస్మా తస్స పుగ్గలస్స చిత్తం అసమాహితం, తస్మాతి అత్తో.

దుతియగాథాయం గరహన్తీతి అత్తనో అవిద్ధసుభావేన దోసన్తరాయ వా అరియం ఝానలాభిజ్ఞా సమానం “అసుకో భిక్ఖు జాగరియం నానుయుజ్జాతి అన్తమసో గోదుహనమత్తమ్మి కాలం కేవలం కాయదళ్ళిబహులో నిద్ధారామో భస్సారామో సగ్గణికారామో విహరతీ”తిఆదినా అప్పటిపజ్జమానతావిభావనేన వా గుణపరిధంసనేన వా గరహన్తి నిన్దన్తి, ఉపక్కోసన్తి వాతి అత్తో. సేసం పరమగాథాయ వుత్తపరియాయేన వేదితబ్బం. ఏవం థేరేన ఇమాహి గాథాహి అత్తనో నిక్కిలేసభావే సిరివడ్డస్స చ సకిలేసభావే పకాసితే తం సుత్వా సిరివడ్డో సంవేగజాతో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ సదత్తం పరిపూరేసి, గరహకపుగ్గలా చ థేరం ఖమాపేసుం.

సిరిమత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియవగ్గో

౧. ఉత్తరతీరగాథావణ్ణనా

ఖన్దా మయా పరిశ్లాతాతి ఆయస్మతో ఉత్తరతీరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో ఇతో చతునవుతే కప్పే సిద్ధత్తస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విశ్లాతం పత్తో సాసనే లద్ధప్పసాదో హుత్వా ఉపాసకత్తం పటివేదేసి. సో సత్తరి పరినిబ్బుతే అత్తనో ఇతకే సన్నిపాతేత్వా బహుం పూజాసక్కారం సమ్మరిత్వా ధాతుపూజం అకాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మీన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సాకేతే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా ఉత్తరోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో కేనచిదేవ కరణీయేన సావత్తిం గతో కణ్డమ్మమూలే కతం యమకపాటిహారియం దిస్సా పసీదిత్వా పున కాళకారామసుత్తదేసనాయ (అ. ని. ౪.౨౪) అభివడ్డమానసద్ధో పబ్బజిత్వా సత్థారా సద్ధిం రాజగహం గత్వా ఉపసమ్మజ్జిత్వా తత్తేవ వసన్తో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ ఛళభిణ్ణో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౯.౧౦౬-౧౧౦) -

“నిబ్బుతే లోకనాథమ్మి, సిద్ధత్తే లోకనాయకే;
మమ ఇతో సమానేత్వా, ధాతుపూజం అకాసహం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం ధాతుమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ధాతుపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిణ్ణో పన హుత్వా సత్తరి సావత్తియం విహరన్తే బుద్ధుపట్టానత్తం రాజగహతో సావత్తిం ఉపగతో భిక్షూహి “కిం, ఆవుసో, పబ్బజ్జాకిచ్చం తయా మత్తకం పాపిత”న్తి పుట్టో అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౧౬౧. “ఖన్దా మయా పరిశ్లాతా, తణ్ణా మే సుసమూహతా;
భావితా మమ బోజ్జణ్ణ, పత్తో మే ఆసవక్ఖయో.

౧౬౨. “సోహం ఖన్దే పరిశ్లాయ, అబ్బహిత్వాన జాలినిం;
భావయిత్వాన బోజ్జణ్ణే, నిబ్బాయిస్సం అనాసవో”తి. - గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త ఖన్దాతి పఞ్చపాదానక్ఖన్దా. పరిశ్లాతాతి “ఇదం దుక్ఖం, న ఇతో భియ్యో”తి పరిచ్చిజ్జ ఇతా భావితా. తేన దుక్ఖస్స అరియసచ్చస్స పరిశ్లాభిసమయమాహ. తణ్ణాతి తసతి పరితసతీతి తణ్ణా. సుసమూహతాతి సముగ్ధాటితా. ఏతేన సముదయసచ్చస్స పహానాభిసమయం వదతి. భావితా మమ బోజ్జణ్ణాతి బోధిసజ్ఞతాయ సతిఆదిధమ్మసామగ్గియా, తంసమజ్ఞినో వా బోధిసజ్ఞతస్స అరియపుగ్గలస్స అజ్ఞాతి బోజ్జణ్ణ. సతిధమ్మవిచయవీరియపీతిపస్సద్ధిసమాధిఉపేక్షాసజ్ఞతా మగ్గపరియాపన్నా ధమ్మా మయా భావితా ఉప్పాదితా వడ్డితా. బోజ్జణ్ణగ్గహణేనవ చేత్త తంసహచరితతాయ సబ్బే మగ్గధమ్మా, సబ్బే చ బోధిపక్ఖియధమ్మా గహితాతి దట్టబ్బా. ఏతేనవ మగ్గసచ్చస్స భావనాభిసమయం దస్సేతి. పత్తో మే ఆసవక్ఖయోతి కామాసవాదయో ఆసవా భీయన్తి ఏత్థాతి ఆసవక్ఖయోతి లద్ధనామో అసజ్ఞతథమ్మో మయా పత్తో అధిగతో. ఏతేన నిరోధసచ్చస్స సచ్చికిరియాభిసమయం కథేతి. ఏత్తావతా అత్తనో సఉపాదీససనిబ్బానసమ్మత్తిం దస్సేతి.

ఇదాని పన అనుపాదిసేసనిబ్బానసమ్మత్తిం దస్సన్తో “సోహ”న్తిఆదినా దుతియం గాథమాహ. తస్సన్తో - సోహం ఏవం వుత్తనయేన ఖన్ధే పరిజ్ఞాయ పరిజానిత్వా, తథా పరిజానన్తో ఏవ సకలత్తభావపరలత్తభావేసు అజ్ఞత్తికబాహిరాయతనేసు అతీతాదిభేదభిన్నేసు సంసిబ్బనాకారం పునప్పునం పవత్తిసజ్ఞాతం జాలం ఏతస్స అత్తీతి జాలినీతి లద్దనామం తణ్ణం అబ్బహిత్వాన మమ చిత్తసన్తానతో ఉద్ధరిత్వా, తథా నం ఉద్ధరన్తోయేవ వుత్తప్పభేదే బోజ్జగ్గే భావయిత్వాన తే భావనాపారిపూరిం పాపేత్వా తతో ఏవ అనాసవో హుత్వా రితో ఇదాని చరిమకచిత్తనిరోధేన అనుపాదానో వియ జాతవేదో నిబ్బాయిస్సం పరినిబ్బాయిస్సామీతి.

ఉత్తరత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. భద్దజిత్తేరగాథావణ్ణనా

పనాదో నామ సో రాజాతి ఆయస్మతో భద్దజిత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో బ్రాహ్మణానం విజ్ఞాసిప్పేసు పారం గన్తావ కామే పహాయ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అరణ్ణాయతనే అస్సమం కారేత్వా వసన్తో ఏకదివసం సత్థారం ఆకాసేన గచ్ఛన్తం దిస్సా పసన్నమానసో అజ్ఞాలిం పగ్గయ్య అట్టాసి. సత్థా తస్స అజ్ఞాసయం ఇత్వా ఆకాసతో ఓతరి. ఓతిణ్ణస్స పన భగవతో మధుశ్చా భిసముళాలశ్చా సప్పిశ్చా ఖీరశ్చా ఉపనామేసి, తస్స తం భగవా అనుకమ్పం ఉపాదాయ పటిగ్గహేత్వా అనుమోదనం వత్వా పక్కామి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన తుసితే నిబ్బత్తో తత్త యావతాయుకం రత్వా తతో అపరాపరం సుగతీసుయేవ సంసరన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే మహద్దసో సేట్టి హుత్వా అట్టసట్టిభిక్కుసహస్సం భోజేత్వా తిచీవరేన అచ్చాదేసి.

ఏవం బహుం కుసలం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా తత్త యావతాయుకం రత్వా తతో చవిత్వా మనుస్సేసు ఉప్పన్నో బుద్ధసుజ్ఞో లోకే పశ్చా పచ్చేకబుద్ధసతాని చతుహి పచ్చయేహి ఉపట్టహిత్వా తతో చుతో రాజకులే నిబ్బత్తిత్వా రజ్జం అనుసాసన్తో పుత్తం పచ్చేకబోధిం అధిగన్తా రితం ఉపట్టహిత్వా తస్స పరినిబ్బుతస్స ధాతుయో గహేత్వా చేతియం కత్వా పూజేసి. ఏవం తత్త తత్త తాని పుణ్ణాని కత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే భద్దియనగరే అసీతికోటివిభవస్స భద్దియసేట్టిస్స ఏకపుత్తకో హుత్వా నిబ్బత్తి, భద్దజీతిస్స నామం అహోసి. తస్స కిర ఇస్సరియభోగపరివారాదిసమ్మత్తి చరిమభవే బోధిసత్తస్స వియ అహోసి.

తదా సత్థా సావత్తియం వస్సం వసిత్వా భద్దజికుమారం సగ్గణ్ణీతుం మహతా భిక్కుసజ్ఞేన సద్ధిం భద్దియనగరం గన్తా జాతియావనే వసి తస్స ఇణపరిపాకం ఆగమయమానో. సోపి ఉపరి పాసాదే నిసిన్నో సీహపజ్జారం వివరిత్వా ఓలోకేన్తో భగవతో సన్తికే ధమ్మం సోతుం గచ్ఛన్తం మహాజనం దిస్సా “కత్థాయం మహాజనో గచ్ఛతీ”తి పుచ్చిత్వా తం కారణం సుత్వా సయమ్మి మహతా పరివారేన సత్థు సన్తికం గన్తా ధమ్మం సుణన్తో సబ్బాభరణపటిమణ్ణితోవ సబ్బకిలేసే ఖోపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౬.౯౮-౧౧౬) -

“ఓగ్గయ్య యం పోక్ఖరణిం, నానాకుజ్జరసేవితం;
ఉద్ధరామి భిసం తత్త, ఘాసహేతు అహం తదా.

“భగవా తమ్మి సమయే, పదుముత్తరసవ్ఠయో;

రత్తమ్మరధరో బుద్ధో, గచ్ఛతే అనిలజ్ఞాసే.

“ధునన్తో పంసుకూలాని, సద్ధం అస్సోసహం తదా;
ఉద్ధం నిజ్ఞాయమానోహం, అద్ధసం లోకనాయకం.

“తత్థేవ రితకో సన్తో, ఆయాచిం లోకనాయకం;
మధుం భిసేహి సహితం, ఖీరం సప్పిం ముళాలికం.

“పటిగ్గణ్ణాతు మే బుద్ధో, అనుకమ్పాయ చక్కుమా;
తతో కారుణికో సత్థా, ఓరోహిత్యా మహాయసో.

“పటిగ్గణ్ణి మమం భిక్షం, అనుకమ్పాయ చక్కుమా;
పటిగ్గహిత్యా సమ్మద్ధో, అకా మే అనుమోదనం.

“సుఖీ హోతు మహాపుణ్ణా, గతి తుయ్హం సమ్మిజ్ఞతు;
ఇమినా భిసదానేన, లభస్సు విపులం సుఖం.

“ఇదం వత్వాన సమ్మద్ధో, జలజుత్తమనామకో;
భిక్షమాదాయ సమ్మద్ధో, ఆకాసేనాగమా జినో.

“తతో భిసం గహేత్వాన, ఆగచ్ఛిం మమ అస్సమం;
భిసం రుక్ఖే లగ్గేత్వాన, మమ దానం అనుస్సరిం.

“మహావాతో ఉట్టహిత్యా, సజ్ఞాల్లేసి వనం తదా;
ఆకాసో అభినాదిత్థ, అసనీ చ ఫలీ తదా.

“తతో మే అసనీపాతో, మత్థకే నిపతీ తదా;
సోహం నిసిన్నకో సన్తో, తత్థ కాలజ్ఞతో అహం.

“పుణ్ణాకమ్మేన సజ్ఞాత్తో, తుసితం ఉపపజ్జహం;
కళేవరం మే పతితం, దేవలోకే రమామహం.

“ధళసీతిసహస్సాని , నారియో సమలజ్ఞతా;
సాయం పాతం ఉపట్టన్తి, భిసదానస్సిదం ఫలం.

“మనుస్సయోనిమాగన్త్వా, సుఖితో హోమహం తదా;
భోగే మే ఊనతా నత్తి, భిసదానస్సిదం ఫలం.

“అనుకమ్పితకో తేన, దేవదేవేన తాదినా;
సబ్బాసవా పరిక్ష్ణీణా, నత్తి దాని పునబ్బవో.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం భిసం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, భిసదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తే పన తేన అధిగతే సత్తా భద్దియసేట్టిం ఆమన్తేసి - “తవ పుత్తో అలబ్బతపటియత్తో ధమ్మం సుణన్తో అరహత్తే పతిట్టాసి, తేనస్స ఇదానేవ పబ్బజితుం యుత్తం, నో చే పబ్బజతి, పరినిబ్బాయిస్సతీ”తి. సేట్టి “న మయ్హం పుత్తస్స దహరస్సేవ సతో పరినిబ్బానేన కిచ్చం అత్తి, పబ్బాజేథ న”న్తి ఆహ. తం సత్తా పబ్బాజేత్వా ఉపసమ్మాదేత్వా తత్త సత్తాహం వసిత్వా కోటిగామం పాపుణి, సో చ గామో గగ్గాతీరే. కోటిగామవాసి నో బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసఙ్ఖస్స మహాదానం పవత్తేసుం. భద్దజిత్థేరో సత్తారా అనుమోదనాయ ఆరద్ధమత్తాయ బహిగామం గత్వా “గగ్గాతీరే మగ్గసమీపే సత్థు ఆగతకాలే వుట్టహిస్సామీ”తి సమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా నిసీది. మహాథేరేసు ఆగచ్ఛన్తేసుపి అవుట్టహిత్వా సత్థు ఆగతకాలేయేవ వుట్టహి. పుథుజ్జనభిక్షూ, “అయం అధునా పబ్బజితో మహాథేరేసు ఆగచ్ఛన్తేసు మానత్తద్ధో హుత్వా న వుట్టాసీ”తి ఉజ్జాయింసు. కోటిగామవాసి నో సత్థు భిక్షుసఙ్ఖస్స చ బహూ నావాసఙ్ఖాటే బద్ధింసు, సత్తా “హన్తస్స ఆనుభావం పకాసేమీ”తి నావాసఙ్ఖాటే రత్వా, “కహం, భద్దజీ”తి పుచ్చి. భద్దజిత్థేరో “ఏసోహం, భన్తే”తి సత్తారం ఉపసఙ్కమిత్వా అజ్ఞాలిం కత్వా అట్టాసి. సత్తా, “ఏహి, భద్దజి, అష్టేహి సద్ధిం ఏకనావం అభిరుహ”తి. సో ఉప్పతిత్వా సత్థు రితనావాయం అట్టాసి. సత్తా గగ్గామజ్ఞం గతకాలే, “భద్దజి, తయా మహాపనాదరాజకాలే అజ్ఞావుట్టరతనపాసాదో కహ”న్తి ఆహ. “ఇమస్మిం రానే నిముగ్గో”తి. “తేన హి, భద్దజి, సబ్రహ్మచారీనం కఙ్ఖం చిన్దా”తి. తస్మిం ఖణే థేరో సత్తారం వన్దిత్వా ఇద్దిబలేన గత్వా పాసాదధూపికం పాదగ్గలన్తరేన సన్నిరుమ్భిత్వా పశ్చాత్తీసతియోజనం పాసాదం గహేత్వా ఆకాసే ఉప్పతి, ఉప్పతన్తో చ పశ్చాస యోజనాని పాసాదం ఉదకతో ఉక్తిపి. అథస్స పురిమభవే శ్వాతకా పాసాదగతేన లోభేన మచ్చకచ్చపమణ్ణాకా హుత్వా తస్మిం పాసాదే ఉట్టహన్తే పరివత్తిత్వా ఉదకే పతింసు. సత్తా తే పతన్తే దిస్వా “శ్వాతకా తే, భద్దజి, కిలమన్తీ”తి ఆహ. థేరో సత్థు వచనేన పాసాదం విస్సజ్జేసి. పాసాదో యథారానే ఏవ పతిట్టహి. సత్తా పారగ్గతో భిక్షూహి “కదా, భన్తే, భద్దజిత్థేరేన అయం పాసాదో అజ్ఞావుట్టో”తి పుట్టో మహాపనాదజాతకం (జా. ౧.౩.౪౦-౪౧) కథేత్వా మహాజనం ధమ్మామతం పాయేసి. థేరో పన అత్తనో అజ్ఞావుట్టపుబ్బం సువణ్ణపాసాదం దస్సేత్వా -

౧౬౩. “పనాదో నామ సో రాజా, యస్స యూపో సువణ్ణయో;
తిరియం సోళసుబ్బేథో, ఉబ్బమాహు సహస్సధా.

౧౬౪. “సహస్సకణ్ఠో సతగేణ్ణు, ధజాలు హరితామయో;
అనచ్చుం తత్త గన్ధబ్బా, ఛ సహస్సాని సత్తధా”తి. -

ద్వీపా గాథాహి వణ్ణేన్తో అజ్ఞం బ్యాకాసి.

తత్త పనాదో నామ సో రాజాతి అతీతే పనాదో నామ సో రాజా అహోసీతి అత్తభావఅన్తరహితతాయ అత్తానం పరం వియ నిద్దిసతి. సో ఏవ హి రజ్జే రితకాలతో పట్టాయ సదా ఉస్సాహసమ్మత్తిఆదినా మహతా రాజానుభావేన మహతా చ కిత్తిసద్దేన సమన్నాగతత్తా “రాజా మహాపనాదో”తి పజ్ఞాయిత్త. యస్స యూపో సువణ్ణయోతి యస్స రజ్జో అయం యూపో పాసాదో సువణ్ణమయో. తిరియం సోళసుబ్బేధోతి విత్థారతో సోళసకణ్ణపాతప్పమాణో. సో పన అడ్డయోజనమత్తో హోతి. ఉబ్బామాహు సహస్సధాతి ఉబ్బం ఉచ్చం ఏవమస్స పాసాదస్స సహస్సధా సహస్సకణ్ణప్పమాణమాహు. సో పన యోజనతో పజ్ఞవీసతియోజనప్పమాణో హోతి. కేచి పనేత్థ గాథాసుఖత్తం “ఆహూ”తి దీఘం కతం. ఆహు అహోసీతి అత్తం వదన్తి.

సహస్సకణ్ణోతి సహస్సభూమికో. సతగేణ్ణాతి అనేకసతనియ్యూహాకో. ధజాలూతి తత్త తత్త నియ్యూహసిఖరాదీసు పతిట్టాపితేహి యట్టిధజపటాకధజాదిధజేహి సమ్మన్నో. హరితామయోతి చామీకరసువణ్ణమయో. కేచి పన “హరితజాతిమణిసరిక్ఖకో”తి వదన్తి . గన్ధబ్బాతి నటా. ఛ సహస్సాని సత్తధాతి ఛమత్తాని గన్ధబ్బసహస్సాని సత్తధా తస్స పాసాదస్స సత్తసు రానేసు రజ్జో అభిరమాపనత్తం నచ్చింసూతి అత్తో. తే ఏవం నచ్చన్తాపి రాజానం హసేతుం నాసక్ఖింసు. అథ సక్కో దేవరాజా దేవనటే పేసేత్వా సమజ్జం కారేసి, తదా రాజా హసీతి.

భద్దజిత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సోభితత్తేరగాథావణ్ణనా

సతిమా పజ్ఞావాతి ఆయస్మతో సోభితత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హంసవతీనగరే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో సత్థు ధమ్మదేసనం సుణన్తో సత్థారం ఏకం భిక్షుం పుట్టేనివాసజాణలాభీనం భిక్షూనం అగ్గట్టానే రపేన్తం దిస్వా సయమ్మి తం రానన్తరం ఉద్దిస్స పత్తనం కత్వా పుజ్ఞాని కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో సుమేధస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో బ్రాహ్మణానం విజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం గన్తా నేక్ఖమ్మాధిముత్తో ఘరావాసం పహాయ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా హిమవన్తస్స సమీపే అరణ్ణాయతనే అస్సమం కారేత్వా వనమూలఫలాఫలేన యాపేన్తో బుద్ధుప్పాదం సుత్వా సబ్బత్త ఏకరత్తివాసేనేవ భద్దవతీనగరే సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా పసన్నమానసో “తువం సత్థా చ కేతు చా”తిఆదీహి ఛహి గాథాహి అభిత్థవి , సత్థా చస్స భావినిం సమ్మత్తిం పకాసేసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తి. సోభితోతిస్స నామం అకంసు. సో అపరేన సమయేన సత్థు ధమ్మదేసనం సుత్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా ఛళభిజ్ఞో అహోసి. పుట్టేనివాసజాణే చిణ్ణవసీ చ అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౯.౪౬-౭౪) -

“దక్ఖిణే హిమవన్తస్స, సుకతో అస్సమో మమ;
ఉత్తమత్తం గవేసన్తో, వసామి విపిసే తదా.

“లాభాలాభేన సన్తుట్టో, మూలేన చ ఫలేన చ;
అన్యేసన్తో ఆచరియం, వసామి ఏకకో అహం.

“సుమేధో నామ సమ్మద్ధో, లోకే ఉప్పజ్జి తావదే;

చతుసచ్చం పకాసేతి, ఉద్ధరన్తో మహాజనం.

“నాహం సుణోమి సమ్బుద్ధం, నపి మే కోచి సంసతి;
అట్టవస్సే అతిక్కన్తే, అస్సోసిం లోకనాయకం.

“అగ్గిదారుం నీహరిత్వా, సమ్మజ్జితాన అస్సమం;
ఖారిభారం గహేత్వాన, నిక్ఖమిం విపినా అహం.

“ఏకరత్తిం వసన్తోహం, గామేసు నిగమేసు చ;
అనుపుట్టిన చన్దవతిం, తదాహం ఉపసంజ్ఞమిం.

“భగవా తమ్హి సమయే, సుమేధో లోకనాయకో;
ఉద్ధరన్తో బహూ సత్తే, దేసేతి అమతం పదం.

“జనకాయమతిక్కమ్మ, వన్దిత్వా జినసాగరం;
ఏకంసం అజినం కత్వా, సన్ధవిం లోకనాయకం.

“తువం సత్థా చ కేతు చ, ధజో యూపో చ పాణినం;
పరాయనో పతిట్థా చ, దీపో చ ద్విపదుత్తమో.

“నేపుణ్ణో దస్సనే వీరో, తారేసి జనతం తువం;
నత్థణ్ణో తారకో లోకే, తవుత్తరితరో మునే.

“సక్కా థేవే కుసగ్గేన, పమేతుం సాగరుత్తమే;
న త్వేవ తవ సబ్బణ్ణా, ఇణం సక్కా పమేతవే.

“తులదణ్ణే రపేత్వాన, మహిం సక్కా ధరేతవే;
నత్వేవ తవ పణ్ణాయ, పమాణమత్తి చక్ఖమ.

“ఆకాసో మినితుం సక్కా, రజ్జయా అణ్ణలేన వా;
నత్వేవ తవ సబ్బణ్ణా, సీలం సక్కా పమేతవే.

“మహాసముద్దే ఉదకం, ఆకాసో చ వసున్ధరా;
పరిమేయ్యాని ఏతాని, అప్పమేయ్యాసి చక్ఖమ.

“ఛపి గాఢాహి సబ్బణ్ణాం, కిత్తయిత్వా మహాయసం;
అణ్ణాలిం పగ్గహేత్వాన, తుణ్ణీ అట్టాసహం తదా.

“యం వదన్తి సుమేధోతి, భూరిపజ్ఞాం సుమేధసం;
భిక్షుసజ్ఞే నిసీదిత్వా, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యో మే శాణం పకిత్తేసి, విప్పసన్నేన చేతసా;
తమహం కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“సత్తసత్తతి కప్పాని, దేవలోకే రమిస్సతి;
సహస్సక్ఖత్తుం దేవిన్దో, దేవరజ్జం కరిస్సతి.

“అనేకసత్తక్ఖత్తుఞ్చ, చక్కవత్తే భవిస్సతి;
పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖయం.

“దేవభూతో మనుస్సో వా, పుజ్జాకమ్మసమాహితో;
అనూనమనసఙ్కప్పో, తిక్షపజ్ఞో భవిస్సతి.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“అగారా అభినిక్ఖమ్మ, పబ్బజిస్సతికిఞ్చనో;
జాతియా సత్తవస్సేన, అరహత్తం పుసిస్సతి.

“యతో సరామి అత్తానం, యతో పత్తోస్మి సాసనం;
ఏత్తన్తరే న జానామి, చేతనం అమనోరమం.

“సంసరిత్వా భవే సబ్బే, సమ్మత్తానుభవిం అహం;
భోగే మే ఊనతా నత్తి, ఫలం శాణస్స ధోమనే.

“తియగ్గీ నిబ్బుతా మయ్ఠం, భవా సబ్బే సమూహతా;
సబ్బాసవా పరిక్ఖీణా, నత్తి దాని పునబ్బవో.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, యం శాణమథవిం అహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలం శాణస్స ధోమనే.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

సో అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పుట్టేనివాసం అనుపటిపాటియా అనుస్సరన్తో యావ అసజ్ఞాభవే అచిత్తకపటినన్ది, తావ అద్దస. తతో పఞ్చ కప్పసతాని చిత్తప్పవత్తిం అదిస్సా అవసానేవ దిస్సా “కిమేత”న్తి ఆవజ్ఞేన్తో నయవసేన “అసజ్ఞాభవో భవిస్సతీ”తి నిట్టం అగమాసి. తేనాహ భగవా - “అత్తి, భిక్షవే, అసజ్ఞాసత్తా నామ దీఘాయుకా దేవా, తతో చుతో సోభితో

ఇధూపపన్నో, సో ఏతం భవం జానాతి, సోభితో అనుస్సరతీ"తి (పారా. ౨౩౨ అత్థతో సమానం). ఏవం నయవసేన అనుస్సరంతస్స అనుస్సరణకోసల్లం దిస్సా సత్థా థేరం పుట్టేనివాసం అనుస్సరంతానం అగ్గట్టానే రపేసి. తతో ఏవ చాయం ఆయస్మా సవిసేసం అత్తనో పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణం తస్స చ పచ్చయభూతం పటిపత్తిం పచ్చవేక్షిత్యా సోమనస్సజాతో తదత్తదీపనం ఉదానం ఉదానేన్తో -

౧౬౮. "సతిమా పజ్జవా భిక్కు, ఆరద్ధబలవీరియో;
పజ్జ కప్పసతానాహం, ఏకరత్తిం అనుస్సరిం.

౧౬౯. "చత్తారో సతిపట్టానే, సత్త అట్ట చ భావయం;
పజ్జ కప్పసతానాహం, ఏకరత్తిం అనుస్సరి"న్తి. - గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త సతిమాతి సయం సముదాగమనసమ్పన్నాయ సతిపట్టానభావనాపారిపూరియా సతివేపుల్లప్పత్తియా చ సతిమా. పజ్జవాతి ఛళభిజ్ఞాపారిపూరియా పజ్జావేపుల్లప్పత్తియా చ పజ్జవా. భిన్నకిలేసతాయ భిక్కు. సద్ధాదిబలానశ్చేవ చతుబ్బిధసమ్మప్పధానవీరియస్స చ సంసిద్ధిపారిపూరియా ఆరద్ధబలవీరియో. సద్ధాదీనశ్చోత్త బలగ్గహణేన గహణం సతిపి సతిఆదీనం బలభావే, యథా "గోబలిబద్ధా పుజ్జాజాణసమ్మారా"తి. పజ్జ కప్పసతానాహం, ఏకరత్తిం అనుస్సరిన్తి ఏకరత్తిం వియ అనుస్సరిం. వియ-సద్దో హి ఇథ లుత్తనిద్దిట్తో, ఏతేన పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణే అత్తనో జాణవసీభావం దీపేతి.

ఇదాని యాయ పటిపత్తియా అత్తనో సతిమంతాదిభావో సాతిసయం పుట్టేనివాసజాణజ్ఞా సిద్ధం, తం దస్సేతుం "చత్తారో"తిఆదినా దుతియం గాథమాహ. తత్త చత్తారో సతిపట్టానేతి కాయానుపస్సనాదికే అత్తనో విసయభేదేన చతుబ్బిధే లోకియలోకుత్తరమిస్సకే సతిసజ్ఞాతే సతిపట్టానే. సత్తాతి సత్త బోజ్జజ్ఞే. అట్టాతి అట్ట మగ్గజ్ఞాని. సతిపట్టానేసు హి సుప్పతిట్టితచిత్తస్స సత్త బోజ్జజ్ఞా భావనాపారిపూరిం గతా ఏవ హోన్తి, తథా అరియో అట్టజ్ఞికో మగ్గో. తేనాహ ధమ్మసేనాపతి - "చత్తాసు సతిపట్టానేసు సుప్పతిట్టితచిత్తా సత్త బోజ్జజ్ఞే యథాభూతం భావేత్వా"తిఆదీహి (దీ. ని. ౩.౧౪౩) సత్తకోట్టాసికేసు సత్తతింసాయ బోధిపక్షియధమ్మేసు ఏకస్మిం కోట్టాసే భావనాపారిపూరిం గచ్ఛన్తే ఇతరే అగచ్ఛన్తా నామ నత్థీతి. భావయన్తి భావనాహేతు. సేసం వుత్తనయమేవ.

సోభితత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. వల్లియత్థేరగాథావణ్ణనా

యం కిచ్చం దళ్లవీరియేనాతిఆదికా ఆయస్మతో వల్లియత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్జాని ఉపచినన్తో సుమేధస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో విజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో అసీతికోటివిభవం పహాయ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా పబ్బతపాదే అరజ్ఞాయతనే ఏకిస్సా నదియా తీరే అస్సమం కారేత్వా విహరన్తో అత్తనో అనుగ్గణ్ణనత్థం ఉపగతం సత్తారం దిస్సా పసన్నమానసో అజినచమ్మం పత్థరిత్వా అదాసి . తత్త నిసిన్నం భగవంతం పుప్పేహి చ చన్దనేన చ పూజేత్వా అమ్మఫలాని దత్వా పజ్జపతిట్టితేన వన్ది. తస్స భగవా నిసిన్నాసనసమ్మత్తిం పకాసేన్తో అనుమోదనం వత్వా పక్కామి. సో తేన పుజ్జకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే వేసాలియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా "కణ్ణమిత్తో"తి లద్ధనామో వయప్పత్తో సత్థు

వేసాలిగమనే బుద్ధానుభావం దిస్వా పటిలద్దసద్దో మహాకచ్ఛానత్తేరస్స సన్నికే పబ్బజి. సో మన్దపజ్ఞో దన్దపరక్కమో చ హుత్వా చిరం కాలం విజ్ఞాం సబ్రహ్మచారిం నిస్సాయేవ వసతి. భిక్షూ “యథా నామ వల్లి రుక్ఖాదీసు కిళ్ళి అనిస్సాయ వడ్డితుం న సక్కోతి, ఏవమయమ్మి కళ్ళి పడ్డితం అనిస్సాయ వడ్డితుం న సక్కోతి”తి వల్లియోత్వేవ సముదాచరింసు. అపరభాగే పన వేణుదత్తత్తేరం ఉపసంక్కుమిత్వా తస్స ఓవాదే రత్వా సతో సమ్మజానో హుత్వా విహరంతో ఇాణస్స పరిపాకం గతత్తా పటిపత్తిక్కుమం థేరం పుచ్చంతో -

౧౬౭. “యం కిచ్చం దళ్ళవీరియేన, యం కిచ్చం బోద్ధమిచ్చతా;
కరిస్సం నావరజ్ఞిస్సం, పస్స వీరియం పరక్కమం.

౧౬౮. “త్వశ్చ మే మగ్గమక్ఖాహి, అజ్ఞాసం అమతోగధం;
అహం మోనేన మోనిస్సం, గజ్ఞాసోతోవ సాగర”న్తి. - గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త యం కిచ్చం దళ్ళవీరియేనాతి దళ్ళేన వీరియేన థిరేన పరక్కమేన, దళ్ళవీరియేన వా పురిసద్ధోరయ్యేన యం కిచ్చం కాతబ్బం పటిపజ్జితబ్బం. యం కిచ్చం బోద్ధమిచ్చతాతి చత్తారి అరియసచ్ఛాని నిబ్బానమేవ వా బోద్ధం బుజ్జితుం ఇచ్చంతేన పటిపజ్జితుకామేన యం కిచ్చం కరణీయం. కరిస్సం నావరజ్ఞిస్సన్తి తమహం దాని కరిస్సం న విరాధేస్సం, యథానుసిట్టం పటిపజ్జిస్సామి. పస్స వీరియం పరక్కమన్తి యథా పటిపజ్జమానే ధమ్మే విధినా ఈరణతో “వీరియం”, పరం పరం రానం అక్కమనతో “పరక్కమో”తి చ లద్దనామం సమ్మావాయామం పస్స న సద్ధమేవాతి అత్తనో కత్తుకామతం దస్సేతి.

త్వశ్చాతి కమ్మట్టానదాయకం కల్యాణమిత్తం ఆలపతి. మేతి మయ్యం. మగ్గమక్ఖాహితి అరియమగ్గం కథేహి, లోకుత్తరమగ్గసమ్మాపకం చతుసచ్చకమ్మట్టానం కథేహితి అత్తో. అజ్ఞాసన్తి ఉజుకం మజ్జిమపటిపదాభావేన అన్తద్వయస్స అనుపగమనతో. అమతే నిబ్బానే సమ్మాపకభావేన పతిట్టితత్తా అమతోగధం. మోనేనాతి ఇాణేన మగ్గపజ్ఞాయ. మోనిస్సన్తి జానిస్సం నిబ్బానం పటిపజ్జిస్సం పాపుణిస్సం. గజ్ఞాసోతోవ సాగరన్తి యథా గజ్ఞాయ సోతో సాగరం సముద్ధం అవిరజ్జంతో ఏకంసతో ఓగాహతి, ఏవం “అహం కమ్మట్టానం అనుయుజ్జంతో మగ్గఇాణేన నిబ్బానం అధిగమిస్సామి, తస్మా తం కమ్మట్టానం మే ఆచిక్ఖథా”తి థేరం కమ్మట్టానం యాచి.

తం సుత్వా వేణుదత్తత్తేరో తస్స కమ్మట్టానం అదాసి. సోపి కమ్మట్టానం అనుయుజ్జంతో నచిరస్సేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౯.౭౫-౧౦౫) -

“పశ్చ కామగుణే హిత్వా, పియరూపే మనోరమే;
అసీతి కోటియో హిత్వా, పబ్బజిం అనగారియం.

“పబ్బజిత్వాన కాయేన, పాపకమ్మం వివజ్జయిం;
వచీదుచ్చరితం హిత్వా, నదీకూలే వసామహం.

“ఏకకం మం విహరంతం, బుద్ధసేట్టో ఉపాగమి;

నాహం జానామి బుద్ధోతి, అకాసిం పటిసన్ధారం.

“కరిత్వా పటిసన్ధారం, నామగోత్తమపుచ్చహం;
దేవతానుసి గన్ధర్వో, అదు సక్కో పురిన్దదో.

“కో వా త్వం కస్స వా పుత్తో, మహాబ్రహ్మ ఇథాగతో;
విరోచేసి దిసా సబ్బా, ఉదయం సూరియో యథా.

“సహస్సారాని చక్కాని, పాదే దిస్సన్తి మారిస;
కో వా త్వం కస్స వా పుత్తో, కథం జానేము తం మయం.

“నామగోత్తం పవేదేహి, సంసయం అపనేహి మే;
నమ్మి దేవా న గన్ధర్వో, నమ్మి సక్కో పురిన్దదో.

“బ్రహ్మభావో చ మే నత్తి, ఏతేసం ఉత్తమో అహం;
అతీతో వिसయం తేసం, దాలయిం కామబన్ధనం.

“సబ్బే కిలేసే ఝాపేత్వా, పత్తో సమ్మోధిముత్తమం;
తస్స వాచం సుణిత్యాహం, ఇదం వచనమబ్రవిం.

“యది బుద్ధోసి సబ్బజ్ఞా, నిసీద త్వం మహామునే;
తమహం పూజయిస్సామి, దుక్ఖస్సన్తకరో తువం.

“పత్థరిత్వాజినచమ్మం , అదాసి సత్థునో అహం;
నిసీది తత్థ భగవా, సీహోవ గిరిగబ్భరే.

“ఖిప్పం పబ్బతమారుయ్ఠు, అమ్మస్స ఫలమగ్గహిం;
సాలకల్యాణికం పుప్పం, చన్దనఞ్చ మహారహం.

“ఖిప్పం పగ్గయ్ఠు తం సబ్బం, ఉపేత్వా లోకనాయకం;
ఫలం బుద్ధస్స దత్వాన, సాలపుప్పమపూజయిం.

“చన్దనం అనులిమ్పిత్వా, అవన్దిం సత్థునో అహం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, విపులాయ చ పీతియా.

“అజినమ్మి నిసీదిత్వా, సుమేధో లోకనాయకో;
మమ కమ్మం పకిత్తేసి, హాసయన్తో మమం తదా.

“ఇమినా ఫలదానేన, గన్ధమాలేహి చూభయం;
పశ్చాత్సే కప్పసతే, దేవలోకే రమిస్సతి.

“అనూనమనసజ్యప్సో, వసవత్తీ భవిస్సతి;
భబ్బీసతికప్పసతే, మనుస్సత్తం గమిస్సతి.

“భవిస్సతి చక్కవత్తీ, చాతురన్తో మహిద్ధికో;
వేభారం నామ నగరం, విస్సకమ్మేన మాపితం.

“హస్సతి సబ్బసోవణ్ణం, నానారతనభూసితం;
ఏతేనేవ ఉపాయేన, సంసరిస్సతి సో భవే.

“సబ్బత్తే పూజితో హుత్వా, దేవత్తే అథ మానుసే;
పచ్చిమే భవే సమ్మత్తే, బ్రహ్మబంధు భవిస్సతి.

“అగారా అభినిక్ఖమ్మ, అనగారీ భవిస్సతి;
అభిజ్ఞాపారగూ హుత్వా, నిబ్బయిస్సతినాసవో.

“ఇదం వత్వాన సమ్మద్ధో, సుమేధో లోకనాయకో;
మమ నిజ్ఞాయమానస్స, పక్కామి అనిలజ్ఞాసే.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“తుసితతో చవిత్వాన, నిబ్బత్తిం మాతుకుచ్చియం;
భోగే మే ఊనతా నత్తి, యష్టి గట్టే వసామహం.

“మాతుకుచ్చిగతే మయి, అన్నపానశ్చ భోజనం;
మాతుయా మమ ఛన్దేన, నిబ్బత్తతి యదిచ్ఛకం.

“జాతియా పశ్చావస్సేన, పబ్బజిం అనగారియం;
ఓరోపితమ్మి కేసమ్మి, అరహత్తమపాపుణిం.

“పుబ్బకమ్మం గవేసన్తో, ఓరేన నాద్దసం అహం;
తింసకప్పసహస్సమ్మి, మమ కమ్మమనుస్సరిం.

“నమో తే పురిసాజ్ఞా, నమో తే పురిసుత్తమ;
తవ సాసనమాగమ్మ, పత్తోమ్మి అచలం పదం.

“తింసకప్పసహస్సమ్మి, యం బుద్ధమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో థేరో ఇమాయేవ గాథా అభాసీతి.

వల్లియత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. వీతసోకత్తేరగాథావణ్ణనా

కేసే మే ఓలిఖిస్సన్తీతిఆదికా ఆయస్మతో వీతసోకత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో సిద్ధత్తస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా బ్రాహ్మణానం విజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో కామే పహాయ ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా మహతా ఇసిగణేన పరివుతో అరజ్ఞో వసన్తో బుద్ధుప్పాదం సుత్వా హట్టతుట్టో “ఉదుమ్మరపుప్పసదిసా దుల్లభదస్సనా బుద్ధా భగవన్తో, ఇదానేవ ఉపగన్తబ్బా”తి మహతియా పరిసాయ సద్ధిం సత్తారం దట్టుం గచ్ఛన్తో దియడ్డయోజనే సేసే బ్యాధికో హుత్వా బుద్ధగతాయ సజ్ఞాయ కాలఙ్కతో దేవేసు ఉప్పజ్జిత్వా అపరాపరం దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే అత్థారసవస్సాధికానం ద్విన్మం వస్ససతానం మత్తకే ధమ్మాసోకరజ్ఞో కనిట్టభాతా హుత్వా నిబ్బత్తి, తస్స వీతసోకోతి నామ అహోసి. సో వయప్పత్తో ఖత్తియకుమారేహి సిక్ఖితబ్బవిజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో గిరిదత్తత్తేరం నిస్సాయ గిహిభూతో సుత్తన్తపిటకే అభిధమ్మపిటకే చ విసారదో హుత్వా ఏకదివసం మస్సుకమ్మసమయే కప్పకస్స హత్తతో ఆదాసం గహేత్వా కాయం ఓలోకేన్తో వలితపలితాదీని దిస్సా సజ్ఞాతసంవేగో విపస్సనాయ చిత్తం ఓతారేత్వా భావనం ఉస్సుక్కాపేత్వా తస్మింయేవ ఆసనే సోతాపన్నో హుత్వా గిరిదత్తత్తేరస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౯.౯-౨౬) -

“అజ్ఞాయకో మన్తధరో, తిణ్ణం వేదాన పారగూ;
లక్ఖణే ఇతిహోసే చ, సనిఘణ్ణుసకేటుభే.

“నదీసోతపటిభాగా, సిస్సా ఆయన్తి మే తదా;
తేసాహం మన్తే వాచేమి, రత్తిన్దివమతన్దితో.

“సిద్ధత్తో నామ సమ్మబ్ధో, లోకే ఉప్పజ్జి తావదే;
తమన్దకారం నాసేత్వా, ఇణాణాలోకం పవత్తయి.

“మమ అజ్ఞాతరో సిస్సో, సిస్సానం సో కథేసి మే;
సుత్వాన తే ఏతమత్తం, ఆరోచేసుం మమం తదా.

“బుద్ధో లోకే సముప్పన్నో, సబ్బజ్ఞా లోకనాయకో;
తస్సానువత్తతి జనో, లాభో అమ్మం న విజ్జతి.

“అధిచ్ఛప్పత్తికా బుద్ధా, చక్కుమన్తో మహాయసా;
యంనూనాహం బుద్ధసేట్టం, పస్సేయ్యం లోకనాయకం.

“అజినం మే గహేత్వాన, వాకచీరం కమణ్ణలుం;
అస్సమా అభినిక్ఖమ్మ, సిస్సే ఆమంతయిం అహం.

“ఓదుమ్మరికపుప్పంవ, చన్దమ్మి ససకం యథా;
వాయసానం యథా ఖీరం, దుల్లభో లోకనాయకో.

“బుద్ధో లోకమ్మి ఉప్పన్నో, మనుస్సత్తమ్మి దుల్లభం;
ఉభోసు విజ్ఞమానేసు, సవనఞ్చ సుదుల్లభం.

“బుద్ధో లోకే సముప్పన్నో, చక్కుం లచ్చామ నో భవం;
ఏథ సబ్బే గమిస్సామ, సమ్మాసమ్మద్ధసంతికం.

“కమణ్ణలుధరా సబ్బే, ఖరాజిననివాసినో;
తే జటాభారభరితా, నిక్ఖముం విపినా తదా.

“యుగమత్తం పేక్ఖమానా, ఉత్తమత్థం గవేసినో;
ఆసత్తిదోసరహితా, అసమ్మీతావ కేసరీ.

“అప్పకిచ్చా అలోలుప్పా, నిపకా సంతవుత్తినో;
ఉఞ్చాయ చరమానా తే, బుద్ధసేట్టముపాగముం.

“దియడ్డయోజనే సేసే, బ్యాధి మే ఉపపజ్జథ;
బుద్ధసేట్టం సరిత్వాన, తత్థ కాలఙ్కతో అహం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం సజ్ఞమలభిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధసజ్ఞాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౧౬౯. “కేసే మే ఓలిఖిస్సన్తి, కప్పకో ఉపసఙ్కమి;
తతో ఆదాసమాదాయ, సరీరం పచ్చవేక్ఖిసం.

౧౭౦. “తుచ్చో కాయో అదిస్సిత్థి, అన్ధకారే తమో బృగా;
సబ్బే చోళా సముచ్చిన్నా, నత్తి దాని పునబ్బవో”తి. - గాఢాద్వయం అభాసి;

తత్త కేసే మే ఓలిఖిస్సన్తి, కప్పకో ఉపసజ్కమీతి గిహికాలే మస్సుకమ్మసమయే “మమ కేసే ఓలిఖిస్సం కప్పేమీ”తి కేసాదీనం ఛేదనాదివసేన కప్పనతో కప్పకో వ్హాపితో మం ఉపగచ్ఛి. తతోతి కప్పకతో. సరీరం పచ్చవేక్షీసన్తి సబ్బకాయీకే ఆదాసే పలితవలితముఖనిమిత్తాదిదస్సనముఖేన “అభిభూతో వత జరాయ మే కాయో”తి జరాభిభూతం అత్తనో సరీరం పచ్చవేక్షిం. ఏవం పచ్చవేక్షతో చ తుచ్చో కాయో అదిస్సిత్థ నిచ్చధువసుఖసభావాదీహి రిత్తో హుత్వా మే కాయో అదిస్సథ పజ్ఞాయీ. కస్మా? అన్ధకారే తమో బ్యగా యేన అయోనిసోమనసికారసజ్ఞాతేన తమసా అత్తనో కాయే అన్ధగతా విజ్ఞమానమ్పి అసుభాదిసభావం అపస్సన్తా అవిజ్ఞమానం సుభాదిఆకారం గణ్ఠన్తి, తస్మిం అన్ధకారే అన్ధకరణట్టానే కాయే యోనిసోమనసికారసజ్ఞాతేన ఇండాలోకేన అవిజ్ఞాతమో విగతో, తతో ఏవ సబ్బే చోళా సముచ్చిన్నా చోరా వియ కుసలభణ్ణచ్చేదనతో, సాధూహి అలాతబ్బతో అసజ్ఞహేతబ్బతో సజ్ఞారకూటాదీసు ఛడ్డితపిలోతికఖణ్ణం వియ ఇస్సరజనేన అరియజనేన జిగుచ్చితబ్బతాయ చోళా వియాతి వా “చోళా”తి లద్దనామా కిలేసా సముచ్చిన్నా. అగ్గమగ్గేన సముగ్ఘాటితత్తా ఏవ చ నేసం నత్తి దాని పునబ్బవో ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తి నత్తితి.

వీతసోకత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పుణ్ణమాసత్తేరగాథావణ్ణనా

పఞ్చ నీవరణే హిత్వాతిఆదికా ఆయస్మతో పుణ్ణమాసత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్పి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో తిస్సస్స భగవతో కాలే కులగేహే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్థరి అరణ్ణో విహరన్తే పంసుకూలచీవరం దుమసాఖాయ లగ్గేత్వా గన్ధకుటిం పవిట్టే ధనుహత్తో గహనం పవిట్టో సత్థు పంసుకూలం దిస్సా పసన్నమానసో ధనుం నిక్షిపిత్వా బుద్ధగుణే అనుస్సరిత్వా పంసుకూలం వన్ది. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సీసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం కుటుమ్పియకులే నిబ్బత్తి. తస్స కిర జాతదివసే తస్మిం గేహే సబ్బభాజనాని సువణ్ణరతనమయేహి మాసేహి పరిపుణ్ణానేవ అహేసుం. తేనస్స పుణ్ణమాసోత్వేవ నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో దారపరిగ్గహం కత్వా ఏకస్మిం పుత్తే ఉప్పన్నే ఘరావాసం పహాయ పబ్బజిత్వా గామకావాసే వసన్తో ఘటేన్తో వాయమన్తో ఛళభిగ్ఘో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౯.౧-౮) -

“తిస్సో నామాసి భగవా, సయమ్భూ అగ్గపుగ్గలో;

పంసుకూలం రహేత్వాన, విహరం పావిసీ జినో.

“వినతం ధనుమాదాయ, భక్ఖణ్ణాయ చరిం అహం;

మణ్ణలగ్గం గహేత్వాన, కాననం పావిసిం అహం.

“తత్తద్దసం పంసుకూలం, దుమగ్గే లగ్గితం తదా;

చాపం తత్తేవ నిక్షిప్ప, సిరే కత్వాన అజ్ఞాలిం.

“పసన్నచిత్తో సుమనో, విపులాయ చ పీతియా;

బుద్ధసేట్టం సరిత్వాన, పంసుకూలం అవన్దహం.

“ద్వేనవుతే ఇతో కప్పే, పంసుకూలమవన్దహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, వన్దనాయ ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ధళభిణ్ణో పన హుత్వా సావత్తిం ఉపగన్త్యా సత్థారం వన్దిత్వా సుసానే వసతి, తస్స చ అచిరాగతస్సేవ సతో పుత్తో కాలమకాసి. దారకమాతా థేరస్స ఆగతభావం సుత్వా, “మా ఇదం అపుత్తకం సాపతేయ్యం రాజానో హరేయ్యు”న్తి తం ఉప్పబ్బాజేతుకామా మహతా పరివారేన థేరస్స సన్తికం గన్త్యా పటిసన్ధారం కత్వా పలోభేతుం ఆరభి. థేరో అత్తనో వీతరాగభావజానాపనత్తం ఆకాసే రత్వా అత్తనో పటిపత్తికిత్తనముఖేన తస్సా ధమ్మం దేసేన్తో -

౧౭౧. “పఞ్చ నీవరణే హిత్వా, యోగక్ఖేమస్స పత్తియా;
ధమ్మాదాసం గహేత్వాన, ఇణ్ణదస్సనమత్తనో.

౧౭౨. “పచ్చవేక్షిం ఇమం కాయం, సబ్బం సన్తరబాహిరం;
అజ్జత్తఞ్చ బహిద్ధా చ, తుచ్చో కాయో అదిస్సథా”తి. -

గాథాద్వయం అభాసి.

తత్త పఞ్చ నీవరణే హిత్వాతి కామచ్చన్దాదికే పఞ్చ నీవరణే పహాయ ఝూనాధిగమేన విద్ధంసేత్వా. యోగక్ఖేమస్స పత్తియాతి కామయోగాదీహి చతుహి యోగేహి ఖేమస్స అనుపద్దుతస్స నిబ్బానస్స అధిగమాయ. ధమ్మాదాసన్తి ధమ్మభూతం ఆదాసం. యథా హి ఆదాసో ఓలోకేన్తస్స రూపకాయే గుణాగుణం ఆదంసేతి, ఏవం విపస్సనాసజ్ఞతో ధమ్మానం సామజ్ఞావిసేసావబోధనతో ఇణ్ణదస్సనభూతో ధమ్మాదాసో విపస్సన్తస్స వోదానసంకిలేసధమ్మవిభావనేన తప్పహానసాధనేన చ విసేసతో నామకాయే గుణం ఆదంసేతి. తేనాహ -

“ధమ్మాదాసం గహేత్వాన, ఇణ్ణదస్సనమత్తనో;
పచ్చవేక్షిం ఇమం కాయం, సబ్బం సన్తరబాహిర”న్తి. -

ఇమం కాయం ధమ్మసమూహం మమ అత్తభావం అజ్జత్తికబాహిరాయతనభావతో సన్తరబాహిరం సబ్బం అనవసేసం ధమ్మాదాసం గహేత్వా “అనిచ్చ”న్తిపి “దుక్ఖ”న్తిపి “అనత్తా”తిపి పతిఅవేక్షిం ఇణ్ణచక్కునా పస్సిం. ఏవం పస్సతా చ మయా అజ్జత్తఞ్చ బహిద్ధా చాతి అత్తనో సన్తానే పరసన్తానే చ తుచ్చో కాయో అదిస్సథ నిచ్చసారాదివిరహితో తుచ్చో ఖన్ధపఞ్చకసజ్ఞతో అత్తభావకాయో ఇణ్ణచక్కునా యథావతో అపస్సిత్త. సకలమ్పి హి ఖన్ధపఞ్చకం “అవిజ్ఞానివుతస్స, భిక్షవే, బాలస్స తణ్ణాసంయుత్తస్స ఏవమయం కాయో సముదాగతో”తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౧౯) “కాయో”తి వుచ్చతి. “అదిస్సథా”తి చ ఇమినా యదేవ కాయే దట్టబ్బం, తం దిట్టం, న దానిస్స కిఞ్చ మయా పస్సితబ్బం అత్థీతి కతకిచ్చతం దస్సేన్తో అజ్ఞం బ్యాకాసి. ఏవం థేరో ఇమాహి గాథాహి పురాణదుతియికాయ ధమ్మం దేసేత్వా తం సరణేసు చ సీలేసు చ సమ్మతిట్టాపేత్వా ఉయ్యాజేసి.

పుణ్ణమాసత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నన్దకత్తేరగాథావణ్ణనా

యథాపి భద్దో ఆజఙ్ఞోతి ఆయస్మతో నన్దకత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని కరోన్తో సిఖిస్స భగవతో కాలే పచ్చంతదేసే ఉప్పజ్జిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో వనచారికో హుత్వా విచరన్తో ఏకదివసం సత్తు చక్కమనట్టానం దిస్వా పసన్నచిత్తో వాలుకా ఓకిరి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే చమ్పాయం గహపతికులే నిబ్బత్తి, తస్స నన్దకోతి నామం అకంసు. జేట్టకభాతా పనస్స భరతో నామ. తస్స పుబ్బయోగో అనన్తరవత్తుస్మిం ఆవిభవిస్సతి. తే ఉభోపి విజ్ఞాతం పత్వా ఆయస్మన్తం సోణం కోళివిసం పబ్బజితం సుత్వా “సోణోపి నామ తథాసుఖుమాలో పబ్బజి, కిమిథం పన మయ”న్తి పబ్బజింసు. తేసు భరతో నచిరస్సేవ విపస్సనం వడ్డేత్వా ఛళభిఙ్ఞో అహోసి. నన్దకో పన కిలేసానం బలవభావేన తావ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేతుం నాసక్ఖి, విపస్సనాయ కమ్మం కరోతి ఏవ. అథస్స భరతత్తేరో ఆసయం ఇత్వా అవస్సయో భవితుకామో తం పచ్ఛాసమణం కత్వా విహారతో నిక్ఖమిత్వా మగ్గసమీపే నిసిన్నో విపస్సనాకథం కథేసి.

తేన చ సమయేన సకటసత్తే గచ్చన్తే ఏకో సకటే యుత్తో గోణో చిక్ఖల్లట్టానే సకటం ఉద్ధరితుం అసక్కిన్తో పరిపతి. తతో నం సత్తవాహో సకటా మోచేత్వా తిణిఞ్చ పానీయఞ్చ దత్వా పరిస్సమం అపనేత్వా పున ధురే యోజేసి. తతో గోణో వూపసంతపరిస్సమో లద్ధబలో తం సకటం చిక్ఖల్లట్టానతో ఉద్ధరిత్వా థలే పతిట్టాపేసి. అథ భరతత్తేరో నన్దకస్స “పస్ససి నో త్వం, ఆవుసో నన్దక, ఇమస్స కమ్మ”న్తి తం నిదస్సేత్వా తేన “పస్సామీ”తి వుత్తే “ఇమమత్తం సుట్టు ఉపధారేహి”తి ఆహ. ఇతరో “యథాయం గోణో వూపసంతపరిస్సమో పజ్కట్టానతో భారం ఉబ్బహతి, ఏవం మయాపి సంసారపజ్కతో అత్తా ఉద్ధరితబ్బో”తి తమేవారమ్మణం కత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౮.౯౦-౯౫) -

“మిగలుద్దో పురే ఆసిం, అరఙ్ఞో కాననే అహం;
వాతమిగం గవేసన్తో, చక్కమం అద్దసం అహం.

“ఉచ్చజ్ఞేన పులినం గయ్వు, చక్కమే ఓకిరిం అహం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, సుగతస్స సిరీమతో.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, పులినం ఓకిరిం అహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పులినస్స ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో జేట్టభాతికస్స భరతత్తేరస్స సన్తికే అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౧౭౩. “యథాపి భద్దో ఆజఙ్ఞో, ఖలిత్వా పతితిట్టతి;
భియ్యో లద్ధాన సంవేగం, అదీనో వహతే ధురం.

౧౭౪. “ఏవం దస్సనసమ్పన్నం, సమ్మాసమ్మద్ధసావకం;

ఆజానీయం మం ధారేధ, పుత్రం బుద్ధస్య ఓరస"న్తి. - గాఢాద్వయం అభాసి;

తత్త భియ్యో లద్ధాన సంవేగం, అదీనో వహతే ధురన్తి "మయ్యం జాతిబలవీరియానం అననుచ్ఛవికమేతం యదిదం ఆగతస్య భారస్య అవహన"న్తి సంవేగం లభిత్వా అదీనో అదీనమానసో అలీనచిత్తో. "అలీనో"తి వా పాఠో, సో ఏవ అత్తో. భియ్యో పునర్పునం భియ్యోసోమత్తాయ అత్తనో ధురం భారం వహతే ఉబ్బహతి. సేసం హేట్టా రమణీయవిహారిత్థేరస్స గాఢావణ్ణనాయం వుత్తనయమేవ.

నన్దకత్థేరగాఢావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. భరతత్థేరగాఢావణ్ణనా

ఏహి , నన్దక, గచ్ఛామాతి ఆయస్మతో భరతత్థేరస్స గాఢా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర అనోమదస్సీస్స భగవతో కాలో కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం మనుజ్ఞాదస్సనం ముదుసుఖసమ్మస్సం ఉపాహనద్వయం గహేత్వా గచ్ఛన్తో సత్థారం చక్రమన్తం దిస్వా పసన్నమానసో ఉపాహనా ఉపనామేత్వా, "అభిరుహతు భగవా ఉపాహనా, యం మమ అస్స దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ"తి ఆహ. అభిరుహి భగవా తస్స అనుగ్గణ్ణనత్తం ఉపాహనా. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే చమ్పానగరే గహపతికులే నిబ్బత్తి, భరతోతిస్స నామం అహోసి. సో విజ్ఞాతం పత్తో సోణత్థేరస్స పబ్బజితభావం సుత్వా "సోపి నామ పబ్బజీ"తి సజ్ఞాతసంవేగో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౮.౭౧-౮౯) -

"అనోమదస్సీ భగవా, లోకజేట్టో నరాసభో;

దివావిహారా నిక్ఖమ్మ, పథమారుహి చక్కుమా.

"పానధిం సుకతం గయ్హ, అద్ధానం పటిపజ్జహం;

తత్తద్దసాసిం సమ్మద్ధం, పత్తికం చారుదస్సనం.

"సకం చిత్తం పసాదేత్వా, నీహరిత్వాన పానధిం;

పాదమూలే రపేత్వాన, ఇదం వచనమబ్రవి.

"అభిరుహ మహావీర, సుగతిన్ద వినాయక;

ఇతో ఫలం లభిస్సామి, సో మే అత్తో సమిజ్జతు.

"అనోమదస్సీ భగవా, లోకజేట్టో నరాసభో;

పానధిం అభిరుహిత్వా, ఇదం వచనమబ్రవి.

"యో పానధిం మే అదాసి, పసన్నో సేహి పాణిభి;

తమహం కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“బుద్ధస్స గిరమజ్ఞాయ, సబ్బే దేవా సమాగతా;
ఉదగ్గచిత్తా సుమనా, వేదజాతా కతజ్జాలీ.

“పానధీనం పదానేన, సుఖితోయం భవిస్సతి;
పశ్చాపజ్ఞాసక్ఖత్తుశ్చ, దేవరజ్జం కరిస్సతి.

“సహస్సక్ఖత్తుం రాజా చ, చక్రవర్తీ భవిస్సతి;
పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసంఖ్యయం.

“అపరిమేయ్యే ఇతో కప్పే, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, నిబ్బయిస్సతినాసవో.

“దేవలోకే మనుస్సే వా, నిబ్బత్తిస్సతి పుజ్జవా;
దేవయానపటిభాగం, యానం పటిలభిస్సతి.

“పాసాదా సివికా వయ్ఠం, హత్థినో సమలఙ్కతా;
రథా వాజజ్ఞాసంయుత్తా, సదా పాతుభవంతి మే.

“అగారా నిక్ఖమంతోపి, రథేన నిక్ఖమిం అహం;
కేసేసు చిజ్జమానేసు, అరహత్తమపాపుణిం.

“లాభా మయ్ఠం సులద్ధం మే, వాణిజ్జం సుప్పయోజితం;
దత్వాన పానధిం ఏకం, పత్తోష్ఠి అచలం పదం.

“అపరిమేయ్యే ఇతో కప్పే, యం పానధిమదాసహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, పానధిస్స ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

చళభిజ్ఞో పన హుత్వా అత్తనో కనిట్టభాతికేన నన్దకత్థేరేన హేట్ఠా వుత్తనయేన అజ్ఞాబ్యాకరణే కతే “ఇదాని నన్దకోపి
అరహో జాతో, హన్ద మయం ఉభోపి సత్థు సన్తికం గత్వా వుసితబ్రహ్మచరియతం నివేదేస్సామాతి ఉప్పన్నం పరివితక్కం
నన్దకత్థేరస్స కథేన్తో -

౧౭౭. “ఏహి నన్దక గచ్ఛామ, ఉపజ్ఞాయస్స సన్తికం;
సీహనాదం నదిస్సామ, బుద్ధసేట్ఠస్స సమ్ముఖా.

౧౭౬. “యాయ నో అనుకమ్పాయ, అష్టే పబ్బాజయీ ముని;

సో నో అత్తో అనుప్పత్తో, సబ్బసంయోజనక్ఖయో”తి. – గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త నన్దకాతి ఆలపనం. ఏహీతి తస్స అత్తనో సన్తికకరణం. గచ్ఛామాతి తేన అత్తనా చ ఏకజ్ఞం కాతబ్బకిరియావచనం, ఉపజ్ఞాయస్సాతి సమ్మాసమ్మద్ధస్స, సమ్మాసమ్మద్ధో హి సమన్తచక్ఖునా బుద్ధచక్ఖునా చ సత్తానం ఆసయానుసయచరితాదీనం యథాభూతవిలోకనేన సదేవకస్స లోకస్స వజ్జావజ్జం ఉపనిజ్ఞాయతీతి విసేసతో ఉపజ్ఞాయోతి వత్తబ్బతం అరహతి. యదత్తం గమనం, తం దస్సేతుం “సీహనాదం నదిస్సామ, బుద్ధసేట్ఠస్స సమ్ముఖా”తి ఆహ. యథాభుచ్చగుణాభిబ్యాహారతాయ అభీతనాదభావతో సీహనాదం బుద్ధస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స తతో ఏవ సబ్బసత్తుత్తమతాయ సేట్ఠస్స, బుద్ధానం వా సావకబుద్ధాదీనం సేట్ఠస్స సమ్ముఖా పురతో నదిస్సామాతి అత్తో.

యథా పన సీహనాదం నదితుకామో, తం దస్సేన్తో “యాయా”తి గాథమాహ. తత్త యాయాతి యదత్తం, యాయ యదత్తానుప్పత్తియాతి అత్తో. నోతి అష్టాకం. అనుకమ్పాయాతి అనుగ్గణ్ణనేన అష్టే ద్వేపి పబ్బాజయి పబ్బాజేసి. మునీతి భగవా. సో నో అత్తో అనుప్పత్తోతి సో అత్తో సబ్బేసం సంయోజనానం ఖయభూతం అరహత్తఫలం నో అష్టేహి అనుప్పత్తో, అధిగతోతి అత్తో.

భరతత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. భారద్వాజత్తేరగాథావణ్ణనా

నదన్తి ఏవం సప్పజ్ఞాతి ఆయస్మతో భారద్వాజత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో ఇతో ఏకతింసే కప్పే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సుమనం నామ పచ్చేకబుద్ధం పిణ్డాయ చరన్తం దిస్సా పసన్నమానసో పరిపక్కం వల్లికారఫలం అదాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా గోత్తనామేన భారద్వాజోత్తేవ పజ్ఞాయిత. సో వయప్పత్తో ఘరావాసం వసన్తో ఏకపుత్తం లభి. తస్స “కణ్ఠిదిన్నో”తి నామం అకాసి. తస్స విజ్ఞాతం పత్తకాలే “తాత, అసుకస్స నామ ఆచరియస్స సన్తికే సిప్పం సిక్ఖిత్వా ఏహీ”తి తం తక్కిసిలం పేసేసి. సో గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే సత్థు సావకం అజ్ఞాతరం మహాధేరం కల్యాణమిత్తం లభితా తస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కతపుబ్బకిచ్చో విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౮.౬౬-౭౦) –

“సుమనో నామ సమ్మద్ధో, తక్కిరాయం వసీ తదా;

వల్లికారఫలం గయ్ఠ, సయమ్మస్స అదాసహం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అధస్స పితా భారద్వాజో వేళువనే విహరంతం భగవంతం ఉపసంక్రమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పబ్బజిత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం సద్ధాకాసి. అథ పుత్తో సత్తారం వన్నితుం రాజగహం ఆగతో సత్తు సన్నికే నిసిన్నం పితరం దిస్వా తుట్టచిత్తో “పితాపి ఖో మే పబ్బజితో, కిం ను ఖో తేన పబ్బజ్ఞాకిచ్చం మత్తకం పాపిత”ని వీమంసంతో ఖీణాసవభావం ఇత్వా తం సీహనాదం నదాపేతుకామో, “సాధు, ఖో తుమ్హేహి కతం పబ్బజంతేహి, పబ్బజ్ఞాకిచ్చం పన మత్తకం పాపిత”ని పుచ్చి. భారద్వాజో పుత్తస్స అధిగమం దీపేంతో -

౧౭౭. “నదంతి ఏవం సప్పజ్ఞా, సీహావ గిరిగబ్బరే;
వీరా విజితసంఖామా, జేత్వా మారం సవాహనం.

౧౭౮. “సత్తా చ పరిచిణ్ణో మే, ధమ్మా సజ్ఞో చ పూజితో;
అహింసా విత్తో సుమనో, పుత్తం దిస్వా అనాసవ”ని. - గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త నదంతీతి యథాభుచ్చగుణాభిబ్యాహరవసేన అభీతనాదం నదంతి గజ్జంతి. ఏవంతి ఇదాని వత్తబ్బాకారదస్సనం. సప్పజ్ఞాతి అగ్గమగ్గపజ్ఞాధిగమేన సబ్బపజ్ఞాధిగమేన సబ్బపజ్ఞావేపుల్లప్పత్తా. వీరాతి చతుబ్బిధసమ్మప్పధానవీరియసమ్మన్నతాయ వీరా, తతో ఏవ అనవసేససంకిలేసపక్ఖనిమ్మధనేన సవాహనం కిలేసమారం అభిసంఖారమారం దేవపుత్తమారం జేత్వా సబ్బసో విజితసంఖామా నదంతి సప్పజ్ఞాతి సమ్మంతో.

ఏవం విజేతబ్బవిజయేన సీహనాదం దస్సేత్వా ఇదాని ఆరాధేతబ్బసమారాధనేన ఇచ్చితబ్బసిద్ధియా చ తం దస్సేతుం, “సత్తా చ పరిచిణ్ణో మే”తి దుతియం గాథమాహ. తత్త సత్తా చ పరిచిణ్ణో మేతి మమ సత్తా సమ్మాసమ్మద్ధో యథానుసిట్టం ఓవాదానుసాసనీకరణేన మయా పరిచిణ్ణో ఉపాసితో, న ధమ్మాధికరణం విసోసితోతి అధిష్ఠాయో. ధమ్మా సజ్ఞో చ పూజితోతి నవవిధోపి లోకుత్తరధమ్మా, యథాపటిపత్తియాగతమగ్గానుప్పత్తియా సీలదిట్ఠిసామజ్ఞాగమనేన అరియసజ్ఞో చ మయా పూజితో మానితో. అహింసా విత్తో సుమనో, పుత్తం దిస్వా అనాసవంతి మమ పుత్తం అనాసవం సబ్బసో ఖీణాసవం దిస్వా దస్సనహేతు అహమ్మి విత్తో నిరామిసాయ పీతియా తుట్టో, తతోయేవ నిరామిసేన సోమనస్సేన సుమనో జాతోతి అత్తో.

భారద్వాజత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౦. కణ్ఠదిన్నత్తేరగాథావణ్ణనా

ఉపాసితా సప్పురిసాతి ఆయస్మతో కణ్ఠదిన్నత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినంతో ఇతో చతునవతే కప్పే కులగేహే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సోభితం నామ పచ్చేకబుద్ధం దిస్వా పసన్నచిత్తో పున్నాగపుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే రాజగహే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా కణ్ఠదిన్నీతి లద్ధనామో వయప్పత్తో ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా చోదియమానో ధమ్మసేనాపతిం ఉపసంక్రమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన పుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౮.౬౧-౬౨) -

“సోభితో నామ సమ్బుద్ధో, చిత్తకూటే వసీ తదా;
గోహత్వా గిరిపున్నాగం, సయమ్బుం అభిపూజయిం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం బుద్ధమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో -

౧౭౯. “ఉపాసితా సప్పురిసా, సుతా ధమ్మా అభిణ్ణసో;
సుత్వాన పటిపజ్జిస్సం, అజ్ఞాసం అమతోగధం.

౧౮౦. “భవరాగహతస్స మే సతో, భవరాగో పున మే న విజ్ఞతి;
న చాహు న చ మే భవిస్సతి, న చ మే ఏతరహి విజ్ఞతీ”తి. -

గాథాద్వయం అభాసి.

తత్త ఉపాసితాతి పరిచరితా పటిపత్తిపయిరుపాసనాయ పయిరుపాసితా. సప్పురిసాతి సంతేహి సీలాదిగుణేహి సమన్నాగతా పురిసా, అరియపుగ్గలా సారిపుత్తత్తేరాదయో. ఏతేన పురిమచక్కద్వయసమ్మత్తిమత్తనో దస్సేతి. న హి పతిరూపదేసవాసేన వినా సప్పురిసూపనిస్సయో సమ్భవతి. సుతా ధమ్మాతి సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిపటిసంయుత్తధమ్మా సోతద్వారానుసారేన ఉపధారితా. ఏతేన అత్తనో బాహుసచ్చం దస్సేన్తో పచ్చిమచక్కద్వయసమ్మత్తిం దస్సేతి. అభిణ్ణసోతి బహుసో న కాలేన కాలం. ఇదఞ్చ పదం “ఉపాసితా సప్పురిసా”తి ఏత్థాపి యోజేతబ్బం. సుత్వాన పటిపజ్జిస్సం, అజ్ఞాసం అమతోగధన్తి తే ధమ్మే సుత్వా తత్త వుత్తరూపారూపధమ్మే సలక్ఖణాదితో పరిగ్గహత్వా అనుక్కమేన విపస్సనం వడ్డేత్వా అమతోగధం నిబ్బానపతిట్టం తంసమ్మాపకం అజ్ఞాసం అరియం అట్టజ్ఞేకం మగ్గం పటిపజ్జిం పాపుణిం.

భవరాగహతస్స మే సతోతి భవరాగేన భవతణ్ణాయ అనాదిమతి సంసారే హతస్స ఉపద్దుతస్స మమ సతో సమానస్స, అగ్గమగ్గేన వా హతభవరాగస్స. భవరాగో పున మే న విజ్ఞతీతి తతో ఏవ పున ఇదాని భవరాగో మే నత్తి. న చాహు న మే భవిస్సతి, న చ మే ఏతరహి విజ్ఞతీతి యదిపి పుట్టే పుడుజ్జనకాలే సేక్ఖకాలే చ మే భవరాగో అహోసి, అగ్గమగ్గప్పత్తితో పన పట్టాయ న చాహు న చ అహోసి, ఆయతిమ్మి న మే భవిస్సతి, ఏతరహి అధునాపి న చ మే విజ్ఞతి న చ ఉపలబ్ధతి, పహీనోతి అత్తో. భవరాగవచనేనేవ చేత్త తదేకట్టతాయ మానాదీనమ్మి అభావో వుత్తోతి సబ్బసో పరిక్ఖేణభవసంయోజనతం దస్సేతి.

కణ్ఠాదిన్నత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

తతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుర్థవర్గో

౧. మిగసిరత్తేరగాథావణ్ణనా

యతో అహం పబ్బజితోతి ఆయస్మతో మిగసిరత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో కస్సపస్స భగవతో కాల్ బ్రాహ్మణకుల్ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్తారం దిస్వా పసన్నచిత్తో కుసట్టకం అదాసి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరత్తే బ్రాహ్మణకుల్ పటిసన్ధిం గహేత్వా మిగసిరనక్ఖత్తేన జాతత్తా మిగసిరోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో బ్రాహ్మణానం విజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో ఛవసీసమన్తం నామ సిక్ఖి, యం పరిజప్పేత్వా తివస్సమత్తకే మతానమ్మి సీసం నఖేన ఆకోటేత్వా “అయం సత్తో అసుకట్టానే నిబ్బత్తో”తి జానాతి.

సో ఘరావాసం అనిచ్చన్తో పరిబ్బాజకపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా తం విజ్ఞం నిస్సాయ లోకేన సక్కతో గరుకతో లాభీ హుత్వా విచరన్తో సావత్తిం ఉపగతో సత్తు సన్తికం గన్తా అత్తనో ఆనుభావం పకాసేన్తో – “అహం, భో గోతమ, మతానం నిబ్బత్తట్టానం జానామీ”తి వత్వా, “కథం పన త్వం జానాసీ”తి వుత్తే, “ఛవసీసాని ఆహరాపేత్వా మన్తం పరిజప్పేత్వా నఖేన సీసం ఆకోటేన్తో నిరయాదికం తేహి తేహి నిబ్బత్తట్టానం జానామీ”తి కథేసి. అథస్స భగవా పరినిబ్బుతస్స భిక్ఖునో సీసకపాలం ఆహరాపేత్వా, “కథేహి తావ తస్స గతిం, యస్సిదం సీసకపాల”న్తి ఆహ. సో తం కపాలం మన్తం పరిజప్పేత్వా నఖేన ఆకోటేత్వా నేవ అన్తం న కోటిం పస్సతి. అథ సత్థారా, “న సక్కోసి పరిబ్బాజకా”తి వుత్తే, “ఉపపరిక్ఖిస్సామి తావా”తి వత్వా పునప్పునం పరివత్తేన్తోపి న పస్సతేవ. బాహిరకమన్తేన హి భీణాసవస్స గతిం కథం జానిస్సతి, అథస్స మత్తకతో కచ్చేహి చ సేదో ముచ్చి. సో లజ్జిత్వా తుణ్ణీభూతో అట్టాసి. సత్థా “కిలమసి పరిబ్బాజకా”తి ఆహ. సో “ఆమ, కిలమామి, న ఇమస్స గతిం జానామి, తుమ్హే పన జానాథా”తి. “అహం ఏతం జానామి, ఇతో ఉత్తరితరమ్మి జానామీ”తి వత్వా “నిబ్బానం గతో సో”తి ఆహ. పరిబ్బాజకో “ఇమం విజ్ఞం మయ్ఘం దేథా”తి ఆహ. “తేన హి పబ్బజా”తి వత్వా తం పబ్బాజేత్వా పఠమం సమధకమ్మట్టానే నియోజేత్వా ఝానాభిజ్ఞాసు పతిట్టితస్స విపస్సనాయ కమ్మం ఉపదిసి. సో విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౮.౫౬-౬౦) –

“కస్సపస్స భగవతో, బ్రాహ్మణస్స వుసీమతో;

పసన్నచిత్తో సుమనో, కుసట్టకమదాసహం.

“ఇమస్మింయేవ కప్పస్మిం, కుసట్టకమదాసహం;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, కుసట్టకస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో –

౧౮౧. “యతో అహం పబ్బజితో, సమ్మాసమ్మద్ధసాసనే;

విముచ్చమానో ఉగ్గచ్ఛిం, కామధాతుం ఉపచ్చగం.

౧౮౨. “బ్రహ్మనో పేక్షమానస్స, తతో చిత్తం విముచ్చి మే;
అకుప్పా మే విముత్తీతి, సబ్బసంయోజనక్ఖయా”తి. – గాఢాద్వయం అభాసి;

తత్త యతో అహం పబ్బజితో, సమ్మాసమ్మద్ధసాసనేతి యతో పభుతి అహం పబ్బజితో బుద్ధస్స భగవతో సాసనే,
పబ్బజితకాలతో పట్టాయ. విముచ్చమానో ఉగ్గచ్ఛిన్తి సంకిలేసపక్ఖతో పరమం తావ సమధవిపస్సనాహి విముచ్చమానో
వోదానధమ్మసవనేన ఉట్టహిం. ఏవం ఉగ్గచ్ఛన్తో కామధాతుం ఉపచ్ఛగం అనాగామిమగ్గేన అచ్ఛన్తమేవ కామధాతుం
అతిక్కమిం.

బ్రహ్మనో పేక్షమానస్స, తతో చిత్తం విముచ్చి మేతి సదేవకస్స లోకస్స అగ్గభూతత్తా సేట్టట్టేన బ్రహ్మనో బుద్ధస్స
భగవతో మహాకరుణాయోగేన “అయం కులపుత్తో మమ సాసనే పబ్బజిత్వా కథం ను ఖో పటిపజ్జతీ”తి పేక్షన్తస్స తతో
అనాగామిమగ్గాధిగమతో పచ్ఛా అగ్గమగ్గాధిగమేన మమ చిత్తం సబ్బసంకిలేసతో అచ్ఛన్తమేవ ముచ్చి. అకుప్పా మే
విముత్తీతి, సబ్బసంయోజనక్ఖయాతి తథావిముత్తచిత్తత్తా ఏవ సబ్బేసం సంయోజనానం ఖయా పరిక్ఖయా ఇతి ఏవం
అకుప్పా మే విముత్తీతి అజ్ఞాం బ్యాకాసి.

మిగసిరత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సివకత్థేరగాథావణ్ణనా

అనిచ్ఛాని గహకానీతి ఆయస్మతో సివకత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త
భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం భగవన్తం పిణ్ణాయ చరన్తం
పస్సిత్వా పసన్నమానసో పత్తం ఆదాయ కుమ్మాసస్స పూరేత్వా అదాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో
ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తి, సివకోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో విజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం
గతో నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయతాయ కామే పహాయ పరిబ్యాజకపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా విచరన్తో సత్తారం ఉపసక్కుమిత్వా ధమ్మం
సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప.
ధేర ౨.౨౬.౧౧౭-౧౨౧) –

“ఏసనాయ చరన్తస్స, విపస్సిస్స మహేసిసే;
రిత్తకం పత్తం దిస్సాన, కుమ్మాసం పూరయిం అహం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం భిక్ఖమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, కుమ్మాసస్స ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అజ్ఞాం బ్యాకరోన్తో –

౧౮౩. “అనిచ్ఛాని గహకాని, తత్త తత్త పునప్పునం;

గహకారం గవేసన్తో, దుక్ఖ జాతి పునపునం.

౧౮౪. “గహకారక దిట్టోసి, పున గేహం న కాహసి;

సబ్బా తే ఫాసుకా భగ్గా, ధూణికా చ విదాలితా;

విమరియాదికతం చిత్తం, ఇధేవ విధమిస్సతీ”తి. – గాథాద్వయం అభాసి;

తత్త అనిచ్ఛాని గహకాని, తత్త తత్త పునపునన్తి తస్మిం తస్మిం భవే పునపునం నిబ్బత్తమానాని గహకాని అత్తభావగేహాని న నిబ్బాని అనవట్టితాని ఇత్తరాని పరిత్తకాలాని. గహకారం గవేసన్తోతి ఇమస్స అత్తభావగేహస్స కారకం తత్తావడ్డకిం పరియేసన్తో ఏత్తకం కాలం అనువిచరిన్తి అధిప్పాయో. దుక్ఖ జాతి పునపునన్తి ఇదం గహకారకగవేసనస్స కారణవచనం . యస్మా జరాబ్యాధిమరణమిస్సతాయ జాతి నామేసా పునపునం ఉపగన్తుం దుక్ఖా, న చ సా తస్మిం అదిట్టే నివత్తతి, తస్మా తం గవేసన్తో విచరిన్తి అత్తో.

గహకారక దిట్టోసీతి ఇదాని పన యేన సో సక్కా దట్టుం, తేన అరియమగ్గజాణచక్కునా గహకారక దిట్టో అసి. పున గేహన్తి పున ఇమస్మిం సంసారవట్టే అత్తభావసజ్ఞాతం మమ గేహం న కాహసి న కరిస్ససి. సబ్బా తే ఫాసుకా భగ్గాతి తవ సబ్బా అనవసేసకిలేసఫాసుకా మయా భగ్గా. ధూణికా చ విదాలితాతి ఇదాని తయా కాతబ్బస్స అత్తభావగేహస్స అవిజ్ఞాసజ్ఞాతా కణ్ఠికా చ భిన్నా. విమరియాదికతం చిత్తన్తి మమ చిత్తం విగతన్తుం కతం, ఆయతిం అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపాదితం. తతో ఏవ ఇధేవ విధమిస్సతి ఇమస్మింయేవ భవే విద్ధంసిస్సతి, చరిమకచిత్తనిరోధేన నిరుజ్ఞిస్సతీతి అత్తో.

సివకత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఉపవాణత్తేరగాథావణ్ణనా

అరహం సుగతోతి ఆయస్మతో ఉపవాణత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే దలిద్దకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో భగవతి పరినిబ్బుతే తస్స ధాతుం గహేత్వా మనుస్సదేవనాగరుళకుమ్భణ్ణయక్ఖగన్ధబ్బేహి సత్తరతనమయే సత్తయోజనికే ధూపే కతే తత్త సుధోతం అత్తనో ఉత్తరాసఙ్గం వేళగ్గే ఆబన్ధిత్వా ధజం కత్వా పూజం అకాసి. తం గహేత్వా అభిసమ్మతకో నామ యక్ఖసేనాపతి దేవేహి చేతియపూజారక్ఖణత్తం రపితో అదిస్సమానకాయో ఆకాసే ధారేన్తో చేతియం తిక్ఖత్తుం పదక్ఖిణం అకాసి. సో తం దిస్వా భియ్యోసోమత్తాయ పసన్నమానసో అహోసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా ఉపవాణోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో జేతవనపటిగ్గహణే బుద్ధానుభావం దిస్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో అరహత్తం పత్వా ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౧౬.౧౨౨-౧౭౮) –

“పదుముత్తరో నామ జినో, సబ్బధమ్మాన పారగూ;

జలిత్వా అగ్గిక్ఖన్దోవ, సమ్ముద్ధో పరినిబ్బుతో.

“మహాజనా సమాగమ్మ, పూజయిత్వా తథాగతం;

చిత్తం కత్వాన సుగతం, సరీరం అభిరోపయుం.

“సరీరకిచ్చం కత్వాన, ధాతుం తత్త సమానయుం;
సదేవమనుస్సా సబ్బే, బుద్ధధూపం అకంసు తే.

“పఠమా కఞ్చనమయా, దుతియా చ మణిమయా;
తతియా రూపియమయా, చతుర్థీ ఫలికామయా.

“తత్త పఞ్చమికా చేవ, లోహితజ్జమయా అహు;
ఛట్టా మసారగల్లస్స, సబ్బం రతనమయూపరి.

“జఙ్ఘా మణిమయా ఆసి, వేదికా రతనామయా;
సబ్బసోణ్ణమయో ధూపో, ఉద్ధం యోజనముగ్గతో.

“దేవా తత్త సమాగన్త్యా, ఏకతో మంతయుం తదా;
మయమ్మి ధూపం కస్సామ, లోకనాథస్స తాదినో.

“ధాతు ఆవేణికా నత్తి, సరీరం ఏకపిణ్డీతం;
ఇమమ్మి బుద్ధధూపమ్మి, కస్సామ కఞ్చాకం మయం.

“దేవా సత్తహి రత్నేహి, అఙ్గాం వడ్డేసుం యోజనం;
ధూపో ద్వియోజనుబ్బేధో, తిమిరం బృహహన్తి సో.

“నాగా తత్త సమాగన్త్యా, ఏకతో మంతయుం తదా;
మనుస్సా చేవ దేవా చ, బుద్ధధూపం అకంసు తే.

“మా నో పమత్తా అస్సుమ్మ, అప్పమత్తా సదేవకా;
మయమ్మి ధూపం కస్సామ, లోకనాథస్స తాదినో.

“ఇన్దనీలం మహానీలం, అథో జోతిరసం మణిం;
ఏకతో సన్నిపాతేత్వా, బుద్ధధూపం అథాదయుం.

“సబ్బం మణిమయం ఆసి, యావతా బుద్ధచేతియం;
తియోజనసముబ్బేధం, ఆలోకకరణం తదా.

“గరుళా చ సమాగన్త్యా, ఏకతో మంతయుం తదా;
మనుస్సా దేవనాగా చ, బుద్ధపూజం అకంసు తే.

“మా నో పమత్తా అస్సుమ్మ, అప్పమత్తా సదేవకా;
మయమ్మి ధూపం కస్సామ, లోకనాథస్స తాదినో.

“సబ్బం మణిమయం ధూపం, అకరుం తే చ కఙ్ఞాకం;
యోజనం తేపి వడ్డేసుం, ఆయతం బుద్ధచేతియం.

“చతుయోజనముబ్బేధో, బుద్ధధూపో విరోచతి;
ఓభాసేతి దిసా సబ్బా, సతరంసీవ ఉగ్గతో.

“కుమ్భణ్ణా చ సమాగన్త్యా, ఏకతో మన్తయుం తదా;
మనుస్సా చేవ దేవా చ, నాగా చ గరుళా తథా.

“పచ్చేకం బుద్ధసేట్ఠస్స, అకంసు ధూపముత్తమం;
మా నో పమత్తా అస్సుమ్మ, అప్పమత్తా సదేవకా.

“మయమ్మి ధూపం కస్సామ, లోకనాథస్స తాదినో;
రతనేహి ఛాదేస్సామ, ఆయతం బుద్ధచేతియం.

“యోజనం తేపి వడ్డేసుం, ఆయతం బుద్ధచేతియం;
పఞ్చయోజనముబ్బేధో, ధూపో ఓభాసతే తదా.

“యక్ఖా తత్థ సమాగన్త్యా, ఏకతో మన్తయుం తదా;
మనుస్సా దేవనాగా చ, గరుళా చ కుమ్భణ్ణికా.

“పచ్చేకం బుద్ధసేట్ఠస్స, అకంసు ధూపముత్తమం;
మా నో పమత్తా అస్సుమ్మ, అప్పమత్తా సదేవకా.

“మయమ్మి ధూపం కస్సామ, లోకనాథస్స తాదినో;
ఫలికా ఛాదయిస్సామ, ఆయతం బుద్ధచేతియం.

“యోజనం తేపి వడ్డేసుం, ఆయతం బుద్ధచేతియం;
ఛయోజనికముబ్బేధో, ధూపో ఓభాసతే తదా.

“గన్ధబ్బా చ సమాగన్త్యా, ఏకతో మన్తయుం తదా;
మనుజా దేవతా నాగా, కుమ్భణ్ణా గరుళా తథా.

“సబ్బే అకంసు బుద్ధధూపం, మయమేత్థ అకారకా;
మయమ్మి ధూపం కస్సామ, లోకనాథస్స తాదినో.

“వేదియో సత్త కత్వాన, ధజం ధత్తం అకంసు తే;
సబ్బసోణ్ణమయం ధూపం, గన్ధబ్బా కారయుం తదా.

“సత్తయోజనముబ్బేధో, ధూపో ఓభాసతే తదా;
రత్తిన్దివా న ఇాయన్తి, ఆలోకో హోతి సబ్బదా.

“అభిభోన్తి న తస్సాభా, చన్దసూరా సతారకా;
సమన్తా యోజనసతే, పదీపోపి న పజ్జలి.

“తేన కాలేన యే కేచి, ధూపం పూజేన్తి మానుసా;
న తే ధూపం ఆరుహన్తి, అమ్మరే ఉక్కిపన్తి తే.

“దేవేహి రపితో యక్ష్కో, అభిసమ్మతనామకో;
ధజం వా పుప్పదామం వా, అభిరోపేతి ఉత్తరిం.

“న తే పస్సన్తి తం యక్ష్మం, దామం పస్సన్తి గచ్ఛతో;
ఏవం పస్సిత్వా గచ్ఛన్తా, సబ్బే గచ్ఛన్తి సుగ్గతిం.

“విరుద్ధా యే పావచనే, పసన్నా యే చ సాసనే;
పాటిహారం దట్టుకామా, ధూపం పూజేన్తి మానుసా.

“నగరే హంసవతియా, అహోసిం భతకో తదా;
ఆమోదితం జనం దిస్సా, ఏవం చిన్తేసహం తదా.

“ఉళారో భగవా నేసో, యస్స ధాతుఘరే దిసం;
ఇమా చ జనతా తుట్టా, కారం కుట్టం న తప్పరే.

“అహమ్మి కారం కస్సామి, లోకనాథస్స తాదినో;
తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, భవిస్సామి అనాగతే.

“సుధోతం రజకేనాహం, ఉత్తరేయ్యం పటం మమ;
వేళగ్గే ఆలగ్గేత్వాన, ధజం ఉక్కిపిమమ్మరే.

“అభిసమ్మతకో గయ్ఘ, అమ్మరే హాసి మే ధజం;
వాతేరితం ధజం దిస్సా, భియ్యో హాసం జనేసహం.

“తత్థ చిత్తం పసాదేత్వా, సమణం ఉపసజ్జమిం;
తం భిక్షుం అభివాదేత్వా, విపాకం పుచ్చహం ధజే.

“సో మే కథేసి ఆనన్దీ, పీతీసజ్జాననం మమ;
తస్య ధజస్య విపాకం, అనుభోస్యసి సబ్బదా.

“హత్తిఅస్సరథాపత్తీ, సేనా చ చతురగ్గీనీ;
పరివారేస్సన్తి తం నిచ్చం, ధజదానస్సిదం ఫలం.

“సట్టితూరియసహస్సాని, భేరియో సమలజ్జతా;
పరివారేస్సన్తి తం నిచ్చం, ధజదానస్సిదం ఫలం.

“ధళసీతి సహస్సాని, నారియో సమలజ్జతా;
విచిత్తవత్థాభరణా, ఆముక్కమణికుణ్డలా.

“అళారపవ్హా హసులా, సుసజ్జా తనుమజ్జిమా;
పరివారేస్సన్తి తం నిచ్చం, ధజదానస్సిదం ఫలం.

“తింసకప్పసహస్సాని, దేవలోకే రమిస్ససి;
అసీతిక్ఖత్తుం దేవిన్దో, దేవరజ్జం కరిస్ససి.

“సహస్సక్ఖత్తుం రాజా చ, చక్కవత్తీ భవిస్సతి;
పదేసరజ్జం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖేయం.

“కప్పసతసహస్సమ్హి, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“దేవలోకా చవిత్వాన, సుక్కమూలేన చోదితో;
పుణ్ణాకమ్మేన సజ్జాతో, బ్రహ్మబద్ధు భవిస్ససి.

“అసీతికోటిం ధడ్డేత్వా, దాసే కమ్మకరే బహూ;
గోతమస్స భగవతో, సాసనే పబ్బజిస్ససి.

“ఆరాధయిత్వా సమ్మద్ధం, గోతమం సక్యపుఙ్గవం;
ఉపవాణోతి నామేన, హేస్ససి సత్థు సావకో.

“సతసహస్సే కతం కమ్మం, ఫలం దస్సేసి మే ఇధ;
సుముత్తో సరవేగోవ, కిలేసే ఝూపయిం మమ.

“చక్కవత్తిస్స సత్తస్స, చాతుద్దీపిస్సరస్స మే;
తీణి యోజనాని సామన్తా, ఉస్సీయన్తి ధజా సదా.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ధజదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అథాయస్మా ఉపవాణో భగవతో ఉపట్టాకో అహోసి. తేన చ సమయేన భగవతో వాతాబాధో ఉప్పజ్జి. థేరస్స చ గిహిసహాయో దేవహితో నామ బ్రాహ్మణో సావత్థియం పటివసతి. సో థేరం చతూహి పచ్చయేహి పవేదేసి. అథాయస్మా ఉపవాణో నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ తస్స బ్రాహ్మణస్స నివేసనం ఉపగచ్ఛి. బ్రాహ్మణో “కేనచి అశ్శోన పయోజనేన థేరో ఆగతో”తి ఇత్థా, “వదేయ్యాధ, భన్తే, కేనత్తో”తి ఆహ. థేరో తస్స బ్రాహ్మణస్స పయోజనం ఆచిక్షన్తో -

౧౮౮: “అరహం సుగతో లోకే, వాతేహాబాధికో ముని;

సచే ఉణ్ణోదకం అత్థి, మునినో దేహి బ్రాహ్మణ.

౧౮౯: “పూజితో పూజనేయ్యానం, సక్కరేయ్యాన సక్కతో;

అపచితోపచేయ్యానం, తస్స ఇచ్ఛామి హతవే”తి. - గాథాద్వయం అభాసి;

తస్సన్తో - యో ఇమస్మిం లోకే పూజనేయ్యానం పూజేతబ్బేహి సక్కాదీహి దేవేహి మహాబ్రహ్మాదీహి చ బ్రహ్మేహి పూజితో, సక్కరేయ్యానం సక్కాతబ్బేహి బిమ్మిసారకోసలరాజాదీహి సక్కతో, అపచేయ్యానం అపచాయితబ్బేహి మహేసీహి వీణాసవేహి అపచితో, కిలేసేహి ఆరకత్తాదినా అరహం, సోభనగమనాదినా సుగతో సబ్బజ్ఞా ముని మయ్హం సత్తా దేవదేవో సక్కానం అతిసక్కో బ్రహ్మనం అతిబ్రహ్మ, సో దాని వాతేహి వాతహేతు వాతక్ఖోభనిమిత్తం ఆబాధికో జాతో. సచే, బ్రాహ్మణ, ఉణ్ణోదకం అత్థి, తస్స వాతాబాధవూపసమనత్తం తం హతవే ఉపనేతుం ఇచ్ఛామీతి. తం సుత్వా బ్రాహ్మణో ఉణ్ణోదకం తదనురూపం వాతారహాన్తా భేసజ్జం భగవతో ఉపనామేసి. తేన చ సత్థు రోగో వూపసమి. తస్స భగవా అనుమోదనం అకాసీతి.

ఉపవాణత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఇసిదిన్నత్థేరగాథావణ్ణనా

దిట్టా మయాతి ఆయస్మతో ఇసిదిన్నత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని కరోన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో బీజనిం గహేత్వా బోధియా పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సునాపరంతజనపదే సేట్టికులే నిబ్బత్తిత్వా ఇసిదిన్నోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో సత్థు చన్దనమాళపటిగహణే పాటిహారియం దిస్సా పసన్నమానసో సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా ధమ్మం సుత్వా సోతాపన్నో హుత్వా అగారం అజ్ఞావసతి. తస్స హితానుకమ్మినీ దేవతా తం చోదేన్తి -

౧౮౯: “దిట్టా మయా ధమ్మధరా ఉపాసకా, కామా అనిచ్ఛా ఇతి భాసమానా;

సారత్తరత్తా మణికుణ్డలేసు, పుత్తేసు దారేసు చ తే అపేక్షా.

౧౮౮. “అద్దా న జానన్తి యతోధ ధమ్మం, కామా అనిచ్ఛా ఇతి చాపి ఆహుః;
రాగఞ్చ తేసం న బలత్థి ఛేత్తుం, తస్మా సీతా పుత్తదారం ధనఞ్చా”తి. -

గాథాద్యయమభాసి.

తత్థ దిట్టా మయా ధమ్మధరా ఉపాసకా, కామా అనిచ్ఛా ఇతి భాసమానాతి ఇధేకచ్ఛే పరియత్తిధమ్మధరా ఉపాసకా
మయా దిట్టా, పరియత్తిధమ్మధరత్తా ఏవ “కామా నామేతే అనిచ్ఛా దుక్ఖా విపరిణామధమ్మా”తి కామేసు
ఆదీనవపటిసంయుత్తం ధమ్మం భాసమానా, సయం పన సారత్తరత్తా మణికుణ్డలేసు, పుత్తేసు దారేసు చ తే అపేక్షాతి సారత్తా
హుత్వా బహులరాగరత్తా మణీసు కుణ్డలేసు చ, మణిచితేసు వా కుణ్డలేసు, పుత్తేసు పుత్తధీతాసు దారేసు చ అధిగతస్సహా,
అఞ్ఞం భణన్తా అఞ్ఞం కరోన్తా దిట్టా మయాతి అత్తో.

యతోతి యస్మా తే ఉపాసకా సారత్తరత్తా మణికుణ్డలేసు పుత్తేసు దారేసు చ అపేక్షవన్తో, తస్మా ఇధ ఇమస్మిం
బుద్ధసాసనే ధమ్మం యాథావతో అద్దా ఏకంసేన న జానన్తి. ఏవం భూతా చ “కామా అనిచ్ఛా”ఇతి చాపి ఆహు అహోసి,
సత్తపకతి విచిత్తసభావాతి అధిప్పాయో. రాగఞ్చ తేసం న బలత్థి ఛేత్తున్తి తేసం ఉపాసకానం యస్మా రాగం ఛేత్తుం
సముచ్చిన్దితుం తాదిసం ఇాణబలం నత్తి, తస్మా తేన కారణేన సీతా తణ్ణావసేన నిస్సీతా పుత్తదారం ధనఞ్చా అల్లీనా న
విస్సజ్జేన్తితి సబ్బమేతం దేవతా తంయేవ ఉపాసకం ఉద్దిస్స అఞ్ఞాపదేసేన కథేసి. తం సుత్వా ఉపాసకో సంవేగజాతో
పబ్బజిత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౮.౪౬-౫౦) -

“విపస్సినో భగవతో, బోధియా పాదపుత్తమే;
సుమనో బీజనిం గయ్యు, అబీజిం బోధిముత్తమం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, అబీజిం బోధిముత్తమం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బీజనాయ ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అరహత్తం పన పత్వా అఞ్ఞం బ్యాకరోన్తో ఇమా ఏవ గాథా అభాసీతి.

ఇసిదిన్నత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సమ్ములకచ్ఛానత్తేరగాథావణ్ణనా

దేవో చాతి ఆయస్మతో సమ్ములకచ్ఛానత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ
భవే పుఞ్ఞాని కరోన్తో ఇతో చతునవుతికప్పమత్థకే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విఞ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సతరంసిం నామ
పచ్ఛేకబుద్ధం నిరోధా వుట్టహిత్వా పిణ్ణాయ చరన్తం దిస్సా పసన్నమానసో తాలఫలం అదాసి. సో తేన పుఞ్ఞకమ్మేన
దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్సాదే మగధరట్టే గహపతికులే నిబ్బత్తిత్వా “సమ్ములో”తి లద్ధనామో
కచ్ఛానగోత్తతాయ సమ్ములకచ్ఛానోతి పఞ్ఞాయితీ.

సో వయప్పత్తో సత్థు సన్నికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా హిమవంతసమీపే భేరవాయ నామ
 పబ్బతగుహాయం విపస్సనాయ కమ్మం కరోంతో విహరతి. అధేకదివసం మహా అకాలమేఘా సతపటలసహస్సపటలో ధనేంతో
 గజ్జంతో విజ్జుల్లతా నిచ్చారేంతో గళగళాయంతో ఉట్టహిత్వా వస్సితుం ఆరభి, అసనియో ఫలింసు. తం సద్ధం సుత్వా
 అచ్చతరచ్చవనమహింసహత్థిఆదయో భీతతసితా భీతరవం విరవింసు. ధేరో పన ఆరద్ధవిపస్సనత్తా కాయే జీవితే చ
 నిరపేక్షో విగతలోమహంసో తం అచింతేంతో విపస్సనాయమేవ కమ్మం కరోంతో ఘమ్మాపగమేన ఉతుసప్పాయలాభేన
 సమాహితచిత్తో తావదేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా సహ అభిజ్ఞాహి అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర
 ౨.౫౧.౮౫-౯౦) -

“సతరంసీ నామ భగవా, సయమ్మా అపరాజితో;

వివేకా వుట్టహిత్వాన, గోచరాయాభినిక్ఖమి.

“ఫలహత్తో అహం దిస్సా, ఉపగచ్ఛిం నరాసభం;

పసన్నచిత్తో సుమనో, తాలఫలం అదాసహం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్ఖిత్వా సోమనస్సజాతో ఉదానవసేన అజ్ఞాం బ్యాకరోంతో -

౧౮౯.“దేవో చ వస్సతి, దేవో చ గళగళాయతి,

ఏకకో చాహం భేరవే బిలే విహరామి;

తస్స మయ్ఘం ఏకకస్స భేరవే బిలే విహరతో,

నత్తి భయం వా ధమ్మితత్తం వా లోమహంసో వా.

౧౯౦.“ధమ్మతా మమేసా యస్స మే, ఏకకస్స భేరవే బిలే;

విహరతో నత్తి భయం వా, ధమ్మితత్తం వా లోమహంసో వా”తి. -

గాఢాద్యయం అభాసి.

తత్త దేవో చ వస్సతి, దేవో చ గళగళాయతీతి దేవో మేఘా వస్సతి చ, “గళగళా”తి చ కరోంతో గజ్జతీతి అత్తో. గజ్జంతస్స హి
 అనుకరణమేతం. ఏకకో చాహం భేరవే బిలే విహరామీతి అహంస్య ఏకకో అసహాయో సప్పటిభయాయం పబ్బతగుహాయం
 వసామి, తస్స మయ్ఘం ఏవంభూతస్స మే సతో నత్తి భయం వా ధమ్మితత్తం వా లోమహంసో వాతి చిత్తుత్రాససంజ్ఞితం భయం
 వా తంనిమిత్తకం సరీరస్స ధమ్మితత్తం వా లోమహంసనమత్తం వా నత్తి.

కస్మాతి తత్త కారణమాహ “ధమ్మతా మమేసా”తి. అపరిజ్ఞాతవత్తుకస్స హి తత్త అప్పహీనచ్చన్దరాగతాయ భయాదినా భవితబ్బం, మయా పన సబ్బసో తత్త పరిజ్ఞాతం, తత్త చ ధన్దరాగో సముచ్చిన్నో, తస్మా భయాదీనం అభావో ధమ్మతా మమేసా మమ ధమ్మసభావో ఏసోతి అజ్ఞం బ్యాకాసి.

సమ్మలకచ్చానత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. నితకత్తేరగాథావణ్ణనా

కస్స సేలూపమం చిత్తన్తి ఆయస్మతో నితకత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని కరోన్తో విపస్సీస్స భగవతో కాల్ బన్ధమతీనగరే ఆరామగోపకో హుత్వా జీవన్తో ఏకదివసం భగవన్తం ఆకాసేన గచ్ఛన్తం దిస్సా పసన్నమానసో నాళికేరఫలం దాతుకామో అహోసి. సత్తా తం అనుగ్గణ్ణన్తో ఆకాసేయేవ రత్వా పటిగ్గణ్ణి. సో తం దత్వా ఉళారం పీతిసోమనస్సం పఠిసంవేది. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరట్టే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా నితకోతి లద్ధనామో విజ్ఞాతం పత్తో సత్తు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణో విహరన్తో ఘటేన్తో అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౧.౯౧-౯౯) -

“నగరే బన్ధమతియా, ఆరామికో అహం తదా;
అద్ధసం విరజం బుద్ధం, గచ్ఛన్తం అనిలజ్ఞాసే.

“నాళికేరఫలం గర్హం, బుద్ధసేటస్సదాసహం;
ఆకాసే రితకో సన్తో, పటిగ్గణ్ణి మహాయసో.

“విత్తిసజ్జాననో మయ్హం, దిట్టధమ్మసుఖావహో;
ఫలం బుద్ధస్స దత్వాన, విప్పసన్నేన చేతసా.

“అధిగచ్ఛిం తదా పీతిం, విపులశ్చ సుఖుత్తమం;
ఉప్పజ్జితేవ రతనం, నిబ్బత్తస్స తహిం తహిం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“దిబ్బచక్కు విసుద్ధం మే, సమాధికుసలో అహం;
అభిజ్ఞాపారమిప్పత్తో, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా థేరే ఫలసుఖేన నిబ్బానసుఖేన విహరన్తే పధానపరిగ్గాహకో థేరో తం ఆరణ్ణాయతనం గన్త్వా తత్త వసన్తానం భిక్షూనం పరిగ్గణ్ణనత్తం “కస్స సేలూపమ”న్తిఆదినా పరమం గాథమాహ.

౧౯౧. తత్త కస్య సేలూపమం చిత్తం, రితం నానుపకమ్పతీతి ఇమస్మిం అరణ్యాయతనే వసంతేసు కస్య భిక్షునో చిత్తం అగ్గఫలాధిగమేన ఏకఘనసేలూమయపబ్బతూపమం సబ్బేసం ఇజ్జానానం అభావతో వసీభావప్పత్తియా చ రితం సబ్బేహిపి లోకధమ్మేహి నానుకమ్పతి న వేధతి. ఇదానిస్స అకమ్పనాకారం సద్ధిం కారణేన దస్సేతుం “విరత్త”నిఱిది వుత్తం. తత్త విరత్తం రజనీయేసూతి విరాగసజ్ఞాతేన అరియమగ్గేన రజనీయేసు రాగుప్పత్తిహేతుభూతేసు తేభూమకధమ్మేసు విరత్తం, తత్త సబ్బసో సముచ్చిన్నరాగన్తి అత్తో. కుప్పనీయేతి పటిఘట్టానీయే, సబ్బస్మిమ్మి ఆఘాతవత్తుస్మిం. న కుప్పతీతి న దుస్సతి న వికారం ఆపజ్జతి. యస్సేవం భావితం చిత్తన్తి యస్స అరియపుగ్గలస్స చిత్తం మనో ఏవం వుత్తనయేన తాదిభావేన భావితం, కుతో తం దుక్ఖమేస్సతీతి తం పుగ్గలం కుతో సత్తతో సజ్ఞారతో వా దుక్ఖం ఉపగమిస్సతి, న తాదిసస్స దుక్ఖం అత్తీతి అత్తో.

౧౯౨. ఏవం అనియమవసేన పుచ్చితమత్థం నితకత్థేరో అత్తూపనాయికం కత్వా విస్సజ్జేన్తో “మమ సేలూపమం చిత్త”నిఱిదినా దుతియగాఢాయ అజ్ఞం బ్యాకాసి. తం వుత్తత్థమేవ.

నితకత్థేరగాఢావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సోణపోటిరియపుత్తత్థేరగాఢావణ్ణనా

న తావ సుపితుం హోతీతి ఆయస్మత్తో సోణస్స పోటిరియపుత్తస్స గాఢా. కా ఉప్పత్తి? ఆయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో సిఖిస్స భగవతో కాలే వనచరో హుత్వా జీవన్తో ఏకదివసం సత్తారం దిస్సా పసన్నచిత్తో కురజ్జోయఫలం సత్థునో అదాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్తుస్మిం పోటిరియస్స నామ గామభోజకస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, సోణోతిస్స నామం అహోసి. సో వయప్పత్తో భద్దియస్స సాకియరణ్ణో సేనాపతి అహోసి. అథ భద్దియరాజే హేట్టా వుత్తనయేన పబ్బజితే, సేనాపతి “రాజాపి నామ పబ్బజి, కిం మయ్యం ఘరావాసేనా”తి పబ్బజి? పబ్బజిత్వా పన నిద్ధారామో విహరతి, న భావనమనుయుజ్జతి. తం భగవా అనుపియాయం అమ్మవనే విహరన్తో అత్తనో ఓభాసం ఫరాపేత్వా తేనస్స సతిం జనేత్వా ఇమాయ గాఢాయ తం ఓవదన్తో -

౧౯౩. “న తావ సుపితుం హోతి, రత్తి నక్ఖత్తమాలినీ;

పటిజగ్గితుమేవేసా, రత్తి హోతి విజానతా.

౧౯౪. “హత్తిక్ఖన్ధావపతితం , కుజ్జారో చే అనుక్కమే;

సజ్ఞామే మే మతం సేయ్యా, యజ్ఞో జీవే పరాజితో”తి. - గాఢాద్వయం అభాసి;

తత్త న తావ సుపితుం హోతి, రత్తి నక్ఖత్తమాలినీతి అట్టహా అక్ఖణేహి వజ్జితం నవమం ఖణం లభిత్వా రితస్స విజ్ఞాజాతికస్స యావ న అరహత్తం హత్తగతం హోతి, తావ అయం నక్ఖత్తమాలినీ రత్తి సుపితుం నిద్ధాయితం న హోతి, సుపనస్స కాలో న హోతి. అపిచ ఖో పటిజగ్గితుమేవేసా, రత్తి హోతి విజానతాతి ఏసా రత్తి నామ మనుస్సానం మిగపక్ఖినజ్ఞా నిద్ధూపగమనేన విసేసతో నిస్సద్ధవేలాభూతా పటిపత్తిం అత్తని సజ్జగ్గితుం జాగరియానుయోగమనుయుజ్జేతుమేవ విజానతా విజ్ఞానా ఇచ్చితా హోతీతి.

తం సుత్వా నోణో సంవిగ్గతరమానసో హిరోత్తప్పం పచ్చపట్టపేత్వా అబ్బీకాసికఙ్గం అధిట్టాయ విపస్సనాయ కమ్మం కరోస్తో “హత్తిక్ఖన్ధోవ పతిత”న్ని దుతియం గాథమాహ. తత్త అవపతితన్ని అవముఖం పతితం ఉద్ధంపాదం అధోముఖం పతితం. కుఞ్జారో చే అనుక్యమేతి కుఞ్జారో అనుక్యమేయ్య చే. ఇదం వుత్తం హోతి - యదాహం హత్తిమారుహిత్వా సఙ్గామం పవిట్టో హత్తిక్ఖన్ధతో పతితో, తదాహం సఙ్గామే తేన హత్తినా మద్దితో మతో అహోసిం చే, తం మే మరణం సేయ్యో, యశ్చే ఇదాని కిలేసేహి పరాజితో జీవేయ్యం, తం న సేయ్యోతి. ఇమం గాథం వదంతోయేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి.

తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౨.౧-౬) -

“మిగలుద్దో పురే ఆసిం, విపిసే విచరం అహం;
అద్దసం విరజం బుద్ధం, సబ్బధమ్మాన పారగుం.

“కురఙ్గాయఫలం గయ్హ, బుద్ధసేట్టస్సదాసహం;
పుఞ్జక్షేత్తస్స తాదినో, పసన్నో సేహి పాణిభి.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్ని.

అరహత్తం పన పత్వా “సత్థారా వుత్తం, అత్తనా వుత్త”న్ని ఉభయఙ్గా గాథం “హత్తిక్ఖన్ధావపతిత”న్నిఆదినా పచ్చదాహసి. తేన ఇదమేవ అఙ్గాబ్యాకరణం అహోసేతి.

సోణపోటిరియపుత్తత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. నిసభత్తేరగాథావణ్ణనా

పఞ్చ కామగుణే హిత్వాతి ఆయస్మతో నిసభత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుఞ్జాని ఉపచినంతో విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విఙ్గాతం పత్తో ఏకదివసం సత్థారం పిణ్డాయ చరంతం దిస్వా పసన్నచిత్తో కపిత్థఫలమదాసి. సో తేన పుఞ్జాకమ్మేన సుగతీసుయేవ సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోలియజనపదే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా నిసభోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో సాకియకోలియానం సఙ్గామే బుద్ధానుభావం దిస్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా తదహేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౨.౭-౧౧) -

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్మబ్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం;
రథియం పటిపజ్జంతం, కపిత్థం అదదిం ఫలం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్ని.

సో అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో సహాయభిక్షా పమాదవిహరేన కాలం వీతినామేన్తే దిస్వా తే ఓవదన్తో -

౧౯౫. “పశ్చా కామగుణే హిత్వా, పియరూపే మనోరమే;
సద్ధాయ ఘరా నిష్ఠమ్మ, దుష్టస్సన్తకరో భవే”తి. -

పరమం గాథం అభాసి.

తస్సన్తో - బాలపుడుజ్ఞనస్స పియాయితబ్బసభావతాయ పియరూపే మనుజ్ఞాసభావతాయ మనోరమే రూపాదికే
పశ్చా కామగుణే కామకోట్టాసే హిత్వా పహాయ పరిచ్చజిత్వా కమ్మఫలసద్ధాయ రతనత్తయసద్ధాయ చ వసేన ఘరా
ఘరబన్ధనతో నిష్ఠమ్మ నిష్ఠమిత్వా పబ్బజ్జం ఉపగతో విజ్ఞాజాతికో పబ్బజితకాలతో పట్టాయ ఘటేన్తో వాయమన్తో వట్టదుష్టస్స
అన్తకరో భవే భవేయ్యాతి. ఏవం తే భిక్షా ఓవదిత్వా “అయం పరే ఏవ సన్ఞాపేన్తో విహరతి, “సయం పన అకారకో”తి మా
చిన్తయిత్వా”తి తేసం అత్తనో పటిపన్నభావం పకాసేన్తో -

౧౯౬. “నాభినన్దామి మరణం, నాభినన్దామి జీవితం;
కాలశ్చ పటికట్టామి, సమ్మజానో పతిస్సతో”తి. -

దుతియగాథాయ అశ్శం బ్యాకాసి. తత్త నాభినన్దామి మరణన్తి మరణం న అభికట్టామి. నాభినన్దామి జీవితన్తి ఇదం పన
తస్స కారణవచనం, యస్మా నాభినన్దామి జీవితం, తస్మా నాభినన్దామి మరణన్తి. యో హి ఆయతిం జాతిజరామరణాయ
కిలేసాభిసజ్ఞారే ఆచినోతి ఉపచినోతి, సో పునబ్బవాభినిబ్బత్తిం అభినన్దన్తో నాన్తరియకతాయ అత్తనో మరణమ్మి అభినన్దతి
నామ కారణస్స అప్పహీనత్తా, ఖీణాసవో పన సబ్బసో ఆచయగామిధమ్మే పహాయ అపచయగామిధమ్మే పతిట్టితో
పరిజ్ఞాతవత్తుకో సబ్బసో జీవితం అనభినన్దన్తో మరణమ్మి అనభినన్దతి నామ కారణస్స ఏవ సుప్పహీనత్తా. తేనాహ -
“నాభినన్దామి మరణం, నాభినన్దామి జీవితం”న్తి. యది ఏవం ఖీణాసవస్స పరినిబ్బానాభికట్టా, యావ పరినిబ్బానా
అవట్టానశ్చ కథన్తి ఆహ “కాలశ్చ పటికట్టామి, సమ్మజానో పతిస్సతో”తి, కిలేసపరినిబ్బానే సిద్ధే సతిపజ్ఞావేపల్లప్పత్తియా
సతో సమ్మజానో కేవలం ఖన్ధపరినిబ్బానకాలం పటికట్టామి, తం ఉదిట్టమానో ఆగమయమానో విహరామి, న పన మే మరణే
జీవితే వా అభినన్దనా అత్తి అరహత్తమగ్గేనేవ తస్స సముగ్ధాటితత్తాతి.

నిసభత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఉసభత్థేరగాథావణ్ణనా

అమ్మపల్లవసజ్ఞాసన్తి ఆయస్మతో ఉసభత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త
భవే పుజ్ఞాని కరోన్తో సిఖిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్తారం పిణ్డాయ చరన్తం దిస్వా
పసన్నమానసో కోసమ్మఫలం అదాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే
కపిలవత్తుస్మిం సాకియరాజకులే నిబ్బత్తిత్వా ఉసభోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో సత్తు జాతిసమాగమే బుద్ధానుభావం దిస్వా
పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజి. సో పబ్బజితకాలతో పట్టాయ సమణధమ్మం అకత్వా దివా సజ్ఞణికారామో సకలరత్తిం నిద్దాయమానో
వీతినామేతి. సో ఏకదివసం ముట్టస్సతి అసమ్మజానో నిద్దం ఓక్కన్తో సుపినే కేసమస్సుం ఓహరేత్వా అమ్మపల్లవవణ్ణం

చీవరం పారుపిత్యా హత్తిగీవాయం నిసీదిత్వా నగరం పిణ్డాయ పవిట్టం తత్తేవ మనుస్సే సమ్మత్తే దిస్సా లజ్జాయ హత్తిక్ఖన్దతో ఓరుయ్య అత్తానం దిస్సా పటిబుద్ధో, “ఈదిసం నామ సుపినం ముట్టస్సతినా అసమ్మజానేన నిద్దాయమానేన మయా దిట్ట”న్తి ఉప్పన్నసంవేగో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౫౨.౧౨-౧౬) -

“కకుధం విలసన్తంవ, దేవదేవం నరాసభం;
రథియం పటిపజ్జన్తం, కోసమ్మం అదదిం తదా.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అథ థేరో యథాదిట్టం సుపినం అజ్ఞాసం కత్వా అరహత్తస్స అధిగతత్తా తస్సేవ సుపినస్స కిత్తనవసేన అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో

౧౯౭. “అమ్మపల్లవసజ్ఞాసం, అంసే కత్వాన చీవరం;
నిసిన్నో హత్తిగీవాయం, గామం పిణ్డాయ పావిసిం.

౧౯౮. “హత్తిక్ఖన్దతో ఓరుయ్య, సంవేగం అలభిం తదా;
సోహం దిత్తో తదా సన్తో, పత్తో మే ఆసవక్ఖయో”తి. - గాథాద్వయమాహ;

తత్త అమ్మపల్లవసజ్ఞాసం, అంసే కత్వాన చీవరన్తి అమ్మపల్లవాకారం పవాళవణ్ణం చీవరం ఖడ్ధే కరిత్వా ఉత్తరాసఙ్గం కరిత్వా. గామన్తి అత్తనో రాజధానిం హత్తిక్ఖన్దే నిసిన్నో పిణ్డాయ పావిసిం, పవిట్టమత్తోవ మహాజనేన ఓలోకియమానో హత్తిక్ఖన్దతో ఓరుయ్య రితో పటిబుద్ధిం, పబుద్ధోవ సంవేగం అలభిం తదా “ముట్టస్సతి అసమ్మజానో హుత్వా నిద్దాయోక్కమనేన ఏతం జాత”న్తి. అపరే పన “రాజావ హుత్వా రత్తిభాగే ఏవరూపం సుపినం దిస్సా విభాతాయ రత్తియా హత్తిక్ఖన్దం ఆరుయ్య నగరవీధియం చరన్తో తం సుపినం సరిత్వా హత్తిక్ఖన్దతో ఓరుయ్య సంవేగం లభిత్వా సత్థు సన్తికే పబ్బజిత్వా అరహత్తం పత్వా ఉదానం ఉదానేన్తో ఇమా గాథా అభాసీ”తి వదన్తి. దిత్తోతి తస్మిం రాజకాలే జాతిమదభోగమదాదిపరిదప్పితో సమానో సంవేగమలభిన్తి యోజనా.

ఉసభత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కప్పటకురత్తేరగాథావణ్ణనా

అయమితి కప్పటోతి ఆయస్మతో కప్పటకురత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి. అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం భగవన్తం వినతాయ నామ నదియా తీరే అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖమూలే నిసిన్నం దిస్సా పసన్నమానసో కేతకపుప్పేహి పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం దుగ్గతకులే నిబ్బత్తిత్వా యావ వయప్పత్తి,

తావ అజ్ఞాం ఉపాయం అజానన్తో కప్పటఖణ్డనివాసనో సరావహాత్తో తథ తథ కురం పరియేసన్తో విచరి, తేన కప్పటకురోత్వేవ పజ్ఞాయితథ. సో వయప్పత్తో తిణం విక్కిణిత్వా జీవికం కప్పేన్తో ఏకదివసం తిణలావనత్తం అరజ్ఞం గతో తథ అజ్ఞాతరం ఖీణాసవత్తేరం దిస్వా తం ఉపసంకమిత్వా వన్దిత్వా నిసీది. తస్స థేరో ధమ్మం కథేసి. సో ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో “కిం మే ఇమాయ కిచ్చజీవికాయా”తి పట్టజిత్వా అత్తనో నివత్తకప్పటచోళం ఏకస్మిం రానే నిక్కిపి. యదా చస్స అనభిరతి ఉప్పజ్జతి, తదా తం కప్పటం ఓలోకేన్తస్స అనభిరతి విగచ్ఛతి, సంవేగం పటిలభి. ఏవం కరోన్తో సత్తక్ఖత్తుం ఉప్పట్టజి. తస్స తం కారణం భిక్ఖూ భగవతో ఆరోచేసుం. అథేకదివసం కప్పటకురో భిక్ఖు ధమ్మసభాయం పరిసపరియన్తే నిసినో నిద్దాయతి, తం భగవా చోదేన్తో -

౧౯౯. “అయమితి కప్పటో కప్పటకురో, అచ్చాయ అతిభరితాయ;

అమతఘటికాయం ధమ్మకటమత్తో, కతపదం ఝానాని ఓచేతుం.

౨౦౦. “మా ఖో త్వం కప్పట పచాలేసి, మా త్వం ఉపకణ్ణమ్మి తాళేస్సం;

న హి త్వం కప్పట మత్తమజ్ఞాసి, సజ్ఞమజ్ఞమ్మి పచలాయమానో”తి. -

గాథాద్వయం అభాసి.

తథ అయమితి కప్పటో కప్పటకురోతి కప్పటకురో భిక్ఖు “అయం మమ కప్పటో, ఇమం పరిదహిత్వా యథా తథా జీవామీ”తి ఏవం ఉప్పన్నమిచ్చావితక్కి అచ్చాయ అతిభరితాయ అమతఘటికాయం మమ అమతఘటి తహం తహం వస్సన్తే “అమతమధిగతం అహమనుసాసామి, అహం ధమ్మం దేసేమి” (మహావ. ౧౨; మ. ని. ౧.౨౮౬; ౨.౩౪౨).

“అన్ధీభూతస్మిం లోకస్మిం, ఆహజ్ఞం అమతదున్దుభి”న్తిఆదినా (మహావ. ౧౧; మ. ని. ౧.౨౮౭; ౨.౩౪౧) ఘోసేత్వా మయా ధమ్మామతే పవస్సియమానే కతపదం ఝానాని ఓచేతుం లోకియలోకుత్తరజ్ఞానాని ఉపచేతుం భావేతుం కతపదం కటమగ్గవిహితభావనామగ్గం ఇదం మమ సాసనం, తథాపి ధమ్మకటమత్తో మమ సాసనధమ్మతో ఉక్కిణ్ణచిత్తో అపగతమానసో కప్పటకురోతి తం చోదేత్వా పునపిస్స సహోద్ధం చోరం గణ్ణన్తో వియ పమాదవిహారం దస్సేన్తో “మా ఖో త్వం, కప్పట, పచాలేసి”తి గాథమాహ.

తథ మా ఖో త్వం, కప్పట, పచాలేసీతి త్వం, కప్పటకుర, “మమ ధమ్మం సుణిస్సామీ”తి నిసీదిత్వా మా ఖో పచాలేసి మా పచలాహి మా నిద్ధం ఉపగచ్ఛి. మా త్వం ఉపకణ్ణమ్మి తాళేస్సన్తి తం నిద్దాయమానం ఉపకణ్ణమ్మి కణ్ణసమీపే దేసనాహత్తేన అహం మా పతాళేస్సం. యథా ఇతో పరం కిలేసప్పహానాయ అహం తం న ఓవదేయ్యం, తథా పటిపజ్ఞాహీతి అత్తో. న హి త్వం, కప్పట, మత్తమజ్ఞాసీతి త్వం, కప్పట, సజ్ఞమజ్ఞమ్మి పచలాయమానో మత్తం పమాణం న వా మజ్ఞాసి, “అయమతిదుల్లభో ఖణో పటిలద్ధో, సో మా ఉపజ్ఞగతి ఏత్తకమ్మి న జానాసి, పస్స యావ చ తే అపరద్ధన్తి చోదేసి.

ఏవం భగవతా ద్వీహి గాథాహి గాళ్లం తం నిగ్గయ్వు చోదనాయ కతాయ అట్టివేధవిద్ధో వియ చణ్ణగజో మగ్గం ఓతరన్తో వియ చ సజ్ఞాతసంవేగో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౧౨.౧౭-౨౨) -

“వినతానదియా తీరే, విహాసి పురిసుత్తమో;
అద్దసం విరజం బుద్ధం, ఏకగ్గం సుసమాహితం.

“మధుగన్ధస్స పుప్పేన, కేతకస్స అహం తదా;
పసన్నచిత్తో సుమనో, బుద్ధసేటమపూజయిం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సత్థారా వుత్తగాథాద్వయమేవ అత్తనో అరహత్తాధిగమనస్స అఙ్కసభూతన్తి పచ్చుదాహాసి.
తేనస్స తదేవ అఙ్ఞాబ్యాకరణం అహోసీతి.

కప్పటకురత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

చతుత్థవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పఞ్చమవగ్గో

౧. కుమారకస్సపత్థేరగాథావణ్ణనా

అహో బుద్ధా అహో ధమ్మాతి ఆయస్మతో కుమారకస్సపత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్పి పురిమబుద్ధేసు
కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుఞ్ఞాని ఉపచినన్తో పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విఞ్ఞాతం పాపుణి.
“కులగేహ”తి పన అఙ్గత్తరట్టకథాయం (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౧౭) వుత్తం. సో సత్తు సన్తికం గన్తా ధమ్మం సుణన్తో సత్థారం
ఏకం భిక్షుం చిత్తకథికానం అగ్గట్టానే రపేన్తం దిస్వా సయమ్పి తం రానన్తరం ఆకఙ్ఘన్తో పణిధానం కత్వా తదనురూపాని
పుఞ్ఞాని కరోన్తో కస్సపస్స భగవతో కాలే సమణధమ్మం కత్వా సుగతీసుయేవ సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే
సేటిధీతాయ కుచ్చిమ్హి పటిసన్ధిం గణ్ఠి. సా కిర కుమారికాకాలేయేవ పబ్బజితుకామా హుత్వా మాతాపితరో యాచిత్వా
పబ్బజ్జం అలభమానా కులఘరం గతాపి గబ్బసణితమ్పి అజానన్తి సామికం ఆరాధేత్వా తేన అనుఞ్ఞాతా భిక్షునీసు
పబ్బజితా. తస్సా గబ్బినిభావం దిస్వా భిక్షునియో దేవదత్తం పుచ్చింసు. సో “అస్సమణీ”తి ఆహ. పున దసబలం
పుచ్చింసు. సత్థా ఉపాలిత్థేరం పటిచ్చాపేసి. థేరో సావత్థినగరవాసీని కులాని విసాఖఞ్చ ఉపాసికం పక్కిసాపేత్వా
సరాజికాయ పరిసాయ వినిచ్చినన్తో “పురే లద్ధో గబ్బో, పబ్బజ్జా అరోగా”తి ఆహ. సత్థా “సువినిచ్చితం అధికరణ”న్తి థేరస్స
సాధుకారం అదాసి.

సా భిక్షునీ సువణ్ణభిమ్మసదిసం పుత్తం విజాయి. తం రాజా పసేనదికోసలో పోసేసి. “కస్సపో”తి చస్స నామం అకంసు.
అపరభాగే అలఙ్కరిత్వా సత్తు సన్తికం నేత్వా పబ్బాజేసి. కుమారకాలే పబ్బజితత్తా భగవతా “కస్సపం పక్కిసథ, ఇదం

ఫలం వా ఖాదనీయం వా కస్యపస్య దేధా"తి వుత్తే "కతరకస్యపస్సా"తి. "కుమారకస్యపస్సా"తి. ఏవం గహితనామత్తా రణ్ణో పోసావనికపుత్తత్తా చ వుడ్డకాలేపి కుమారకస్యపోత్వేవ పజ్ఞాయిత్త.

సో పబ్బజితకాలతో పట్టాయ విపస్సనాయ చేవ కమ్మం కరోతి, బుద్ధవచనశ్చ ఉగ్గణ్ణాతి. అథ తేన సద్ధిం పబ్బతమత్తకే సమణధమ్మం కత్వా అనాగామీ హుత్వా సుద్ధావాసే నిబ్బత్తో మహాబ్రహ్మ "విపస్సనాయ ముఖం దస్సేత్వా మగ్గఫలప్పత్తియా ఉపాయం కరిస్సామీ"తి పశ్చాదస పజ్ఞో అభిసంఖరిత్వా అన్తవనే వసన్తస్స ధేరస్స "ఇమే పజ్ఞో సత్తారం పుచ్ఛేయ్యాసీ"తి ఆచిక్కిత్వా గతో. సో తే పజ్ఞో భగవన్తం పుచ్ఛి. భగవాపిస్స బ్యాకాసి. ధేరో సత్తారా కథితనియామేనేవ తే ఉగ్గణ్ణిత్వా విపస్సనం గబ్బం గణ్ణాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౫౪.౧౫౦-౧౭౭) -

"ఇతో సతసహస్సమ్హి, కప్పే ఉప్పజ్జి నాయకో;
సబ్బలోకహితో వీరో, పదుముత్తరనామకో.

"తదాహం బ్రాహ్మణో హుత్వా, విస్సుతో వేదపారగూ;
దివావిహారం విచరం, అద్ధసం లోకనాయకం.

"చతుసచ్చం పకాసీన్తం, బోధయన్తం సదేవకం;
విచిత్తకథికానగ్గం, వణ్ణయన్తం మహాజనే.

"తదా ముదితచిత్తోహం, నిమన్తేత్వా తథాగతం;
నానారత్తేహి వత్తేహి, అలఙ్కరిత్వాన మణ్ణపం.

"నానారతనపజ్ఞోతం, ససజ్ఞం భోజయిం తహిం;
భోజయిత్వాన సత్తాహం, నానగ్గరసభోజనం.

"నానాచిత్తేహి పుప్పేహి, పూజయిత్వా ససావకం;
నిపచ్చ పాదమూలమ్హి, తం రాన పత్థయిం అహం.

"తదా మునివరో ఆహ, కరుణేకరసాసయో;
పస్సధేతం దిజవరం, పదుమాననలోచనం.

"పీతిపామోజ్జబహులం , సముగ్గతతనూరుహం;
హాసమ్హితవిసాలక్ఖం, మమ సాసనలాలసం.

"పతితం పాదమూలే మే, ఏకావత్థసుమానసం;
ఏస పత్థేతి తం రానం, విచిత్తకథికత్తనం.

"సతసహస్సితో కప్పే, ఓక్కాకకులసమ్భవో;

గోతమో నామ గోత్రేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
కుమారకస్సపో నామ, హేస్సతి సత్థు సావకో.

“విచిత్రపుప్పదుస్సానం, రతనానఞ్చ వాహసా;
విచిత్రకథికానం సో, అగ్గతం పాపుణిస్సతి.

“తేన కమ్మేన సుకతేన, చేతనాపణిధీహి చ;
జహిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసమగచ్ఛహం.

“పరిబ్భమం భవాభవే, రఙ్గమజ్జే యథా నటో;
సాఖమిగత్తజో హుత్వా, మిగియా కుచ్చిమోక్కమిం.

“తదా మయి కుచ్చిగతే, వజ్జవారో ఉపట్టితో;
సాఖేన చత్తా మే మాతా, నిగ్రోధం సరణం గతా.

“తేన సా మిగరాజేన, మరణా పరిమోచితా;
పరిచ్ఛజిత్వా సపాణం, మమేవం ఓవదీ తదా.

“నిగ్రోధమేవ సేవేయ్య, న సాఖముపసంవసే;
నిగ్రోధస్మిం మతం సేయ్యో, యఞ్చో సాఖమ్మి జీవితం.

“తేనానుసిట్టా మిగయూధపేన, అహఞ్చ మాతా చ తథేతరే చ;
ఆగమ్మ రమ్మం తుసితాధివాసం, గతా పవాసం సఘరం యథేవ.

“పునో కస్సపవీరస్స, అత్థమేంతమ్మి సాసనే;
ఆరుద్ధు సేలసిఖరం, యుజ్జోత్వా జినసాసనం.

“ఇదానాహం రాజగహే, జాతో సేట్టికులే అహుం;
ఆపన్నసత్తా మే మాతా, పబ్బజి అనగారియం.

“సగబ్బం తం విదిత్వాన, దేవదత్తముపానయుం;
సో అవోచ వినాసేధ, పాపికం భిక్షునిం ఇమం.

“ఇదానిపి మునిన్దేన, జినేన అనుకమ్మితా;
సుఖినీ అజినీ మయ్హం, మాతా భిక్షునుపస్సయే.

“తం విదిత్వా మహీపాలో, కోసలో మం అపోసయి;
కుమారపరిహాసేన, నామేనాహవాన్ కస్యపో.

“మహాకస్యపమాగమ్మ, అహం కుమారకస్యపో;
వమ్మికసదిసం కాయం, సుత్వా బుద్ధేన దేసితం.

“తతో చిత్తం విముచ్చి మే, అనుపాదాయ సబ్బసో;
పాయాసిం దమయిత్వాహం, ఏతదగ్గమపాపుణిం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా చిత్తకథికభావేన సత్థారా ఏతదగ్గే రపితో అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్షిత్వా
రతనత్తయగుణవిభావనముఖేన అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౨౦౧.“అహో బుద్ధా అహో ధమ్మా, అహో నో సత్థు సమ్మదా;
యత్థ ఏతాదిసం ధమ్మం, సావకో సచ్చికాహితి.

౨౦౨.“అసఙ్ఖేయ్యేసు కప్పేసు, సక్కాయాధిగతా అహూ;
తేసమయం పచ్చిమకో, చరిమోయం సముస్సయో;
జాతిమరణసంసారో, నత్తి దాని పునబ్బవో”తి. - గాఢాద్వయం అభాసి;

తత్థ అహోతి అచ్చరియత్థే నిపాతో. బుద్ధాతి సబ్బజ్ఞాబుద్ధా, గారవవసేన బహువచనం, అహో అచ్చరియా సమ్మబుద్ధాతి అత్తో. ధమ్మాతి పరియత్తిధమ్మేన సద్ధిం నవ లోకుత్తరధమ్మా. అహో నో సత్థు సమ్మదాతి అవ్హాకం సత్థు దసబలస్స అహో సమ్మత్తియో. యత్థాతి యస్మిం సత్థరి బ్రహ్మచరియవాసేన. ఏతాదిసం ధమ్మం, సావకో సచ్చికాహితి ఏతాదిసం ఏవరూపం సువిసుద్ధజ్ఞానాభిజ్ఞాపరివారం అనవసేసకిలేసక్ఖయావహం సంతం పణీతం అనుత్తరం ధమ్మం సావకోపి నామ సచ్చికరిస్సతి, తస్మా ఏవంవిధగుణవిసేసాధిగమహేతుభూతా అహో అచ్చరియా బుద్ధా భగవన్తో, అచ్చరియా ధమ్మగుణా, అచ్చరియా అవ్హాకం సత్థు సమ్మత్తియోతి రతనత్తయస్స గుణాధిముత్తిం పవేదేసీతి. ధమ్మసమ్మత్తికిత్తనేనేవ హి సజ్జసుప్పటిపత్తి కిత్తితా హోతీతి.

ఏవం సాధారణవసేన దస్సితం ధమ్మస్స సచ్చికిరియం ఇదాని అత్తుపనాయికం కత్వా దస్సేన్తో “అసఙ్ఖేయ్యేసూ”తి గాఢమాహ. తత్థ అసఙ్ఖేయ్యేసూతి గణనపథం వీతివత్తేసు మహాకప్పేసు. సక్కాయాతి పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా. తే హి పరమత్థతో విజ్ఞమానధమ్మసమూహతాయ “సక్కాయా”తి వుచ్చన్తి. అహూతి నివత్తనూపాయస్స అనధిగతత్తా అనపగతా అహేసుం. తేసమయం పచ్చిమకో చరిమోయం సముస్సయోతి యస్మా అయం సబ్బపచ్చిమకో, తతో ఏవ చరిమో, తస్మా జాతిమరణసహితో ఖన్ధాదిపటిపాటిసజ్జితో సంసారో ఇదాని ఆయతిం పునబ్బవాభావతో పునబ్బవో నత్తి, అయమన్తిమా జాతీతి అత్తో.

కుమారకస్సపత్థేరగాఢావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ధమ్మపాలత్తేరగాథావణ్ణనా

యో హవే దహరో భిక్షూతి ఆయస్మత్థో ధమ్మపాలత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్జాని ఉపచినన్తో అత్తదస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో కేనచిదేవ కరణీయేన వనన్తం ఉపగతో సత్తారం దిస్వా పసన్నమానసో పిలక్ఖఫలమదాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సత్తరి పరినిబ్బుతే అవన్తిరట్టే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా ధమ్మపాలోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో తక్కుసిలం గన్త్వా సిప్పం ఉగ్గహత్వా పటినివత్తేన్తో అన్తరామగ్గే ఏకస్మిం విహారే అజ్ఞాతరం థేరం దిస్వా తస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౩౯.౨౧-౨౫) -

“వనన్తరే బుద్ధం దిస్వా, అత్తదస్సిం మహాయసం;

పసన్నచిత్తో సుమనో, పిలక్ఖస్సాదదిం ఫలం.

“అట్టారసే కప్పసతే, యం ఫలమదదిం తదా;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిజ్ఞో పన హుత్వా సమాపత్తిసుఖేన వీతినామేన్తో ఏకదివసం తస్మిం విహారే ద్వే సామణేరే రుక్ఖగ్గే పుప్పాని ఓచినన్తే ఆరూళ్లాసాఖాయ భగ్గాయ పతన్తే దిస్వా థేరో ఇద్ధానుభావేన హత్తేన గహత్వా అరోగేయేవ భూమియం రహేత్వా తేసం సామణేరానం ధమ్మం దేసేన్తో -

౨౦౩. “యో హవే దహరో భిక్షు, యుజ్జాతి బుద్ధసాసనే;

జాగరో స హి సుత్తేసు, అమోఘం తస్స జీవితం.

౨౦౪. “తస్మా సద్ధశ్చ సీలశ్చ, పసాదం ధమ్మదస్సనం;

అనుయుజ్జోథ మేధావీ, సరం బుద్ధాన సాసన”న్తి. - ఇమా ద్వే గాథా అభాసి;

తత్త యోతి అనియమవచనం. హవేతి దళ్ళత్తే నిపాతో. దహరోతి తరుణో. భిక్షతీతి భిక్షు. యుజ్జాతీతి ఘటతి వాయమతి. జాగరోతి జాగరణధమ్మసమన్నాగతో. సుత్తేసూతి సుపన్తేసు. ఇదం వుత్తం హోతి యో భిక్షు దహరోవ సమానో తరుణో “తథాహం పచ్ఛా వుడ్డకాలే జానిస్సామీ”తి అచిన్తేత్వా బుద్ధానం సాసనే అప్పమాదపటిపత్తియం యుజ్జాతి సమధవిపస్సనాభావనాయ యోగం కరోతి, సో సుత్తేసు అవిజ్ఞానిద్ధాయ సుత్తేసు పమత్తేసు సద్ధాదిజాగరధమ్మసమన్నాగమేన జాగరో, తతో ఏవ అత్తహితపరహితపారిపూరియా అమోఘం అవజ్ఞం తస్స జీవితం, యస్మా చ ఏతదేవం, తస్మా సద్ధశ్చ “అత్తి కమ్మం అత్తి కమ్మవిపాకో”తి ఆదినియప్పవత్తం కమ్మఫలసద్ధశ్చ, సద్ధాపనిబన్ధత్తా సీలస్స తదుపనిస్సయం చతుపారిసుద్ధిసీలశ్చ, “సమ్మాసమ్మద్ధో భగవా, స్వాఖాతో ధమ్మో, సుప్పటిపన్నో సజ్ఞో”తి ఏవం పవత్తరతనత్తయప్పసాదశ్చ, విపస్సనాపజ్ఞాసహితాయ మగ్గపజ్ఞాయ పరిజ్ఞాదివసేన చతుసచ్ఛధమ్మదస్సనశ్చ మేధావీ ధమ్మోజపజ్ఞాయ సమన్నాగతో భిక్షు బుద్ధానం సాసనం ఓవాదం అనుసిట్టిం అనుస్సరన్తో ఆదిత్తమ్మి అత్తనో సీసం అజ్ఞప్తిత్వా అనుయుజ్జోథ, తత్త అనుయోగం ఆతప్పం కరేయ్యాతి అత్తో.

ధమ్మపాలత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. బ్రహ్మలిత్థేరగాథావణ్ణనా

కస్సిన్ద్రియాని సమథజ్ఞతానీతి ఆయస్మతో బ్రహ్మలిత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్థారం పిణ్ణాయ చరంతం దిస్సా పసన్నమానసో వద్దిత్వా పాదఫలం అదాసి. సత్థా అనుమోదనం వత్వా పక్కామి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరట్టే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా బ్రహ్మలీతి లద్ధనామో విజ్ఞాతం పత్తో హేతుసమ్మత్తియా చోదియమానో సంసారే సజ్ఞాతసంవేగో తాదిసేన కల్యాణమిత్రసన్నిస్సయేన బుద్ధసాసనే పబ్బజిత్వా పతిరూపకమ్మట్టానం గహేత్వా అరహ్ణో విహరన్తో ఇాణస్స పరిపాకగతత్తా నచిరస్సేవ విపస్సనం వడ్డేత్వా ఛళభిఞ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౨౧.౬౩-౬౭) -

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్మబ్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం;
రథియం పటిపజ్జంతం, పాదఫలం అదాసహం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిఞ్ఞో పన హుత్వా మగ్గసుఖేన ఫలసుఖేన వీతినామేన్తో ఏకదివసం పధానపరిగ్గాహకేన థేరేన తస్మిం అరహ్ణాయతనే భిక్షూ ఉద్దిస్స వుత్తం పధానానుయోగం పరిగ్గణ్ఠన్తో -

౨౦౫. “కస్సిన్ద్రియాని సమథజ్ఞతాని, అస్సా యథా సారథినా సుదన్తా;
పహీనమానస్స అనాసవస్స, దేవాపి కస్స పిహయన్తి తాదినో.

౨౦౬. “మయ్ఘన్ద్రియాని సమథజ్ఞతాని, అస్సా యథా సారథినా సుదన్తా;
పహీనమానస్స అనాసవస్స, దేవాపి మయ్ఘం పిహయన్తి తాదినో”తి. -

గాథాద్యయం అభాసి.

తస్సన్తో - ఇమస్మిం అరహ్ణాయతనే వసన్తేసు భిక్షూసు కస్స భిక్షునో థేరస్స వా నవస్స వా మజ్జిమస్స వా ఛేకేన సారథినా సుదన్తా అస్సా వియ మనచ్చట్టాని ఇన్ద్రియాని సమథం దన్తభావం నిబ్బిసేవనభావం గతాని. కస్స నవవిధమ్మి మానం పహాయ రితత్తా పహీనమానస్స చతున్నమ్మి ఆసవానం అభావేన అనాసవస్స ఇట్టాదీసు తాదిలక్ఖణప్పత్తియా తాదినో దేవాపి పిహయన్తి మనుస్సాపి సమ్మాపటిపత్తిదస్సనాదినా చ ఆదరేన పత్తేన్తితి.

తత్త చ గాథాయం పురిమడ్డేన అనాగామిమగ్గాధిగమో పుట్టో, అనాగామినోపి హి ఇన్ద్రియాని పహీనకామరాగభ్యాపాదతాయ సమథం నిబ్బిసేవనతం గతాని హోన్తి. ఇతరేన అరహత్తమగ్గపటిలాభో, అరహా హి

“పహీనమానో అనాసవో తాదీ”తి చ వుచ్చతి.

అథాయస్మా బ్రహ్మలి పధానపరిగ్రాహకేన వుత్తం “కస్సిన్ద్రియానీ”తి గాథం పచ్చనుభాసి. తదత్తం అత్తూపనాయకవసేన విస్సజ్జేత్తో “మయ్హిన్ద్రియానీ”తిఆదికాయ దుతియగాథాయ అజ్ఞాం బ్యాకాసి, తత్త మయ్హిన్ద్రియానీతి మమ చక్ఖాదీని ఇన్ద్రియాని. సేసం వుత్తనయమేవ.

బ్రహ్మలిత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. మోఘరాజత్తేరగాథావణ్ణనా

ధవిపాపక చిత్తభద్దకాతి ఆయస్మతో మోఘరాజత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే కులగేహే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్తు సన్తికే ధమ్మం సుణన్తో సత్థారం ఏకం భిక్షుం లూఖచీవరధరానం అగ్గట్టానే రపేంతం దిస్వా తం రానంతరం ఆకఙ్ఘన్తో పణిధానం కత్వా తత్త తత్త భవే పుజ్జాని కరోన్తో అత్తదస్సస్స భగవతో కాలే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా బ్రాహ్మణానం విజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో బ్రాహ్మణమాణవే విజ్ఞాసిప్పాని సిక్ఖాపేన్తో ఏకదివసం అత్తదస్సస్స భగవంతం భిక్షుసఙ్ఘపరివృతం గచ్చంతం దిస్వా పసన్నమానసో పశ్చాపతిట్టితేన వన్దిత్వా సిరసి అజ్ఞాలిం కత్వా “యావతా రూపినో సత్తా”తిఆదినా ధహి గాథాహి అభిత్తవిత్వా భాజనం పూరేత్వా మధుం ఉపనామేసి. సత్తా మధుం పటిగ్గహేత్వా అనుమోదనం అకాసి.

సో తేన పుజ్జాకమ్మీన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో కస్సపస్స భగవతో కాలే కట్టవాహనస్స నామ రజ్జో అమచ్ఛో హుత్వా తేన సత్తు ఆనయనత్తం పురిససహస్సేన పేసితో సత్తు సన్తికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా వీసతివస్ససహస్సాని సమణధమ్మం కత్వా తతో చుతో ఏకం బుద్ధంతరం సుగతీసుయేవ పరివత్తేన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా మోఘరాజాతి లద్ధనామో బావరీబ్రాహ్మణస్స సన్తికే ఉగ్గహితసిప్పో సంవేగజాతో తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా తాపససహస్సపరివారో అజితాదీహి సద్ధిం సత్తు సన్తికం పేసితో తేసం పన్నరసమో హుత్వా పఞ్ఠో పుచ్చిత్వా పఞ్ఠావిస్సజ్జనపరియోసానే అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౪.౬౪-౮౩) -

“అత్తదస్సీ తు భగవా, సయమ్మా అపరాజితో;

భిక్షుసఙ్ఘపరిబ్బూఙ్ఠో, రథియం పటిపజ్జధ.

“సేస్సేహి సమ్మరివుతో, ఘరమ్మా అభినిక్ఖమిం;

నిక్ఖమిత్వానహం తత్త, అద్ధసం లోకనాయకం.

“అభివాదియ సమ్ముద్ధం, సిరే కత్వాన అజ్ఞాలిం;

సకం చిత్తం పసాదేత్వా, సన్ధవిం లోకనాయకం.

“యావతా రూపినో సత్తా, అరూపీ వా అసజ్ఞానో;

సబ్బే తే తవ ఇణ్ణమ్మి, అన్తో హోన్తి సమోగధా.

“సుఖమచ్చికజాలేన, ఉదకం యో పరిక్ష్పిపే;
యే కేచి ఉదకే పాణా, అన్తోజాలే భవన్తి తే.

“యేసశ్చ చేతనా అత్తి, రూపినో చ అరూపినో;
సర్వే తే తవ శాణమ్ని, అన్తో హోన్తి సమోగధా.

“సముద్ధరసిమం లోకం, అన్ధకారసమాకులం;
తవ ధమ్మం సుణిత్యాన, కట్టాసోతం తరన్తి తే.

“అవిజ్ఞానివుతే లోకే, అన్ధకారేన ఓత్థటే;
తవ శాణమ్ని జోతన్తే, అన్ధకారా పథంసితా.

“తువం చక్షూసి సర్వేసం, మహాతమపనూదనో;
తవ ధమ్మం సుణిత్యాన, నిబ్బాయతి బహుజ్ఞనో.

“పుటకం పూరయిత్వాన, మధుఖుద్ధమనేళకం;
ఉభో హత్థేహి పగ్గయ్యు, ఉపనేసిం మహేసినో.

“పటిగ్గణ్ఠి మహావీరో, సహత్థేన మహా శసి;
భుజ్జేత్వా తశ్చ సబ్బజ్ఞా, వేహాసం నభముగ్గమి.

“అన్తలిక్ఖే రితో సత్థా, అత్థదస్సీ నరాసభో;
మమ చిత్తం పసాదేన్తో, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యేనిదం ధవితం శాణం, బుద్ధసేట్టో చ థోమితో;
తేన చిత్తప్పసాదేన, దుగ్గతిం సో న గచ్ఛతి.

“చతుద్దసశ్చ ఖత్తుం సో, దేవరజ్జం కరిస్సతి;
పథబ్యా రజ్జం అట్టసతం, వసుధం ఆవసిస్సతి.

“పశ్చోవ సతక్ఖత్తుశ్చ, చక్కువత్తి భవిస్సతి;
పదేసరజ్జం అసజ్ఞేయ్యం, మహియా కారయిస్సతి.

“అజ్ఞాయకో మన్తధరో, తిణ్ణం వేదాన పారగూ;
గోతమస్స భగవతో, సాసనే పబ్బజిస్సతి.

“గమ్భీరం నిపుణం అత్థం, శాణేన విచినిస్సతి;
మోఘరాజాతి నామేన, హేస్సతి సత్థు సావకో.

“తీహి విజ్ఞాహి సమ్మన్నం, కతకిచ్చమనాసవం;
గోతమో సత్థవాహగ్గో, ఏతదగ్గే రపేస్సతి.

“హిత్యా మానుసకం యోగం, ఛేత్వాన భవబద్ధనం;
సబ్బాసవే పరిణ్ణాయ, విహరామి అనాసవో.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా సత్థలూఖం సుత్తలూఖం రజనలూఖన్తి విసేసేన తివిధేనపి లూఖేన సమన్నాగతం పంసుకూలం ధారేసి. తేన నం సత్థా లూఖచీవరధరానం అగ్గట్టానే రపేసి. అపరభాగే పురిమకమ్మప్పచ్చయా పరిహారస్స అకరణతో థేరస్స సరీరే దద్దుపీళకాదీని ఉప్పజ్జిత్యా వడ్డింసు. సో “సేనాసనం దుస్సతీ”తి హేమన్తేపి మగధక్లేత్తేసు పలాలసన్ధారాని అత్థరిత్వా సేతి. తం ఏకదివసం ఉపట్టానం ఉపసబ్బమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసిన్నం సత్థా పటిసన్ధారవసేన “ఛవిపాపకా”తిఆదినా పరమగాఢాయ పుచ్చి.

౨౦౭. తత్థ ఛవిపాపకాతి దద్దుకచ్చుపీళకాహి భిన్నచ్చవిభావతో హీనచ్చవిక దుట్టచ్చవిక . చిత్తభద్దకాతి అనవసేసకిలేసప్పహానేన బ్రహ్మవిహారసేవనాయ చ భద్దచిత్త సున్దరచిత్త. మోఘరాజాతి తస్స ఆలపనం. సతతం సమాహితోతి అగ్గఫలసమాధినా నిచ్చకాలం అభిణ్ణం సమాహితమానసో. హేమన్తికసీతకాలరత్తియోతి హేమన్తసమయే సీతకాలరత్తియో. అచ్చన్తసంయోగే చేతం ఉపయోగవచనం. “హేమన్తికా సీతకాలరత్తియో”తిపి పాళి. తత్థ హేమన్తికాతి హేమన్తోగధా హేమన్తపరియాపన్నాతి అత్థో. భిక్ఖు త్వం సీతి భిక్ఖు కో త్వం అసి, ఏవంభూతో పరేసు తవ సేనాసనం కత్వా అదేన్తేసు సజ్జికన్తా సేనాసనం అపవిసన్తో. కథం కరిస్ససీతి యథావుత్తే సీతకాలే కథం అత్తభావం పవత్తేసీతి సత్థా పుచ్చి. ఏవం పన పుట్టో థేరో సత్థు తమత్థం కథేన్తో –

౨౦౮. “సమ్మన్నసస్సా మగధా, కేవలా ఇతి మే సుతం;

పలాలచ్చన్నకో సేయ్యం, యథజ్ఞో సుఖజీవినో”తి. – గాథమాహ;

తత్థ సమ్మన్నసస్సాతి నిప్పన్నసస్సా. మగధాతి మగధరత్థం వదతి. మగధా నామ జానపదినో రాజకుమారా, తేసం నివాసో ఏకోపి జనపదో రుక్ఖీవసేన “మగధా”త్వేవ బహువచనేన వుచ్చతి. కేవలాతి అనవసేసా. ఇతి మే సుతన్తి ఏవం మయా సుతం. తత్థ యో అదిట్టో పదేసో, తస్స వసేన సుతన్తి వుత్తం. తేన ఏదిసే కాలే మగధేసు యత్థ కత్థచి మయా వసీతుం సక్కాతి దస్సేతి. పలాలచ్చన్నకో సేయ్యం, యథజ్ఞో సుఖజీవినోతి యథా అజ్ఞో సుఖజీవినో భిక్ఖూ సేనాసనసప్పాయం లద్ధా సున్దరేహి అత్థరణపావురణేహి సుఖేన సయన్తి, ఏవం అహమ్మి పలాలసన్ధారమేవ హేట్థా సన్ధరిత్వా ఉపరి తిరియన్తా పలాలచ్చదనేనేవ ఛాదితసరీరతాయ పలాలచ్చన్నకో సేయ్యం సయిం, సేయ్యం కప్పేసిన్తి అత్తనో యథాలాభసన్తోసం విభావేతి.

మోఘరాజత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. విసాఖపజ్ఞాలపుత్తత్థేరగాథావణ్ణనా

న ఉక్తిపే నో చ పరిక్తిపే పరేతి ఆయస్మతో విసాఖస్స పశ్చాలపుత్తస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం పుజ్జాం ఉపచినన్తో ఇతో చుద్దసే కప్పే పచ్చంతగామే దలిద్దకులే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం ఫలపరియేసనం చరన్తేహి తస్మిం గామే మనుస్సేహి సద్ధిం అరజ్ఞం గతో తత్త ఏకం పచ్చేకబుద్ధం దిస్వా పసన్నమానసో వల్లిఫలం అదాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే మగధరట్టే మణ్డలికరాజకులే నిబ్బత్తిత్వా విసాఖోతి లద్ధనామో పశ్చాలరాజధీతుయా పుత్తభావతో పచ్చా పశ్చాలపుత్తోతి పజ్జాయితథ. సో పితరి మతే రజ్జం కారేన్తో సత్థరి అత్తనో గామసమీపగతే సత్థు సన్తికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా సత్థారా సద్ధిం సావత్తిం గతో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన పుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౩౯.౩౧-౩౬) -

“సబ్బే జనా సమాగమ్మ, అగమింసు వనం తదా;
ఫలమన్వేసమానా తే, అలభింసు ఫలం తదా.

“తత్తద్దసాసిం సమ్మద్ధం, సయమ్మం అపరాజితం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, వల్లిఫలమదాసహం.

“చతుద్దసే ఇతో కప్పే, యం ఫలమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిజ్ఞో పన హుత్వా ధేరో ఇతోనం అనుకమ్పాయ జాతిభూమిం అగమాసి. తత్త మనుస్సా ధేరం ఉపసక్కుమిత్వా కాలేన కాలం ధమ్మం సుణన్తా ఏకదివసం “కతిహి ను ఖో, భన్తే, అజ్ఞేహి సమన్నాగతో ధమ్మకథికో హోతి”తి ధమ్మకథికలక్ఖణం పుచ్చింసు. ధేరో తేసం ధమ్మకథికలక్ఖణం కథేన్తో -

౨౦౯.“న ఉక్తిపే నో చ పరిక్తిపే పరే, న ఓక్తిపే పారగతం న ఏరయే;
న చత్తవణ్ణం పరిసాసు బ్యాహరే, అనుద్ధతో సమ్మితభాణి సుబ్బతో.

౨౧౦.“సుసుఖుమనిపుణత్తదస్సినా, మతికుసలేన నివాతవుత్తినా;
సంసేవితబుద్ధసీలినా, నిబ్బానం న హి తేన దుల్లభ”న్తి. -

గాథాద్యయం అభాసి.

తత్త న ఉక్తిపేతి అత్తానం న ఉక్తిపేయ్య, జాతిఆదీహి బాహుసచ్చాదీహి చ అత్తుక్కుంసనం న కరేయ్య. నో చ పరిక్తిపే పరేతి పరే పరపుగ్గలే తేహివ జాతిఆదీహి నో పరిక్తిపే పరిచ్చిన్దిత్వా న ఖిపేయ్య గుణపరిధంసనవసేన వా న ఖిపేయ్య. న ఓక్తిపే పరే ఇచ్చేవం సమ్మన్తో. పరే ఓజ్ఞాపనవసేన న ఓక్తిపే హేట్యతో కత్వా పరే న ఓలోకాపేయ్య, న ఓజ్ఞాపేయ్యాతి అత్తో. “న ఉక్తిపే”తి కేచి పరన్తి, సో ఏవత్తో. పారగతన్తి సంసారపారం వియ విజ్ఞాయ పారం గతం ఖీణాసవం తేవిజ్జం ఛళభిజ్ఞం వా న ఏరయే న ఘట్టయే న ఆసాదేయ్య. న చత్తవణ్ణం పరిసాసు బ్యాహరేతి అత్తనో వణ్ణం గుణం లాభసక్కారసిలోకం

నికామయమానో ఖత్తియపరిసాదీసు న భాసేయ్య. అనుద్ధతోతి ఉద్ధచ్చరహితో. ఉద్ధతస్స హి వచనం నాదియన్తి. సమ్మితభాణీతి సమ్మదేవ మితభాణీ, కాలేన సాపదేసం పరియన్తవతిం అత్తసన్ధోతమేవ వాచం భాసనసీలోతి అత్తో. ఇతో అజ్ఞాథా వదన్తస్స వచనం అగహణీయం హోతి. సుబ్బతోతి సున్దరవతో సీలసమ్పన్నో. “సియా”తి కిరియాపదం ఆనేత్వా యోజేతబ్బం.

ఏవం థేరో సజ్ఞేపేనేవ ధమ్మకథికలక్ష్ణణం వత్వా తేసం గుణానం అత్తని లబ్బమానతం అధిముచ్చిత్యా భియ్యోసోమత్తాయ అభిప్పసన్నం మహాజనం ఇత్వా “ఏవంవిధస్స ధమ్మకథికస్స విముత్తాయతనసన్నిస్సితస్స న నిబ్బానం దుల్లభం, అథ ఖో సులభమేవా”తి దస్సేన్తో “సుసుఖుమనిపుణత్థదస్సినా”తి దుతియగాథమాహ. తస్సన్తో హేట్టా వుత్తోయేవ.

విసాఖపజ్ఞాలపుత్తతేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. చూళకత్తేరగాథావణ్ణనా

నదన్తి మోరా సుసిఖా సుపేఖుణాతి ఆయస్మతో చూళకత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం కుసలం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకతింసే కప్పే సిఖిస్స భగవతో కాలే కులగేహే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్థారం దిస్వా పసన్నమానసో ఛత్తపణ్ణిఫలం అదాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మీన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా చూళకోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో ధనపాలదమనే సత్థరి లద్ధప్పసాదో పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కరోన్తో ఇన్దసాలగుహాయం వసతి, సో ఏకదివసం గుహద్వారే నిసిన్నో మగధక్ష్ణేత్తం ఓలోకేసి. తస్మిం ఖణే పావుసకాలమేఘో గమ్భీరమధురనిగ్ధోసో సతపటలసహస్సపటలో అజ్ఞాన సిఖరసన్నికాసో నభం పూరేత్వా పవస్సతి, మయూరసజ్జా చ మేఘగజ్జితం సుత్వా హట్టతుట్టా కేకాసద్ధం ముఞ్చిత్వా తత్త తత్త పదేసే నచ్చన్తా విచరన్తి. థేరస్సపి ఆవాసగట్టే మేఘవాతఫస్సేహి అపగతధమ్మత్తా పస్సద్ధకరజకాయే కల్లతం పత్తే ఉతుసప్పాయలాభేన చిత్తం ఏకగ్గం అహోసి, కమ్మట్టానవీధిం ఓతరి, సో తం ఇత్వా కాలసమ్పదాదికిత్తనముఖేన అత్తానం భావనాయ ఉస్సాహేన్తో -

౨౧౧.“నదన్తి మోరా సుసిఖా సుపేఖుణా, సునీలగీవా సుముఖా సుగజ్జినో;

సుసద్దలా చాపి మహామహీ అయం, సుబ్బాపితమ్మ సువలాహకం నభం.

౨౧౨.“సుకల్లరూపో సుమనస్స ఝాయతం, సునిక్కమో సాధు సుబుద్ధసాసనే;

సుసుక్కుసుక్కుం నిపుణం సుదుద్దసం, పుసాహి తం ఉత్తమమచ్చుతం పద”న్తి. -

ద్వే గాథా అభాసి.

తత్త నదన్తి మోరా సుసిఖా సుపేఖుణా, సునీలగీవా సుముఖా సుగజ్జినోతి ఏతే మత్తకే ఉట్టితాహి సున్దరాహి సిఖాహి సమన్నాగతత్తా సుసిఖా, నానావణ్ణేహి అనేకేహి సోభనేహి భద్దకపిఞ్చోహి సమన్నాగతత్తా సుపేఖుణా, రాజీవవణ్ణసంజ్ఞాసాయ సున్దరాయ నీలవణ్ణాయ గీవాయ సమన్నాగతత్తా సునీలగీవా, సున్దరముఖతాయ సుముఖా,

మనుజ్ఞావాదితాయ సుగజ్ఞినో, మోరా సిఖణ్డినో ఛజ్జసంవాదీ కేకాసద్ధం ముఞ్చన్తా నదన్తి రవన్తి. సుసద్ధలా చాపి మహామహీ
అయన్తి అయఞ్చ మహాపథవీ సుసద్ధలా సున్దరహరితతిణా. సుబ్యాపితమ్పూతి అభినవపుట్టియా తహం తహం
విస్సన్దమానసలిలతాయ సుట్టు బ్యాపితజలా వితతజలా. “సుసుక్కుతమ్పూ”తిపి పారో, సువిసుద్ధజలాతి అత్తో.
సువలాహకం నభన్తి ఇదఞ్చ నభం ఆకాసం నీలుప్పలదలసన్నిభేహి సమన్తతో పూరేత్వా రితేహి సున్దరేహి వలాహకేహి
మేఘేహి సువలాహకం.

సుకల్లరూపో సుమనస్స ఝాయతన్తి ఇదాని ఉతుసప్పాయలాభేన సుట్టు కల్లరూపో కమ్మనియసభావో త్వం,
నీవరణేహి అనఙ్ఞరూళ్ళచిత్తతాయ సున్దరమనస్స యోగావచరస్స యం ఆరమ్మణాపనిఙ్ఞానవసేన లక్ఖణాపనిఙ్ఞానవసేన చ
ఝాయతం. సునిక్కుమో...పే.... అచ్చుతం పదన్తి ఏవం ఝాయన్తో చ సాధు సుబుద్ధస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స సాసనే
సున్దరనిక్కుమో హుత్వా సుపరిసుద్ధసీలతాయ సుసుక్కుం, విసుద్ధసభావతాయ సబ్బస్సపి సంకిలేసస్స
గోచరభావానుపగమనతో సుక్కుం, నిపుణఞ్ఞాణగోచరతాయ నిపుణం, పరమగమ్భీరతాయ సుదుద్ధసం, పణీతభావేన
సేట్టభావేన చ ఉత్తమం, నిచ్చసభావతాయ అచ్చుతం పదం తం నిబ్బానం పుసాహి అత్తపచ్చక్ఖకరణేన సమ్మాపటిపత్తియా
సచ్చికరోహీతి.

ఏవం థేరో అత్తానం ఓవదన్తోవ ఉతుసప్పాయలాభేన సమాహితచిత్తో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి.
తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౩౯.౩౭-౪౨) -

“కణికారంవ జలితం, పుణ్ణమాయేవ చన్దిమం;
జలన్తం దీపరుక్ఖంవ, అద్ధసం లోకనాయకం.

“కదలిఫలం పగ్గయ్య, అదాసిం సత్థునో అహం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, వన్దిత్వాన అపక్కమిం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం ఫలమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే.... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా థేరో అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్ఖిత్వా పీతిసోమనస్సజాతో “నదన్తి మోరా”తిఆదినా తాయేవ గాథా
పచ్చుదాహాసి. తేనస్స ఇదమేవ అఞ్ఞాబ్యాకరణం అహోసీతి.

చూళకత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. అనూపమత్థేరగాథావణ్ణనా

నన్దమానాగతం చిత్తాతి ఆయస్మతో అనూపమత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త
తత్త భవే వివట్టాపనిస్సయం పుణ్ణం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకతింసే కప్పే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విఞ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం

పదుమం నామ పచ్చేకబుద్ధం పిణ్డాయ చరంతం రథియం దిస్వా పసన్నమానసో అజ్ఞోలపుప్పహి పూజేసి. నో తేన పుణ్ణాకమ్మీన దేవమనుస్సీసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరట్టే ఇబ్బకులే నిబ్బత్తిత్వా రూపసమ్మత్తియా అనూపమోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో ఉపనిస్సయసమ్మన్నతాయ కామే పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోంతో అరణ్ణో విహరతి. తస్స చిత్తం బహిద్ధా రూపాదిఆరమ్మణేసు విధావతి. కమ్మట్టానం పరివట్టతి. థేరో విధావంతం చిత్తం నిగ్గణ్ణంతో

౨౧౩. “నన్దమానాగతం చిత్తం, సూలమారోపమానకం;

తేన తేనేవ వజసి, యేన సూలం కలిజ్జరం.

౨౧౪. “తాహం చిత్తకలిం బ్రూమి, తం బ్రూమి చిత్తదుబ్బకం;

సత్థా తే దుల్లభో లద్ధో, మానత్థే మం నియోజయీ”తి. –

ఇమాహి ద్వీపి గాథాహి ఓవది.

తత్త నన్దమానాగతం చిత్తాతి నన్దమాన అభినన్దమాన చిత్త అభినన్దమానం ఆగతం ఉప్పన్నం . సూలమారోపమానకన్ని దుక్ఖప్పత్తిట్టానతాయ సూలసదిసత్తా సూలం తం తం భవం కమ్మకిలేసహి ఏత్తకం కాలం ఆరోపియమానం. తేన తేనేవ వజసి, యేన సూలం కలిజ్జరంతి యత్త యత్త సూలసజ్ఞాతా భవా కలిజ్జరసజ్ఞాతా అధికుట్టనకా కామగుణా చ తేన తేనేవ, పాపచిత్త, వజసి, తం తదేవ రానం ఉపగచ్ఛసి, అత్తనో అనత్తం న సల్లక్ఖేసి.

తాహం చిత్తకలిం బ్రూమీతి తం తస్మా పమత్తభావతో చిత్తకలిం చిత్తకాలకణ్ఠిం అహం కథయామి. పునపి తం బ్రూమి కథేమి చిత్తదుబ్బకం చిత్తసజ్ఞాతస్స అత్తనో బహూపకారస్స సంతానస్స అనత్థావహనతో చిత్తదుబ్బిం. “చిత్తదుబ్బగా”తిపి పఠంతి. చిత్తసజ్ఞాతలక్షికలప్పుణ్ణాతి అత్తో. కింతి బ్రూహితి చే? ఆహ “సత్థా తే దుల్లభో లద్ధో, మానత్థే మం నియోజయీ”తి. కప్పానం అసఙ్ఖేయ్యమ్మి నామ బుద్ధసుఙ్ఖో లోకో హోతి, సత్థరి ఉప్పన్నేపి మనుస్సత్తసద్ధాపటిలాభాదయో దుల్లభా ఏవ, లద్ధేసు చ తేసు సత్థాపి దుల్లభోయేవ హోతి. ఏవం దుల్లభో సత్థా ఇదాని తయా లద్ధో, తస్మిం లద్ధే సమ్మతిపి అనత్తే అహితే ఆయతిఞ్చ అనత్థావహా దుక్ఖావహా అకుసలే మం మా నియోజేసీతి. ఏవం థేరో అత్తనో చిత్తం ఓవదంతో ఏవ విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౩౭.౧౬-౧౯) –

“పదుమో నామ సమ్మద్ధో, చిత్తకూటే వసీ తదా;

దిస్వాన తం అహం బుద్ధం, సయమ్మం అపరాజితం.

“అజ్ఞోలం పుప్పితం దిస్వా, ఓచినిత్వానహం తదా;

ఉపగత్వాన సమ్మద్ధం, పూజయిం పదుమం జినం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా యూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అనూపమత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. వజ్జితత్తేరగాథావణ్ణనా

సంసరం దీఘమద్ధానన్తి ఆయస్మతో వజ్జితత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో ఇతో పఞ్చసత్తిమే కప్పే ఏకస్మిం పచ్చన్తగామే నిబ్బత్తిత్వా విఞ్జాతం పత్తో వనచరకో హుత్వా విచరన్తో ఏకదివసం ఉపసన్తం నామ పచ్చేకబుద్ధం పబ్బతగుహాయం విహరన్తం అద్దస. సో తస్స ఉపసమం దిస్సా పసన్నమానసో చమ్మకప్పప్పేన పూజం అకాసి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరట్టే ఇబ్బకులే నిబ్బత్తో జాతదివసతో పట్టాయ మాతుగామహత్తం గతో రోదతి. బ్రహ్మలోకతో కిర చవిత్వా ఇధాగతో యస్మా మాతుగామసమ్మస్సం న సహతి, తస్మా మాతుగామసమ్మస్సవజ్జనతో వజ్జితోత్పవ నామం జాతం. సో వయప్పత్తో సత్తు యమకపాటిహారియం దిస్సా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా తదహేవ ఛళభిఞ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౩౭.౨౭-౩౦) –

“ఉపసన్తో చ సమ్మద్ధో, వసతీ పబ్బతన్తరే;
ఏకచమ్మకమాదాయ, ఉపగచ్ఛిం నరుత్తమం.

“పసన్నచిత్తో సుమనో, పచ్చేకమునిముత్తమం;
ఉభో హత్థేహి పగ్గయ్య, పూజయిం అపరాజితం.

“పఞ్చసత్తిమ్హితో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా యూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిఞ్ఞో పన హుత్వా అత్తనో పుట్టేనివాసం అనుస్సరిత్వా ధమ్మసంవేగేన –

౨౧౫. “సంసరం దీఘమద్ధానం, గతీసు పరివత్తిసం;
అపస్సం అరియసచ్ఛాని, అన్తభూతో పుథుజ్జనో.

౨౧౬. “తస్స మే అప్పమత్తస్స, సంసారా వినళీకతా;
సబ్బా గతీ సముచ్చిన్నా, నత్తి దాని పునబ్బవో”తి. – ద్వే గాథా అభాసి;

తత్త సంసరన్తి సంసరన్తో, తస్మిం తస్మిం భవే ఆదాననిక్షేపవసేన అపరాపరం సన్ధావన్తో. దీఘమద్ధానన్తి చిరకాలం అనాదిమతి సంసారే అపరిమాణకాలం. గతీసూతి సుకతదుక్కటానం కమ్మానం వసేన సుగతిదుగ్గతీసు. పరివత్తిసన్తి ఘటీయన్తం వియ పరిబ్బమన్తో చవనుపపజ్జనవసేన అపరాపరం పరివత్తిం. తస్స పన పరివత్తనస్స కారణమాహ “అపస్సం అరియసచ్ఛాని, అన్తభూతో పుథుజ్జనో”తి. దుక్ఖాదీని చత్తారి అరియసచ్ఛాని ఇథాచక్కునా అపస్సన్తో అప్పటివిజ్ఞన్తో, తతో ఏవ

అవిజ్ఞానతాయ అన్తభూతో పుధూనం జననాదీహి కారణేహి పుధుజ్ఞనో హోన్తో గతీసు పరివత్తిసన్తి యోజనా, తేనేవాహ భగవా

“చతున్నం , భిక్షవే, అరియసచ్ఛానం అననుబోధా అప్పటివేధా ఏవమిదం దీఘమద్ధానం సన్ధావితం
సంసరితం మమజ్జోచ తువ్హాకజ్ఞా”తి (మహావ. ౨౮౭; దీ. ని. ౨.౧౩౫; సం. ని. ౫.౧౦౯౧; నేత్తి. ౧౧౪).

తస్స మయ్హం వుత్తనయేన పుట్టే పుధుజ్ఞనస్సేవ సతో ఇదాని సత్థారా దిన్ననయేన అప్పమత్తస్స
అప్పమాదపటిపత్తియా సమథవిపస్సనాభావనం మత్థకం పాపేత్వా రితస్స. సంసారా వినళీకతాతి సంసరన్తి సత్తా ఏతేహీతి
“సంసారా”తి లద్ధనామా కమ్మకిలేసా అగ్గమగ్గేన సముచ్చిన్నత్తా విగతనళా నిమ్మూలా కతా. సబ్బా గతీ సముచ్చిన్నాతి
ఏవం కమ్మకిలేసవట్టానం వినళీకతత్తా నిరయాదికా సబ్బాపి గతియో సమ్మదేవ ఉచ్చిన్నా విద్ధంసితా, తతో ఏవ నత్తి దాని
ఆయతిం పునబ్బవోతి ఇదమేవ చ ధేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసీతి.

వజ్జితత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సన్ధితత్థేరగాథావణ్ణనా

అస్సత్థే హరితోభాసేతి ఆయస్మతో సన్ధితత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ
భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో ఇతో ఏకతింసే కప్పే సిఖిస్స భగవతో కాలే ఏకో గోపాలకో అహోసి. సో సత్థరి పరినిబ్బుతే అజ్ఞాతరం
ధేరం ఉపసజ్మమిత్వా తస్స సన్తికే బుద్ధగుణపటిసంయుత్తం ధమ్మం సుత్వా పసన్నమానసో “కుహిం భగవా”తి పుచ్చిత్వా
పరినిబ్బుతభావం సుత్వా “ఏవం మహానుభావా బుద్ధాపి నామ అనిచ్చతావసం గచ్ఛన్తి, అహో సజ్ఞారా అద్ధువా”తి
అనిచ్చసజ్ఞం పటిలభి. తం ధేరో బోధిపూజాయ ఉస్సాహేసి. సో కాలేన కాలం బోధిరుక్ఖసమీపం గత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా
బుద్ధగుణే అనుస్సరన్తో బోధిం వన్దతి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరట్టే
ఇబ్బకులే నిబ్బత్తిత్వా సన్ధితోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో అనిచ్చతాపటిసంయుత్తం ధమ్మకథం సుత్వా సంవేగజాతో
పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా ఇథాస్స పరిపాకం గతత్తా నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. సో అత్తనో పుట్టేనివాసం
అనుస్సరన్తో సిఖిస్స భగవతో కాలే బోధివన్దనం బుద్ధానుస్సతిం అనిచ్చసజ్ఞాపటిలాభజ్ఞా అనుస్సరిత్వా తదుపనిస్సయేన
అత్తనో విసేసాధిగమం పకాసేన్తో -

౨౧౭. “అస్సత్థే హరితోభాసే, సంవిరూళ్ళమ్మి పాదపే;

ఏకం బుద్ధగతం సజ్ఞం, అలభిత్తం పతిస్సతో.

౨౧౮. “ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం సజ్ఞామలభిం తదా;

తస్సా సజ్ఞాయ వాహసా, పత్తో మే ఆసవక్ఖయో”తి. -

ద్వే గాథా అభాసి.

తల్లి అస్పత్థేతి అస్పత్థట్టానీయే, య్యాయం ఏతరహి అవ్హాకం భగవతో బోధిరుక్ష్తో అస్పత్థో, ఏతస్స రానే తదా సిఖిస్స భగవతో బోధిరుక్ష్తో పుణ్ణరీకో రితోతి సో అస్పత్థట్టానీయతాయ “అస్పత్థే”తి వుత్తం. సత్తానం అస్సాసజననతో వా. అపరే పన “అస్పత్థరుక్ష్ణములే నీసీదిత్వా తదా బుద్ధానుస్సతియా భావితత్తా థేరో ‘అస్పత్థే’తి అవోచా”తి వదన్తి. హరితోభాసేతి హరితేహి సారమణివణ్ణేహి ఓభాసమానే. సంవిరూళ్ళమ్మీతి సుట్టు విరూళ్ళే సుప్పతిట్టితే, సుఘననిచితపత్తపలాసపల్లవేహి విరూళ్ళసఞ్చన్నేతి చ వదన్తి. పాదపేతి రుక్ఖే. ఏకం బుద్ధగతం సఞ్ఞం, అలభిత్థం పతిస్సతోతి బుద్ధారమ్మణం ఆరమ్మణస్స ఏకజాతియత్తా ఏకం “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదినయప్పవత్తం బుద్ధానుస్సతిసహగతం సఞ్ఞం బుద్ధగుణానం పతిపతిసరణతో పతిస్సతో హుత్వా అలభిం.

కదా పన సా సఞ్ఞా లద్ధా, కీవతాయ సిద్ధాతి ఆహ “ఏకతింసే ఇతో కప్పే”తిఆది. ఇతో భద్దకప్పతో ఉద్ధం ఆరోహనవసేన ఏకతింసే కప్పే. యం సఞ్ఞన్తి యం బుద్ధానుస్సతిసహగతం సఞ్ఞం, యం వా బుద్ధానం అనిచ్చతం దిస్సా తదనుసారేన సబ్బాసఙ్ఖారేసు తదా అనిచ్చసఞ్ఞం అలభిం. తస్సా సఞ్ఞాయ వాహసాతి తస్సా యథావుత్తాయ సఞ్ఞాయ కారణభావేన తం ఉపనిస్సయం కత్వా. పత్తో మే ఆసవక్ఖయోతి ఇదాని మయా ఆసవానం ఖయో నిరోధో అధిగతోతి ఇమాయేవ చ ఇమస్స థేరస్స అపదానగాథాపి. యథాహ (అప. థేర ౧.౨౨.౨౭-౩౦) -

“అస్పత్థే హరితోభాసే...పే... పత్తో మే ఆసవక్ఖయో.

“ఇతో తేరసకప్పమ్మి, ధనిట్టో నామ ఖత్తియో;

సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

సన్ధితత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

పఞ్చమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ దుకనిపాతవణ్ణనా.

౩. తికనిపాతో

౧. అభిజిత్తభారద్వాజతేరగాధావణ్ణనా

తికనిపాతే అయోని సుద్ధిమన్వేసన్తి ఆయస్మతో అభిజిత్తభారద్వాజతేరస్స గాధా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే వివట్టూపనిస్సయం పుజ్జం ఉపచినన్తో ఇతో ఏకతింసే కప్పే సిఖిస్స భగవతో కాల్ కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్తారం పిణ్ణాయ చరన్తం దిస్సా పసన్నమానసో పజ్జాపతిట్టితేన వన్దిత్వా అజ్ఞాలిం పగ్గణ్ణి. సో తేన పుజ్జకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే హిమవన్తసమీపే ఉక్కట్టే నామ నగరే విభవసమ్మన్నస్స బ్రాహ్మణస్స గేహ నిబ్బత్తిత్వా అభిజిత్తభారద్వాజోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో విజ్ఞాసిప్పేసు నిప్పత్తిం గతో నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయతాయ పరిబ్బాజకపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అమరం తపం చరన్తో తత్త తత్త విచరన్తో సమ్మాసమ్మద్ధం జనపదచారికం చరన్తం దిస్సా పసన్నమానసో సత్థు సన్నికే ధమ్మం సుత్వా తం మిచ్ఛాతపం పహాయ సాసనే పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౧.౨౩.౪౮-౫౧) -

“ఉసభం పవరం వీరం, వేస్సభుం విజితావినం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, బుద్ధసేటమవన్తహం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, వన్తనాయ ఇదం ఫలం.

“చతువీసతికప్పమ్మి, వికతానన్దనామకో;
సత్తరతనసమ్మన్నో, చక్కవత్తి మహబ్బలో.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిజ్ఞో పస హుత్వా విముత్తిసుఖేన విహరన్తో ఇతోనం అనుకమ్పాయ అత్తనో జాతిభూమిం గన్తా బహూ ఇతోతే సరణేసు చ సీలేసు చ పతిట్టాపేత్వా తతో నివత్తిత్వా కురురట్టే కుణ్డియస్స నామ నిగమస్స అవిదురే అరణ్ణో వసన్తో కేనచిదేవ కరణీయేన ఉగ్గారామం గతో ఉత్తరాపథతో ఆగతేహి సద్దిట్టేహి బ్రాహ్మణేహి సమాగతో తేహి, “భో భారద్వాజ, కిం దిస్సా బ్రాహ్మణానం సమయం పహాయ ఇమం సమయం గణ్ణీ”తి పుచ్చితో తేసం ఇతో బుద్ధసాసనతో బహిద్ధా సుద్ధి నత్తితి దస్సేన్తో -

౨౧౯: “అయోని సుద్ధిమన్వేసం, అగ్గిం పరిచరిం వనే;

సుద్ధిమగ్గం అజానన్తో, అకాసిం అమరం తప”న్తి. - పరమం గాథమాహ;

తత్త అయోనీతి అయోనిసో అనుపాయేన. సుద్ధిన్తి సంసారసుద్ధిం భవనిస్సరణం. అన్వేసన్తి గవేసన్తో. అగ్గిం పరిచరిం వనేతి “అయం సుద్ధిమగ్గో”తి అధిష్ఠాయేన అరణ్ణాయతనే అగ్గిహుతసాలాయం అగ్నిగారం కత్వా ఆహుతిం పగ్గణ్ణో అగ్గిదేవం పరిచరిం వేదే వుత్తవిధినా పూజేసిం. సుద్ధిమగ్గం అజానన్తో, అకాసిం అమరం తపన్తి సుద్ధియా నిబ్బానస్స మగ్గం

అజానన్తో అగ్గిపరిచరణం వియ పశ్చాతపతప్పనాదిఅత్తకిలమథానుయోగం “సుద్ధిమగ్గీ”తి మజ్ఞాయ అకాసిం అచరిం పటిపజ్జిం.

ఏవం థేరో అస్సమతో అస్సమం గచ్ఛన్తో వియ వేదే వుత్తవిధినా అగ్గిపరిచరణాదినా అనుట్టాయ సుద్ధియా అప్పత్తభావేన బహిద్ధా సుద్ధియా అభావం దస్సేత్వా ఇదాని ఇమస్మింయేవ సాసనే సుద్ధి చ మయా అధిగతాతి దస్సేన్తో -

౨౨౦.“తం సుఖేన సుఖం లద్ధం, పస్స ధమ్మసుధమ్మతం;

తినోస్స విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. - దుతియగాథమాహ;

తత్థ తన్తి యస్సత్థాయ సుద్ధిం అన్వేసన్తో తస్స మగ్గం అజానన్తో అగ్గిం పరిచరిం అమరం తపం అచరిం, తం నిబ్బానసుఖం సుఖేన సమథవిపస్సనాయ సుఖాయ పటిపదాయ అత్తకిలమథానుయోగం అనుపగమ్మ మయా లద్ధం పత్తం అధిగతం. పస్స ధమ్మసుధమ్మతన్తి సత్థు సాసనధమ్మస్స సుధమ్మతం అవిపరీతనియ్యానికధమ్మసభావం పస్స జానాహీతి ధమ్మాలపనవసేన వదతి, అత్తానం వా ఆలపతి. తస్స లద్ధభావం పన దస్సేన్తో -

“తినోస్స విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. -

ఆహ , తం వుత్తత్థమేవ. ఏవం సుద్ధియా అధిగతత్తా “ఇతో పట్టాయాహం పరమత్థతో బ్రాహ్మణో”తి దస్సేన్తో -

౨౨౧.“బ్రహ్మబద్ధు పురే ఆసిం, ఇదాని ఖోమ్మి బ్రాహ్మణో;

తేవిజ్ఞో న్నాతకోచమ్మి, సోత్తియో చమ్మి వేదగూ”తి. - తతియం గాథమాహ;

తస్సత్తో - ఇతో పుట్టే జాతిమత్తేన బ్రాహ్మణభావతో బ్రాహ్మణానం సమజ్ఞాయ బ్రహ్మబద్ధు నామ ఆసిం. బాహితపాపత్తా పన ఇదాని ఖో అరహత్తాధిగమేన పరమత్థతో బ్రాహ్మణో చ అమ్మి. ఇతో పుట్టే భవసశ్చాయకరానం తిస్సన్నం వేదసజ్ఞాతానం విజ్ఞానం అజ్ఞయనేన సమజ్ఞామత్తేన తేవిజ్ఞో నామ హుత్వా ఇదాని భవక్ష్తయకరాయ విజ్ఞాయ వసేన తిస్సన్నం విజ్ఞానం అధిగతత్తా పరమత్థతో తేవిజ్ఞో చ అమ్మి. తథా ఇతో పుట్టే భవస్సాదగధితాయ న్నాతకవతనిప్పత్తియా సమజ్ఞామత్తేన న్నాతకో నామ హుత్వా ఇదాని అట్టజ్ఞకమగ్గజలేన సువిక్ఖాలితకిలేనమలతాయ పరమత్థతో న్నాతకో చమ్మి. ఇతో పుట్టే అవిముత్తభవస్సాదమన్తజ్ఞానేన వోహరమత్తతో సోత్తియో నామ హుత్వా ఇదాని సువిముత్తభవస్సాదధమ్మజ్ఞానేన పరమత్థతో సోత్తియో చమ్మి. ఇతో పుట్టే అప్పటినిస్సట్టపాపధమ్మానం వేదానం గతమత్తేన వేదగూ నామ హుత్వా ఇదాని వేదసజ్ఞాతేన మగ్గజాణేన సంసారమహోఘస్స వేదస్స చతుసచ్ఛస్స చ పారం గతత్తా అధిగతత్తా ఇంతత్తా పరమత్థతో వేదగూ జాతోతి. తం సుత్వా బ్రాహ్మణా సాసనే ఉళారం పసాదం పవేదేసుం.

అజ్ఞణికభారద్వాజత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. పచ్చయత్థేరగాథావణ్ణనా

పశ్చాహాం పబ్బజితోతి ఆయస్మతో పచ్చయత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే పుజ్ఞాని ఉపచినన్తో ఇతో ఏకనవుతే కప్పే విపస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం

సత్తారం వినతాయ నామ నదియా తీరే గచ్ఛంతం దిస్వా పసన్నమానసో మనుజ్ఞాదస్సనాని మహంతాని ఉదుమ్బరఫలాని
ఓచినిత్వా ఉపనామేసి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన సుగతీసుయేవ సంసరంతో ఇమస్మిం భద్దకప్పే కస్సపే భగవతి లోకే
ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తవరధమ్మచక్కే వేసేయ్యజనానుగ్గహం కరోంతే తస్స సాసనే పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా
భావనమనుయుజ్జంతో ఏకదివసం సంసారదుక్ఖం చింతేత్వా

అతివియ సజ్ఞాతసంవేగో విహారే నిసినీ “అరహత్తం అప్పత్వా ఇతో న నిక్ఖమిస్సామీ”తి చిత్తం అధిట్టాయ వాయమంతో
జ్ఞాణస్స అపరిపక్కత్తా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేతుం నాసక్తి. సో కాలజ్ఞత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం
బుద్ధుప్పాదే రోహితనగరే ఖత్తియకులే నిబ్బత్తిత్వా పచ్చయోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో పేతు అచ్చయేన రజ్జే పతిట్టితో
ఏకదివసం మహారాజబలిం కాతుం ఆరభి. తత్థ మహాజనో సన్నిపతి. తస్మిం సమాగమే తస్స పసాదజ్ఞాననత్థం సత్థా
మహాజనస్స పేక్షంతస్సేవ ఆకాసే వేస్సవణేన నిమ్మితే రతనమయకూటాగారే రతనమయసీహాసనే నిసీదిత్వా ధమ్మం దేసేసి.
మహతో జనకాయస్స ధమ్మాభిసమయో అహోసి. తం ధమ్మం సుత్వా పచ్చయరాజాపి రజ్జం పహాయ
పురిమహేతుసఞ్చోదితో పబ్బజి. సో యథా కస్సపస్స భగవతో కాలే పటిష్ఠాం అకాసి, ఏవం పటిష్ఠాం కత్వా విహారం
పవిసిత్వా విపస్సనం వడ్డేంతో జ్ఞాణస్స పరిపాకం గతత్తా తావదేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర
౧.౩౯.౧౦౫-౨౦) -

“వినతానదియా తీరే, విహాసి పురిసుత్తమో;
అద్దసం విరజం బుద్ధం, ఏకగ్గం సుసమాహితం.

“తస్మిం పసన్నమానసో, కిలేసమలథోవనే;
ఉదుమ్బరఫలం గయ్ఘ, బుద్ధసేట్ఠస్సదాసహం.

“ఏకనవుతితో కప్పే, యం ఫలమదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“ఇమమ్మి భద్దకే కప్పే, సంవిగ్గమానమానసో;
కస్సపస్స భగవతో, సాసనే పబ్బజిం అహం.

“తథా పబ్బజితో సంతో, భావనం అనుయుజ్జేసం;
న విహారా నిక్ఖమిస్సం, ఇతి కత్వాన మానసం.

“ఉత్తమత్థం అసమ్మత్తో, న చ పత్తోమ్మి తావదే;
ఇదాని పన జ్ఞాణస్స, పరిపాకేన నిబ్బుతో;

పత్తోమ్మి అచలం రానం, పుసిత్వా అచ్చుతం పదం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పటిపత్తికిత్తనముఖేన అజ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౨౨౨. “పశ్చాహహం పబ్బజితో, సేఖో అప్పత్తమానసో;
విహారం మే పవిట్టస్స, చేతనో పణిధీ అహు.

౨౨౩. “నాసిస్సం న పివిస్సామి, విహారతో న నిక్ఖమే;
నపి పస్సం నిపాతేస్సం, తణ్ణాసల్లే అనూహతే.

౨౨౪. “తస్స మేవం విహారతో, పస్స వీరియపరక్కమం;
తినో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. -

ఇమా తినో గాథా అభాసి.

తత్త పశ్చాహహం పబ్బజితోతి పశ్చాహో అహం, పబ్బజితో హుత్వా పశ్చాహో, పబ్బజితదివసతో పశ్చామో అహో నిట్టితోతి అత్తో. సేఖో అప్పత్తమానసోతి అధిసీలసిక్ఖాదీనం సిక్ఖనతో సేఖో. అనవసేసతో మానం సీయతి సముచ్చిన్నతీతి మానసో, అగ్గమగ్గో, తంనిబ్బత్తితో మానసతో ఆగతం మానసం, అరహత్తం, తం, సో వా అప్పత్తో ఏతేనాతి అప్పత్తమానసో. విహారం మే పవిట్టస్స, చేతనో పణిధీ అహూతి ఏవం సేఖస్స మే వసనకవిహారం ఓవరకం పవిట్టస్స సతో ఏవరూపో ఇదాని వుచ్చమానాకారో చేతోపణిధి అహోసి, ఏవం మయా చిత్తం పణిహితన్తి అత్తో.

నాసిస్సన్తిఆదినా చిత్తపణిధిం దస్సేతి. తత్త నాసిస్సన్తి యంకిళ్ళి భోజనం న భుజ్జేస్సం న భుజ్జేస్సామి తణ్ణాసల్లే మమ హదయగతే అనూహతే అనుద్ధతేతి ఏవం సబ్బపదేసు యోజేతబ్బం. న పివిస్సామీతి యంకిళ్ళి పాతబ్బం న పివిస్సామి. విహారతో న నిక్ఖమేతి ఇమస్మా ఇదాని మయా నిసిన్నగబ్బతో న నిక్ఖమేయ్యం. నపి పస్సం నిపాతేస్సన్తి మమ సరీరస్స ద్వీసు పస్సేసు ఏకమ్మి పస్సం కాయకిలమథవినోదనత్తం న నిపాతేస్సం, ఏకపస్సేనపి న నిపజ్జిస్సామీతి అత్తో.

తస్స మేవం విహారతోతి తస్స మే ఏవం చిత్తం పణిధాయ దళ్ళవీరియాధిట్టానం కత్వా విపస్సనానుయోగవసేన విహారతో. పస్స వీరియపరక్కమన్తి విధినా ఈరయితబ్బతో “వీరియం” పరం రానం అక్కమనతో “పరక్కమో”తి చ లద్ధనామం ఉన్నోళ్ళీభూతం వాయామం పస్స జానాహి. యస్స పనానుభావేన మయా తినో విజ్ఞా అనుప్పత్తా, కతం బుద్ధస్స సాసనన్తి వుత్తత్తమేవ.

పచ్చయత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. బాకులత్థేరగాథావణ్ణనా

యో పుట్టే కరణీయానీతి ఆయస్మతో బాకులత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి కిర అతీతే ఇతో కప్పసతసహస్సాధికస్స అసఙ్ఖేయ్యస్స మత్తకే అనేమదస్సిస్స భగవతో ఉప్పత్తితో పురేతరమేవ బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో తయో వేదే ఉగ్గహేత్వా తత్త సారం అపస్సన్తో “సమ్మరాయికత్తం గవేసిస్సామీ”తి ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా పబ్బతపాదే విహరన్తో పశ్చాభిజ్ఞాఅట్టసమాపత్తిలాభీ హుత్వా విహరన్తో బుద్ధుత్పాదం సుత్వా సత్థు సన్తికం గత్వా ధమ్మం

సుత్వా సరణేసు పతిట్టితో సత్తు ఉదరాబాధే ఉప్పన్నే అరణ్ణతో భేసజ్ఞాని ఆహరిత్వా తం వూపసమేత్వా తత్త పుణ్ణం ఆరోగ్యణ్ణాయ పరిణామేత్వా తతో చుతో బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తిత్వా ఏకం అసఙ్ఖేయ్యం దేవమనుస్సేసు సంసరంతో పదుముత్తరబుద్ధకాలే హంసవతీనగరే కులగేహ నిబ్బత్తిో సత్తారం ఏకం భిక్షుం అప్పాబాధానం అగ్గట్టానే రపేంతం దిస్వా సయం తం రానంతరం ఆకఙ్ఖంతో పణిధానం కత్వా యావజీవం కుసలం ఉపచినిత్వా సుగతీసుయేవ సంసరంతో విపస్సిస్సు భగవతో నిబ్బత్తితో పురేతరమేవ బద్ధమతీనగరే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిో పురిమనయేనేవ ఇసిపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా యూనాభిణ్ణాలాభీ హుత్వా పబ్బతపాదే వసంతో బుద్ధుప్పాదం సుత్వా సత్తు సంతికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా సరణేసు పతిట్టితో భిక్షూనం తిణపుప్పకరోగే ఉప్పన్నే తం వూపసమేత్వా తత్త యావతాయుకం రత్వా తతో చుతో బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తిత్వా ఏకనవుతికప్పే దేవమనుస్సేసు సంసరంతో కస్సపస్సు భగవతో కాలే బారాణసియం కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా ఘరావాసం వసంతో ఏకం జిణ్ణం వినస్సమానం మహావిహారం దిస్వా తత్త ఉపోసథాగారాదికం సబ్బం ఆవసథం కారేత్వా తత్త భిక్షుసఙ్ఖస్సు సబ్బం భేసజ్ఞం పటియాదేత్వా యావజీవం కుసలం కత్వా ఏకం బుద్ధంతరం దేవమనుస్సేసు సంసరంతో అవ్హాకం భగవతో ఉప్పత్తితో పురేతరమేవ కోసమ్మియం సేట్టిగేహ నిబ్బత్తి. సో అరోగభావాయ మహాయమునాయ న్నాపియమానో ధాతియా హత్తతో మచ్ఛేన గిలితో మచ్ఛే కేవట్టహత్తగతే బారాణసిసేట్టిభరియాయ విక్కిణిత్వా గహితే ఫాలియమానేపి పుణ్ణబలేన అరోగోయేవ హుత్వా తాయ పుత్తోతి గహేత్వా పోసియమానో తం పవత్తిం సుత్వా జనకేహి మాతాపితూహి “అయం అవ్హాకం పుత్తో, దేధ నో పుత్త”న్తి అనుయోగే కతే రణ్ణా “ఉభయేసమ్మి సాధారణో హోతూ”తి ద్విన్నం కులానం దాయాదభావేన వినిచ్ఛయం కత్వా రపితత్తా బాకులోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో హుత్వా మహతిం సమ్మత్తిం అనుభవంతో ఆసీతికో హుత్వా సత్తు సంతికే ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా సత్తాహమేవ పుధుజ్ఞనో అహోసి, అట్టమే అరుణే సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౪౦.౩౮౬-౪౧౧) –

“హమవంతస్సావిదురే , సోభితో నామ పబ్బతో;
అస్సమో సుకతో మయ్ఘం, సకసిస్సేహి మాపితో.

“మణ్ణపా చ బహూ తత్త, పుప్పితా సిన్ధువారకా;
కపిత్థా చ బహూ తత్త, పుప్పితా జీవజీవకా.

“నిగ్గుణ్ణియో బహూ తత్త, బదరామలకాని చ;
ఫారుసకా అలాబూ చ, పుణ్ణరీకా చ పుప్పితా.

“ఆళకా బేలువా తత్త, కదలీ మాతులుజ్ఞకా;
మహానామా బహూ తత్త, అజ్ఞనా చ పియజ్ఞకా.

“కోసమ్మా సళలా నిమ్మా, నిగ్రోధా చ కపిత్తనా;
ఏదిసో అస్సమో మయ్ఘం, ససిస్సోహం తహిం వసిం.

“అనోమదస్సి భగవా, సయమ్మా లోకనాయకో;
గవేసం పటిసల్లానం, మమస్సమముపాగమి.

“ఉపేతమ్మి మహావీరే, అనోమదస్సీమహాయసే;
ఖణేన లోకనాథస్స, వాతాబాధో సముట్ఠహి.

“విచరంతో అరణ్ణమ్మి, అద్దసం లోకనాయకం;
ఉపగన్త్యాన సమ్మద్ధం, చక్కుమంతం మహాయసం.

“ఇరియళ్ళాపి దిస్సాన, ఉపలక్ష్టసహం తదా;
అసంసయణ్ణో బుద్ధస్స, బ్యాధి నో ఉదపజ్జథ.

“ఖిప్పం అస్సమమాగళ్ళిం, మమ సిస్సాన సంతికే;
భేసజ్ఞం కత్తుకామోహం, సిస్సే ఆమంతయిం తదా.

“పటిస్సుణిత్యాన మే వాక్యం, సిస్సా సబ్బే సగారవా;
ఏకజ్ఞం సన్నిపతింసు, సత్తుగారవతా మమ.

“ఖిప్పం పబ్బతమారుయ్ఠు, సబ్బోసథమహాసహం;
పానీయయోగం కత్వాన, బుద్ధసేఠ్ఠస్సదాసహం.

“పరిభుత్తే మహావీరే, సబ్బణ్ణాలోకనాయకే;
ఖిప్పం వాతో వూపసమి, సుగతస్స మహేసిసో.

“పస్సద్ధం దరథం దిస్సా, అనోమదస్సీ మహాయసో;
సకాసనే నిసీదిత్వా, ఇమా గాథా అభాసథ.

“యో మే పాదాసి భేసజ్ఞం, బ్యాధిళ్ళా సమయీ మమ;
తమహం కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“కప్పసతసహస్సాని, దేవలోకే రమిస్సతి;
వాదితే తూరియే తత్త, మోదిస్సతి సదా అయం.

“మనుస్సలోకమాగన్త్యా , సుక్కమూలేన చోదితో;
సహస్సక్ఖత్తుం రాజా చ, చక్కవత్తీ భవిస్సతి.

“పళ్ళాపణ్ణాసకప్పమ్మి, అనోమో నామ ఖత్తియో;
చాతురంతో విజితావీ, జమ్మమణ్ణస్స ఇస్సరో.

“సత్తరతనసమ్పన్నో, చక్కవత్తీ మహబ్బలో;
తావతింసేపి ఖోభేత్వా, ఇస్సరం కారయిస్సతి.

“దేవభూతో మనుస్సో వా, అప్పాబాధో భవిస్సతి;
పరిగ్గహం వివజ్జేత్వా, బ్యాధిం లోకే తరిస్సతి.

“అపరిమేయ్యే ఇతో కప్పే, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
సబ్బాసవే పరిజ్ఞాయ, నిబ్బయిస్సతినాసవో.

“కిలేసే ఝాపయిత్వాన, తణ్హాసోతం తరిస్సతి;
బాకులో నామ నామేన, హేస్సతి సత్థు సావకో.

“ఇదం సబ్బం అభిజ్ఞాయ, గోతమో సక్యపుజ్ఞవో;
భిక్కుసజ్ఞే నిసీదిత్వా, ఏతదగ్గే రపేస్సతి.

“అనోమదస్సీ భగవా, సయమ్మూ లోకనాయకో;
వివేకానువిలోకేంతో, మమస్సమముపాగమి.

“ఉపాగతం మహావీరం, సబ్బజ్ఞాం లోకనాయకం;
సబ్బోసథేన తప్పేసిం, పసన్నో సేహి పాణిభి.

“తస్స మే సుకతం కమ్మం, సుఖేత్తే బీజసమ్మదా;
ఖేపేతుం నేవ సక్కోమి, తదా హి సుకతం మమ.

“లాభా మమ సులద్ధం మే, యోహం అద్ధక్కి నాయకం;
తేన కమ్మావసేసిన, పత్తోమ్మి అచలం పదం.

“సబ్బమేతం అభిజ్ఞాయ, గోతమో సక్యపుజ్ఞవో;
భిక్కుసజ్ఞే నిసీదిత్వా, ఏతదగ్గే రపేసి మం.

“అపరిమేయ్యే ఇతో కప్పే, యం కమ్మమకరిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, భేసజ్జస్స ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా ఏకదివసం సత్థారా అత్తనో సావకే పటిపాటియా రానంతరే రపేంతేన అప్పాబాధానం అగ్గట్టానే రపితో
సో పరినిబ్బానసమయే సజ్ఞమజ్ఞే భిక్షూనం ఓవాదముఖేన అజ్ఞం బ్యాకరోంతో -

౨౨౫: “యో పుట్టే కరణీయాని, పచ్చా సో కాతుమిచ్చతి;

సుఖా సో ధంసతే రానా, పచ్చా చ మనుతప్పతి.

౨౨౬. “యశ్శో కయిరా తశ్శో వదే, యం న కయిరా న తం వదే;
అకరోంతం భాసమానం, పరిజానంతి పణ్డితా.

౨౨౭. “సుసుఖం వత నిబ్బానం, సమ్మాసమ్ముద్ధదేసితం;
అసోకం విరజం ఖేమం, యత్త దుక్ఖం నిరుజ్జతీ”తి. – గాథాత్తయమభాసి;

తత్త యో పుట్టే కరణీయాని, పచ్చా సో కాతుమిచ్చతీతి యో పుగ్గలో పుట్టే పురేతరం జరారోగాదీహి
అనభిభూతకాలేయేవ కాతబ్బాని అత్తనో హితసుఖావహాని కమ్మాని పమాదవసేన అకత్వా పచ్చా సో కాతబ్బకాలం
అతిక్కమిత్వా కాతుం ఇచ్చతి. సోతి చ నిపాతమత్తం. తదా పన జరారోగాదీహి అభిభూతత్తా కాతుం న సక్కోతి, అసక్కోంతో
చ సుఖా సో ధంసతే రానా, పచ్చా చ మనుతప్పతీతి సో పుగ్గలో సుఖా రానా సగ్గతో నిబ్బానతో చ తదుపాయస్స
అనుప్పాదితత్తా పరిహాయంతో “అకతం మే కల్యాణ”నిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౪౮; నేత్తి. ౧౨౦) పచ్చా చ అనుతప్పతి
విప్పటిసారం ఆపజ్జతి. మ-కారో పదసన్నికరో. అహం పన కరణీయం కత్వా ఏవ తుష్ఠే ఏవం వదామీతి దస్సేంతో “యశ్శో
కయిరా”తి దుతియం గాథమాహ.

తత్త పరిజానంతీతి “ఏత్తకో అయ”ని పరిచ్ఛిజ్జ జానంతి న బహుం మజ్ఞాంతీతి అత్తో. సమ్మాపటిపత్తివసేన హి యథావాదీ
తథాకారీ ఏవ సోభతి, న తతో అజ్ఞాథా. కరణీయపరియాయేన సాధారణతో వుత్తమత్తం ఇదాని సరూపతో దస్సేతుం
“సుసుఖం వతా”తిఆదినా తతియం గాథమాహ. తస్సంతో – సమ్మా సామం సబ్బధమ్మానం బుద్ధత్తా సమ్మాసమ్ముద్ధేన
భగవతా దేసితం సబ్బసో సోకహేతునం అభావతో అసోకం విగతరాగాదిరజత్తా విరజం చతుహి యోగేహి అనుపద్దుతత్తా
ఖేమం నిబ్బానం సుట్టు సుఖం వత, కస్మా? యత్త యస్మిం నిబ్బానే సకలం వట్టదుక్ఖం నిరుజ్జతి అచ్చంతమేవ
వూపసమతీతి.

బాకులత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ధనియత్థేరగాథావణ్ణనా

సుఖశ్చో జీవితం ఇచ్చేతి ఆయస్మతో ధనియత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త
తత్త భవే పుజ్ఞాని ఉపచినంతో సిఖిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్థారం దిస్సా
పసన్నమానసో నళమాలాయ పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే
రాజగహే కుమ్భకారకులే నిబ్బత్తిత్వా ధనియోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో కుమ్భకారకమ్మేన జీవతి. తేన చ సమయేన సత్థా
ధనియస్స కుమ్భకారస్స సాలాయం నిసీదిత్వా పుక్కుసాతిస్స కులపుత్తస్స ఛధాతువిభజ్ఞసుత్తం (మ. ని. ౩.౩౪౨
ఆదయో) దేసేసి. సో తం సుత్వా కతకిచ్చో అహోసి. ధనియో తస్స పరినిబ్బుతభావం సుత్వా “నియ్యానికం వత
బుద్ధసాసనం, యత్త ఏకరత్తిపరిచయేనాపి వట్టదుక్ఖతో ముఞ్చేతుం సక్కా”తి పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా

కుటిమణ్డనానుయుతో విహరన్తో కుటికరణం పటిచ్చ భగవతా గరహితో సజ్జితే సేనాసనే వసన్తో విపస్యనం వడ్డేత్వా అరహతం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౮.౧-౭) -

“సువణ్ణవణ్ణం సమ్మద్ధం, ఆహుతీనం పటిగ్గహం;
విపినగ్గేన గచ్చన్తం, అద్దసం లోకనాయకం.

“నళమాలం గహేత్వాన, నిక్ఖమన్తో చ తావదే;
తత్తద్దసాసిం సమ్మద్ధం, ఓఘతిణ్ణమనాసవం.

“పసన్నచిత్తో సుమనో, నళమాలమపూజయిం;
దక్ఖిణేయ్యం మహావీరం, సబ్బలోకానుకమ్మకం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం మాలమభిరోపయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బుద్ధపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా యూపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహతం పన పత్వా యే భిక్షూ ధుతజ్గసమాధానేన అత్తానం ఉక్కంసేత్వా సజ్జభత్తాదిం సాదియన్తే అఞ్ఞో భిక్షూ అవజానన్తి, తేసం ఓవాదదానముఖేన అఞ్ఞం బ్యాకరోన్తో -

౨౨౮. “సుఖఞ్ఞో జీవితుం ఇచ్ఛే, సామణ్ణస్మిం అపేక్షవా;
సజ్జికం నాతిమణ్ణోయ్య, చీవరం పానభోజనం.

౨౨౯. సుఖఞ్ఞో జీవితుం ఇచ్ఛే, సామణ్ణస్మిం అపేక్షవా;
అహి మూసికసోబ్బంవ, సేవేథ సయనాసనం.

౨౩౦. సుఖఞ్ఞో జీవితుం ఇచ్ఛే, సామణ్ణస్మిం అపేక్షవా;
ఇతరీతరేన తుస్సేయ్య, ఏకధమ్మఞ్చ భావయే”తి. - తిస్సో గాథా అభాసి;

తత్త సుఖఞ్ఞో జీవితుం ఇచ్ఛే, సామణ్ణస్మిం అపేక్షవాతి సామణ్ణస్మిం సమణభావే అపేక్షవా సిక్ఖాయ తిబ్బగారవో హుత్వా సుఖం జీవితుం ఇచ్ఛేయ్య చే, అనేసనం పహాయ సామణ్ణసుఖేన సచే జీవితకామోతి అత్తో . సజ్జికం నాతిమణ్ణోయ్య, చీవరం పానభోజనన్తి సజ్జితో ఆభతం చీవరం ఆహారం న అవమణ్ణోయ్య, సజ్జస్స ఉప్పజ్జనకలాభో నామ పరిసుద్ధుప్పాదో హోతీతి తం పరిభుజ్జన్తస్స ఆజీవపారిసుద్ధిసమ్మవేన సామణ్ణసుఖం హత్తగతమేవాతి అధిప్పాయో. అహి మూసికసోబ్బంవాతి అహి వియ మూసికాయ ఖతబిలం సేవేథ సేవేయ్య సేనాసనం. యథా నామ సప్పో సయమత్తనో ఆసయం అకత్వా మూసికాయ అఞ్ఞోన వా కతే ఆసయే వసిత్వా యేన కామం పక్కమతి, ఏవమేవం భిక్షు సయం సేనాసనకరణా సంకిలేసం అనాపజ్జిత్వా యత్త కత్తచి వసిత్వా పక్కమేయ్యాతి అత్తో.

ఇదాని వుత్తే అవుత్తే చ పచ్చయే యథాలాభసంతోసేన వ సామజ్ఞసుఖం హోతి, న అజ్ఞాధాతి దస్సేన్తో ఆహ “ఇతరీతరేన తుస్సీయా”తి, యేన కేనచి హీనేన వా పణీతేన వా యథాలద్దేన పచ్చయేన సంతోసం ఆపజ్ఞేయ్యాతి అత్తో. ఏకధమ్మన్ని అప్పమాదభావం, తజ్ఞో అనుయుజ్ఞాంతస్స అనవజ్ఞం సబ్బం లోకియసుఖం లోకుత్తరసుఖియా హత్థగతమేవ హోతి. తేనాహ భగవా - “అప్పమత్తో హి ఝూయన్తో, పప్పోతి విపులం సుఖ”న్ని (మ. ని. ౨.౩౫౨; ధ. ప. ౨౭).

ధనియత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౩. మాతజ్ఞపుత్తత్తేరగాథావణ్ణనా

అతిసీతన్ని ఆయస్సుతో మాతజ్ఞపుత్తత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హిమవంతసమీపే మహతో జాతస్సరస్స హేత్థా మహతి నాగభవనే మహానుభావో నాగరాజా హుత్వా నిబ్బత్తో ఏకదివసం నాగభవంతో నిక్షమిత్వా విచరన్తో సత్థారం ఆకాసేన గచ్ఛంతం దిస్సా పసన్నమానసో అత్తనో సీసమణినా పూజం అకాసే. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరట్టే మాతజ్ఞస్స నామ కుటుమ్పికస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తో మాతజ్ఞపుత్తోత్వేవ పజ్ఞాయితథ. సో విజ్ఞాతం పత్తో అలసజాతికో హుత్వా కిఞ్చి కమ్మం అకరోన్తో ఇతకేహి అజ్ఞోహి చ గరహితో “సుఖజీవినో ఇమే సమణా సకృపుత్తియా”తి సుఖజీవితం ఆకజ్ఞన్తో భిక్షూహి కతపరిచయో హుత్వా సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్దసద్ధో పబ్బజిత్వా అజ్ఞో భిక్షూ ఇద్ధిమన్తే దిస్సా ఇద్ధిబలం పత్తేత్వా సత్థు సన్నికే కమ్మట్టానం గహేత్వా భావనం అనుయుజ్ఞాన్తో ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౮.౮-౨౯) -

“పదుముత్తరో నామ జినో, సబ్బధమ్మాన పారగూ;
వివేకకామో సమ్మద్ధో, గచ్ఛతే అనిలజ్ఞసే.

“అవిదురే హిమవంతస్స, మహాజాతస్సరో అహు;
తత్థ మే భవనం ఆసి, పుజ్ఞాకమ్మేన సంయుతం.

“భవనా అభినిక్షమ్మ, అద్దసం లోకనాయకం;
ఇన్ద్రియరంవ జలితం, ఆదిత్తంవ హుతాసనం.

“విచినం నద్దసం పుప్పం, పూజయిస్సన్తి నాయకం;
సకం చిత్తం పసాదేత్వా, అవన్దిం సత్థునో అహం.

“మమ సీసే మణిం గయ్హ, పూజయిం లోకనాయకం;
ఇమాయ మణిపూజాయ, విపాకో హోతు భద్దకో.

“పదుముత్తరో లోకవిదు, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
అన్తలిక్ఖే రితో సత్థా, ఇమం గాథం అభాసథ.

“సో తే ఇజ్ఞతు సక్కుప్పో, లభస్సు విపులం సుఖం;

ఇమాయ మణిపూజాయ, అనుభోహి మహాయసం.

“ఇదం వత్సాన భగవా, జలజుత్తమనామకో;
అగమాసి బుద్ధసేట్టో, యత్త చిత్తం పణిహితం.

“సట్టికప్పాని దేవిన్దో, దేవరజ్జమకారయిం;
అనేకసత్తత్తుత్తు, చక్కవత్తీ అహోసహం.

“పుబ్బకమ్మం సరన్తస్స, దేవభూతస్స మే సతో;
మణి నిబ్బత్తతే మయ్హం, ఆలోకకరణో మమం.

“ఛళసీతిసహస్సాని , నారియో మే పరిగ్గహా;
విచిత్తవత్తాభరణా, ఆముక్కమణికుణ్డలా.

“అళారపవ్హా హసులా, సుసఙ్ఖో తనుమజ్ఞిమా;
పరివారేన్తి మం నిచ్చం, మణిపూజాయదం ఫలం.

“సోణ్ణమయా మణిమయా, లోహితజ్జమయా తథా;
భణ్ణా మే సుకతా హోన్తి, యదిచ్చసి పిళన్ధనా.

“కూటాగారా గహో రమ్మా, సయనఞ్చ మహారహం;
మమ సజ్కప్పమఙ్ఖాయ, నిబ్బత్తన్తి యదిచ్చకం.

“లాభా తేసం సులద్దఞ్చ, యే లభన్తి ఉపస్సుతిం;
పుణ్ణక్షేత్తం మనుస్సానం, ఓసధం సబ్బపాణినం.

“మయ్హమ్మి సుకతం కమ్మం, యోహం అదక్ఖి నాయకం;
వినిపాతా పముత్తోమ్మి, పత్తోమ్మి అచలం పదం.

“యం యం యోనూపపజ్జామి, దేవత్తం అథ మానుసం;
దివసఞ్చోవ రత్తిఞ్చ, ఆలోకో హోతి మే సదా.

“తాయేవ మణిపూజాయ, అనుభోత్వాన సమ్మదా;
జాణాలోకో మయా దిట్టో, పత్తోమ్మి అచలం పదం.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం మణిం అభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, మణిపూజాయదం ఫలం.

“కిల్సా యూపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్ని.

ధళభిణ్ణో పన హుత్వా పుగ్గలాధిట్టానవసేన కోసజ్జం గరహంతో అత్తనో చ వీరియారమ్మం కిత్తేన్తో -

౨౩౧. “అతిసీతం అతిఉణ్ణం, అతిసాయమిదం అహు;

ఇతి విస్సట్టకమ్మన్తే, ఖణా అచ్చేన్తి మాణవే.

౨౩౨. “యో చ సీతఞ్చ ఉణ్ణఞ్చ, తిణా భియ్యో న మఞ్జతి;

కరం పురిసకిచ్చాని, సో సుఖా న విహాయతి.

౨౩౩. “దబ్బం కుసం పోటకిలం, ఉసీరం ముఞ్జపబ్బజం;

ఉరసా పనుదిస్సామి, వివేకమనుట్రూహయ”న్ని. - గాథాత్తయమాహ;

తత్త అతిసీతన్ని హిమపాతవద్దలాదినా అతివియ సీతం, ఇదం అహూతి ఆనేత్వా సమ్మన్తో. అతిఉణ్ణన్ని ధమ్మపరితాపాదినా అతివియ ఉణ్ణం, ఉభయేనపి ఉతువసేన కోసజ్జవత్తుమాహ. అతిసాయన్ని దివసస్స పరిణతియా అతిసాయం, సాయగ్గహణేనవ చేత్త పాతోపి సజ్జయ్యతి , తదుభయేన కాలవసేన కోసజ్జవత్తుమాహ. ఇతీతి ఇమినా పకారేన. ఏతేన “ఇధ, భిక్ఖవే, భిక్ఖునా కమ్మం కత్తబ్బం హోతీ”తిఆదినా (అ. ని. ౮.౮౦; దీ. ని. ౩.౩౩౪) వుత్తం కోసజ్జవత్తుం సజ్జణ్ణాతి. విస్సట్టకమ్మన్తేతి పరిచ్ఛత్తయోగకమ్మన్తే. ఖణాతి బుద్ధుప్పాదాదయో బ్రహ్మచరియవాసస్స ఓకాసా. అచ్చేన్తీతి అతిక్కుమన్తి. మాణవేతి సత్తే. తిణా భియ్యో న మఞ్జతీతి తిణతో ఉపరి న మఞ్జతి, తిణం వియ మఞ్జతి, సీతుణ్ణాని అభిభవిత్వా అత్తనా కత్తబ్బం కరోతి. కరన్తి కరోన్తో. పురిసకిచ్చానీతి వీరపురిసేన కత్తబ్బాని అత్తహితపరహితాని. సుఖాతి సుఖతో, నిబ్బానసుఖతోతి అధిప్పాయో. తతియగాథాయ అత్తో హేట్టా వుత్తోయేవ.

మాతజ్గపుత్తత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఖుజ్జనోభితత్తేరగాథావణ్ణనా

యే చిత్తకథీ బహుస్సుతాతి ఆయస్మతో ఖుజ్జనోభితత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం భగవంతం మహతా భిక్ఖుసజ్ఞేన సద్ధిం గచ్ఛంతం దిస్సా పసన్నమానసో దసహి గాథాహి అభిత్థవి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే పాటలిపుత్తనగరే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తి, “సోభితో”తిస్స నామం అహోసి. ధోకం ఖుజ్జధాతుకతాయ పన ఖుజ్జనోభితోత్వేవ పజ్జాయితథ. సో వయప్పత్తో సత్థరి పరినిబ్బుతే ఆనన్దత్తేరస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా ధళభిణ్ణో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౪౭.౪౯-౫౮) -

“కకుధం విలసంతంవ, దేవదేవం నరాసభం;

రథియం పటిపజ్జంతం, కో దిస్సా న పసీదతి.

“తమన్ధకారం నాసేత్వా, సన్తారేత్వా బహుం జనం;

జాణాలోకేన జోతంతం, కో దిస్వా న పసీదతి.

“వసీసతసహస్సేహి, నీయంతం లోకనాయకం;
ఉద్ధరంతం బహూ సత్తే, కో దిస్వా న పసీదతి.

“ఆహనంతం ధమ్మభేరిం, మద్ధంతం తిత్తియే గణే;
సీహనాదం వినదంతం, కో దిస్వా న పసీదతి.

“యావతా బ్రహ్మలోకతో, ఆగన్తాన సబ్రహ్మకా;
పుచ్చంతి నిపుణే పఞ్ఞో, కో దిస్వా న పసీదతి.

“యస్సజ్జాలిం కరిత్వాన, ఆయాచంతి సదేవకా;
తేన పుజ్ఞం అనుభోంతి, కో దిస్వా న పసీదతి.

“సబ్బే జనా సమాగన్తా, సమ్మవారేంతి చక్ఖమం;
న వికమ్పతి అజ్ఞిట్టో, కో దిస్వా న పసీదతి.

“నగరం పవిసతో యస్స, రవంతి భేరియో బహూ;
వినదంతి గజా మత్తా, కో దిస్వా న పసీదతి.

“వీథియా గచ్ఛతో యస్స, సబ్బాభా జోతతే సదా;
అబ్బున్నతా సమా హోంతి, కో దిస్వా న పసీదతి.

“బ్యాహరంతస్స బుద్ధస్స, చక్కవాళమ్మి సుయ్యతి;
సబ్బే సత్తే విజ్ఞాపేతి, కో దిస్వా న పసీదతి.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం బుద్ధమభికిత్తయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, కిత్తనాయ ఇదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”ంతి.

చళభిఞ్ఞో పన హుత్వా పరమమహాసఙ్గీతికాలే రాజగహే సత్తపణ్ణిగుహాయం సన్నిపతితేన సజ్ఞేన “ఆయస్మంతం ఆనంతం ఆమంతేహి”తి ఆణత్తో పథవియం నిముజ్జిత్వా ధేరస్స పురతో ఉట్టహిత్వా సజ్ఞస్స సాసనం ఆరోచేత్వా సయం పురేతరం ఆకాసేన గన్తా సత్తపణ్ణిగుహద్వారం సమ్మాపుణి. తేన చ సమయేన మారస్స మారకాయికానఞ్చ పటిసేధనత్థం దేవసజ్ఞేన పేసితా అఞ్ఞాతరా దేవతా సత్తపణ్ణిగుహద్వారే రితా హోతి, తస్మా ఖుజ్జసోభితో ధేరో అత్తనో ఆగమనం కథేన్తో -

౨౩౪. “యే చిత్తకథీ బహుస్సుతా, సమణా పాటలిపుత్తవాసినో;

తేసఞ్ఞాతరోయమాయువా, ద్వారే తిట్ఠతి ఖుజ్జసోభితో”తి. - పరమం గాథమాహ;

తత్త చిత్తకథీతి విచిత్రధమ్మకథికా, సజ్జపనం, విత్తారణం గమ్మీరకరణం ఉత్తానీకరణం కజ్జావిన్నోదనం ధమ్మపతిట్టాపనన్తి ఏవమాదీహి నానానయేహి పరేసం అజ్ఞాసయానురూపం ధమ్మస్స కథనసీలాతి అత్తో. బహుస్సుతాతి పరియత్తిపటివేధబాహుసచ్చపారిపూరియా బహుస్సుతా. సబ్బసో సమితపాపతాయ సమణా. పాటలిపుత్తవాసిసో, తేసం అజ్ఞాతరో, అయం ఆయువా దీఘాయు ఆయస్మా. ద్వారే తిట్టతీతి సత్తపణ్ణిగుహాయ ద్వారే తిట్టతి, సజ్జస్స అనుమతియా పవిసితున్తి అత్తో. తం సుత్వా సా దేవతా థేరస్స ఆగమనం సజ్జస్స నివేదేన్తి -

౨౩౫. “యే చిత్తకథీ...పే... ద్వారే తిట్టతి మాలుతేరితో”తి. - దుతియం గాథమాహ;

తత్త మాలుతేరితోతి ఇద్ధిచిత్తజనితేన వాయునా ఏరితో, ఇద్ధిబలేన ఆగతోతి అత్తో.

ఏవం తాయ దేవతాయ నివేదితేన సజ్జేన కతోకాసో థేరో సజ్జస్స సన్తికం గచ్ఛన్తి -

౨౩౬. “సుయుద్ధేన సుయిట్ఠేన, సజ్ఞామవిజయేన చ;

బ్రహ్మచరియానుచిణ్ఠేన, ఏవాయం సుఖమేధతీ”తి. -

ఇమాయ తతియగాథాయ అజ్ఞాం బ్యాకాసి.

తత్త సుయుద్ధేనాతి పుబ్బభాగే తదగ్గవిక్ఖమ్భనప్పహనవసేన కిలేసేహి సుట్ట యుజ్ఞనేన. సుయిట్ఠేనాతి అన్తరన్తరా కల్యాణమిత్తేహి దిన్నసప్పాయధమ్మదానేన. సజ్ఞామవిజయేన చాతి సముచ్చేదప్పహనవసేన సబ్బసో కిలేసాభిసజ్ఞారనిమ్మిథనేన లద్ధసజ్ఞామవిజయేన చ. బ్రహ్మచరియానుచిణ్ఠేనాతి అనుచిణ్ఠేన అగ్గమగ్గబ్రహ్మచరియేన. ఏవాయం సుఖమేధతీతి ఏవం వుత్తప్పకారేన అయం ఖుజ్జసోభితో నిబ్బానసుఖం ఫలసమాపత్తిసుఖిన్తా ఏధతి, అనుభవతీతి అత్తో.

ఖుజ్జసోభితత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౭. వారణత్థేరగాథావణ్ణనా

యోధ కోచి మనుస్సేసూతి ఆయస్మతో వారణత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుజ్ఞాని కరోన్తో ఇతో ద్వానవుతే కప్పే తిస్సస్స భగవతో ఉప్పత్తితో పురేతరమేవ బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా బ్రాహ్మణానం విజ్ఞాసిప్పేసు పారగూ హుత్వా ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా చతుపణ్ణాససహస్సానం అన్తేవాసికానం మన్తే వాచేన్తో వసతి. తేన చ సమయేన తిస్సస్స భగవతో బోధిసత్తభూతస్స తుసితా కాయా చవిత్వా చరిమభవే మాతుకుచ్చిం ఓక్కమనేన మహాపథవికమ్మో అహోసి. తం దిస్సా మహాజనో భీతో సంవిగ్గో నం ఇసిం ఉపసజ్కమిత్వా పథవికమ్మనకారణం పుచ్చి. సో “మహాబోధిసత్తో మాతుకుచ్చిం ఓక్కమి, తేనాయం పథవికమ్మో, తస్మా మా భాయథా”తి బుద్ధుప్పాదస్స పుబ్బనిమిత్తభావం కథేత్వా సమస్సాసేసి, బుద్ధారమ్మణిన్తా పీతిం పటివేదేసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరత్థే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా వారణోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో అజ్ఞాతరస్స ఆరజ్ఞాకస్స థేరస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా లద్ధప్పసాదో పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కరోతి. సో ఏకదివసం

బుద్ధుపట్టానం గచ్చన్తో అన్తరామగ్గే అహినకులే అణ్ణమణ్ణం కలహం కత్వా కాలఙ్కతే దిస్సా “ఇమే సత్తా అణ్ణమణ్ణవిరోధేన జీవితక్ఖయం పత్తా”తి సంవిగ్గమానసో హుత్వా భగవతో సన్తికం గతో, తస్స భగవా చిత్తాచారం ఇత్వా తదనురూపమేవ ఓవాదం దేన్తో -

౨౩౭. “యోధ కోచి మనుస్సేసు, పరపాణాని హింసతి;
అస్మా లోకా పరమ్మా చ, ఉభయా ధంసతే నరో.

౨౩౮. “యో చ మేత్తేన చిత్తేన, సబ్బపాణానుకమ్మతి;
బహుణ్ణో సో పసవతి, పుణ్ణం తాదిసకో నరో.

౨౩౯. “సుభాసితస్స సిక్ఖేథ, సమణాపాసనస్స చ;
ఏకాసనస్స చ రహో, చిత్తవ్రాపసమస్సా చా”తి. - తిస్సో గాథా అభాసి;

తత్త యోధ కోచి మనుస్సేసూతి ఇథ మనుస్సేసు యో కోచి ఖత్తియో వా బ్రాహ్మణో వా వేస్సో వా సుద్ధో వా గహట్టో వా పబ్బజితో వా. మనుస్సగ్గహణఞ్చోత్త ఉక్కట్టసత్తనిదస్సనన్తి దట్టబ్బం. పరపాణాని హింసతీతి పరసత్తే మారేతి విబాధతి చ. అస్మా లోకాతి ఇథ లోకతో. పరమ్మాతి పరలోకతో. ఉభయా ధంసతీతి ఉభయతో ధంసతి, ఉభయలోకపరియాపన్నహితసుఖతో పరిహాయతీతి అత్తో. నరోతి సత్తో.

ఏవం పరపీళాలక్ష్ణణం పాపధమ్మం దస్సేత్వా ఇదాని పరపీళానివత్తిలక్ష్ణణం కుసలం ధమ్మం దస్సేన్తో “యో చ మేత్తేనా”తిఆదినా దుత్తియం గాథమాహ. తత్త మేత్తేన చిత్తేనాతి మేత్తాసమ్మయుత్తేన చిత్తేన అప్పనాపత్తేన ఇతరీతరేన వా. సబ్బపాణానుకమ్మతీతి సబ్బే పాణే అత్తనో ఓరసపుత్తే వియ మేత్తాయతి. బహుణ్ణో సో పసవతి, పుణ్ణం తాదిసకో నరోతి సో తథారూపో మేత్తావిహారీ పుగ్గలో బహుం మహంతం అనప్పకం కుసలం పసవతి పటిలభతి అధిగచ్ఛతి.

ఇదాని తం ససమ్మారే సమధవిపస్సనాధమ్మే నియోజేన్తో “సుభాసితస్సా”తిఆదినా తత్తియం గాథమాహ. తత్త సుభాసితస్స సిక్ఖేథాతి అప్పిచ్చకథాదిభేదం సుభాసితం పరియత్తిధమ్మం సవనధారణపరిపుచ్ఛాదివసేన సిక్ఖేయ్య. సమణాపాసనస్స చాతి సమితపాపానం సమణానం కల్యాణమిత్తానం ఉపాసకానం కాలేన కాలం ఉపసఙ్కమిత్వా పయిరుపాసనఞ్చవ పటిపత్తియా తేసం సమీపచరియఞ్చ సిక్ఖేయ్య. ఏకాసనస్స చ రహో చిత్తవ్రాపసమస్స చాతి ఏకస్స అసహాయస్స కాయవివేకం అనుబ్రూహంతస్స రహో కమ్మట్టానానుయోగవసేన ఆసనం నిసజ్జం సిక్ఖేయ్య. ఏవం కమ్మట్టానం అనుయుజ్జన్తో భావనఞ్చ మత్తకం పాపేన్తో సముచ్చేదవసేన కిలేసానం చిత్తస్స వ్రాపసమఞ్చ సిక్ఖేయ్య. యాహి అధిసీలసిక్ఖాదీహి కిలేసా అచ్చంతమేవ వ్రాపసంతా పహీనా హోన్తి, తా మగ్గఫలసిక్ఖా సిక్ఖంతస్స అచ్చంతమేవ చిత్తం వ్రాపసంతం నామ హోతీతి. గాథాపరియోసానే విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౭.౫౯-౭౨)

“అఙ్ఘోగాహేత్వా హిమవం, మన్తే వాచేమహం తదా;
చతుపణ్ణాసనహస్సాని, సిస్సా మయ్హం ఉపట్టహం.

“అధితా వేదగూ సబ్బే, ఛళజ్జే పారమిం గతా;
సకవిజ్ఞాహుపత్తద్ధా, హిమవన్తే వసన్తి తే.

“చవిత్వా తుసితా కాయా, దేవపుత్తో మహాయసో;
ఉప్పజ్జి మాతుకుచ్చిస్మిం, సమ్మజానో పతిస్సతో.

“సమ్బుద్ధే ఉపపజ్జన్తే, దససహస్సి కమ్మథ;
అన్ధా చక్కుం అలభింసు, ఉప్పజ్జన్తమ్హి నాయకే.

“సబ్బాకారం పకమ్మిత్త, కేవలా వసుధా అయం;
నిగ్గోససద్ధం సుత్వాన, ఉబ్బిజ్జింసు మహాజనా.

“సబ్బే జనా సమాగమ్మ, ఆగచ్ఛం మమ సన్తికం;
వసుధాయం పకమ్మిత్త, కిం విపాకో భవిస్సతి.

“అవచాసిం తదా తేసం, మా భేధ నత్తి వో భయం;
విసట్టా హోథ సబ్బేపి, ఉప్పాదోయం సువత్తికో.

“అట్టహేతూహి సమ్మస్స, వసుధాయం పకమ్మతి;
తథా నిమిత్తా దిస్సన్తి, ఓభాసో విపులో మహా.

“అసంసయం బుద్ధసేట్టో, ఉప్పజ్జిస్సతి చక్కుమా;
సంజ్ఞాపేత్వాన జనతం, పఞ్చసీలే కథేసహం.

“సుత్వాన పఞ్చసీలాని, బుద్ధుప్పాదఞ్చ దుల్లభం;
ఉబ్బేగజాతా సుమనా, తుట్టహట్టా అహంసు తే.

“ద్వేనవుతే ఇతో కప్పే, యం నిమిత్తం వియాకరిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, బ్యాకరణస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

వారణత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. వస్సికత్థేరగాథావణ్ణనా

ఏకోపి సద్ధో మేధావీతి ఆయస్మతో వస్సికత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త
భవే పుణ్ణాని కరోన్తో అత్తదస్సిస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్థారం దిస్వా పసన్నచిత్తో
పిలక్ఖఫలాని అదాసి. సో తేన పుణ్ణకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కోసలరట్టే బ్రాహ్మణకులే

నిబ్బత్తిత్వా వస్సికోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో సత్థు యమకపాటిహారియం దిస్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కరోంతో ఆబాధికో అహోసి. అథ నం శాతకా వేజ్జపరిదిట్ఠిన భేసజ్జవిధినా ఉపట్టహిత్వా అరోగమకంసు. సో తమ్హా ఆబాధా వుట్టితో సంవేగజాతో భావనం ఉస్సుక్కాపేత్వా ఛళభిఞ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థర ౨.౪౭.౪౦-౪౪) -

“వనన్తరే బుద్ధం దిస్వా, అత్థదస్సిం మహాయసం;
పసన్నచిత్తో సుమనో, పిలక్ఖస్స ఫలం అదా.

“అట్టారసే కప్పసత్తే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా యూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిఞ్ఞో పన హుత్వా ఆకాసేన శాతకానం సన్నికే గత్వా ఆకాసే రితో ధమ్మం దేసేత్వా తే సరణేసు సీలేసు చ పతిట్ఠాపేసి. తేసు కేచి కాలజ్ఞతా సరణేసు సీలేసు చ పతిట్ఠితత్తా సగ్గే నిబ్బత్తింసు. అథ నం సత్థా బుద్ధుపట్టానం ఉపగతం “కిం తే, వస్సిక, శాతీనం ఆరోగ్య”న్తి పుచ్చి. సో శాతీనం అత్తనా కతం ఉపకారం సత్థు కథేంతో -

౨౪౦.“ఏకోపి సద్ధో మేధావీ, అస్సద్ధానీధ శాతీనం;
ధమ్మట్ఠో సీలసమ్మన్నో, హోతి అత్థాయ బన్ధనం.

౨౪౧.“నిగ్గయ్ఘ అనుకమ్పాయ, చోదితా శాతయో మయా;
శాతిబన్ధవపేమేన, కారం కత్వాన భిక్షుసు.

౨౪౨.“తే అబ్బతీతా కాలజ్ఞతా, పత్తా తే తిదివం సుఖం;
భాతరో మయ్ఘం మాతా చ, మోదన్తి కామకామినో”తి. -

తిస్సో గాథా అభాసి.

తత్థాయం పరమగాథాయ అత్థో - యో కమ్మఫలసద్ధాయ చ రతనత్తయసద్ధాయ చ వసేన సద్ధో, తతో ఏవ కమ్మస్సకతశాణాదియోగతో మేధావీ, సత్థు ఓవాదధమ్మే నవలోకుత్తరధమ్మే చ రితత్తా ధమ్మట్ఠో, ఆచారసీలస్స మగ్గసీలస్స ఫలసీలస్స చ వసేన సీలసమ్మన్నో, సో ఏకోపి యథావుత్తాయ సద్ధాయ అభావేన అస్సద్ధానం ఇథ ఇమస్మిం లోకే “అమ్మాకం ఇమే”తి శాతబ్బట్ఠేన శాతీనం, తథా పేమబన్ధనేన బన్ధనట్ఠేన “బన్ధా”తి చ లద్ధనామానం బన్ధవానం అత్థాయ హితాయ హోతీతి.

ఏవం సాధారణతో వుత్తమత్థం అత్తూపనాయకం కత్వా దస్సేతుం “నిగ్గయ్ఘ”తిఆదినా ఇతరగాథా వుత్తా. తత్థ నిగ్గయ్ఘ అనుకమ్పాయ, చోదితా శాతయో మయాతి ఇదానిపి దుగ్గతా కుసలం అకత్వా ఆయతిం పరిక్కిలేసం పున మానుభవిత్థాతి నిగ్గహిత్వా శాతయో మయా ఓవదితా. శాతిబన్ధవపేమేన “అమ్మాకం అయం బన్ధవో”తి ఏవం పవత్తేన పేమేన మమ ఓవాదం అతిక్కుమితుం అసక్కిన్తా కారం కత్వాన భిక్షుసు పసన్నచిత్తా హుత్వా చీవరాదిపచ్చయదానేన చేవ ఉపట్టానేన చ

భిక్షాసు సక్కారసమ్మానం కత్వా తే అబ్భతీతా కాలఙ్కతా హుత్వా ఇమం లోకం అతిక్కున్తా. పున తేతి నిపాతమత్తం. తిదివం సుఖన్తి దేవలోకపరియాపన్నసుఖం, సుఖం వా ఇట్టం తిదివం అధిగతా. “కే పన తే”తి ఆహ. “భాతరో మయ్యం మాతా చ, మోదన్తి కామకామినో”తి. అత్తనా యథాకామితవత్తుకామసమగ్గినో హుత్వా అభిరమన్తితి అత్తో.

వస్సీకత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. యసోజత్థేరగాథావణ్ణనా

కాలపబ్బఙ్గసఙ్గాసోతి ఆయస్మతో యసోజత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే పుఞ్ఞాని ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో కాలే ఆరామగోపకకులే నిబ్బత్తిత్వా విఞ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం విపస్సిం భగవంతం ఆకాసేన గచ్ఛంతం దిస్సా పసన్నమానసో లబుజఫలం అదాసి.

సో తేన పుఞ్ఞకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే సావత్థినగరద్వారే కేవట్టగామే పఞ్చకులసతజేటకస్స కేవట్టస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, యసోజోతిస్స నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో అత్తనో సహాయేహి కేవట్టపుత్తేహి సద్ధిం మచ్చగహణత్తం అచిరవతియం నదియం జాలం ఖిపి. తత్తేకో సువణ్ణవణ్ణో మహామచ్చో అన్తోజాలం పావిసి. తం తే రఙ్ఘో పసేనదిస్స దస్సేసుం . రాజా “ఇమస్స సువణ్ణవణ్ణస్స మచ్చస్స వణ్ణకారణం భగవా జానాతీ”తి మచ్చం గాహపేత్వా భగవతో దస్సేసి. భగవా “అయం కస్సపస్స సమ్మాసమ్మబ్బద్ధస్స సాసనే ఓసక్కమానే పబ్బజిత్వా మిచ్ఛా పటిపజ్జన్తో సాసనం ఓసక్కాపేత్వా నిరయే నిబ్బత్తో ఏకం బుద్ధంతరం నిరయే పచ్ఛిత్వా తతో చుతో అచిరవతియం మచ్చో హుత్వా నిబ్బత్తో”తి వత్వా తస్స భగినీనఞ్చ నిరయే నిబ్బత్తభావం, తస్స భాతికత్థేరస్స పరినిబ్బుతభావఞ్చ తేనేవ కథాపేత్వా ఇమిస్సా అట్టుప్పత్తియా కపిలసుత్తం దేసేసి.

సత్తు దేసనం సుత్వా యసోజో సంవేగజాతో సద్ధిం అత్తనో సహాయేహి భగవతో సన్నికే పబ్బజిత్వా పతిరూపే రానే వసన్తో ఏకదివసం సపరిసో భగవంతం వన్దితుం జేతవనం అగమాసి. తస్స ఆగమనే సేనాసనపఞ్ఞాపనాదినా విహారే ఉద్ఘాసద్దమహాసద్ధో అహోసి. తం సుత్వా “భగవా సపరిసం యసోజం పణామేసీ”తి (ఉదా. ౨౩) సబ్బం ఉదానే ఆగతనయేన వేదితబ్బం. పణామితో పన ఆయస్మా యసోజో కసాభిహతో భద్ధో అస్సాజానీయా వియ సంవిగ్గమానసో సద్ధిం పరిసాయ వగ్గుముదాయ నదియా తీరే వసన్తో ఘటేన్తో వాయమన్తో విపస్సనం వడ్డేత్వా అన్తోవస్సేయేవ ఛళభిఞ్ఞో అహోసి.

తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౪౭.౩౨-౩౯) -

“నగరే బన్ధుమతియా, ఆరామికో అహం తదా;

అద్ధసం విరజం బుద్ధం, గచ్ఛంతం అనిలఙ్గాసే.

“లబుజం ఫలమాదాయ, బుద్ధసేటస్సదాసహం;

ఆకాసేవ రితో సన్తో, పటిగ్గణ్ణి మహాయసో.

“విత్తిసఙ్గాననో మయ్యం, దిట్టధమ్మసుఖావహో;

ఫలం బుద్ధస్స దత్వాన, విప్పసన్నేన చేతసా.

“అధిగఞ్చిం తదా పీతిం, విపులం సుఖముత్తమం;
ఉప్పజ్జితేవ రతనం, నిబ్బత్తస్స తహిం తహిం.

“ఏకనవృతితో కప్పే, యం ఫలం అదదిం తదా;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, ఫలదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ధళభిజ్ఞం పన సమానం సపరిసం ఆయస్మంతం యసోజం సత్థా పక్కోసిత్యా ఆనేజ్ఞసమాపత్తినా పటిసన్ధారమకాసి. సో సబ్బేపి ధుత్తభధమ్మే సమాదాయ వత్తతి. తేనస్స సరీరం కిసం అహోసి లూఖం దుబ్బణ్ణం, తం భగవా పరమప్పిచ్చతాయ పసంసన్తో -

౨౪౩. “కాలపబ్బజ్ఞసజ్ఞాసో , కిసో ధమనిసన్థతో;

మత్తజ్ఞా అన్నపానమ్మి, అదీనమానసో నరో”తి. - పరమం గాథమాహ;

తత్త కాలపబ్బజ్ఞసజ్ఞాసోతి మంసూపచయవిగమేన కిసదుసణ్ణితసరీరావయవతాయ దన్తిలతాపబ్బసదిసన్తో, తేనాహ “కిసో ధమనిసన్థతో”తి. కిసోతి మోనేయ్యపటిపదాపూరణేన కిససరీరో. ధమనిసన్థతోతి ధమనీహి సన్థతగత్తో అప్పమంసలోహితతాయ పాకటిహి కణ్డరసిరాహి వితతసరీరో. మత్తజ్ఞాతి పరియేసనపటిగ్గహణపరిభోగవిస్సజ్జనేసు పమాణజ్ఞా. అదీనమానసోతి కోసజ్ఞాదీహి అనభిభూతత్తా అలీనచిత్తో అకుసీతవృత్తి. నరోతి పురిసో, పోరిసస్స ధురస్స వహనతో పోరిసలక్ఖణసమ్మన్నో పురిసధోరయ్యోతి అధిప్పాయో.

ఏవం థేరో సత్థారా పసట్టో పసట్టభావానురూపం అత్తనో అధివాసనఖన్తివీరియారమ్మవివేకాభిరతికిత్తనముఖేన భిక్షూనం ధమ్మం కథేన్తో -

౨౪౪. “పుట్టో డంసేహి మకసేహి, అరణ్ణస్మిం బ్రహ్మవనే;

నాగో సజ్ఞామసీసేవ, సతో తత్రాధివాసయే.

౨౪౫. “యథా బ్రహ్మ తథా ఏకో, యథా దేవో తథా దువే;

యథా గామో తథా తయో, కోలాహలం తతుత్తరి”న్తి. -

ఇమా ద్వే గాథా అభాసి.

తత్త నాగో సజ్ఞామసీసేవాతి యథా నామ ఆజానేయ్యా హత్థినాగో యుద్ధమణ్డలే అసిసత్తితోమరాదిప్పహారే అధివాసేత్వా పరసేనం విద్ధంసేతి, ఏవం భిక్షు అరణ్ణస్మిం బ్రహ్మవనే అరణ్ణానియం డంసాదిపరిస్సయే సతో సమ్మజానో అధివాసేయ్య, అధివాసేత్వా చ భావనాబలేన మారబలం విధమేయ్య.

యథా బ్రహ్మతి యథా బ్రహ్మ ఏకకో చిత్తప్పకోపరహితో ఝూనసుఖేన నిచ్చమేవ సుఖితో విహరతి తథా ఏకోతి భిక్షుపి ఏకో అదుతియో వివేకసుఖమనుబ్రూహేన్తో సుఖం విహరతి. ఏకస్స సామజ్ఞసుఖం పణీతన్తి హి వుత్తం. ఏతేన ఏకవిహారీ

భిక్షు “బ్రహ్మసమో”తి ఓవాదం దేతి. యథా దేవో తథా దువేతి యథా దేవానం అంతరంతరా చిత్తప్పకోపోపి సియా, తథా ద్విన్నం భిక్షూనం సహవాసే ఘట్టనాపి భవేయ్యాతి సదుతియవాసేన భిక్షు “దేవసమో”తి వుత్తో. యథా గామో తథా తయోతి అస్మిమేవ పారే తిణ్ణం భిక్షూనం సహవాసో గామవాససదిసో వివేకవాసో న హోతీతి అధిప్పాయో . కోలాహలం తతుత్తరిన్తి తతో తయతో ఉపరి చ బహూనం సంవాసో కోలాహలం ఉచ్చాసద్ధమహాసద్ధమహాజనసన్నిపాతసదిసో, తస్మా ఏకవిహారి నా భవితబ్బన్తి అధిప్పాయోతి.

యసోజత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సాటిమత్తియత్తేరగాథావణ్ణనా

అహు తుయ్యం పురే సద్ధాతి ఆయస్మతో సాటిమత్తియత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్థ తత్థ భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో సిద్ధత్థస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో ఏకదివసం సత్థారం దిస్సా పసన్నమానసో తాలవణ్ణం అదాసి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే మగధరట్ఠే బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా సాటిమత్తియోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో హేతుసమ్మన్నతాయ ఆరణ్ణకభిక్షూనం సన్తికే పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో ఛళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౩౮.౪౩-౪౭) -

“సిద్ధత్థస్స భగవతో, తాలవణ్ణమదాసహం;
సుమనేహి పటిచ్చన్నం, ధారయామి మహారహం.

“చతున్నవుతితో కప్పే, తాలవణ్ణమదాసహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, తాలవణ్ణస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఠం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

ఛళభిజ్ఞో పన హుత్వా భిక్షూ ఓవదతి అనుసాసతి బహూ చ సత్తే ధమ్మం కథేత్వా సరణేసు చ సీలేసు చ పతిట్థాపేసి. అణ్ణతరణ్ణా కులం అస్సద్ధం అప్పసన్నం సద్ధం పసన్నం అకాసి. తేన తస్మిం కులే మనుస్సా థేరే అభిప్పసన్నా అహేసుం. తత్థేకా దారికా అభిరూపా దస్సనీయా థేరం పిణ్ణాయ పవిట్టం సక్కచ్చం భోజనేన పరివిసతి. అథేకదివసం మారో “ఏవం ఇమస్స అయసో వడ్డిస్సతి, అప్పతిట్ఠో భవిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా థేరస్స రూపేన గత్వా తం దారికం హత్తే అగ్గహేసి. దారికా “నాయం మనుస్ససమ్మసో”తి చ అణ్ణాసి, హత్తేణ ముణ్ణాపేసి. తం దిస్సా ఘరజనో థేరే అప్పసాదం జనేసి. పునదివసే థేరో తం కారణం అనావజ్ఞేన్తో తం ఘరం అగమాసి. తత్థ మనుస్సా అనాదరం అకంసు. థేరో తం కారణం ఆవజ్ఞేన్తో మారస్స కిరియం దిస్సా “తస్స గీవాయం కుక్కురకుణపం పటిముణ్ణతూ”తి అధిట్టహిత్వా తస్స మోచనత్తం ఉపగతేన మారేన అతీతదివసే కతకిరియం కథాపేత్వా తం తజ్ఞేత్వా విస్సజ్ఞేసి. తం దిస్సా ఘరసామికో “ఖమథ, భన్తే, అచ్చయ”న్తి ఖమాపేత్వా “అజ్జతగ్గే అహమేవ, భన్తే, తుమ్హే ఉపట్టహామీ”తి ఆహ. థేరో తస్స ధమ్మం కథేన్తో -

౨౪౬. “అహు తుయ్యం పురే సద్ధా, సా తే అజ్జ న విజ్జతి;
యం తుయ్యం తుయ్యమేవేతం, నత్తి దుచ్చరితం మమ.

౨౪౭. “అనిచ్చా హి చలా సద్ధా, ఏవం దిట్టా హి సా మయా;

రజ్జన్తిపి విరజ్జన్తి, తత్థ కిం జియ్యతే ముని.

౨౪౮. “పచ్చతి మునినో భత్తం, ధోకం ధోకం కులే కులే;

పిణ్డీకాయ చరిస్సామి, అత్థి జఙ్ఘబలం మమా”తి. —

తినో గాథా అభాసి.

తత్థ అహు తుయ్యం పురే సద్ధా, సా తే అజ్జ న విజ్జతీతి, ఉపాసక, ఇతో పుట్టే తవ మయి “అయ్యో ధమ్మచారీ సమచారీ”తి ఆదినా సద్ధా అహోసి, సా సద్ధా తే తవ అజ్జ ఇదాని న ఉపలబ్ధతి. తస్మా యం తుయ్యం తుయ్యమేవేతన్తి చతుపచ్చయదానం, తుయ్యమేవ ఏతం హోతు, న తేన మయ్యం అత్తో, సమ్మా పసన్నచిత్తేన హి దానం నామ దాతబ్బన్తి అధిప్పాయో. అథ వా యం తుయ్యం తుయ్యమేవేతన్తి యం తవ మయి అజ్జ అగారవం పవత్తం, తం తుయ్యమేవ, తస్స ఫలం తయా ఏవ పచ్చనుభవితబ్బం, న మయాతి అత్తో. నత్థి దుచ్చరితం మమాతి మమ పన దుచ్చరితం నామ నత్థి మగ్గేన వ దుచ్చరితహేతునం కిలేసానం సముచ్చిన్నత్తా.

అనిచ్చా హి చలా సద్ధాతి యస్మా పోధుజ్జనికా సద్ధా అనిచ్చా ఏకన్తికా న హోతి, తతో ఏవ చలా అస్సపిట్టే రపితకుమ్భణ్డం వియ, ధుసరాసిమ్హి నిఖాతఖాణుకం వియ చ అనవట్టితా. ఏవం దిట్టా హి సా మయాతి ఏవం భూతా చ సా సద్ధా మయా తయి దిట్టా పచ్చక్షతో విదితా. రజ్జన్తిపి విరజ్జన్తి ఏవం తస్సా అనవట్టితత్తా ఏవ ఇమే సత్తా కదాచి కత్తచి మిత్తసన్ధవవసేన రజ్జన్తి సినేహమ్మి కరోన్తి, కదాచి విరజ్జన్తి విరత్తచిత్తా హోన్తి. తత్థ కిం జియ్యతే మునీతి తస్మిం పుధుజ్జనానం రజ్జనే విరజ్జనే చ ముని పబ్బజితో కిం జియ్యతి, కా తస్స హానీతి అత్తో.

“సచే మమ పచ్చయే న గణ్ఠథ, కథం తుమ్హే యాపేథా”తి ఏవం మా చిన్తయీతి దస్సేన్తో “పచ్చతీ”తి గాథమాహ. తస్సత్తో మునినో పబ్బజితస్స భత్తం నామ కులే కులే అనుఘరం దివసే దివసే ధోకం ధోకం పచ్చతే, న చ తుయ్యం ఏవ గేహ. పిణ్డీకాయ చరిస్సామి, అత్థి జఙ్ఘబలం మమాతి అత్థి మే జఙ్ఘబలం, నాహం ఓభగ్గజఙ్ఘో న ఖజ్ఙో న చ పాదరోగీ, తస్మా పిణ్డీకాయ మిస్సకభిక్ఖాయ చరిస్సామి, “యథాపి భమరో పుప్ప”న్తి ఆదినా (ధ. ప. ౪౯; నేత్తి. ౧౨౩) సత్థారా వుత్తనయేన పిణ్డాయ చరిత్వా యాపేస్సామీతి దస్సేతి.

సాటిమత్తియత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. ఉపాలిత్థేరగాథావణ్ణనా

సద్ధాయ అభినిక్ఖమ్మాతి ఆయస్మతో ఉపాలిత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే హంసవతీనగరే కులఘరే నిబ్బత్తో ఏకదివసం సత్థు ధమ్మం సుణన్తో సత్థారం ఏకం భిక్షుం వినయధరానం అగ్గట్ఠానే రపేన్తం దిస్సా అధికారకమ్మం కత్వా తం రానన్తరం పత్తేసి. సో యావజీవం కుసులం కత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కప్పకగేహ పటిసన్ధిం గణ్ఠి, ఉపాలీతిస్స నామం అకంసు. సో వయప్పత్తో అనురుద్ధాదీనం ఛన్నం ఖత్తియానం

పసాదకో హుత్వా తథాగతే అనుపియమ్భవనే విహరన్తే పబ్బజనత్థాయ నిక్ఖమన్తేహి ఛహి ఖత్తియేహి సద్ధిం నిక్ఖమిత్వా పబ్బజి. తస్స పబ్బజ్జావిధానం పాళియం ఆగతమేవ (చూళవ. 330).

సో పబ్బజిత్వా ఉపసమ్మన్నో సత్థు సన్తికే కమ్మట్ఠానం గహేత్వా “మయ్ఘం, భన్తే, అరణ్ణవాసం అనుజానాథా”తి ఆహ. భిక్కు తవ అరణ్ణో వసన్తస్స ఏకమేవ ధురం వడ్డిస్సతి, అవ్హాకం పన సన్తికే వసన్తస్స గన్ఠధురణ్ణా విపస్సనాదురణ్ణా పరిపూరేస్సతీతి. థేరో సత్థు వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౧.౧.౪౪౧-౫౯౫) –

“నగరే హంసవతియా, సుజాతో నామ బ్రాహ్మణో;
అసీతికోటినిచయో, పహూతధనధణ్ణవా.

“అజ్ఞాయకో మన్తధరో, తిణ్ణం వేదాన పారగూ;
లక్ఖణే ఇతిహాసే చ, సధమ్మే పారమిం గతో.

“పరిబ్బాజా ఏకసిఖా, గోతమా బుద్ధసావకా;
చరకా తాపసా చేవ, చరన్తి మహియా తదా.

“తేపి మం పరివారేన్తి, బ్రాహ్మణో విస్సుతో ఇతి;
బహుజ్ఞో మం పూజేతి, నాహం పూజేమి కిణ్చనం.

“పూజారహం న పస్సామి, మానత్థద్ధో అహం తదా;
బుద్ధోతి వచనం నత్థి, తావ నుప్పజ్జతే జినో.

“అచ్చయేన అహోరత్తం, పదుముత్తరనామకో;
సబ్బం తమం వినోదేత్వా, లోకే ఉప్పజ్జి చక్కుమా.

“విత్థారికే బాహుజ్ఞో, పుథుభూతే చ సాసనే;
ఉపాగమి తదా బుద్ధో, నగరం హంససవ్ఘయం.

“పితు అత్థాయ సో బుద్ధో, ధమ్మం దేసేసి చక్కుమా;
తేన కాలేన పరిసా, సమన్తా యోజనం తదా.

“సమ్మతో మనుజానం సో, సునన్దో నామ తాపసో;
యావతా బుద్ధపరిసా, పుప్పేహచ్చాదయీ తదా.

“చతుసచ్చం పకాసేన్తే, సేట్ఠీ చ పుప్పమణ్ణపే;
కోటిసతసహస్సానం, ధమ్మాభిసమయో అహు.

“సత్తరత్తిన్దివం బుద్ధో, వస్సేత్వా ధమ్మవృట్టియా;
అట్టమే దివసే పత్తే, సునన్దం కిత్తయా జినో.

“దేవలోకే మనుస్సే వా, సంసరన్తో అయం భవే;
సట్టేసం పవరో హుత్వా, భవేసు సంసరిస్సతి.

“కప్పసతసహస్సమ్మి, ఓక్కాకకులసమ్మవో;
గోతమో నామ గోత్తేన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
మన్తాణిపుత్తో పుణ్ణోతి, హేస్సతి సత్థు సావకో.

“ఏవం కిత్తయి సమ్మబ్ధో, సునన్దం తాపసం తదా;
హాసయన్తో జనం సబ్బం, దస్సయన్తో సకం బలం.

“కత్తజ్జాలీ నమస్సన్తి, సునన్దం తాపసం జనా;
బుద్ధే కారం కరిత్వాన, సోధేసి గతిమత్తనో.

“తత్థ మే అహు సజ్జప్పో, సుత్వాన మునినో వచం;
అహమ్మి కారం కస్సామి, యథా పస్సామి గోతమం.

“ఏవాహం చిన్తయిత్వాన, కిరియం చిన్తయిం మమ;
క్యాహం కమ్మం ఆచరామి, పుజ్జాక్ఖేత్తే అనుత్తరే.

“అయిచ్చ పారికో భిక్షు, సబ్బపారిస్స సాసనే;
వినయే అగ్గనిక్ఖిత్తో, తం రానం పత్థయే అహం.

“ఇదం మే అమితం భోగం, అక్ఖోభం సాగరూపమం;
తేన భోగేన బుద్ధస్స, ఆరామం మాపయే అహం.

“సోభనం నామ ఆరామం, నగరస్స పురత్థతో;
కిణిత్వా సతసహస్సేన, సజ్ఞారామం అమాపయిం.

“కూటాగారే చ పాసాదే, మణ్ణపే హమ్మియే గుహా;
చబ్బమే సుకతే కత్వా, సజ్ఞారామం అమాపయిం.

“జన్తాఘరం అగ్గిసాలం, అథో ఉదకమాళకం;
న్తానఘరం మాపయిత్వా, భిక్షుసజ్ఞస్సదాసహం.

“ఆసన్దియో పీఠకే చ, పరిభోగే చ భాజనే;
ఆరామికశ్చ భేసజ్జం, సబ్బమేతం అదాసహం.

“ఆరక్షం పట్టపేత్వాన, పాకారం కారయిం దళ్ళం;
మా నం కోచి విహేలేసి, సన్తచిత్రాన తాదినం.

“సతసహస్సేనావాసం, సజ్ఞారామే అమాపయిం;
వేపుల్లం తం మాపయిత్వా, సమ్ముద్ధం ఉపనామయిం.

“నిట్టాపితో మయారామో, సమ్మటిచ్చ తువం ముని;
నియ్యాదేస్సామి తం వీర, అధివాసేహి చక్కుమ.

“పదుముత్తరో లోకవిదూ, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
మమ సజ్కప్పమజ్ఞాయ, అధివాసేసి నాయకో.

“అధివాసనమజ్ఞాయ, సబ్బజ్ఞాస్స మహేసిసో;
భోజనం పటియాదేత్వా, కాలమారోచయిం అహం.

“ఆరోచితమ్మి కాలమ్మి, పదుముత్తరనాయకో;
వీణాసవసహస్సేహి, ఆరామం మే ఉపాగమి.

“నిసిన్నం కాలమజ్ఞాయ, అన్నపానేన తప్పయిం;
భుత్తావిం కాలమజ్ఞాయ, ఇదం వచనమబ్రవిం.

“కితో సతసహస్సేన, తత్తకేనేవ కారితో;
సోభనో నామ ఆరామో, సమ్మటిచ్చ తువం ముని.

“ఇమినారామదానేన , చేతనాపణిధీహి చ;
భవే నిబ్బత్తమానోహం, లభామి మమ పత్తితం.

“పటిగ్గహేత్వా సమ్ముద్ధో, సజ్ఞారామం సుమాపితం;
భిక్కుసజ్ఞే నిసీదిత్వా, ఇదం వచనమబ్రవి.

“యో సో బుద్ధస్స పాదాసి, సజ్ఞారామం సుమాపితం;
తమహం కిత్తయిస్సామి, సుణాథ మమ భాసతో.

“హత్థీ అస్సా రథా పత్తి, సేనా చ చతురజ్ఞినీ;
పరివారేస్సన్తిమం నిచ్చం, సజ్ఞారామస్సిదం ఫలం.

“సట్టి తూరసహస్సాని, భేరియో సమలఙ్కతా;
పరివారేస్సన్తిమం నిచ్చం, సఙ్ఖారామస్సిదం ఫలం.

“ధళసీతిసహస్సాని, నారియో సమలఙ్కతా;
విచిత్తవత్థాభరణా, ఆముత్తమణికుణ్డలా.

“అళారపవ్హా హసులా, సుసఙ్ఖా తనుమఙ్గిమా;
పరివారేస్సన్తిమం నిచ్చం, సఙ్ఖారామస్సిదం ఫలం.

“తింసకప్పసహస్సాని, దేవలోకే రమిస్సతి;
సహస్సక్ఖత్తుం దేవిన్దో, దేవరఙ్గం కరిస్సతి.

“దేవరాజేన పత్తబ్బం, సబ్బం పటిలభిస్సతి;
అనూనభోగో హుత్వాన, దేవరఙ్గం కరిస్సతి.

“సహస్సక్ఖత్తుం చక్కవత్తీ, రాజా రట్టే భవిస్సతి.
పథబ్యా రఙ్గం విపులం, గణనాతో అసఙ్ఖయం.

“కప్పసతసహస్సమ్హి, ఓక్కాకకులసమ్భవో;
గోతమో నామ గోత్తన, సత్థా లోకే భవిస్సతి.

“తస్స ధమ్మేసు దాయాదో, ఓరసో ధమ్మనిమ్మితో;
ఉపాలి నామ నామేన, హేస్సతి సత్థు సావకో.

“వినయే పారమిం పత్వా, రానారానే చ కోవిదో;
జినసాసనం ధారేన్దో, విహరిస్సతినాసవో.

“సబ్బమేతం అభిజ్ఞాయ, గోతమో సక్యపుఙ్గవో;
భిక్ఖుసఙ్ఘే నిసీదిత్వా, ఏతదగ్గే రపేస్సతి.

“అపరిమేయ్యుపాదాయ, పత్థేమి తవ సాసనం;
సో మే అత్థో అనుప్పత్తో, సబ్బసంయోజనక్ఖయో.

“యథా సూలావుతో పోసో, రాజదణ్డేన తఙ్జితో;
సూలే సాతం అవిన్దన్దో, పరిముత్తింవ ఇచ్చతి.

“తథేవాహం మహావీర, భవదణ్డేన తఙ్జితో;
కమ్మసూలావుతో సన్దో, పిపాసావేదనట్టితో.

“భవే సాతం న విన్దామి, డయ్యన్తో తీహి అగ్గిభి;
పరిముత్తిం గవేసామి, యథాపి రాజదణ్ణితో.

“యథా విసాదో పురిసో, విసేన పరిపీళితో;
అగదం సో గవేసేయ్య, విసఘాతాయుపాలనం.

“గవేసమానో పస్సేయ్య, అగదం విసఘాతకం;
తం పివిత్వా సుఖీ అస్స, విసమ్మా పరిముత్తియా.

“తథేవాహం మహావీర, యథా విసహతో నరో;
సమ్మీళితో అవిజ్ఞాయ, సద్ధమ్మాగదమేసహం.

“ధమ్మాగదం గవేసన్తో, అద్దక్ఖిం సక్కసాసనం;
అగ్గం సబ్బోసధానం తం, సబ్బసల్లవినోదనం.

“ధమ్మోసధం పివిత్వాన, విసం సబ్బం సమ్మాహానిం;
అజరామరం సీతిభావం, నిబ్బానం ఫస్సయిం అహం.

“యథా భూతట్టితో పోసో, భూతగ్గాహేన పీళితో;
భూతవేజ్జం గవేసేయ్య, భూతస్మా పరిముత్తియా.

“గవేసమానో పస్సేయ్య, భూతవిజ్ఞాసు కోవిదం;
తస్స సో విహనే భూతం, సమ్మాలఞ్చా వినాసయే.

“తథేవాహం మహావీర, తమగ్గాహేన పీళితో;
ఞాణాలోకం గవేసామి, తమతో పరిముత్తియా.

“అథద్దసం సక్కమునిం, కిలేసతమసోధనం;
సో మే తమం వినోదేసి, భూతవేజ్జోవ భూతకం.

“సంసారసోతం సఞ్చీన్ధిం, తణ్హాసోతం నివారయిం;
భవం ఉగ్ఘాటయిం సబ్బం, భూతవేజ్జోవ మూలతో.

“గరుళో యథా ఓపతతి, పన్నగం భక్ఖమత్తనో;
సమన్తా యోజనసతం, విక్ఖోభేతి మహాసరం.

“పన్నగం సో గహేత్వాన, అధోసీసం విహేరయం;
ఆదాయ సో పక్కమతి, యేనకామం విహజ్జమో.

“తథేవాహం మహావీర, యథాపి గరుళో బలీ;
అసంజ్ఞతం గవేసన్తో, దోసే విక్టాలయిం అహం.

“దిట్టో అహం ధమ్మవరం, సన్తిపదమనుత్తరం;
ఆదాయ విహరామేతం, గరుళో పన్నగం యథా.

“ఆసావతీ నామ లతా, జాతా చిత్తలతావనే;
తస్మా వస్ససహస్సేన, ఏకం నిబ్బత్తతే ఫలం.

“తం దేవా పయిరుపాసన్తి, తావదూరఫలే సతి;
దేవానం సా పియా ఏవం, ఆసావతీ లతుత్తమా.

“సతసహస్సుపాదాయ, తాహం పరిచరే ముని;
సాయం పాతం నమస్సామి, దేవా ఆసావతిం యథా.

“అవఙ్ఘా పారిచరియా, అమోఘా చ నమస్సనా;
దూరాగతమ్పి మం సంతం, ఖణోయం న విరాధయి.

“పటిసన్ధిం న పస్సామి, విచినన్తో భవే అహం;
నిరూపధి విప్పముత్తో, ఉపసన్తో చరామహం.

“యథాపి పదుమం నామ, సూరియరంసేన పుప్పతి;
తథేవాహం మహావీర, బుద్ధరంసేన పుప్పితో.

“యథా బలాకయోనిమ్హి, న విజ్ఞతి పుమో సదా;
మేఘేసు గజ్జమానేసు, గబ్బం గణ్ఠన్తి తా సదా.

“చిరమ్పి గబ్బం ధారేన్తి, యావ మేఘో న గజ్జతి;
భారతో పరిముచ్చన్తి, యదా మేఘో పవస్సతి.

“పదుముత్తరబుద్ధస్స, ధమ్మమేఘేన గజ్జతో;
సద్దేన ధమ్మమేఘస్స, ధమ్మగబ్బం అగణ్ఠహం.

“సతసహస్సుపాదాయ, పుఞ్జగబ్బం ధరేమహం;
నప్పముచ్చామి భారతో, ధమ్మమేఘో న గజ్జతి.

“యదా తువం సక్యముని, రమ్మే కపిలవత్థవే;
గజ్జసి ధమ్మమేఘేన, భారతో పరిముచ్చహం.

“సుజ్ఞాతం అనిమిత్తజ్ఞా, తథాప్పణిహితమ్మి చ;
చతురో చ ఫలే సబ్బే, ధమ్మేవం విజనయిం అహం.

“అపరిమేయ్యుపాదాయ, పత్థేమి తవ సాసనం;
సో మే అత్థో అనుప్పత్తో, సంతిపదమనుత్తరం.

“వినయే పారమిం పత్తో, యథాపి పారికో ఇసి;
న మే సమసమో అత్తి, ధారేమి సాసనం అహం.

“వినయే ఖిన్నకే చాపి, తిక్కచ్చేదే చ పజ్జాకే;
ఏత్త మే విమతి నత్తి, అక్ఖరే బృజ్జనేపి వా.

“నిగ్గహే పటికమ్మే చ, రానారానే చ కోవిదో;
ఓసారణే వుట్టాపనే, సబ్బత్త పారమిం గతో.

“వినయే ఖిన్నకే వాపి, నిక్ఖేపిత్వా పదం అహం;
ఉభతో వినివేరేత్వా, రసతో ఓసరేయ్యహం.

“నిరుత్తియా సుకుసలో, అత్థానత్థే చ కోవిదో;
అనజ్ఞాతం మయా నత్తి, ఏకగ్గో సత్థు సాసనే.

“రూపదక్షో అహం అజ్ఞ, సక్యపుత్తస్స సాసనే;
కజ్ఞం సబ్బం వినోదేమి, చిన్దామి సబ్బసంసయం.

“పదం అనుపదజ్ఞాపి, అక్ఖరజ్ఞాపి బృజ్జానం;
నిదానే పరియోసానే, సబ్బత్త కోవిదో అహం.

“యథాపి రాజా బలవా, నిగ్గణ్ఠిత్వా పరంతపే;
విజినిత్వాన సజ్ఞామం, నగరం తత్థ మాపయే.

“పాకారం పరిఖజ్ఞాపి, ఏసికం ద్వారకోట్టకం;
అట్టాలకే చ వివిధే, కారయే నగరే బహూ.

“సిఙ్ఖాటకం చచ్చరజ్ఞ, సువిభత్తంతరాపణం;
కారయేయ్య సభం తత్థ, అత్థానత్థవినిచ్చయం.

“నిగ్ఘాతత్థం అమితానం, చిద్ధాచిద్ధజ్ఞా జానితుం;
బలకాయస్స రక్షాయ, సేనాపచ్చం ఠపేతి సో.

“ఆరక్షణాయ భణ్ణస్స, నిధానకుసలం నరం;
మా మే భణ్ణం వినస్సీతి, భణ్ణరక్షం రపేతి సో.

“మమత్తో హోతి యో రక్షో, వుద్ధిం యస్స చ ఇచ్చతి;
తస్సాధికరణం దేతి, మిత్తస్స పటిపజ్జితుం.

“ఉప్పాతేసు నిమిత్తేసు, లక్ఖణేసు చ కోవిదం;
అజ్ఞాయకం మంతథరం, పోరోహిచ్చే రపేతి సో.

“ఏతేహజ్ఞేహి సమ్మన్నో, ఖత్తియోతి పవుచ్చతి;
సదా రక్షంతి రాజానం, చక్కవాకోవ దుక్ఖితం.

“తథేవ త్వం మహావీర, హతామిత్తోవ ఖత్తియో;
సదేవకస్స లోకస్స, ధమ్మరాజాతి వుచ్చతి.

“తిత్థియే నిహనిత్వాన, మారణ్చాపి ససేనకం;
తమన్దకారం విధమిత్వా, ధమ్మనగరం అమాపయి.

“సీలం పాకారకం తత్థ, ఇణం తే ద్వారకోట్టకం;
సద్ధా తే ఏసికా వీర, ద్వారపాలో చ సంవరో.

“సతిపట్టానమట్టాలం, పజ్ఞా తే చచ్చరం మునే;
ఇద్ధిపాదణ్చ సిజ్ఞాటం, ధమ్మవీధి సుమాపితా.

“సుత్తంతం అభిధమ్మణ్చ, వినయణ్చాపి కేవలం;
నవజ్ఞం బుద్ధవచనం, ఏసా ధమ్మసభా తవ.

“సుజ్ఞాతం అనిమిత్తణ్చ, విహారణ్చప్పణీహితం;
ఆనేజ్ఞాణ్చ నిరోధో చ, ఏసా ధమ్మకుటీ తవ.

“పజ్ఞాయ అగ్గో నిక్ఖిత్తో, పటిభానే చ కోవిదో;
సారిపుత్తోతి నామేన, ధమ్మసేనాపతి తవ.

“చుతూపపాతకుసలో , ఇద్ధియా పారమిం గతో;
కోలితో నామ నామేన, పోరోహిచ్చో తవం మునే.

“పోరాణకవంసధరో, ఉగ్గతేజో దురాసదో;
ధుతవాదీగుణేనగ్గో, అక్ఖదస్సో తవం మునే.

“బహుస్సుతో ధమ్మధరో, సబ్బపారీ చ సాసనే;
ఆనన్దో నామ నామేన, ధమ్మారక్ఖో తవం మునే.

“ఏతే సబ్బే అతిక్కుమ్మ, పమేసి భగవా మమం;
వినిచ్చయం మే పాదాసి, వినయే విజ్ఞాదేసితం.

“యో కోచి వినయే పజ్ఞాం, పుచ్చతి బుద్ధసావకో;
తత్త మే చింతనా నత్తి, తజ్ఞోవత్తం కథేమహం.

“యావతా బుద్ధభేత్తమ్మి, రపేత్వా తం మహాముని;
వినయే మాదిసో నత్తి, కుతో భియ్యో భవిస్సతి.

“భిక్కుసజ్ఞే నిసీదిత్వా, ఏవం గజ్జతి గోతమో;
ఉపాలిస్స సమో నత్తి, వినయే ఖన్ధకేసు చ.

“యావతా బుద్ధభణితం, నవజ్ఞం సత్థుసాసనం;
వినయోగధం తం సబ్బం, వినయమూలపస్సినో.

“మమ కమ్మం సరిత్వాన, గోతమో సక్యపుజ్ఞవో;
భిక్కుసజ్ఞే నిసీదిత్వా, ఏతద్గే రపేసి మం.

“సతసహస్సుపాదాయ, ఇమం రానం అపత్తయిం;
సో మే అత్థో అనుప్పత్తో, వినయే పారమిం గతో.

“సక్యానం నన్దిజననో, కప్పకో ఆసహం పురే;
విజహిత్వాన తం జాతిం, పుత్తో జాతో మహేసిసినో.

“ఇతో దుతియకే కప్పే, అజ్ఞాసో నామ ఖత్తియో;
అనంతతేజో అమితయసో, భూమిపాలో మహద్ధనో.

“తస్స రజ్ఞో అహం పుత్తో, చన్దనో నామ ఖత్తియో;
జాతిమదేనుపత్తద్ధో, యసభోగమదేన చ.

“నాగసతసహస్సాని, సబ్బాలజ్కారభూసితా;
తిథాపభిన్నా మాతజ్ఞా, పరివారేన్తి మం సదా.

“సబలేహి పరేతోహం, ఉయ్యానం గన్తుకామకో;
ఆరుయ్యు సిరికం నాగం, నగరా నిక్ఖమిం తదా.

“చరణేన చ సమృన్నో, గుత్తద్వారో సుసంవుతో;
దేవలో నామ సమ్బుద్ధో, ఆగచ్ఛి పురతో మమ.

“పసేత్వా సిరికం నాగం, బుద్ధం ఆసాదయిం తదా;
తతో సజ్జాతకోపో నో, నాగో నుద్ధరతే పదం.

“నాగం రుణ్ణమనం దిస్వా, బుద్ధే కోధం అకాసహం;
విహేసయిత్వా సమ్బుద్ధం, ఉయ్యానం అగమాసహం.

“సాతం తత్త న విద్వామి, సిరో పజ్జలితో యథా;
పరిళాహేన డయ్వామి, మచ్ఛోవ బళిసాదకో.

“ససాగరంతా పథవీ, ఆదిత్తా వియ హోతి మే;
పితు సంతికుపాగమ్మ, ఇదం వచనమబ్రవిం.

“ఆసీవిసంవ కుపితం, అగ్గిక్ఖన్ధంవ ఆగతం;
మత్తంవ కుజ్జారం దన్తిం, యం సయమ్ముమసాదయిం.

“ఆసాదితో మయా బుద్ధో, ఘోరో ఉగ్గతపో జినో;
పురా సబ్బే వినస్సామ, ఖమాపేస్సామ తం మునిం.

“నో చే తం నిజ్ఞాపేస్సామ, అత్తదన్తం సమాహితం;
ఓరేన సత్తదివసా, రత్తం మే విధమిస్సతి.

“సుమేఖలో కోసియో చ, సిగ్గవో చాపి సత్తకో;
ఆసాదయిత్వా ఇసయో, దుగ్గతా తే సరట్టకా.

“యదా కుప్పన్తి ఇసయో, సజ్జతా బ్రహ్మచారినో;
సదేవకం వినాసేన్తి, ససాగరం సపబ్బతం.

“తియోజనసహస్సమ్మి, పురిసే సన్నిపాతయిం;
అచ్చయం దేసనత్థాయ, సయమ్ముం ఉపసజ్కమిం.

“అల్లవత్థా అల్లసిరా, సబ్బేవ పజ్జలీకతా;
బుద్ధస్స పాదే నిపతిత్వా, ఇదం వచనమబ్రవం.

“ఖమస్సు త్వం మహావీర, అభియాచతి తం జనో;
పరిళాహం వినోదేహి, మా నో రత్తం వినాసయ.

“సదేవమానుసా సబ్బే, సదానవా సరక్ఖసా;
అయోమయేన కూటేన, సిరం భిన్దేయ్య మే సదా.

“దకే అగ్గి న సణ్ఠాతి, బీజం సేలే న రూహతి;
అగదే కిమి న సణ్ఠాతి, కోపో బుద్ధే న జాయతి.

“యథా చ భూమి అచలా, అప్పమేయ్యో చ సాగరో;
అనంతకో చ ఆకాసో, ఏవం బుద్ధా అఖోభియా.

“సదా ఖింతా మహావీరా, ఖమితా చ తపస్సినో;
ఖింతానం ఖమితానశ్చ, గమనం తం న విజ్ఞతి.

“ఇదం వత్సాన సమ్మద్ధో, పరిళాహం వినోదయం;
మహాజనస్స పురతో, నభం అబ్బుగ్గమీ తదా.

“తేన కమ్మేనహం వీర, హీనత్తం అజ్ఞుపాగతో;
సమతిక్కమ్మ తం జాతిం, పావిసిం అభయం పురం.

“తదాపి మం మహావీర, డయ్హమానం సుసణ్ఠితం;
పరిళాహం వినోదేసి, సయమ్మశ్చ ఖమాపయిం.

“అజ్ఞాపి మం మహావీర, డయ్హమానం తిహగ్గిభి;
నిబ్బాపేసి తయో అగ్గీ, సీతిభావశ్చ పాపయిం.

“యేసం సోతావధానత్థి, సుణాథ మమ భాసతో;
అత్థం తుయ్హం పవక్ఖామి, యథా దిట్టం పదం మమ.

“సయమ్మం తం విమానేత్వా, సంతచిత్తం సమాహితం;
తేన కమ్మేనహం అజ్ఞ, జాతోమ్మి నీచయోనియం.

“మా వో ఖణం విరాధేథ, ఖణాతీతా హి సోచరే;
సదత్థే వాయమేయ్యాథ, ఖణో వో పటిపాదితో.

“ఏకచ్ఛానశ్చ వమనం, ఏకచ్ఛానం విరేచనం;
విసం హాలాహలం ఏకే, ఏకచ్ఛానశ్చ ఓసథం.

“వమనం పటిపన్నానం, ఫలట్ఠానం విరేచనం;
ఓసథం ఫలలాభీనం, పుణ్ణక్షేత్తం గవేసినం.

“సాసనేన విరుద్ధానం, విసం హలాహలం యథా;
ఆసీవిసో దిట్టవిసో, ఏవం ఝూపేతి తం నరం.

“సకిం పీతం హలాహలం, ఉపరున్ధతి జీవితం;
సాసనేన విరుజ్జిత్వా, కప్పకోటిష్ఠి డయ్యతి.

“ఖన్తియా అవిహింసాయ, మేత్తచిత్తవతాయ చ;
సదేవకం సో తారేతి, తస్మా తే అవిరాధియా.

“లాభాలాభే న సజ్జన్తి, సమ్మాననవిమాననే;
పథవీసదిసా బుద్ధా, తస్మా తే న విరాధియా.

“దేవదత్తే చ వధకే, చోరే అజ్ఞలిమాలకే;
రాహులే ధనపాలే చ, సబ్బేసం సమకో ముని.

“ఏతేసం పటిఘో నత్తి, రాగోమేసం న విజ్ఞతి;
సబ్బేసం సమకో బుద్ధో, వధకస్సోరసస్స చ.

“పన్థే దిస్వాన కాసావం, చడ్డతం మీళ్లమక్ఖితం;
సిరస్సిం అజ్ఞలిం కత్వా, వన్దితబ్బం ఇసిద్ధజం.

“అబ్భతీతా చ యే బుద్ధా, వత్తమానా అనాగతా;
ధజేనానేన సుజ్ఞన్తి, తస్మా ఏతే నమస్సియా.

“సత్థుకప్పం సువినయం, ధారేమి హదయేనహం;
నమస్సమానో వినయం, విహరిస్సామి సబ్బదా.

“వినయో ఆసయో మయ్హం, వినయో తానచక్కుమం;
కప్పేమి వినయే వాసం, వినయో మమ గోచరో.

“వినయే పారమిప్పత్తో, సమథే చాపి కోవిదో;
ఉపాలి తం మహావీర, పాదే వన్ధతి సత్థునో.

“సో అహం విచరిస్సామి, గామా గామం పురా పురం;
నమస్సమానో సమ్మద్ధం, ధమ్మస్స చ సుధమ్మతం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

తత్త హి నం సత్తా సయమేవ సకలం వినయపిటకం ఉగ్గణ్ఠాపేసి. సో అపరభాగే భారుకచ్చవత్థుం (పారా. ౭౮)
అజ్జకవత్థుం (పారా. ౧౫౮) కుమారకస్సపవత్తున్తి ఇమాని తీణి వత్థాని వినిచ్చయి. సత్తా ఏకేకస్మిం వినిచ్చితే సాధుకారం
దత్వా తయోపి వినిచ్చయే అట్టుప్పత్తిం కత్వా ధేరం వినయధరానం అగ్గట్టానే రపేసి. సో అపరభాగే ఏకస్మిం ఉపోసథదివసే
పాతిమోక్ఖద్దేససమయే భిక్షూ ఓవదన్తో -

౨౪౯: “సద్ధాయ అభినిక్ఖమ్మ, నవపబ్బజితో నవో;
మిత్రే భజేయ్య కల్యాణే, సుద్ధాజీవే అతన్దితే.

౨౫౦: “సద్ధాయ అభినిక్ఖమ్మ, నవపబ్బజితో నవో;
సజ్ఞస్మిం విహరం భిక్కు, సిక్ఖేథ వినయం బుద్ధో.

౨౫౧: “సద్ధాయ అభినిక్ఖమ్మ, నవపబ్బజితో నవో;
కప్పాకప్పీసు కుసలో, చరేయ్య అపురక్ఖతో”తి. - తిస్సో గాథా అభాసి;

తత్త సద్ధాయాతి సద్ధానిమిత్తం, న జీవికత్తన్తి అత్తో. సద్ధాయాతి వా కమ్మఫలాని రతనత్తయగుణాన్ సద్దహిత్యా.
అభినిక్ఖమ్మాతి ఘరావాసతో నిక్ఖమిత్వా. నవపబ్బజితోతి నవో హుత్వా పబ్బజితో, పరమవయే ఏవ పబ్బజితో. నవోతి
సాసనే సిక్ఖాయ అభినవో దహరో. మిత్రే భజేయ్య కల్యాణే సుద్ధాజీవే అతన్దితేతి “పియో గరు భావనీయో”తిఆదినా (అ. ని.
౭.౩౭) వుత్తలక్ఖణే కల్యాణమిత్రే, మిచ్చాజీవవివజ్జనేన సుద్ధాజీవే , ఆరద్ధవీరియతాయ అతన్దితే భజేయ్య ఉపసజ్ఞమేయ్య,
తేసం ఓవాదానుసాసనీపటిగ్గహణవసేన సేవేయ్య. సజ్ఞస్మిం విహరన్తి సజ్ఞే భిక్కుసమ్మాహే వత్తపటివత్తపూరణవసేన విహరన్తో.
సిక్ఖేథ వినయం బుద్ధోతి బోధజాణతాసుకుసలో హుత్వా వినయపరియత్తిం సిక్ఖేయ్య. వినయో హి సాసనస్స ఆయు, తస్మిం
రితే సాసనం రితం హోతి. “బుద్ధో”తి చ పఠన్తి, సో ఏవత్తో. కప్పాకప్పీసూతి కప్పియాకప్పియేసు కుసలో సుత్తవసేన
సుత్తానులోమవసేన చ నిపుణో ఛేకో. అపురక్ఖతోతి న పురక్ఖతో తణ్ణాదీహి కుతోచి పురేక్ఖారం అపచ్ఛాసీసన్తో హుత్వా
విహరేయ్య.

ఉపాలితేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. ఉత్తరపాలితేరగాథావణ్ణనా

పణ్ణితం వత మం సన్తన్తి ఆయస్మతో ఉత్తరపాలితేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త
తత్త భవే పుణ్ణాని ఉపచినన్తో విపస్సిస్స భగవతో గమనమగ్గే సేతుం కారాపేసి. సో తేన పుణ్ణాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు
సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా ఉత్తరపాలోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో
యమకపాటిహారియం దిస్సా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కరోతి. తస్స ఏకదివసం అయోనిసోమనసికారవసేన
అనుభూతారమ్మణం అనుస్సరన్తస్స కామరాగో ఉప్పజ్జి. సో తావదేవ సహోడ్డం చోరం గణ్ఠన్తో వియ అత్తనో చిత్తం నిగ్గహేత్వా
సంవేగజాతో పటిపక్ఖమనసికారేన కిలేసే విక్ఖమ్మేత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో భావనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం
పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. ధేర ౨.౪౭.౧౬-౨౦) -

“విపస్సినో భగవతో, చఙ్కమన్తస్స సమ్ముఖా;
పసన్నచిత్తో సుమనో, సేతుం కారాపయిం అహం.

“ఏకనవృత్తితో కప్పే, యం సేతుం కారయిం అహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, సేతుదానస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో పటిపత్తిం పచ్చవేక్షిత్యా సీహనాదం నదన్తో -

౨౫౨“పణ్ణితం వత మం సన్తం, అలమత్థవిచిన్తకం;
పఞ్చా కామగుణా లోకే, సమ్మోహా పాతయింసు మం.

౨౫౩.“పక్ఖన్దో మారవిసయే, దళ్లసల్లసమప్పితో;
అసక్ఖిం మచ్చురాజస్స, అహం పాసా పముచ్చితుం.

౨౫౪“సబ్బే కామా పహీనా మే, భవా సబ్బే పదాలితా;
విక్ఖిణో జాతిసంసారో, నత్తి దాని పునబ్బవో”తి. -

తినో గాథా అభాసి.

తత్త పణ్ణితం వత మం సన్తన్తి సుతచిన్తామయాయ పఞ్ఞాయ వసేన పఞ్ఞాసమ్మన్నమ్మి నామ మం సమానం.
అలమత్థవిచిన్తకన్తి అత్తనో చ పరేసఞ్చ అత్తం హితం విచిన్తేతుం సమత్తం, అలం వా పరియత్తం అత్తస్స విచిన్తకం,
కిలేసవిద్ధంసనసమత్తం అత్తదస్సినం వా, సబ్బమేతం అత్తనో అన్తిమభవికతాయ ధేరో వదతి. పఞ్చా కామగుణాతి
రూపాదయో పఞ్చా కామకోట్టాసా. లోకేతి తేసం పవత్తిట్టానదస్సనం. సమ్మోహాతి సమ్మోహానిమిత్తం
అయోనిసోమనసికారహేతు. సమ్మోహాతి వా సమ్మోహనా సమ్మోహకరా. పాతయింసుతి ధీరభావతో పాతేసుం, లోకతో వా
ఉత్తరితుకామం మం లోకే పాతయింసుతి అత్తో.

పక్ఖన్దోతి అనుపవిట్టో. మారవిసయేతి కిలేసవిసయే కిలేసమారస్స పవత్తిట్టానే, తస్స వసం గతోతి అధిప్పాయో.
దేవపుత్తమారస్స వా ఇస్సరియట్టానే తం అనుపవిసిత్వా రితో. దళ్లసల్లసమప్పితోతి దళ్లం ధిరం, దళ్లన వా సల్లన
సమప్పితో, రాగసల్లన హదయం ఆహచ్చ విద్ధో. అసక్ఖిం మచ్చురాజస్స, అహం పాసా పముచ్చితున్తి అగ్గమగ్గసణ్ణాసేన
రాగాదిసల్లం అనవసేసతో ఉద్ధరన్తోయేవ రాగబద్ధనసజ్ఞతా మచ్చురాజస్స పాసా అహం పరిముచ్చితుం అసక్ఖిం, తతో
అత్తానం పమోచేసిం.

తతో ఏవ చ సబ్బే కామా పహీనా మే, భవా సబ్బే పదాలితాతి వత్థారమ్మణాదిభేదేన అనేకభేదభిన్నా సబ్బే
కిలేసకామా అరియమగ్గేన సముచ్చేదవసేన మయా పహీనా. కిలేసకామేసు హి పహీనేసు వత్తుకామాపి పహీనా ఏవ
హోన్తి. తథా కామభవకమ్మభవాదయో భవా సబ్బే మగ్గజ్ఞాణాసినా పదాలితా విద్ధంసితా. కమ్మభవేసు హి పదాలితేసు

ఉపపత్తిభవా పదాలితా ఏవ హోన్తి. ఏవం కమ్మభవానం పదాలితత్తా ఏవ విక్ఖీణో జాతిసంసారో, నత్తి దాని పునబ్బవోతి.
తస్సంతో హేట్థా వుత్తోయేవ. ఇదమేవ చ థేరస్స అజ్ఞాబ్యాకరణం అహోసి.

ఉత్తరపాలత్తేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. అభిభూతత్తేరగాథావణ్ణనా

సుణాథ ఇతాయో సబ్బేతి ఆయస్మతో అభిభూతత్తేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? ఆయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో
తత్థ తత్థ భవే పుజ్ఞాని ఉపచినంతో వేస్సభుస్స భగవతో కాలే కులగేహే నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో తాదిసేన
కల్యాణమిత్తసన్నిస్సయేన సాసనే అభిప్పసంతో అహోసి. సో సత్థరి పరినిబ్బుతే తస్స ధాతుం గహేతుం మహాజనే
ఉస్సాహం కరోంతే సయం సబ్బపఠమం గణ్ఠోదకేన చితకం నిబ్బాపేసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరంతో
ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే వేఠపురనగరే రాజకులే నిబ్బత్తిత్వా అభిభూతోతి లద్ధనామో పితు అచ్చయేన రజ్జం కారేతి. తస్మిం
సమయే భగవా జనపదచారికం చరంతో అనుపుబ్బేన తం నగరం పాపుణి. తతో సో రాజా “భగవా కిర మమ నగరం
అనుప్పత్తో”తి సుత్వా సత్థు సన్నికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా దుతియదివసే మహాదానం పవత్తేసి. భగవా భుత్తావీ తస్స రజ్జో
అజ్ఞాసయానురూపం అనుమోదనం కరోంతోయేవ విత్థారతో ధమ్మం దేసేసి. సో ధమ్మం సుత్వా లద్ధప్పసాదో రజ్జం పహాయ
పబ్బజిత్వా అరహత్తం సచ్చాకాసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౭.౧౧-౧౫) –

“దయ్ఘమానే సరీరమ్మి, వేస్సభుస్స మహేసిసో;
గణ్ఠోదకం గహేత్వాన, చితం నిబ్బాపయిం అహం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, చితం నిబ్బాపయిం అహం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, గణ్ఠోదకస్సిదం ఫలం.

“కిలేసా ఝూపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహత్తం పన పత్వా విముత్తిసుఖేన విహరంతే తస్మిం తస్స ఇతకా అమచ్చా పారిసజ్ఞా నాగరా జానపదాతి సబ్బే
సమాగత్వా, “భన్తే, కస్మా త్వం అమ్మే అనాథే కత్వా పబ్బజితో”తి పరిదేవింసు. థేరో తే ఇతిపముఖే మనుస్సే పరిదేవంతే
దిస్సా తేసం అత్తనో పబ్బజ్జకారణవిభావనముఖేన ధమ్మం కథేంతో –

౨౫౫ “సుణాథ ఇతాయో సబ్బే, యావంతేత్థ సమాగతా;
ధమ్మం వో దేసయిస్సామి, దుక్ఖా జాతి పునప్పునం.

౨౫౬ “ఆరమ్భథ నిక్కమథ, యుజ్జథ బుద్ధసాసనే;
ధునాథ మచ్చునో సేనం, నళాగారంవ కుజ్జారో.

౨౫౭ “యో ఇమస్మిం ధమ్మవినయే, అప్పమత్తో విహస్సతి;
పహాయ జాతిసంసారం, దుక్ఖస్సంతం కరిస్సంతీ”తి. – తిస్సో గాథా అభాసి;

తత్త సుణాథాతి నిసామేధ, ఇదాని మయా వుచ్చమానం ఓహితసోతా సోతద్వారానుసారేన ఉపధారేథాతి అత్తో.
జాతయోతి ఇాతీ పముఖే కత్వా తేసం సబ్బేసం ఆలపనం, తేనాహ “సబ్బే యావన్నేత్త సమాగతా”తి, యావన్నో యత్తకా
ఏత్త సమాగమే, ఏతిస్సం వా మమ పబ్బజ్ఞాయ సమాగతాతి అత్తో.

ఇదాని యం సన్ధాయ “సుణాథా”తి సవనాణత్తికవచనం కతం, తం “ధమ్మం వో దేసయిస్సామీ”తి పటిజానిత్వా “దుక్ఖా
జాతి పునప్పున”నిఆదినా దేసేతుం ఆరభి. తత్త దుక్ఖా జాతి పునప్పునని జాతి నామేసా గబ్బోక్కన్తిమూలకాదిభేదస్స
జరాదిభేదస్స చ అనేకవిహితస్స దుక్ఖస్స అధిట్ఠానభావతో దుక్ఖా. సా పునప్పునం పవత్తమానా అతివియ దుక్ఖా.

తస్మా పన జాతియా సమతిక్కమనత్తం ఉస్సాహో కరణీయోతి దస్సేన్తో ఆహ “ఆరమ్మథా”తిఆది. తత్త ఆరమ్మథాతి
ఆరమ్మథాతుసజ్ఞాతం వీరియం కరోథ. నిక్కమథాతి కోసజ్ఞపక్ఖతో నిక్ఖంతత్తా నిక్కమథాతుసజ్ఞాతం తదుత్తరిం వీరియం కరోథ.
యుజ్జాథ బుద్ధసాసనేతి యస్మా సీలసంవరో ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారతా భోజనే మత్తజ్ఞాతా సతిసమ్మజ్జాన్తి ఇమేసు ధమ్మేసు
పతిట్ఠితానం జాగరియానుయోగవసేన ఆరమ్భనిక్కమథాతుయో సమ్మజ్జన్తి, తస్మా తథాభూతా సమధవిపస్సనాసజ్ఞాతే
అధిసీలసిక్ఖాదిసజ్ఞాతే వా భగవతో సాసనే యుత్తప్పయుత్తా హోథ. ధునాథ మచ్చునో సేనం, నళాగారంవ కుజ్జారోతి ఏవం
పటిపజ్జన్తా చ తేధాతుఇస్సరస్స మచ్చురాజస్స వసం సత్తే నేతీతి తస్స సేనాసజ్ఞాతం అబలం దుబ్బలం యథా నామ
థామబలూపపన్నో కుజ్జారో నళేహి కతం అగారం ఖణేనేవ విద్ధంసేతి, ఏవమేవ కిలేసగణం ధునాథ విధమథ విద్ధంసేథాతి
అత్తో.

ఏవం పన బుద్ధసాసనే ఉస్సాహం కరోంతస్స ఏకంసికో జాతిదుక్ఖస్స సమతిక్కమోతి దస్సేన్తో “యో ఇమస్మి”నిఆదినా
తతియం గాథమాహ. తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

అభిభూతత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. గోతమత్థేరగాథావణ్ణనా

సంసరన్తి ఆయస్మత్తో గోతమత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయం కిర పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే
పుజ్ఞాని కరోన్తో సిఖిమ్మి భగవతి పరినిబ్బుతే తస్స చితకం దేవమనుస్సేసు పూజేన్తేసు అట్ఠహి చమ్మకపుప్పేహి చితకం
పూజేసి. సో తేన పుజ్ఞాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సక్యరాజకులే నిబ్బత్తిత్వా గోతమోతి
గోత్తవసేనేవ అభిలక్ఖితనామో వయప్పత్తో సత్థు ఇాతిసమాగమే పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో
ధళభిజ్ఞో అహోసి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౭.౬-౧౦) -

“ఝాయమానస్స భగవతో, సిఖినో లోకబన్ధనో;

అట్ఠ చమ్మకపుప్పాని, చితకం అభిరోపయిం.

“ఏకతింసే ఇతో కప్పే, యం పుప్పమభిరోపయిం;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, చితపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్యం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

చళభిణ్ణో పన హుత్వా విముత్తిసుఖేన విహరంతో ఏకదివసం ఇతాకేహి “కస్మా, భన్తే, అష్టే పహాయ పబ్బజితో”తి పుట్టో సంసారే అత్తనా అనుభూతదుక్ఖజ్ఞోవ ఇదాని అధిగతం నిబ్బానసుఖిణ్ణ పకాసేన్తో -

౨౫౮:“సంసరణ్ణో నిరయం అగచ్ఛిస్సం, పేతలోకమగమం పునప్పునం;

దుక్ఖమమ్మిపి తిరచ్ఛానయోనియం, నేకథా హి వుసితం చిరం మయా.

౨౫౯:“మానుసోపి చ భవోభిరాధితో, సగ్గకాయమగమం సకిం సకిం;

రూపధాతుసు అరూపధాతుసు, నేవసణ్ణోసు అసణ్ణోసుట్టితం.

౨౬౦:“సమ్మవా సువిదితా అసారకా, సజ్జతా పచలితా సదేరితా;

తం విదిత్వా మహామహత్తసమ్మవం, సన్తిమేవ సతిమా సమజ్జగ”న్తి. -

తీహి గాథాహి తేసం ధమ్మం దేసేసి.

తత్త సంసరన్తి అనాదిమతి సంసారే సంసరంతో కమ్మకిలేసేహి పజ్జాసు గతీసు చవనుపపాతవసేన అపరాపరం సంసరంతోతి అత్తో. హీతి నిపాతమత్తం. నిరయం అగచ్ఛిస్సన్తి సణ్ణోవాదికం అట్టవిధం మహానిరయం, కుక్కుళాదికం సోళసవిధం ఉస్సదనిరయణ్ణ పటిసన్ధివసేన ఉపగచ్ఛిం . “పునప్పున”న్తి ఇదం ఇథాపి ఆనేతబ్బం . పేతలోకన్తి పేత్తివిసయం, ఖుప్పిపాసాదిభేదం పేతత్తభావన్తి అత్తో. అగమన్తి పటిసన్ధివసేన ఉపగచ్ఛిం ఉపపజ్జిం. పునప్పునన్తి అపరాపరం. దుక్ఖమమ్మిపేతి అణ్ణమణ్ణం తిఖిణకసాపతోదాభిఘాతాదిదుక్ఖేహి దుస్సహాయపి. లిజ్జవిపల్లాసేన హేతం వుత్తం “దుక్ఖమమ్మిపే”తి. తిరచ్ఛానయోనియన్తి మిగపక్ఖిఆదిభేదాయ తిరచ్ఛానయోనియం. నేకథా హీతి ఓట్టగోణగద్రభాదివసేన చేవ కాకబలాకకులలాదివసేన చ అనేకప్పకారం అనేకవారణ్ణ చిరం దీఘమద్ధానం మయా వుసితం నిచ్చం ఉత్తస్తమానసతాదివసేన దుక్ఖం అనుభూతం. తిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తసత్తో మహామూళ్ళతాయ చిరతరం తత్థేవ అపరాపరం పరివత్తతీతి దస్సనత్తం ఇథ “చిర”న్తి వుత్తం.

మానుసోపి చ భవోభిరాధితోతి మనుస్సత్తభావోపి మయా తాదిసేన కుసలకమ్మునా సమవాయేన అభిరాధితో సాధితో అధిగతో. కాణకచ్చపోపమసుత్తమేత్త (మ. ని. ౩.౨౫౨; సం. ని. ౫.౧౧౧౭) ఉదాహరితబ్బం. సగ్గకాయమగమం సకిం సకిన్తి సగ్గగతిసజ్ఞాతం కామావచరదేవకాయం సకిం సకిం కదాచి కదాచి ఉపపజ్జనవసేన అగచ్ఛిం. రూపధాతుసూతి పుధుజ్జనభవగగరియోసాసేసు రూపభవేసు అరూపధాతుసూతి అరూపభవేసు. నేవసణ్ణోసు అసణ్ణోసుట్టితన్తి రూపారూపధాతుసు చ న కేవలం సణ్ణోసు ఏవ, అథ ఖో నేవసణ్ణోనాసణ్ణోసు అసణ్ణోసు చ ఉపపజ్జ రితం మయాతి ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. నేవసణ్ణోగ్గహణేన హేత్త నేవసణ్ణోనాసణ్ణోభవో గహితో. యదిపిమే ద్వే భవా రూపారూపధాతుగ్గహణేన గయ్యన్తి, యే పన ఇతో బాహిరకా తత్త నిచ్చసణ్ణోనో భవవిమోక్షసణ్ణోనో చ, తేసం తస్సా సణ్ణాయ మిచ్ఛాభావదస్సనత్తం విసుం గహితాతి దట్టబ్బం.

ఏవం ద్వీహి గాథాహి భవమూలస్య అనుపచ్ఛిన్నత్వా అనాదిమతి సంసారే అత్తనో వట్టదుక్తానుభవం దస్నేత్వా ఇదాని తదుపచ్ఛేదేన వివట్టసుఖానుభవం దస్నేన్తో “సమ్భవా”తిఆదినా తతియం గాథమాహ. తత్త సమ్భవతి భవా. కామభవాదయో ఏవ హి హేతుపచ్చయసమవాయేన భవన్తీతి ఇథ సమ్భవతి వుత్తా. సువిదితాతి విపస్సనాపజ్ఞాసహితాయ మగ్గపజ్ఞాయ సుట్టు విదితా. అసారకాతిఆది తేసం విదితాకారదస్సనం. తత్త అసారకాతి నిచ్చసారాదిసారరహితా. సజ్ఞతాతి సమేచ్చ సమ్మయ్య పచ్చయేహి కతా. పచలితాతి సజ్ఞతత్తా ఏవ ఉప్పాదజరాదీహి పకారతో చలితా అనవట్టితా. సదేరితాతి సదా సబ్బకాలం భజ్జేన ఏరితా, ఇత్తరా భజ్జగామినో పభజ్జనోతి అత్తో. తం విదిత్వా మహమత్తసమ్భవన్తి తం యథావుత్తం సజ్ఞతసభావం అత్తసమ్భవం అత్తని సమ్మూతం అత్తాయత్తం ఇస్సరాదివసేన అపరాయత్తం పరిజ్ఞాభిసమయవసేన అహం విదిత్వా తప్పటిపక్ఖభూతం సన్తిమేవ నిబ్బానమేవ మగ్గపజ్ఞాసతియా సతిమా హుత్వా సమజ్జగం అధిగచ్ఛిం అరియమగ్గభావనాయ అనుప్పత్తోతి. ఏవం థేరో ఇతకానం ధమ్మదేసనాముఖేన అజ్ఞం బ్యాకాసి.

గోతమత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. హోరితత్థేరగాథావణ్ణనా

యో పుట్టే కరణీయానీతి ఆయస్మతో హోరితత్థేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో సత్థరి పరినిబ్బుతే తస్స చితకపూజాయ కయిరమానాయ గన్ధేన పూజం అకాసి. సో తేన పుజ్జకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్తియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా హోరితోతి లద్ధనామో వయప్పత్తో జాతిమానం నిస్సాయ అజ్ఞో వసలవాదేన సముదాచరతి. సో భిక్షూనం సన్తికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజితోపి చిరపరిచితత్తా వసలసముదాచారం న విస్సజ్జి. అథేకదివసం సత్తు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా సజ్ఞాతసంవేగో విపస్సనం పట్టపేత్వా అత్తనో చిత్తప్పవత్తిం ఉపపరిక్ఖన్తో మానుద్ధచ్చవిగ్గహితతం దిస్వా తం పహాయ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర ౨.౪౬.౬౩-౬౭) -

“చితాసు కురుమానాసు, నానాగన్ధే సమాహటే;

పసన్నచిత్తో సుమనో, గన్ధముట్టిమపూజయిం.

“సతసహస్సితో కప్పే, చితకం యమపూజయిం;

దుగ్గతిం నాభిజానామి, చితపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్ఘం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.

అరహా పన హుత్వా విముత్తిసుఖం అనుభవన్తో “యో పుట్టే కరణీయానీ”తిఆదినా తీహి గాథాహి భిక్షూనం ఓవాదదానముఖేన అజ్ఞం బ్యాకాసి. తాసం అత్తో హేట్థా వుత్తోయేవ.

హోరితత్థేరగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. విమలత్థేరగాథావణ్ణనా

పాపమిత్రేతి ఆయస్కతో విమలతేరస్స గాథా. కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో తత్త తత్త భవే
వివట్టాపనిస్సయం పుజ్జం ఉపచినన్తో పదుముత్తరస్స భగవతో కాలే కులగేహ నిబ్బత్తిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో సత్థరి
పరినిబ్బుతే సాధుకీళనదివసేసు వీతివత్తేసు సత్తు సరీరం గహేత్వా ఉపాసకేసు ఝాపనట్టానం గచ్ఛన్తేసు సత్తు గుణే
ఆవజ్ఞేత్వా పసన్నమానసో సుమనపుప్పేహి పూజమకాసి. సో తేన పుజ్జాకమ్మేన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం
బుద్ధుప్పాదే బారాణసియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా విమలీతి లద్ధనామో వయప్పత్తో సోమమిత్తతేరం నిస్సాయ సాసనే
పబ్బజిత్వా తేనవ ఉస్సాహితో విపస్సనం పట్టపేత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం అపదానే (అప. థేర
౨.౪౬.౨౮-౬౨) -

“నీహరన్తే సరీరమ్మి, వజ్జమానాసు భేరిసు;
పసన్నచిత్తో సుమనో, పట్టిపుప్పమపూజయిం.

“సతసహస్సితో కప్పే, యం పుప్పమభిపూజయిం;
దుగ్గతిం నాభిజానామి, దేహపూజాయదం ఫలం.

“కిలేసా ఝాపితా మయ్హం...పే... కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి.
అరహత్తం పన పత్వా అత్తనో సహాయస్స భిక్షుస్స ఓవాదం దేన్తో -

౨౬౪. “పాపమిత్రే వివజ్ఞేత్వా, భజేయ్యత్తమపుగ్గలం;
ఓవాదే చస్స తిట్ఠేయ్య, పత్తేన్తో అచలం సుఖం.

౨౬౫. “పరిత్తం దారుమారుయ్హు, యథా సీదే మహణ్ణవే;
ఏవం కుసీతమాగమ్మ, సాధుజీవీపి సీదతి;

తస్మా తం పరివజ్ఞేయ్య, కుసీతం హీనవీరియం.

౨౬౬. “పవివిత్తేహి అరియేహి, పహితత్తేహి ఝాయ్హి;
నిచ్చం ఆరద్ధవీరియేహి, పణ్ణితేహి సహవసే”తి. -

తిస్సో గాథా అభాసి.

తత్త పాపమిత్రేతి అకల్యాణమిత్రే అసప్పురిసే హీనవీరియే. వివజ్ఞేత్వాతి తం అభజనవసేన దూరతో వజ్ఞేత్వా.
భజేయ్యత్తమపుగ్గలన్తి సప్పురిసం పణ్ణితం కల్యాణమిత్రం ఓవాదానుసాసనీగహణవసేన సేవేయ్య. ఓవాదే చస్స తిట్ఠేయ్యాతి
అస్స కల్యాణమిత్రస్స ఓవాదే అనుసిట్ఠియం యథానుసిట్ఠం పటిపజ్జనవసేన తిట్ఠేయ్య. పత్తేన్తో ఆకట్ఠన్తో. అచలం సుఖన్తి
నిబ్బానసుఖం ఫలసుఖాన్. తమ్మి హి అకుప్పభావతో “అచల”న్తి వుచ్చతి. సేసం వుత్తత్తమేవ.

విమలతేరగాథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

తికనిపాతవణ్ణనా నిట్టితా.

పఠమో భాగో నిట్టితో.